

U S T A W A

z dnia

o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych^{1), 2)}

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa sposób i tryb prowadzenia spraw mających na celu rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawierania uprzednich porozumień cenowych.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) cenie transferowej – rozumie się przez to cenę transferową w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 2) krajowym podmiocie powiązany – rozumie się przez to podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) Ordynacji podatkowej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.³⁾);
- 4) podmiotach niepowiązanych – rozumie się przez to podmioty niepowiązane w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556 i ...

- 5) podmiotach powiązanych – rozumie się przez to podmioty powiązane w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 6) procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to procedury:
  - a) rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej,
  - b) wzajemnego porozumiewania się prowadzoną na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania,
  - c) eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych;
- 7) transakcji kontrolowanej – rozumie się przez to transakcję kontrolowaną w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 8) ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, 1358, 1394, 1495 i ...);
- 9) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572 i ...);
- 10) zagranicznym podmiocie powiązany – rozumie się przez to podmiot powiązany, położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązany z krajowym podmiotem powiązany.

DZIAŁ II

Rozstrzyganie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz korekty krajowe

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 3. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) Konwencji Arbitrażowej – rozumie się przez to Konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080);

- 2) kwestii spornej – rozumie się przez to sprawę, która prowadzi do sporu między państwami w zakresie wykładni i stosowania umów międzynarodowych;
- 3) umowie międzynarodowej – rozumie się przez to Konwencję Arbitrażową i umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- 4) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania dochodów lub majątku, której stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 5) Ministrze Finansów – rozumie się przez to ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 4. 1. Procedurę rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wszczyna się na wniosek.

2. Eliminowanie podwójnego opodatkowania powstałego w wyniku zaliczenia przez właściwy organ innego państwa dochodów krajowego podmiotu powiązanego do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego, podlegających opodatkowaniu w tym państwie, następuje wyłącznie w wyniku wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w rozdziale 2, lub rozstrzygnięcia zapadłego w procedurze prowadzonej na podstawie umowy międzynarodowej.

Art. 5. 1. Pisma kierowane do Ministra Finansów przez wnioskodawcę mogą być składane w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730 i 848) lub za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej po uprzednim uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

2. Pismo zawiera:

- 1) dane identyfikacyjne składającego pismo:
  - a) w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko, a w pozostałych przypadkach – pełną nazwę,
  - b) adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz – jeżeli występuje – adres miejsca prowadzenia działalności,
  - c) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż wskazany na podstawie lit. b,

- d) identyfikator podatkowy, a w przypadku jego braku – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub inny numer identyfikacyjny;
- 2) treść żądania, a w przypadku wniosku o rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania również wskazanie jednej z procedur rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, której wniosek dotyczy;
- 3) listę załączników;
- 4) podpis wnioskodawcy.

3. Pismo składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej:

- 1) jest opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym albo uwierzytelniane w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej;
- 2) zawiera adres elektroniczny składającego pismo.

4. Pismo sporządza się w języku polskim, chyba że Minister Finansów dopuści składanie pism w języku obcym.

5. Minister Finansów może wezwać składającego pismo do przedłożenia tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym lub na wybrany język obcy. W takim przypadku składający pismo jest obowiązany wykonać tłumaczenia na własny koszt.

Art. 6. 1. Jeżeli w piśmie nie wskazano adresu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. b i c, oraz nie jest możliwe ustalenie tego adresu na podstawie przekazanych danych, pismo pozostawia się bez rozpatrzenia.

2. Jeżeli pismo nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. a lub d, pkt 2 lub 4, Minister Finansów wzywa składającego pismo do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, z pouczeniem o pozostawieniu pisma bez rozpatrzenia w przypadku nieuzupełnienia braków.

Art. 7. 1. Działanie przez pełnomocnika wymaga umocowania do prowadzenia wskazanej procedury rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

2. Do pierwszego pisma składanego przez pełnomocnika dołącza się pełnomocnictwo, jeżeli nie zostało uprzednio złożone przez mocodawcę.

3. Pełnomocnictwo wskazuje dane identyfikujące mocodawcę i pełnomocnika, w tym ich identyfikator podatkowy, a w przypadku pełnomocnika nieposiadającego identyfikatora

podatkowego – numer i serię paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, a także adres tego pełnomocnika do doręczeń.

Art. 8. 1. W sprawach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wojewódzki sąd administracyjny orzeka wyłącznie w przypadku skargi na postanowienie, o której mowa w art. 18 ust. 3, oraz skarg na bezczynność, o których mowa w art. 39 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 61 ust. 1. Przepisu art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.⁴⁾) nie stosuje się.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale do spraw, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio.

Art. 9. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale przepisy art. 138a § 1 i 3–5, art. 138b § 1, art. 138e § 1, 2 i 4, art. 138g, art. 138h, art. 138i § 2, art. 138o, art. 143, art. 144 § 1–3, art. 144a, art. 144b, art. 145 § 1 i 2, art. 146, art. 148 § 2 pkt 1, art. 149, art. 150 § 1 pkt 1 i § 2–4, art. 151–154, art. 267 § 1 pkt 1b i § 2 oraz działu VII Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Rozstrzyganie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) osobie, której dotyczy spór – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na której opodatkowanie kwestia sporna ma bezpośredni wpływ;
- 2) podwójnym opodatkowaniu – rozumie się przez to nałożenie przez dwa lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej podatków objętych zakresem stosowania umów

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11, 60, 848, 934 i ...

międzynarodowych, w odniesieniu do tego samego dochodu lub majątku, jeżeli prowadzi to do:

- a) zwiększenia zobowiązań podatkowych albo
  - b) dodatkowego obciążenia podatkowego, albo
  - c) zmniejszenia strat, o które mogłyby zostać zmniejszone dochody podlegające opodatkowaniu;
- 3) organie innego zainteresowanego państwa – rozumie się przez to organ właściwy do spraw rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wskazany przez inne niż Rzeczpospolita Polska zainteresowane państwo;
  - 4) organach zainteresowanych państw – rozumie się przez to Ministra Finansów oraz organy innych zainteresowanych państw;
  - 5) sądzie innego zainteresowanego państwa – rozumie się przez to sąd, trybunał lub inny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazany jako taki przez zainteresowane państwo inne niż Rzeczpospolita Polska;
  - 6) sądzie zainteresowanego państwa – rozumie się przez to sąd innego zainteresowanego państwa lub sąd administracyjny;
  - 7) wykazie niezależnych ekspertów – rozumie się przez to prowadzony przez Komisję Europejską wykaz niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, które zostały wyznaczone przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;
  - 8) zainteresowanym państwie – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego dotyczy kwestia sporna.

2. Określenie, które nie zostało zdefiniowane w niniejszym rozdziale, o ile z kontekstu nie wynika inaczej, otrzymuje znaczenie, jakie posiada na mocy właściwej umowy międzynarodowej, która ma zastosowanie w dniu pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna.

3. W przypadku braku w umowie międzynarodowej, o której mowa w ust. 2, definicji określenia niezdefiniowanego w niniejszym rozdziale, określenie to przyjmuje znaczenie, jakie miało w dniu pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna, przy czym znaczenie przypisane mu na mocy przepisów prawa podatkowego ma pierwszeństwo przed znaczeniem przypisanym temu określeniu na podstawie innych przepisów prawa.

Oddział 2

Etap wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej

Art. 11. 1. Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej dotyczącej podwójnego opodatkowania między zainteresowanymi państwami w terminie 3 lat od dnia otrzymania pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna.

2. Wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej zawierający te same informacje składa się równocześnie do organów zainteresowanych państw, z zastrzeżeniem art. 14, w co najmniej jednym z języków:

- 1) urzędowym tego zainteresowanego państwa zgodnie z jego prawem krajowym lub
- 2) w jakimkolwiek innym języku, który zainteresowane państwo zaakceptowało do tego celu.

3. Informacje o innym języku zaakceptowanym przez organy zainteresowanych państw do celów złożenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów.

4. Minister Finansów w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej:

- 1) potwierdza otrzymanie wniosku;
- 2) zawiadamia o otrzymaniu wniosku organy innych zainteresowanych państw, wskazując język, którego będzie używał do przekazywania informacji w toku procedury.

5. Osoba, której dotyczy spór, może wycofać wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Przepisy ust. 2 i ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz korzystać z innych praw przewidzianych w niniejszym rozdziale niezależnie od tego, że w sprawie prowadzącej do powstania kwestii spornej osoba ta składa środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów zainteresowanego państwa lub zapadnie ostateczne rozstrzygnięcie na podstawie prawa krajowego zainteresowanego państwa.

Art. 13. 1. Złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie przepisów niniejszego rozdziału jest równoznaczne z wycofaniem uprzednio złożonych wniosków o wszczęcie innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, dotyczących tej samej kwestii spornej.

2. W przypadku złożenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie niniejszego rozdziału, złożenie wniosku o wszczęcie innej procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dotyczącego tej samej kwestii spornej jest niedopuszczalne.

Art. 14. 1. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) jest osobą fizyczną albo
  - 2) nie jest dużą jednostką i nie wchodzi w skład dużej grupy
- może złożyć, uzupełnić lub wycofać wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożyć wniosek o ustanowienie komisji doradczej wyłącznie do Ministra Finansów w językach zainteresowanych państw, o których mowa w art. 11 ust. 2.

2. Za dużą jednostkę uważa się jednostkę w rozumieniu przepisów o rachunkowości, która na dzień bilansowy roku obrotowego oraz roku poprzedzającego rok obrotowy przekroczyła co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:

- 1) 85 000 000 zł sumy aktywów bilansu;
- 2) 170 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży;
- 3) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty.

3. Za dużą grupę uważa się grupę kapitałową, składającą się z jednostki dominującej i jednostek zależnych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, dla której na dzień bilansowy roku obrotowego oraz roku poprzedzającego rok obrotowy łączne dane jednostki dominującej oraz jednostek zależnych każdego szczebla:

- 1) przed dokonaniem wyłączeń konsolidacyjnych, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351 i 1495), przekroczyły co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:
  - a) 102 000 000 zł sumy aktywów bilansu,
  - b) 204 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży,
  - c) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty, albo
- 2) po dokonaniu wyłączeń konsolidacyjnych, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, przekroczyły co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:
  - a) 85 000 000 zł sumy aktywów bilansu,

- b) 170 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży,
- c) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osoba, której dotyczy spór, składa oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, wraz z dokumentami potwierdzającymi ich spełnienie.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Minister Finansów zawiadamia równocześnie organy innych zainteresowanych państw o złożeniu, uzupełnieniu lub wycofaniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz o złożeniu wniosku o ustanowienie komisji doradczej, w terminie dwóch miesięcy od ich otrzymania, przekazując kopię otrzymanego pisma.

6. Złożenie lub wycofanie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej uznaje się za dokonane do zainteresowanych państw w dniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5.

7. Uzupełnienie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej uznaje się za dokonane do zainteresowanych państw w dniu jego otrzymania przez Ministra Finansów.

8. Złożenie lub wycofanie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej przez osobę, której dotyczy spór, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, będącą osobą fizyczną, albo niebędącą dużą jednostką ani jednostką wchodzącą w skład dużej grupy, do właściwego dla niej organu innego zainteresowanego państwa, uznaje się za dokonane do Ministra Finansów w dniu zawiadomienia Ministra Finansów przez ten organ o złożeniu lub wycofaniu takiego wniosku oraz przekazania Ministrowi Finansów jego kopii.

9. Uzupełnienie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez osobę, której dotyczy spór, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, będącą osobą fizyczną, albo niebędącą dużą jednostką ani jednostką wchodzącą w skład dużej grupy, dokonane do właściwego dla niej organu innego zainteresowanego państwa, uznaje się za dokonane do Ministra Finansów w dniu jego otrzymania przez właściwy dla niej organ innego zainteresowanego państwa.

Art 15. 1. Wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej czyni zadość wymaganiom pisma, o których mowa w art. 5, a ponadto zawiera:

- 1) wskazanie danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, osób zainteresowanych rozstrzygnięciem kwestii spornej;

- 2) wskazanie daty pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna;
- 3) wskazanie roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego, którego dotyczy wniosek;
- 4) opis stanu faktycznego;
- 5) uzasadnienie;
- 6) przedstawienie przez osobę, której dotyczy spór, własnego stanowiska w sprawie;
- 7) informacje o toczących się lub zakończonych krajowych i zagranicznych postępowaniach, w tym również orzeczeniach sądowych dotyczących kwestii spornej i procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, których przedmiotem jest opodatkowanie dochodu lub majątku objętego wnioskiem;
- 8) zobowiązanie wnioskodawcy do przekazywania dodatkowych informacji i dowodów w wyznaczonym terminie i w pełnym zakresie;
- 9) wskazanie zainteresowanych państw;
- 10) oświadczenie wnioskodawcy o zapoznaniu się z treścią art. 13 oraz oświadczenie o rezygnacji z prawa do złożenia wniosków o wszczęcie innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dotyczących tej samej kwestii spornej.

2. Opis stanu faktycznego zawiera opis faktów i okoliczności istotnych dla sprawy, w szczególności:

- 1) opis działań, które prowadzą lub doprowadziły do powstania kwestii spornej;
- 2) wskazanie dochodu lub majątku, którego dotyczy wniosek;
- 3) opis sposobu uwzględnienia dochodu lub majątku dla celów ich opodatkowania w innym zainteresowanym państwie;
- 4) informacje dotyczące opodatkowania, które zostało lub zostanie nałożone na dochód lub majątek w zainteresowanych państwach wraz z podaniem kwoty podatku;
- 5) treść wiążących ustaleń poczynionych pomiędzy wnioskodawcą a organami podatkowymi, jeżeli miały miejsce;
- 6) w sprawach dotyczących cen transferowych:
  - a) dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, podmiotów powiązanych uczestniczących w transakcji kontrolowanej,
  - b) opis powiązań pomiędzy podmiotami powiązanymi uczestniczącymi w transakcji kontrolowanej,
  - c) opis transakcji kontrolowanej,

- d) informację o zawartych uprzednich porozumieniach cenowych lub interpretacjach podatkowych dotyczących przypisania dochodu pomiędzy państwami
– w zakresie dotyczącym kwestii spornej.

3. Uzasadnienie wniosku zawiera odniesienie do przepisów krajowych oraz przepisów umów międzynarodowych mających zastosowanie do kwestii spornej, a także, jeżeli do kwestii spornej zastosowanie ma więcej niż jedna umowa międzynarodowa, wskazanie umowy międzynarodowej będącej przedmiotem interpretacji w sprawie.

4. Do wniosku należy załączyć kopie dowodów poświadczających okoliczności przedstawione we wniosku, a także kopie dokumentów wydanych przez organy podatkowe dotyczących opodatkowania dochodu lub majątku objętego kwestią sporną.

5. Kwoty podane w opisie stanu faktycznego są przedstawiane w walutach zainteresowanych państw.

Art. 16. Minister Finansów, w terminie 3 miesięcy od otrzymania wniosku, może wezwać osobę, której dotyczy spór, do uzupełnienia wniosku w terminie 3 miesięcy od doręczenia wezwania, o dodatkowe informacje, uznane za niezbędne do rozstrzygnięcia kwestii spornej. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Minister Finansów przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia:

- 1) otrzymania wniosku albo uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje;
- 2) upływu terminu na uzupełnienie wniosku o dodatkowe informacje, jeżeli osoba, której dotyczy spór, nie uzupełni w tym terminie wniosku o dodatkowe informacje;
- 3) ostatecznego zakończenia postępowania odwoławczego lub sądowego przewidzianego na podstawie przepisów któregośkolwiek z zainteresowanych państw lub dnia ich zawieszenia, jeżeli w zakresie kwestii spornej toczą się takie postępowania.

2. Minister Finansów może odrzucić wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, jeżeli:

- 1) wniosek został złożony po upływie terminu określonego w art. 11 ust. 1;
- 2) wniosek nie spełnia wymogów określonych w art. 15, a osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku w wyznaczonym terminie;
- 3) osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku o dodatkowe informacje w terminie, o którym mowa w art. 16;
- 4) nie występuje kwestia sporna w odniesieniu do osoby, która złożyła wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

3. Uznaje się, że wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej został przyjęty, jeżeli w terminie określonym w ust. 1 wniosek ten nie został odrzucony.

4. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw o przyjęciu albo odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

Art. 18. 1. Odrzucenie przez Ministra Finansów wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej następuje w formie postanowienia.

2. Postanowienie zawiera oznaczenie organu, datę, podpis osoby upoważnionej i uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia wniosku, jak również pouczenie o prawie wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego zgodnie z ust. 3.

3. Na postanowienie przysługuje osobie, której dotyczy spór, skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie organy zainteresowanych państw odrzuciły wniosek.

4. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Finansów w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia osobie, której dotyczy spór, lub zawiadomienia tej osoby o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez organ innego zainteresowanego państwa, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi później.

5. W skardze należy wykazać, że wszystkie organy zainteresowanych państw odrzuciły wniosek.

Art. 19. 1. Wojewódzki sąd administracyjny uwzględnia skargę, o której mowa w art. 18 ust. 3, jeżeli stwierdzi brak podstaw do odrzucenia przez Ministra Finansów wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

2. Wojewódzki sąd administracyjny, uwzględniając skargę, uchyla postanowienie.

3. Wojewódzki sąd administracyjny nie uchyla postanowienia w przypadku, jeżeli w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy mogłoby zapaść wyłącznie postanowienie odpowiadające w swej istocie dotychczasowemu postanowieniu.

Art. 20. 1. Procedura rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ulega zakończeniu, jeżeli:

- 1) osoba, której dotyczy spór, wycofała wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej;
- 2) kwestia sporna przestała istnieć lub wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej z innych przyczyn stał się bezprzedmiotowy;

3) Minister Finansów jednostronnie rozstrzygnął kwestię sporną zgodnie z art. 21 ust. 1 albo otrzymał informację o jednostronnym rozstrzygnięciu kwestii spornej dokonany przez organ innego zainteresowanego państwa.

2. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia wnioskodawcę oraz organy innych zainteresowanych państw o zakończeniu procedury oraz o przyczynach jej zakończenia.

Art. 21. 1. Jeżeli wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej jest uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, Minister Finansów może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku albo uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje.

2. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw o jednostronnym rozstrzygnięciu kwestii spornej przez Ministra Finansów i jego wyniku.

3. Po dokonaniu zawiadomienia procedura prowadzona na podstawie przepisów niniejszego rozdziału zostaje zakończona, a wynik jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej wprowadza się w życie.

4. Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej.

5. Właściwy organ podatkowy wprowadza w życie jednostronne rozstrzygnięcie kwestii spornej bez względu na terminy przedawnienia określone w Ordynacji Podatkowej.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepis art. 17 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 22. 1. Komisję doradczą ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli:

- 1) wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej został odrzucony przez co najmniej jeden, lecz nie wszystkie, z organów zainteresowanych państw lub co najmniej jeden sąd zainteresowanego państwa, lecz nie wszystkie, prawomocnym wyrokiem uwzględnił skargę na postanowienie lub inne rozstrzygnięcie organu zainteresowanego państwa odrzucające wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej;
- 2) przeciwko odrzuceniu wniosku nie można wnieść środków zaskarżenia przewidzianych na podstawie przepisów zainteresowanego państwa;

3) żadne postępowanie zainicjowane środkami, o których mowa w pkt 2, nie jest w toku i osoba, której dotyczy spór, zrzekła się prawa do ich wniesienia.

2. Wniosek o ustanowienie komisji doradczej jest niedopuszczalny, w przypadku gdy:

1) skarga na postanowienie Ministra Finansów o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej została oddalona na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego, o czym Minister Finansów zawiadomił organ innego zainteresowanego państwa;

2) odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez organ innego zainteresowanego państwa zostało potwierdzone przez sąd tego innego zainteresowanego państwa, a od tego rozstrzygnięcia nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z prawem krajowym tego zainteresowanego państwa, o czym organ tego innego zainteresowanego państwa zawiadomił Ministra Finansów.

3. Do wniosku o ustanowienie komisji doradczej dołącza się oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Wniosek o ustanowienie komisji doradczej składa się równocześnie do organów zainteresowanych państw, w terminie 50 dni od dnia doręczenia:

1) zawiadomienia o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej albo

2) prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego lub sądu innego zainteresowanego państwa w przedmiocie rozstrzygnięcia skargi na odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej

– w zależności od tego, które z tych doręczeń przypada później.

5. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. Komisja doradcza przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia jej ustanowienia i zawiadamia organy zainteresowanych państw o tym rozstrzygnięciu w terminie 30 dni od dnia jego wydania. Przepis art. 17 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Oddział 3

Etap wzajemnego porozumiewania się

Art. 24. 1. Jeżeli organy zainteresowanych państw przyjęły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej i nie są spełnione warunki określone w art. 20 ust. 1, Minister Finansów podejmuje starania w celu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się z organami innych zainteresowanych państw.

2. W przypadku przyjęcia przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej, etap wzajemnego porozumiewania się wszczyna się na wniosek jednego z organów zainteresowanych państw. Minister Finansów występując z wnioskiem jednocześnie zawiadamia o złożeniu wniosku komisję doradczą, pozostałe organy innych zainteresowanych państw i osobę, której dotyczy spór.

3. Rozstrzygnięcie kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się następuje w terminie 2 lat od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez zainteresowane państwo. Jeżeli w zakresie kwestii spornej wniesiono środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów któregośkolwiek z zainteresowanych państw, bieg terminu rozpoczyna się od dnia ostatecznego zakończenia wszczętych w tym zakresie postępowań lub od dnia ich zawieszenia. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu rozpoczyna się od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez komisję doradczą.

4. Minister Finansów może skierować do organów innych zainteresowanych państw wnioski o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem. Termin ten może być przedłużony także w przypadku złożenia takiego wniosku przez organ innego zainteresowanego państwa. Termin ten nie może być przedłużony o dłużej niż rok.

5. Minister Finansów zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o nieosiągnięciu porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 3, wskazując przyczyny nieosiągnięcia porozumienia, a także pouczając o prawie do złożenia wniosku o ustanowienie komisji doradczej, o której mowa w art. 29.

Art. 25. W toku wzajemnego porozumiewania się Minister Finansów może wzywać osoby, których dotyczy spór, do przedstawiania dodatkowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia kwestii spornej w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 26. 1. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o zawarciu i wyniku porozumienia z organami innych zainteresowanych państw, pouczając o treści ust. 2–5.

2. Zawarte porozumienie wprowadza się w życie wyłącznie pod warunkiem:

- 1) złożenia pisemnej zgody na wprowadzenie w życie porozumienia przez osoby, których dotyczy spór, w terminie 60 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zawartym porozumieniu;

2) wycofania lub zrzeczenia się przez osoby, których dotyczy spór, środków zaskarżenia przewidzianych na podstawie przepisów obowiązujących w zainteresowanym państwie związanych z kwestią sporną.

3. Do pisma zawierającego zgodę na wprowadzenie w życie porozumienia dołącza się oświadczenie osób, których dotyczy spór, o spełnieniu warunku określonego w ust. 2 pkt 2, wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnienie tego warunku.

4. Minister Finansów w terminie 30 dni od otrzymania oświadczenia i dokumentów, o których mowa w ust. 3, przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie zawartego porozumienia. W przypadku gdy w sprawie występuje więcej niż jedna osoba, której dotyczy spór, bieg terminu rozpoczyna się od ich otrzymania od wszystkich osób, których dotyczy spór.

5. Zawarte porozumienie wprowadza się w życie bez względu na terminy przedawnienia określone w Ordynacji podatkowej.

Art. 27. Poddanie kwestii spornej rozstrzygnięciu w drodze wzajemnego porozumiewania się z organami innych zainteresowanych państw na podstawie niniejszego oddziału nie stoi na przeszkodzie wszczęciu lub kontynuowaniu postępowań sądowych w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa karno-skarbowe lub postępowań w sprawach nałożenia sankcji administracyjnych, w związku z kwestią sporną.

Art. 28. Procedura rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ulega zakończeniu, jeżeli:

- 1) sąd administracyjny wydał prawomocne orzeczenie w sprawie kwestii spornej, a przed zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, Minister Finansów zawiadomił organy innych zainteresowanych państw o tym orzeczeniu, lub
- 2) organ innego zainteresowanego państwa poinformuje Ministra Finansów, że w sprawie kwestii spornej zostało przez sąd innego zainteresowanego państwa wydane rozstrzygnięcie, od którego nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z prawem krajowym tego zainteresowanego państwa.

Oddział 4

Etap rozstrzygnięcia sporu przy udziale komisji doradczej

Art. 29. 1. Komisję doradczą w celu wydania opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli organy zainteresowanych państw przyjęły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, ale nie

osiągnęły porozumienia w ramach wzajemnego porozumiewania się w terminie przewidzianym w art. 24 ust. 3. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Wniosek o ustanowienie komisji doradczej składa się w terminie 50 dni od dnia pierwszego zawiadomienia o nieosiągnięciu porozumienia równocześnie do organów zainteresowanych państw. Przepis art. 14 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. 1. W przypadku gdy w terminie 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o przyjęciu przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej żaden z organów zainteresowanych państw nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie etapu wzajemnego porozumiewania się, o którym mowa w art. 24 ust. 2, komisja ta wydaje opinię w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej z pominięciem etapu wzajemnego porozumiewania się.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się, że komisja doradcza została ustanowiona w dniu, w którym dla wszystkich organów zainteresowanych państw upłynął termin 60 dni, o którym mowa w ust. 1.

Art. 31. Minister Finansów w terminie 120 dni od dnia otrzymania wniosku o ustanowienie komisji doradczej albo od dnia, o którym mowa w art. 30 ust. 2, przekazuje osobie, której dotyczy spór, następujące informacje:

- 1) regulamin funkcjonowania komisji doradczej;
- 2) termin na wydanie opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej;
- 3) odniesienie do mających zastosowanie przepisów krajowych oraz wszelkich mających zastosowanie umów międzynarodowych.

Art. 32. 1. Jeżeli organy zainteresowanych państw wyrażą na to zgodę, osoba, której dotyczy spór, może przekazywać komisji doradczej informacje, dowody lub dokumenty, które mogą być istotne dla przyjęcia lub odrzucenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej lub wydania opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej.

2. Osoba, której dotyczy spór, oraz Minister Finansów przekazują komisji doradczej, na jej wniosek, żądane informacje, dowody lub dokumenty.

3. Minister Finansów może odmówić przekazania informacji, dowodów lub dokumentów na wniosek, o którym mowa w ust. 2, jeżeli:

- 1) uzyskanie informacji wymaga podjęcia działań, które są sprzeczne z prawem krajowym zainteresowanego państwa, lub
- 2) informacji nie można uzyskać na mocy prawa krajowego zainteresowanego państwa, lub

- 3) informacje dotyczą tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego, lub
- 4) ujawnienie informacji zagraża porządkowi publicznemu.

Art. 33. 1. Na wniosek osoby, której dotyczy spór, i za zgodą organów zainteresowanych państw, osoba ta może stawić się osobiście lub przez przedstawiciela lub pełnomocnika przed komisją doradczą.

2. Na wniosek komisji doradczej osoba, której dotyczy spór, stawia się przed komisją osobiście lub przez przedstawiciela lub pełnomocnika.

Art. 34. 1. Informacje, które otrzyma niezależny ekspert lub inny członek komisji doradczej w ramach pełnienia swojej funkcji, są objęte tajemnicą skarbową.

2. Osoby, których dotyczy spór, oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy są obowiązani do przestrzegania tajemnicy skarbowej, którą objęte są wszelkie informacje, z którymi osoby te zapoznają się w związku z procedurą prowadzoną na podstawie niniejszego rozdziału.

Art. 35. 1. Komisja doradcza wydaje opinię w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia jej ustanowienia.

2. Komisja doradcza może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej niż o 3 miesiące, jeżeli uzna, że charakter kwestii spornej sprawia, że wydanie opinii w tym terminie nie jest możliwe.

3. Komisja doradcza informuje o przedłużeniu terminu organy zainteresowanych państw oraz osobę, której dotyczy spór.

Art. 36. 1. Komisja doradcza wydaje opinię na podstawie mających zastosowanie przepisów umowy międzynarodowej i przepisów krajowych.

2. Komisja doradcza przyjmuje opinię zwykłą większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Komisja doradcza wydaje opinię w formie pisemnej.

Art. 37. 1. Przewodniczący przekazuje organom zainteresowanych państw opinię komisji doradczej.

2. Minister Finansów po otrzymaniu opinii komisji doradczej informuje osobę, której dotyczy spór, o dniu, w którym upływa termin określony w art. 38 ust. 1.

Art. 38. 1. Organy zainteresowanych państw uzgadniają ostateczne rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia ostatniego z tych organów o opinii komisji doradczej.

2. Organy zainteresowanych państw, rozstrzygając kwestię sporną, mogą uzgodnić ostateczne rozstrzygnięcie kwestii spornej, które różni się od opinii komisji doradczej. Jeżeli nie osiągną takiego uzgodnienia, opinia komisji doradczej jest dla nich wiążąca.

3. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o ostatecznym rozstrzygnięciu kwestii spornej oraz jego wyniku.

4. Minister Finansów jest związany ostatecznym rozstrzygnięciem kwestii spornej.

Art. 39. 1. W przypadku nieprzekazania zawiadomienia, o którym mowa w art. 38 ust. 3, po upływie 30 dni od dnia, w którym upływa termin określony w art. 38 ust. 1, osobie, której dotyczy spór, podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje skarga na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

2. Skargę na bezczynność można wnieść po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do Ministra Finansów.

3. Sąd administracyjny, uwzględniając skargę, zobowiązuje Ministra Finansów do przekazania w wyznaczonym terminie osobie, której dotyczy spór, zawiadomienia o ostatecznym rozstrzygnięciu kwestii spornej oraz jego wyniku.

Art. 40. Do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 41. 1. Na nieprzekazanie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej do właściwego organu podatkowego oraz niewprowadzenie w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej przez właściwy organ podatkowy, osobie, której dotyczy spór, przysługuje skarga na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

2. Skargę na bezczynność można wnieść po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do Ministra Finansów.

3. Właściwy sąd administracyjny, uwzględniając skargę, zobowiązuje:

- 1) Ministra Finansów do przekazania ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej do właściwego organu podatkowego – w przypadku uwzględnienia skargi na bezczynność Ministra Finansów, o której mowa w ust. 1;
- 2) właściwy organ podatkowy do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej – w przypadku uwzględnienia skargi na bezczynność właściwego organu podatkowego, o której mowa w ust. 1.

Art. 42. 1. Minister Finansów może odmówić ustanowienia komisji doradczej, w przypadku gdy:

- 1) kwestia sporna nie dotyczy podwójnego opodatkowania;
- 2) w odniesieniu do kwestii spornej orzeczono prawomocnie karę w związku z umyślnym przestępstwem lub umyślnym przestępstwem karno-skarbowym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, procedura prowadzona na podstawie niniejszego rozdziału ulega zakończeniu, o czym Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw.

3. W przypadku gdy rozpoczęto postępowanie sądowe, które może prowadzić do nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 2, a postępowanie to jest prowadzone równocześnie z procedurą, o której mowa w niniejszym rozdziale, Minister Finansów może zawiesić procedurę prowadzoną na podstawie niniejszego rozdziału do dnia ostatecznego zakończenia postępowania sądowego. Procedury prowadzonej na podstawie niniejszego rozdziału nie zawiesza się przed przyjęciem wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.

4. Ustanowienie komisji doradczej nie stoi na przeszkodzie wszczęciu lub kontynuowaniu postępowań sądowych w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa karno-skarbowe lub postępowań w sprawach nałożenia sankcji administracyjnych, w związku z kwestią sporną.

Art. 43. 1. W przypadku gdy w odniesieniu do kwestii spornej sąd administracyjny wydał prawomocny wyrok lub sąd innego zainteresowanego państwa wydał orzeczenie, od którego nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z prawem krajowym tego państwa:

- 1) przed złożeniem przez osobę, której dotyczy spór, wniosku na podstawie art. 29 ust. 1 – przepisu art. 29 nie stosuje się, jeżeli kwestia sporna pozostała nierozstrzygnięta w ramach etapu wzajemnego porozumiewania się, o którym mowa w oddziale 3;
- 2) po złożeniu przez osobę, której dotyczy spór, wniosku na podstawie art. 29 ust. 1, lecz przed wydaniem przez komisję doradczą opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej na podstawie art. 35 – rozstrzygnięcie sporu przy udziale komisji doradczej ulega zakończeniu.

2. W przypadku gdy w odniesieniu do kwestii spornej sąd administracyjny wydał prawomocne orzeczenie, Minister Finansów zawiadamia właściwe organy innych zainteresowanych państw oraz komisję doradczą o skutku tego orzeczenia.

Oddział 5

Komisja doradcza

Art. 44. 1. Organy zainteresowanych państw ustanawiają komisję doradczą nie później niż w terminie 120 dni od dnia otrzymania przez ostatni z tych organów wniosku o ustanowienie komisji doradczej.

2. Po ustanowieniu komisji doradczej jej przewodniczący niezwłocznie zawiadamia o ustanowieniu komisji doradczej osobę, której dotyczy spór.

Art. 45. 1. Jeżeli komisja doradcza nie zostanie ustanowiona w terminie przewidzianym w art. 44 ust. 1, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o ustanowienie komisji doradczej.

2. W przypadku gdy Minister Finansów nie wyznaczył do składu komisji doradczej co najmniej jednego niezależnego eksperta oraz jego zastępcy, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wyznaczenie tych osób z wykazu niezależnych ekspertów.

3. W przypadku gdy żaden z organów zainteresowanych państw nie wyznaczył do składu komisji doradczej niezależnych ekspertów oraz ich zastępców, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do Sądu Okręgowego w Warszawie i sądów innych zainteresowanych państw lub innych organów właściwych w tych państwach do wyznaczania członków komisji z wnioskiem o wyznaczenie tych osób z wykazu niezależnych ekspertów. Wyznaczeni w ten sposób członkowie komisji doradczej wyznaczają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego w drodze losowania.

4. Jeżeli w sprawie występuje tylko jedna osoba, której dotyczy spór, osoba ta składa wniosek o wyznaczenie niezależnych ekspertów oraz ich zastępców do zainteresowanych państw, których organy nie mianowały co najmniej jednego niezależnego eksperta oraz jego zastępcy.

5. Jeżeli w sprawie występują co najmniej dwie osoby, których dotyczy spór, osoby te składają wniosek o wyznaczenie niezależnych ekspertów oraz ich zastępców do państw, w których podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.

6. Wnioski, o których mowa w ust. 1–3, składa się w terminie 30 dni od dnia, w którym upłynął termin, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

Art. 46. 1. W postępowaniu w sprawach określonych w:

- 1) art. 45 ust. 1 i 2 oraz

2) art. 45 ust. 3, prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, 1469 i 1495) o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy niniejszego oddziału stanowią inaczej.

2. Uczestnikami postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wyłącznie osoby, których dotyczy spór, i Minister Finansów.

3. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wolne od opłat.

4. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają rozpatrzeniu bezzwłocznie, nie później niż w terminie miesięcznym od dnia ich wpływu do sądu.

5. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1, sąd ustanawia komisję doradczą, a uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 2 lub 3, sąd wyznacza niezależnego eksperta z wykazu niezależnych ekspertów oraz jego zastępcę.

Art. 47. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu uwzględniające wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1–3, wywołuje skutek prawny wyznaczenia niezależnego eksperta oraz jego zastępcy albo ustanowienia komisji doradczej.

Art. 48. Minister Finansów zawiadamia:

- 1) organy innych zainteresowanych państw o wyznaczeniu przez sąd niezależnego eksperta oraz jego zastępcy albo o ustanowieniu przez sąd komisji doradczej;
- 2) osoby wchodzące w skład komisji doradczej o wyznaczeniu ich do składu komisji.

Art. 49. Minister Finansów uzgadnia z organami innych zainteresowanych państw zasady wyznaczania niezależnych ekspertów.

Art. 50. 1. W skład komisji doradczej wchodzi:

- 1) przewodniczący;
- 2) po jednym przedstawicielu organu zainteresowanego państwa;
- 3) po jednym niezależnym ekspercie, wyznaczonym przez organ zainteresowanego państwa z wykazu niezależnych ekspertów.

2. Liczba przedstawicieli organu zainteresowanego państwa lub niezależnych ekspertów może zostać zwiększona do dwóch, jeżeli organy zainteresowanych państw tak uzgodnią.

3. Przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci wyznaczeni zgodnie z art. 49 wybierają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego będącego sędzią, chyba że przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci uzgodnią inaczej.

Art. 51. 1. Dla każdego z niezależnych ekspertów wyznacza się zastępcę, zgodnie z zasadami określonymi dla wyznaczania niezależnych ekspertów.

2. Zastępca wykonuje obowiązki niezależnego eksperta, gdy niezależny ekspert nie jest w stanie pełnić swoich obowiązków.

Art. 52. W przypadku gdy zasady dotyczące wyznaczania niezależnych ekspertów oraz ich zastępców nie zostały uzgodnione zgodnie z art. 49, wyznaczanie tych ekspertów oraz ich zastępców odbywa się w drodze losowania.

Art. 53. 1. Minister Finansów może zgłosić sprzeciw wobec wyznaczenia niezależnego eksperta przez organ innego zainteresowanego państwa, w przypadku gdy:

- 1) niezależny ekspert jest członkiem personelu administracji podatkowych jednego z zainteresowanych państw lub pracuje na jej rzecz, lub też był w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu trzyletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;
- 2) niezależny ekspert posiada lub posiadał istotny udział kapitałowy w którejkolwiek z osób, których dotyczy spór, bądź posiada lub posiadał w nich prawo głosu, bądź jest lub był ich pracownikiem lub doradcą, w dowolnym momencie w ciągu pięcioletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;
- 3) niezależny ekspert nie zapewnia wystarczającej gwarancji obiektywności w odniesieniu do rozstrzygnięcia sporu;
- 4) niezależny ekspert jest pracownikiem podmiotu, który świadczy usługi doradztwa podatkowego lub w inny sposób profesjonalnie udziela porad podatkowych, lub był w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu trzyletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;
- 5) wystąpił jakikolwiek inny powód uzgodniony wcześniej między organami zainteresowanych państw.

2. Minister Finansów może zażądać, aby niezależny ekspert, który został wyznaczony w oparciu o zasady uzgodnione między organami zainteresowanych państw albo w drodze losowania, lub jego zastępca, ujawnili interesy, powiązania lub wszelkie inne okoliczności, które mogą mieć wpływ na niezależność lub bezstronność tych osób, lub które mogą wywołać wrażenie stronniczości w postępowaniu.

Art. 54. 1. W okresie 12 miesięcy od wydania opinii przez komisję doradczą niezależny ekspert będący członkiem komisji nie może znaleźć się w sytuacji, która uzasadniałaby

sprzeciw wobec wyznaczenia tego eksperta na podstawie art. 53 ust. 1, gdyby ekspert ten znajdował się w takiej sytuacji w momencie wyznaczenia do tej komisji.

2. W przypadku gdy Minister Finansów poweźmie informacje wskazujące na naruszenie ust. 1, wnosi do Sądu Okręgowego w Warszawie skargę na brak niezależności eksperta.

3. Skargę na brak niezależności eksperta może wnieść również osoba, której dotyczy spór. Skarga ta podlega opłacie w wysokości określonej w art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, 1043, 1469 i 1553).

4. W postępowaniu w sprawie skargi na brak niezależności eksperta stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy niniejszego oddziału stanowią inaczej.

Art. 55. 1. W przypadku uwzględnienia skargi na brak niezależności eksperta:

- 1) wydanego ostatecznego rozstrzygnięcia nie wprowadza się w życie;
- 2) w przypadku wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia – wydane na jego podstawie akty i dokonane czynności są nieważne.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się nową komisję doradczą, a etap rozstrzygnięcia sporów przy udziale komisji doradczej podlega wznowieniu.

Oddział 6

Wykaz niezależnych ekspertów

Art. 56. 1. Do wykazu niezależnych ekspertów Minister Finansów wyznacza, za ich zgodą, co najmniej trzy osoby, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają wiedzę i doświadczenie w zakresie problematyki dotyczącej:
  - a) prawa podatkowego, w tym w szczególności umów międzynarodowych, lub
  - b) cen transferowych, lub
  - c) finansów przedsiębiorstw, rachunkowości lub kontrolingu;
- 2) są niezależne;
- 3) dają rękojmię bezstronnego i uczciwego działania.

2. Minister Finansów przekazuje Komisji Europejskiej imiona i nazwiska wyznaczonych niezależnych ekspertów, wraz z kompletnymi i aktualnymi informacjami na temat doświadczenia zawodowego, wykształcenia, kompetencji, wiedzy fachowej tych osób oraz konfliktów interesów, które mogą wystąpić. Minister Finansów może również wskazać, którzy z wyznaczonych ekspertów mogą być wyznaczeni na przewodniczącego komisji doradczej.

3. Niezależny ekspert wyznaczony przez Ministra Finansów podlega skreśleniu z wykazu w przypadku, gdy przestaje spełniać warunki określone w ust. 1 lub złoży rezygnację.

4. Minister Finansów niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zmianach, jakie mają być wprowadzone w wykazie niezależnych ekspertów.

Art. 57. 1. Minister Finansów zgłasza sprzeciw wobec pozostawiania danej osoby w wykazie niezależnych ekspertów, jeżeli znajdą uzasadnione powody wskazujące na brak jego niezależności.

2. Minister Finansów informuje o sprzeciwie Komisję Europejską, przedstawiając dowody.

3. W przypadku uzyskania przez Ministra Finansów od Komisji Europejskiej informacji o złożonym przez inne zainteresowane państwo sprzeciwie co do niezależności eksperta, o którym mowa w art. 56 ust. 1, oraz popierających ten sprzeciw dowodach, Minister Finansów podejmuje w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania tej informacji niezbędne kroki w celu zbadania sprzeciwu i zadecydowania o utrzymaniu danej osoby w wykazie niezależnych ekspertów lub jej skreśleniu z tego wykazu, o czym, niezależnie od wyniku, niezwłocznie informuje Komisję Europejską.

Art. 58. 1. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić ustanowienie komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, zamiast komisji doradczej, w celu wydania opinii na temat rozstrzygnięcia kwestii spornej.

2. Na mocy uzgodnienia między Ministrem Finansów i organami innych zainteresowanych państw, komisja do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów może zostać ustanowiona jako komitet o charakterze stałym.

3. Komisja do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów może różnić się składem i formą od komisji doradczej.

4. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić, że komisja do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów może stosować inne, niż wydanie opinii, postępowania lub techniki w zakresie rozstrzygnięcia kwestii spornej.

5. Rozstrzygnięcia zapadłe przy zastosowaniu sposobów rozstrzygnięcia sporów, o których mowa w ust. 4, traktuje się na równi z opinią, o której mowa w art. 35 ust. 1.

6. Regulamin funkcjonowania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów zawiera informację o postępowaniach lub technikach w zakresie rozstrzygnięcia kwestii spornej przez tę komisję, jeżeli różnią się one od wydania opinii przez komisję doradczą.

7. Przepisy dotyczące komisji doradczej stosuje się odpowiednio do komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, z tym że przepisy art. 32–34 oraz art. 63 stosuje się odpowiednio, o ile regulamin funkcjonowania nie stanowi inaczej.

Oddział 7

Regulamin funkcjonowania komisji doradczej

Art. 59. 1. Organy zainteresowanych państw uzgadniają regulamin funkcjonowania komisji doradczej. Regulamin funkcjonowania zawiera w szczególności:

- 1) opis i charakterystykę kwestii spornej;
- 2) uzgodniony przez organy zainteresowanych państw zakres zadań w odniesieniu do kwestii prawnych i faktycznych, które mają zostać rozwiązane;
- 3) informacje o tym, czy spory będą rozstrzygane przez komisję doradczą czy komisję do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów;
- 4) harmonogram procedury rozstrzygnięcia sporów;
- 5) skład komisji doradczej, w tym liczbę, imiona i nazwiska członków, szczegółowy opis ich kompetencji i kwalifikacji oraz informacje o konfliktach interesów występujących w odniesieniu do członków;
- 6) postanowienia dotyczące warunków udziału osoby, której dotyczy spór, oraz stron trzecich w postępowaniach, wymiany memorandumów, informacji i dowodów, kosztów, rodzaju postępowania w zakresie rozstrzygnięcia sporów oraz inne kwestie proceduralne i organizacyjne;
- 7) uzgodnienia organizacyjne dotyczące postępowania przed komisją doradczą i wydania przez nią opinii.

2. Jeżeli komisja zostaje ustanowiona w celu wydania opinii na podstawie art. 30, w regulaminie funkcjonowania określa się wyłącznie informacje wymienione w ust. 1 pkt 1 i 4–6.

Art. 60. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, nie zostanie zawiadomiona przez organy zainteresowanych państw o regulaminie funkcjonowania, lub gdy regulamin funkcjonowania jest niekompletny, niezależni eksperci i przewodniczący uzgadniają i uzupełniają regulamin funkcjonowania w oparciu o standardowy formularz określony w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/652 z dnia 24 kwietnia 2019 r. określającego standardowy regulamin funkcjonowania komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz standardowy formularz przekazywania

informacji dotyczących publikacji ostatecznej decyzji zgodnie z dyrektywą Rady (UE) 2017/1852 (Dz. Urz. UE L 110 z 25.04.2019, str. 26), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/652”, i przekazują go osobie, której dotyczy spór, w terminie dwóch tygodni od dnia ustanowienia komisji doradczej.

Art. 61. 1. W przypadku gdy niezależni eksperci i przewodniczący nie uzgodnią lub nie przekażą w terminie regulaminu funkcjonowania, osobie, której dotyczy spór, przysługuje skarga na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

2. Skargę na bezczynność można wnieść za pośrednictwem Ministra Finansów po upływie 30 dni od dnia wniesieniu ponaglenia do komisji doradczej.

3. Właściwy sąd administracyjny, uwzględniając skargę na bezczynność, zobowiązuje komisję doradczą do uzgodnienia i uzupełnienia oraz przekazania w określonym terminie regulaminu funkcjonowania osobie, której dotyczy spór.

Oddział 8

Jawność oraz koszty postępowania

Art. 62. 1. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić, że ostateczne rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 38 ust. 1, zostanie opublikowane w całości, pod warunkiem uzyskania zgody osoby, której dotyczy spór.

2. W przypadku gdy organ innego zainteresowanego państwa lub osoba, której dotyczy spór, nie wyrażają zgody na publikację ostatecznego rozstrzygnięcia w całości, Minister Finansów publikuje streszczenie tego rozstrzygnięcia, zawierające informacje określone w załączniku II do rozporządzenia 2019/652.

3. Minister Finansów przesyła osobie, której dotyczy spór, streszczenie ostatecznego rozstrzygnięcia, które ma zostać opublikowane zgodnie z ust. 2, przed jego publikacją.

4. Osoba, której dotyczy spór, może w terminie 60 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3, zwrócić się do Ministra Finansów z wnioskiem o niepublikowanie informacji, które dotyczą tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego, lub których opublikowanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

5. Do przekazywania informacji wskazanych w ust. 2–4 stosuje się standardowy formularz określony w załączniku II do rozporządzeniem 2019/652.

6. Rozstrzygnięcia lub ich streszczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów.

7. Minister Finansów przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z ust. 3.

Art. 63. 1. O ile organy zainteresowanych państw nie uzgodniły inaczej:

- 1) koszty związane z niezależnymi ekspertami, w wysokości należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, odpowiednio na obszarze kraju albo poza granicami kraju, zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495), lub w kwocie zwracanej urzędnikom służby cywilnej wysokiego szczebla w innych zainteresowanych państwach według przepisów obowiązujących w tych państwach,
- 2) koszty honorariów niezależnych ekspertów, nie wyższe niż 1 000 euro na osobę za każdy dzień posiedzenia komisji doradczej

– są dzielone równo pomiędzy zainteresowane państwa.

2. Koszty poniesione przez osobę, której dotyczy spór, nie obciążają zainteresowanych państw.

3. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór:

- 1) wycofa wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie art. 11 ust. 5 albo
- 2) złożyła wniosek o ustanowienie komisji doradczej w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1, a komisja doradcza nie przyjęła wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej

– koszty, o których mowa w ust. 1, ponosi osoba, której dotyczy spór, jeżeli organy zainteresowanych państw wyrażą na to zgodę.

Rozdział 3

Procedura eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych

Oddział 1

Korekta jednostronna

Art. 64. 1. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, jeżeli dochody krajowego podmiotu powiązanego są przez administrację

podatkową innego kraju włączone do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego oraz odpowiednio opodatkowane w związku z określeniem przez tę administrację warunków, jakie byłyby uzgodnione między podmiotami niepowiązanymi, na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, Minister Finansów może dokonać korekty dochodów tego podmiotu, o ile przepisy umów międzynarodowych taką korektę przewidują.

2. Korekty, o której mowa w ust. 1, można dokonać, w przypadku gdy:

- 1) warunki określone przez administrację podatkową tego innego kraju są zgodne z warunkami, jakie uzgodniłyby podmioty niepowiązane;
- 2) krajowy podmiot powiązany i zagraniczny podmiot powiązany, o których mowa w ust. 1, wyrażą zgodę na włączenie przez administrację podatkową innego kraju dochodów krajowego podmiotu powiązanego, o których mowa w ust. 1, do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego i ich odpowiednie opodatkowanie.

3. W przypadku dokonania korekty, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć zobowiązania podatkowego, które uległo przedawnieniu zgodnie z Ordynacją podatkową lub sprawa została już uprzednio rozstrzygnięta w jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania lub został złożony wniosek w ramach jednej z tych procedur.

Art. 65. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 64 ust. 1, zawiera elementy określone w art. 15 ust. 1 pkt 1–9 i ust. 2–5, a także oświadczenie krajowego podmiotu powiązanego i zagranicznego podmiotu powiązanego, których wniosek dotyczy, o:

- 1) wyrażeniu zgody, o której mowa w art. 64 ust. 2 pkt 2;
- 2) wycofaniu lub zrzeczeniu się środków zaskarżenia przewidzianych w obowiązujących te podmioty przepisach.

2. Minister Finansów, jeżeli uzna to za celowe, może wezwać krajowy podmiot powiązany do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje.

Oddział 2

Przepisy dotyczące stosowania Konwencji Arbitrażowej

Art. 66. 1. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, krajowy podmiot powiązany może wystąpić do Ministra Finansów z wnioskiem o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej.

2. Wniosek powinien być złożony w terminie 3 lat od dnia pierwszego zawiadomienia krajowego podmiotu powiązanego lub podmiotu z nim powiązanego o działaniach organów podatkowych, które prowadzą lub mogą prowadzić do podwójnego opodatkowania.

Art. 67. 1. Do wniosku o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1–9 i ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

2. Minister Finansów, jeżeli uzna to za celowe, może wzywać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje.

3. Wniosek o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej uznaje się za złożony w terminie, o którym mowa w art. 66 ust 2, jeżeli przed upływem tego terminu został złożony wniosek zawierający co najmniej minimum informacji wymaganych na podstawie ust. 1.

Art. 68. Informacje przekazywane pomiędzy właściwymi organami w trakcie wzajemnego porozumiewania się podlegają ochronie na mocy przepisów umów międzynarodowych. Informacje te, w tym zawarte porozumienie, nie są przekazywane podmiotom powiązanym.

Art. 69. 1. Do wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 5 Konwencji Arbitrażowej, przepisy art. 26 ust. 1, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

2. Do wprowadzenia w życie porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 Konwencji Arbitrażowej, albo rozstrzygnięcia sprawy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej, przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.

Art. 70. Wniesienie w sprawie objętej wnioskiem środka zaskarżenia przewidzianego na podstawie przepisów obowiązujących w danym państwie nie stoi na przeszkodzie rozwiązaniu sprawy w drodze porozumienia stron na podstawie Konwencji Arbitrażowej. Prawomocny wyrok sądu w sprawie objętej wnioskiem wyłącza stosowanie art. 7 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej.

Art. 71. 1. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio w przypadku procedur wzajemnego porozumiewania się pomiędzy więcej niż dwoma państwami, wszczętych na podstawie Konwencji Arbitrażowej (procedury trójstronne).

2. Minister Finansów może również dołączyć do procedury trójstronnej jako obserwator. W takim przypadku rozstrzygnięcie tej procedury nie jest dla Ministra Finansów wiążące.

Rozdział 4

Procedura wzajemnego porozumiewania się prowadzona na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania

Art. 72. 1. Do wniosku o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się prowadzonej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1–9 i ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

2. Minister Finansów, jeżeli uzna to za celowe, może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

3. Wnioskodawca przekazuje żądane informacje w terminie 3 miesięcy od doręczenia wezwania.

4. W przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie, Minister Finansów ponownie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, z pouczeniem o skutkach nieuzupełnienia wniosku określonych w art. 73 pkt 2.

Art. 73. Minister Finansów odrzuca wniosek, jeżeli:

- 1) został złożony po upływie terminu określonego w mającej zastosowanie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- 2) wnioskodawca nie uzupełnił wniosku w terminie pomimo ponownego wezwania do jego uzupełnienia;
- 3) kwestia sporna nie istnieje, została uprzednio rozstrzygnięta w jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania lub gdy z jakichkolwiek innych przyczyn wniosek nie może zostać przyjęty.

Art. 74. 1. Minister Finansów, jeżeli uzna wniosek za uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną.

2. Minister Finansów, jeżeli uzna wniosek za uzasadniony i nie rozstrzygnął jednostronnie kwestii spornej, podejmuje starania w celu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze porozumienia z właściwymi organami pozostałych państw, których dotyczy kwestia sporna.

Art. 75. 1. Po dokonaniu jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej, o którym mowa w art. 74 ust. 1, lub osiągnięciu porozumienia, o którym mowa w art. 74 ust. 2, Minister Finansów zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o ich wyniku.

2. Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia albo porozumienia.

Art. 76. 1. Procedura prowadzona na podstawie niniejszego rozdziału ulega zakończeniu w szczególności jeżeli wnioskodawca wycofał wniosek lub kwestia sporna przestała istnieć.

2. Minister Finansów zawiadamia wnioskodawcę oraz właściwe organy pozostałych państw, których dotyczyła kwestia sporna, o zakończeniu procedury.

Art. 77. Do procedur dotyczących eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych przepisy rozdziału 3 oddziału 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 78. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Rozdział 5

Korekty krajowe

Art. 79. 1. Jeżeli w wyniku zastosowania przepisów art. 23o i art. 23p ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11c i art. 11d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych:

- 1) organ podatkowy określił dochód (stratę) podatnika lub
  - 2) w przypadku ujawnienia przez kontrolę nieprawidłowości podatnik po zakończeniu kontroli podatkowej skorzystał z uprawnienia do skorygowania zeznania o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym, lub
  - 3) w przypadku ujawnienia przez kontrolę nieprawidłowości podatnik skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520, 1556 i ...), a kontrola celno-skarbowa została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 83 ust. 2 tej ustawy
- na wniosek krajowego podmiotu powiązanego będącego drugą stroną transakcji kontrolowanej, właściwy dla wnioskodawcy organ podatkowy dokonuje korekty dochodu (straty) tego wnioskodawcy.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5 i 8 oraz ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 80. W przypadku gdy wynik procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania ma wpływ na cenę transferową transakcji kontrolowanej realizowanej pomiędzy krajowym podmiotem powiązanym, wobec którego wprowadzono w

życie rozstrzygnięcie wydane w ramach tej procedury, a innym krajowym podmiotem powiązanim, przepis art. 79 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ III

Postępowanie w sprawie uprzednich porozumień cenowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 81. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) organie właściwym w sprawie porozumienia – rozumie się przez to Szefa Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) uprzednim porozumieniu cenowym – rozumie się przez to decyzję, w której uznaje się, że cena transferowa transakcji kontrolowanej została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane;
- 3) właściwym organie zagranicznym – rozumie się przez to władzę podatkową właściwą w sprawach wydawania uprzednich porozumień cenowych dla zagranicznego podmiotu powiązanego.

Art. 82. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.

Rozdział 2

Wydawanie uprzednich porozumień cenowych

Art. 83. 1. Organ właściwy w sprawie porozumienia na wniosek krajowego podmiotu powiązanego wydaje uprzednie porozumienie cenowe dotyczące transakcji kontrolowanej, w dokonaniu której uczestniczy ten krajowy podmiot powiązany.

2. Uprzednie porozumienie cenowe określa w szczególności:

- 1) transakcję kontrolowaną objętą uprzednim porozumieniem cenowym oraz podmioty powiązane uczestniczące w jej dokonaniu;
- 2) profil funkcjonalny podmiotów powiązanych, uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, obejmujący w szczególności pełnione funkcje, ponoszone ryzyka i angażowane aktywa;
- 3) metodę weryfikacji ceny transferowej;
- 4) sposób kalkulacji ceny transferowej;

- 5) założenia krytyczne, na których oparta jest zdolność metody, o której mowa w pkt 3, do dokładnego odzwierciedlenia ceny transferowej;
- 6) zakres indywidualnych informacji do wskazania w sprawozdaniu o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego.

Art. 84. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego może złożyć również osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która zamierza utworzyć krajowy podmiot powiązany prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego dotyczy przyszłej transakcji kontrolowanej, która ma być zawarta pomiędzy wnioskodawcą a krajowym podmiotem powiązaniem, który będzie prowadził działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprzednie porozumienie cenowe jest wydawane dla utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.

4. W przypadku gdy krajowy podmiot powiązany nie zostanie utworzony do dnia, w którym możliwe byłoby wydanie uprzedniego porozumienia cenowego, organ właściwy w sprawie porozumienia zawiesza postępowanie w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego. Organ właściwy w sprawie porozumienia podejmuje zawieszone postępowanie niezwłocznie po otrzymaniu informacji o utworzeniu krajowego podmiotu powiązanego albo rezygnacji z jego utworzenia.

Art. 85. Uprzedniego porozumienia cenowego nie wydaje się w zakresie transakcji kontrolowanych:

- 1) zakończonych przed dniem złożenia wniosku;
- 2) rozpoczętych przed dniem złożenia wniosku, a które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych wnioskodawcy poprzedzających rok podatkowy, w którym złożono wniosek.

Art. 86. W przypadku gdy transakcja kontrolowana została zawarta:

- 1) wyłącznie pomiędzy krajowymi podmiotami powiązanymi,

2) pomiędzy krajowym podmiotem powiązaniem a zagranicznym podmiotem powiązaniem i krajowy podmiot powiązany nie wystąpił z wnioskiem o porozumienie z właściwym organem zagranicznym

– organ właściwy w sprawie porozumienia wydaje jednostronne uprzednie porozumienie cenowe.

Art. 87. W przypadku gdy transakcja kontrolowana została zawarta pomiędzy krajowym podmiotem powiązaniem a zagranicznym podmiotem powiązaniem, organ właściwy w sprawie porozumienia, na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, porozumiewa się z jednym (porozumienie dwustronne) lub więcej niż jednym (porozumienie wielostronne) właściwym organem zagranicznym.

Art. 88. 1. W przypadku gdy właściwy organ zagraniczny nie wyraża zgody na zawarcie porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego lub istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo niewyrażenia takiej zgody w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia o jej wyrażenie, organ właściwy w sprawie porozumienia zawiadamia o tym wnioskodawcę.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia:

- 1) wycofać wniosek o zawarcie uprzedniego porozumienia cenowego – za zwrotem połowy wniesionej opłaty;
- 2) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego na wniosek o wydanie jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego – za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty;
- 3) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego, jeżeli właściwy organ zagraniczny tylko jednego państwa wyraża zgodę na zawarcie porozumienia – za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty;
- 4) zaakceptować zawarcie porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego bez uwzględnienia zagranicznych podmiotów powiązanych, których dotyczą przeszkody wymienione w ust. 1 – bez zmiany wysokości opłaty.

Art. 89. 1. Przed złożeniem wniosku, podmiot zainteresowany wydaniem uprzedniego porozumienia cenowego może zwrócić się do organu właściwego w sprawie porozumienia o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zawierania takiego porozumienia w indywidualnej

sprawie, w szczególności zakresu niezbędnych informacji oraz przypuszczalnego terminu zawarcia porozumienia.

2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może zorganizować spotkanie wstępne.

Art. 90. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego zawiera:

- 1) informacje dotyczące wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, w szczególności:
  - a) opis podstawowej działalności wnioskodawcy, w tym:
    - wskazanie przedmiotu prowadzonej działalności,
    - wskazanie rynków geograficznych, na których wnioskodawca prowadzi działalność,
    - opis branży i otoczenia rynkowego, w ramach których wnioskodawca prowadzi działalność, ze wskazaniem wpływu warunków ekonomicznych i regulacyjnych oraz wskazaniem kluczowych konkurentów,
    - opis strategii gospodarczej,
  - b) wykaz pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, wraz ze wskazaniem siedziby lub miejsca ich zarządu, numeru identyfikacji podatkowej, a w przypadku jego braku – innego numeru identyfikacyjnego wraz z określeniem jego rodzaju, a także przedmiotu prowadzonej przez nich działalności,
  - c) opis struktury zarządczej i schemat organizacyjny wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej,
  - d) opis przyjętych zasad (polityki) rachunkowości w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do transakcji kontrolowanej, stosowanych przez wnioskodawcę i pozostałe podmioty powiązane uczestniczące w dokonaniu transakcji kontrolowanej;
- 2) informacje dotyczące transakcji kontrolowanej objętej wnioskiem, w tym:
  - a) wskazanie, czy transakcja kontrolowana stanowi transakcję już rozpoczętą czy przyszlą transakcję, w tym przyszlą transakcję, o której mowa w art. 84 ust. 2,
  - b) przedmiot i rodzaj transakcji kontrolowanej,
  - c) analizę funkcjonalną podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, zawierającą opis:
    - wykonywanych funkcji, w tym zdolności do ich wykonywania,
    - ponoszonych ryzyk, w tym zdolności do ich ponoszenia,

- angażowanych aktywów,
  - d) umowy, porozumienia wewnątrzgrupowe lub inne dokumenty dotyczące transakcji kontrolowanej,
  - e) informacje o porozumieniach lub interpretacjach podatkowych dotyczących transakcji kontrolowanej, w tym porozumieniach dotyczących cen transferowych, zawartych z administracjami podatkowymi państw innych niż Rzeczpospolita Polska lub wydanych przez te administracje,
  - f) wskazanie metody weryfikacji ceny transferowej, wraz ze zwięzłym uzasadnieniem wyboru,
  - g) analizę porównawczą, w rozumieniu art. 23zc ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11q ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, albo analizę zgodności, w rozumieniu art. 23zc ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11q ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a także wskazanie strony lub transakcji podlegającej badaniu w ramach analizy, jeżeli wynika to z metody wskazanej w lit. f, wraz z uzasadnieniem wyboru,
  - h) opis sposobu kalkulacji ceny transferowej, wraz z założeniami przyjętymi w tej kalkulacji, w tym prognozami finansowymi, na których opiera się kalkulacja ceny transferowej,
  - i) założenia krytyczne, na których oparta jest zdolność metody, wskazanej w lit. f, do dokładnego odzwierciedlenia ceny transferowej;
- 3) wskazanie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego, z zastrzeżeniem art. 95 ust. 1–3;
  - 4) wskazanie, czy wniosek dotyczy wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego czy zawarcia porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego;
  - 5) w zakresie porozumień dwustronnych i porozumień wielostronnych – informację dotyczącą złożenia wniosku do właściwego organu zagranicznego przez zagraniczne podmioty powiązane, obejmującą nazwy tych podmiotów, państwo, w którym został lub zostanie złożony taki wniosek, oraz datę jego złożenia, o ile jest znana.

2. W przypadku gdy wniosek dotyczy transakcji przyszłej, o której mowa w art. 84 ust. 2, informacje dotyczące wnioskodawcy, wskazane w ust. 1, przedstawia się w odniesieniu do krajowego podmiotu powiązanego, który będzie prowadził działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do wniosku dołącza się jego kopię w postaci elektronicznej umożliwiającej edycję, z wyjątkiem elementów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 2 lit. d.

Art. 91. 1. W razie istnienia wątpliwości dotyczących informacji przedstawionych we wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego lub treści dokumentów załączonych do wniosku, organ właściwy w sprawie porozumienia zwraca się o wyjaśnienie tych wątpliwości, przedstawienie dodatkowych informacji lub przedłożenie dodatkowych dokumentów.

2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może zorganizować spotkanie uzgodnieniowe.

3. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.

Art. 92. Do czasu wydania uprzedniego porozumienia cenowego wnioskodawca może zmienić wniosek w zakresie elementów, o których mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. f–i oraz pkt 3. W przypadku zmiany wniosku nie stosuje się art. 85 pkt 2.

Art. 93. 1. W przypadku zaistnienia w toku postępowania:

- 1) okoliczności wskazujących, że przedstawiona przez wnioskodawcę cena transferowa transakcji kontrolowanej nie została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane lub
- 2) innych przeszkód, które nie pozwalają na zaakceptowanie propozycji wnioskodawcy przedstawionych we wniosku

– organ właściwy w sprawie porozumienia zawiadamia o nich wnioskodawcę.

2. Zawiadomienie zawiera uzasadnienie faktyczne.

3. Wnioskodawca w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia może wycofać wniosek, zmienić wniosek lub złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty. W przypadku zmiany wniosku nie stosuje się art. 85 pkt 2.

Art. 94. 1. W przypadku wycofania przez wnioskodawcę wniosku po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 93, organ właściwy w sprawie porozumienia wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, wskazując przeszkody jego zawarcia przedstawione w zawiadomieniu oraz główne wnioski wynikające z przeprowadzonego postępowania.

2. Decyzję przekazuje się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla wnioskodawcy.

Art. 95. 1. Uprzednie porozumienie cenowe może dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony.

2. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego nie może być dłuższy niż 5 lat podatkowych.

3. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego upływa z końcem roku podatkowego wnioskodawcy.

4. Na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, uprzednie porozumienie cenowe może być odnawiane na kolejne okresy, każdorazowo nie dłuższe niż 5 lat podatkowych, jeżeli elementy uprzedniego porozumienia cenowego, określone w art. 83 ust. 2 pkt 1–5, nie uległy istotnej zmianie.

5. Wniosek w sprawie odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego składa się nie wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego oraz nie później niż 6 miesięcy po upływie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego.

6. Wniosek w sprawie odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego powinien zawierać opis zmian elementów uprzedniego porozumienia cenowego.

7. Odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego następuje w drodze decyzji.

8. Terminem początkowym obowiązywania odnowionego uprzedniego porozumienia cenowego jest dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin obowiązywania odnawianego uprzedniego porozumienia cenowego.

9. W przypadku uprzedniego porozumienia cenowego wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 84 ust. 1, okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego określa się w odniesieniu do lat podatkowych utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.

Art. 96. Uprzednie porozumienie cenowe niezwłocznie doręcza się:

- 1) wnioskodawcy;
- 2) innemu niż wnioskodawca krajowemu podmiotowi powiązanemu, uczestniczącemu w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym;
- 3) naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla krajowych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym.

Art. 97. 1. Postępowanie w sprawie wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

2. Postępowanie w sprawie porozumienia dwustronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

3. Postępowanie w sprawie porozumienia wielostronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 18 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 98. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego oraz wnioski o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego podlegają opłacie wpłacanej na rachunek organu właściwego w sprawie porozumienia, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Wysokość opłaty od wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego wynosi 1 procent wartości transakcji kontrolowanej będącej przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego, przy czym dla:

- 1) jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego:
  - a) dotyczącego wyłącznie krajowych podmiotów powiązanych – wynosi nie mniej niż 5000 zł i nie więcej niż 50 000 zł,
  - b) dotyczącego zagranicznego podmiotu powiązanego – wynosi nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł;
- 2) porozumienia dwustronnego lub porozumienia wielostronnego – wynosi nie mniej niż 50 000 zł i nie więcej niż 200 000 zł.

3. Wartość transakcji kontrolowanej, o której mowa w ust. 2, określa się dla całego okresu objętego wnioskiem o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego.

4. Do określenia wartości transakcji kontrolowanej, o której mowa w ust. 2, przepisy art. 23x ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11l ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

5. Wysokość opłaty od wniosku o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego stanowi odpowiednio połowę wysokości opłaty ustalonej na podstawie ust. 2–4 i 6.

6. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku odrębnych transakcji kontrolowanych, stanowiących transakcję o charakterze jednorodnym, w rozumieniu art. 23w ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dla celów ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 2 i 5, wartość tych transakcji kontrolowanych sumuje się. Przy określaniu wartości transakcji o charakterze jednorodnym przepisy art. 23w ust. 3 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

lub art. 11k ust. 3 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.

Art. 99. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi, iż wartość transakcji kontrolowanej, mającej być przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego, została we wniosku podana w zaniżonej wysokości, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, którą oblicza się z uwzględnieniem art. 98 ust. 2–6.

2. Jeżeli w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi wystąpienie w jednym wniosku transakcji kontrolowanych stanowiących odrębne transakcje o charakterze jednorodnym w rozumieniu art. 23w ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, którą oblicza się z uwzględnieniem art. 98 ust. 2–6.

3. Na postanowienie w sprawie opłaty uzupełniającej służy zażalenie.

Art. 100. Opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 101. Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3 Ordynacji podatkowej, obciążają wnioskodawcę.

Art. 102. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zbiorcze informacje dotyczące rozstrzygnięć w zakresie uprzednich porozumień cenowych, obejmujące liczbę podpisanych porozumień w podziale na ich rodzaje, rodzaje transakcji kontrolowanych, wybrane metody weryfikacji cen transferowych oraz wybrane wskaźniki finansowe i ich poziom (przedział wartości).

2. Podanie do publicznej wiadomości zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 1, następuje w sposób umożliwiający zachowanie anonimowości podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym.

Rozdział 3

Weryfikacja stosowania uprzednich porozumień cenowych

Art. 103. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza czynności sprawdzające, których celem jest weryfikacja stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane.

2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do czynności sprawdzających, o których mowa w ust. 1, przepisy działu V Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest weryfikacja stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane, w przypadku:

- 1) uprzednich porozumień cenowych wydanych na wniosek, o którym mowa w art. 84 ust. 1;
- 2) uprzednich porozumień cenowych, w przypadku których zachodzi uzasadnione podejrzenie niestosowania się do nich przez podmioty powiązane.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do kontroli podatkowej, o której mowa w ust. 3, przepisy działu VI Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 104. 1. W przypadku niestosowania uprzedniego porozumienia cenowego, w okresie jego obowiązywania, organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdza z urzędu wygaśnięcie tego porozumienia.

2. Postępowanie w sprawie wygaśnięcia uprzedniego porozumienia cenowego wszczyna się w drodze postanowienia.

3. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie, o której mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od początku okresu objętego uprzednim porozumieniem cenowym, którego wygaśnięcie stwierdza.

Art. 105. 1. W przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodującej istotną zmianę w zakresie elementów uprzedniego porozumienia cenowego, uprzednie porozumienie cenowe może być zmienione lub uchylone przez organ właściwy w sprawie porozumienia przed upływem ustalonego okresu jego obowiązywania. Zmiana lub uchylenie uprzedniego porozumienia cenowego następuje na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wszczęte na wniosek strony w sprawie:

- 1) zmiany uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia;

2) uchylecia uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca od dnia jego wszczęcia.

3. W decyzji zmieniającej lub uchylającej uprzednie porozumienie cenowe organ właściwy w sprawie porozumienia wskazuje datę, od której dane uprzednie porozumienie cenowe obowiązuje w zmienionym brzmieniu, albo datę, od której dane uprzednie porozumienie cenowe zostaje uchylone, uwzględniając moment wystąpienia zmiany stosunków gospodarczych, o której mowa w ust.1.

Art. 106. 1. Podatnicy, którym organ właściwy w sprawie porozumienia wydał uprzednie porozumienie cenowe, składają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej sprawozdanie o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego za każdy rok podatkowy objęty uprzednim porozumieniem cenowym, do dnia upływu terminu określonego dla złożenia rocznego zeznania podatkowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym.

DZIAŁ IV

Zmiany w przepisach, przepisy przejściowe i przepis końcowy

Rozdział 1

Zmiany w przepisach

Art. 107. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, 1358, 1394 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23m w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) uprzednim porozumieniu cenowym – oznacza to uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ....).”;
- 2) w art. 23o ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. W okresie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego, organ podatkowy nie określa zobowiązania podatkowego (wysokości straty) w zakresie, w jakim wykazany przez podatnika dochód (strata) został ustalony zgodnie z tym porozumieniem.”;
- 3) w art. 23p ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Określając wysokość dochodu (straty), organ podatkowy stosuje metodę przyjętą przez podmiot powiązany, chyba że zastosowanie metody innej niż przyjęta przez podmiot powiązany jest bardziej odpowiednie w danych okolicznościach.”;
- 4) w art. 23s w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) oprocentowanie pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy jest ustalane w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualnym na dzień zawarcia tej umowy;”;
- 5) uchyla się art. 23t;
- 6) w art. 23v w ust. 1 uchyla się pkt 3;
- 7) w art. 23z pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) objętych uprzednim porozumieniem cenowym w okresie, którego dotyczy to porozumienie;”;

8) w art. 23za ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyrażone w walucie obcej, przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień realizacji operacji gospodarczej lub zawarcia umowy.”;

9) w art. 45 uchyla się ust. 5a i 5b.

Art. 108. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, 1018, 1309, 1358, 1495, 1571 i 1572) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11a w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) uprzednim porozumieniu cenowym – oznacza to uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 11c ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W okresie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego, organ podatkowy nie określa zobowiązania podatkowego (wysokości straty) w zakresie, w jakim wykazany przez podatnika dochód (strata) został ustalony zgodnie z tym porozumieniem.”;

3) w art. 11d ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Określając wysokość dochodu (straty), organ podatkowy stosuje metodę przyjętą przez podmiot powiązany, chyba że zastosowanie metody innej niż przyjęta przez podmiot powiązany jest bardziej odpowiednie w danych okolicznościach.”;

4) w art. 11g w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oprocentowanie pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy jest ustalane w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualnym na dzień zawarcia tej umowy;”;

5) uchyla się art. 11h;

6) w art. 11j w ust. 1 uchyla się pkt 3;

7) w art. 11n pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) objętych uprzednim porozumieniem cenowym w okresie, którego dotyczy to porozumienie;”;

8) w art. 11o ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyrażone w walucie obcej, przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień realizacji operacji gospodarczej lub zawarcia umowy.”;

9) w art. 12 ust. 6b otrzymuje brzmienie:

„6b. W przypadku transakcji kontrolowanej w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 6 wartość otrzymanych rzeczy lub praw, a także wartość innych świadczeń w naturze, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się na podstawie przepisów art. 11c i art. 11d.”;

10) w art. 15e:

a) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do kosztów usług, opłat i należności, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim:

- 1) uprzednie porozumienie cenowe, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, obejmuje prawidłowość kalkulacji wynagrodzenia za te usługi, opłaty i należności w okresie, którego to porozumienie dotyczy, lub
- 2) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 Ordynacji podatkowej, obejmuje prawidłowość kalkulacji wynagrodzenia za te usługi, opłaty i należności w okresie, którego to porozumienie dotyczy.”,

b) uchyla się ust. 16;

11) w art. 25:

a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Podatnicy, którzy podpisali porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb Ordynacji podatkowej, mogą wpłacać zaliczki miesięczne w danym roku podatkowym w uproszczonej formie w wysokości prognozowanego na dany rok zobowiązania podatkowego, przypadającej proporcjonalnie na każdy miesiąc danego roku podatkowego.”,

b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, którzy wybrali formę wpłacania zaliczek na zasadach określonych w ust. 6, 6a i 6b, są obowiązani.”,

c) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. O wyborze formy wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6–6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”;

12) w art. 27 uchyla się ust. 3 i 4.

Art. 109. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 283 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wykonywanie niezależnego audytu funkcji podatkowej, o którym mowa w art. 20zo § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾).”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawodowe wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 5, jest zastrzeżone wyłącznie dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy.”;

2) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, są:

- 1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;
- 2) biegli rewidenci.”;

3) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, są również podmioty wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3, przy czym wykonywanie tych czynności następuje wyłącznie przez doradców podatkowych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach.”;

4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z chwilą wpisu do rejestru spółka, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, nabywa prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 i 5, oraz posługiwania się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego”.”;

5) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556 i ...

„1. Doradca podatkowy jest obowiązany przechowywać przez okres 5 lat kopie sporządzanych na piśmie opinii, raportów z niezależnego audytu funkcji podatkowej, wystąpień w imieniu podatników, płatników, inkasentów oraz osób, o których mowa w art. 2 ust. 1a, w sprawach obowiązków podatkowych, a także udzielonych im porad.”;

6) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. 1. Kto, nie będąc uprawniony, posługuje się tytułem doradcy podatkowego lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 lub 5, podlega grzywnie do 50 000 zł.

2. Tej samej karze podlega członek zarządu osoby prawnej, która nie będąc uprawnioną, posługuje się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego” lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 lub 5.”.

Art. 110. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 uchyla się pkt 11 i 12;

2) w art. 13 w § 2:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organ właściwy w sprawach uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...);”;

b) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) właściwy w sprawach dotyczących realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB.”;

3) w art. 14b:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553 i 1556.

istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego albo w porozumieniu podatkowym, o którym mowa w art. 20zb.”,

b) po § 5e dodaje się § 5f w brzmieniu:

„§ 5f. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydaje interpretację indywidualną po zasięgnięciu opinii Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli umowę o współdziałanie, o której mowa w art. 20s, zawarł wnioskodawca lub, w przypadku wniosku wspólnego, jeden z wnioskodawców.”;

4) uchyla się dział IIA;

5) po dziale IIA dodaje się dział IIB w brzmieniu:

„DZIAŁ IIB

Współdziałanie

Rozdział 1

Umowa o współdziałanie

Art. 20s. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zawrzeć z podatnikiem, na jego wniosek, umowę o współdziałanie w zakresie podatków pozostających we właściwości Krajowej Administracji Skarbowej, zwaną dalej „umową o współdziałanie”.

§ 2. Umowa o współdziałanie służy zapewnieniu przestrzegania przez podatnika prawa podatkowego w warunkach przejrzystości podejmowanych działań oraz wzajemnego zaufania i zrozumienia między organem podatkowym a podatnikiem, przy uwzględnieniu charakteru prowadzonej przez podatnika działalności.

§ 3. Wniosek, o którym mowa w § 1, może złożyć podatnik, u którego wartość przychodu wskazana w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w poprzednim roku podatkowym przekroczyła równowartość 50 mln euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku.

§ 4. Umowa o współdziałanie może być zawarta z podatnikiem, który otrzymał pozytywną opinię z audytu wstępnego.

§ 5. W przypadku odmowy zawarcia umowy o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje przyczyny takiej odmowy wraz z uzasadnieniem.

Art. 20t. § 1. Umowa o współdziałanie jest zawierana w formie pisemnej na czas nieokreślony.

§ 2. Umowa o współdziałanie zawiera ustalenia stron niezbędne dla prawidłowej realizacji warunków umowy, w tym szczegółowe określenie praw i obowiązków stron wynikających z zawartej umowy oraz sposób informowania się o osobach upoważnionych do kontaktu między stronami tej umowy.

Art. 20u. Podatnik, który zawarł umowę o współdziałanie, jest obowiązany do:

- 1) dobrowolnego i prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego;
- 2) posiadania skutecznego i adekwatnego zbioru zidentyfikowanych i opisanych procesów oraz procedur dotyczących zarządzania sposobem wykonywania obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego i zapewniających ich prawidłowe wykonanie (ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego);
- 3) zgłaszania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, wszelkich istotnych zagadnień podatkowych, które rozsądnie oceniając, mogą stać się źródłem sporu między podatnikiem a organem podatkowym, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności;
- 4) niezwłocznego przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, istotnych informacji mogących mieć wpływ na uzyskanie korzyści podatkowej przez podatnika, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności.

Art. 20v. W zakresie objętym umową o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej:

- 1) dostosowuje formę i częstotliwość działań weryfikujących poprawność wykonywania przez podatnika obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego do aktualnego poziomu skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego i dotychczasowej współpracy z organami podatkowymi;
- 2) przeprowadza kontrolę celno-skarbową podatnika;
- 3) wyraża zgodę na podjęcie wobec podatnika czynności sprawdzających na podstawie art. 274c przez inne organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz wystąpienie do podatnika w trybie art. 79 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 20w. Następca prawny podatnika nie wstępuje w prawa i obowiązki wynikające z umowy o współdziałanie.

Art. 20x. § 1. Podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć umowę o współdziałanie.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć umowę o współdziałanie w przypadku:

- 1) naruszenia przez podatnika postanowień tej umowy lub
- 2) poważnego lub powtarzającego się naruszenia przez podatnika przepisów prawa podatkowego

– wskazując przyczyny jej rozwiązania wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Rozwiązanie umowy o współdziałanie następuje z dniem złożenia, w formie pisemnej, drugiej stronie wypowiedzenia tej umowy, chyba że z treści tego wypowiedzenia wynika późniejszy termin.

§ 4. W przypadku rozwiązania umowy o współdziałanie dane podatnika są niezwłocznie usuwane z ewidencji, o której mowa w art. 20za.

Art. 20y. W okresie 2 lat od dnia rozwiązania z podatnikiem umowy o współdziałanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie art. 20x § 2 podatnik ten nie może złożyć wniosku o zawarcie kolejnej umowy o współdziałanie.

Art. 20z. Z dniem rozwiązania umowy o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, o którym mowa w rozdziale 2.

Art. 20za. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi ewidencję podatników, z którymi zawarł umowę o współdziałanie. Ewidencja ta jest jawna.

§ 2. Ewidencja, o której mowa w § 1, zawiera:

- 1) nazwę i NIP podatnika, z którym została zawarta umowa o współdziałanie;
- 2) datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o współdziałanie.

§ 3. Ewidencję, o której mowa w § 1, udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Rozdział 2

Porozumienia podatkowe

Art. 20zb. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zawrzeć z podatnikiem będącym stroną umowy o współdziałanie, w formie pisemnej, porozumienie podatkowe w zakresie objętym tą umową w sprawie:

- 1) interpretacji przepisów prawa podatkowego;
- 2) ustalania cen transferowych;
- 3) braku zasadności zastosowania art. 119a § 1;
- 4) wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych;
- 5) innej, niezbędnej dla zapewnienia prawidłowej realizacji umowy o współdziałanie.

Art. 20zc. § 1. Porozumienie podatkowe nie może zostać zawarte w zakresie czynności i zdarzeń objętych toczącym się postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.

§ 2. W przypadku odmowy zawarcia porozumienia podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje przyczyny odmowy wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1, przepisy art. 14c § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 4. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 2, przepisy art. 83, art. 85–88, art. 90 ust. 1 i 3, art. 92, art. 95 ust. 1–6 i 8, art. 96, art. 98–100, art. 104 ust. 1 i 3, art. 105 ust. 1 i 3 oraz art. 106 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych stosuje się odpowiednio, przy czym:

- 1) opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99 tej ustawy, pobiera się po zawarciu porozumienia w wysokości 50% kwot, o których mowa w art. 98 i art. 99 tej ustawy;
- 2) obowiązek przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 oraz art. 106 tej ustawy, nie dotyczy dokumentów lub informacji przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego.

§ 5. Do porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, przepisy art. 119x § 1, art. 119y § 1, art. 119za pkt 1 i 2 oraz art. 119zc stosuje się odpowiednio, przy czym:

- 1) opłatę, o której mowa w art. 119zc, pobiera się po zawarciu porozumienia w wysokości 50% kwoty, o której mowa w art. 119zc § 1;
- 2) obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji, o których mowa w art. 119x § 1, nie dotyczy dokumentów przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego.

Art. 20zd. Przed zawarciem porozumienia podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zasięgnąć opinii:

- 1) Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika będącego stroną umowy o współdziałanie – w przypadku porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1;
- 2) Rady – w przypadku porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, przy czym przepis art. 119h § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20ze. § 1. Podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć porozumienie podatkowe.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, jeżeli:

- 1) wyjdą na jaw istotne dla sprawy, w jakiej zawarto porozumienie, nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, istniejące w dniu zawarcia tego porozumienia, nieznanne Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, lub
- 2) stwierdzi, że porozumienie jest nieprawidłowe w świetle, w szczególności orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, uchwał Naczelnego Sądu Administracyjnego lub interpretacji ogólnych, lub
- 3) zostanie rozwiązana umowa o współdziałanie.

§ 3. Z zastrzeżeniem art. 20z, rozwiązanie porozumienia podatkowego następuje z dniem złożenia, w formie pisemnej, drugiej stronie wypowiedzenia tego porozumienia wraz z uzasadnieniem. Podatnik w wypowiedzeniu porozumienia może wskazać inny niż wynikający ze zdania pierwszego termin rozwiązania porozumienia, poprzedzający dzień złożenia tego wypowiedzenia.

§ 4. Rozwiązanie porozumienia podatkowego na podstawie § 2 pkt 1 wywołuje skutki prawne od dnia jego zawarcia.

§ 5. Zastosowanie się do porozumienia rozwiązanego na podstawie § 1 oraz § 2 pkt 2 i 3, nie może szkodzić podatnikowi. Przepisy art. 14k oraz art.14m § 1–3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20zf. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do porozumień podatkowych przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Audyt podatkowy

Art. 20zg. Audyt podatkowy przeprowadza Szef Krajowej Administracji Skarbowej wobec podatnika przed zawarciem umowy o współdziałanie (audyt wstępny) oraz w trakcie obowiązywania umowy o współdziałanie (audyt monitorujący) w celu sprawdzenia:

- 1) prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych;
- 2) skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

Art. 20zh. § 1. Podatnik jest obowiązany do przekazywania na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej dokumentów i informacji niezbędnych do przeprowadzenia audytu podatkowego.

§ 2. Dokumenty i informacje uznane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej za zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa są niszczone w terminie 2 miesięcy od dnia:

- 1) rozwiązania umowy o współdziałanie;
- 2) zakończenia audytu wstępnego, jeżeli audyt wstępny został zakończony opinią – w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie;
- 3) zakończenia weryfikacji zastosowania się przez podatnika do wydanych zaleceń, o których mowa w art. 20zi § 1 pkt 2 – w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie.

Art. 20zi. § 1. Z przeprowadzonego audytu podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza:

- 1) opinię pozytywną albo
- 2) zalecenia wskazujące, jakie czynności podatnik powinien podjąć w celu usunięcia stwierdzonych w ramach audytu nieprawidłowości, wraz z uzasadnieniem, albo
- 3) opinię negatywną.

§ 2. Audyt monitorujący jest wykonywany w sposób ciągły.

§ 3. Opinia lub zalecenia są przekazywane niezwłocznie podatnikowi.

§ 4. Termin realizacji czynności podejmowanych w związku z przekazanymi zaleceniami podatnik uzgadnia z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 5. W przypadku zastosowania się przez podatnika do zaleceń audytu wstępnego, audyt ten może być wznowiony na okres niezbędny do weryfikacji zastosowania się podatnika do tych zaleceń.

Art. 20zj. § 1. O przeprowadzeniu audytu wstępnego i jego zakresie decyduje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, biorąc pod uwagę ocenę ryzyka podatkowego zidentyfikowanego u podatnika wnioskującego o zawarcie umowy o współdziałanie.

§ 2. Podatnik jest informowany o zakresie audytu wstępnego.

§ 3. Harmonogram działań podejmowanych w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej uzgadnia z podatnikiem.

§ 4. Audyt wstępny w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych obejmuje 2 lata podatkowe poprzedzające rok, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem o podpisanie umowy o współdziałanie, oraz okres od początku roku podatkowego, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem, do dnia zakończenia tego audytu.

§ 5. Audyt wstępny w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych przez następcę prawnego podatnika, który zawarł umowę o współdziałanie, może objąć krótszy okres niż określony w § 4.

Art. 20zk. Audyt podatkowy w zakresie prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych obejmuje analizę ryzyka i badanie dokumentacji dotyczącej zidentyfikowanych obszarów ryzyka podatkowego.

Art. 20zl. Audyt podatkowy w zakresie ram wewnętrznego nadzoru podatkowego obejmuje ocenę możliwości prawidłowego wykonywania obowiązków podatkowych poprzez weryfikację poziomu wdrożenia i funkcjonowania:

- 1) systemu zarządzania ryzykiem,
- 2) kontroli wewnętrznej,
- 3) audytu wewnętrznego,
- 4) nadzoru zgodności działalności z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i dobrowolnie przyjętymi standardami,

5) mechanizmów nadzoru zewnętrznego, w tym niezależnego audytu funkcji podatkowej

– w odniesieniu do spraw podatkowych.

Art. 20zm. § 1. W przypadku złożenia prawnie skutecznej deklaracji lub korekty deklaracji:

- 1) w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń audytu wstępnego i w celu usunięcia stwierdzonych w nim nieprawidłowości w zakresie realizacji obowiązków podatkowych i wpłacenia związanej z tą korektą zaległości podatkowej w terminie 7 dni od daty złożenia tej deklaracji albo korekty deklaracji – przepis art. 56a § 1 stosuje się odpowiednio;
- 2) za okres rozliczeniowy objęty audytem monitorującym oraz pod warunkiem dokonania przez podatnika wpłaty zaległości podatkowych w terminie 7 dni od dnia złożenia tej deklaracji albo korekty deklaracji – nie nalicza się odsetek za zwłokę.

§ 2. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się do deklaracji oraz korekt deklaracji złożonych za okresy nieobjęte audytem wstępnym, jeżeli złożone zostały w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku tego audytu.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

Art. 20zn. § 1. Czynności w zakresie audytu podatkowego wykonują pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionej w tym celu komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, działający z jego upoważnienia.

§ 2. Czynności w zakresie audytu podatkowego mogą być wykonywane z upoważnienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przez pracowników i funkcjonariuszy jednostek Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 3. Pracownicy i funkcjonariusze wykonujący czynności w zakresie audytu podatkowego nie mogą uczestniczyć w przeprowadzaniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz w postępowaniu podatkowym wobec podatnika objętego tym audytem przez okres 3 lat od dnia jego zakończenia.

Art. 20zo. § 1. Niezależny audyt funkcji podatkowej jest przeprowadzany na zlecenie podatnika przez niezależnego audytora podatkowego.

§ 2. Niezależnym audytorem podatkowym może być spółka doradztwa podatkowego lub firma audytorska, lub doradca podatkowy, lub biegły rewident, z wyjątkiem podmiotu:

- 1) wykonującego na rzecz podatnika czynności rewizji finansowej, usługi doradztwa podatkowego lub prawnego, w okresie objętym tym audytem podatkowym oraz w trakcie jego przeprowadzania;
- 2) będącego krajowym podmiotem powiązaniem lub zagranicznym podmiotem powiązaniem w rozumieniu ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych wobec:
  - a) podatnika,
  - b) podmiotu wykonującego usługi doradztwa podatkowego lub czynności rewizji finansowej na rzecz tego podatnika
– w okresie objętym tym audytem oraz w trakcie jego realizacji;
- 3) wykonującego usługi, o których mowa w pkt 2, na rzecz podmiotu, który świadczy na rzecz podatnika takie usługi, w okresie objętym tym audytem podatkowym oraz w trakcie jego przeprowadzania.

Art. 20zp. § 1. Niezależny audyt funkcji podatkowej obejmuje sprawdzenie prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz skuteczności i adekwatności wdrożonych ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

§ 2. Z przeprowadzenia niezależnego audytu funkcji podatkowej sporządza się raport zawierający jego wynik. Raport podpisuje niezależny audytor podatkowy przeprowadzający ten audyt.

§ 3. Raport z audytu jest przekazywany niezwłocznie podatnikowi wraz z dokumentacją audytu zawierającą testy i procedury przeprowadzone w jego trakcie.

Art. 20zq. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.

Art. 20zr. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale przepisy art. 168, art. 172, art. 173 i art. 175–177 oraz działu IV rozdziału 1 z wyłączeniem art. 127, rozdziałów 5 i 10 stosuje się odpowiednio.”;

- 6) w art. 58a dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Na ocenę, że podatnik działał w dobrej wierze, może wskazywać również wywiązywanie się z obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie, jeżeli

zdarzenie lub czynność skutkujące zastosowaniem przepisów, o których mowa w § 1 pkt 1–3, wystąpiły w okresie trwania tej umowy.”;

7) art. 70d otrzymuje brzmienie:

„Art. 70d. Upływ terminu przedawnienia pozostaje bez wpływu na wprowadzenie w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w:

- 1) dziale II rozdziale 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub
- 2) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli umowa ta przewiduje możliwość wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia bez względu na upływ terminu przedawnienia.”;

8) w art. 79 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Wniosek o stwierdzenie nadpłaty można złożyć po upływie terminu przedawnienia, jeżeli istnienie nadpłaty wynika z wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w:

- 1) dziale II rozdziale 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub
- 2) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowie międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli umowa ta przewiduje możliwość wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia po upływie terminu przedawnienia

– przy czym przepis § 3 stosuje się odpowiednio.”;

9) w art. 86a § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Obowiązek przekazania informacji o schemacie podatkowym nie powstaje, gdy schemat podatkowy, inny niż schemat podatkowy transgraniczny, dotyczy wyłącznie:

- 1) korzystającego, dla którego nie jest spełnione kryterium kwalifikowanego korzystającego, lub
- 2) korzystającego, który jest stroną umowy o współdziałanie, jeżeli w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdził wykonywanie przez niego obowiązków, o których mowa w niniejszym rozdziale.”;

10) w art. 86e § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Z obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym nie zwalnia trwające postępowanie w przedmiocie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, lub wydanie takiego porozumienia.”;

11) w art. 119b w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) do podmiotu, który zawarł porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, w zakresie objętym tym porozumieniem.”;

12) w art. 119x dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.”;

13) w art. 119zf skreśla się wyrazy „art. 20g § 3,”;

14) art. 119zfn otrzymuje brzmienie:

„Art. 119zfn. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14b § 4, art. 14i § 2, art. 14r § 2 i 3, art. 119gc, art. 119h § 3, art. 119i, art. 119m § 1, art. 119s § 2, art. 119u i art. 119x § 5 oraz działu IV, z wyłączeniem art. 133, a także przepisy art. 45, art. 46, art. 49 i art. 51 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;

15) w art. 201 w § 1b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli wszczęta została procedura wzajemnego porozumiewania się, w tym procedura arbitrażowa prowadzona na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, lub przyjęto wniosek w ramach procedury prowadzonej na podstawie przepisów działu II rozdziału 2 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;

16) w art. 240 w § 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) rozstrzygnięcie zapadłe w toku procedury rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych ma wpływ na treść wydanej decyzji;”;

- 17) w art. 245 w § 1 w pkt 3 w lit. b po wyrazach „art. 118” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 70d”;
- 18) w art. 281 uchyla się § 3;
- 19) w art. 293 w § 2:
  - a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) informacjach uzyskanych w toku procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz w toku postępowania w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w ustawie z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;”;
  - b) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) informacjach przekazanych przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB.”;
- 20) w art. 294 w § 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) członkowie komisji doradczej i komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów oraz osoby, których dotyczy spór, ich przedstawiciele i pełnomocnicy, o których mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;
- 21) art. 295a otrzymuje brzmienie:

„Art. 295a. § 1. W toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Za zgodą podatnika dostęp do informacji i dokumentów przekazanych w toku postępowania w sprawie uprzedniego porozumienia cenowego, przysługuje pracownikom upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań w zakresie współdziałania, o którym mowa w dziale IIB oraz ich przełożonym.”;
- 22) po art. 295c dodaje się art. 295d w brzmieniu:

„Art. 295d. § 1. Dostęp do informacji przekazanych przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierających tajemnice przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o

zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010), przysługuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz pracownikom i funkcjonariuszom Krajowej Administracji Skarbowej upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji zadań związanych z przeprowadzaniem audytu podatkowego i ich przełożonym oraz organom podatkowym, które wydają opinie przed zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 20zb.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli przedsiębiorca nie wykazał, że przekazane przez niego Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacje i ich zakres stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. W tym przypadku organ podatkowy wydaje postanowienie o odmowie uznania tych informacji, w podanym przez przedsiębiorcę zakresie za stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa.”;

23) w art. 296 w § 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uzyskane w postępowaniu w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych,”

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przekazane przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierające tajemnice przedsiębiorstwa”;

24) art. 297b otrzymuje brzmienie:

„Art. 297b. Akta spraw zawarcia uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, lub informacje wynikające z tych akt, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1 i pkt 2a–7 na zasadach określonych w tym przepisie.”;

25) po art. 297e dodaje się art. 297f w brzmieniu:

„Art. 297f. Informacje przekazane przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierające tajemnice przedsiębiorstwa uznaną przez Szefa KAS, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1, 2a, 3 i 7–9 na zasadach określonych w tym przepisie.”.

Art. 111. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43 i 1495) uchyla się art. 21a.

Art. 112. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.⁷⁾) w art. 125 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku toczącej się procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia .... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ....);”.

Art. 113. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.⁸⁾) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami powiązаныmi, w odniesieniu do których właściwy organ podatkowy wydał uprzednie porozumienie cenowe, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 114. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
„20a) współdziałanie, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;
- 2) w art. 14 w ust. 1 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
„20a) współdziałanie, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;
- 3) w art. 25 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
„10a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11, 60, 848 i 934.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675, 1018, 1495 i 1520.

- 4) w art. 28 w ust. 1:
  - a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających, z wyjątkiem przeprowadzania kontroli podatkowej wobec podatnika, który podpisał umowę o współdziałaniu, o której mowa w art. 20s Ordynacji podatkowej, w zakresie podatków objętych tą umową;”;
  - b) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;
- 5) w art. 33 w ust. 1:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywanie kontroli celno-skarbowej z wyłączeniem kontroli, o której mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej oraz art. 54 ust. 2 pkt 9;”;
  - b) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;
- 6) w art. 45 w ust. 1 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10 i 13–15” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10, 13–15 i 20a”;
- 7) w art. 83 w ust. 1d w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ponowne skorygowanie deklaracji ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania tego samego dochodu lub majątku podatnika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytorium innego państwa.”.

Art. 115. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2019 r. poz. 648, 694 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 76:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) decyzji w sprawie cen transferowych – rozumie się przez to:
    - a) uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...) oraz

decyzję, o której mowa w art. 95 ust. 7, art. 104 ust. 1 lub art. 105 ust. 1 tej ustawy,

- b) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jego odnowienie, zmianę i rozwiązanie;”,
  - b) w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:
    - „c) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 1 i 3 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jego rozwiązanie, o którym mowa w art. 20ze § 1 i 2 tej ustawy;”;
- 2) w art. 81:
- a) w ust. 1 wyrazy „art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa” zastępuje się wyrazami „art. 87 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”,
  - b) w ust. 2 wyrazy „art. 20b ustawy – Ordynacja podatkowa” zastępuje się wyrazami „art. 87 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

Art. 116. Przepisy działu II rozdziału 2 stosuje się do kwestii spornych dotyczących dochodu lub majątku uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 117. 1. Do wniosków o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się lub procedury arbitrażowej prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub na podstawie Konwencji Arbitrażowej, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 23t ust. 4 ustawy zmienianej w art. 107 oraz art. 11h ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108, i niezakończonych przed tym dniem, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 118. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 20a § 1 lub 2 lub art. 20i § 5 ustawy zmienianej w art. 110, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o informacje, o których mowa w art. 90.

Art. 119. Dla wniosków w sprawach wydania uprzednich porozumień cenowych w rozumieniu art. 81 pkt 2 oraz wniosków, o których mowa w art. 20a § 1 lub 2 lub art. 20i § 5 ustawy zmienianej w art. 110, w brzmieniu dotychczasowym, złożonych do dnia 31 grudnia 2019 r., przepis art. 15e ust. 15 ustawy zmienianej w art. 108 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do roku podatkowego poprzedzającego rok złożenia wniosku.

Art. 120. W okresie obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów działu IIA ustawy zmienianej w art. 110, w brzmieniu dotychczasowym, sprawozdanie o realizacji uznanej metody ustalania ceny transferowej, o którym mowa w art. 45 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 107, w brzmieniu dotychczasowym, i art. 27 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 108, w brzmieniu dotychczasowym, jest sporządzane i składane na zasadach określonych niniejszą ustawą, z tym że zakres informacji wykazywanych w takim sprawozdaniu obejmuje wyłącznie dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych oraz okres stosowania metody.

Art. 121. Weryfikacja stosowania się przez podmioty powiązane do decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów działu IIA ustawy zmienianej w art. 110, w brzmieniu dotychczasowym, jest prowadzona na zasadach dotychczasowych.

Art. 122. 1. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie art. 110 pkt 5, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ograniczyć do 20 liczbę podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 110, jeżeli okaże się to niezbędne do zapewnienia sprawnego i terminowego wykonywania zadań Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przy dokonywaniu wyboru podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 110, Szef Krajowej Administracji Skarbowej uwzględni gospodarcze i społeczne znaczenie tych podmiotów oraz zróżnicowanie tych podmiotów pod względem prowadzonej działalności gospodarczej, a także może uwzględnić kolejność wpływu wniosków.

Art. 123. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 5b ustawy zmienianej w art. 107 oraz art. 27 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 3 oraz art. 106 ust. 2, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 124. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa

przeznaczonych na wykonanie przez Ministra Finansów zadań, o których mowa w dziale II, wynosi 26 800 000 zł, w tym:

- 1) w 2020 r. – 1 350 000 zł;
- 2) w 2021 r. – 1 600 000 zł;
- 3) w 2022 r. – 1 950 000 zł;
- 4) w 2023 r. – 2 200 000 zł;
- 5) w 2024 r. – 2 550 000 zł;
- 6) w 2025 r. – 2 800 000 zł;
- 7) w 2026 r. – 3 150 000 zł;
- 8) w 2027 r. – 3 450 000 zł;
- 9) w 2028 r. – 3 700 000 zł;
- 10) w 2029 r. – 4 050 000 zł.

2. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zadań, o których mowa w dziale III i art. 14 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 114, wynosi 55 150 000 zł, w tym:

- 1) w 2020 r. – 5 100 000 zł;
- 2) w 2021 r. – 5 550 000 zł;
- 3) w 2022 r. – 5 700 000 zł;
- 4) w 2023 r. – 5 950 000 zł;
- 5) w 2024 r. – 5 100 000 zł;
- 6) w 2025 r. – 5 200 000 zł;
- 7) w 2026 r. – 5 400 000 zł;
- 8) w 2027 r. – 5 550 000 zł;
- 9) w 2028 r. – 5 700 000 zł;
- 10) w 2029 r. – 5 900 000 zł.

3. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Ministra Sprawiedliwości zadań, o których mowa w art. 45 i art. 54, wynosi 12 650 000 zł, w tym:

- 1) w 2020 r. – 1 050 000 zł;
- 2) w 2021 r. – 1 150 000 zł;
- 3) w 2022 r. – 1 200 000 zł;
- 4) w 2023 r. – 1 200 000 zł;
- 5) w 2024 r. – 1 250 000 zł;

- 6) w 2025 r. – 1 300 000 zł;
- 7) w 2026 r. – 1 300 000 zł;
- 8) w 2027 r. – 1 350 000 zł;
- 9) w 2028 r. – 1 400 000 zł;
- 10) w 2029 r. – 1 450 000 zł.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia na dany rok budżetowy limitu wydatków, o których mowa w:

- 1) ust. 1 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków Ministra Finansów związanych z realizacją zadań wynikających z regulacji wprowadzonych niniejszą ustawą, o których mowa w dziale II;
- 2) ust. 2 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów rzeczowych Szefa Krajowej Administracji Skarbowej związanych z realizacją zadań, o których mowa w dziale III lub art. 14 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 114;
- 3) ust. 3 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków Ministra Sprawiedliwości związanych z realizacją zadań wynikających z regulacji wprowadzonych niniejszą ustawą, o których mowa w art. 45 lub art. 54.

5. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w:

- 1) ust. 1, jest Minister Finansów;
- 2) ust. 2, jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- 3) ust. 3, jest Minister Sprawiedliwości.

6. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w:

- 1) ust. 1 i 2, jest Minister Finansów;
- 2) ust. 3, jest Minister Sprawiedliwości.

Art. 125. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 107 pkt 3, 4 i 8 oraz art. 108 pkt 3, 4, 8, 9 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 108 pkt 10 lit. a w zakresie art. 15e ust. 15 pkt 2, art. 108 pkt 11, art. 109, art. 110 pkt 2 lit. b, pkt 3, 5, 6, 9, 11, pkt 19 lit. b, pkt 21 w zakresie art. 295a § 2, pkt 22, pkt 23 lit. b i pkt 25, art. 114 pkt 1–6, art. 115 pkt 1 lit. a w zakresie art. 76 pkt 1 lit. b oraz art. 115 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

UZASADNIENIE

Część ogólna

Regulacja w zakresie rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania

Podwójne opodatkowanie zysków w różnych państwach ma negatywny wpływ na działalność gospodarczą w skali międzynarodowej i prowadzi do pogorszenia warunków biznesowych i efektywności ekonomicznej przedsięwzięć, tworząc tym samym bariery rozwoju na wspólnym rynku.

Analizując istniejące środki rozwiązywania sporów związanych z podwójnym opodatkowaniem, takie jak procedura wzajemnego porozumiewania się stosowana w ramach dwustronnych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawieranych między poszczególnymi krajami¹, czy procedura przewidziana w Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (dalej jako: Konwencja Arbitrażowa)², państwa członkowskie dostrzegły potrzebę wprowadzenia procedury, która będzie prowadziła do zwiększenia efektywności i wydajności rozstrzygnięcia sporów związanych z podwójnym opodatkowaniem w Unii Europejskiej. Potrzeba wprowadzenia takiej procedury wynika z postępującej globalizacji, zmieniających się przepisów podatkowych oraz wzrostu ilościowego i wartościowego transgranicznych operacji gospodarczych, a jej brak może skutkować dodatkowymi negatywnymi konsekwencjami (procedury chroniące podatników przed problemem podwójnego opodatkowania byłyby blokowane, przewlekłe lub w istocie nie prowadziłyby do definitywnego rozstrzygnięcia kwestii spornej).

---

¹ Lista umów, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, znajduje się pod adresem <https://www.podatki.gov.pl/podatkowa-wspolpraca-miedzynarodowa/wykaz-umow-o-unikaniu-podwojnego-opodatkowania/>

² Konwencja sporządzona w Brukseli dnia 8 grudnia 2004 r., w sprawie przystąpienia republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonej w Brukseli dnia 23 lipca 1990 r., zmienionej Konwencją w sprawie przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji do Konwencji w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonej w Brukseli dnia 21 grudnia 1995 r. oraz Protokołem zmieniającym Konwencję w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych, sporządzonym w Brukseli dnia 25 maja 1999 r. (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080).

Usprawnienie procedur rozstrzygania sporów jest też niezbędne z uwagi na ryzyko zwiększenia się liczby sporów w zakresie podwójnego lub wielokrotnego opodatkowania, dotyczących potencjalnie wysokich kwot.

W tym kontekście, Komisja Europejska przedstawiła dokument z dnia 25 października 2016 r. będący wnioskiem legislacyjnym w sprawie przyjęcia dyrektywy w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów w zakresie podwójnego opodatkowania. W rezultacie, 10 października 2017 r. przyjęto dyrektywę Rady (UE) 2017/1852 w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej³ (dalej również: dyrektywa Rady 2017/1852). Celem wprowadzanych na jej podstawie regulacji jest zapewnienie podatnikowi ochrony wobec możliwości powstania problemu podwójnego lub wielokrotnego opodatkowania na gruncie działalności prowadzonej w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, poprzez zapewnienie środków, dających możliwość rozstrzygnięcia sporu dotyczącego podwójnego opodatkowania.

W tym zakresie potrzeba wydania projektu ustawy jest związana z koniecznością wdrożenia prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie przedmiotowa problematyka jest uregulowana w stanowiących źródła powszechnie obowiązującego prawa ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania (umowy bilateralne), a także w wielostronnej umowie międzynarodowej, tj. Konwencji Arbitrażowej.

W związku z tym, celem regulacji jest również zwiększenie przejrzystości środków umożliwiających rozwiązywanie sporów mogących powstać na tle problematyki podwójnego opodatkowania, poprzez wskazanie możliwych procedur, przy jednoczesnym zapewnieniu jasnych reguł ich inicjowania oraz pozostawienie w tym zakresie wyboru wnioskodawcy.

Reasumując powyższe, w odniesieniu do regulacji w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania projekt ustawy ma na celu zwiększenie dostępności i przejrzystości środków umożliwiających rozwiązywanie sporów mogących powstać na tle problematyki podwójnego opodatkowania poprzez:

1. **wprowadzenie nowej procedury rozstrzygania sporów w zakresie unikania podwójnego opodatkowania.** Projekt ustawy wprowadza procedurę zapewniającą ujednoczenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dochodów w ramach Unii Europejskiej, która została przewidziana w dyrektywie Rady

---

³ Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1.

2017/1852. Dotyczy ona spraw, które prowadzą do sporów powstałych w związku z interpretowaniem i stosowaniem umów i konwencji przewidujących eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu lub majątku, których stroną jest Rzeczpospolita Polska i inne państwa członkowskie („kwestie sporne”). W ramach tej procedury wprowadzone zostają ramy czasowe i instytucjonalne oraz zasady, na jakich odbywać się będzie przyjęcie i rozpatrzenie wniosku inicjującego procedurę wzajemnego porozumiewania się, jej przeprowadzenie, ustanawianie komisji, w skład których wchodzić będą niezależne osoby. Ponadto w ramach procedury zapewnione zostaną jednolite gwarancje rozstrzygnięcia kwestii spornej, interakcje z krajowymi postępowaniami i zasady odstępstwa od procedury. Ponadto projekt ustawy zapewnia środki zaskarżenia w określonych sytuacjach oraz przewiduje uproszczenia w dostępie do procedury dla osób fizycznych i mniejszych jednostek w rozumieniu dyrektywy Rady 2017/1852.

2. uporządkowanie procedur dotyczących podwójnego opodatkowania, poprzez uwzględnienie istniejących, dostępnych już środków w postaci:

- a. postępowań prowadzonych na podstawie Konwencji Arbitrażowej oraz
- b. postępowań prowadzonych na podstawie umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania

– w ramach jednego aktu prawnego, by uniknąć ich rozproszenia, zwiększając tym samym ich przejrzystość i dając możliwość wyboru zastosowania określonego środka na jasnych zasadach.

Regulacja dotycząca uprzednich porozumień cenowych

W celu uporządkowania treści ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.; dalej jako: Ordynacja podatkowa) proponuje się przeniesienie do projektu ustawy regulacji zawartej dotychczas w Ordynacji podatkowej w dziale IIA „Porozumienia w sprawach ustalenia cen transferowych”, dotyczącej uprzednich porozumień cenowych. Dodatkowo do regulacji tej wprowadzono zmiany, mające na celu zwiększenie efektywności postępowania oraz ujednoczenie tej regulacji (tam gdzie zasadne) z obowiązującymi od 1 stycznia 2019 r. przepisami w zakresie cen transferowych.

Uprzednie porozumienia cenowe są efektywnym narzędziem ograniczenia ryzyka nieprawidłowego ustalania cen transferowych oraz ryzyka zakwestionowania wysokości cen transferowych przez organy podatkowe. Z uwagi na to, że zakwestionowanie poziomu cen transferowych przez organy podatkowe może doprowadzić do podwójnego opodatkowania,

uprzednie porozumienia cenowe są również narzędziem ograniczania ryzyka podwójnego opodatkowania. W związku z tym, w celu zapewnienia zgodności z zasadami techniki prawodawczej (zasada kompleksowości regulacji ustawowej), uprzednie porozumienia cenowe jako narzędzie eliminacji ryzyka podwójnego opodatkowania zostaną uregulowane w jednej ustawie łącznie z regulacjami o rozwiązywaniu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, jako przepisami dotyczącymi jednej dziedziny spraw.

Na potrzebę wprowadzenia zmian w zakresie regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych wpływ miało uchwalenie ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193; dalej jako: ustawa zmieniająca z 23 października 2018 r.). W projekcie ustawy postanowiono wykorzystać w większym stopniu przepisy w zakresie cen transferowych wprowadzone wspomnianą ustawą (np. zakres wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego został w znacznym stopniu ujednolicony z zakresem lokalnej dokumentacji cen transferowych, co pozwoli ograniczyć nakład pracy związany z przygotowaniem takiego wniosku).

Ponadto istnieje potrzeba wprowadzenia innych zmian do postępowania w sprawie zawierania uprzednich porozumień cenowych, wynikających z potrzeb praktyki prowadzenia tego postępowania oraz mających na celu jego usprawnienie.

Należy podkreślić, że zmianie nie ulega sama koncepcja zawierania uprzednich porozumień cenowych, uregulowana dotychczas w dziale IIA Ordynacji podatkowej.

W celu zwiększenia atrakcyjności uprzednich porozumień cenowych i wprowadzenia dodatkowych zachęt do rozwijania w Polsce działalności przez inwestorów zagranicznych, projekt ustawy przewiduje możliwość wystąpienia z wnioskiem o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego również przez zagranicznego inwestora, który dopiero planuje inwestycję w Polsce poprzez utworzenie podmiotu zależnego, który będzie prowadził działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku uprzednie porozumienie cenowe będzie wydawane dla krajowego podmiotu powiązanego. Tego typu rozwiązanie służy przede wszystkim wspieraniu inwestorów gotowych do ponoszenia ciężarów podatkowych w wysokości odpowiadającej skali ich rzeczywistej działalności prowadzonej w Polsce.

W projekcie ustawy proponuje się również wprowadzenie wymogu podawania do wiadomości publicznej zbiorczych informacji dotyczących rozstrzygnięć o uprzednich porozumieniach cenowych. Publikacja zbiorczych informacji ma być dokonywana w sposób

umożliwiający zachowanie anonimowości podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym.

Proponuje się ponadto zmiany zasad weryfikacji stosowania wydanych uprzednich porozumień cenowych. Dotychczas wydane uprzednie porozumienia cenowe podlegały kontroli podatkowej prowadzonej przez Szefa KAS. Jednakże z uwagi na charakter uprzednich porozumień cenowych ich weryfikacja nie zawsze wymaga prowadzenia czynności w ramach kontroli podatkowej. W związku z tym proponuje się, by ich weryfikacja była prowadzona w trybie czynności sprawdzających. Natomiast kontrola podatkowa uprzednich porozumień cenowych będzie miała zastosowanie tylko w przypadku uprzednich porozumień cenowych, do których weryfikacji wymagane są instrumenty zapewnione wyłącznie w toku kontroli podatkowej. Dotyczy to uprzednich porozumień cenowych wydanych dla zagranicznych inwestorów oraz uprzednich porozumień cenowych, w przypadku których zachodzi uzasadnione podejrzenie niestosowania się do nich przez podmioty powiązane.

Proponuje się również dostosowanie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniu o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego do indywidualnej sytuacji podatnika, któremu organ właściwy w sprawie porozumienia wydał uprzednie porozumienie cenowe (indywidualizacja sprawozdania). Sprawozdania te zostają również wydzielone z rocznych zeznań w podatku dochodowym od osób fizycznych i podatku dochodowym od osób prawnych, z uwagi na jedynie pośrednie powiązanie tych sprawozdań z danymi z zeznań rocznych. Ponadto sprawozdania będą trafiały bezpośrednio do Szefa KAS, który prowadzi weryfikację stosowania się przez podmioty powiązane do uprzednich porozumień cenowych. W związku z wprowadzeniem takiego rozwiązania, projekt ustawy wprowadza również odpowiednie zmiany do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: ustawa o PIT) i ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: ustawa o CIT).

Program Współdziałania

Dodatkowo proponuje się wprowadzić w Ordynacji podatkowej przepisy wdrażające Programu Współdziałania (dalej także: Program). Proponowana regulacja ma na celu wdrożenie na gruncie prawa polskiego programu poprawnego rozliczenia opartego na ścisłej współpracy między największymi podatnikami a administracją podatkową (ang. *co-operative compliance*). Programy tego typu zostały z powodzeniem wprowadzone w kilkudziesięciu państwach na świecie. Program Współdziałania ma na celu zapewnienie przestrzegania prawa podatkowego poprzez nawiązanie ścisłej i bieżącej współpracy między organami podatkowymi a podatnikami. Współpraca w ramach Programu oparta jest na zasadzie dobrowolności oraz

wzajemnego zaufania, zrozumienia i transparentności. Największą korzyścią po stronie podatnika z udziału w Programie jest zwiększenie pewności prawa podatkowego i planowania wydatków, co w konsekwencji wpływa na minimalizację ryzyka podatkowego i zmniejszenie kosztów dyscypliny podatkowej.

Zgodnie z ideą Programu Współdziałania, którą jest niepoddana drobiazgowej formalizacji współpraca między podatnikami a Szefem Krajowej Administracji Skarbowej (dalej także Szef KAS), proponuje się, aby Ordynacja podatkowa zawierała jedynie najważniejsze przepisy, stanowiące ramy prawne Programu. Jego konkretny kształt będzie zależał natomiast od praktyki wypracowanej przez administrację skarbową. W związku z powyższym w projekcie ustawy zawarto propozycję wprowadzenia w dziale IIB Ordynacji podatkowej pod nazwą „Współdziałanie” – ramowej regulacji poszczególnych elementów Programu Współdziałania, tj. umowy o współdziałanie, porozumień podatkowych i audytu podatkowego.

Proponowana regulacja w zakresie Programu Współdziałania odwołuje się do przepisów zawartych w dziale III projektu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, ponieważ w ramach Programu Współdziałania będzie można zawrzeć m.in. porozumienia podatkowe w sprawie ustalania cen transferowych przy odpowiednim zastosowaniu ww. przepisów.

Ponadto projekt zawiera szereg przepisów dostosowujących przepisy innych ustaw (m.in. Ordynację podatkową, ustawę o PIT, ustawę o CIT oraz ustawę o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami) w związku z przeniesieniem regulacji w zakresie uprzednich porozumień cenowych z Ordynacji podatkowej do projektu ustawy, a także w związku z wprowadzeniem na gruncie Ordynacji podatkowej nowej instytucji prawa podatkowego – Programu Współdziałania.

Część szczegółowa

Art. 1

W art. 1 projektu ustawy określono zakres regulacji. Projekt ustawy reguluje procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieranie uprzednich porozumień cenowych. Projekt ustawy reguluje trzy procedury służące do eliminowania podwójnego opodatkowania, zdefiniowane w art. 2 pkt 6 projektu ustawy:

1. rozstrzyganie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej (stanowiące wdrożenie dyrektywy Rady 2017/1852) – uregulowane w dziale II rozdziale 2 projektu ustawy,
2. eliminowanie podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych (na podstawie Konwencji Arbitrażowej oraz umów o unikaniu podwójnego opodatkowania) – uregulowane w dziale II rozdziale 3 projektu ustawy,
3. wzajemne porozumiewanie się prowadzone na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania – uregulowane w dziale II rozdziale 4 projektu ustawy.

W dziale III projektu ustawy uregulowano zawieranie uprzednich porozumień cenowych.

Artykuł 2

Art. 2 zawiera słowniczek pojęć mających zastosowanie do całości projektu ustawy. Zdefiniowano między innymi pojęcie procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, krajowego podmiotu powiązanego oraz zagranicznego podmiotu powiązanego.

Przez krajowy podmiot powiązany rozumie się podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast przez zagraniczny podmiot powiązany rozumie się podmiot powiązany, położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i który dodatkowo jest powiązany z krajowym podmiotem powiązanym. Należy podkreślić, że obie te definicje uwzględniają zakład zagraniczny, ponieważ odwołują się do definicji podmiotów powiązanych z ustawy o PIT i ustawy o CIT, zgodnie z którymi za podmiot powiązany uważa się również zakład zagraniczny.

Przyjęto również, że pojęcia takie jak cena transferowa, podmiot powiązany, podmiot niepowiązany, transakcja kontrolowana należy rozumieć w znaczeniu, jakie tym pojęciom nadano w ustawie o PIT oraz ustawie o CIT. Należy zwrócić uwagę, że definicja transakcji kontrolowanej obejmuje również przypisywanie dochodów do zagranicznego zakładu.

W związku z konstrukcją definicji krajowego podmiotu powiązanego, zagranicznego podmiotu powiązanego oraz transakcji kontrolowanej projekt ustawy nie zawiera przepisu stanowiącego o odpowiednim stosowaniu przepisów o uprzednich porozumieniach cenowych w stosunkach pomiędzy podmiotem mającym siedzibę lub zakład na terytorium jednego państwa a jego zagranicznym zakładem w zakresie przypisania części dochodu do podmiotu krajowego (dotychczasowy art. 20r Ordynacji podatkowej).

Dział II Rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania

Uwagi ogólne

Rozdział 1 zawiera przepisy ogólne, w tym definicje, które znajdują zastosowanie do wszystkich procedur przewidzianych w tym dziale.

Rozdział 2 stanowi implementację dyrektywy Rady 2017/1852.

Rozdział 3 reguluje procedurę eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych.

Rozdział 4 reguluje zasady rozstrzygnięcia sporów powstających między Rzeczpospolitą Polską a innym państwem, z którym Rzeczpospolita Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania. Wyodrębnienie tej regulacji wynika z faktu, że w stosunku do państw spoza Unii Europejskiej nie będzie miała zastosowania ani Konwencja Arbitrażowa, ani również procedura rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej stanowiąca wdrożenie dyrektywy Rady 2017/1852.

Należy zauważyć, że w niniejszym projekcie ustawy procedurę wzajemnego porozumiewania się prowadzoną na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz procedurę eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych uregulowano jedynie częściowo. Celem projektu nie jest bowiem powtarzanie regulacji zawartych w ratyfikowanych umowach międzynarodowych. Zawarte przez Rzeczpospolitą Polską umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz Konwencja Arbitrażowa mają status ratyfikowanych umów międzynarodowych. Zgodnie z postanowieniami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej⁴ (art. 91 ust. 1 i 2) ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy. Umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową.

Artykuł 3

Przepis art. 3 zawiera słowniczek znajdujący zastosowanie w dziale II projektu ustawy, tj. w zakresie rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania. Słowniczek

---

⁴ Dz. U. z 1997 r. poz. 483, z późn. zm.

obejmuje m.in. definicje: umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, Konwencji Arbitrażowej, umowy międzynarodowej, kwestii spornej.

Należy zauważyć, że definicja legalna „kwestii spornej” określa, że spór dotyczy wykładni i stosowania umów międzynarodowych. Pojęcie „kwestia sporna” zostało zdefiniowane również w art. 1 dyrektywy Rady 2017/1852.

Artykuł 4

Przepis znajduje zastosowanie do wszystkich trzech procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, zdefiniowanych w art. 2 pkt 6. Wskazuje on, że procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania są wszczynane na wniosek, tym samym (*a contrario*) nie są wszczynane z urzędu.

Ponadto ust. 2 niniejszego artykułu wyklucza możliwość dokonania przez podatnika korekty deklaracji w zakresie, w jakim korekta miałyby wynikać z zaliczenia przez organ innego państwa dochodów krajowego podmiotu powiązanego do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego podlegających opodatkowaniu i opodatkowanych w tym innym państwie. W tym zakresie konieczne jest bowiem wystąpienie z wnioskiem o wszczęcie jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

Artykuł 5

Przepis określa podstawowe elementy formalne każdego pisma kierowanego do Ministra Finansów.

Zgodnie z treścią przepisu, komunikacja pomiędzy Ministrem Finansów a wnioskodawcą możliwa jest w formie pisemnej w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub przy wykorzystaniu innych środków komunikacji elektronicznej (np. poprzez pocztę elektroniczną), ale wyłącznie po uprzednim uzgodnieniu. Ma to na celu ułatwienie komunikacji, przy jednoczesnym zapewnieniu poprawności identyfikacji wnioskodawcy.

Przepis art. 5 ust. 5 przyznaje Ministrowi Finansów uprawnienie do żądania od wnioskodawcy tłumaczenia przedłożonych dokumentów. Umieszczenie przepisu w części ogólnej działu II przesądza o możliwości jego zastosowania do wszystkich procedur przewidzianych w tym dziale.

Artykuł 6

Przepis określa skutki braków podstawowych elementów pisma. Brak adresu, przy braku możliwości jego ustalenia na podstawie przekazanych danych, powoduje niemożliwość nawiązania kontaktu z wnioskodawcą, co skutkuje brakiem możliwości wezwania do uzupełnienia braków pisma. W konsekwencji pismo takie pozostawia się bez rozpatrzenia.

W przypadku gdy ustalenie adresu jest możliwe, organ wzywa do uzupełnienia pozostałych podstawowych elementów. Ma to zapewnić minimum informacji koniecznych do ustalenia, kto i czego domaga się od organu, a także czy pismo dotyczy spraw objętych przedmiotem regulacji. Nie są to wymogi o charakterze merytorycznym.

Artykuł 7

Do instytucji pełnomocnictwa stosuje się wybrane przepisy Ordynacji podatkowej, wskazane w art. 9 projektu ustawy. Dodatkowa regulacja dotycząca pełnomocnictwa uregulowana w projekcie ustawy wynika z konieczności uwzględnienia specyfiki procedur.

Artykuł 8

Przepis wskazuje zakres kognicji sądów administracyjnych. Zakres kognicji wynika z wymogów stawianych przez dyrektywę Rady 2017/1852. Dotychczas sprawy związane z procedurami wzajemnego porozumiewania się nie były poddane kontroli sądów administracyjnych (por.: postanowienia WSA w Warszawie z dnia 23.05.2017 r. sygn. III SA/Wa 955/17, z dnia 25.05.2017 r. sygn. III SAB/Wa 10/17 i z dnia 26.05.2017 r. sygn. III SAB/Wa 11/17). Dyrektywa Rady 2017/1852 wyraźnie wymaga zapewnienia przez prawo krajowe środków zaskarżenia w określonych sytuacjach, dla zapewnienia realizacji kolejnych etapów procedury, w szczególności w przypadku odrzucenia wniosku lub bezczynności organów.

W sprawach skarg, o ile nie uregulowano inaczej, odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy regulujące postępowanie sądownoadministracyjne.

W dalszych przepisach wskazano wyraźnie podstawy do wniesienia skargi do sądów administracyjnych. Taki sposób regulacji jest zgodny z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.).

Mechanizm sądowej kontroli ma na celu rozwiązanie problemów długotrwałych i kończących się bez rozstrzygnięcia procedur poprzez wyposażenie osoby, której dotyczy spór, w środki zaskarżenia.

Artykuł 9

Przepis odsyła do odpowiedniego stosowania regulacji zawartych w Ordynacji podatkowej w zakresie pełnomocnictw, doręczeń, kosztów obciążających stronę oraz tajemnicy skarbowej. Zakres odpowiedniego zastosowania wynika ze specyfiki procedur regulowanych w dziale II.

Mając na uwadze, że dyrektywa Rady 2017/1852 w swej istocie bazuje na procedurze wzajemnego porozumiewania się, której stronami są organy państw stron umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, należy zauważyć dwie płaszczyzny prowadzonych procedur. Pierwsza z nich to płaszczyzna między organami zainteresowanych państw, której istotą jest wypracowanie porozumienia dla rozstrzygnięcia kwestii spornej. Drugą płaszczyzną jest relacja pomiędzy Ministrem Finansów a osobą, której dotyczy spór.

W zakresie pierwszej płaszczyzny Minister Finansów nie realizuje władztwa administracyjnego względem osoby, której dotyczy spór. Z tego podstawowego założenia wynikają różnice regulacyjne, które nie mogą pomijać specyfiki tych płaszczyzn. W pierwszej z tych płaszczyzn siatka pojęciowa (terminologia) pochodzi z procedur wzajemnego porozumiewania się, które są odrębne od krajowych postępowań, w szczególności postępowania administracyjnego. Dyrektywa Rady 2017/1852 bazuje na terminologii wypracowanej uprzednio na gruncie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz Konwencji Arbitrażowej, a zatem źródeł prawa mających zastosowanie do aspektów opodatkowania o charakterze transgranicznym, gdzie siatka pojęciowa musi być bardziej ogólna (mniej precyzyjna, bardziej elastyczna i bardziej pojemna) niż odpowiadająca jej siatka pojęciowa występująca w krajowych przepisach proceduralnych.

Natomiast w drugiej z tych płaszczyzn w relacji pomiędzy Ministrem Finansów a osobą, której dotyczy spór, zastosowanie znajdzie część podstawowych instytucji znanych Ordynacji podatkowej. Zastosowanie przepisów Ordynacji podatkowej wprost i w pełnym zakresie nie jest możliwe także z tego powodu, że procedura musi uwzględniać zarówno pierwszą z płaszczyzn, jak również niektóre zdarzenia mające miejsce w drugim zainteresowanym państwie.

Artykuł 10

Przepis zawiera definicje legalne mające zastosowanie do rozdziału 2 w dziale II projektu ustawy stanowiącego wdrożenie dyrektywy Rady 2017/1852.

Definicja „osoby, której dotyczy spór” została oparta o definicję zawartą w art. 2 ust. 1 lit. d dyrektywy Rady 2017/1852 z uwzględnieniem sposobu definiowania rezydentów na gruncie ustaw o podatkach dochodowych.

W zakresie definicji legalnych „organu innego zainteresowanego państwa” oraz „organów zainteresowanych państw” potrzeba ich wprowadzenia wynika z wielokrotnego występowania tych wyrażeń w projekcie ustawy oraz pozwala na uniknięcie używania nadmiernie długich sformułowań. Należy zauważyć, że obie definicje będą stosowane tylko do tej części projektu ustawy, który stanowi wdrożenie dyrektywy Rady 2017/1852. Nie jest możliwe określenie w projekcie ustawy zakresowo, jakie dokładnie organy będą właściwe do rozpatrywania kwestii spornych w poszczególnych zainteresowanych państwach. To, jaki organ jest właściwy dla danego zainteresowanego państwa, wynikać będzie z prawa krajowego tego państwa wdrażającego dyrektywę Rady 2017/1852 (w Polsce jest to Minister Finansów). W dwóch pozostałych procedurach to, jaki organ jest właściwy (w Polsce, jak i za granicą), zostało określone bezpośrednio w ratyfikowanych umowach międzynarodowych (dwustronnych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania, jak i w Konwencji Arbitrażowej), które są w Polsce bezpośrednio stosowane (stanowią prawo powszechnie obowiązujące). Definicja organów zainteresowanych państw nawiązuje do definicji dwóch innych pojęć określonych w ustawie, to jest Ministra Finansów oraz organu innego zainteresowanego państwa. Celem wprowadzenia tej definicji jest to, aby nie było żadnych wątpliwości, że jeżeli w projekcie ustawy występuje wyrażenie „organy zainteresowanych państw”, jest mowa również o Ministrze Finansów.

Art. 10 ust. 2 i 3 projektu ustawy stanowi implementację art. 2 ust. 2 Dyrektywy Rady 2017/1852. Przepis dyrektywy wzorowany jest na rozwiązaniu przyjętym w modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (art. 3 ust. 2 MK OECD). Przepis ten znajdzie zastosowanie w przypadku wystąpienia na gruncie regulacji dyrektywy Rady 2017/1852 niezdefiniowanego terminu. Przepis art. 3 ust. 2 MK OECD w brzmieniu z 1977 r. przewidywał statyczną wykładnię niezdefiniowanych pojęć. Statyczna wykładnia niezdefiniowanych pojęć zakłada, że w przypadku odwołania się do znaczenia danego terminu w prawie krajowym, należy brać pod uwagę definicję przyjętą na moment zawierania danej umowy międzynarodowej. Obecnie brzmienie art. 3 ust. 2 MK OECD (przyjęte w 1995 r.) zakłada wykładnię dynamiczną. Należy wziąć pod uwagę znaczenie terminu, jakie występuje na moment stosowania umowy. Pozwala to uniknąć sytuacji, w której zasady wykładni niezdefiniowanych terminów nie nadążają za zmianami w systemie prawnym i gospodarce.

Rozwiązanie przyjęte w dyrektywie wzorowane jest na obecnym brzmieniu art. 3 ust. 2 MK OECD.

Na gruncie art. 10 ust. 2 i 3 projektu ustawy należy przyjąć znaczenie pojęć na dzień pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem była lub będzie kwestia sporna. Jest to termin, którym posługuje się art. 11 ust. 1 projektu ustawy. Należy podkreślić, że przedstawiona w art. 10 ust. 2 i 3 projektu ustawy reguła może odnosić się wyłącznie do pojęć proceduralnych. W szczególności wynika to z faktu, że art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 2017/1852 stanowi, że w przypadku wystąpienia pojęcia niezdefiniowanego w tej dyrektywie, o ile z kontekstu nie wynika inaczej, pojęcie to otrzymuje takie znaczenie, jakie posiada na mocy właściwej umowy międzynarodowej. Na gruncie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, umowy te wyłącznie określają możliwy zakres opodatkowania, jaki będzie dopuszczalny w oparciu o przepisy prawa krajowego państw-stron umowy. Nie jest możliwe nałożenie podatku w oparciu wyłącznie o przepisy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Zasada *tempus regit actum* czy też *tempus regit tributum* nie zostanie naruszona, ponieważ przepis określa moment nadawania znaczenia przepisom proceduralnym i nie odnosi się do przepisów prawa materialnego. Celem tej regulacji nie jest wprowadzenie normy prawnej odnoszącej się do tych przepisów, które regulują elementy konstrukcji podatku – przepisów, które mają bezpośrednie wpływ na określanie wielkości zobowiązań podatkowych. Tym samym, wskazana norma (również ze względu na jej umiejscowienie w ustawie, co do zasady proceduralnej) nie będzie miała wpływu na bieżące rozliczenia podatkowe podatników.

Artykuł 11

Art. 11 wskazuje na inicjatywę wszczęcia postępowania przyznaną osobie, której dotyczy spór, a także na termin, w którym taki wniosek należy złożyć. Ponadto przewiduje obowiązek złożenia wniosku o tej samej treści równocześnie do wszystkich zainteresowanych państw, wskazując jednocześnie wymogi co do języka, w którym składany jest wniosek.

Termin na złożenie wniosku jest liczony od zdarzenia, jakim jest „pierwsze zawiadomienie o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna”. Takie zdefiniowanie terminu jest standardem wypracowanym na gruncie procedur wzajemnego porozumiewania się prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania opartych o Model Konwencji OECD, a także na podstawie Konwencji Arbitrażowej.

Należy podkreślić, że działanie, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna, może wystąpić poza granicami RP – działanie zagranicznej administracji podatkowej może prowadzić do podwójnego opodatkowania, a tym samym być zdarzeniem otwierającym termin na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Tym samym, w projekcie ustawy nie jest możliwe ujęcie wszystkich aktów lub czynności, które mogą otwierać termin na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. W Polsce takimi działaniami będą: doręczenie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego, doręczenie protokołu kontroli lub wyniku kontroli. W odniesieniu do innych zainteresowanych państw do określenia zdarzenia otwierającego termin można pomocniczo wykorzystać Aneks nr 2 do Raportu JTPF (*EU Joint Transfer Pricing Forum Final Report on Improving the Functioning of the Arbitration Convention Meeting of 12 March 2015*; sygnatura JTPF/002/2015/en), zawierający zestawienie działań władczych administracji podatkowych – państw-stron unijnej Konwencji Arbitrażowej, które otwierają termin do wszczęcia procedury przewidzianej tą Konwencją. Należy jednak mieć na uwadze, że to zestawienie zostało utworzone do wcześniejszego niż dyrektywa Rady 2017/1852 aktu prawnego, ponadto nie zostało ujęte w dokumencie, który stanowi źródło prawa.

Artykuł 12

Przepis wskazuje na relacje procedury do postępowań krajowych na etapie wniosku. Relacje procedury do postępowań krajowych na pozostałych etapach zostały określone w dalszych przepisach.

Artykuł 13

Przepis wskazuje relacje procedury do innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

Artykuł 14

Przepis wskazuje ułatwienia proceduralne dla osób fizycznych oraz podmiotów niebędących dużymi jednostkami i niewchodzących w skład dużej grupy w rozumieniu dyrektywy 2013/34.

Przedmiotowy przepis stanowi wdrożenie regulacji szczególnych dyrektywy Rady 2017/1852 dedykowanych dla osób fizycznych i mniejszych jednostek. Zgodnie z preambułą dyrektywy Rady 2017/1852, obciążenie administracyjne osób fizycznych, mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw przy korzystaniu z procedury

rozstrzygnięcia sporów powinno być mniejsze. Uproszczenie polega na tym, że osoby fizyczne i jednostki niebędące dużymi jednostkami ani niewchodzące w skład dużej grupy, składają stosowne pisma i wnioski jedynie do Ministra Finansów. Wszystkie zgłoszenia powinny być dokonywane albo w językach zainteresowanych państw, albo w jednym uzgodnionym i zaakceptowanym przez te państwa języku postępowania. W przypadku Polski informacja o tym innym języku będzie zamieszczona w BIP na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów, zgodnie z art. 11 ust. 3 projektu ustawy.

Należy zauważyć, że dla doprecyzowania takich pojęć jak „grupa kapitałowa”, „jednostka dominująca” czy „jednostka zależna”, służących do zdefiniowania „dużej grupy”, przepis odwołuje się do odpowiednich przepisów o rachunkowości.

Artykuł 15

Przepis wskazuje elementy wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Jeżeli wniosek nie zawiera któregokolwiek z elementów określonych w tym przepisie, stanowi to podstawę do odrzucenia wniosku.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy, elementem wniosku jest przedstawienie przez osobę, której dotyczy spór, własnego stanowiska w sprawie. Celem tej regulacji jest, aby wnioskujący określił efekt, jaki chciałby osiągnąć, oraz przedstawił swoje oczekiwania co do sposobu załatwienia kwestii spornej.

Artykuł 16

Przepis przewiduje możliwość wezwania osoby, której dotyczy spór, do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje. Celem przepisu jest zapewnienie Ministrowi Finansów informacji niezbędnych do merytorycznej oceny wniosku. Nieuzupełnienie wniosku we wskazanym terminie może skutkować jego odrzuceniem.

Projekt ustawy nie przewiduje takiej kompetencji dla organów innych zainteresowanych państw. Właściwa regulacja w tym zakresie powinna zostać wdrożona w innych jurysdykcjach podatkowych. Wezwanie (dokonywane przez organ innego zainteresowanego państwa) do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje dokonywane będzie na podstawie przepisów krajowych zainteresowanego państwa (wdrażających dyrektywę Rady 2017/1852) właściwych dla tego organu, do którego również kierowany był wniosek (wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej powinien być kierowany do wszystkich organów zainteresowanych państw).

Do wezwania stosuje się art. 5 ust. 5 projektu ustawy, czyli Minister Finansów może wezwać wnioskodawcę do przedłożenia tłumaczenia dokumentów, a wnioskodawca jest zobowiązany wykonać tłumaczenia na własny koszt.

Artykuł 17

Przepis określa termin na przyjęcie lub odrzucenie wniosku. Brak rozstrzygnięcia w tym terminie jest jednoznaczny z przyjęciem wniosku.

Przepis ust. 2 wskazuje formalne przesłanki odrzucenia wniosku.

Zgodnie z projektem ustawy odrzucenie wniosku poddane jest kontroli sądu administracyjnego, jedynie w wypadku odrzucenia wniosków przez wszystkie organy zainteresowanych państw.

Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów wskazanych w art. 5, to pozostawia się go bez rozpatrzenia (po bezskutecznym wezwaniu do uzupełnienia, jeżeli takie wezwanie było możliwe – pismo zawierało adres). Jeżeli natomiast wniosek spełnia wymogi wskazane w art. 5, ale nie spełnia wymogów wskazanych w art. 11, to jest to podstawa do odrzucenia wniosku.

Warto również zwrócić uwagę na przepis ust. 2 pkt 4 (przesłanka odrzucenia wniosku, gdy nie występuje kwestia sporna w odniesieniu do osoby, która złożyła wniosek). Celem regulacji w tym zakresie jest objęcie okoliczności, w których to nie osoba, której dotyczy spór, złożyła wniosek, kwestia sporna nie ma bezpośredniego wpływu na opodatkowanie wnioskodawcy, kwestia sporna nie istnieje, została uprzednio rozstrzygnięta lub osoba, której dotyczy spór, przestała istnieć.

Artykuł 18

Przepis stanowi wdrożenie regulacji zawartych w art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 2017/1852 i stanowi podstawę do wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego w przypadku odrzucenia wniosku. Skarga przysługuje jedynie w przypadku odrzucenia wniosku przez organy wszystkich zainteresowanych państw, przy czym prawo to przysługuje w każdym zainteresowanym państwie zgodnie z prawem krajowym tego państwa.

Przesłanką dopuszczalności skargi jest odrzucenie wniosków o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez organy zainteresowanych państw, skarżący powinien więc wykazać tą przesłankę w skardze. Poza tym, zgodnie z art. 8 ust. 2 projektu ustawy, w zakresie skargi stosowane są przepisy ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Artykuł 19

Art. 19 ust. 2 i 3 mają charakter kompetencyjny i ustanawiają odrębnie od ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi uprawnienia orzecznicze sądu, w przypadku zajścia okoliczności w nich wskazanych.

Rozstrzygnięcie sądu zastępuje rozstrzygnięcie organu w przedmiocie przyjęcia albo odrzucenia wniosku zgodnie z art. 5 ust. 3 zdanie ostatnie dyrektywy Rady 2017/1852, co znajduje odzwierciedlenie w art. 22 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy.

Prawomocne orzeczenie podtrzymujące rozstrzygnięcie Ministra Finansów, które odrzuca wniosek, kończy procedurę, ponieważ Minister Finansów nie może odstąpić od prawomocnego orzeczenia sądowego.

Artykuł 20

Przepis wskazuje, że zaistnienie okoliczności w nim wskazanych powoduje zakończenie procedury z mocy prawa. W takiej sytuacji Minister Finansów zawiadamia wnioskodawcę oraz organy innych zainteresowanych państw o zakończeniu i przyczynach zakończenia procedury.

Artykuł 21

Art. 21 ust. 1 ustanawia kompetencję dla Ministra Finansów do jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej. Jednostronne rozstrzygnięcie jest rozstrzygnięciem kwestii spornej bez angażowania organów innych zainteresowanych państw. Przepis ten stanowi wdrożenie art. 3 ust. 5 akapit 2 dyrektywy Rady 2017/1852. Rozwiązanie, na którym bazuje dyrektywa Rady 2017/1852, jest znane umowom o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz Konwencji Arbitrażowej.

Jednostronne rozstrzygnięcie nie stanowi decyzji ani postanowienia w rozumieniu Ordynacji podatkowej. Jednostronne rozstrzygnięcie wymaga wdrożenia na gruncie krajowym przez właściwy organ podatkowy. Wprowadzenie rozstrzygnięcia w życie dokonywane jest w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej.

Artykuł 22

Przepis zawiera regulacje dotyczące komisji doradczej, powoływanej w przypadku braku zgodności co do przyjęcia wniosku.

Nie jest możliwe powołanie komisji doradczej w przypadku, w którym sąd administracyjny prawomocnie rozstrzygnął o oddaleniu skargi na odrzucenie wniosku przez Ministra Finansów. Wynika to z faktu, że Minister Finansów nie może odstąpić od

prawomocnego orzeczenia. Przepis zawiera również symetryczną regulację w odniesieniu do odrzucenia wniosku dotyczącego kwestii spornej przez organ innego zainteresowanego państwa.

Komisja doradcza ustanowiona w związku z odrzuceniem wniosku przez co najmniej jeden, lecz nie wszystkie z organów zainteresowanych państw, podejmuje rozstrzygnięcie w przedmiocie przyjęcia wniosku zgodnie z art. 23 projektu ustawy. Jednocześnie potwierdzenie przez komisję doradczą spełnienia przez wniosek wszystkich przewidzianych w przepisach warunków otwiera drogę do wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania się na wniosek, który może złożyć jeden z organów zainteresowanych państw.

Artykuł 23

Przepis reguluje rozstrzygnięcie komisji doradczej w przedmiocie przyjęcia lub odrzucenia wniosku. Komisja doradcza przyjmuje wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, jeżeli nie zaszły przesłanki do jego odrzucenia.

Artykuł 24

Przepis reguluje etap wzajemnego porozumiewania się w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami Unii Europejskiej. Regulacja dyrektywy Rady 2017/1852 wzorowana jest na umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania. Dodatkowo dyrektywa Rady 2017/1852 przewiduje termin na osiągnięcie porozumienia na tym etapie. Natomiast w przypadku braku osiągnięcia porozumienia w terminie, przewidziana jest możliwość wszczęcia etapu rozstrzygania sporu na wniosek osoby, której dotyczy spór.

Artykuł 25

Regulacja dotyczy wezwania osoby, której dotyczy spór, do przedstawienia dodatkowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia kwestii spornej, na etapie wzajemnego porozumiewania się.

Analogiczna regulacja powinna zostać wdrożona również w innych jurysdykcjach podatkowych. Wezwanie (dokonywane przez organ innego zainteresowanego państwa) do przedstawiania dodatkowych informacji dokonywane będzie na podstawie przepisów krajowych zainteresowanego państwa (wdrażających dyrektywę Rady 2017/1852) właściwych dla tego organu, do którego również kierowany był wniosek (wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej powinien być kierowany do wszystkich organów zainteresowanych państw).

Artykuł 26

Przepis dotyczy wprowadzenia w życie porozumienia uzgodnionego z organami innych zainteresowanych państw.

Zgodnie z przepisem Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o zawarciu i wyniku porozumienia z organami innych zainteresowanych państw. Należy podkreślić, że osoba, której dotyczy spór, może oczekiwać informacji o zawartym porozumieniu oraz jego wyniku. Tym samym przepis wskazuje na różnicę pomiędzy samym porozumieniem a informacją o jego zawarciu i o wyniku takiego porozumienia.

Wyrażenie zgody przez osoby, których dotyczy spór, na wprowadzenie w życie porozumienia jest wymagane, gdyż osiągnięte porozumienie między organami zainteresowanych państw nie musi w pełni uwzględniać żądania wniosku. Celem regulacji jest, aby zgoda została wyrażona przez wszystkie osoby, których dotyczy spór (jeżeli w danej kwestii spornej występuje więcej niż jedna osoba, której dotyczy spór).

Nie jest możliwe określenie w przepisie projektu ustawy wszystkich środków zaskarżenia w zakresie postępowań odwoławczych i sądowych, z uwagi na autonomię proceduralną poszczególnych państw, dlatego w przepisie określono je ogólnie. Na gruncie prawa krajowego będą to: zażalenia, odwołania, skarga, skarga kasacyjna – w ramach postępowań odwoławczych i sądowych pozostających w związku z kwestią sporną.

Wdrożenie porozumienia odbywa się zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej w ramach postępowania podatkowego.

Artykuł 27

Celem przepisu jest określenie interakcji procedury rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej, a postępowaniami krajowymi, w których mogą być nałożone sankcje karne lub administracyjne.

Artykuł 28

Przepis przewiduje przypadki zakończenia procedury rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej w przypadku wydania prawomocnego orzeczenia przez sąd administracyjny przed osiągnięciem porozumienia oraz w przypadku wydania orzeczenia przez sąd lub inny organ sądowy zainteresowanego państwa, o ile prawo krajowe tego państwa nie dopuszcza odstępstwa od tego wyroku.

Artykuł 29

Przepis przewiduje przesłanki ustanowienia komisji doradczej dla wydania opinii o sposobie rozstrzygnięcia kwestii spornej. Przepis określa również termin na złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej.

Artykuł 30

Przepis przewiduje etap rozstrzygnięcia sporu przy udziale komisji doradczej w przypadku uprzedniego przyjęcia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej, gdy żaden z organów zainteresowanych państw nie wystąpił o rozstrzygnięcie kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się. W tym przypadku przyjmuje się, że komisja doradcza, która przyjęła wniosek, jest ustanowiona dla wydania opinii o sposobie rozstrzygnięcia kwestii spornej.

Komisja doradcza wydaje opinię w terminie określonym w art. 35 ust. 1 i 2 projektu ustawy, tj. w terminie 6 miesięcy od dnia ustanowienia komisji, z możliwością przedłużenia tego terminu o nie więcej niż 3 miesiące, jeżeli komisja uzna, że charakter kwestii spornej sprawia, że wydanie opinii nie jest możliwe w terminie 6 miesięcy.

Artykuł 31

Przepis stanowi wdrożenie regulacji zawartych w art. 11 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2017/1852 i reguluje obowiązki informacyjne Ministra Finansów względem osoby, której dotyczy spór. Osoba, której dotyczy spór, powinna otrzymać:

- 1) regulamin funkcjonowania komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, podpisany przez organy zainteresowanych państw;
- 2) informację o terminie na wydanie opinii w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornej;
- 3) informację o mających zastosowanie przepisach w prawie krajowym oraz wszelkich mających zastosowanie umowach międzynarodowych.

Artykuł 32

Celem przepisu jest uregulowanie kwestii związanych z przekazywaniem komisji doradczej informacji, dowodów oraz dokumentów mogących być istotnymi dla rozstrzygnięcia kwestii spornej oraz wskazanie przesłanek odmowy przekazania informacji, dowodów oraz dokumentów.

Artykuł 33

Przepis wprowadza uprawnienie dla osoby, której dotyczy spór, na wniosek tej osoby, do wystąpienia przed komisją osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela lub pełnomocnika, jeżeli zgodę wyrażą organy zainteresowanych państw.

Na wniosek komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów osoby, których dotyczy spór, mają obowiązek stawić się przed komisją osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela lub pełnomocnika.

Artykuł 34

Przepis przewiduje objęcie informacji uzyskiwanych przez członków komisji doradczej oraz komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów tajemnicą skarbową. Ponadto osoby, których dotyczy spór, oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy są zobowiązani do przestrzegania tajemnicy skarbowej, którą objęte są wszelkie informacje, z którymi osoby te zapoznają się w związku z procedurą.

Zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy Rady 2017/1852 informacje uzyskane w toku postępowania powinny być traktowane jako poufne i powinny zostać objęte ochroną na mocy przepisów prawa krajowego. Ponadto zainteresowane państwo obowiązane jest sankcjonować naruszenie poufności tego rodzaju danych.

Przyjęta regulacja posługuje się konstrukcją tajemnicy skarbowej – rodzajem tajemnicy zawodowej uregulowanej w dziale VII ustawy – Ordynacja podatkowa. Wskazane w przepisie kategorie danych zostają objęte tajemnicą skarbową.

Dla zachowania przejrzystości oraz spójności regulacji uzupełnione zostają art. 293 § 2 oraz 294 § 1 Ordynacji podatkowej (zmiana wprowadzana art. 110 projektu ustawy).

W art. 293 § 2 Ordynacji podatkowej określono, że dane zawarte w informacjach uzyskanych w związku z rozstrzygnięciem sporów dotyczących podwójnego opodatkowania objęte zostają tajemnicą skarbową. Proponowany przepis art. 294 § 1 pkt 8 Ordynacji podatkowej stanowi, że do przestrzegania tajemnicy skarbowej obowiązani są członkowie komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, a także osoby, których dotyczy spór, oraz ich przedstawiciele.

Artykuł 35

Przepis określa termin wydania opinii przez komisję doradczą i komisję do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. Co do zasady, komisja doradcza i komisja do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów wydaje skierowaną do organów zainteresowanych państw

opinię na temat sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie 6 miesięcy (z możliwością przedłużenia o kolejne trzy) od dnia jej ustanowienia.

Artykuł 36

Podstawą prawną wydania opinii przez komisję doradczą i komisję do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów są postanowienia umów lub konwencji mających zastosowanie w sprawie oraz przepisy krajowe. Opinię przyjmuje się zwykłą większością głosów lub, w razie jej braku, decydujący jest głos przewodniczącego.

Artykuł 37

Przepis ma istotne znaczenie dla osoby, której dotyczy spór, ponieważ osoba ta uzyskuje informację, w jakim terminie Minister Finansów powinien ostatecznie rozstrzygnąć kwestię sporną (w uzgodnieniu z organami innych zainteresowanych państw) po wydaniu opinii przez komisję doradczą. Brak ostatecznego rozstrzygnięcia jest podstawą do wniesienia skargi na bezczynność. Termin na wniesienie skargi otwiera się po upływie 30 dni od końca terminu na uzgodnienie ostatecznego rozstrzygnięcia, tj. terminu, o którym mowa w art. 38 ust. 1 projektu ustawy.

Artykuł 38

Przepis zawiera regulacje dotyczące ostatecznego rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie kwestii spornej. Organy zainteresowanych państw uzgadniają rozstrzygnięcie kwestii spornej, przy czym może ono być odmienne niż opinia wydana przez komisję doradczą albo komisję do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów – pod warunkiem że takie rozstrzygnięcie zostanie pomiędzy organami zainteresowanych państw uzgodnione. W przeciwnym razie, wiążąca co do sposobu rozstrzygnięcia sporu jest opinia komisji doradczej albo komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów.

Artykuł 39

Przepis reguluje podstawę do wniesienia skargi na bezczynność Ministra Finansów w sytuacji braku zawiadomienia o rozstrzygnięciu kwestii spornej w terminie. W polskim porządku prawnym stan, w którym przepis prawa nakazuje organowi podjąć określone działania, a ten organ ich nie realizuje, kwalifikuje się jako stan bezczynności. Dla zwalczania stanu bezczynności stosuje się środki przewidziane przepisami ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym.

Artykuł 40

Do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej stosuje się odpowiednio art. 26.

Artykuł 41

Przepis przewiduje skargi na dwa różne stany beczynności, w których odpowiednio mogą pozostawać Minister Finansów albo właściwy organ podatkowy. Uwzględniając skargę, sąd stosuje środki określone w ust. 3 przepisu.

Artykuł 42

Przepis przewiduje możliwość odmowy etapu rozstrzygania sporów przy udziale komisji doradczej w przypadku, gdy kwestia sporna nie dotyczy podwójnego opodatkowania, a także gdy w odniesieniu do kwestii spornej orzeczono prawomocnie karę w związku z umyślnym przestępstwem lub umyślnym przestępstwem karno-skarbowym.

Celem przepisu jest również objęcie nim sytuacji, gdy skazana zostaje osoba, która na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osoby, której dotyczy spór, będącej osobą inną niż osoba fizyczna (np. osoba prawna). W takiej sytuacji Minister Finansów może odmówić ustanowienia komisji doradczej, gdy z wnioskiem o jej ustanowienie wystąpiła np. osoba prawna w opisanych wyżej okolicznościach. Powyższe wynika z literalnego brzmienia przepisu, zgodnie z którym Minister Finansów może odmówić ustanowienia komisji doradczej w przypadku, gdy w odniesieniu do kwestii spornej orzeczono prawomocnie karę w związku z umyślnym przestępstwem lub umyślnym przestępstwem skarbowym. Przepis nie ogranicza odmowy ustanowienia komisji doradczej tylko w stosunku do osoby, która została skazana (tj. tylko do osób fizycznych). Ograniczenie rozumienia tej regulacji do sytuacji, w których odmawia się ustanowienia komisji doradczej tylko w sytuacji, w której osoba skazana jest jednocześnie osobą, której dotyczy spór, byłoby sprzeczne z celem przepisu.

Przepis ust. 3 przewiduje możliwość zawieszenia procedury rozstrzygania sporów (na etapie komisji doradczej).

Artykuł 43

Celem przepisu jest określenie wpływu orzeczeń sądowych na procedurę rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej. Z uwagi na okoliczność, że od wyroków tych nie można odstąpić, etapu rozstrzygania sporów nie rozpoczyna się, a wszczęty ulega zakończeniu.

Artykuły 44–55

Przepisy zawarte w oddziale 5 rozdziału 2 działu II projektu ustawy są, co do zasady, regulacjami instytucjonalnymi dotyczącymi komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów uregulowanymi oddzielnie od dynamiki procedury, czyli tych przepisów, które regulują zorganizowany tok czynności podejmowanych na poszczególnych etapach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w UE. Do tych przepisów (o charakterze instytucjonalnym) należy zaliczyć regulacje o: ustanowieniu komisji doradczej, składzie komisji doradczej, kryteriach niezależności członków komisji doradczej oraz skutkach braku niezależności członków komisji doradczej.

Zgodnie z art. 55 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy, w przypadku potwierdzenia braku niezależności członka komisji (gdy ostateczne rozstrzygnięcie zostało wprowadzone w życie), akty i czynności oparte na ostatecznym rozstrzygnięciu podlegają stwierdzeniu nieważności na mocy art. 247 § 1 pkt 7 Ordynacji podatkowej, jako zawierające wadę powodującą ich nieważność.

Artykuły 56–58

Przepisy wskazują kryteria wyznaczania osób do wykazu niezależnych ekspertów oraz określają zakres informacji przekazywanych Ministrowi Finansów, które ten przekazuje Komisji Europejskiej. Komisja Europejska prowadzi wykaz niezależnych ekspertów. Przepisy regulują również kwestie skreślenia niezależnego eksperta z wykazu. Przyczyną odwołania niezależnego eksperta jest sytuacja, w której przestaje on spełniać warunki, od których uzależnione jest jego powołanie, złożenie rezygnacji oraz decyzja o odwołaniu podjęta przez Ministra Finansów, który powołał niezależnego eksperta.

Ponadto przepisy przyznają uprawnienie dla Ministra Finansów do zgłoszenia sprzeciwu wobec pozostawiania przez daną osobę w wykazie, gdy zaistnieją jakiegokolwiek powody taki sprzeciw uzasadniające. Sprzeciw winien zawierać stosowne dowody.

Przepis określa również obowiązki Ministra Finansów w sytuacji, w której organ innego państwa zgłasza sprzeciw wobec niezależnego eksperta mianowanego przez Ministra Finansów. Podstawą sprzeciwu jest naruszenie kryteriów niezależności określonych w art. 53.

Przepis art. 58 wprowadza możliwość powołania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów. Komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów jest alternatywą dla komisji doradczej. W odróżnieniu od komisji doradczej, komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów ma większą swobodę w zakresie stosowanych metod i technik dla rozstrzygnięcia kwestii spornej. Katalog tych metod i technik nie jest zamknięty. Wybór w powyższym zakresie jest pozostawiony organom zainteresowanych państw na gruncie konkretnej sprawy czy też w szerszym zakresie – możliwe jest ustanowienie komitetu o charakterze stałym, który z założenia ma zostać powołany dla szerszej kategorii spraw.

W regulaminie funkcjonowania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów zawiera się informację o postępowaniach lub technikach w zakresie rozstrzygania kwestii spornej przez tę komisję. Informację tę zawiera się, jeżeli zasady postępowania i techniki różnią się od sposobu wydania opinii przez komisję doradczą.

Artykuły 59–61

Przepisy zawierają regulacje dotyczące zawartości regulaminu funkcjonowania komisji doradczej, przekazywanego przez Ministra Finansów osobie, której dotyczy spór.

Gdy regulamin jest niekompletny lub osoba, której dotyczy spór, nie została o nim powiadomiona, niezależni eksperci oraz przewodniczący uzgadniają i uzupełniają regulamin funkcjonowania w oparciu o standardowy formularz. W sytuacji, gdy osoby te nie dopełnią tego obowiązku, powstaje stan bezczynności, na który przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Ponieważ przepisy dotyczące komisji doradczej stosuje się odpowiednio do komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, są to regulacje kształtujące również regulamin funkcjonowania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów.

Artykuł 62

Projektowany przepis reguluje zasady jawności rozstrzygnięć. Ostateczne rozstrzygnięcie może być, w zależności od ustaleń organów zainteresowanych państw, opublikowane w całości lub w części.

Opublikowanie rozstrzygnięcia wymaga zgody każdej z osób, których dotyczy spór. Osoba, której dotyczy spór, może w terminie nie późniejszym niż 60 dni od otrzymania informacji zwrócić się do Ministra Finansów z wnioskiem, aby nie publikował informacji, które dotyczą jakiegokolwiek tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, w tym bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego lub informacji, których opublikowanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

Jeżeli osoba, której dotyczy spór, nie wyrazi zgody, publikuje się streszczenie ostatecznego rozstrzygnięcia.

Artykuł 63

Przepis reguluje kwestię ponoszenia kosztów przez zainteresowane państwa.

We wskazanych przypadkach koszty, które, co do zasady, obciążają zainteresowane państwa, mogą obciążać osobę, której dotyczy spór. Przypadki te obejmują wycofanie wniosku lub potwierdzenie przez komisję zasadności odrzucenia wniosku, w sytuacji braku zgody co do odrzucenia.

Ponadto koszty poniesione przez osobę, której dotyczy spór, nie obciążają zainteresowanych państw.

Artykuły 64–71

Procedura eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych uregulowana została w dziale II rozdziale 3 projektu ustawy.

Przepisy regulują procedurę eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych. Procedura uregulowana w ramach projektu ustawy nie została uregulowana w sposób kompleksowy, ponieważ zasadnicza część przepisów proceduralnych oraz materialnych jest zawarta w Konwencji Arbitrażowej oraz umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania. Za regulacje niezbędne do wprowadzenia na poziomie ustawy uznano w szczególności:

- 1) korektę jednostronną;
- 2) elementy wniosku inicjującego procedurę;
- 3) sposób wdrożenia na gruncie krajowym jednostronnego rozstrzygnięcia sprawy lub porozumienia, o których mowa w art. 6 ust. 2 Konwencji Arbitrażowej, albo rozstrzygnięcia sprawy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej;
- 4) odpowiednie stosowanie przepisów oddziału 2 dotyczących etapu wzajemnego porozumiewania się do spraw trójstronnych.

Celem regulacji dotyczącej korekty jednostronnej jest przyznanie kompetencji Ministrowi Finansów do dokonania korekty dochodu bez angażowania administracji drugiego państwa, w okolicznościach określonych w art. 5 Konwencji Arbitrażowej, zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 Konwencji Arbitrażowej. Niniejsza regulacja znajduje zastosowanie również do sytuacji, gdy ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawierają przepisy stanowiące odpowiednik art. 9 ust. 2 modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku i taką korektę przewidują.

Przedmiotowa korekta jednostronna nie wpływa w sposób bezpośredni na zobowiązanie podatkowe krajowego podmiotu powiązanego, dlatego wymaga wprowadzenia w życie przez właściwy organ podatkowy w ramach postępowania podatkowego prowadzonego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej. W tym zakresie odpowiednio stosuje się przepisy art. 26 ust. 1 i 4 projektu ustawy.

Artykuły 72–78

Procedura wzajemnego porozumiewania się jest prowadzona na podstawie mającej zastosowanie w danym przypadku umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej między Rzeczpospolitą Polską a tym innym państwem. Tym samym w dziale II rozdziale 4 projektu ustawy dotyczącym procedur prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarto te zagadnienia, które nie zostały ujęte w tych umowach, a pozostawiono je regulacji krajowej państw stron umowy. Są to w szczególności przepisy dotyczące relacji między podatnikiem posiadającym rezydencję w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministrem Finansów, obejmujące kwestie takie jak:

- 1) złożenie i uzupełnienie wniosku;
- 2) podstawy do odrzucenia wniosku;
- 3) sposób wdrożenia na gruncie krajowym jednostronnego rozstrzygnięcia lub porozumienia dokonanych na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania;
- 4) okoliczności powodujące zakończenie procedury.

Artykuły 79–80

Art. 79 reguluje zagadnienie częściowo ujęte dotychczas w art. 11h ust. 4 ustawy o CIT (art. 23t ust. 4 ustawy o PIT) i wprowadza zasadę, że korekta dochodu jest dokonywana na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, określając jednocześnie elementy tego wniosku.

W art. 80 przewidziano odpowiednie zastosowanie art. 79 do sytuacji, w których na cenę transferową transakcji kontrolowanej realizowanej pomiędzy krajowymi podmiotami powiązаныmi ma wpływ wynik procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.

Dział III Postępowanie w sprawie uprzednich porozumień cenowych

Uwagi ogólne

Koncepcja wydawania uprzednich porozumień cenowych, uregulowana dotychczas w dziale IIA Ordynacji podatkowej, zasadniczo nie ulega zmianie, wprowadzono natomiast takie zmiany do postępowania dotyczącego wydawania uprzednich porozumień cenowych, które wynikają z potrzeb praktyki prowadzenia tych postępowań oraz mają na celu ich usprawnienie, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą zmieniającą z 23 października 2018 r.

Rozdział 1 zawiera przepisy ogólne w zakresie uprzednich porozumień cenowych, w tym definicje mające zastosowanie w dziale III.

Rozdział 2 reguluje wydawanie uprzednich porozumień cenowych.

Rozdział 3 określa zasady weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzednich porozumień cenowych.

Artykuł 81

Przepis zawiera słowniczek znajdujący zastosowanie w dziale III projektu ustawy, tj. w zakresie postępowania w sprawie uprzednich porozumień cenowych. Słowniczek obejmuje definicje: organu właściwego w sprawie porozumienia, uprzedniego porozumienia cenowego oraz właściwego organu zagranicznego.

Istotną zmianą w zakresie terminologii jest wprowadzenie pojęcia uprzedniego porozumienia cenowego. Zmiana ta wynika z praktyki, zgodnie z którą decyzja w sprawie porozumienia nazywana jest powszechnie uprzednim porozumieniem cenowym (APA – ang. *Advance Pricing Agreement / Advance Pricing Arrangement*). Przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego może być jedna albo kilka transakcji kontrolowanych. Kwestia jednorodnego charakteru transakcji kontrolowanych w rozumieniu przepisów o cenach transferowych zawartych w ustawie o CIT i ustawie o PIT nie ma wpływu na możliwość objęcia transakcji kontrolowanych uprzednim porozumieniem cenowym. Zagadnienie to wpływa jednakże na wysokość opłat od wniosków o wydanie uprzednich porozumień cenowych.

Artykuł 82

Przepis art. 82 zawiera zasadę, zgodnie z którą w sprawach nieuregulowanych w dziale III projektu ustawy stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej – Postępowanie podatkowe (analogiczny przepis był dotychczas zawarty w art. 20q Ordynacji podatkowej).

Artykuł 83

Przepis art. 83 projektu ustawy zawiera przeniesiony z Ordynacji podatkowej przepis art. 20a. Zrezygnowano przy tym z odrębnego uregulowania wydawania uprzednich porozumień cenowych w przypadku umów o podziale kosztów (dotychczasowy art. 20a § 2 Ordynacji podatkowej), gdyż możliwość wydania porozumień dla takich umów wynika wprost z art. 83 ust. 1 projektu ustawy.

Przepis ust. 2 wskazuje elementy uprzedniego porozumienia cenowego, przy czym katalog elementów, które organ właściwy w sprawie porozumienia ma zawrzeć w uprzednim porozumieniu cenowym, ma charakter otwarty.

Istotną zmianą jest określanie w uprzednim porozumieniu cenowym zakresu indywidualnych obowiązków informacyjnych ciężących na krajowym podmiocie powiązanym w trakcie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego (tj. indywidualny zakres informacji, które mają być przedstawiane w sprawozdaniu o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego). Ma to na celu zindywidualizowanie i dostosowanie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniu o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego do charakteru transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym, jak również do indywidualnej sytuacji danego podmiotu, któremu organ właściwy w sprawie porozumienia wydał uprzednie porozumienie cenowe. Dotychczasowe sprawozdanie o realizacji metody ustalania ceny transferowej było wystandaryzowane i zawierało takie same elementy, niezależnie od rodzaju działalności podmiotu i charakteru transakcji objętej decyzją, przez co nie zapewniało organowi dostępu do wystarczających informacji, które ułatwiałyby mu zweryfikowanie stosowania się przez podatnika do uprzedniego porozumienia cenowego.

Artykuł 84

Przepis przewiduje możliwość złożenia wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego przez osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która zamierza utworzyć krajowy podmiot powiązany, który będzie

prowadzić działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podmioty zagraniczne rozważające inwestycję na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą brać pod uwagę ryzyko w zakresie rozliczeń podatkowych, w tym ryzyko w zakresie cen transferowych. Ryzyko to może zostać ograniczone lub wyeliminowane poprzez skorzystanie z instytucji uprzedniego porozumienia cenowego.

W projektowanym przepisie umożliwia się rozpoczęcie postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego przed rozpoczęciem inwestycji (tj. jeszcze przed utworzeniem krajowego podmiotu powiązanego). Wniosek ma dotyczyć przyszłej transakcji kontrolowanej, która będzie realizowana pomiędzy wnioskodawcą a krajowym podmiotem powiązaniem po tym, jak podmiot ten rozpocznie działalność.

Ustalone pomiędzy wnioskodawcą a organem właściwym w sprawie porozumienia warunki zostaną więc ujęte w uprzednim porozumieniu cenowym wydawanym dla nowo utworzonego krajowego podmiotu powiązanego, co powoduje konieczność założenia krajowego podmiotu powiązanego przed wydaniem uprzedniego porozumienia cenowego. W związku z tym, przewiduje się zawieszenie postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, w przypadku gdy krajowy podmiot powiązany nie zostanie utworzony do dnia, w którym możliwe byłoby wydanie uprzedniego porozumienia cenowego. Dotyczy to sytuacji, gdy brak krajowego podmiotu powiązanego, który ma być adresatem uprzedniego porozumienia cenowego, jest jedyną przeszkodą do jego wydania, tzn. gdy organ właściwy w sprawie porozumienia zna już warunki uprzedniego porozumienia cenowego. Organ właściwy w sprawie porozumienia podejmuje zawieszone postępowanie niezwłocznie po otrzymaniu informacji o utworzeniu krajowego podmiotu powiązanego albo rezygnacji z jego utworzenia.

Umożliwienie wnioskowania o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego tylko przez zagranicznego inwestora, który będzie stroną transakcji objętej uprzednim porozumieniem cenowym (a nie przez inny podmiot z grupy), wynika z faktu, że w ramach postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego konieczne jest możliwie szczegółowe określenie przebiegu transakcji kontrolowanej oraz charakterystyki tworzonego krajowego podmiotu powiązanego. Dokonać tego w sposób wiarygodny może tylko druga (obok nowego krajowego podmiotu powiązanego) strona planowanej transakcji kontrolowanej.

Artykuł 85

Przepis reguluje kwestie, do których zastosowanie miał dotychczas art. 20c Ordynacji podatkowej, dotyczący ograniczeń w wydawaniu uprzednich porozumień cenowych.

W projektowanym przepisie zmieniono ograniczenie dotyczące przypadków objęcia transakcji kontrolowanej postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu zawartym w Ordynacji podatkowej, złożenie wniosku o wydanie porozumienia nie było możliwe niezależnie od okresu, którego dotyczy takie postępowanie lub kontrola, co mogło prowadzić do znaczącego ograniczenia możliwości wydania decyzji w sprawie porozumienia. Dotyczy to również sytuacji, gdy warunki transakcji kontrolowanej, która ma być przedmiotem decyzji w sprawie porozumienia, uległy zmianie w stosunku do okresu objętego postępowaniem lub kontrolą. Proponuje się w związku z tym, aby ograniczenie to dotyczyło wyłącznie sytuacji, w których postępowaniem lub kontrolą objęty jest którykolwiek rok z dwóch ostatnich lat podatkowych wnioskodawcy poprzedzających rok podatkowy, w którym złożono wniosek, co przyczyni się do zwiększenia dostępności uprzednich porozumień cenowych.

Artykuł 86

W przepisie określono przypadki, w których organ właściwy w sprawie porozumienia wydaje jednostronne uprzednie porozumienie cenowe. Są to sytuacje, gdy organ właściwy w sprawie porozumienia nie porozumiewa się z właściwym organem zagranicznym, tj. gdy transakcja kontrolowana została zawarta:

- 1) wyłącznie pomiędzy krajowymi podmiotami powiązanymi;
- 2) pomiędzy krajowym podmiotem powiązaniem a zagranicznym podmiotem powiązaniem i krajowy podmiot powiązany nie wystąpił z wnioskiem o porozumienie z właściwym organem zagranicznym.

Artykuły 87–88

W przepisach art. 87–88 zawarto zagadnienia uregulowane dotychczas w art. 20b oraz art. 20d Ordynacji podatkowej, dotyczące porozumień dwustronnych i wielostronnych. Przepis określa przypadki, w których organ właściwy w sprawie porozumienia porozumiewa się z właściwym organem zagranicznym.

Ponadto przepis zawiera wskazanie możliwości zmiany lub wycofania wniosku w przypadku, gdy właściwy organ zagraniczny nie wyraża zgody na zawarcie określonego porozumienia, jak również wiążące się z tym zmiany wysokości opłaty.

Artykuł 89

Przepis projektu ustawy reguluje zagadnienie ujęte dotychczas w art. 20e Ordynacji podatkowej, dotyczące możliwości zwrócenia się przez podmiot zainteresowany wydaniem uprzedniego porozumienia cenowego do organu właściwego w sprawie porozumienia o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zawierania takiego porozumienia w indywidualnej sprawie. Wśród przykładowych kwestii, które mogą być przedmiotem wyjaśnień, przepis wskazuje zakres niezbędnych informacji oraz przypuszczalny termin zawarcia porozumienia. Należy podkreślić, że katalog zagadnień mogących być przedmiotem wątpliwości jest otwarty, a wskazane w przepisie kwestie mają charakter przykładowy.

W ust. 2 wprowadza się możliwość zorganizowania przez organ właściwy w sprawie porozumienia spotkania wstępnego w celu wyjaśnienia wątpliwości dotyczących zawierania uprzedniego porozumienia cenowego w indywidualnej sprawie. Wprowadzenie tego przepisu stanowi uregulowanie dotychczasowej praktyki, zgodnie z którą w celu wyjaśnienia wątpliwości podmiotu zainteresowanego wydaniem porozumienia organ organizował spotkania wstępne. Organizowanie spotkania wstępnego (*pre-filing meeting, preliminary meeting*) jest praktykowane w wielu państwach umożliwiających zawieranie uprzednich porozumień cenowych, a także jest dopuszczalne na gruncie Wytycznych OECD. Wprowadzenie tego przepisu nie ogranicza równocześnie możliwości wyjaśniania wątpliwości w inny sposób niż na spotkaniu wstępnym.

Artykuł 90

Przepis ust. 1 zawiera regulację ujętą dotychczas w art. 20f § 1 Ordynacji podatkowej, dotyczącą elementów wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego. Zakres informacji wymaganych we wniosku nie uległ zasadniczym zmianom w stosunku do przepisów dotychczas obowiązujących. Dokonano dostosowania terminologii stosowanej w opisie elementów wniosku w celu ujednoczenia jej z siatką pojęciową stosowaną w przepisach z zakresu cen transferowych, wprowadzonych ustawą zmieniającą z 23 października 2018 r., oraz w rozporządzeniach określających elementy dokumentacji cen transferowych (rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie dokumentacji cen transferowych w

zakresie podatku dochodowego od osób prawnych⁵ oraz rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie dokumentacji cen transferowych w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych⁶).

W związku z tym, zakres informacji dotyczących wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej obejmuje m.in. wskazanie rynków geograficznych, na których wnioskodawca prowadzi działalność, opis branży i otoczenia rynkowego, w ramach których wnioskodawca prowadzi działalność, ze wskazaniem wpływu warunków ekonomicznych i regulacyjnych oraz wskazaniem kluczowych konkurentów, oraz opis struktury zarządczej i schemat organizacyjny wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej.

Ujednolicenie terminologii oraz zakresu informacji wymaganych w lokalnej dokumentacji cen transferowych i we wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego ma na celu ułatwienie podmiotom powiązanim przygotowania wniosków o wydanie uprzednich porozumień cenowych, gdyż będą one mogły wykorzystać informacje, które już uwzględniły w lokalnej dokumentacji cen transferowych (jeśli miały one obowiązek przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych dla transakcji kontrolowanej objętej wnioskiem).

Ponadto, uwzględniając potrzeby zidentyfikowane w ramach dotychczasowych postępowań w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, zakres informacji wymaganych we wniosku rozszerzono m.in. o obowiązek wskazania, czy wniosek dotyczy wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego, czy zawarcia porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego oraz – w przypadku wniosków dotyczących porozumienia dwustronnego i wielostronnego – informację dotyczącą złożenia wniosku do właściwego organu zagranicznego przez zagraniczne podmioty powiązane, obejmującą nazwy podmiotów oraz wskazanie państwa, w którym wniosek został złożony (wraz z datą złożenia) lub zostanie złożony.

Przepis ust. 2 odnosi się do elementów wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego składanego przez zagranicznego inwestora. W przypadku takiego wniosku, informacje dotyczące wnioskodawcy (wskazane w ust. 1) przedstawiane są nie w odniesieniu do zagranicznego inwestora będącego w tym przypadku wnioskodawcą, lecz w odniesieniu do krajowego podmiotu powiązanego, który będzie prowadził działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższe wynika z faktu, że organ właściwy w sprawie

---

⁵ Dz. U. z 2018 r. poz. 2479.

⁶ Dz. U. z 2018 r. poz. 2509.

porozumienia w postępowaniu w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego analizuje przede wszystkim działalność podmiotu mającego podjąć działalność w Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze względu na to, że krajowy podmiot powiązany zostanie dopiero utworzony, informacje dotyczące tego podmiotu przedstawiane we wniosku są projektem / planem charakterystyki i działalności tego podmiotu. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku przyszłej transakcji kontrolowanej, będącej przedmiotem wniosku. W związku z powyższym, w takim wniosku wnioskodawca powinien przedstawić m.in.:

- planowany opis podstawowej działalności krajowego podmiotu powiązanego, w tym planowany przedmiot działalności, którą będzie prowadził, planowane rynki geograficzne, na których będzie prowadził działalność, opis branży i otoczenia rynkowego, w ramach których będzie prowadził działalność, ze wskazaniem wpływu warunków ekonomicznych i regulacyjnych oraz wskazaniem kluczowych konkurentów, a także opis planowanej strategii gospodarczej,
- opis planowanej struktury zarządczej i planowany schemat organizacyjny krajowego podmiotu powiązanego,
- planowane zasady (politykę) rachunkowości krajowego podmiotu powiązanego w zakresie, w jakim będą miały one zastosowanie do planowanej transakcji kontrolowanej,
- przewidywany przedmiot i rodzaj transakcji kontrolowanej oraz analizę funkcjonalną podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu przyszłej transakcji kontrolowanej.

Należy podkreślić, że zagraniczny inwestor, tak jak i inny wnioskodawca, przed złożeniem wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego może zwrócić się do organu właściwego w sprawie porozumienia o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zawierania takiego porozumienia, w tym m.in. zakresu niezbędnych informacji.

Ponadto w ust. 3 dodaje się obowiązek dołączania do wniosku kopii niektórych jego elementów w postaci elektronicznej umożliwiającej edycję. Ma to na celu usprawnienie postępowania dzięki możliwości weryfikacji i przetwarzania edytowalnych danych (w szczególności w przypadku analizy porównawczej). Obowiązek ten nie dotyczy dokumentów, które zazwyczaj nie występują w formie edytowalnej lub przedstawianie ich w formie edytowalnej nie ma uzasadnienia, tj. opisu przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, umów,

porozumień wewnątrzgrupowych lub innych dokumentów dotyczących transakcji kontrolowanej.

Artykuły 91–94

Przepisy art. 91–94 projektu ustawy obejmują zagadnienia uregulowane dotychczas w art. 20g i art. 20h Ordynacji podatkowej. Dodatkowo w art. 94 ust. 1 rozszerzono zakres informacji, jakie ma zawierać decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie uprzedniego porozumienia cenowego, o główne wnioski wynikające z przeprowadzonego postępowania.

Artykuł 95

Przepis projektu ustawy zawiera zagadnienia uregulowane dotychczas w art. 20i Ordynacji podatkowej, dotyczące okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego oraz możliwości jego odnawiania. W celu usprawnienia postępowania wprowadza się przy tym następujące zmiany w stosunku do dotychczasowych przepisów:

- 1) wprowadzenie możliwości objęcia uprzednim porozumieniem cenowym okresu już od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony (dotychczas obowiązujące przepisy uniemożliwiają objęcie uprzednim porozumieniem cenowym okresu sprzed dnia złożenia wniosku);
- 2) wprowadzenie zasady, zgodnie z którą okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego upływa z końcem roku podatkowego wnioskodawcy;
- 3) przesunięcie terminu ograniczającego możliwość złożenia wniosku o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego na 6 miesięcy po upływie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego – termin zawarty w dotychczas obowiązujących przepisach nadmiernie ograniczał możliwość złożenia wniosku o odnowienie;
- 4) wprowadzenie terminu, przed którym nie można złożyć wniosku o odnowienie.

Jednocześnie regulacja wskazuje, że terminem początkowym obowiązywania odnowionego uprzedniego porozumienia cenowego jest dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin obowiązywania odnawianego (poprzednio zawartego) uprzedniego porozumienia cenowego.

Przepis ust. 9 reguluje sytuację określania okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego wydanego na wniosek zagranicznego inwestora. W przypadku takich uprzednich porozumień cenowych okres ich obowiązywania określa się w odniesieniu do lat podatkowych utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.

Artykuł 96

Przepis reguluje kwestię doręczenia uprzedniego porozumienia cenowego wnioskodawcy, krajowym podmiotom powiązanim uczestniczącym w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym oraz naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla wnioskodawcy i tych podmiotów. Zagadnienie to było dotychczas uregulowane w art. 20i § 2 i 2a Ordynacji podatkowej. Proponuje się rezygnację z doręczania decyzji zagranicznym podmiotom powiązanim objętym uprzednim porozumieniem cenowym, gdyż z perspektywy praktyki postępowania było to działanie nieefektywne.

Artykuł 97

Przepis reguluje zagadnienie ujęte dotychczas w art. 20j Ordynacji podatkowej, dotyczące terminów zakończenia postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego. Terminy zakończenia postępowania względem dotychczasowej regulacji nie ulegają zmianie.

Artykuły 98–99

Przepisy regulują kwestię opłat od wniosku o wydanie i odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego uregulowane dotychczas w art. 20m i art. 20n Ordynacji podatkowej. W art. 98 ust. 3 i 4 doprecyzowano, jak należy określać wartość transakcji kontrolowanej, od której zależy wysokość opłaty od wniosku. Wartość transakcji kontrolowanej określa się dla całego okresu objętego wnioskiem o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego, a do jej określenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 23x ust. 1 ustawy o PIT lub art. 11l ust. 1 ustawy o CIT. Przepisy te wskazują, co stanowi wartość transakcji kontrolowanej w zależności od rodzaju transakcji kontrolowanej.

W art. 98 ust. 6 wprowadza się zmodyfikowaną zasadę obliczania opłaty od wniosku. Mianowicie, w przypadku wystąpienia w jednym wniosku odrębnych transakcji kontrolowanych, stanowiących transakcję o charakterze jednorodnym, dla celów ustalenia wysokości opłaty od wniosku wartość tych transakcji kontrolowanych sumuje się. Wprowadzenie tej zmiany ma na celu ujednoczenie podejścia na potrzeby kalkulacji opłat za wydanie uprzedniego porozumienia cenowego z podejściem do określenia obowiązku przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych, co stanowi uproszczenie dla podmiotów ubiegających się o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego.

W art. 99 ust. 2 wprowadza się możliwość ustalenia opłaty uzupełniającej, jeżeli w toku postępowania w sprawie zawarcia uprzedniego porozumienia cenowego organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi wystąpienie w jednym wniosku transakcji kontrolowanych stanowiących odrębne transakcje kontrolowane o charakterze jednorodnym. Dotychczas obowiązujący przepis (przeniesiony do projektu ustawy jako art. 99 ust. 1) umożliwiał jedynie określenie opłaty uzupełniającej w przypadku zaniżenia we wniosku wartości transakcji kontrolowanej.

Artykuły 100–101

Przepisy art. 100–101 projektu ustawy zawierają przeniesione z Ordynacji podatkowej przepisy art. 20o i art. 20p, dotyczące traktowania opłat od wniosku oraz kosztów postępowania.

Artykuł 102

W przepisie wprowadza się wymóg podawania do wiadomości publicznej zbiorczych informacji dotyczących rozstrzygnięć o uprzednich porozumieniach cenowych, obejmujących liczbę podpisanych porozumień w podziale na ich rodzaje, rodzaje transakcji kontrolowanych, wybrane metody weryfikacji cen transferowych oraz wybrane wskaźniki finansowe i ich poziom (przedział wartości). Publikacja zbiorczych informacji będzie dokonywana przez Szefa KAS w sposób umożliwiający zachowanie anonimowości podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym. Publikacja zbiorczych informacji ma stanowić ogólną informację na temat wydawanych uprzednich porozumień cenowych.

Artykuł 103

Przepis dotyczy weryfikacji stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane. Zgodnie z projektowanym przepisem taka weryfikacja ma być realizowana w trybie czynności sprawdzających, prowadzonych przez Szefa KAS. W zakresie nieuregulowanym w dziale III rozdziale 3 projektu ustawy do czynności sprawdzających mają mieć odpowiednie zastosowanie przepisy działu V Ordynacji podatkowej. Wprowadzenie weryfikacji stosowania uprzednich porozumień cenowych w trybie czynności sprawdzających wynika z faktu, że charakter uprzednich porozumień cenowych nie zawsze wymaga prowadzenia czynności w ramach kontroli podatkowej. Kontrola podatkowa uprzednich porozumień cenowych będzie prowadzona tylko w przypadku uprzednich porozumień

cenowych, do których weryfikacji wymagane są instrumenty zapewnione wyłącznie w toku kontroli podatkowej. Dotyczy to uprzednich porozumień cenowych wydanych dla zagranicznych inwestorów oraz uprzednich porozumień cenowych, w przypadku których zachodzi uzasadnione podejrzenie niestosowania się do nich przez podmioty powiązane. W zakresie nieuregulowanym w dziale III rozdziale 3 projektu ustawy do kontroli podatkowej mają mieć odpowiednie zastosowanie przepisy działu VI Ordynacji Podatkowej.

Artykuł 104

Przepis reguluje kwestię wygaśnięcia decyzji w przypadku niestosowania uprzedniego porozumienia cenowego w okresie jego obowiązywania. Zagadnienie dotyczące wygaśnięcia decyzji było dotychczas uregulowane w art. 20l Ordynacji podatkowej.

Istotną zmianą jest wprowadzenie zasady, że postępowanie w sprawie wygaśnięcia decyzji wszczyna się w drodze postanowienia.

Artykuł 105

Przepis dotyczy uchylecia lub zmiany decyzji w przypadku zmiany stosunków gospodarczych. Zagadnienie to było dotychczas uregulowane w art. 20k Ordynacji podatkowej. W decyzji zmieniającej lub uchylającej uprzednie porozumienie cenowe organ właściwy w sprawie porozumienia wskazuje datę, od której dane uprzednie porozumienie cenowe obowiązuje w zmienionym brzmieniu, albo datę, od której dane uprzednie porozumienie cenowe zostaje uchylone, uwzględniając moment wystąpienia zmiany stosunków gospodarczych powodującej istotną zmianę w zakresie elementów uprzedniego porozumienia cenowego.

Artykuł 106

Przepis określa obowiązek sprawozdawczy dla podatników, którym organ właściwy w sprawie porozumienia wydał uprzednie porozumienie cenowe. Tacy podatnicy mają obowiązek składać Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej sprawozdanie o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego, do dnia upływu terminu określonego dla złożenia rocznego zeznania podatkowego.

Przepisy ust. 2 i 3 zawierają delegacje dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wydania rozporządzeń określających wzory sprawozdania o realizacji

uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych (ust. 2) i dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych (ust. 3).

Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 107 i art. 108)

Zmiany w art. 11a, art. 11c ust. 6 i art. 11n pkt 2 ustawy o CIT (odpowiednio art. 23m, art. 23o ust. 6 i art. 23z pkt 2 ustawy o PIT)

Projekt ustawy wprowadza zmiany w zakresie terminologii związane z przeniesieniem regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych z Ordynacji podatkowej do projektu ustawy, w szczególności poprzez:

- 1) dodanie definicji uprzedniego porozumienia cenowego w art. 11a ustawy o CIT (odpowiednio w art. 23m ustawy o PIT),
- 2) zmiany redakcyjne w art. 11c ust. 6, art. 11n pkt 2 ustawy o CIT (odpowiednio art. 23o ust. 6, art. 23z pkt 2 ustawy o PIT).

Uchylenie art. 11h, art. 11j ust. 1 pkt 3 ustawy o CIT (odpowiednio art. 23t, art. 23v ust. 1 pkt 3 ustawy o PIT)

Projekt ustawy zakłada uchylenie art. 11h oraz art. 11j ust. 1 pkt 3 ustawy o CIT (odpowiednio art. 23t i art. 23v ust. 1 pkt 3 ustawy o PIT). W konsekwencji zmiana zakłada również uchylenie rozporządzeń w sprawie sposobu i trybu eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków podmiotów powiązanych, przy czym materia dotychczas zawarta w tych rozporządzeniach została objęta regulacją ustawową.

Projekt ustawy zawiera regulację stanowiącą dotychczasową treść art. 11h ust. 4 ustawy o CIT. Odpowiednikiem tej regulacji są art. 79–80 projektu ustawy. Uzasadnienie do art. 79–80 wskazuje istotę wprowadzanej zmiany.

Zmiana w art. 11d ust. 4 ustawy o CIT (art. 23p ust. 4 ustawy o PIT)

Obecne brzmienie przepisu może sugerować, że „inna metoda” wskazana w ust. 4 oznacza „inną metodę” w rozumieniu ust. 2 tego artykułu (tj. metodę inną, niż 5 metod wskazanych w ust. 1 przepisu). Celem zmiany jest usunięcie tej wątpliwości.

Zmiana w art. 11g w ust. 1 pkt 1 ustawy o CIT (art. 23s w ust. 1 pkt 1 ustawy o PIT)

Celem proponowanej zmiany jest usunięcie wątpliwości, że oprocentowanie, o którym mowa w przepisie, uprawniające do skorzystania z uproszczenia, jest wyrażone w ujęciu rocznym (*per annum*).

Zmiana w art. 12 ust. 6b ustawy o CIT

Proponowana zmiana ma za zadanie doprecyzować, że wartość zgodną z zasadą ceny rynkowej (o której mowa w art. 11c) ustala się na podstawie metod, o których mowa w art. 11d.

Zmiana w art. 11o ust. 2 ustawy o CIT (art. 23za ust. 2 ustawy o PIT)

Zmiana ma na celu ujednoczenie sposobu przeliczania kwot wyrażonych w walucie obcej na złote na potrzeby określenia obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla podmiotów powiązanych i dla podmiotów objętych tym obowiązkiem w odniesieniu do niektórych transakcji z podmiotami z rajów podatkowych.

Zmiany w art. 15e ustawy o CIT

W związku ze zmianą terminologii (wprowadzenie pojęcia uprzedniego porozumienia cenowego) odpowiednie zmiany zostały wprowadzone w treści art. 15e ust. 15 ustawy o CIT, dodane zostało także porozumienie w sprawie ustalania cen transferowych, zawierane na podstawie art. 20zb pkt 2 Ordynacji podatkowej.

W art. 15e ustawy o CIT uchyla się ust. 16, który zostanie zastąpiony przepisem przejściowym – art. 119 projektu ustawy. Ust. 16 w art. 15e ustawy o CIT został wprowadzony w związku z krótkim okresem dla podatników na złożenie wniosków o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego, połączonym z długim czasem potrzebnym do uzyskania takiego porozumienia. Przepis miał za zadanie zapewnić możliwość zastosowania wyłączenia na podstawie art. 15e ust. 15 ustawy o CIT do roku 2018. Przepis mający za zadanie regulowanie kwestii przejściowych, tj. objęcia wyłączeniem na podstawie art. 15e ust. 15 ustawy o CIT pierwszych lat obowiązywania przepisu art. 15e ustawy o CIT, powinien zostać zawarty w przepisach przejściowych.

Zmiany w art. 25 ustawy o CIT

W art. 25 zawarto niezbędne zmiany dostosowawcze do zawieranych na podstawie art. 20zb pkt 4 Ordynacji podatkowej porozumień w sprawie wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób

prawnych, poprzez wprowadzenie ust. 6b w art. 25 ustawy o CIT nowej formy uproszczonej zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych, która będzie możliwa do zastosowania wyłącznie poprzez zawarcie stosownego porozumienia przez Szefa KAS z podatnikiem, zgodnie z art. 20zb pkt 4 Ordynacji podatkowej. Przedmiotowy przepis przewiduje możliwość zawarcia porozumienia z podatnikiem w zakresie wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych w celu ustalenia wysokości zaliczek miesięcznych w formie uproszczonej. Zawieranie porozumień w zakresie nowej formy uproszczonej wpłaty zaliczek na CIT będzie dostępne wyłącznie dla podmiotów, które podpisały umowę o współdziałanie, ponieważ tylko te podmioty będą całkowicie transparentne wobec KAS, także w zakresie planów biznesowych i wynikających z nich prognoz podatkowych. Z drugiej strony wprowadzenie przedmiotowej preferencji dla podmiotów, które podpisały umowę o współdziałanie, stanowi wyraz zasady zrozumienia przez Krajową Administrację Skarbową specyfiki danego podmiotu i jego potrzeb biznesowych przy jednoczesnym braku negatywnych skutków dla wpływów budżetowych, ponieważ jest to zaliczka na podatek, która w wyniku złożenia deklaracji podatkowej po zakończeniu roku podatkowego jest ewentualnie korygowana poprzez dokonanie zwrotu nadpłaty na rzecz podatnika lub dokonanie wpłaty podatku przez podatnika. Nowa forma uproszczonej zaliczki jest produktem dostosowanym do planów biznesowych podatnika, wpisującym się w zasadę proaktywnego działania *ex ante* stron umowy o współdziałanie. Do nowej formy zaliczki uproszczonej stosuje się ust. 7 i 7a w art. 25 ww. ustawy.

Uchylenie art. 27 ust. 3 i 4 ustawy o CIT (odpowiednio art. 45 ust. 5a i 5b ustawy o PIT)

W związku z przeniesieniem przepisów dotyczących sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego uchyła się art. 27 ust. 3 i 4 ustawy o CIT oraz art. 45 ust. 5a i 5b ustawy o PIT.

Zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (art. 109)

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego, którego zadaniem jest wspieranie podatnika w prawidłowej realizacji jego finansowych obowiązków publicznoprawnych, zarówno w zakresie obowiązków podatkowych, jak i celnych. Wykonywanie przez doradców podatkowych audytu funkcji podatkowej, wprowadzanego w Ordynacji podatkowej jako element ram wewnętrznego nadzoru podatkowego, zwiększy zaangażowanie doradcy podatkowego w tym obszarze, kształtując ten zawód jako dbający o prawidłowość rozliczeń podatkowych i wysoką jakość wdrożonych procedur dotyczących

zarządzania sposobem wykonywania obowiązków podatkowych i mechanizmów umożliwiających prawidłowe funkcjonowanie podmiotu (*tax compliance*).

Przewidziane w ustawie o doradztwie podatkowym zmiany mają na celu dostosowanie przepisów tej ustawy do regulacji Ordynacji podatkowej wprowadzających audyt funkcji podatkowej i przyznających kompetencje do jego wykonywania doradcom podatkowym biegłym rewidentom, spółkom doradztwa podatkowego i firmom audytorskim, zapewniając właściwą realizację audytu funkcji podatkowej.

Art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 2, art. 3 ust. 3 oraz art. 4 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym

Audyt funkcji podatkowej, ze względu na tematykę wymagającą wysoko specjalistycznej wiedzy przede wszystkim w zakresie podatków, ale także rachunkowości i finansów, będzie czynnością doradztwa podatkowego (art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 2), której wykonywanie zastrzeżone będzie dla określonych podmiotów uprawnionych. Do wykonywania audytu funkcji podatkowej uprawnieni będą doradcy podatkowi i biegli rewidenci (art. 3 ust. 3), a także spółki doradztwa podatkowego i firmy audytorskie, które będą przeprowadzały ten audyt jedynie przez doradców podatkowych i biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach (art. 4 ust. 3 ustawy o doradztwie podatkowym). Proponowane ograniczenie podmiotowe ma na celu zapewnienie wysokiej jakości świadczonej usługi audytu funkcji podatkowej, wzmacniając tym samym skuteczność ram wewnętrznego nadzoru podatkowego. Czynności tych nie będą wykonywali adwokaci oraz radcowie prawni (chyba że będą jednocześnie doradcami podatkowymi lub biegłymi rewidentami).

Art. 15 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym

Zmiana ma charakter dostosowawczy i wskazuje, że spółki doradztwa podatkowego uzyskują prawo do przeprowadzania audytu funkcji podatkowej z chwilą wpisu spółki do rejestru osób prawnych uprawnionych do wykonywania doradztwa podatkowego. Rozwiązanie to jest konsekwencją faktu, że obecnie także z chwilą wpisu do rejestru spółki uzyskują prawo do wykonywania pozostałych zastrzeżonych czynności doradztwa podatkowego.

Art. 39 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym

Zmiana ma charakter dostosowawczy i polega na uzupełnieniu katalogu dokumentów wytworzonych w toku pracy doradcy podatkowego, które ma on obowiązek przechowywać przez okres 5 lat, o kopie raportów z audytu funkcji podatkowej.

Art. 81 ustawy o doradztwie podatkowym

W związku z zastrzeżeniem wykonywania audytu funkcji podatkowej dla określonych podmiotów uprawnionych, art. 81 ustawy o doradztwie podatkowym, przewidujący odpowiedzialność karną za wykonywanie tego rodzaju czynności doradztwa podatkowego bez uprawnień, uzupełniono konsekwentnie, obejmując dotychczasową odpowiedzialnością karną czynności audytu funkcji podatkowej wykonywane przez podmioty inne niż doradcy podatkowi, biegli rewidenci, spółki doradztwa podatkowego i firmy audytorskie. Dodatkowo zastąpiono spójnik „i” spójnikiem „lub” przy wymienieniu zastrzeżonych czynności doradztwa podatkowego, gdzie wykonywanie chociażby jednej z tych czynności bez wymaganych uprawnień podlega odpowiedzialności karnej.

Zmiany w Ordynacji podatkowej (art. 110)

Zmiany wynikające z przeniesieniem regulacji w zakresie uprzednich porozumień cenowych

Zmiany redakcyjne w związku z przeniesieniem regulacji w zakresie uprzednich porozumień cenowych z Ordynacji podatkowej do projektu ustawy, tj.:

- 1) uchylenie przepisów art. 3 pkt 11 i 12, działu IIA oraz art. 281 § 3;
- 2) dostosowanie treści art. 13 § 2 pkt 3 (dotyczącego właściwości Szefa KAS w zakresie uprzednich porozumień cenowych), art. 86e § 3, art. 119x, art. 119zf i art. 119zfn, a także art. 293, art. 295a, art. 296 i art. 297b (dotyczących tajemnicy skarbowej).

Dodanie art. 13 § 2 pkt 9

Zmiana dostosowawcza w zakresie kompetencji Szefa KAS w związku z wprowadzeniem „Współdziałania” w dziale IIB Ordynacji podatkowej.

Zmiana brzmienia art.14b § 5 i dodanie art. 14b § 5f

Podpisanie umowy o współdziałanie, o której mowa w art. 20s Ordynacji podatkowej, nie wyklucza korzystania przez podatnika z innych procedur przewidzianych przez prawo podatkowe, w tym z indywidualnej interpretacji podatkowej. W związku z powyższym w art. 14b § 5f dodano przepis, że Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydaje interpretację po zasięgnięciu opinii Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli wnioskodawca lub jeden z wnioskodawców w przypadku wspólnego wniosku o interpretację indywidualną podpisał umowę o współdziałanie, o której mowa w art. 20s. Przepis ma na celu zapewnienie współdziałania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z Dyrektorem Krajowej Informacji Skarbowej, aby zagwarantować jednolite stanowisko Krajowej Administracji Skarbowej w

stosunku do tych samych zagadnień budzących wątpliwości prawno-podatkowe. Z drugiej strony w § 5 zostało zawarte wyłączenie przedmiotowe w zakresie możliwości wydania interpretacji co do czynności lub zdarzenia objętego porozumieniem podatkowym, o którym mowa w dziale IIB rozdziale 2.

Dodanie działu IIB

W art. 110 pkt 5 projektu dodano dział IIB, w którym zostały zawarte przepisy wprowadzające na gruncie Ordynacji podatkowej „Współdziałanie”.

Rozdział 1 „Umowa o współdziałanie”

W dokumentach OECD sugerowane są trzy różne sposoby wdrożenia Programu Współdziałania (*co-operative compliance*):

- jednostronne oświadczenie lub deklaracja organu administracji,
- karta przyjęta wspólnie przez lub w imieniu wszystkich interesariuszy lub
- formalne lub nieformalne indywidualne porozumienie między organem podatkowym a podatnikiem.

Na świecie Programy Współdziałania oparte są w większości przypadków na dobrowolnym porozumieniu (umowie) stron (tj. szefa danej administracji i podatnika) niepodlegającemu odrębnej regulacji w przepisach prawa podatkowego. Rozwiązanie takie powoduje pełną dobrowolność stron co do zakresu umów oraz obowiązków i praw stron. Przyjmując na polskim gruncie umowną formę podjęcia współpracy w ramach Programu Współdziałania, w projekcie ustawy umowie nadano ustawową podstawę prawną, zgodnie z zasadą legalizmu. Jednocześnie regulacja ta nie jest szczegółowa. Nadmierna jurydyzacja umowy o współdziałanie podważyłaby naturę stosunku opartego na zaufaniu i jego niesformalizowany oraz elastyczny charakter.

Umowne uregulowanie przedmiotowej współpracy wpisuje się w zasadę dobrowolności, na której opiera się Program Współdziałania. W konsekwencji oznacza to, że każda ze stron może swobodnie zdecydować o przystąpieniu oraz ewentualnym wystąpieniu z programu. W związku z powyższym podatnikom nie będzie przysługiwać uprawnienie do zawarcia umowy, tj. nie będą mogli w oparciu o przepisy prawa domagać się od organu podatkowego jej zawarcia. To, czy organ podatkowy wejdzie w szczególną relację z podatnikiem, czy też nie, pozostawać będzie w sferze władzy dyskrecjonalnej organu. Jednocześnie na zasadach ogólnych – po to, by nie naruszać zaufania podatników do władzy publicznej oraz by zachować zasadę bezstronności i równego traktowania – organ powinien

kierować się spójną polityką w zakresie traktowania podatników, także w odniesieniu do decyzji, czy i z kim (z jakim podmiotem) zostanie zawarta umowa o współdziałanie. Symetrycznie, organ podatkowy nie będzie mógł domagać się od podatnika wstąpienia w tę relację oraz przyjęcia na siebie szczególnych obowiązków z tym związanych. Nie będzie mógł także wywodzić negatywnych dla podatnika konsekwencji z faktu, że ten nie jest zainteresowany zawarciem umowy o współdziałanie.

Umowa o współdziałanie stanowi element Programu Współdziałania, a jej podpisanie jest poprzedzone procesem weryfikacji dojrzałości mechanizmów samokontroli podatkowej wdrożonej przez podatnika oraz poprawności dotychczasowego realizowania obowiązków podatkowych. Weryfikacja jest dokonywana w ramach wstępnego audytu podatkowego realizowanego przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, który w swej ocenie opiera się między innymi o niezależny audyt funkcji podatkowej wykonany przez doradców podatkowych lub biegłych rewidentów. Niezależny audyt funkcji podatkowej stanowi element ram wewnętrznego nadzoru podatkowego i jest jego obligatoryjnym elementem. Zatem podpisanie umowy o współdziałanie stanowi przystąpienie do Programu Współdziałania i jest równoznaczne z rozpoczęciem pogłębionej współpracy pomiędzy podatnikiem i Krajową Administracją Skarbową mającej na celu podjęcie wspólnego wysiłku dla zapewniania prawidłowości rozliczeń podatkowych. Po podpisaniu umowy Krajowa Administracja Skarbowa staje się kolejną „linią obrony” podatnika przed popełnieniem ewentualnych błędów podatkowych.

Zgodnie z art. 20s § 1 i 3 umowę o współdziałanie, będącą podstawą relacji, może zawrzeć Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek podatnika, mającego istotne znaczenie gospodarcze. Umowa ma charakter dobrowolny, a inicjatywa jej zawarcia może wyjść zarówno od podatnika, jak i od organu podatkowego. W przypadku inicjatywy organu, podatnik musi wyrazić zgodę na rozpoczęcie wstępnego audytu podatkowego, która traktowana jest jako wniosek o podpisanie umowy. Podjęcie inicjatywy ze strony organu podatkowego nie gwarantuje podpisania umowy, ponieważ jej podpisanie jest zależne od uzyskania pozytywnej oceny z audytu wstępnego (art. 20s § 4). Przepis ten ma na celu zapewnienie podpisania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej umowy z podmiotami wiarygodnymi, wyrażającymi nie tylko chęć przestrzegania przepisów podatkowych, ale i posiadającymi możliwość prawidłowego wypełniania obowiązków podatkowych. Z drugiej strony przepis ten ma na celu ustalenie jasnych zasad co do warunków, jakie należy spełnić, aby Szef KAS mógł zawrzeć umowę o współdziałanie z danym podatnikiem. Rozwinięcie tych zasad zostało zawarte w rozdziale 3 działu IIB. Jak wskazano powyżej, Program Współdziałania będzie adresowany

wyłącznie do największych (pod względem znaczenia ekonomicznego) podatników, ponieważ z jednej strony podmioty te są w stanie zapewnić należyte funkcjonowanie wewnętrznych mechanizmów kontrolnych w zakresie funkcji podatkowej, gdyż albo dysponują już dobrymi procedurami wewnętrznego nadzoru podatkowego, albo jeśli ich nie mają, to dysponują odpowiednimi zasobami osobowymi, technicznymi oraz finansowymi niezbędnymi do ich wdrożenia i utrzymania.

Innym powodem, dla którego Program Współdziałania jest przeznaczony wyłącznie dla największych podatników, jest fakt, że to właśnie te podmioty dokonują najczęściej agresywnej optymalizacji podatkowej, ponieważ ekonomiczna „opłacalność” optymalizacji podatkowej wzrasta wraz z kwotą dochodów, których ma ona dotyczyć. Wynika to przede wszystkim z konieczności poniesienia, często znacznych, kosztów obsługi całego procesu. Na ich poniesienie mogą sobie pozwolić przede wszystkim duże przedsiębiorstwa. Stawia to je tym samym w uprzywilejowanej pozycji w stosunku do pozostałych podatników pod względem możliwości realizowania agresywnej optymalizacji podatkowej. Natomiast Program pozwala na zmniejszenie lub nawet zniwelowanie opłacalności agresywnego planowania podatkowego poprzez zapewnienie gwarancji pewności prawa podatkowego w czasie rzeczywistym, co w długoterminowej perspektywie czasowej może być dla podatnika bardziej opłacalne niż ryzykowny udział w optymalizacji.

Ponadto należy zauważyć, że konsekwencje błędu podatkowego z uwagi na wysokość zobowiązań podatkowych są najbardziej dotkliwe dla największych podatników, a z drugiej strony strata dla budżetu państwa w przypadku wpłaty należności podatkowej w zaniżonej wysokości jest również najbardziej kosztowna. Dlatego celem Programu jest udzielenie wsparcia największym podatnikom, którzy zainteresowani są prawidłowym realizowaniem obowiązków podatkowych. Program ma przynieść skutek w postaci pewności i stabilności wpływów do budżetu państwa, poprzez zapewnienie terminowej wpłaty należności podatkowych od największych podmiotów w prawidłowej wysokości bez konieczności prowadzenia długotrwałych i kosztownych sporów.

W art. 20s § 3 określono kategorię podatników, uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o współdziałanie, poprzez odniesienie się do wartości ich przychodu wskazanej w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku. Wartość tych przychodów przekroczyć musi równowartość 50 mln euro. Wskazany próg przychodów jest spójny z progiem wskazanym w art. 27b ust. 2 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, określającym obowiązek podania do publicznej

wiadomości niektórych indywidualnych danych podatników zawartych w zeznaniu rocznym, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ww. ustawy.

W konsekwencji podmioty, których suma przychodów za dany rok podatkowy przekroczyła 50 mln euro, jako najbardziej istotne pod względem gospodarczym, z jednej strony zobowiązane są do transparentności w zakresie niektórych danych zawartych w zeznaniu rocznym, a z drugiej strony mają możliwość przystąpienia do Programu Współdziałania opartego m.in. na szeroko rozumianej transparentności idącej poza dotychczasowe obowiązki ustawowe. Podkreślić też należy, że nie tylko próg przychodowy określony dla tych dwóch instytucji jest spójny, ale również cel, jaki przyświecał ustawodawcy. Z uzasadnienia do przepisów wdrażających art. 27b ustawy o CIT wynika, że „upublicznienie danych podatkowych największych podmiotów – podatników podatku CIT ma w założeniu pośrednio przyczynić się do zwiększenia skłonności podatników do prawidłowego wypełniania ich zobowiązań podatkowych. Jest to ze swej istoty instrument o „miękkim” charakterze (...)”. Zatem obydwie instytucje zarówno umowa o współdziałanie, jak i upublicznianie danych z zeznań mają w sposób nierepresyjny wpływać na największych podatników, aby nie stosowali oni agresywnej optymalizacji. Stąd też zasadnym jest przyjęcie dla obu instytucji tego samego kryterium dla określenia populacji podatników, będących adresatem przepisów.

Należy również podkreślić, że przyjmując kryterium przychodowe, do grona podatników uprawnionych do wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o współdziałanie, przyjęto nie tylko podmioty płacące najwyższe podatki (wysoki przychód nie musi oznaczać konieczności zapłaty wysokich podatków), ale także inne podmioty mające istotny wpływ na gospodarkę lub daną branżę, z uwagi na duże zatrudnienie, produkcję czy sieć kontrahentów generującą wysokie obroty gospodarcze. Odniesienie się w projektowanych przepisach do kwoty przychodów w wysokości przekraczającej (równowartość w złotych) kwotę 50 mln euro jest również spójne z jednym z zawartych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców warunków uznania przedsiębiorcy za innego niż mikro-, mały lub średni (czyli z tzw. „dużym przedsiębiorcą” – które to pojęcie jednak w samej ustawie nie występuje).

Proponowany próg pozwoli z całej populacji podatników wyłonić te podmioty, których wpływ na gospodarkę i budżet państwa jest istotny z punktu widzenia, zarówno ich pozycji na rynku, jak też z uwagi na ich potencjalny wpływ na dochody budżetu państwa. Jak wynika z posiadanych przez Ministerstwo Finansów danych z zeznań podatkowych, wybrana grupa podatników odpowiada za ponad 50% podatku należnego wykazanego przez wszystkich podatników dokonujących rozliczenia podatku dochodowego od osób prawnych. Warunek dotyczący ww. poziomu przychodów spełnia obecnie ok. 2,5 tys. podatników. Należy też

podkreślić, że propozycje zawarte w projekcie dotyczące określonego kręgu podatników objętych proponowanymi przepisami opierają się na obiektywnym kryterium wielkości przychodów, które są powiązane z normami wynikającymi z ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Taka regulacja daje możliwość obiektywnego ustalenia – zarówno przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jak i przez samych podatników – grupy podatników, których dotyczą projektowane przepisy.

W art. 20s § 1 wskazano również zakres przedmiotowy umowy o współdziałanie, zgodnie z którym jest ona zawierana wyłącznie w zakresie podatków pozostających we właściwości Krajowej Administracji Skarbowej, ponieważ jest ona zawierana z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej, który odpowiada za ich terminowy pobór w prawidłowej wysokości. Umowa nie obejmuje podatków lokalnych będących we właściwości organów samorządowych.

Natomiast w art. 20s § 2 wskazano cel umowy o współdziałanie, którym jest zapewnienie przestrzegania przez podatnika prawa podatkowego w warunkach wzajemnego zaufania między organem podatkowym a podatnikiem, przejrzystości i zrozumienia przez organ podatkowy charakteru prowadzonej przez podatnika działalności.

Przez wzajemne zaufanie należy rozumieć uzasadnione zaufanie, co oznacza, że nie może ono być naiwne, lecz musi być oparte na obiektywnych faktach. Uzasadnione zaufanie po stronie Krajowej Administracji Skarbowej (dalej także KAS) wynika z faktu wdrożenia przez podatnika mechanizmów samokontroli zapewniających świadomość podejmowanych decyzji w zakresie zarządzania kwestiami podatkowymi w sposób budzący zaufanie organów podatkowych i innych interesariuszy. W konsekwencji, do współpracy w ramach Programu mogą przystąpić podatnicy, u których elementy ładu korporacyjnego, kontroli wewnętrznej, zarządzania ryzykiem gwarantują prawidłowość postępowania w kwestiach podatkowych. Natomiast zaufanie po stronie podatników będzie budowane przez racjonalne, uzasadnione i adekwatne do potrzeb działania KAS podejmowane w ramach Programu.

Zrozumienie w ramach Programu powinno być obustronne, należy je odnosić do posiadania wiedzy na temat zasad funkcjonowania obu stron oraz ich środowiska – z jednej strony do uznania przez podatnika wymagań stawianych przez KAS, jako organizacji stojącej na straży przestrzegania przepisów podatkowych, a z drugiej strony do uwzględnienia przez KAS szczególnych uwarunkowań, w jakich funkcjonuje podatnik jako podmiot gospodarczy. Zrozumienie oznacza również, że strony świadomie współdziałają we wspólnym interesie, którym jest rozwój społeczny i gospodarczy kraju i jego obywateli.

Z kolei poprzez transparentność należy rozumieć gotowość i umiejętność otwarcia się podmiotu aplikującego lub objętego Programem w zakresie przyjętej strategii podatkowej oraz kwestii podatkowych (w tym zdarzeń przyszłych i potencjalnie spornych). W praktyce oznacza to, że podatnik ujawnia KAS bez zwłoki wszelkie istotne dla opodatkowania informacje, a także wskazuje wszelkie trudne zagadnienia podatkowe, których nie jest w stanie rozstrzygnąć we własnym zakresie, oraz zidentyfikowane ryzyka podatkowe, dostarcza też szczerych i rzetelnych odpowiedzi na pytania, z którymi występuje do niego KAS. Natomiast transparentność ze strony KAS to otwartość w zakresie informowania o okolicznościach, z jakimi są związane pytania kierowane do podatnika oraz w zakresie wdrażania czynności nadzorczych wobec podatnika.

Dodatkowo w celu zapewnienia transparentności działania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej odmowa zawarcia umowy o współdziałanie będzie wydawana w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem. Przyczyny odmowy powinny być przekazane do wiadomości podatnika, tak aby wiedział z jakiego obiektywnego powodu Szef Krajowej Administracji Skarbowej nie może z nim podpisać umowy o współdziałanie. Władza dyskrecyjna organu podatkowego w zakresie zawierania umowy o współdziałanie nie oznacza dowolności działania, która w praktyce mogłaby prowadzić do nierównego traktowania podatników. Działanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w tym zakresie, choć mieści się w ramach władzy dyskrecyjnej, nie może być nieracjonalne, stronnicze i nieoparte na obiektywnych przesłankach. Dlatego Szef Krajowej Administracji Skarbowej, decydując się na podjęcie lub odmowę podjęcia współpracy, powinien kierować się nie tylko spójną polityką w zakresie równego traktowania podatników aplikujących do Programu Współdziałania, ale i przekazywać podatnikom informację zwrotną wskazującą na racjonalne przyczyny podjętej decyzji, które mają zastosowanie do wszystkich podmiotów chcących podpisać umowę o współdziałanie (art. 20s § 5).

Umowa o współdziałanie zostaje zawarta na czas nieokreślony w formie pisemnej (art. 20t § 1). Daje to możliwość uniknięcia powtarzania wstępnych działań weryfikacyjnych, co nie obciąża stron dodatkowymi kosztami. Ponadto daje podatnikom pewność ciągłości i kontynuacji współpracy z Krajową Administracją Skarbową. Pewność ta ma odbicie w przyjmowanych strategiach działania podatnika. Nieokreślony czas umowy nie wpływa negatywnie na poziom wypełniania obowiązków podatkowych, ale umożliwia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lepiej zarządzać zasobami.

Elementy umowy o współdziałanie wymienione zostały w art. 20t § 2, zgodnie z którym zawiera ona ustalenia stron niezbędne dla prawidłowej realizacji warunków umowy, w tym

szczegółowe określenie praw i obowiązków stron wynikających z zawartej umowy oraz sposób informowania się o osobach upoważnionych do kontaktu między stronami tej umowy. Ogólny zakres praw i obowiązków wynikających z umowy jest taki sam dla wszystkich podatników, którzy zawrą umowę o współdziałanie. Podobne rozwiązanie przyjęto w Holandii w programie *horizontal monitoring*. Jednocześnie przebieg realizacji umowy będzie zindywidualizowany, m.in. dlatego, że inne i specyficzne dla każdego z podatników mogą być procedury wewnętrznej kontroli poprawności rozliczenia podatkowego.

W dalszej części przepisów wskazano zobowiązania stron umowy o współdziałanie. Przepis art. 20u dotyczy zobowiązań podatnika, wskazano w nim cztery ogólne obowiązki, do których stosowania się zobowiązuje podatnik podpisujący umowę o współdziałanie. Pierwszym jest zobowiązanie do dobrowolnego i prawidłowego wypełniania obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, który jest spójny z głównym celem podejmowanej w ramach umowy współpracy i nie jest powieleniem obecnych obowiązków wynikających z przepisów prawa (pkt 1). Nadrzędnym celem przedmiotowej współpracy jest zapewnienie wpłaty podatku od razu w prawidłowej wysokości i w terminie, bez konieczności zastosowania środków przymusu, którymi dysponuje KAS. Dlatego przez dobrowolną realizację obowiązków podatkowych należy rozumieć, że podatnik będzie starał się je wykonywać bez konieczności wszczynania postępowania podatkowego czy egzekucyjnego. Dobrowolność wykonywania obowiązków podatkowych oznacza również, że podatnik nie będzie stosował praktyk mających na celu unikanie opodatkowania, w tym nie będzie świadomie i celowo dokonywał agresywnej optymalizacji. W tym celu już na poziomie strategicznym, tj. w strategii podatkowej, przyjmie odpowiednie założenia służące zapobieganiu unikania opodatkowania, a także zapewni mechanizmy nadzorcze gwarantujące minimalizację ryzyk podatkowych, tak aby dobrowolnie i prawidłowo realizować obowiązki podatkowe.

Kolejnym obowiązkiem jest posiadanie uzgodnionych z organem podatkowym skutecznych i adekwatnych ram wewnętrznego nadzoru podatkowego, co stanowi zapewnienie, że podatnik ten nadzoruje kwestie podatkowe i ma możliwość prawidłowo wypełniać swoje obowiązki podatkowe (pkt 2). Ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego są adekwatne, gdy są dostosowane do wielkości i struktury oraz typu działalności podatnika, w tym sektora gospodarczego i skali prowadzonych krajowych i zagranicznych transakcji. Adekwatność ram wewnętrznego nadzoru podatkowego pozwala na zachowanie efektywnej zdolności do ich prawidłowego funkcjonowania. Adekwatne ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego mają zapewnić wysoką jakość prowadzonych rejestrów i prawidłowy przebieg wdrażania nowych

systemów i procesów oraz zmian w elementach istniejących we wdrożonym już środowisku, mających wpływ na działanie funkcji podatkowej poprzez odpowiednie planowanie, szacowanie ryzyka oraz działania w zakresie ich wdrażania i oceny powdrożeniowej.

Skuteczne ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego cechują się: kompleksowością, udokumentowaniem, monitorowaniem i udoskonalaniem, gwarancją pewności, przyjętymi zakresami odpowiedzialności. Przy czym przez kompleksowość ram wewnętrznego nadzoru podatkowego należy rozumieć objęcie nimi całej organizacji i uwzględnienie różnych ról i zakresów odpowiedzialności, co oznacza, że ramy muszą odnosić się do całej funkcji podatkowej, nie tylko wyłącznie do działań departamentu lub działu odpowiedzialnego za kwestie podatkowe. Gwarancja pewności w zakresie ram wewnętrznego nadzoru podatkowego oznacza pewność kontrolowania przez podatnika ryzyka podatkowego i produktów tworzonych w wyniku realizacji obowiązków podatkowych oraz gwarancję sprawowania kontroli nad procesami podatkowymi podmiotu, zapewniając przy tym terminowe identyfikowanie ryzyk oraz terminowe składanie deklaracji podatkowych zawierających prawidłowe dane.

Szczegółowe informacje na temat wymagań w zakresie ram wewnętrznego nadzoru podatkowego oraz ładu podatkowego zostaną opublikowane w formie wytycznych na stronie Ministerstwa Finansów.

W art. 20u pkt 3 zawarto promesę zgłaszania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wcześniejszego wezwania, wszelkich istotnych zagadnień podatkowych, które, obiektywnie oceniając, mogą stać się źródłem sporu między podatnikiem a organem podatkowym, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności. Natomiast art. 20u pkt 4 obliuguje podatnika do niezwłocznego przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, istotnych informacji mogących mieć wpływ na uzyskanie korzyści podatkowej przez podatnika, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności.

Przepis art. 20v zawiera zobowiązanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do stosowania zasady proporcjonalności poprzez dostosowanie formy i częstotliwości działań weryfikujących poprawność rozliczenia podatkowego do potrzeb organu podatkowego w danym przypadku. Przepis ten wskazuje na zindywidualizowanie nadzoru nad podatnikiem i jego dostosowanie, nie tylko do dotychczasowej współpracy z organami podatkowymi i stopnia poprawności wypełniania obowiązków podatkowych, ale również do aktualnego poziomu skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego. Poziom nadzoru jest również zależny od wdrożonych przez podatnika standardów etyki, które stanowią istotny element kultury organizacyjnej, warunkującej prawidłowe stosowanie w praktyce

ustanowionych procedur i procesów wewnętrznego nadzoru podatkowego. Podatnicy, którzy wdrożyli wewnętrzne środki kontroli nad prowadzoną działalnością, będą objęci nadzorem Krajowej Administracji Skarbowej, uzależnionym od jakości tej kontroli, co z jednej strony zmniejszy obciążenie podatnika związane z kontrolami podatkowymi i celno-skarbowymi, z drugiej zaś wpłynie w dalszym okresie na zmniejszenie kosztów zapewniania przez Krajową Administrację Skarbową prawidłowego wypełniania obowiązków podatkowych (art. 20v pkt 1).

Zgodnie z art. 20v pkt 2 w celu zapewnienia prawidłowej realizacji zobowiązania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, polegającego na zindywidualizowanym podejściu w zakresie podejmowanych działań weryfikujących poprawność wypełniania obowiązków podatkowych, możliwość wszczynania kontroli celno-skarbowej wobec podatnika, który podpisał umowę o współdziałanie, została zastrzeżona wyłącznie dla Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, co uniemożliwia innym organom podatkowym podjęcie działań wobec podatnika objętego umową z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej. Jednocześnie projekt ustawy wprowadza w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w art. 28 ust. 1 pkt 7 wyłączenie możliwości przeprowadzania kontroli podatkowej przez naczelników wyspecjalizowanych urzędów skarbowych wobec podmiotów, które podpisały umowę o współdziałanie. W związku z powyższym wobec podmiotów objętych umową o współdziałanie wyłącznie Szef Krajowej Administracji Skarbowej będzie właściwy do przeprowadzania kontroli celno-skarbowej w zakresie podatków objętych umową, natomiast kontroli podatkowej w ogóle nie będzie mógł przeprowadzić żaden organ Krajowej Administracji Skarbowej.

Dodatkowo w art. 20v pkt 3 wskazuje się na konieczność uzyskania zgody Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, które chcą przeprowadzić w zakresie podatków czynności sprawdzające w trybie art. 274c lub wystąpić do kontrahentów kontrolowanego w trybie art. 79 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Ograniczenia wskazane w pkt 2–3 nie dotyczą obszaru przestrzegania przepisów prawa celnego i innych przepisów związanych z przewozem i wywozem towarów w obrocie między obszarem celnym Unii Europejskiej a państwami trzecimi, w szczególności przepisów dotyczących towarów objętych ograniczeniami lub zakazami.

Rozwiązania te dają z jednej strony podatnikowi gwarancję, że środki nadzoru będą faktycznie dostosowane do skuteczności i adekwatności wdrożonych przez niego ram wewnętrznego nadzoru podatkowego, a z drugiej zaś chronią Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przed ewentualnym łamaniem zasad umowy przez inne organy podatkowe. Celem

przepisu nie jest wyłączenie podatników, którzy podpisali umowę o współdziałanie, z przeprowadzania wobec nich kontroli podatkowej i celno-skarbowej, lecz zapewnienie możliwości nadzorowania i koordynowania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej podejmowanych wobec tych podmiotów działań kontrolnych.

Zgodnie z art. 20w następcą prawny podatnika nie wstępuje w jego prawa i obowiązki wynikające z umowy o współdziałanie. Jest to pochodna osobistego charakteru zobowiązania przyjętego umową oraz dużej wrażliwości ładu podatkowego – który jest warunkiem zawarcia i dobrego funkcjonowania umowy – na zmiany organizacyjne i restrukturyzacyjne, jakim podlega podatek.

Zgodnie z art. 20x § 1 podatek może w każdym czasie wypowiedzieć umowę o współdziałanie.

Wypowiedzenie umowy o współdziałaniu przez podatnika nie jest obwarowane żadnymi warunkami. Natomiast zgodnie z art. 20x § 2 wypowiedzenie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej umowy o współdziałanie zostało uzależnione dwoma warunkami, tj. nieprzestrzeganie przez podatnika warunków umowy oraz poważnego lub powtarzającego się naruszania przepisów prawa podatkowego. Są to ogólne warunki zwiększające bezpieczeństwo podatnika, który podpisał umowę, jasno wskazując, jakie zachowania mogą lub powinny spowodować takie wypowiedzenie. W celu zachowania transparentności Szef Krajowej Administracji Skarbowej zobowiązany został do przekazania informacji o przyczynach odstąpienia od kontynuowania umowy wraz z uzasadnieniem. Jest jasne, że podobnie jak przy wyrażeniu zgody na zawarcie umowy, organ podatkowy przy wypowiedzeniu umowy powinien kierować się względami obiektywnymi, dającymi się uzasadnić i zrozumieć, tworzącymi spójną politykę. Wypowiedzenie umowy o współdziałanie przez podatnika nie jest obwarowane żadnymi warunkami.

Rozwiązanie umowy o współdziałanie następuje z dniem złożenia w formie pisemnej drugiej stronie oświadczenia o wypowiedzeniu tej umowy, chyba że z treści tego wypowiedzenia wynika późniejszy termin (art. 20x § 3). Możliwość wskazania w wypowiedzeniu późniejszego terminu niż data jego złożenia, gwarantuje obu stronom umowy elastyczność w zakresie określenia daty rozwiązania umowy, umożliwiając np. rozwiązanie umowy z końcem danego okresu rozliczeniowego.

W przypadku rozwiązania umowy o współdziałanie dane podatnika są niezwłocznie usuwane z ewidencji, o której mowa w art. 20za (art. 20x § 4).

W przypadku rozwiązania umowy przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej podatek nie może ponownie ubiegać się o zawarcie umowy przez kolejne 2 lata co stanowi

negatywną konsekwencję nieprzestrzegania przez tego podatnika zasad umowy lub rażącego lub powtarzającego się naruszenia przepisów prawa podatkowego. Rozwiązanie to ma przede wszystkim charakter prewencyjny, jego celem jest dodatkowa zachęta do przestrzegania zasad współpracy. Analogiczne rozwiązanie funkcjonuje w ramach programu Upoważnionego przedsiębiorcy (AEO, w ramach audytu celnego) w zakresie powodów zakończenia współpracy przez Krajową Administrację Skarbową oraz odnośnie do ograniczenia czasowego ponownej możliwości przystąpienia do Programu z winy podatnika (art. 20y) .

Wypowiedzenie umowy skutkuje możliwością rozwiązania zawartych po podpisaniu umowy porozumień podatkowych, ponieważ funkcjonowanie niektórych porozumień po rozwiązaniu umowy będzie niecelowe np. porozumienia dotyczące ram wewnętrznego nadzoru podatkowego (art. 20z).

W art. 20za § 1 zawarto przepis, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi publicznie dostępną ewidencję podatników, z którymi podpisał umowę o współdziałanie. Przepis ten realizuje zasadę transparentności oraz ma na celu promowanie wśród obywateli i podmiotów gospodarczych podatników wiarygodnych oraz realizujących zasady tzw. społecznej odpowiedzialności biznesu (ang. *corporate social responsibility* – CSR) w zakresie podatków. Zgodnie z CSR przedsiębiorstwo postrzegane jest jako obywatel, który powinien przyczyniać się pozytywnie poprzez płacone podatki do rozwoju kraju, w którym funkcjonuje, oraz do utrzymania stabilnego środowiska gospodarczego wraz z wysoką jakością usług publicznych. W świetle tej koncepcji podatki nie są już postrzegane jako koszty, których należy unikać, ale jako „sprawiedliwy zwrot” części zysku do wspólnot, które pozwoliły na jego wypracowanie.

Ewidencja ma zawierać tylko nazwę i numer identyfikacji podatkowej podmiotu oraz datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o współdziałanie (art. 20za § 2). Nie będzie zawierała danych podmiotów, z którymi zakończono współpracę, czy to z inicjatywy Krajowej Administracji Skarbowej, czy danego podatnika. Pozwoli to na niestygmatyzowanie podatników, którzy nie będą chcieli kontynuować realizacji umowy o współdziałanie, i ewentualny powrót obu stronom do relacji, jakie miały miejsce przed podpisaniem umowy o współdziałanie. Ewidencję, o której mowa w § 1, udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (art. 20za § 3).

Rozdział 2 „Porozumienia podatkowe”

Fundamentem Programu Współdziałania jest zagwarantowanie pewności stosowania prawa w zamian za transparentność podmiotu wobec administracji skarbowej. Zapewnienie gwarancji pewności prawa w polskich realiach społeczno-gospodarczych wymaga stworzenia odpowiednich instrumentów prawnych, dostosowanych do zasad odformalizowanej i dobrowolnej współpracy podejmowanej *ex ante*. Instrumentem tym mają być dobrowolne porozumienia podatkowe wiążące obie strony i gwarantujące przestrzeganie przez obie strony ustaleń w zakresie kwestii spornych lub wątpliwych. Udział w Programie nie odbiera podatnikowi możliwości skorzystania z innych instytucji prawa podatkowego, daje tylko możliwość szybszego poznania wiążącego stanowiska KAS i ewentualnego szybszego rozwiązania sporu. Porozumienia otwierałyby podatnikowi drogę do szybszego i uproszczonego załatwienia (bez odwołań i skarg), w sposób wiążący, kwestii spornych lub wątpliwych. W przypadku gdy strony umowy podejmą próbę zawarcia porozumienia, ale nie uda im się dojść do zgodnego stanowiska, wówczas sporne zagadnienie będzie rozwiązywane przy wykorzystaniu innych procedur przewidzianych przez Ordynację podatkową. W konsekwencji nie ma potrzeby zagwarantowania podatnikowi możliwości odwołania się, czy złożenia skargi w przypadku odmowy zawarcia przez Szefa KAS porozumienia, ponieważ może on w tej sytuacji użyć standardowej procedury i w jej ramach skorzystać z przysługujących mu środków odwoławczych. Natomiast w przypadku zawarcia porozumienia zapewnienie środków odwoławczych jest nie celowe, ponieważ jest ono zawierane jedynie wtedy, gdy podatnik zgadza się ze stanowiskiem Szefa KAS w danej kwestii.

Możliwość zawierania porozumień podatkowych jest uprawnieniem podatnika wynikającym z faktu zawarcia umowy o współdziałanie i stanowi realizację zasad otwartości i szybkiego reagowania. Szef Krajowej Administracji Skarbowej będzie starał się na bieżąco wyrażać swoje stanowisko, w formie porozumienia zawieranego za zgodą obu stron, co do istotnych (materialnych) kwestii podatkowych, co w konsekwencji pozwoli na ograniczenie sporów dotyczących poprawności rozliczenia podatkowego, w tym zwłaszcza takich sporów, które mogłyby wystąpić po dłuższym czasie. Możliwość zajmowania wspólnych wiążących stanowisk, w tym w zakresie kwestii podatkowych, zapewniono również w ramach monitoringu horyzontalnego wdrożonego przez holenderską administrację podatkową.

W art. 20zb wskazano na możliwość zawierania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej porozumień podatkowych wyłącznie w zakresie podatków objętym tą umową.

Przepis przewiduje zawieranie porozumień w następujących sprawach:

- 1) interpretacji przepisów prawa podatkowego;

- 2) uprzednich porozumień cenowych;
- 3) wyłączenia stosowania art. 119a § 1;
- 4) wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych;
- 5) innych, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowej realizacji umowy o współdziałanie.

Porozumienia podatkowe mają stanowić nową elastyczną formę uzgodnienia z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej stanowiska, w związku z tym przy ich zawieraniu nie należy przeprowadzać całej procedury związanej z danym instrumentem prawnym, takim jak interpretacja indywidualna, opinia zabezpieczająca czy uprzednie porozumienie cenowe, lecz wyłącznie stosować przepisy materialno-prawne związane z charakterem danego porozumienia. Jest to uwarunkowane nie tylko koniecznością szybkiego działania, tak aby podatnik uzyskał pewność prawa w czasie teraźniejszym, a nie po zdarzeniu czy czynności spornej na gruncie prawa podatkowego, ale także wynika z faktu, że podatnik jest transparentny wobec Krajowej Administracji Skarbowej. W konsekwencji sam dobrowolnie udostępnia wszelkie informacje i dokumenty niezbędne do szybkiego załatwienia sprawy, zatem nie są potrzebne narzędzia proceduralne zapewniająca organowi podatkowemu możliwość ich pozyskania od podatnika. Dodatkowo nie są również potrzebne narzędzia prawne dające podatnikowi gwarancję przestrzegania jego praw, ponieważ organ jest związany umową o współdziałanie i również jest transparentny w podejmowanych działaniach wobec podatnika. Poza tym nie można zapominać, że porozumienia będą miały charakter dobrowolny, dlatego stanowią one wyjątek od zasady dwuinstancyjności. Umowa o współdziałanie wprowadza do polskiego systemu prawa podatkowego innowacyjną formę relacji z podatnikiem opartą na dobrowolności i współpracy, gdzie nie są potrzebne środki przymusu ani dodatkowe gwarancje przestrzegania praw obu stron, dlatego nie ma konieczności stosowania standardowych procedur przewidzianych do rozstrzygnięcia różnych kwestii mogących budzić wątpliwości na gruncie prawa podatkowego.

Mając na uwadze powyższe, w zakresie porozumienia mającego charakter opinii zabezpieczającej (w sprawie wyłączenia stosowania art. 119a § 1) nie ma konieczności odpowiedniego stosowania wszystkich przepisów działu IIIA rozdziału 4 (opinia zabezpieczająca) z wyjątkami wskazanymi w art. 20zc § 5 – ponieważ informacje i dane potrzebne do wydania opinii będą dostarczane przez podatnika w ramach współpracy w Programie Współdziałania. W związku z powyższym odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów w zakresie opinii zabezpieczającej zostały ograniczone do następujących przepisów:

- art. 119x § 1 wskazujący zakres informacji i danych przekazywanych przez podatnika w celu uzyskania opinii zabezpieczającej, obowiązek ten nie dotyczy dokumentów przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego,
- art. 119y § 1 oraz art. 119za pkt 1 i 2 – które określają zakres przedmiotowy opinii, wskazując jednocześnie zakres ochrony prawnej wynikającej z wydanej opinii,
- art. 119zc dotyczący opłaty – z zastrzeżeniem, że pobiera się ją dopiero po zawarciu porozumienia, w wysokości 50% opłaty pobieranej od wniosku o wydanie opinii zabezpieczającej. Zastosowanie preferencji w zakresie opłaty uzasadnione jest faktem transparentności podatnika wobec Krajowej Administracji Skarbowej posiadającej szeroką wiedzę na temat specyfiki danego podmiotu, w tym m.in. dotyczących struktury organizacyjnej i kapitałowej, strategii podatkowej, stosowanej polityki rachunkowości. Natomiast odpowiednie zastosowanie art. 119h § 3 – na podstawie art. 20zd pkt 2, zapewni w toku zawierania porozumień w zakresie wyłączenia stosowania art. 119a, możliwość skorzystania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z wiedzy ciała doradczego jakim jest Rada do Spraw Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania. Dodatkowo w przygotowanym projekcie przepisów w art. 119b zostało dodane wyłączenie zastosowania klauzuli ogólnej przeciw unikaniu opodatkowania w przypadku zawarcia porozumienia mającego charakter opinii zabezpieczającej.

Tożsama sytuacja ma miejsce w przypadku wydawania postanowień w sprawach wykładni i stosowania prawa podatkowego, gdzie nie ma potrzeby stosowania odpowiednich przepisów w zakresie interpretacji podatkowej, aby pozyskać od podatnika wiedzę na temat stanu faktycznego będącego przedmiotem oceny w ramach zawieranego porozumienia.

Zgodnie z art. 20zd pkt 1 przed zawarciem porozumienia podatkowego w zakresie interpretacji przepisów prawa podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zasięgnąć opinii Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika będącego stroną umowy o współdziałanie. Przepis ma na celu umożliwienie współdziałania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z jednej strony z Krajową Informacją Skarbową, tak aby zagwarantować jednolite stanowisko KAS w stosunku do tych samych zagadnień budzących wątpliwości prawnopodatkowe (a przez to zachowanie zasady równości traktowania wszystkich zobowiązanych), z drugiej z organem podatkowym właściwym dla danego podatnika, posiadającym szczegółową wiedzę na temat dotychczasowych rozliczeń tego podatnika.

Odrębną kategorią są porozumienia w sprawie uprzednich porozumień cenowych, w zakresie których odpowiednie zastosowanie będą mieć następujące przepisy ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych: art. 83 (zakres przedmiotowy), art. 85 ust. 1 (ograniczenie przedmiotowe), art. 86–87 (porozumienia jedno-, dwu- i wielostronne), art. 88 (zasady postępowania w przypadku braku zgody organu zagranicznego), art. 90 ust. 1 i 3 (zakres wniosku), art. 92 (możliwość zmiany zakresu wniosku), art. 95 ust. 1–6 i ust. 8 (zasady odnowienia porozumienia i ograniczenie czasu trwania porozumienia), art. 96 (podmioty, którym doręczane jest porozumienie), art. 98–100 (opłaty), art. 104 ust. 1 i 3 (podstawa do wygaśnięcia porozumienia, jeżeli podatnik nie stosuje się do zawartego porozumienia), art. 105 ust. 1 i 3 (podstawa do uchylecia porozumienia w przypadku zmiany stosunków gospodarczych), art. 106 (sprawozdanie z realizacji porozumienia). Przy czym opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99, pobierane będą dopiero po zawarciu porozumienia i w połowie ich wysokości. Zastosowanie preferencji w zakresie opłaty uzasadnione jest faktem transparentności podatnika, który podpisał umowę o współdziałanie, wobec Krajowej Administracji Skarbowej, posiadającej w związku z tym szeroką wiedzę na temat specyfiki danego podmiotu, powiązań jego struktury organizacyjnej i kapitałowej, powiązań strategii podatkowej i gospodarczej, stosowanej polityki rachunkowości oraz polityki cenowej, zawieranych transakcji czy sieci kontrahentów. W konsekwencji oznacza to wykorzystanie mniejszych zasobów do realizacji tej usługi.

Dodatkowo dostosowując zakres informacji lub dokumentów przekazywanych przez podatnika w postępowaniu w sprawie uprzednich porozumień cenowych do specyfiki współpracy w ramach umowy o współdziałanie, ograniczono zakres dokumentów lub informacji, które nie zostały uprzednio przekazane Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie. Co oznacza, że podatnik nie jest zobligowany do przedkładania wszystkich informacji, które w standardowej procedurze w uprzednich porozumieniach cenowych musiałby załączyć do wniosku o wydanie porozumienia na podstawie przepisów o uprzednich porozumieniach cenowych lub w związku ze składaniem sprawozdania z realizacji porozumienia. W konsekwencji zakres informacji niezbędnych do zawarcia porozumienia w sprawie cen transakcyjnych będzie każdorazowo indywidualnie ustalany z podatnikiem i dostosowany do poziomu wiedzy o podatniku zgromadzonej w trakcie realizacji współpracy w ramach umowy o współdziałanie, podobnie w przypadku sprawozdania.

Zgodnie z art. 20zb pkt 4 możliwe jest także zawarcie porozumienia w zakresie wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych w celu ustalenia wysokości zaliczek miesięcznych w uproszczonej formie na podstawie art. 25 ust. 6b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zawieranie porozumień w zakresie nowej formy uproszczonej wpłaty zaliczek na CIT, będzie dostępne wyłącznie dla podmiotów, które podpisały umowę o współdziałanie, ponieważ tylko te podmioty będą całkowicie transparentne wobec Krajowej Administracji Skarbowej, także w zakresie planów biznesowych i wynikających z nich prognoz podatkowych (współpraca opiera się na działaniu *ex ante*). Z drugiej strony wprowadzenie przedmiotowej preferencji dla podmiotów, które podpisały umowę o współdziałanie, stanowi wyraz zasady zrozumienia przez Krajową Administrację Skarbową specyfiki danego podmiotu i jego potrzeb biznesowych. Nowa forma uproszczonej zaliczki jest produktem dostosowanym do planów biznesowych podatnika i prognozowanych przepływów pieniężnych, wpisującym się w zasadę proaktywnego działania *ex ante* stron umowy o współdziałanie.

Art. 20zb pkt 5 przewiduje zawieranie porozumień także w innych przypadkach niezbędnych dla prawidłowej realizacji warunków umowy o współdziałanie, np. w zakresie ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

Szeroki zakres przedmiotowy porozumień zawieranych w ramach realizacji umowy o współdziałanie jest wyjściem naprzeciw potrzebom podatników, którzy w ramach Programu Współdziałania oczekują całościowej usługi, obejmującej różne kwestie związane ze stosowaniem prawa podatkowego.

Dodatkowo, w odniesieniu do wszystkich porozumień, w art. 20zc § 1 zawarto wyłączenie przedmiotowe, z którego wynika, że porozumienie podatkowe nie może zostać zawarte w zakresie czynności i zdarzeń objętych toczącym się postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.

Zgodnie z art. 20ze § 1 podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć porozumienie podatkowe. Natomiast w myśl § 2 Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, tylko jeżeli zmaterializują się przesłanki wskazane w tym przepisie. Pierwszą przesłanką jest wyjście na jaw istotnych dla sprawy, w której zawarto porozumienie, nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów, istniejących w dniu zawarcia tego porozumienia i nieznanymi Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w dniu wydania stanowiska i nieuwzględnionych w tym porozumieniu (art. 20ze § 2 pkt 1). Drugą przyczyną

rozwiązania porozumienia jest stwierdzenie jego nieprawidłowości przy uwzględnieniu w szczególności orzecznictwa sądów, Trybunału Konstytucyjnego, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub interpretacji ogólnych (art. 20ze § 2 pkt 2). Trzecią przyczyną może być rozwiązanie umowy o współdziałanie, stosownie do art. 20z (art. 20ze§ 2 pkt 3).

Rozwiązanie porozumienia przez Szefa KAS musi mieć formę pisemną oraz zawierać uzasadnienie przyczyny rozwiązania. Rozwiązanie następuje z dniem złożenia w formie pisemnej drugiej stronie oświadczenia o wypowiedzeniu tego porozumienia, chyba że podatnik w oświadczeniu o wypowiedzeniu porozumienia wskaże inny termin rozwiązania porozumienia poprzedzający dzień złożenia oświadczenia (art. 20ze § 3) – rozwiązanie ma na celu zagwarantowanie w tym zakresie swobody decyzji, co oznacza, że podatnik będzie mógł zdecydować, od jakiego terminu porozumienie go nie obowiązuje. Porozumienia nie można rozwiązać na przyszłość.

W celu ochrony Szefa KAS przed ewentualnym nieuczciwym działaniem w art. 20ze § 4 wskazano, że rozwiązanie porozumienia z uwagi na wyjście na jaw nowych okoliczności faktycznych następuje ze skutkiem od dnia jego zawarcia i nie chroni podatnika, który ukrył fakty istotne dla sprawy. W art. 20ze § 5 ustawodawca zawarł przepisy chroniące podatnika w przypadku rozwiązania porozumienia ze względu na jego nieprawidłowość, o której mowa w art. 20ze § 1 oraz § 2 pkt 2 i 3. Zgodnie z tym przepisem porozumienie w tym przypadku nie może szkodzić podatnikowi i stosuje się odpowiednio przepisy zapewniające ochronę podatnikowi, który zastosował się do interpretacji indywidualnej, tj. art. 14m § 1–3 (ochrona przed negatywnymi konsekwencjami zastosowania się do interpretacji), art. 14k § 1 pkt 1 (zwolnienie z obowiązku zapłaty w zakresie wynikającym ze zdarzenia będącego przedmiotem interpretacji) oraz § 2 i 3 (określenie okresu rozliczeniowego objętego ochroną, określenie podatku objętego zwolnieniem).

Zgodnie z art. 20zf w zakresie nieuregulowanym w rozdziale 2 działu IIB do porozumień podatkowych przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3 „Audyt podatkowy”

Rozdział 3 działu IIB wprowadza procedurę audytu podatkowego, który, jak wskazano w art. 20zg, przeprowadzany jest u podatnika przed (audyt wstępny), jak i po podpisaniu umowy o współdziałanie (audyt monitorujący).

Jako organ właściwy dla celów wykonywania audytów podatkowych wskazano Szefa KAS. Procedura ta ma dać podstawę prawną dla działania Szefa Krajowej Administracji

Skarbowej w związku z weryfikacją spełniania przez podatnika warunków umowy o współdziałanie.

Audyt podatkowy będzie przeprowadzany w celu z jednej strony sprawdzenia skuteczności i adekwatności wdrożonych przez podatnika ram wewnętrznego nadzoru podatkowego, z drugiej w celu sprawdzenia prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych. Podatnicy, którzy będą chcieli przystąpić do podpisania umowy o współdziałanie, będą zobligowani do wdrożenia skutecznego i adekwatnego systemu zarządzania *compliance* i ryzykiem podatkowym, który daje gwarancję, że dany podatnik efektywnie zarządza funkcją podatkową i posiada narzędzia nadzoru umożliwiające mu prawidłowe realizowanie obowiązków podatkowych.

Audyt wstępny, realizowany przed zawarciem umowy o współdziałanie, ma na celu zapewnienie Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej możliwości dokonania sprawdzenia rozliczeń podatnika pod względem potencjalnych ryzyk związanych z wypełnianiem obowiązków podatkowych przed podpisaniem umowy o współdziałanie oraz pozwala ustalić, czy podatnik ma nie tylko chęć, ale i możliwość sprawowania skutecznego nadzoru nad funkcją podatkową. Audyt monitorujący ma na celu zapewnienie możliwości sprawowania przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej skutecznego i efektywnego nadzoru nad prawidłową realizacją umowy o współdziałanie.

Zgodnie z art. 20zh § 1 podatnik jest zobowiązany do przekazywania na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej dokumentacji i informacji niezbędnych do przeprowadzenia audytu podatkowego. W celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa dokumenty i informacje uznane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej za zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa są niszczone w terminie 2 miesięcy od dnia wypowiedzenia umowy o współdziałanie, a w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie, od dnia zakończenia audytu wstępnego, jeżeli audyt wstępny został zakończony opinią bez zaleceń (art. 20zh § 2 pkt. 2). Dokumenty te i informacje są również niszczone w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie po upływie 2 miesięcy od zakończenia weryfikacji przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zastosowania się przez podatnika do wydanych w wyniku audytu podatkowego zaleceń (art. 20zh § 2 pkt 3). Ma to na celu ochronę wrażliwych danych podatnika dotyczących jego działalności gospodarczej, w tym dotyczących planów i działań realizujących strategię podatnika. Podobne rozwiązanie w zakresie niszczenia dokumentacji (w tym elektronicznej) uzyskanej w wyniku audytu podatkowego przyjęto we Francji, w celu zwiększenia gwarancji bezpieczeństwa pozyskiwanych danych i w konsekwencji w celu

zwiększenia zaufania przedsiębiorców uczestniczących w Programie do organów administracji podatkowej.

Audyt podatkowy realizowany przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej kończy się wydaniem opinii albo zaleceń, wraz z uzasadnieniem, wskazujących, jakie czynności audytowany podatnik powinien podjąć celem usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości (art. 20zi § 1). Dokumenty te mają być niezwłocznie doręczone podatnikowi (art. 20zi § 3). Audyt monitorujący po podpisaniu umowy ma charakter ciągły i polega na monitorowaniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej prawidłowości wykonywania przez podatnika obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie. Termin i harmonogram realizacji zaleceń audytowych jest uzgadniany przez podatnika z Szefem KAS (art. 20zi § 4). Pozwala to na dostosowanie tempa przeprowadzenia zalecanych zmian, korekt i udoskonaleń do możliwości danego podmiotu.

W przypadku zastosowania się przez podatnika do zaleceń audytu wstępnego audyt ten może być wznowiony na okres niezbędny do weryfikacji zastosowania się podatnika do tych zaleceń (art. 20zi § 5).

Decyzja o przeprowadzeniu audytu wstępnego i jego zakresie należy do Szefa KAS, biorąc pod uwagę ocenę ryzyka podatkowego zidentyfikowanego u podatnika wnioskującego o zawarcie umowy o współdziałanie (art. 20zj § 1). Zatem sam fakt zgłoszenia przez podatnika chęci podpisania umowy o współdziałanie nie jest równoznaczny z obowiązkiem przeprowadzenia wstępnego audytu podatkowego, decyduje o tym wstępna ocena podatnika dokonana przez Szefa KAS w oparciu o ocenę ryzyka podatkowego. Podatnik jest informowany o zakresie audytu wstępnego (§ 2), natomiast harmonogram działań podejmowanych w jego ramach będzie ustalany przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej z podatnikiem chcącym podpisać umowę o współdziałanie lub podatnikiem objętym już tą umową (§ 3). Wspólne ustalanie harmonogramu audytu ma pozwolić na dostosowanie się Krajowej Administracji Skarbowej do procesów i cykli działalności podatnika i przeprowadzenie audytu w terminach dogodnych dla obu stron.

Konieczność przeprowadzenia tego audytu wstępnego wynika z potrzeby oceny sytuacji podatkowej podatnika objętego umową o współdziałanie. Okres wstępnego audytu podatkowego w zakresie prawidłowości realizacji obowiązków podatkowych został ograniczony do dwóch lat podatkowych licząc od końca roku poprzedzającego rok, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem o podpisanie umowy o współdziałanie, oraz okres od początku roku podatkowego, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem, do dnia zakończenia tego audytu (art. 20zj § 4). Celem ograniczenia zakresu czasowego audytu jest wzajemne dostosowanie

możliwości Krajowej Administracji Skarbowej, przy jej ograniczonych zasobach, oraz niezbędnych działań pozwalających zweryfikować dotychczasowe zachowanie podatnika pod kątem prawidłowości przestrzegania przepisów prawa podatkowego, a także dokonania identyfikacji ryzyk podatkowych występujących w danym podmiocie. Okres dwóch lat podatkowych pozwala na poznanie specyfiki działalności podatnika i właściwą identyfikację ryzyk podatkowych występujących w danym przedsiębiorstwie. Podobne rozwiązanie w zakresie ram czasowych audytu przed podjęciem współpracy zastosowano w ramach czynności audytowych realizowanych w ramach certyfikacji AEO. Audyt wstępny obejmuje również okres od początku roku podatkowego, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem, do dnia zakończenia tego audytu.

Celem rozszerzenia zakresu temporalnego audytu wstępnego na okres od początku roku podatkowego, w którym podatnik złożył wniosek, do dnia zakończenia audytu jest zapewnienie możliwości zbadania również okresów bieżących, jeszcze niezakończonych. W ten sposób ryzyko powstania nieprawidłowości w okresach poprzedzających zawarcie umowy o współdziałanie będzie minimalizowane. Zasadne jest objęcie audytem bieżącego roku podatkowego, a także innych bieżących okresów rozliczeniowych, bo jeżeli umowa o współdziałanie zostanie zawarta w trakcie ich trwania, to ewentualne błędy podatkowego popełnione przed zawarciem umowy rzutowałyby następnie na poprawność deklaracji złożonej po jej podpisaniu.

Dodatkowo w art. 20zj § 5 uelastyczniono okres objęty weryfikacją w ramach audytu wstępnego w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych wobec następcy prawnego podatnika, który zawarł umowę o współdziałanie, poprzez zagwarantowanie możliwości skrócenia standardowego okresu podlegającego weryfikacji wskazanego w § 4.

Kolejne przepisy odnoszą się do audytu podatkowego w zakresie prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych. Przed wszystkim przyjęto, że audyt w tym zakresie będzie oparty o analizę ryzyk, co pozwoli na skupieniu się stron na określonych problemach i transakcjach (art. 20zk).

W art. 20zl określono zakres audytu podatkowego w odniesieniu do ram wewnętrznego nadzoru podatkowego. Wskazano, że audytowi podlegają procedury i procesy związane m.in. z zarządzaniem ryzykiem podatkowym, kontrolą wewnętrzną nad kwestiami podatkowymi, a także mechanizmy zewnętrznego nadzoru podatkowego, w tym niezależny audyt funkcji podatkowej, który pełni rolę audytu podatkowego realizowanego przez doradców podatkowych i biegłych rewidentów.

Zgodnie z art. 20zm w przypadku stwierdzenia w trakcie audytu podatkowego prowadzonego przed podpisaniem umowy o współdziałanie nieprawidłowości w zakresie realizacji przez audytowanego podatnika swych obowiązków podatkowych i złożenia przez tego podatnika deklaracji lub korekty deklaracji usuwającej te nieprawidłowości wprowadzono preferencję w naliczaniu odsetek. Działanie to ma na celu zachęcenie podatników do podpisania umowy oraz pozwala na budowanie pozytywnej relacji bez obciążania podatnika już na początku współpracy karami za pomyłki i nieświadome działanie. Pozwala to również na zmniejszenie kosztów związanych z przystąpieniem do umowy o współdziałanie, które są generowane przez konieczność wdrożenia i utrzymania ram wewnętrznego nadzoru podatkowego oraz przez ewentualne nieprawidłowości w zakresie rozliczeń podatkowych stwierdzonych w ramach audytu wstępnego. Zmniejszenie odsetek za zwłokę o połowę w przypadku złożenia deklaracji lub skorygowania deklaracji w wyniku audytu wstępnego pozwoli na zmniejszenie ogólnych kosztów przystąpienia do Programu po stronie podatników i zachęci ich do korygowania stwierdzonych nieprawidłowości.

Należy jednak podkreślić, że deklaracja lub korekta musi zostać dokonana w terminie 14 dni od otrzymania zaleceń, a wpłata należnego podatku w ciągu 7 dni od dnia złożenia deklaracji lub korekty deklaracji (art. 20zm § 1 pkt 1). Preferencja w zakresie naliczania odsetek za zwłokę nie odnosi się wyłącznie do lat podatkowych objętych audytem wstępnym, ale do wszystkich okresów, nieobjętych przedawnieniem na dzień otrzymania zalecenia, jeżeli stwierdzona w wyniku audytu nieprawidłowość występowała również w latach poprzedzających audyt podatkowy. Podatnik może skorzystać z preferencji odsetkowej za lata poprzedzające audyt podatkowy wyłącznie w zakresie, w jakim koryguje stwierdzone w wyniku audytu nieprawidłowości (art. 20zm § 2).

W art. 20zm § 1 pkt 2 wskazano uprawnienie dotyczące nienaliczania odsetek za zwłokę w przypadku skorygowania nieprawidłowości za okres rozliczeniowy objęty audytem monitorującym, jeżeli podatnik dokona wpłaty zaległości podatkowych w ciągu 7 dni od dnia złożenia korekty lub deklaracji. W przypadku rozwiązania umowy o współdziałanie w trakcie okresu rozliczeniowego, preferencja ma zastosowanie tylko w przypadku powstania nieprawidłowości w okresie trwania umowy o współdziałanie.

Przyznanie przedmiotowej preferencji wynika z faktu, że po podpisaniu umowy o współdziałaniu, podmiot będzie podlegał stałemu monitoringowi i na bieżąco konsultował z KAS ewentualne wątpliwości prawno-podatkowe, zatem składane przez niego zeznania podatkowe powinny być poprawne. Jednakże nie można wykluczyć z całkowitą pewnością zaistnienia błędu, wynikającego np. z istnienia ryzyka czynnika ludzkiego. Dlatego też należy

zminimalizować negatywne konsekwencje finansowe wobec podmiotu, który jest wobec KAS całkowicie transparentny, dając tym samym KAS możliwość zidentyfikowania ewentualnych błędów jeszcze przed złożeniem zeznania.

Należy podkreślić, że podobne rozwiązanie w zakresie preferencji w naliczaniu odsetek za zwłokę przyjęto we Francji, gdzie po podpisaniu umowy z podatnikiem w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wyniku audytu podatkowego nie są naliczane odsetki za zwłokę. Odnosi się to do podatników, którzy zastosują się do zaleceń audytu i złożą prawnie skuteczną korektę.

Dodatkowo w art. 20zm § 3 przewiduje się, że w przypadku złożenia zeznania lub korekty zeznania, o której mowa w § 1 pkt 2, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe. Powyższe rozwiązanie spójne jest z wszechstronną transparentnością, do której zobowiązał się podatnik w wyniku podpisania umowy, dzięki czemu KAS będzie mieć dostęp do szeregu informacji, w których posiadanie wszedłby na zasadach ogólnych dopiero na etapie czynności sprawdzających, kontroli czy postępowania podatkowego. W związku z tym KAS często będzie posiadać udokumentowaną informację o popełnieniu przestępstwa lub wykroczenia jeszcze przed złożeniem korekty przez podatnika.

Poza tym z uwagi na odformalizowany charakter współpracy, trudno będzie ustalić kiedy złożenie korekty nastąpiłoby z własnej inicjatywy podatnika, a kiedy w wyniku działania KAS. Ponadto należy też podkreślić, że założeniem Programu Współdziałania jest wyjaśnienie kwestii spornych *ex ante*, jeszcze przed złożeniem zeznania, skoro więc zaistniała konieczność skorygowania deklaracji, to oznacza, że albo zagadnienie sporne było na tyle złożone lub dyskusyjne, że nie udało się go stronom umowy rozstrzygnąć przed złożeniem deklaracji, albo obie strony umowy nie wychwyciły błędu w deklaracji przed jej złożeniem. W konsekwencji skoro podatnik składa korektę modyfikując popełniony błąd powstały w wyniku braku możliwości wyjaśnienia kwestii spornej przed złożeniem deklaracji (np. z uwagi na konieczność uruchomienia procedury mediacji) lub obustronnego przeoczenia – zasadnym jest zwolnienie podatnika z odpowiedzialności karnej skarbowej w przypadku złożenia korekty za okres objęty umową o współdziałaniu.

Odnosząc się do wszystkich wyżej wymienionych preferencji przyznanych podmiotom, które podpisały umowę o współdziałanie, należy podkreślić, że przyznawanie określonych preferencji podatkowych czy też wprowadzanie specjalnych zasad opodatkowania jest rolą ustawodawcy i stanowi przejaw kreowanej przez niego polityki podatkowej. Preferencje te powinny być zgodne z zasadą równości wobec prawa oraz być aksjologicznie uzasadnione, w

szczegółności powinny służyć do realizacji celów administracji skarbowej, jakim jest zapewnienie prawidłowego realizowania obowiązków podatkowych. Administracja skarbowa może dążyć do osiągnięcia tego celu zarówno środkami restrykcyjnymi, jak i zachęcającymi do dobrowolnego wypełniania obowiązków podatkowych. Do nierestrykcyjnych metod oddziaływania na podatnika zaliczane są na świcie się m.in. programy *cooperative compliance*, stanowiące ofertę konkurencyjną wobec agresywnej optymalizacji podatkowej. Zatem proponowane preferencje przewidziane dla podatników, którzy podpisali umowę o współdziałaniu, mają m.in. na celu zachęcić podatników do nowej formy współpracy, która ma na celu zapewnienie prawidłowości realizacji obowiązków podatkowych, budowanie zaufania i partnerskich relacji na linii podatnik – administracja skarbowa.

Jednocześnie należy podkreślić, że preferencje te nie naruszają zasady równości wobec prawa. Zasada ta zapewnia gwarancje identycznego traktowania wszystkich podatników, ale tylko wówczas gdy znajdują się oni w takiej sytuacji faktycznej. Natomiast podatnicy, którzy się zgłosili (dobrowolnie) do podpisania umowy o współdziałanie, zobowiązują się do transparentności idącej daleko poza obowiązki ustawowe, poddają się tym samym o wiele szerszemu nadzorowi niż to ma miejsce obecnie, ponosząc przy tym znaczne nakłady finansowe na wdrożenie oraz utrzymanie systemu zarządzania compliance w obszarze podatków i ryzykiem podatkowym (ram wewnętrznego nadzoru podatkowego), który daje gwarancję, że podatnik efektywnie zarządza funkcją podatkową i jest w stanie prawidłowo realizować obowiązki podatkowe. Wdrożenie oraz utrzymanie tego systemu wymaga po stronie podatnika zaangażowania znacznych zasobów osobowych i finansowych.

W związku z tym, aby zrównoważyć dodatkowe obowiązki oraz nakłady finansowe, przewidziano korzyści i ułatwienia prawne, tak aby z punktu widzenia ekonomicznego udział w Programie Współdziałania był dla podatnika atrakcyjny i opłacalny, bo tylko w wtedy Program będzie stanowić przeciwwagę dla agresywnej optymalizacji podatkowej. Przyznając dodatkowe przywileje całej grupie podatników biorących udział w Programie, tj. wszystkim podatnikom znajdującym się w takiej samej sytuacji faktycznej (więcej obowiązków, większe nakłady, a więc i większe korzyści), nie zostanie naruszona zasada równości wobec prawa. Naruszenie takie miałoby miejsce, gdyby dodatkowe przywileje były skierowane jedynie do części spośród uczestników Programu. Innymi słowy w przypadku przyznania dodatkowych korzyści materialnoprawnych, nie dojdzie tu do nierówności wobec prawa, gdyż przyznanie dodatkowych przywilejów ma na celu jedynie zrównoważenie dodatkowych obowiązków.

Należy także podkreślić, że z publikacji OECD wynika, że aby Program Współdziałania był skuteczny, musi być dostosowany do potrzeb, możliwości i oczekiwań zarówno

administracji jak i podatników w danym państwie. Dlatego celem dodatkowych korzyści materialnoprawnych jest dostosowanie Programu Współdziałania do polskich warunków społeczno-gospodarczych, których cechą charakterystyczną jest wręcz znikomy poziom zaufania do administracji skarbowej. W takich warunkach trudno o skuteczne wdrożenie Programu typu Horyzontalny Monitoring (Program Współdziałania), który bazuje na wzajemnym zaufaniu współpracujących stron. W związku z powyższym korzyści są niezbędne, żeby niwelować brak zaufania do administracji skarbowej. W przeciwnym wypadku nie będzie chętnych podmiotów do podjęcia współpracy i w konsekwencji przepisy będą martwe. Dlatego, wdrażając Horyzontalny Monitoring, należy zapewnić mechanizmy prawne sprzyjające budowie wzajemnego zaufania, m.in. poprzez zapewnienie maksymalnej gwarancji pewności stosowania prawa podatkowego dla uczestników Programu Współdziałania, a także poprzez przyznanie preferencji zachęcających podatników do otwarcia się na budowę nowej relacji z Krajową Administracją Skarbową opartej na współpracy i zaufaniu, które jednocześnie równoważyłyby wydatki poniesione w związku z przystąpieniem do Programu Współdziałania.

Doświadczenia innych administracji wskazują na konieczność centralnego prowadzenia działań audytowych. Audyty prowadzone przez jednostki regionalne wydłużały się z uwagi na konieczność konsultowania zgłoszonych wątpliwości podatkowych z administracją centralną, tak aby udzielać jednolitych odpowiedzi. W celu zapewnienia możliwości centralnej realizacji audytu podatkowego przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zapisano (art. 20zn § 1), że wykonują go pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionej w tym celu komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, działający z upoważnienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Ze względu na fakt, że złożenie wniosku o podpisanie umowy o współdziałanie jest dobrowolne i nie można określić z góry liczby podmiotów przystępujących do podpisania umowy, a co za tym idzie, nie można precyzyjnie określić zasobów niezbędnych do realizacji tego zadania, wprowadzono zabezpieczenie możliwości zwiększenia zasobów osobowych niezbędnych do przeprowadzenia audytów podatkowych poprzez przepis, że Szef Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadzając audyty podatkowe, może wspierać się pracownikami jednostek sobie podległych, którzy w razie takich potrzeb będą wraz z osobami zatrudnionymi w wyodrębnionej w tym celu komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej prowadzić audyty podatkowe (art. 20zn § 2). Pracownicy będą wykonywać audyt na podstawie upoważnienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

W celu ochrony informacji pozyskanych w toku współpracy audytu, pracownicy wykonujący czynności w zakresie audytu podatkowego nie mogą uczestniczyć w przeprowadzaniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz postępowania podatkowego wobec podatnika objętego tym audytem przez okres trzech lat od daty jego zakończenia (art. 20zn § 3). Podobne rozwiązanie przyjęto we Francji, gdzie urzędnicy podprowadzający audyt podatkowy nie mogą następnie prowadzić ewentualnej kontroli podatkowej wobec audytowanego podmiotu.

Niezależny audyt podatkowy to obligatoryjny element ram wewnętrznego nadzoru podatkowego i zgodnie z art. 20zo jest realizowany na zlecenie podatnika przez niezależnego audytora podatkowego, którym może być spółka doradztwa podatkowego lub firma audytorska, lub biegły rewident, lub doradca podatkowy (§ 1–2).

W celu zapewnienia niezależności i obiektywności audytu realizowanego przez wskazaną powyżej grupę podmiotów wprowadzono warunki ograniczające możliwość prowadzenia niezależnego audytu funkcji podatkowej (§ 2). Ograniczenie grupy niezależnych audytorów podatkowych do ww. grupy podmiotów uzasadnione jest posiadaniem przez nich niezbędnej wiedzy i umiejętności do prowadzenia niezależnego audytu funkcji podatkowej, które zapewnią wysoką jakość świadczonej usługi, wzmacniając tym samym skuteczność ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

Niezależnym audytorem podatkowym nie może być po pierwsze osoba fizyczna lub prawna, która jest krajowym podmiotem powiązaniem lub zagranicznym podmiotem powiązaniem w rozumieniu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych wobec podatnika oraz podmiotu realizującego usługi doradztwa podatkowego lub czynności rewizji finansowej na rzecz tego podatnika w okresie objętym tym audytem oraz w trakcie jego realizacji (art. 20zo § 2 pkt 2). Po drugie audytorem tym nie może być osoba, która wykonuje na rzecz podatnika usługi w zakresie czynności rewizji finansowej, doradztwa podatkowego lub prawnego w okresie objętym zewnętrznym audytem podatkowym oraz w trakcie jego realizacji (art. 20zo § 2 pkt 1). Po trzecie niezależnym audytorem nie może być również osoba wykonująca usługi np. w ramach samozatrudnienia, na podstawie umowy zlecenia lub o dzieło na rzecz podmiotu, który świadczy na rzecz podatnika usługi w zakresie rewizji finansowej, doradztwa podatkowego lub prawnego w okresie objętym zewnętrznym audytem podatkowym oraz w trakcie jego realizacji (art. 20zo § 2 pkt 3). W ten sposób określono charakter niezależnego audytu funkcji podatkowej realizowanego przez doradców podatkowych lub biegłych rewidentów jako nieodłączny element ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.

Celem niezależnego audytu funkcji podatkowej, jak wskazano w art. 20zp § 1, jest sprawdzenie przez podmiot niezależny wobec podatnika oraz Krajowej Administracji Skarbowej poziomu dojrzałości podatnika w zakresie zarządzania i nadzoru nad funkcją podatkową. Jak wskazano, jego zakres obejmuje nie tylko sprawdzenie prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych, ale również weryfikację skuteczności i adekwatności wdrożonych przez podatnika zbioru uregulowanych procesów oraz procedur dotyczących zarządzania sposobem wykonywania obowiązków podatkowych.

Zgodnie z art. 20zp § 2 niezależny audyt funkcji podatkowej kończy się raportem zawierającym jego wynik. Raport podpisuje niezależny audytor podatkowy przeprowadzający ten audyt, co ma stanowić wyraz jego odpowiedzialności za rzetelność badania przeprowadzanego w ramach tego audytu. Planowane jest wprowadzenie w odrębnych przepisach odpowiedzialności dyscyplinarnej za niedopełnienie należytej staranności w realizacji przedmiotowego audytu.

Niezależny audytor zostaje zobligowany do niezwłocznego przekazania badanemu podatnikowi raportu z audytu wraz z dokumentacją audytu zawierającą przeprowadzone testy i procedury (art. 20zp § 3).

W celu realizacji audytu podatkowego w art. 20zq zostały zawarte odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących dowodów.

W art. 20zr zostały zawarte odesłania do odpowiedniego stosowania niektórych przepisów Ordynacji podatkowej w celu zawarcia i wykonywania umowy o współdziałanie, porozumień podatkowych oraz audytu podatkowego.

Dodanie art. 58a § 5

Zmiana dostosowawcza w związku z wprowadzeniem działu IIB Ordynacji podatkowej. Zasadne jest bowiem odwołanie się do wywiązywania się z obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie jako przesłanki, która może wskazywać na działanie podatnika w dobrej wierze w przepisach dotyczących dodatkowego zobowiązania podatkowego. O ile bowiem dopuszczalne wydaje się zastosowanie przepisów, z którymi wiąże się ustalenie dodatkowego zobowiązania podatkowego, również do takiego podatnika (działanie to nie ma bowiem charakteru sankcyjnego, a jedynie przywraca „sytuację podatkową” zgodną z celem ustawodawcy), o tyle w przypadku rzetelnego wywiązywania się z obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie wątpliwości może budzić adekwatność sankcyjnego domiaru podatkowego. Co do zasady bowiem, podatnik, którego działania i plany są transparentne dla organów KAS, pozostaje w dobrej wierze w zakresie, w jakim nie otrzymał od tych organów

informacji, że realizacja jego zamierzeń (o których poinformował organy) może wiązać się z zastosowaniem środków takich jak wymienione w art. 58a § 1.

Zmiana art. 70d

Przepis art. 70d stanowi o wprowadzaniu w życie rozstrzygnięć zapadłych w procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach wskazanych w przepisie mimo upływu terminu przedawnienia. Dotychczas przepis art. 70d jako podstawę prawną wskazywał wyłącznie ratyfikowane umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. Na skutek projektowanych zmian zakres przepisu został poszerzony. Dodatkowo jako rozstrzygnięcie wprowadzane mimo upływu terminu przedawnienia wskazano rozstrzygnięcia zapadłe w ramach procedur uregulowanych w dziale II rozdziale 2 i 3 projektu ustawy.

Zmiana art. 79 § 4

Zmiana ma cel analogiczny do zmian wprowadzonych w art. 70d.

Dodanie w art. 86a w § 5 pkt 2

Zmiana dostosowawcza w związku z prowadzeniem działu IIB Ordynacji podatkowej. Z uwagi na daleko posuniętą transparentność działań i zamierzeń podatnika, który jest stroną umowy o współdziałanie, ograniczeniu w stosunku do niego ulegną obowiązki związane z przekazywaniem informacji podatkowych. W nowo dodanym pkt 2 w art. 86a § 5 przesądzono, że obowiązek przekazania informacji o schemacie podatkowym nie powstaje, gdy schemat podatkowy, inny niż schemat podatkowy transgraniczny, dotyczy wyłącznie korzystającego, który jest stroną umowy o współdziałanie, jeżeli w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdził wykonywanie przez niego obowiązków, o których mowa w rozdziale dotyczącym informacji o schematach podatkowych.

Zmiana art. 201 § 1b pkt 2

Dotychczasowy art. 201 § 1b pkt 2 stanowi, że organ podatkowy może zawiesić postępowanie, jeżeli wszczęta została procedura wzajemnego porozumiewania się. Projektowana zmiana wskazuje, że zawieszenie postępowania może nastąpić także od daty przyjęcia wniosku w ramach procedury prowadzonej na podstawie przepisów działu II rozdziału 2 projektu ustawy.

Ponadto uszczegółowiony został sposób rozumienia pojęcia procedury wzajemnego porozumiewania się poprzez wskazanie, że podstawą zawieszenia postępowania jest wszczęta

procedura wzajemnego porozumiewania się, w tym procedura arbitrażowa prowadzona na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Zmiana art. 240 § 1 pkt 10

Zmiana art. 240 § 1 pkt 10 ma na celu zapewnienie wprowadzenia w życie wszystkich rozstrzygnięć zapadłych w toku procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 projektu ustawy.

Zmiana art. 245 § 1 pkt 3 lit. b

Zmiana art. 245 § 1 pkt 3 lit. b ma na celu doprecyzowanie treści omawianego przepisu poprzez wyraźne odesłanie do wyjątku przewidzianego w art. 70d. W konsekwencji nie będzie ulegać wątpliwości, że dopuszczalne jest wznowienie postępowania podatkowego oraz wydanie nowej decyzji ze względu na to, że art. 70d pozwala na wprowadzenie w życie rozstrzygnięć mimo upływu terminu przedawnienia.

Zmiana art. 293 i 294

Zmiana, w zakresie wynikającym z przepisów działu II rozdziału 2 projektu ustawy, została omówiona łącznie ze zmianami art. 34 projektu ustawy.

Dodanie art. 293 § 2 pkt 11, art. 295d, art. 296 § 1 pkt 4 oraz art. 297f

Zmiany dostosowawcze w związku z wprowadzeniem działu IIB Ordynacji podatkowej. Zmiany wprowadza się w celu zapewnienia szczególnej ochrony informacji i danych przekazanych przez podatnika w ramach realizacji umowy o współdziałaniu oraz zadań związanych z przeprowadzaniem audytu podatkowego, w tym zawierających tajemnice przedsiębiorstwa. Z uwagi na specyfikę danych i informacji przekazywanych przez podatników w ramach realizacji umowy o współdziałanie w przepisach dotyczących tajemnicy skarbowej przewidziano szczególną ochronę prawną informacji zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa. Szczególna ochrona informacji zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa wynika z faktu, że dotyczą one największych podmiotów gospodarczych w Polsce, w związku z tym mają one istotne znaczenie gospodarcze, stąd też ich nieuprawnione ujawnienie może wywołać poważne straty finansowe i w konsekwencji narazić Krajową Administrację Skarbową na roszczenie odszkodowawcze ze strony podmiotu, którego informacje dotyczą.

Przedmiotową szczególną ochroną prawną objęto informacje zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa poprzez wprowadzenie:

- ograniczenia dostępu do ww. informacji do pracowników bezpośrednio zaangażowanych w nadzór i realizację zadań związanych z zawarciem i realizacją umowy o współdziałaniu oraz zadań związanych z przeprowadzaniem audytu podatkowego,
- szczególnego reżimu przechowywania akt w pomieszczeniach zabezpieczonych zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych, a po ich wykorzystaniu wyłączanych z akt sprawy i przechowywanych z zachowaniem zasad określonych dla informacji niejawnych o klauzuli „zastrzeżone”,
- ograniczenia katalogu podmiotów, którym można udostępnić przekazane w ramach „Współdziałania” informacje.

Dodanie art. 295a § 2

Zmiana dostosowawcza w związku z wprowadzeniem działu IIB Ordynacji podatkowej. Aby uniknąć sytuacji, w której podatnik będzie zobligowany do ponownego przekazania dokumentów i informacji przekazanych Szefowi KAS w toku postępowania w sprawie uprzedniego porozumienia cenowego, przewidziano możliwość przekazywania ich za zgodą podatnika pracownikom upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań w zakresie współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, oraz ich przełożonym.

Zmiana w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (art. 111)

Uchylenie art. 21a

Zmiana polega na wykreśleniu regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych. Z uwagi na charakter instrumentu, jakim jest uprzednie porozumienie cenowe, regulacja ta nie jest stosowana w praktyce.

Zmiany w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 112)

Dodanie art. 125 § 1 pkt 1a

Dodany zostaje art. 125 § 1 pkt 1a, mówiący że sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku toczącej się procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 projektu ustawy.

Zawieszenie postępowania ma w tym przypadku charakter fakultatywny.

Zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług (art. 113)

Zmiana art. 32 ust. 5

Zmiana redakcyjna w art. 32 ust. 5 ustawy o podatku od towarów i usług, wynikająca z przeniesienia z Ordynacji podatkowej do projektu ustawy regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych.

Zmiany w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 114)

Dodanie w art. 2 ust. 1 pkt 20a, w art. 14 ust. 1 pkt 20a, art. 25 ust. 1 pkt 10a, art. 28 ust.1 pkt 12a, art. 33 ust.1 pkt 15a

Pozostałe projektowane zmiany w zakresie ustawy o KAS dotyczą niezbędnych zmian dostosowawczych w związku z wprowadzeniem w ustawie – Ordynacja podatkowa przepisów dotyczących „Współdziałania” poprzez rozszerzenie kompetencji Szefa KAS i innych organów KAS w związku realizacją działań, o których mowa w dziale IIB rozdziale 2 Ordynacji podatkowej. W art. 2 ust. 1 pkt 20a ustawy o KAS dodano przepis uzupełniający katalog zadań realizowanych przez Krajową Administrację Skarbową o realizację „Współdziałania”, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej. Poszerzono także zadania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o realizację „Współdziałania”, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej, w tym zawieranie i realizację umowy o współdziałanie oraz porozumień podatkowych, a także realizację audytu podatkowego (art. 14 ust. 1 pkt 20a). Dodano również do kompetencji Naczelnika Urzędu Skarbowego, Naczelnika Urzędu Celno-Skarbowego, Dyrektora Izby Administracji Skarbowej obowiązek współdziałania z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji „Współdziałania”, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej, w tym zawieraniu i realizacji umowy o współdziałanie, zawieraniu porozumień podatkowych oraz wykonywaniu audytu podatkowego. Przez współdziałanie z Szefem KAS należy rozumieć nie tylko przekazywanie informacji o podatniku w związku z realizacją audytu i podpisywaniem umowy, ale również wsparcie Szefa KAS niezbędnymi do realizacji tych zadań zasobami osobowymi.

Zmiany w art. 28 w ust. 1 pkt 7 i art. 33 w ust. 1 pkt 1

Dodatkowo, w związku ze zobowiązaniem Szefa KAS wynikającym z art. 20v pkt 1 Ordynacji podatkowej, w art. 28 w ust. 1 pkt 7 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej wprowadzono ograniczenie w zakresie wykonywania kontroli podatkowej przez naczelników

urzędów skarbowych wobec podatnika, który podpisał umowę o współdziałaniu, o której mowa w art. 20s Ordynacji podatkowej, w zakresie podatków objętych tą umową. Podobne ograniczenie wprowadzono w art. 33 w ust. 1 pkt 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie wykonywania kontroli celno-skarbowej przez naczelników urzędów celno-skarbowych.

Zmiany w art. 45 ust. 1

Ponadto wskazano „Współdziałanie”, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej, jako zadanie, w ramach którego można zbierać i wykorzystywać informacje, o których mowa w art. 45 ustawy o KAS (art. 45 ust. 1). Daje to możliwość występowania do innych organów państwowych i samorządowych o informacje mogące mieć wpływ na prawidłową ocenę wiarygodności podatnika, który składa wniosek o podpisanie umowy o współdziałanie, oraz identyfikację ryzyk podatkowych przed i po podpisaniu tej umowy. Przepis ten nie jest wymierzony „przeciwko podatnikowi”, nie służy bowiem szukaniu dowodów na popełnienie przez niego nieprawidłowości w składanych deklaracjach, lecz jest nakierowany na gromadzenie wiedzy o danym podatniku przez KAS w celu identyfikacji u niego ryzyk podatkowych, tak aby móc wspólnie z nim podejmować działania zapobiegające materializacji tego ryzyka. Uprawnienie to ma służyć wzmocnieniu prewencyjnej, a nie represyjnej roli Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie zapewniania prawidłowości realizacji obowiązków podatkowych. W przypadku porozumień podatkowych przepis ma na celu umożliwić weryfikację stanu faktycznego będącego przedmiotem porozumienia. Uprawnienie ma też na celu minimalizację ryzyka reputacyjnego po stronie Szefa KAS, wynikającego z możliwości zawarcia umowy o współdziałanie z podmiotem nierzetelnym, dokonującym agresywnej optymalizacji lub uczestniczącym karuzeli VAT.

Dodanie art. 83 ust. 1d pkt 3

Proponowany przepis ma na celu wyłączenie zakazu ponownych korekt pokontrolnych we wskazanym przypadku.

Zmiany w ustawie o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (art. 115)

Zmiana art. 76 pkt 1 i art. 81 ust. 1 i 2

Zmiany redakcyjne w art. 76 pkt 1 i art. 81 ust. 1 i 2 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, wynikające z przeniesienia z Ordynacji podatkowej do

projektu ustawy regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych, a także zawierania porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Dodanie art. 76 pkt 2 lit. c

Zmiana dostosowawcza w związku z prowadzeniem działu IIB Ordynacji podatkowej.

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 116

Zgodnie z projektowanym przepisem, regulacje proponowane w dziale II rozdziale 2 projektu ustawy mają zastosowanie w odniesieniu do kwestii spornych dotyczących dochodu lub majątku uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2018 r. lub później. Stanowi to bezpośrednie wdrożenie art. 23 dyrektywy Rady 2017/1852.

Artykuł 117

Przepis określa, że do wniosków o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się lub wszczęcie procedury arbitrażowej prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub na podstawie Konwencji Arbitrażowej, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z przytoczoną treścią projektowanego przepisu, do trwających procedur stosuje się przepisy dotychczasowe.

Artykuł 118

Zgodnie z przepisem do postępowań dotyczących porozumienia w sprawie ustalenia cen transferowych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem, że w zakresie informacji, o których mowa w art. 90 projektu ustawy, organ właściwy w sprawie porozumienia może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

Artykuł 119

Przepis wskazuje, że dla wniosków w sprawach wydania uprzednich porozumień cenowych (w rozumieniu projektu ustawy, jak i wniosków, o których mowa w przepisach działu IIA Ordynacji podatkowej) złożonych do 31 grudnia 2019 r. przepis art. 15e ust 15 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się również do roku podatkowego

poprzedzającego rok złożenia wniosku. Wprowadzenie niniejszego przepisu ma na celu zapewnienie możliwości objęcia uprzednim porozumieniem cenowym roku 2018. Wprowadzenie przepisu przejściowego umożliwi uchylenie art. 15e ust. 16 ustawy o CIT.

Artykuł 120

Przepis reguluje zasady sporządzania i składania sprawozdań z uprzednich porozumień cenowych wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, tj. wydanych na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej. W okresie obowiązywania takich decyzji podatnicy sporządzają i składają sprawozdania na nowych zasadach. Jednakże zakres obowiązku sprawozdawczego pozostaje niezmienny w porównaniu z uchylanymi przepisami ustawy o PIT i ustawy o CIT.

Artykuł 121

Przepis reguluje kwestię weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej. Weryfikacja ta jest prowadzona na zasadach dotychczasowych.

Artykuł 122

Przepis stanowić będzie podstawę do ograniczenia przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w okresie trzech lat od wejścia w życie ustawy liczby podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie, o której mowa w art. 20s § 1 Ordynacji podatkowej. Wynika to z braku możliwości określenia liczby podatników zainteresowanych przystąpieniem do tej formy współpracy z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej i w konsekwencji wielkości zasobów niezbędnych do realizacji przedmiotowych umów. Stąd też konieczne jest wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego wykonanie nowych obowiązków wynikających z ustawy. Ponadto ograniczenie liczby uczestników pozwoli na lepszą współpracę pomiędzy stronami i ustalenie praktyki działania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na wstępnym etapie obowiązywania tych przepisów, dlatego też dokonując wyboru podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa w tym okresie, Szef Krajowej Administracji Skarbowej uwzględni gospodarcze i społeczne znaczenie tych podmiotów oraz zróżnicowanie tych podmiotów pod względem prowadzonej działalności gospodarczej, a także może uwzględnić kolejność wpływu wniosków. Celem tego przepisu jest zapewnienie transparentności działania organów państwa

i umożliwienie podmiotom dostosowania zakresu oczekiwań związanych z wprowadzeniem nowej regulacji do możliwości kadrowych Krajowej Administracji Skarbowej.

Artykuł 123

Zgodnie z art. 123 dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 5b ustawy o PIT oraz art. 27 ust. 4 ustawy o CIT zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 3 projektu ustawy oraz art. 106 ust. 2 projektu ustawy, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2019 r. Celem przepisu jest, aby nowe rozporządzenia wydane na podstawie projektu ustawy mogły wejść w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., a dotychczasowe rozporządzenia obowiązywały do tego momentu.

Artykuł 124

W art. 124 projektu ustawy wprowadzono regułę wydatkową w zakresie limitu wydatków związanych z projektowaną ustawą. Limit wydatków odnosi się do:

- spraw dotyczących wydawania uprzednich porozumień cenowych, a także wdrożenia nowego zadania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, które polega na realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;
- spraw prowadzonych przez Ministra Finansów w zakresie rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania;
- w zakresie zadań, które powierzono sądom powszechnym (Minister Sprawiedliwości).

Artykuł 125

Przewidziano, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 107 pkt 3, 4 i 8 oraz art. 108 pkt 3, 4, 8, 9 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 108 pkt 10 lit. a w zakresie art. 15e ust. 15 pkt 2, art. 108 pkt 11, art. 109, art. 110 pkt 2 lit. b, pkt 3, 5, 6, 9, 11, pkt 19 lit. b, pkt 21 w zakresie art. 295a § 2, pkt 22, pkt 23 lit. b i pkt 25, art. 114 pkt 1–6, art. 115 pkt 1 lit. a w zakresie art. 76 pkt 1 lit. b oraz art. 115 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami organami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Tadeusz Kościński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Joanna Pietrasik, Dyrektor Departamentu Cen Transferowych i Wycen w Ministerstwie Finansów, tel.: (22) 694 42 23, e-mail: sekretariat.dct@mf.gov.pl</p> <p>Pan Artur Gostomski, Dyrektor Departamentu Kluczowych Podmiotów w Ministerstwie Finansów, tel.: (22) 694 45 64, e-mail: sekretariat.dkp@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 16.08.2019</p> <p>Źródło: Prawo UE (dyrektywa)</p> <p>Nr w Wykazie prac UC153</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

1. Podwójne opodatkowanie zysków w różnych państwach ma negatywny wpływ na działalność gospodarczą w skali międzynarodowej i prowadzi do pogorszenia warunków biznesowych i efektywności ekonomicznej przedsiębiorstw, tworząc tym samym bariery rozwoju na wspólnym rynku. Istnieje potrzeba wprowadzenia mechanizmu, który będzie prowadził do zwiększenia efektywności i wydajności rozstrzygnięcia sporów powstałych na gruncie problemu podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej. Brak jednolitości w procedurach rozstrzygnięcia sporów, w tym na poziomie unijnym, w kontekście postępującej globalizacji, zmieniających się przepisów podatkowych, wzrostu ilościowego, jak i wartościowego, transgranicznych operacji gospodarczych, może rodzić obawy co do dodatkowych negatywnych konsekwencji, w których procedury chroniące podatników w obliczu problemu podwójnego opodatkowania byłyby blokowane, przewlekłe lub w istocie nie prowadziłyby do definitywnego rozstrzygnięcia kwestii spornej.
2. Istnienie rozproszonej regulacji krajowej w zakresie narzędzi eliminowania podwójnego opodatkowania.
3. Istnienie potrzeby uporządkowania treści ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), w której znajdują się przepisy proceduralne dotyczące uprzednich porozumień cenowych, uregulowane w dziale IIA *Porozumienia w sprawach ustalenia cen transferowych*. Uprzednie porozumienia cenowe są efektywnym narzędziem ograniczenia ryzyka nieprawidłowego ustalania cen transferowych oraz zakwestionowania sposobu ich ustalania przez organy podatkowe. Zakwestionowanie cen transferowych w konsekwencji może doprowadzić do podwójnego opodatkowania. Tym samym zgodnie z zasadami techniki prawodawczej (zasada kompleksowości regulacji ustawowej) uprzednie porozumienia cenowe jako narzędzie eliminacji ryzyka podwójnego opodatkowania powinny być uregulowane w jednej ustawie łącznie z regulacjami o rozwiązywaniu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, jako przepisami dotyczącymi jednej dziedziny spraw (tj. narzędzi służących eliminacji ryzyka podwójnego opodatkowania).
4. Regulacja dotycząca zawierania uprzednich porozumień cenowych obowiązująca dotychczas w Polsce dostępna jest wyłącznie dla podmiotów krajowych. Możliwe i pożądane jest jednak udostępnienie tego narzędzia również inwestorom zagranicznym, zainteresowanym rozwojem prowadzonej działalności na terytorium Polski. Pozwoli to zarówno zwiększyć bezpieczeństwo i atrakcyjność takich inwestycji planowanych w Polsce, a z punktu widzenia budżetu państwa ograniczyć ryzyko nieprawidłowego ustalania cen transferowych już od momentu rozpoczęcia przez nowego podatnika działalności w Polsce.
5. Istnienie potrzeby ujednoczenia terminologii, którą posługują się regulacje dotyczące uprzednich porozumień cenowych oraz przepisy w zakresie cen transferowych, wprowadzone ustawą z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193).
6. Dodatkowym celem projektu jest dostosowanie sposobu funkcjonowania organów Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: KAS) do potrzeb przedsiębiorców, w szczególności poprzez stworzenie odpowiedniego systemu obsługi i wsparcia przedsiębiorców w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych. Tradycyjny

system nadzoru i kontroli nie jest w stanie spełnić wszystkich potrzeb podatników w świetle zmieniającej się rzeczywistości gospodarczej, istnieje więc potrzeba opracowania nowych i skuteczniejszych narzędzi. Ponadto problemem, z którym musi zmierzyć się administracja skarbową jest konieczność uwzględniania w ramach kontroli podatkowych specyfiki funkcjonowania, w tym rozliczenia podatkowego, podmiotów o największym potencjalnie gospodarczym (tzw. podmiotów strategicznych). Obecne przepisy oraz praktyki administracyjne nie przewidują szczególnego, tj. dostosowanego do specyfiki ich działalności, traktowania tych podmiotów. Przed administracją skarbową stoi więc wyzwanie stworzenia konkurencyjnej wobec agresywnego planowania podatkowego czy różnych sposobów unikania opodatkowania – oferty współpracy organów podatkowych z przedsiębiorcami, która w zamian za pewność prawa podatkowego w czasie rzeczywistym, przekładającą się w dalszej perspektywie na korzyść ekonomiczną, równoważyłaby korzyści finansowe wynikające z agresywnej optymalizacji, skłaniając tym samym największych podatników do rezygnacji z używania schematów agresywnego planowania podatkowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa przewiduje:

1. wprowadzenie nowego mechanizmu zapewniającego ujednoczenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej, który został przewidziany w dyrektywie Rady 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1; dalej: DRM). Dotyczy on spraw powstałych w związku z interpretacją i stosowaniem umów i konwencji przewidujących eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu lub majątku, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. W ramach tego mechanizmu wprowadzone zostają ramy czasowe i instytucjonalne oraz zasady na jakich odbywać się będzie przyjęcie i rozpatrzenie wniosku inicjującego procedurę wzajemnego porozumiewania się, jej przeprowadzenie, ustanawianie komisji, w skład których wchodzić będą niezależne osoby, a także zapewnione zostaną jednolite gwarancje rozstrzygnięcia sprawy, interakcje z krajowymi postępowaniami i zasady odstępowania od procedury. Przyjęte rozwiązania wprowadzają także uproszczenia w dostępie do procedury dla osób fizycznych i mniejszych jednostek w rozumieniu dyrektywy DRM;
2. uporządkowanie procedur dotyczących podwójnego opodatkowania poprzez skupienie istniejących, dostępnych już środków:
  - a. postępowań prowadzonych na podstawie Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080), oraz
  - b. postępowań prowadzonych na podstawie umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania,
    - w ramach jednego aktu prawnego, by uniknąć ich rozproszenia, zwiększając tym samym ich przejrzystość i dając możliwość wyboru zastosowania określonego środka na jasnych zasadach. Ponadto do ustawy zostaną przeniesione regulacje dotyczące tych procedur, tj. art. 23t ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.) oraz art. 11h ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.), w związku z czym uchylone zostaną również delegacje do wydania rozporządzeń zawarte odpowiednio w art. 23v ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w art. 11j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
3. przeniesienie do projektowanej ustawy regulacji zawartej dotychczas w dziale IIA ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, dotyczącej uprzednich porozumień cenowych (dalej: APA). Przeniesienie regulacji uporządkuje treść ustawy – Ordynacja podatkowa, a jednocześnie zapewni zgodność z zasadami techniki prawodawczej (zasada kompleksowości regulacji ustawowej) – APA jako narzędzie eliminacji ryzyka podwójnego opodatkowania zostaną uregulowane w jednej ustawie łącznie z regulacjami o rozwiązywaniu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, jako przepisami dotyczącymi jednej dziedziny spraw;
4. wprowadzenie możliwości rozpoczęcia postępowania w sprawie APA przez podmiot zagraniczny planujący realizację w Polsce inwestycji, w wyniku której utworzony zostanie podmiot krajowy, z którym ten podmiot zagraniczny będzie zawierał transakcje kontrolowane; w takim przypadku, decyzja będzie wydawana dla podmiotu krajowego. Tego typu rozwiązanie służy przede wszystkim rozwojowi biznesu odpowiedzialnego społecznie i gotowego do wywiązywania się w Polsce z obowiązków podatkowych proporcjonalnie do skali rzeczywistej działalności prowadzonej w Polsce, co pozytywnie wpływa na budżet państwa. Jednocześnie wydawanie decyzji dopiero po utworzeniu podmiotu polskiego ma służyć ograniczeniu liczby takich postępowań w sprawie APA, które nie będą rzeczywiście skutkowały rozpoczęciem inwestycji w Polsce;

5. wprowadzenie pozostałych zmian do postępowania dotyczącego uprzednich porozumień cenowych, wynikających z potrzeb praktyki prowadzenia tego postępowania oraz mających na celu jego usprawnienie;
6. ujednoczenie terminologii, którą posługują się regulacje dotyczące uprzednich porozumień cenowych oraz przepisy w zakresie cen transferowych, wprowadzone ustawą z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw;
7. stworzenie podstaw prawnych do realizacji przez KAS Programu Współdziałania (ang. *co-operative compliance*), dostosowanego do polskich uwarunkowań społeczno-gospodarczych oraz specyfiki polskiego systemu prawnego. Celem ww. programu jest podjęcie wspólnych działań zmierzających do zapewnienia przestrzegania prawa podatkowego w czasie teraźniejszym, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych potrzeb i oczekiwań kluczowych podatników dla zapewnienia lepszych warunków do prowadzenia aktywności gospodarczej w Polsce. Ponadto ww. program charakteryzuje maksymalnie odformalizowana procedura współpracy i oparcie relacji na transparentności, dobrej woli oraz zaufaniu okazywanym przez obie współpracujące strony;
8. umowa o współdziałanie stanowić będzie innowacyjną formę nadzoru KAS nad prawidłowością wypełniania obowiązków podatkowych, realizowaną na etapie przed złożeniem zeznania (*ex ante*), skoncentrowaną na ciągłym identyfikowaniu lub prognozowaniu oraz rozwiązywaniu problemów podatkowych w czasie rzeczywistym lub zanim jeszcze się pojawią. Innowacyjność proponowanego rozwiązania polega na zaangażowaniu podatnika w proces kontroli prawidłowości rozliczeń podatkowych. Rozwiązanie to będzie miało pozytywny wpływ na działalność organów podatkowych, przewiduje się, że wskutek zwiększenia liczby rozliczeń podatkowych przeprowadzonych prawidłowo i terminowo, zmniejszy się liczba kontroli organów podatkowych. Natomiast podatnik będzie mógł obniżyć ryzyko podatkowe prowadzonej działalności gospodarczej poprzez gwarancję otrzymywania na bieżąco wiążących opinii administracji podatkowej co pozwoli uniknąć ewentualnych, kosztownych i przewlekłych sporów. Jest adresowane do największych (tj. o przychodach powyżej 50 mln euro) i wiarygodnych przedsiębiorców, których organizacja wewnętrznego nadzoru podatkowego (elementy ładu korporacyjnego, kontroli wewnętrznej, audytu, zarządzania ryzykiem itp.) zapewnia prawidłową realizację obowiązków podatkowych. Programem objęci zostaną zatem podatnicy, którzy wdrożyli ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego (*Tax Control Framework*), czyli system zarządzania ryzykiem, kontroli wewnętrznej w odniesieniu do kwestii podatkowych, obejmujący również audyt funkcji podatkowej, przeprowadzany przez niezależnego audytora (doradcę podatkowego lub biegłego rewidenta).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wdrożenie nowego mechanizmu rozwiązywania sporów, który został przewidziany w dyrektywie DRM, ma zapewnić ujednoczone zasady rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej. Dyrektywa obliguje wszystkie państwa członkowskie do wprowadzenia przepisów niezbędnych do jej wykonania, co zapewni jednolity standard dla państw członkowskich Unii Europejskiej.

W krajach należących do OECD, niebędących jednocześnie krajami członkowskimi UE, dla wyeliminowania podwójnego opodatkowania, istnieje możliwość skorzystania z procedury wzajemnego porozumiewania się, dla której podstawą są indywidualne umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawierane między poszczególnymi krajami.

Procedura zawierania uprzednich porozumień cenowych jest natomiast powszechnie dostępna w wielu państwach należących do Unii Europejskiej, OECD, a także nienależących do tych organizacji. Wytyczne OECD z lipca 2017 r. pt. *OECD Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations*, wskazują szereg korzyści z wprowadzenia możliwości zawierania uprzednich porozumień cenowych, w tym przede wszystkim możliwość uzgodnienia ich warunków w ramach współpracy pomiędzy podatnikiem a organem podatkowym w niekonfrontacyjnej atmosferze. Pozwala to organom podatkowym na szczegółowe zapoznanie się ze skomplikowanymi transakcjami zawieranymi pomiędzy podmiotami należącymi do dużych międzynarodowych grup kapitałowych, co zwiększa poziom ich wiedzy i doświadczenia w zakresie skomplikowanych kwestii technicznych i praktycznych. Rozwój takich specjalistycznych kompetencji dotyczących specyficznych transakcji, branży czy rodzajów działalności jest kluczowy dla zapewnienia odpowiedniego poziomu obsługi innych podatników w podobnych okolicznościach.

Programy współdziałania („*co-operative compliance*”) od 2005 r. wdrożone zostały początkowo w Holandii, Irlandii i USA. Raport OECD z 2013 r. pt. *Co-operative Compliance: A Framework. From Enhanced Relationship to Co-operative Compliance* wskazał 24 państwa, w których wdrożono program. Według nowszych danych 85% z 56 państw rozwiniętych i „rynków wschodzących”, które zostały objęte badaniem OECD Forum on Tax Administration, przyjęło specjalny model przestrzegania prawa podatkowego dla największych podatników (ang. *large business*), a 32 z nich wdrożyły lub planują wdrożyć program *co-operative compliance* w ścisłym sensie (OECD (2015), *Tax Administration 2015: Comparative Information on OECD and Other Advanced and Emerging Economies*, OECD

Publishing, Paryż, sierpień 2015, s. 128–132). Programy te są wprowadzane także w państwach takich jak Rosja czy afrykańskie państwa rozwijające się.

Z analiz przeprowadzonych przez OECD wynika, że najbardziej rozpowszechnioną i jednocześnie najefektywniejszą formą współpracy jest model współpracy z dużymi podatnikami w zakresie zapewnienia prawidłowości przestrzegania przepisów prawa, stworzony przez Holenderską Administrację Podatkowo-Celną, tj. Horyzontalny Monitoring dedykowany dużym podmiotom. OECD wskazuje rozwiązanie holenderskie jako rozwiązanie modelowe. Model holenderski został już wdrożony w wielu krajach (m.in. Słowenii, Austrii, Chorwacji, Macedonii, Włoszech, Korei Południowej, Rosji) lub projektowane jest jego wdrożenie (np. Słowacja) albo stał się pierwowzorem, na podstawie którego stworzono zbliżony do holenderskiego model współpracy (np. w Hiszpanii – Kodeks Dobrego Postępowania Podatkowego, we Francji – Relacja Zaufania). Pojęcie Horyzontalnego Monitoringu, z uwagi na szerokie rozpowszechnienie modelu holenderskiego wśród innych administracji skarbowych, stało się synonimem programu współdziałania. Na świecie wdrożono również odmienne od modelu holenderskiego formy wdrożenia programu współdziałania m.in.: w Wielkiej Brytanii – *Customer Relationship Management*, w USA – *Compliance Assurance Process*, w Australii – *Annual Compliance Arrangement*. Wdrożone w poszczególnych państwach rozwiązania (podsumowane w poniższej tabeli) programu współdziałania różnią się między sobą, co wynika z konieczności dostosowania formy i zakresu współpracy do uwarunkowań społeczno-gospodarczych oraz specyfiki systemu prawnego danego państwa.

Państwo	Zastosowane rozwiązanie
Słowenia	„Nadzór Horyzontalny” (2010 r.), wprowadzający rodzaj wzmocnionej współpracy (<i>enhanced relationship</i>) między organami podatkowymi a niektórymi podatnikami. Do uczestnictwa w programie zaproszono 721 dużych podatników korporacyjnych, z czego 18 odpowiedziało pozytywnie i zostało zaangażowanych do udziału w programie. Założenia projektu opierały się o wytyczne sformułowane w dokumentach organizacji międzynarodowych (m.in. OECD), a także uwzględniały doświadczenia holenderskiej administracji podatkowej.
Austria	W 2011 roku uruchomiono pilotażowy program współdziałania, pod nazwą Horyzontalny Monitoring, który został zakończony w czerwcu 2016 r. W pilotażu wzięło udział 17 dużych przedsiębiorstw. Jako novum w odniesieniu do rozwiązań holenderskich należy wskazać ewaluację kształtującą programu pilotażowego. W wyniku ewaluacji przeprowadzonego pilotażu stwierdzono, że ta nowa forma współpracy między administracją podatkową i firmami daje korzyści wszystkim zainteresowanym. Dla firm jest to m.in. pewność prawa i planowania podatkowego, a dla administracji podatkowej terminowe ściąganie podatków w odpowiedniej wysokości. Ewaluacja potwierdziła również, że Horyzontalny Monitoring jest skutecznym instrumentem wspierania tzw. <i>tax compliance</i> , budującym nowy pozytywny rodzaj kooperacji na linii podatek – administracja podatkowa, sprzyjającym szybkiemu identyfikowaniu i rozwiązywaniu ewentualnych konfliktów w zakresie stosowania prawa podatkowego. Z uwagi na pozytywną ocenę pilotażu obecnie trwają prace mające na celu wdrożenie Horyzontalnego Monitoringu do austriackiego systemu prawa.
Francja	W 2013 roku wdrożono eksperymentalnie procedurę współdziałania z przedsiębiorcami pod nazwą „Relacja zaufania”. Pilotażem objętych było 26 przedsiębiorstw należących do różnych sektorów gospodarki oraz o różnej wielkości (od MŚP po spółki należące do międzynarodowych grup podatkowych notowanych na giełdzie lub międzynarodowych grup podatkowych). Współpraca w ramach pilotażu „Relacji zaufania” nie opierała się na konkretnym przepisie prawnym, lecz była sformalizowana wyłącznie w drodze umowy o współpracy zawieranej między administracją podatkową a przedsiębiorstwem, która mogła być w każdej chwili wypowiedziana przez każdą ze stron. W ramach relacji zaufania przeprowadzany był audyt podatkowy dotyczący bieżącego roku podatkowego (audyt przed złożeniem deklaracji), który oparty był na analizie ryzyka i dotyczył również poprawności funkcjonowania ram wewnętrznego nadzoru podatkowego wdrożonego przez podatnika. Przeprowadzony pilotaż został pozytywnie oceniony zarówno przez administrację, jak i biorące w nim udział przedsiębiorstwa. W wyniku pozytywnej oceny pilotażu, obecnie Parlament francuski pracuje nad wprowadzeniem przepisu blankietowego upoważniającego do przeprowadzania tej formy współpracy przez administrację podatkową.
Australia	Program Rocznej umowy ws. compliance (<i>Annual Compliance Arrangement, ACA</i>). ACA zostało uruchomione w 2008 roku na bazie wcześniejszego programu pod nazwą <i>Forward Compliance Arrangements – FCA</i> . Współpraca jest podejmowana na podstawie umowy administracyjnej, do której przystępuje administracja podatkowa z wybranymi kluczowymi podmiotami w celu określenia i zarządzania relacją dotyczącą tzw. compliance. Ogólnie zawarcie ACA ma służyć podniesieniu praktycznej pewności działania dla podatnika poprzez rozpatrywanie ryzyk podatkowych w czasie rzeczywistym, uzupełnione innymi produktami i usługami, np. wydawaniem interpretacji ogólnych w zakresie podatków. Celem jest stworzenie relacji z podatnikiem, która obu stronom ma przynieść korzyści wynikające z braku „niespodzianek” w zakresie podatków. Proces ACA wymaga zaangażowania podatnika w dialog z administracją na wczesnym etapie w sprawach dotyczących ryzyka podatkowego. Zakłada się, że podatek w ramach ACA będzie otwarty i będzie ujawniał wszelkie potencjalne działania lub zaniechania wiążące się z ryzykiem podatkowym w celu ich minimalizowania. W wypadku, gdy przedsiębiorstwo posiada sprawny system zarządzania ryzykiem i prezentuje postawę pełnej otwartości oraz ujawnia ryzyka podatkowe, administracja podatkowa klasyfikuje je jako podmiot niskiego ryzyka. Dodatkowo w przypadkach znaczących transakcji lub stanowiska w sprawie podatku, w którym

	występuje odpowiedni poziom ryzyka podatkowego, podatnik winien brać udział w warsztatach i dyskusjach z administracją podatkową, co pozwoli ocenić ryzyko podatkowe wspólnie przez obie strony.
USA	Administracja Podatkowa w USA stworzyła programy z zakresu <i>co-operative compliance</i> mające na celu identyfikowanie oraz rozwiązywanie problemów przed złożeniem deklaracji podatkowej. Przykładem takiego działania jest program pod nazwą <i>Compliance Assurance Program</i> , składający się z trzech etapów, do których podatnik może zostać zakwalifikowany ze względu na transparentność, skomplikowanie spraw podatkowych oraz historię współpracy z administracją podatkową. Program ten realizowany jest przez jednostkę organizacyjną dedykowaną dużym i międzynarodowym podmiotom. Współpraca pomiędzy podatnikiem a administracją podatkową oparta jest całkowicie na zasadach dobrowolności. Podatnik może w każdym momencie odstąpić od współpracy lub jeżeli nie wypełnia warunków porozumienia zostać usunięty. Współpraca w pierwszym etapie ma na celu rozliczenie i zamknięcie poprzednich lat podatkowych tak, aby podatnik w kolejnym etapie współpracował na bieżąco z administracją podatkową. Wszelkie zagadnienia i problemy powinny być rozwiązane przed złożeniem deklaracji podatkowej, która niejako staje się potwierdzeniem prawidłowego wypełniania obowiązków podatkowych. Dlatego też badanie tak złożonej deklaracji ogranicza się do potwierdzenia, że podatnik umieścił wszystkie wcześniej ujawnione informacje oraz zastosował się do wcześniej ustalonych rozwiązań. Do najważniejszych zalet oraz celów działań z zakresu <i>co-operative compliance</i> , według amerykańskiej administracji podatkowej należy szeroki dostęp do informacji o transakcjach realizowanych przez podatnika, zwiększenie zaufania do administracji podatkowej, zmniejszenie liczby kontroli podatkowych oraz skuteczniejsze ich ukierunkowanie, lepsze wykorzystanie zasobów administracji podatkowej, a także skrócenie czasu postępowań.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
1. Podmioty powiązane w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych: zawierające transakcje z podmiotami z nimi powiązanymi	Ok. 23,5 tys. przedsiębiorców, u których występują powiązania kapitałowe zawierają transakcje z podmiotami powiązanymi	Baza danych Orbis – opracowana przez firmę Bureau van Dijk oraz raport GUS pt. „Działalność gospodarcza podmiotów z kapitałem zagranicznym w 2016 r.”	Pozytywny wpływ wynikający z zapewnienia jasnego i efektywnego środka, umożliwiającego pełne wyeliminowanie podwójnego opodatkowania.
2. Podmioty uzyskujące dochody, co do których występuje lub może wystąpić spór dotyczący podwójnego opodatkowania, który jednocześnie nie dotyczy transakcji zawieranych z podmiotami z nimi powiązanymi		Brak danych	Pozytywny wpływ wynikający z zapewnienia jasnego i efektywnego środka, umożliwiającego pełne wyeliminowanie podwójnego opodatkowania
3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej, Minister Finansów			Zwiększenie liczby zadań w związku z wprowadzeniem nowych postępowań.
4. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, osiągający przychód powyżej 50 mln euro	Ok. 2,5 tys.	Dane własne Ministerstwa Finansów za 2017 r.	Pozytywny wpływ – umożliwienie nawiązania współpracy z organami podatkowymi w zakresie wypełniania obowiązków podatkowych w

			ramach Programu Współdziałania.
5. Organy Krajowej Administracji Skarbowej	621	Szef Krajowej Administracji Skarbowej, dyrektorzy izb administracji skarbowych (16), naczelnicy urzędów celno-skarbowych (16, wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi – 144) naczelnicy urzędów skarbowych (400); według https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas	Pozytywny wpływ – dostosowanie działań organów administracji skarbowej do potrzeb przedsiębiorców, w szczególności poprzez stworzenie odpowiedniego systemu obsługi i wsparcia przedsiębiorców w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych.
6. Doradcy podatkowi, spółki doradztwa podatkowego, biegli rewidenci, firmy audytorskie	Audyt funkcji podatkowej – ze względu na oszacowaną liczbę podmiotów objętych horyzontalnym monitoringiem przez pierwsze 3 lata – 20 podmiotów – można przyjąć po dwóch audytorów na 1 podmiot strategiczny. Na listę doradców podatkowych na 21.12.2018 r. wpisanych było 8850 doradców podatkowych. W rejestrze biegłych rewidentów na 31.12.2017 r. wpisanych było 6680 biegłych, a na listę firm audytorskich 1563 firm.	Krajowa Izba Doradców Podatkowych, Sprawozdanie Komisji Nadzoru Audytowego za 2017 r.	Zwiększone zaangażowanie w usługach doradztwa podatkowego ze strony podmiotów gospodarczych / osób fizycznych świadczących te usługi (przeprowadzanie audytu funkcji podatkowej).

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W zakresie wprowadzenia nowego mechanizmu zapewniającego ujednolicenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej (DRM) oraz uprzednich porozumień cenowych.

Nie były prowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu tzw. pre-konsultacje publiczne. Projekt ustawy został przekazany do uzgodnień międzyresortowych 22 marca 2019 r. W tym samym dniu został przekazany

do konsultacji publicznych (z terminem do 12 kwietnia 2019 r.) organizacjom społecznym lub innym zainteresowanym podmiotom albo instytucjom, których opinia jest pożądana z uwagi na treść projektu ustawy, w tym m.in. następującym podmiotom:

- 1) Stowarzyszenie Centrum Cen Transferowych,
- 2) Międzynarodowe Stowarzyszenie Podatkowe w Polsce,
- 3) Krajowa Izba Doradców Podatkowych,
- 4) Polska Izba Biegłych Rewidentów,
- 5) Naczelna Rada Adwokacka,
- 6) Krajowa Izba Radców Prawnych,
- 7) Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych,
- 8) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 9) Stowarzyszenie Księgowych w Polsce,
- 10) Business Centre Club,
- 11) Konfederacja „Lewiatan”,
- 12) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 13) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
- 14) Izba Pracodawców Polskich,
- 15) Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
- 16) Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy,
- 17) Federacja Przedsiębiorców Polskich,
- 18) UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 19) Związek Pracodawców Klasty Polskie,
- 20) Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce,
- 21) Polska Rada Biznesu,
- 22) Związek Banków Polskich,
- 23) Związek Polskiego Leasingu,
- 24) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
- 25) ZIPSEE Cyfrowa Polska,
- 26) Fundacja Republikańska,
- 27) Instytut Sobieskiego,
- 28) Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową,
- 29) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- 30) Polska Izba Ubezpieczeń.

Projekt ustawy przekazano 22 marca 2019 r. do zaopiniowania następujących podmiotom:

- 1) instytucjom państwowym (z terminem 21 dni od otrzymania pisma):
  - a) Biuro Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
  - b) Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego,
  - c) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) organizacjom związkowym (z terminem 30 dni od otrzymania pisma):
  - a) Forum Związków Zawodowych,
  - b) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
  - c) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
  - d) Rada Dialogu Społecznego.

Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione odpowiednio w raporcie z konsultacji i opiniowania.

W zakresie Programu Współdziałania.

Konsultacje publiczne zostały przeprowadzone w okresie od 20 lipca do 7 września 2018 r. W celu przeprowadzenia opiniowania i szerokich konsultacji publicznych projekt został przekazany m.in. następującym podmiotom:

- 1) Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,
- 2) Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- 3) Prezes Narodowego Banku Polskiego,
- 4) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego,
- 5) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 6) Przewodniczący Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
- 7) Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej,
- 8) Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych,
- 9) Prezes Krajowej Rady Notarialnej,

- 10) Prezes Polskiej Izby Biegłych Rewidentów,
- 11) Zarząd Główny Stowarzyszenia Księgowych w Polsce,
- 12) Prezes Zarządu Polskiej Izby Biur Rachunkowych,
- 13) Prezes Związku Banków Polskich,
- 14) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,
- 15) Prezes Związku Rzemiosła Polskiego,
- 16) Prezes Krajowej Izby Gospodarczej,
- 17) Rada Dialogu Społecznego,
- 18) Prezydent Konfederacji Lewiatan,
- 19) Prezes Business Centre Club,
- 20) Prezydent Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 21) Prezes Związku Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 22) Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”,
- 23) Przewodniczący Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- 24) Przewodniczący Forum Związków Zawodowych,
- 25) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- 26) Prezes Krajowej Izby Rozliczeniowej S.A.

Projekt został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów dnia 25 lipca 2019 r. Prace komisji prawniczej nad projektem trwały w dniach 7–9 sierpnia 2019 r.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0–10)*
	0 (2019)	1 (2020)	2 (2021)	3 (2022)	4 (2023)	5 (2024)	6 (2025)	7 (2026)	8 (2027)	9 (2028)	10 (2029)	
Dochody ogółem	0,00	0,20	0,20	0,20	0,20	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,40	2,70
budżet państwa	0,00	0,20	0,20	0,20	0,20	0,30	0,30	0,30	0,30	0,30	0,40	2,70
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	3,49	7,49	8,29	8,85	9,36	8,86	9,33	9,87	10,34	10,81	11,39	98,10
budżet państwa	3,49	7,49	8,29	8,85	9,36	8,86	9,33	9,87	10,34	10,81	11,39	98,10
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	-3,49	-7,29	-8,09	-8,65	-9,16	-8,56	-9,03	-9,57	-10,04	-10,51	-10,99	-95,40
budżet państwa	-3,49	-7,29	-8,09	-8,65	-9,16	-8,56	-9,03	-9,57	-10,04	-10,51	-10,99	-95,40
JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Źródła finansowania	Powyżej wykazane projektowane rozwiązania wiążą się z koniecznością realizacji nowych zadań przez jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych oraz Ministrowi Sprawiedliwości. Koszty nowych zadań wykazanych po stronie resortu finansów zostaną sfinansowane ze środków pozostających aktualnie w dyspozycji ministra właściwego do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych. Koszty realizacji											

nowych zadań przez sądy powszechne będą zaś finansowane z części 15 *Sądy powszechne*, co spowoduje konieczność zwiększenia ww. części budżetu państwa o wskazane kwoty.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wpływ projektu na dochody sektora finansów publicznych

1. Dochody z tytułu APA w przypadku inwestorów zagranicznych

Wykazane dochody obejmują wyłącznie nowe rozwiązania prawne zastosowane w projekcie ustawy. Są to opłaty z tytułu wprowadzenia możliwości wystąpienia z wnioskiem o zawarcie APA również przez podmiot zagraniczny, który planuje rozpoczęcie działalności w Polsce przez podmiot zależny. W takim przypadku decyzja APA będzie wydawana na rzecz tego polskiego podmiotu zależnego. Przyjęto, że tego typu postępowania realizowane będą w ramach jednostronnego APA, w przypadku którego wysokość opłaty to 1% wartości transakcji w okresie objętym decyzją, przy czym nie może być ona niższa niż 20 tys. zł i wyższa niż 100 tys. zł. W oparciu o dotychczasowe doświadczenia w tym zakresie przyjęto, że opłata wnoszona w związku z wnioskami od inwestorów zagranicznych będzie opłatą maksymalną (tj. 100 tys. zł).

Rozkład szacowanej liczby wniosków oraz dochodów z tego tytułu przedstawia się następująco:

Tabela nr 1. Dochody budżetu państwa z tytułu opłat za APA w przypadku inwestorów zagranicznych

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Liczba wniosków	0	2	2	2	2	3	3	3	3	3	4
Opłata za wydanie APA (w tys. zł, od 1 wniosku)		100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Dochody APA (w tys. zł)		200	200	200	200	300	300	300	300	300	400

2. Wpływ projektu na wydatki sektora finansów publicznych

Opisane poniżej wydatki przeliczono w oparciu wskaźniki makroekonomiczne będące podstawą oszacowania skutków finansowych, określonych na podstawie art. 50a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. *o finansach publicznych*¹. Podstawę oszacowania maksymalnego limitu wydatków stanowiły *Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw*² opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej przez Ministra Finansów. Wykorzystane zostały dwa wskaźniki: *dynamika realna wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej* oraz *CPI – dynamika średnioroczna*. Szacowane wydatki obejmują oprócz wynagrodzeń pracowników i pochodnych od wynagrodzeń, także koszty związane z wyposażeniem i utrzymaniem miejsca pracy.

Kalkulacja wydatków została przeprowadzona w złotych, niniejszym z uwagi na agregację wydatków do milionów złotych, w niektórych przypadkach zaistniała konieczność zaokrąglenia kwot po przecinku do pełnych tysięcy złotych. W związku z zastosowaniem arkusza kalkulacyjnego oraz formy prezentacji obliczeń, wyliczenia w poszczególnych tabelkach mogą różnić się nieznacznie z uwagi na przyjęte zaokrąglenia.

2.1. Zadania związane z wydawaniem APA

Po stronie wydatków budżetu państwa wykazano wydatki związane z utworzeniem 2 nowych wydziałów odpowiedzialnych za wydawanie decyzji APA (łącznie 20 etatów). Wydatki te służą zarówno zatrudnieniu pracowników, którzy będą się zajmować obsługą wniosków składanych przez inwestorów zagranicznych, jak również zatrudnieniu dodatkowych pracowników, którzy będą zajmować się obsługą wniosków składanych w ramach już istniejącej procedury dla podmiotów krajowych. Konieczność zatrudnienia takich dodatkowych pracowników wynika ze znaczącego wzrostu liczby wniosków składanych przez podatników w okresie 2018 r. – I połowa 2019 r. w stosunku do lat poprzednich (z przeciętnie 10 rocznie do ok. 130 we wskazanym okresie). Sprawna

¹ Dz. U. z 2019 r. poz. 869.

² Aktualizacja 28 maja 2019 r.

obsługa wniosków jest kluczowa zarówno dla podatników (w tym w szczególności inwestorów zagranicznych), jak i organów podatkowych. Narastające opóźnienia negatywnie wpływają bowiem na atrakcyjność uprzednich porozumień cenowych, jak i możliwość wykorzystania tego narzędzia do zabezpieczenia interesów budżetu państwa.

Od 2024 r. wydatki dot. centrali Ministerstwa Finansów powinny zmniejszyć się, dzięki zwiększeniu efektywności zatrudnionych pracowników w związku ze zdobytym przez nich doświadczeniem. Przyjęto więc założenie, że wydatki w 2024 r. będą stanowiły 2/3 wydatków z poprzedniego roku i w kolejnych latach będą powiększane o wskaźnik makroekonomiczny.

Tabela nr 2. Wydatki związane z rozpatrywaniem wniosków o zawarcie uprzednich porozumień cenowych

APA	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Suma wydatków (w mln zł)	1,19	2,44	2,73	2,81	2,90	2,00	2,06	2,12	2,19	2,26	2,33

2.2. Zadania związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2017/1852 (DRM)

Wydatki związane ze zwiększeniem zatrudnienia

Realizacja nowych zadań wynikających z implementacji dyrektywy DRM wiąże się z koniecznością zmian w zasobach kadrowych departamentów Ministerstwa Finansów zajmujących się rozpatrywaniem wniosków o procedurę wzajemnego porozumiewania się. Informację na temat potrzeb kadrowych i wydatków z nimi związanych otrzymano od merytorycznych komórek organizacyjnych Ministerstwa Finansów.

Potrzeby kadrowe w tym zakresie wynoszą 9 etatów w 2019 r. i rosną stopniowo (proporcjonalnie do szacowanego wzrostu liczby spraw) do 21 etatów w 2029 r. Łączne szacowane koszty z tytułu zwiększenia zatrudnienia przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 3. Wydatki związane ze zwiększeniem zatrudnienia

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Suma wydatków (w mln zł)	0,56	1,26	1,55	1,85	2,06	2,27	2,48	2,69	2,90	3,13	3,49

Wydatki związane z arbitrażem

Sprawy, w których komisja doradcza jest powoływana do rozstrzygnięcia z zakresu oceny zaistnienia kwestii spornej, która powinna być następnie rozstrzygnięta przez zainteresowane państwa w drodze wzajemnego porozumienia mogą zaistnieć już w 2020 r., natomiast sprawy dotyczące rozstrzygnięcia kwestii spornej przez komisję doradczą nie powinny mieć miejsca przed 2022 r. (tabela uwzględnia wydatki dla obu powyższych kategorii spraw).

Wysokość wynagrodzenia niezależnych ekspertów została ustalona zgodnie z dyrektywą DRM. Pozostałe wydatki mogą stanowić około 70% wydatków przeznaczonych na wynagrodzenia niezależnych ekspertów. Podział wydatków pomiędzy krajami będzie równy, stąd 50% wartości przypadającej na Polskę (przy założeniu, że sprawy będą miały charakter dwustronny).

Tabela przedstawia wydatki związane z honorariami, organizacją i udziałem w komisji. Przyjęto liczbę 3 osób w komisji, średnią liczbę 3 posiedzeń w sprawie, średni kurs euro 4,3138 zł, stawkę

niezależnego eksperta 1000 euro (wynagrodzenie 1000 euro na osobę za każdy dzień posiedzenia komisji przy średnim kursie euro w NBP).

Tabela nr 4. Wydatki związane z arbitrażem

Rok	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Liczba rozpatrywanych wniosków (w szt.)	2	2	3	4	8	10	14	16	17	17
Suma wydatków po stronie polskiej (w tys. zł)	66	66	99	132	264	330	462	528	561	561

Wydatki związane z realizacją zadań przez sądy powszechne

W związku z poszerzeniem kognicji sądów powszechnych o wyznaczanie składu komisji doradczej oraz rozstrzyganie o niezależności arbitra wchodzącego w skład komisji doradczej – ustalono, że konieczne jest utworzenie nowych etatów asystenckich, urzędniczych i sędziowskich. W związku, z tym, że arbitraż będzie nowym narzędziem rozpatrywania sporów w formie określonej dyrektywą nie można jednoznacznie określić liczby spraw ani nakładów pracy niezbędnych do rozpatrywania tego typu spraw w sądach powszechnych. W związku z tym, w oparciu o dostępne statystyki dotyczące pracochłonności spraw, które mogą być uznane za podobne do nowych zadań sądów powszechnych, określono, że konieczne będzie utworzenie na szczeblu sądu okręgowego 12 etatów, tj. 3 etaty sędziowskie, 3 etaty asystenckie i 6 etatów urzędniczych. Pierwsze wydatki powinny być zrealizowane w 2020 r.

Łączne szacowane koszty z tytułu zwiększenia zatrudnienia w sądach powszechnych przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 5. Wydatki na wsparcie etatowe w sądach

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Suma wydatków (w mln zł)	0,00	1,05	1,14	1,17	1,21	1,25	1,29	1,33	1,37	1,41	1,46

Łączne wydatki związane z implementacją dyrektywy 2017/1852 (DRM)

Tabela nr 6. Łączne wydatki związane z implementacją dyrektywy 2017/1852 (DRM)

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Wydatki związane ze zwiększeniem zatrudnienia (w mln zł)	0,56	1,26	1,55	1,85	2,06	2,27	2,48	2,69	2,90	3,13	3,49
Arbitraż (w mln zł)	0,00	0,07	0,07	0,10	0,13	0,26	0,33	0,46	0,53	0,56	0,56
Wydatki na wsparcie etatowe w sądach powszechnych (w mln zł)	0,00	1,05	1,14	1,17	1,21	1,25	1,29	1,33	1,37	1,41	1,46
Łącznie (w mln zł)	0,56	2,37	2,75	3,13	3,40	3,78	4,10	4,49	4,80	5,10	5,51

2.3. Wydatki związane z wdrożeniem Programu Współdziałania

Wdrożenie systemów informatycznych

Wskazane wydatki mają charakter estymacyjny. Wynika to przede wszystkim z niemożliwości dokładnego określenia kosztu prac techniczno-informatycznych mających na celu wdrożenie, utrzymanie i bieżącą pracę systemów informatycznych. Koszt wdrożenia systemów obejmuje swoim zakresem m.in. infrastrukturę, zakup licencji programu eDiscovery, system analizy i ewidencji informacji, system przetwarzania dużych ilości danych i system analityczny, koszt dostępu do specjalistycznych baz danych.

Koszty osobowe

Niezbędne będzie stworzenie co najmniej dwóch wydziałów w ramach struktury organizacyjnej Ministerstwa Finansów oraz zaangażowanie innych komórek, w zakresie właściwości których pozostają uregulowane w projekcie zagadnienia. Pod uwagę wzięto następujące założenia:

- utworzenie 15 etatów na poziomie analitycznej jednostki centralnej KAS,
- konieczność zapewnienia środków na wykonywanie nowych zadań przez pracowników obecnie zatrudnionych w jednostkach analitycznych Ministerstwa Finansów, KAS, jak i w oddziałach terenowych – w urzędach skarbowych i urzędach celno-skarbowych (koszt dodatków kontrolerskich i zadaniowych).

Inne szacunkowe koszty związane z realizacją Programu Współdziałania m.in.:

- koszty organizacji spotkań z podatnikami, służących omówieniu bieżących spraw podatkowych dotyczących podmiotów biorących udział w Programie Współdziałania,
- koszty podróży służbowych pracowników w związku z realizacją audytów podatkowych,
- koszty szkoleń i innych form kształcenia pracowników,
- koszty publikacji raportu podsumowującego wyniki ewaluacji pilotażu Programu Współdziałania,
- koszty wykonania ekspertyz, analiz i opinii w związku z realizacją audytów podatkowych oraz porozumień podatkowych,
- koszty organizacji spotkań ewaluacyjnych z podatnikami oraz spotkań eksperckich w celu opracowania zasad funkcjonowania Programu Współdziałania.

Wyżej wymienione wydatki będą uzależnione od liczby podmiotów, które zgłoszą się do udziału w Programie Współdziałania.

W ww. wydatkach uwzględniono koszt szkoleń dla pracowników administracji skarbowej organizowanych przez Krajową Szkołę Skarbowości. Koszty te zostaną sfinansowane z budżetu Krajowej Administracji Skarbowej.

Celem przygotowania założeń Programu Współdziałania w strukturach Ministerstwa Finansów powołano projekt pn. „Opracowanie koncepcji i wdrożenie usługi Horyzontalnego Monitoringu”, którego realizacja rozpoczęła się w 2017 r. i potrwa do 2022 r. W ramach projektu opracowano m.in. polską wersję Horyzontalnego Monitoringu – Programu Współdziałania, która została zaakceptowana przez Szefa KAS 12 grudnia 2017 r. Środki przeznaczone na realizację ww. projektu ustalono na 385 tys. zł – obejmują one wydatki na szkolenie pracowników KAS raz na spotkania eksperckie mające na celu opracowanie zasad funkcjonowania Programu Współdziałania. Wydatki w kwocie 385 tys. zł na ww. cele nie zostały uwzględnione w szacunkach w tabeli w pkt 6 OSR, gdyż zostały już ujęte w ustawie budżetowej.

Tabela nr 7. Łączne wydatki związane z Programem Współdziałania

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Całkowity koszt wynagrodzeń pracodawcy – zatrudnieni pracownicy (w mln zł)	0,86	1,93	2,07	2,14	2,21	2,28	2,35	2,43	2,50	2,58	2,66
Pozostałe koszty utrzymania stanowisk pracy (w mln zł)	0,16	0,08	0,08	0,08	0,09	0,09	0,09	0,09	0,10	0,10	0,10
Dodatki kontrolerskie i zadaniowe (w mln zł)	0,00	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06
Pozostałe koszty wdrożenia i utrzymania projektu HM (w mln zł)	0,43	0,47	0,46	0,48	0,56	0,51	0,52	0,53	0,55	0,56	0,57
Koszty IT (w mln zł)	0,30	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,15	0,16	0,16	0,16	0,16
Suma wydatków (w mln zł)	1,75	2,67	2,81	2,91	3,05	3,08	3,17	3,27	3,36	3,46	3,56

Szczegółowy wpływ projektu na wydatki sektora finansów publicznych został zaprezentowany w załączniku do oceny skutków regulacji.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<ol style="list-style-type: none"> Zwiększenie dostępności instrumentów rozwiązywania sporów wynikających z podwójnego opodatkowania dochodów w ramach Unii Europejskiej – w tym zwiększenie pewności wypracowania ostatecznego rozstrzygnięcia w określonych przez dyrektywę DRM ramach czasowych. Ograniczenie ryzyka podatkowego związanego z transakcjami zawieranymi pomiędzy podmiotami powiązаныmi w zakresie objętym APA – dla inwestorów zagranicznych. Pozytywne oddziaływanie na konkurencyjność na rynku. Pośrednio – zmniejszenie wymogów dokumentacyjnych w zakresie cen transferowych (zwolnienie z obowiązku przygotowywania dokumentacji lokalnej dla transakcji objętych decyzją w sprawie porozumienia). Wdrożenie Programu Współdziałania – bezpośrednio: przedsiębiorstwa, które są adresatami umów o współdziałanie, będą mogły zyskać pewność prawną i bieżące wyjaśnianie kwestii problematycznych z zakresu opodatkowania. Będą również wspomagane przez KAS w zakresie ich kontroli wewnętrznej, co powinno przełożyć się w ostatecznym rozrachunku na składanie prawidłowych, kompletnych deklaracji podatkowych oraz wpłatę należnego podatku w terminie. Pośrednio: Program ułatwi dużym firmom „uwolnić” dodatkowe środki na inwestycje lub rozwój przedsiębiorstwa, poprzez ograniczenie dotychczasowej praktyki gromadzenia środków na ewentualne korekty należności podatkowej po kontrolach podatkowych, co wpłynie na zmniejszenie bezrobocia, zwiększenie atrakcyjności krajowych przedsiębiorstw i wzrost. Przyjęcie proponowanych rozwiązań może mieć pozytywny wpływ na rozwój przedsiębiorstw o znaczeniu strategicznym dla gospodarki (m.in. poprzez ograniczenie kosztów postępowań sądowych, gdyż podpisanie umowy o współdziałanie powinno doprowadzić do zmniejszenia się odsetka spraw podatkowych rozwiązywanych na drodze sądowej). 						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<ol style="list-style-type: none"> Zwiększenie dostępności instrumentów rozwiązywania sporów wynikających z podwójnego opodatkowania dochodów w ramach Unii Europejskiej – w tym zwiększenie pewności wypracowania ostatecznego rozstrzygnięcia w określonych przez dyrektywę DRM ramach czasowych. Pozytywne oddziaływanie na konkurencyjność na rynku. Pośrednio – zmniejszenie wymogów dokumentacyjnych w zakresie cen transferowych (zwolnienie z obowiązku przygotowywania dokumentacji lokalnej dla transakcji objętych decyzją w sprawie porozumienia). W sektorze MŚP wzrosnie pewność transakcji zawieranych z podmiotami uczestniczącymi w Programie Współdziałania, co jest istotne m.in. z uwagi na konieczność zachowania należytej staranności w podatku VAT. Dodatkowo podmiot, który podpisał umowę o współdziałanie, będzie musiał w związku z wdrożeniem ram wewnętrznego nadzoru podatkowego, weryfikować swoich kontrahentów, co w konsekwencji przełoży się pośrednio również na wzrost poprawności realizacji obowiązków podatkowych MŚP, którzy będą chcieli podjąć współpracę z podmiotem uczestniczącym w Programie Współdziałania. 						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zwiększenie dostępności instrumentów rozwiązywania sporów wynikających z podwójnego opodatkowania dochodów w ramach Unii Europejskiej – w tym zwiększenie pewności wypracowania ostatecznego rozstrzygnięcia w określonych przez dyrektywę DRM ramach czasowych.
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poprawa klimatu inwestycyjnego. 2. Ograniczenie transferowania dochodów za granicę i erozji bazy podatkowej. 3. Program Współdziałania ułatwi właściwą realizację obowiązku prawidłowej obsługi rachunkowej i podatkowej do prawidłowego rozliczenia należności z budżetem państwa, co w przyszłości przełoży się na zwiększone wpływy budżetowe związane z rozwojem przedsiębiorczości. 4. Zwiększenie zaufania do organów podatkowych w wyniku realizacji przewidzianej przez projekt zacieśnionej współpracy opartej na zaufaniu, transparentności i zrozumieniu. Zwiększy się tym samym dobrowolne wykonanie powinności wynikających z obowiązujących przepisów prawa. <p>Do innych korzyści mających związek z realizacją Programu Współdziałania, należy zaliczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Pomoc ze strony KAS w rozwiązywaniu problemów w zakresie kwestii podatkowych; 6. Mniej rygorystyczne podejście do kontroli; 7. Zalety w zakresie reputacyjnym, co może przekładać się na korzyści w zakresie bieżącej działalności gospodarczej – łatwiejsze nawiązywanie relacji z kontrahentami; 8. Większą pewność co do prawidłowości wypełniania swoich obowiązków w czasie teraźniejszym i zastosowanych rozwiązań podatkowych; 9. Redukcję barier administracyjnych; 10. Lepsze relacje, prowadzące do poprawy usług, ulepszony przepływ informacji, większe zrozumienie działań podejmowanych przez KAS i wzajemną przejrzystość; 11. Możliwość ograniczenia kosztów przestrzegania przepisów; 12. Możliwość udziału w projektowaniu i wdrażaniu nowych rozwiązań KAS; 13. Współpracę z KAS w czasie rzeczywistym; 14. Mniejsze prawdopodobieństwo ponoszenia negatywnych konsekwencji karnych skarbowych; 15. Stworzenie nowego wizerunku przedsiębiorstwa tzn. jako partnera, na którym można polegać, wnoszącego wkład do społecznej odpowiedzialności biznesu.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<ol style="list-style-type: none"> 1. Poprawa klimatu inwestycyjnego.
	obywatele	Projekt nie będzie miał bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczno-społeczną rodziny, osób starszych oraz osób niepełnosprawnych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt ustawy nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.</p> <p>Przewidziana w projekcie procedura konsultacyjna, oparta o umowę o współdziałanie, wypełnia lukę prawną uniemożliwiającą uzyskanie stanowiska co do skutków prawnych transakcji, a tym samym pozyskanie pewności konsekwencji podatkowych operacji gospodarczej <i>ex ante</i> (tj. przed wywiązaniem się sporu co do jej skutków podatkowych).</p> <p>Brak takiej możliwości potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych (wyrok NSA z dnia 25 lutego 2014 r., II FSK 484/12 i wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 grudnia 2012 r., III SA/Wa 1800/14).</p> <p>Wprowadzenie procedury zacieśnionej współpracy pozwoli usunąć ten brak – zaspokoić potrzebę, która zgodnie z przytoczonym orzecznictwem nie może zostać zaspokojona w trybie interpretacyjnym.</p> <p>O potrzebie wprowadzenia omawianej instytucji prawnej świadczy dodatkowo fakt, że podobne procedury obowiązują z sukcesem w innych, rozwiniętych jurysdykcjach podatkowych (por. np. w Królestwie Niderlandów – <i>Horyzontalny Monitoring w segmencie średnich i dużych przedsiębiorstw</i>).</p>	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

W zakresie wprowadzenia nowego mechanizmu zapewniającego ujednoczenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej (DRM) oraz uprzednich porozumień cenowych:

1. projektowana ustawa daje podatnikom nowe narzędzia, możliwości rozwiązywania sporów. Wprowadzane obciążenia wymagane są przez UE. Nie przewiduje się innych obciążeń, niż te które wynikają z implementacji przepisów unijnych, konieczności wdrożenia dyrektywy DRM. Projektowana ustawa spowoduje:

- zmniejszenie liczby dokumentów, skrócenie czasu załatwienia sprawy, np. poprzez ujednoczenie zakresu informacji wymaganych we wniosku składanym równocześnie do wszystkich zainteresowanych państw w ramach procedury rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wynikającej z dyrektywy DRM, a także obowiązek przekazywania równoległe takich samych dodatkowych dokumentów i informacji do wszystkich państw członkowskich. Ujednoczenie procedury powoduje mniejsze obciążenie po stronie wnioskodawcy. Ponadto osoby fizyczne i jednostki niebędące dużymi oraz niewchodzące w skład dużej grupy kapitałowej składają wnioski i inne zgłoszenia jedynie w kraju rezydencji. Jednocześnie dyrektywa DRM określa ramy czasowe, w których powinno zostać osiągnięte porozumienie pomiędzy zainteresowanymi państwami członkowskimi lub wydana opinia przez komisję doradczą, co w wielu przypadkach powinno skutkować skróceniem czasu załatwienia sprawy;
- zwiększenie liczby procedur, np. poprzez wprowadzenie nowego mechanizmu rozwiązywania sporów w zakresie unikania podwójnego opodatkowania. Mechanizm zapewni ujednoczenie zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zysków w ramach Unii Europejskiej. Dotyczy on spraw powstałych w związku z interpretacją i stosowaniem umów i konwencji przewidujących eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu lub majątku, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. W ramach tego mechanizmu wprowadzone zostają ramy czasowe i instytucjonalne oraz zasady na jakich odbywać się będzie przyjęcie i rozpatrzenie wniosku inicjującego procedurę wzajemnego porozumiewania, jej przeprowadzenie, ustanawianie komisji, a także zapewnione zostaną jednolite gwarancje rozstrzygnięcia sprawy, interakcje z krajowymi postępowaniami i zasady odstępstwa od procedury.

W zakresie wdrożenia Programu Współdziałania:

1. zaproponowane rozwiązania przyczynią się do zmniejszenia liczby dokumentów gromadzonych przez zobowiązanych jak i przez organy podatkowe. Związane jest to m.in. ze zmianami w zakresie zdefiniowania prawa podatnika do uzyskania ze strony organów podatkowych informacji dotyczących prawa podatkowego oraz wsparcia w samodzielnym, prawidłowym i dobrowolnym wykonywaniu obowiązków podatkowych. Realizacja tych rozwiązań spowoduje zmniejszenie w przyszłości zapotrzebowania na m.in. interpretację indywidualną, konieczność przeprowadzania kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, a także wpłynie na zmniejszenie liczby sporów sądowych. W początkowej fazie współpracy możliwe jest okresowe zwiększenie liczby dokumentów w związku z realizacją audytu podatkowego przed podpisaniem umowy o współdziałanie, ale w ostatecznym rozrachunku planowany jest ich spadek,
2. zmniejszenie procedur związane będzie m.in. z systematycznym odchodzeniem przez podmiot, który podpisał umowę o współdziałanie od innych procedur dotyczących spraw podatkowych. Proponowane rozwiązanie będzie maksymalnie odformalizowane i elastyczne,
3. skrócenie czasu na załatwienie sprawy związane będzie m.in. z wyżej wskazanym zacieśnieniem współpracy z organem skarbowym, szybszym rozstrzygnięciem wątpliwości podatkowych, skróconym czasem wymiany informacji pomiędzy stronami umowy. Celem współpracy jest rozwiązywanie ewentualnych problemów prawno-podatkowych w czasie rzeczywistym lub zanim jeszcze się pojawią,

4. projekt nie nakłada obowiązkowych, dodatkowych obciążeń na zobowiązanych. Podatnicy dobrowolnie przystępują do umowy o współdziałanie, a dodatkowe obowiązki są kompensowane przez projektowane korzyści podatkowe, przewidziane dla podmiotów, które podpiszą umowę o współdziałanie.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie można jednoznacznie określić charakteru wpływu zmienianych przepisów na rynek pracy w Polsce.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	W zakresie wdrożenia Programu Współdziałania projekt będzie miał wpływ na system kontroli wewnętrznej przedsiębiorstw, które zdecydują się zawrzeć umowę o współdziałanie. Przedsiębiorstwa powinny wprowadzić skuteczną kontrolę wewnętrzną własnej organizacji dotyczącą w szczególności kwestii podatkowych, co w odniesieniu do dużych podatników, w praktycznie wszystkich przypadkach, będzie wiązało się z posiadaniem odpowiedniego systemu informatycznego. Ocena skuteczności danych systemów, jak i ewentualne modyfikacje lub projektowanie nowych rozwiązań systemowych będą realizowane przez podatnika, na jego koszt, we współpracy z KAS.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Dyrektywa DRM powinna być implementowana do krajowego porządku prawnego do dnia 30 czerwca 2019 r. Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: <ul style="list-style-type: none"> niektórych zmian do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych – które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.; przepisów wprowadzających monitoring horyzontalny, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r. 		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu nastąpi 3 lata po wejściu w życie regulacji, jako ewaluacja punktowa dokonana na wewnętrzne potrzeby Ministerstwa Finansów. W zakresie uprzednich porozumień cenowych mierniki: (1) liczba wpływających w danym roku wniosków o zawarcie uprzednich porozumień cenowych dla inwestorów zagranicznych w stosunku do łącznej liczby wniosków o zawarcie uprzedniego porozumienia cenowego, (2) liczba wydanych w danym roku uprzednich porozumień cenowych (w tym dla inwestorów zagranicznych), (3) długość postępowania w zakresie wydania uprzedniego porozumienia cenowego dla inwestorów zagranicznych (ze szczególnym uwzględnieniem długości okresu zawieszenia postępowania do czasu utworzenia podmiotu polskiego). W zakresie wprowadzenia nowego mechanizmu przewidzianego w dyrektywie DRM oraz skupienia istniejących już mechanizmów eliminowania podwójnego opodatkowania – ewaluacja obejmie: (1) zmierzenie liczby wniosków o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania oraz procedury rozstrzygania sporów, (2) zmierzenie liczby rozstrzygniętych wniosków o wszczęcie jednej z procedur. Ewaluacja efektów wdrożenia Programu Współdziałania nastąpi nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie regulacji. Ewaluacja zostanie przeprowadzona różnorodnymi metodami badawczymi, aby obiektywnie wskazać, czy cele Programu Współdziałania zostały osiągnięte. Do ewaluacji efektów projektu wykorzystane zostaną następujące metody badawcze: <ul style="list-style-type: none"> analiza porównawcza danych liczbowych z okresu przed podjęciem współpracy w ramach Programu Współdziałania i po zawarciu umowy o współdziałanie – np. porównane zostaną dane dotyczące wysokości wpłacanych podatków oraz liczby wydanych decyzji i złożonych od nich odwołań; panele dyskusyjne/warsztaty z interesariuszami z udziałem przedstawicieli firm uczestniczących w Programie Współdziałania; ankiety online – ankiety będą kierowane nie tylko do osób bezpośrednio zaangażowanych w projekt, ale również do tych, którzy nie będą uczestniczyć osobiście w realizacji projektu, np. wśród firm, które nie uczestniczą w pilotażowym projekcie. Stworzenie koncepcji i weryfikacja ankiet online nastąpi we współpracy z przedstawicielami świata nauki. Do przeprowadzenia ewaluacji projektu planowane jest zaangażowanie przedstawicieli świata nauki, specjalizujących się w dziedzinie psychologii biznesu. Podobne rozwiązanie zostało zastosowane przez austriacką administrację podatkową, która przeprowadziła ewaluację Horyzontalnego Monitoringu przy współpracy z Instytutem Psychologii Stosowanej w Wiedniu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Wpływ projektu na wydatki sektora finansów publicznych – Ministerstwo Finansów		

Załącznik do oceny skutków regulacji (dalej OSR) projektu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

Wpływ projektu na wydatki sektora finansów publicznych – Ministerstwo Finansów

Projekt ustawy wprowadza do polskiego porządku prawnego szereg rozwiązań powodujących konieczność realizacji dodatkowych zadań przez Ministra Finansów lub Krajową Administrację Skarbową („KAS”). Wykazanie wydatków związanych z realizacją tych zadań stanowi realizację obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869).

W związku z tym, w punkcie 6 OSR zostały wykazane po stronie Ministerstwa Finansów koszty realizacji takich nowych zadań, obejmujące m.in. koszty pracownicze określone dla szacowanej liczby etatów niezbędnych dla realizacji tych nowych zadań w oparciu o stosowane aktualnie w Ministerstwie Finansów mnożniki dla różnych stopni zaszeregowania (stanowisk) pracowników. Wysokość tych mnożników uwzględnia również fakt, że realizacja nowych zadań wprowadzonych projektem ustawy wymaga specjalistycznej wiedzy i kwalifikacji, które posiada na rynku ograniczona liczba specjalistów.

Jednocześnie koszty realizacji tych nowych zadań zostaną sfinansowane ze środków budżetowych pozostających aktualnie w dyspozycji Ministra Finansów, w tym np. środków z oszczędności lub przesunięć środków. Oznacza to, że realizacja tych nowych zadań nie wiąże się z utworzeniem dodatkowych etatów, powodującym konieczność zwiększenia odpowiedniej części budżetu państwa o wykazane w OSR kwoty.

Poniżej przedstawiono szczegółowe wyjaśnienia dla kalkulacji poszczególnych rodzajów zadań wynikających z projektu ustawy:

1.1. Zadania związane z wydawaniem uprzednich porozumień cenowych (APA)

1.1.1. Liczba wniosków

Od momentu wprowadzenia uprzednich porozumień cenowych („APA”) do polskiego systemu prawnego (w 2006 r.) do końca 2017 r. zawarto 55 porozumień, przy wpływie na poziomie 86 wniosków (dane w ujęciu rocznym poniżej).

Rok	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019 *
Wpływ	12	3	5	3	4	4	9	10	11	7	6	12	50	77
Zawarte	1	2	6	2	7	4	5	4	1	6	6	11	6	-

*stan na 22 lipca 2019 r.

Od początku roku 2018 nastąpił skokowy wzrost liczby wniosków wynikający ze zmian wprowadzonych w art. 15e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych („updog”). Dodatkowo z informacji przekazanych przez podatników na spotkaniach wstępnych wynika, że w kolejnych miesiącach wpłynąć może ok. 114 kolejnych wniosków, przy czym liczba podmiotów, które mogą być zainteresowane wystąpieniem o APA w związku z art. 15e updog jest ok. 1200.

Dodatkowo projekt ustawy rozszerza możliwość zawarcia APA przez zagranicznych inwestorów decydujących się na inwestycje w Polsce. Rozkład szacowanej liczby takich wniosków został wykazany w OSR i przedstawia się następująco:

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Liczba wniosków	0	2	2	2	2	3	3	3	3	3	4

Uwzględnienie w OSR projektu ustawy zarówno wzrostu APA zawieranych przez podmioty krajowe (tj. w oparciu o procedurę analogiczną do obowiązującej od 2006 r.), jak i zawieranych przez zagranicznych inwestorów wynika z faktu, że zidentyfikowano zależność, podnoszoną również często przez podatników i doradców podatkowych, że skrócenie czasu rozpatrywania wniosków (w konsekwencji wzmocnienia zespołu) stanowi dodatkową zachętę

do wszczęcia procedury APA. Dodatkowo wszystkie wnioski będą rozpatrywane przez pracowników jednego departamentu, według terminu ich wpływu – nie jest więc możliwe rozpatrywanie tych APA odrębnie.

1.1.2. Pracochłonność procedury APA

Szacunkową kalkulację pracochłonności procedury APA zawiera poniższa tabela. Podane w niej wartości, określone w oparciu o dotychczasową praktykę, należy odczytywać z uwzględnieniem poniższych informacji:

- a) pracochłonność postępowań jednostronnych i dwustronnych została określona w wariancie „optymistycznym”, tj. przy założeniu, że w toku postępowania nie wystąpiły poważne wątpliwości co do stanu faktycznego, użytej metody itp. W poszczególnych przypadkach wydłużeniu może bowiem ulegać pracochłonność poszczególnych etapów/elementów wskazanych w tabeli (przede wszystkim „analiza odpowiedzi na wezwania”). Ewentualne wydłużenie zależy jednak od faktów i okoliczności danej sprawy i jako takie jest niemożliwe do rzetelnego skwantyfikowania,
- b) podana liczba roboczodni nie jest tożsama z długością trwania postępowania. Ujęte w tabeli wartości zostały określone przy założeniu, że dane w poszczególnych etapach są otrzymywane natychmiast (np. obszernie uzupełnienie dokumentów przez podatnika następuje od razu w momencie doręczenia wezwania, podczas gdy w rzeczywistości takie uzupełnienie może zająć nawet kilka miesięcy). W związku z tym, do ogólnego czasu trwania postępowania, poza wskazaną w tabeli minimalną liczbą roboczodni, należy włączyć również³ (nieujęte w kalkulacji):
  - czas między wezwaniem a dostarczeniem ostatecznej i wyczerpującej odpowiedzi przez podatnika, oraz
  - obciążenie poszczególnych pracowników innymi zadaniami (m.in. konsultacje w ramach prac legislacyjnych, interpelacji poselskich i projektów interpretacji, udział w projektach).

Czynność (pracochłonność w dniach roboczych)	APA	
	Jednostronne	Dwustronne
Spotkanie wstępne	2	2
Sprawdzenie formalne wniosku	1	1
Sprawdzenie merytoryczne wniosku	7	7
Sprawdzanie branży i grupy (internet, opracowania specjalistyczne)	2	3
Benchmark (ew. Korekty) + analizy finansowe	3	3
Wezwania do wnioskodawcy (1szt. do 4 szt.) (pisanie, dyskusja z przełożonymi, sprawdzenie, poprawki)	3	12
<i>Position papers</i>	0	5
Spotkania uzgodnieniowe (1 lub 3), w tym materiał narady wewnętrzne ustalenie strategii	3	10
Wyjazd zagraniczny negocjacje	0	3
Analiza odpowiedzi na wezwania	4	10
Analiza obcych <i>position papers</i>	0	5
Przygotowanie dokumentów (zmiana przyjętej metody)	0	6
Przygotowanie dokumentów (adnotacji + decyzji)	4	6
Suma	29	73
<i>Całkowite obłożenie pracą</i>	37*	90**

* Ze względu na skomplikowanie i złożoność postępowań APA, wymagające dużej interdyscyplinarnej wiedzy i umiejętności, w każdą ze spraw zaangażowanych jest co najmniej dwoje pracowników („lider” i pracownik wspierający; najczęściej w duecie ekonomista-prawnik). W zależności od faktów i okoliczności danej sprawy część czynności związanych ze sprawą wykonywana jest tylko przez „lidera”, część tylko przez pracownika wspierającego, niektóre czynności (np. analiza materiałów) wykonywane są przez oboje. W konsekwencji łączna pracochłonność wynosi 37 dni (lider – 22 dni i pracownik wspierający – 15 dni).

** Również w przypadku postępowań dwustronnych niezbędne jest prace co najmniej dwóch pracowników („lider” i pracownik wspierający). W konsekwencji łączna pracochłonność wynosi 90 dni (lider – 60 dni i pracownik wspierający – 30 dni).

Dla celów wyliczeń na potrzeby OSR przyjęto założenie, że wszystkie stany faktyczne kwalifikujące się do procedury APA będą wnioskami o porozumienia jednostronne.

³ Czynniki te, mające charakter indywidualny i losowy, nie są możliwe do uprzedniego „zaplanowania” i ujęcia ich w formie liczbowej. Równocześnie istotnie wpływają na czas trwania postępowania oraz pośrednio na jego pracochłonność (przede wszystkim zwiększają czas niezbędny na każdorazowe, ponowne „wdrożenie się” w sprawę po przerwie).

Celem określenia potrzeb etatowych do rozpatrzenia w ciągu roku przedmiotowej liczby wniosków, przy ich założonej pracochłonności, niezbędne jest szacunkowe określenie liczby dni roboczych na jednego pracownika. Roboczą kalkulację przyjęto poniżej, przy założeniu, że pracownik rozpatrujący wnioski jest osobą z kilkuletnim doświadczeniem (wymiar urlopu 26 dni) bez uprzedniego doświadczenia w administracji (brak mianowania, w konsekwencji brak dodatkowego urlopu wypoczynkowego z tego tytułu).

Liczba dni roboczych średnio w roku	251 dni
Pomniejszone o:	
Urlop	- 26 dni
Absencje chorobowe (zaokr.)	- 12 dni
Szkolenia	- 2 dni
Pozostało	211 dni

Kolejnym krokiem jest ustalenie łącznej minimalnej liczby dni roboczych niezbędnych do rozpatrzenia wszystkich wniosków (liczba wniosków danego rodzaju x liczba dni dla danego rodzaju wniosku).

	Liczba wniosków	Liczba dni	Łącznie dni na wnioski
APA jednostronne	127*	37	4699

* dla potrzeb OSR w kalkulacji przyjęto liczbę „nowych” wniosków złożonych w 2018 i 2019 r., jako wniosków skutkujących potrzebą zwiększenia liczby pracowników zajmujących się APA

1.1.3. Liczba etatów wykazanych w OSR

Przy założeniu, że pracownicy zaangażowani w procedurę APA poświęcają 100% swojego czasu pracy na wykonywanie czynności związanych z wydawaniem APA, możliwe jest określenie minimalnych potrzeb etatowych do rozpatrzenia założonej liczby wniosków w ciągu jednego roku (łączna liczba dni na wnioski dzielona przez liczbę dni pracy w roku na jednego pracownika). Przy podanych założeniach, liczba etatów wynosi 22 (tj. $4699/211=22,27$). Dla potrzeb OSR liczbę tę podano w zaokrągleniu, jako 20 etatów.

Stanowiska i wysokość wynagrodzenia będą określone ostatecznie w procesie rekrutacji.

1.2. Zadania związane z dyrektywą Rady 2017/1852 (DRM)

1.2.1. Założenia wstępne

Kalkulacja kosztów związanych z nowymi zadaniami wynikającymi z implementacji dyrektywy Rady 2017/1852 („dyrektywa DRM”) została oszacowana w oparciu o poniższe założenia:

- procedury rozstrzygania sporów („procedur MAP”), które będą prowadzone zgodnie z przepisami projektu ustawy należy podzielić na dwie kategorie spraw: (1) dotyczących podmiotów powiązanych i cen transferowych oraz (2) pozostałych. Wynika to zarówno z dynamiki tych spraw, wartości przedmiotu sporu oraz wewnętrznego podziału w zakresie realizacji tych spraw wewnątrz Ministerstwa Finansów,
- w przypadku spraw dotyczących podmiotów powiązanych i cen transferowych, założenia przyjęte do kalkulacji są analogiczne do opisanych w punkcie 1.1.2 dla APA dwustronnych, tj. pracochłonność w dniach roboczych dotycząca 1 sprawy wynosi 90 dni,
- w oparciu o dane historyczne oszacowano, że liczba spraw dotyczących podmiotów powiązanych i cen transferowych jest stosunkowo stabilna (rok 2014 – 13 spraw, rok 2015 – 10 spraw, rok 2016 – 11 spraw, rok 2017 – 12 spraw) i w okresie 2019–2029 wyniesie pomiędzy 15–19 spraw rocznie, tj. wyniesie średnio 17 spraw rocznie,
- w przypadku pozostałych procedur MAP, ich liczba wzrasta średnio o ok. 16–20% rocznie, zgodnie z poniższą tabelą. Wpływ na ten wzrost mają również kwestie opisane w punkcie 1.2.4. Na potrzeby kalkulacji przyjęto, że wzrost ten wyniesie średnio 18%

	31 grudnia 2016	31 grudnia 2017	30 września 2018
Liczba spraw:	65	80	96
Przyrost liczby spraw r/r	-	15	16
Przyrost liczby spraw (w %)		19%	16%

- e) liczba spraw na pracownika zaangażowanego w pozostałe procedury MAP została określona w oparciu o dane historyczne i doświadczenia państw działających w *OECD Inclusive Framework*, które wskazują, że liczba spraw na pracownika nie powinna przekroczyć rocznie ok. 20–25 spraw. W związku z tym założono, że w momencie osiągnięcia „masy krytycznej”, tj. zdobycia wystarczającego doświadczenia w zakresie realizowania nowej procedury wynikającej z dyrektywy DRM (tj. po około 5 latach⁴ od wdrożenia przepisów projektu ustawy), możliwy będzie wzrost efektywności pracowników przekładający się na wzrost liczby spraw realizowanych przez pracownika – z początkowej liczby 20 spraw, do 23 spraw w roku 2026 i 25 spraw od roku 2027,
- f) okres adaptacji nowego pracownika wynosi ok. 12 miesięcy – specyficzny zakres wiedzy i umiejętności niezbędnych do prowadzenia procedur MAP (zarówno dotyczących podmiotów powiązanych i cen transferowych, jak i pozostałych procedur MAP), w zasadzie uniemożliwia pozyskanie ukształtowanych pracowników z rynku i wymusza długotrwały proces szkolenia. Oznacza to również, że w początkowym okresie obowiązywania przepisów projektu ustawy wskazane jest wcześniejsze zwiększenie liczby etatów w stosunku do kalkulacji wynikającej z założonego wzrostu liczby spraw, tak aby możliwa była ich terminowa realizacja. Stanowiska i wysokość wynagrodzenia będą określone ostatecznie w procesie rekrutacji.

1.2.2. Liczba etatów wykazanych w OSR – procedury MAP dotyczące podmiotów powiązanych

W oparciu o założenia przedstawione w pkt 1.2.1 oraz kalkulacje przedstawione w pkt 1.1.2 ustalono łączną minimalną liczbę dni roboczych niezbędnych do rozpatrzenia wszystkich procedur MAP dotyczących podmiotów powiązanych i cen transferowych (liczba wniosków danego rodzaju x liczba dni dla danego rodzaju wniosku).

	Liczba spraw	Liczba dni	Łącznie dni na rozpatrzenie spraw
Procedura MAP dot. podmiotów powiązanych i cen transferowych	17	90	1530

Przy założeniu, że pracownicy zaangażowani w procedurę MAP dot. podmiotów powiązanych i cen transferowych poświęcają 100% swojego czasu pracy na wykonywanie czynności związanych z realizacją tych procedur i założeniu, że w ciągu roku jest przeciętnie 211 dni pracy (zgodnie z wyliczeniem przedstawionym w pkt 1.1.2), możliwe jest określenie minimalnych potrzeb etatowych do rozpatrzenia założonej liczby spraw w ciągu jednego roku (łączna liczba dni na sprawę dzielona przez liczbę dni pracy w roku na jednego pracownika). Przy podanych założeniach, liczba etatów wynosi 7 (tj. $1530/211=7,25$). Stanowiska i wysokość wynagrodzenia będą określone ostatecznie w procesie rekrutacji.

1.2.3. Liczba etatów wykazanych w OSR – procedury MAP dotyczące podmiotów powiązanych

W oparciu o założenia przedstawione w pkt 1.2.1 oraz wpływ nowej regulacji opisany w pkt 1.2.4 określono konieczne zmiany w zasobach kadrowych w odniesieniu do pozostałych procedur MAP zgodnie z poniższą tabelą:

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Szacowana liczba nowych MAP innych niż dot. cen transferowych	90	106	125	148	174	206	243	287	338	399	471

⁴ Biorąc pod uwagę terminy na poszczególne etapy procedury, pełna procedura może trwać ok. 4-5 lat.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Liczba spraw na pracownika:	20	20	20	20	20	20	20	23	25	25	25
Liczba wymaganych pracowników:	4,5	5,3	6,3	7,4	8,7	10,3	12,1	12,5	13,5	16,0	18,8
Liczba obecnych pracowników:	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Liczba brakujących etatów	1,5	2,3	3,3	4,4	5,7	7,3	9,1	9,5	10,5	13,0	15,8
Liczba etatów uwzględnionych w OSR	2	3	4	6	7	8	9	10	11	12	14

1.2.4. Założenia wpływające na kalkulację wydatków związanych z dyrektywą DRM w zakresie pozostałych procedur MAP

Implementacja dyrektywy DRM podnosi znacząco poziom wymogów formalnych związanych z prowadzeniem procedur rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, w szczególności wprowadza ścisłe terminy oraz obowiązek podejmowania licznych nowych działań. Spowoduje to wzrost obciążenia pracą komórek organizacyjnych odpowiedzialnych za prowadzenie tych procedur.

Wprowadzenie nowej regulacji kompleksowo regulującej procedury rozstrzygnięcia sporów wpłynie również na podniesienie świadomości podatników w zakresie przysługującego im prawa do złożenia wniosku o przeprowadzenie jednej z procedur rozstrzygnięcia sporów, a w konsekwencji spowoduje wzrost liczby składanych wniosków. Na liczbę składanych wniosków może również wpłynąć wprowadzenie ustawy regulacji umożliwiającej składanie wniosków również przez nierezydentów, czego nie przewidują obecne regulacje.

Ponadto należy pamiętać, że przepisy dotyczące postępowań arbitrażowych mają charakter proceduralny i dlatego są wtórne wobec przepisów o charakterze materialnym, których to naruszenie, na przykład poprzez niewłaściwe zastosowanie, może prowadzić do podwójnego opodatkowania, a w konsekwencji do wszczęcia procedury arbitrażowej. Do 31 grudnia 2018 r. tego typu przepisów materialnych było znacznie mniej. Ich wolumen jednak znacząco się zwiększył od 1 stycznia 2019 r., w szczególności na skutek wejścia w życie nowych przepisów o podatku u źródła (ang. *withholding tax*, WHT), tj. przepisów Rozdziału 7b ustawy o PIT (w związku z art. 5a pkt 33d ustawy o PIT) oraz przepisów Rozdziału 6a ustawy o CIT (w związku z art. 4a pkt 29 ustawy o CIT), a także Konwencji MLI (ang. *Multilateral Instrument to Modify Bilateral Tax Treaties*), zwłaszcza art. 6 ust. 1 (nowa preambuła) oraz art. 7 ust. 1 (tzw. klauzula PPT) Konwencji MLI. Przepisy te, w połączeniu z nowymi procedurami arbitrażowymi, pociągają za sobą ryzyko lawinowego wzrostu liczby sporów arbitrażowych między Polską a państwami, wobec których mają zastosowanie przepisy o procedurze arbitrażowej. Przy czym, gdyby nie weszła w życie procedura arbitrażowa spory, które mogą wynikać na gruncie ww. przepisów materialnych, musiałyby najpierw być rozstrzygane zgodnie z krajową procedurą znamioną dla tego typu sporów (podatnik vs organ podatkowy, tj. w postępowaniu sądowo-administracyjnym) i dopiero po wyczerpaniu tej drogi mogłaby zostać skutecznie zainicjowana procedura MAP lub arbitraż. To mogłoby zająć nawet do 4–6 lat licząc od 2019 r. Natomiast wejście w życie procedury arbitrażowej sprawia, że pierwsze spory arbitrażowe wyrosłe na gruncie ww. przepisów materialnych mogą zostać wszczęte już w drugiej połowie 2019 r.

Nowe obowiązki proceduralne, rozszerzenie zakresu podmiotowego osób uprawnionych do złożenia wniosku oraz wzrost świadomości podatników powodują konieczność zwiększenia zasobów kadrowych. Bez zaangażowania dodatkowych zasobów wzrośnie ryzyko nieterminowego prowadzenia procedur rozstrzygnięcia sporów, a tym samym ryzyko poniesienia przez Polskę dodatkowych kosztów związanych z prowadzeniem postępowań arbitrażowych.

1.3. Zadania związane z Programem Współdziałania

1.3.1. Założenia Programu Współdziałania

Audyt podatkowy będący elementem Programu Współdziałania jest wieloaspektowym procesem i swoim zakresem obejmuje nie tylko weryfikację poprawności realizowania obowiązków podatkowych, ale również

skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego, czyli wdrożonych przez podatnika zbioru procesów i procedur mających zapewnić prawidłowe realizowanie obowiązków podatkowych. Badanie w zakresie ram wewnętrznego nadzoru podatkowego (dalej także RWNP) będzie obejmować ocenę możliwości prawidłowego wykonywania obowiązków podatkowych poprzez weryfikację poziomu wdrożenia i funkcjonowania:

- a) systemu zarządzania ryzykiem,
- b) kontroli wewnętrznej,
- c) audytu wewnętrznego,
- d) nadzoru zgodności działalności z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i dobrowolnie przyjętymi standardami,
- e) mechanizmów nadzoru zewnętrznego, w tym niezależnego audytu funkcji podatkowej – w odniesieniu do spraw podatkowych.

W związku z powyższym, aby zapewnić możliwość skutecznej realizacji audytów podatkowych przez KAS, niezbędne jest stworzenie zespołu specjalistów z różnych dziedzin, posiadających wiedzę i doświadczenie nie tylko w zakresie podatków, ale również w zakresie zarządzania strategicznego, zarządzania ryzykiem podatkowym, *tax compliance*, a także audytu jakości, audytu etycznego, audytu wewnętrznego i kontroli wewnętrznej realizowanych przez największe korporacje. Specjalistów z zakresu podatków będzie można pozyskiwać z wyspecjalizowanych urzędów skarbowych („WUS”) i urzędów celno-skarbowych („UCS”) poprzez ich czasowe oddelegowanie do realizacji audytów podatkowych, jednakże specjalistów niezbędnych do weryfikacji ram wewnętrznego nadzoru podatkowego trzeba będzie pozyskać z rynku zewnętrznego i zatrudnić w KAS.

Audyt podatkowy jest to zupełnie nowa usługa, która dotychczas nie była realizowana przez KAS, dlatego niezbędne jest również wzmocnienie zespołu audytowego poprzez zatrudnienie osób z rynku zewnętrznego, które mają doświadczenie w zakresie realizacji audytów poszczególnych tytułów podatkowych, dzięki czemu znają metody i specyfikę tego typu badania, a także osób znających specyfikę rachunkowości prowadzonej przez największe podmioty gospodarcze.

Pilotaż zakłada przyjęcie do Programu Współdziałania w okresie trzech lat od wejścia w życie przepisów maksymalnie 20 podmiotów. Przewidywany okres przygotowania do audytu, polegający do dokonaniu oceny ryzyka podatkowego, w oparciu o dostępne o podmiocie informacje wyniesie około 2 miesiące z uwagi na konieczność pozyskania szerokiego zakresu informacji, zarówno ze źródeł ogólnie dostępnych, jak i od innych organów władzy państwowej. Natomiast przewidywany okres realizacji audytu wstępnego, biorąc pod uwagę jego zakres temporalny (2 lata podatkowe + okres bieżący) i przedmiotowy (różne tytuły podatkowe, tj. VAT, CIT, PIT, Akcyza oraz RWNP) – wynosi ok. 6 miesięcy. W związku z powyższym łączny przewidywany czas potrzebny na przygotowanie i realizację audytu wstępnego wynosi ok. 8 miesięcy. W związku z powyższym niezbędne jest utworzenie co najmniej dwóch zespołów audytowych. Każdy z tych zespołów będzie realizować równoległe dwa audyty wstępne, tak aby zapewnić weryfikację w toku pilotażu łącznie ok. 16 podmiotów.

Przewidywana długość trwania przygotowania i realizacji audytu wstępnego (cykl audytowy)	Liczba zespołów audytowych	Ilość podmiotów audytowanych równoległe przez każdy z zespołów	Ilość podmiotów poddanych audytowi wstępnemu w czasie 1 cyklu audytowego (b x c)	Długość trwania pilotażu w miesiącach	Ilość pełnych cykli audytowych możliwych do zrealizowania podczas pilotażu (e : a)	Ilość podmiotów zweryfikowanych podczas pilotażu w ramach audytu wstępnego (d x f)
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)
8 miesięcy	2	2	4	36	4	16

Sam fakt przeprowadzenia audytu wstępnego nie będzie równoznaczny z podpisaniem umowy o współdziałanie, ponieważ podmiot może nie chcieć zastosować się do wytycznych z audytu lub ocena z audytu może być negatywna, co uniemożliwi podpisanie umowy. Dodatkowo biorąc pod uwagę, że w wyniku audytu wstępnego podmiot może być zobligowany do wdrożenia czasochłonnej zmiany w funkcjonowaniu swojego przedsiębiorstwa – należy założyć, że liczba podmiotów, z którymi ostatecznie

zostanie podpisana umowa o współdziałanie podczas pilotażu, będzie niższa niż liczba podmiotów zweryfikowanych w toku audytu wstępnego, z uwagi na czas potrzebny do wdrożenia zaleceń z audytu. Co więcej, biorąc pod uwagę, że część podmiotów aplikujących do Programu Współdziałania zostanie odrzucona już na etapie sporządzania analizy ryzyka przed rozpoczęciem audytu wstępnego, to przełoży się to na skrócenie czasu możliwego do wykorzystania na audyty wstępne podczas pilotażu, gdyż trzeba będzie rozpocząć procedurę weryfikacji wobec kolejnego podmiotu. Z związku z powyższym, biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności, należy zakładać, że liczba podmiotów, z którymi ostatecznie zostanie podpisana umowa o współdziałanie w okresie pilotażu, może nie przekroczyć 10.

Ponadto zespół audytowy nie będzie mógł przeprowadzać więcej niż dwóch audytów wstępnych równolegle, ponieważ zespół ten będzie mieć powierzone do realizacji również inne zadania. Po podpisaniu umów o współdziałanie, zespoły audytowe będą zobowiązane do nadzorowania podmiotu, który przystąpił do Programu Współdziałania poprzez:

- analizę informacji przekazywanych przez podatnika w związku z realizacją umowy (informacje dotyczące zagadnień potencjalnie spornych, korzyści podatkowych, zmianach w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa oraz w RWNP);
- audyt monitorujący planowy w siedzibie podatnika, którego częstotliwość i zakres będzie zależał od poziomu ryzyka zidentyfikowanego u danego podatnika;
- audyt monitorujący ad hoc w związku z wnioskiem o zawarcie porozumienia podatkowego albo z uwagi na konieczność wyjaśnienia wątpliwości w zakresie prawidłowości realizowania obowiązków podatkowych.

Osoby oddelegowane do realizacji audytu wstępnego z jednostek terenowych będą musiały równolegle realizować swoje standardowe zadania powierzone przez właściwego Naczelnika UCS lub Naczelnika WUS. Natomiast osoby zatrudnione w KAS do obsługi Programu Współdziałania oprócz planowania, prowadzenia i nadzorowania audytów wstępnych realizowanych wobec podmiotów aplikujących o podpisanie umowy o współdziałaniu będą jednocześnie musiały realizować m.in. następujące zadania:

- nadzorowanie prawidłowości funkcjonowania Programu Współdziałania;
- ocena na podstawie analizy ryzyka możliwości objęcia danego podmiotu Programem Współdziałania;
- określenie standardu Ram Wewnętrzznego Nadzoru Podatkowego oraz nadzór nad jego jakością i aktualnością;
- opracowywanie projektów umów o współdziałanie;
- współpraca z innymi wydziałami i departamentami KAS oraz Krajową Informacją Skarbową w przygotowywaniu projektów porozumień podatkowych w zakresie cen transferowych i opinii zabezpieczającej oraz interpretacji przepisów podatkowych;
- przygotowywanie projektów porozumień podatkowych w zakresie uproszczonej zaliczki CIT oraz w innych sprawach związanych z prawidłową realizacją umowy,
- nadzorowanie przestrzegania zakresu porozumień podatkowych oraz zasad współdziałania określonych w umowie o współdziałanie;
- współpraca z interesariuszami w zakresie udoskonalania funkcjonowania Programu Współdziałania;
- określanie i wdrażanie nowych form Programu Współdziałania oraz wymagań dla kluczowych podatników w zakresie transparentności i współpracy.

W oparciu o powyższe, ustalono, że utworzenie dwóch zespołów audytowych to minimum, które zapewni obsługę Programu Współdziałania i umożliwi poszerzenie średniorocznie Programu o ok. 4 kolejne podmioty. Obecny stan zatrudnienia w wydziale mającym przejąć zadania związane z Programem Współdziałania wynosi 6 etatów, w związku z powyższym konieczne jest – biorąc pod uwagę zakres zadań przewidzianych do realizacji m.in. w zakresie audytu podatkowego oraz zawierania porozumień podatkowych – zwiększenie liczby etatów przeznaczonych na realizację tego zadania o 15 etatów, zgodnie z poniższą tabelą przedstawiającą wymaganą wiedzę i doświadczenie:

Lp.	Zakres wymaganej wiedzy/ doświadczenia	Liczba etatów
1.	Wiedza i doświadczenie w zarządzaniu zasobami ludzkimi oraz szeroka wiedza podatkowa, a także doświadczenie w kontroli podatkowej lub celno-skarbowej	1
2.	Wiedza i doświadczenie w zakresie realizacji audytu informatycznego (IT)	2
3.	Wiedza i doświadczenie w zakresie realizacji audytu zarządzania strategicznego oraz audytu jakości i audytu etycznego w dużych korporacjach	2
4.	Wiedza i doświadczenie z zakresu zarządzania ryzykiem podatkowym w największych podmiotach gospodarczych	2
5.	Wiedza w zakresie <i>tax compliance</i> i doświadczenie w jego realizacji w dużych korporacjach	2
6.	Wiedza i doświadczenie z zakresu rachunkowości realizowanej przez strategiczne podmioty lub rewizji finansowej w stosunku do największych podmiotów gospodarczych	2
7.	Wiedza i doświadczenie z zakresu realizacji audytu wewnętrznego lub kontroli wewnętrznej w dużych korporacjach	2
8.	Wiedzę i doświadczenie w zakresie realizacji audytów poszczególnych tytułów podatkowych (np. w zakresie VAT, CIT, PIT-płatnik)	2
RAZEM		15

Podkreślić należy, że zatrudnienie po dwóch specjalistów z danej dziedziny, pozwoli utworzyć nie tylko dwa zespoły audytowe, ale również zapewni ich zastępowalność w razie ewentualnej nieobecności w pracy.

Podsumowując, zespoły audytowe, zatrudnione na poziomie Departamentu Kluczowych Podmiotów w Ministerstwie Finansów, w trakcie roku będą realizowały następujące zadania:

Zadanie	Liczba czynności (sztuki)
Audyt wstępny	4–5
Przygotowanie do audytu wstępnego poprzez przeprowadzenia analizy ryzyka możliwości objęcia danego podmiotu Programem Współdziałania;	5–8
Prowadzenie i nadzorowania audytów monitorujących planowych w siedzibie podatnika	2–3 obciążenie związane z realizacją zadania będzie rosło w wraz ze wzrostem liczby podmiotów, które podpiszą umowę
Prowadzenie i nadzorowanie audytów monitorujących ad hoc w siedzibie podatnika	4–8 obciążenie związane z realizacją zadania będzie rosło w wraz ze wzrostem liczby podmiotów, które podpiszą umowę
Przygotowywanie projektów porozumień podatkowych w zakresie uproszczonej zaliczki CIT oraz w innych sprawach związanych z prawidłową realizacją umowy, w tym zakresie RWNP oraz współpraca z innymi wydziałami/ departamentami /organami w zakresie opracowania porozumień w zakresie cen transferowych i opinii zabezpieczającej oraz interpretacji przepisów podatkowych	10–15 obciążenie związane z realizacją zadania będzie rosło w wraz ze wzrostem liczby podmiotów, które podpiszą umowę
Nadzorowanie prawidłowości funkcjonowania Programu Współdziałania;	Zadanie ciągle obciążenie związane z realizacją zadania będzie rosło w wraz ze wzrostem liczby podmiotów, które podpiszą umowę
Nadzorowanie przestrzegania zakresu porozumień podatkowych;	Zadanie ciągle, obciążenie związane z ich realizacją będzie rosło w wraz ze wzrostem liczby podmiotów, które podpiszą umowę
Współpraca z interesariuszami w zakresie udoskonalania funkcjonowania Programu Współdziałania;	Zadanie ciągle
Określenie standardu Ram Wewnętrznego Nadzoru Podatkowego oraz nadzór nad jego jakością i aktualnością	Zadanie ciągle
Opracowywanie projektów umów o współdziałanie	4

***

Podsumowując, po dokonanej analizie w zakresie wysokości wydatków przedstawionych w OSR, Ministerstwo Finansów wskazuje, co następuje.

1. Wykazane wydatki związane z wykonywaniem zadań Ministerstwa Finansów i Krajowej Administracji Skarbowej stanowią realizację obowiązku wynikającego z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.
2. Koszty realizacji nowych zadań zostaną sfinansowane ze środków budżetowych pozostających aktualnie w dyspozycji Ministra Finansów, co nie wiąże się z utworzeniem dodatkowych etatów, powodującym konieczność zwiększenia odpowiedniej części budżetu państwa o wykazane w OSR kwoty.
3. Liczba etatów wykazanych w OSR wynosi dla zadań związanych z:
  - I. wydawaniem uprzednich porozumień cenowych (APA) – 20 etatów,
  - II. dyrektywą Rady 2017/1852 (DRM) – 9 etatów (2019 r.) – 21 etatów (2029 r.),
  - III. Programem Współdziałania – 15 etatów,
4. W zakresie rozpatrywania sporów w formie określonej dyrektywą przez sądy powszechne oraz działalnością komisji doradczej konieczne jest utworzenie 12 etatów (3 etaty sędziego, 3 etaty asystenta sędziego oraz 6 urzędników).

Raport z konsultacji i opiniowania
projektu ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych oraz opiniowania.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy skierowano do: Stowarzyszenia Centrum Cen Transferowych, Międzynarodowego Stowarzyszenia Podatkowego w Polsce, Krajowej Izby Doradców Podatkowych, Polskiej Izby Biegłych Rewidentów, Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Izby Radców Prawnych, Krajowej Izby Doradców Restrukturyzacyjnych, Krajowej Izby Gospodarczej, Stowarzyszenia Księgowych w Polsce, Business Centre Club, Konfederacji „Lewiatan”, Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Pracodawców RP, Izby Pracodawców Polskich, Polskiego Towarzystwa Gospodarczego, Ogólnopolskiej Federacji Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl, Federacji Przedsiębiorców Polskich, UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Związku Pracodawców Kłustry Polskie, Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Polskiej Rady Biznesu, Związku Banków Polskich, Związku Polskiego Leasingu, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, ZIPSEE Cyfrowa Polska, Fundacji Republikańskiej, Instytutu Sobieskiego, Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Polskiej Izby Ubezpieczeń.

Informację zwrotną otrzymano od: Stowarzyszenia Centrum Cen Transferowych, Krajowej Izby Doradców Podatkowych, Konfederacji „Lewiatan”, Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Business Centre Club.

W ramach opiniowania projekt ustawy skierowano do: Biura Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Forum Związków Zawodowych, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Rady Dialogu Społecznego.

Informację zwrotną otrzymano od: Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Omówienie przedstawionych stanowisk oraz opinii wraz z odniesieniem się do tych stanowisk oraz opinii przez Ministra Finansów, zawiera załącznik do niniejszego raportu.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych (pismo z dnia 18 kwietnia 2019 rok, nr DPUE.920.401.2019. akr/4) projekt ustawy, z zastrzeżeniem uwag zawartych w pkt I – IV opinii, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej wpłynęły w następującej kolejności:
Francusko-Polska Izba Gospodarcza z siedzibą w Warszawie, Crido Taxand R. Namysłowski i Wspólnicy spółka komandytowa, Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji z siedzibą w Warszawie, MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy spółka doradztwa podatkowego spółka akcyjna, PricewaterhouseCoopers Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k., KPMG Tax M. Michna sp.k.

Nr	Jednostka redakcyjna	Podmiot zgłaszający stanowisko lub opinię	Treść stanowiska lub opinii	Stanowisko MF
1.	uwagi ogólne	Prezes NSA	<p>Zasadnicza część wprowadzanej regulacji stanowi wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 265 z 14 października 2017 r., s. 1; dalej: dyrektywa 2017/1852). Postanowienia dyrektywy mają zatem w założeniu stanowić punkt odniesienia i wzorzec dla wprowadzenia w poszczególnych państwach członkowskich ujednoczonych rozwiązań dotyczących zasad rozwiązywania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dochodów w ramach Unii Europejskiej.</p> <p>Przyjęty w projekcie model wdrożenia postanowień dyrektywy 2017/1852 budzi istotne wątpliwości co do trafności zaproponowanych środków implementacyjnych w kontekście zasad funkcjonowania sądownictwa administracyjnego.</p> <p>Formułując taką ocenę należy mieć na uwadze, że ustanowienie w dyrektywie 2017/1852 wspólnych zasad rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania ze swej istoty wymagało od prawodawcy unijnego wykorzystania pojęć na tyle ogólnych, aby w poszczególnych państwach członkowskich możliwe było przyjęcie rozwiązań pozwalających na zrealizowanie celów dyrektywy. Taki sposób definiowania unijnych pojęć i mechanizmów wynika z potrzeby zapewnienia odpowiednich warunków do wykonania uprawnień i obowiązków określonych w dyrektywie na podstawie i w granicach przepisów proceduralnych poszczególnych, z założenia różniących się od siebie, systemów prawnych państw członkowskich.</p> <p>Innymi słowy, ze względu na występujące w poszczególnych państwach regulacje prawne (w tym w szczególności co do ustrojowych podstaw funkcjonowania i kompetencji organów oraz sądów krajowych) unijne zasady i pojęcia określone w dyrektywie zostały sformułowane w sposób</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Dokonano korekty projektu z uwzględnieniem zasad funkcjonowania sądownictwa administracyjnego, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W zakresie poddanym kontroli sądowej posłużono się siatką pojęciową znaną postępowaniu administracyjnemu i sądowniczo-administracyjnemu (np. postanowienie, bezczynność); 2. Określono zaskarżalne akty, środki procesowe przysługujące jednostkom, zasady występowania z nimi oparto o ustawę Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11), wskazano na uprawnienia orzecznicze sądów. 3. Uwzględniono specyfikę sądowej kontroli administracji, dlatego część spraw niewpisujących się w model sądowej kontroli administracji (w szczególności wymagających postępowania dowodowego) poddano pod kognicję sądów powszechnych.

		<p>na tyle ogólny, by możliwe było ich zastosowanie na terenie całej Unii Europejskiej, z poszanowaniem zasad autonomii instytucjonalnej i proceduralnej państw członkowskich.</p> <p>W związku z tym posługiwanie się przez prawodawcę krajowego siatką pojęciową z dyrektywy 2017/1852 z pominięciem specyfiki krajowych postępowań administracyjnych i sądownoadministracyjnych powoduje, że implementacja ma charakter wyłącznie „programowy”. Oznacza to praktyce, że z jednej strony ustawodawca co prawda wyznacza cele i ogólne zasady w poszanowaniu postanowień dyrektywy, lecz z drugiej strony - wobec braku ustanowienia jednoznacznych i odpowiadających krajowemu systemowi prawnemu rozwiązań proceduralnych - w istocie nie stwarza ram prawnych gwarantujących realizację celów i zasad wynikających z tej dyrektywy. Zgodność co do celów zakładanych przez dyrektywę sama w sobie nie może zatem świadczyć o prawidłowości jej wdrożenia do krajowego porządku prawnego.</p> <p>Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika, że prawidłowa implementacja dyrektywy do krajowego porządku prawnego obejmuje m.in. wprowadzenie przepisów krajowych przewidujących konkretną, jednoznaczną i przejrzystą sytuację prawną, aby jednostka mogła wiedzieć jakie ma prawa i obowiązki (zob. np. wyrok TSUE w sprawie C-417/99 Komisja przeciwko Hiszpanii).</p> <p>Ponadto, zgodnie z zasadą efektywności prawa unijnego, warunkiem prawidłowej implementacji jest określenie przez państwo członkowskie przejrzystych zasad proceduralnych umożliwiających jednostkom dochodzenie uprawnień przyznanych przez prawo unijne przed sądami krajowymi. Obowiązki w tym zakresie obejmują między innymi szczegółowe określenie aktów, które mogą podlegać zaskarżeniu, środków procesowych przysługujących jednostkom, zasad występowania z nimi oraz rodzajów rozstrzygnięć podejmowanych w postępowaniu administracyjnym lub sądownoadministracyjnym. Transpozycja dyrektywy z założenia powinna zatem uwzględniać możliwie najszersze zastosowanie pojęć ustawodawstwa krajowego, z wyłączeniem tych przypadków, w których treść dyrektywy jest na tyle precyzyjna i nie pozostawia państwom członkowskich marginesu swobody w wyborze środków implementacyjnych.</p>	<p>Powyższego dokonano z uwzględnieniem specyfiki regulowanej materii, dla której tylko w określonych przypadkach, dla nadaniu procedurze dalszego biegu, dyrektywa 2017/1852 przewidziała możliwość zaskarżenia do sądu.</p>
--	--	--	---

			<p>W takim ujęciu, wdrożenie dyrektywy 2017/1852 powinno uwzględniać specyfikę polskiego porządku prawnego, przede wszystkim ukształtowany katalog prawnych form działania organów administracji (bądź podmiotów pełniących ich funkcje) oraz bazujący na nim system sądowej kontroli działalności takich organów. Przyjęty w projekcie sposób implementacji dyrektywy 2017/1852 nie odpowiada w pełni tak nakreślonym standardom. W tej części projektu, która odnosi się do problematyki ujętej w dyrektywie 2017/1852, posłużono się ogólnymi pojęciami określonymi przez prawodawcę unijnego bez dokonania ich realnej adaptacji, z poszanowaniem siatki pojęciowej ustawodawstwa krajowego i funkcjonującego w Polsce modelu sądowej kontroli działalności administracji publicznej. Na tym tle w praktyce mogą wystąpić istotne trudności w realizacji zakładanej przez projekt kontroli sądowoadministracyjnej.</p>	
2.	uwagi ogólne	Prezes NSA	<p>Także kompleksowa ocena przepisów projektu pozwala wyrazić wątpliwości, czy zadeklarowany na s. 2 uzasadnienia projektu cel regulacji w postaci: „zwiększenia przejrzystości środków umożliwiających rozwiązywanie sporów mogących powstać na tle problematyki podwójnego opodatkowania, poprzez wskazanie możliwych procedur, oraz pozostawienia w tym zakresie wyboru wnioskodawcy”, jest w nim w pełni realizowany. W tym względzie odnotować wypada, że w samych pierwszych ośmiu przepisach projektu zawarto aż trzy słowniczki definicji legalnych (zob. art. 2, art. 3 i art. 8 projektu), a właściwa rodzimemu systemowi prawnemu terminologia, umożliwiająca zidentyfikowanie przez wnioskodawcę właściwego trybu postępowania przed polskimi organami i sądami, wykorzystywana jest jedynie w niektórych działach projektu (por. przepisy Działu II i Działu III).</p>	<p>Uwaga uwzględniona. W zakresie poddanym kontroli sądowej posłużono się siatką pojęciową znaną postępowaniu administracyjnemu i sądowoadministracyjnemu (np. postanowienie, beczynność).</p>
3.	uwagi ogólne	Prezes NSA	<p>Przedłożony projekt należy postrzegać jedynie jako punkt wyjścia do dalszych prac legislacyjnych. Jak wskazano w uwagach szczegółowych, rozwiązania przyjęte w projekcie wywołują bowiem poważne wątpliwości o charakterze systemowym. Nieuwzględnienie w przepisach projektu terminologii właściwej krajowemu systemowi prawnemu czyni ocenianą regulację nieczytelną. Przede wszystkim jednak zaproponowany w projekcie sposób implementacji dyrektywy 2017/1852 stawia pod znakiem zapytania efektywność sądowej ochrony praw i obowiązków wynikających</p>	<p>Uwaga uwzględniona. W zakresie poddanym sądownictwu administracyjnemu uwzględniono właściwą terminologię. Środki zaskarżenia wpisano w przyjęty model sądowej kontroli administracji.</p>

			<p>z prawa unijnego.</p> <p>Ukształtowanie przepisów projektu przy zastosowaniu krajowej siatki pojęciowej jest niezbędne z punktu widzenia: 1) zagwarantowania jednostce realizacji jej praw; 2) mającego uzasadnienie konstytucyjne wyraźnego określenia zakresu obowiązków i form działania organów państwa (art. 7 Konstytucji RP), 3) jak również zapewnienia mechanizmów gwarantujących rzeczywistość, a nie iluzoryczną kontrolę sądowoadministracyjną.</p> <p>Niezależnie od powyższego, zauważyć trzeba, że w związku z wdrażaniem przepisów dyrektywy 2017/1852 w postaci przedłożonego projektu, w istocie dokonuje się dekompozycji spójnej, jak dotąd, ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Tymczasem nie jest to konieczne dla prawidłowego wdrożenia ww. dyrektywy do polskiego porządku prawnego.</p> <p>Osiągnięcie tego celu może nastąpić przez zdefiniowanie poszczególnych zagadnień przy uwzględnieniu istniejących już instytucji prawnych (w tym przede wszystkim prawnych form podejmowania rozstrzygnięć przez organy administracji) oraz specyfiki i zakresu kontroli sprawowanej przez sądy administracyjne. Co do zasady nie uniemożliwia tego art. 3 § 2 P.p.s.a. w dotychczasowym brzmieniu.</p> <p>Specyfika spraw związanych z rozstrzyganiem sporów, o których mowa w dyrektywie 2017/1852, uzasadnia wskazanie, że w toku prac legislacyjnych można rozważyć również zapewnienie sądowej kontroli na podstawie art. 3 § 3 P.p.s.a. Przepis ten stanowi bowiem, że sądy administracyjne orzekają także w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę, i stosują środki określone w tych przepisach. Także i w tym, przypadku konieczne jest jednak uwzględnienie krajowej siatki pojęciowej i modelu funkcjonowania polskiego sądownictwa administracyjnego.</p>	<p>Odstąpiono od dekompozycji ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi poprzez zapewnienie kontroli sądowej zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 3 § 3 tej ustawy „Sądy administracyjne orzekają także w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę, i stosują środki określone w tych przepisach.”</p>
4.	uwagi ogólne	Związek Pracodawców Business Centre Club	<p>Nie ulega wątpliwości, że podwójne opodatkowanie zysków jednego przedsiębiorstwa w różnych państwach ma negatywny wpływ na działalność gospodarczą w skali międzynarodowej i prowadzi do pogorszenia warunków biznesowych i efektywności ekonomicznej przedsięwzięć, tworząc tym samym bariery rozwoju na wspólnym rynku. Tym samym należy poprzeć inicjatywy ustawowe mające na celu</p>	<p>Uwaga ogólna. Nie wymaga stanowiska MF.</p>

		<p>likwidację lub minimalizację negatywnych skutków takiej sytuacji. Jednym z działań nakierowanych na minimalizację negatywnych skutków podwójnego opodatkowania jest ustalenie zasad rozstrzygania sporów w tym zakresie i usprawnienie samych procedur rozstrzygania takich sporów — co reguluje opiniowany Projekt.</p> <p>W odniesieniu do obszaru rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania Projekt obejmuje zasadniczo dwa obszary:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wprowadza nową procedurę rozstrzygania sporów w zakresie unikania podwójnego opodatkowania 2. porządkuje już obowiązujące przepisy i procedury rozstrzygania sporów w zakresie unikania podwójnego opodatkowania w ramach jednego aktu prawnego. <p>W pierwszym zakresie, Projekt stanowi implementację Dyrektywy Rady 2017/1852, która dotyczy spraw, prowadzących do sporów powstałych w związku z interpretowaniem i stosowaniem umów i konwencji przewidujących eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu lub majątku, których stroną jest Rzeczpospolita Polska i inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. W ramach tej procedury wprowadzone zostają ramy czasowe i instytucjonalne oraz zasady, na jakich odbywać się będzie przyjęcie i rozpatrzenie wniosku inicjującego procedurę wzajemnego porozumiewania, jej przeprowadzenie, ustanawianie komisji, w skład których wchodzić będą niezależne osoby, a także zapewnione zostaną jednolite gwarancje rozstrzygnięcia kwestii spornej, interakcje z krajowymi postępowaniami i zasady odstąpienia od procedury. Ponadto Projekt zapewnia środki zaskarżenia w określonych sytuacjach. Zapewnia on również uproszczenia w dostępie do procedury dla osób fizycznych i mniejszych jednostek w rozumieniu Dyrektywy Rady 2017/185.</p> <p>W drugim zaś zakresie Projekt porządkuje istniejące procedury w odniesieniu postępowań prowadzonych na podstawie Konwencji Arbitrażowej oraz postępowań prowadzonych na podstawie umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.</p> <p>Dodatkowo, Projekt wprowadza nową instytucję cen transferowych, tj. uproszczone porozumienia cenowe. Ta instytucja jest bardzo pożądana przez przedsiębiorców i daje możliwość uzyskania stabilności i względnej pewności w odniesieniu do ustalanych warunków transakcyjnych dla</p>	
--	--	---	--

			<p>celów podatkowych.</p> <p>Wprowadzane przez Projekt postępowanie w sprawie uproszczonych porozumień cenowych polega w szczególności na ograniczeniu zakresu informacji wymaganych we wniosku o wydanie uproszczonego porozumienia cenowego, umożliwienie składania oświadczeń zamiast przedstawiania dużej liczby dokumentów; wprowadzenie ryczałtowej opłaty za wnioski o wydanie uproszczonego porozumienia cenowego niezależnej od wartości transakcji, wprowadzenie 3-miesięcznego terminu zakończenia postępowania w sprawie uproszczonego porozumienia cenowego.</p> <p>Zgodnie z Projektem, uproszczone porozumienia cenowe będą miały charakter porozumień jednostronnych w rozumieniu obecnych przepisów w zakresie uprzednich porozumień cenowych. Możliwość zawierania porozumień uproszczonych skierowana jest do świadczeniobiorców. Projekt przewiduje możliwość wystąpienia z wnioskiem o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego również przez zagranicznego inwestora, który dopiero planuje rozpoczęcie działalności w Polsce poprzez utworzony w tym celu podmiot zależny. W takim przypadku uprzednie porozumienie cenowe będzie wydawane dla krajowego podmiotu powiązanego.</p> <p>Reasumując omawiane zagadnienie należy wskazać, że Projekt jest pożądanym aktem legislacyjnym, który powinien usprawnić funkcjonujące procedury w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania. Dodatkowo, Projekt przyznaje przedsiębiorcom dodatkowe narzędzia ochrony ich interesów prawno-podatkowych w ramach prowadzonych sporów i postępowań podatkowych na poziomie krajowym poprzez dodanie komponentu konsultacyjnego i mediacyjnego — co w szczególności w odniesieniu do skomplikowanych transakcji transgranicznych może okazać się bardzo cenne dla pełnego przedstawienia argumentów podatnika.</p>	
5.	uwagi ogólne	Izby Bilateralne	<p>Na wstępie Izby pragną wyrazić swoją pozytywną ocenę dla inicjatywy wprowadzenia uproszczonych porozumień cenowych (dalej: uAPA) do polskiego porządku prawnego. Patrząc z perspektywy podatników, ukonstytuowanie tego narzędzia stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom i powinno pozwolić zarówno na lepsze zarządzanie ryzykiem podatkowym</p>	<p>Kwestia środków na zaplecze kadrowe do rozpatrywania APA została uwzględniona w OSR.</p>

			<p>w obszarze cen transferowych, jak i na ograniczenie kosztów administracyjnych prowadzonej działalności, a co najważniejsze na zmniejszenie negatywnych skutków dla przedsiębiorców wynikających z wprowadzenia art. 15e CITU.</p> <p>Izby pozytywnie odnoszą się również do proponowanych zmian w zakresie procedury zawierania APA, dotychczas regulowanej przepisami działu IIa Ordynacji podatkowej.</p> <p>Niezależnie od powyższego, biorąc pod uwagę stale wzrastające zainteresowanie podatników APA oraz uAPA, przy zaobserwowanym już obecnie przekraczaniu w praktyce terminów na rozpatrzenie wniosków o APA, Izby zwracają uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego zaplecza kadrowego, w szczególności w obliczu prognozowanej w ramach OSR liczby składanych wniosków. W tym celu zasadne może być zwiększenie zasobów kadrowych oraz budżetu jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za prowadzenie postępowań w zakresie APA oraz uAPA.</p>	
6.	uwagi ogólne	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	<p>W rankingu Doing Business Banku Światowego za 2019 r. Polska zajęła 33. na 190 miejsc. Ranking wskazuje gospodarki z przepisami najbardziej przyjaznymi biznesowi. To spadek o 6 pozycji w porównaniu z 2018 r. i drugi rok z rzędu ze spadkiem. Jak wyjaśnił w komentarzu dla PAP przedstawiciel Banku Światowego na Polskę i kraje bałtyckie Carlos Pinerua, pogorszenie pozycji polskiej gospodarki wynika "głównie z wydłużenia się czasu poświęcanego na płacenie podatków przez przedsiębiorców".</p> <p>Nie bez znaczenia dla tej oceny pozostaje niestabilne prawo podatkowe, zmieniane nader często w niezwykle szybkim procesie legislacyjnym niedającym adresatom szans na zapoznanie się z nowymi przepisami przed ich wejściem w życie (a tym bardziej możliwości zaplanowania inwestycji i innych przedsięwzięć gospodarczych z wyprzedzeniem).</p> <p>Omawiany projekt ustawy stanowi wdrożenie dyrektywy Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 265 z 14.10.2017, str. 1; dalej: Dyrektywa). Dyrektywa ta weszła w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, tj. 3 listopada 2017 r. Niniejsza</p>	Uwagi poza zakresem regulacji, nie wymagają stanowiska MF.

		<p>dyrektywa ma zastosowanie do każdej skargi złożonej, począwszy od dnia 1 lipca 2019 r. w odniesieniu do kwestii spornych dotyczących dochodu lub kapitału uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2018 r. lub później. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą jednak wyrazić zgodę na zastosowanie niniejszej dyrektywy w odniesieniu do każdej skargi, która została złożona przed tą datą, lub w odniesieniu do wcześniejszych lat podatkowych (por. art. 23 Dyrektywy).</p> <p>Jednocześnie 29 września 2017 r. uchwalono ustawę o wyrażeniu zgody na ratyfikację Konwencji wielostronnej implementującej środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, sporządzonej w Paryżu dnia 24 listopada 2016 r. (Dz. U. poz. 2104; dalej: Konwencja). Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 4 stycznia 2018 r. ratyfikował wyżej wymienioną Konwencję. Zgodnie z art. 34 ust. 1 Konwencji wchodzi ona w życie dnia 1 lipca 2018 r. w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej oraz Republiki Austrii, Jersey, Republiki Słowenii i Wyspy Man 2. Docelowo Konwencja ma także zmodyfikować treść umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych przez Polskę z innymi, 78 państwami.</p> <p>Rok 2018 przyniósł także zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613; dalej: Ordynacja podatkowa). Akt ten był zmieniany w trakcie 2018 r. 20 razy (w tym 11 razy po ogłoszeniu tekstu jednolitego). Niemniej najbardziej znacząca modyfikacja dotychczas obowiązującej procedury podatkowej nastąpiła z dniem 1 stycznia 2019 r. na mocy ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193). Prawodawca w tej nowelizacji szczególnie skupił się na walce z unikaniem opodatkowania i implementacji zasad określonych w dyrektywie Rady 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiającej przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE. z 2016 r. L 193, s. 1 ze zm.; dalej: dyrektywa ATAD). Dyrektywa ATAD miała być transponowana do systemów państw członkowskich tak, aby można było</p>	
--	--	---	--

			<p>stosować jej przepisy od dnia 1 stycznia 2019. Biorąc pod uwagę daty uchwalania aktów prawa międzynarodowego oraz wymogi dotyczące ich terminowego transponowania do polskiego systemu prawnego należy krytycznie ocenić działania podejmowane przez polskiego ustawodawcę polegające na częściowym implementowaniu tych postanowień w ramach kolejnych nowelizacji uchwalanych w 2018 r., by ostatecznie w 2019 r. na trzy miesiące przed datą graniczną określoną przez prawodawcę unijnego uznać, że te wielokrotnie nowelizowane przepisy należy ostatecznie wyłączyć z Ordynacji podatkowej i ująć je w ramach odrębnej ustawy. Działania te trudno uznać za racjonalne, przemyślane a przede wszystkim zaplanowane i skoordynowane zwłaszcza wobec zapowiedzi wprowadzenia od 2020 r. całkiem nowej ustawy zatytułowanej ordynacja podatkowa, która ma być bardziej przyjazna podatnikom i dawać im większą ochronę. Niemniej prawodawca zdecydował się na tak duże zmiany w dotychczas obowiązujących przepisach. Krytykę takich działań potęguje także i to, że obecna największa nowelizacja wprowadzona była pod hasłem 3xP, tj. przyjaznego, prostego i przejrzystego systemu podatkowego, a jej efektem są unormowania, które w znacznej mierze trudno uznać za poprawiające sytuację podatników i usprawniające system rozliczeń podatkowych.</p> <p>Niemniej w ocenie KRDP opiniowany projekt jest pożądanym aktem legislacyjnym, który powinien usprawnić funkcjonujące procedury tak w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, jak i zawierania porozumień cenowych. Przyznaje przedsiębiorcom dodatkowe narzędzia ochrony ich interesów prawno-podatkowych w ramach prowadzonych sporów i postępowań podatkowych na poziomie krajowym.</p>	
7.	uwagi ogólne	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	<p>Projektodawca przewiduje (art. 122 projektu) wejście w życie uchwalonej ustawy z dniem 1 lipca 2019 r. (co jest wymogiem wynikającym z przepisów Dyrektywy). Biorąc pod uwagę, że projekt opiniowanej ustawy został opublikowany 21 marca i poddany konsultacjom publicznym, a następnie zanim zostanie wniesiony do Sejmu - zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów - powinien zostać także poddany innym procedurom w ramach rządowego procesu legislacyjnego, termin ten można uznać za mało realny (a przede wszystkim nieodpowiadający</p>	<p>Uwaga bezzasadna. Jak zauważono na końcu zgłoszonej uwagi przepisy, które mogą mieć zastosowanie do dochodów osiągniętych przed wejściem w życie ustawy spełniają kryteria konstytucyjne, dlatego zagadnienie związane z naruszeniem zasady „<i>lex retro non agit</i>” nie</p>

		<p>standardom uchwalania aktów normatywnych wyznaczonym przez zasadę demokratycznego państwa prawa i wywiedzione z niej przez Trybunał Konstytucyjny: zasady uchwalania i zmiany przepisów prawa podatkowego w ciągu roku oraz zakaz retroakcji).</p> <p>Zakaz wprowadzania zmian w prawie podatkowym w czasie trwania roku podatkowego nie został wyrażony wprost w przepisach ustawy zasadniczej. Trybunał Konstytucyjny wyprowadził taką zasadę, podobnie jak szereg innych, tj. zasada prawidłowej legislacji, z klauzuli demokratycznego państwa prawnego. W literaturze przyjmuje się, że zasada niewprowadzania zmian w prawie podatkowym w czasie trwania roku podatkowego może być traktowana jako egzemplifikacja zakazu retroaktywności prawa. Zasada ta bywa również ujmowana w doktrynie kierującej się orzecnictwem TK jako zakaz wprowadzania zmian w prawie podatkowym w trakcie roku podatkowego oraz nakaz dokonywania tych zmian i ogłaszania w roku poprzednim. Wydaje się zatem, że omawiana zasada jest nie tylko konkretyzacją na gruncie prawa podatkowego zakazu retroaktywności, ale ma charakter szczególnie restryktywnego wymogu w zakresie vacatio legis ustawy podatkowej. Ustawa taka powinna być bowiem ogłoszona w roku poprzedzającym rok podatkowy. Obywatel powinien mieć poczucie względnej stabilności prawa po to, aby mógł prowadzić swoje sprawy w zaufaniu, iż nie naraża się na niekorzystne skutki prawne swoich decyzji i działań niemożliwe do przewidzenia w chwili podejmowania tych decyzji i działań (orzeczenie TK z 3 grudnia 1996 r., K. 25/95).</p> <p>Analiza orzecnictwa Trybunału Konstytucyjnego pozwala na ustalenie zasadniczych cech tej zasady. Po pierwsze, zakaz wprowadzania zmian w prawie podatkowym w trakcie roku podatkowego stanowi konsekwencję zakazu ustanawiania regulacji prawnych z mocą wsteczną oraz obowiązku wprowadzenia stosownego okresu dostosowawczego. Po drugie, Trybunał wiąże obowiązywanie tej zasady nie ze wszystkimi podatkami, lecz jedynie z tymi, które rozliczane są w cyklu rocznym. Tylko wówczas bowiem wprowadzenie zmian zasad opodatkowania w trakcie roku podatkowego oznacza, iż „nowe prawo” stosowane musi być do zdarzeń prawnych, które zaistniały przed jego wejściem w życie. Za charakterystyczny uznać należy pogląd Trybunału Konstytucyjnego</p>	<p>występuje. Propozycję polegającą na odniesieniu się w uzasadnieniu do projektu ustawy do zasady niedziałania prawa wstecz uznano za bezprzedmiotową. W związku z dynamiką procesu legislacyjnego proponowany termin wejścia w życie określony w projekcie ustawy może ulegać zmianom na poszczególnych etapach prac.</p>
--	--	---	---

		<p>wyrażony w orzeczeniu z 29 marca 1994 r., K 13/93: Należy (...) wymagać, aby ustawodawstwo podatkowe dotyczące podatków płaconych w skali rocznej tworzone było nie tylko z respektowaniem zasady niedziałania prawa wstecz, lecz także przy zachowaniu stosownego <i>vacatio legis</i> w roku poprzedzającym rok podatkowy. Podatnicy powinni mieć bowiem czas na dostosowanie swoich decyzji do podatku, który będą musieli zapłacić w nadchodzącym roku podatkowym. Zaskakiwanie podatników zmianą podatku w trakcie trwania roku podatkowego jest niezgodne z zasadami wynikającymi z art. 1 przepisów konstytucyjnych utrzymanych w mocy przez Małą Konstytucję (zasada demokratycznego państwa prawnego). Podobnie w orzeczeniu z 28 grudnia 1995 r., K 28/95, Trybunał Konstytucyjny, analizując przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, stwierdził, że: W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego dotyczącym podatków wymierzanych w skali rocznej, uznającym w zasadzie swobodę Parlamentu do kształtowania wysokości podatków, ukształtowanych zostało kilka zasad, z których wynika między innymi obowiązek zachowania odpowiedniej <i>vacatio legis</i> poprzedzającej wprowadzenie zmian przepisów podatkowych. (...) Chodzi w szczególności o wymogi pewności prawa i zaufania obywateli do państwa wynikające z art. 1 przepisów konstytucyjnych. Trybunał wielokrotnie zwracał uwagę na to, że powyższe zasady nabierają szczególnego znaczenia w prawie daninowym. Wynika to z tego, że w zakresie stosunku prawnopodatkowego władztwo państwa zaznacza się wyjątkowo mocno. Dlatego w prawie podatkowym gwarancje ochrony prawnej interesów jednostki mają tak duże znaczenie. Chodzi bowiem o możliwość rozporządzania przez obywateli swoimi interesami życiowymi przy uwzględnieniu regulacji podatkowych, opublikowanych jeszcze przed rozpoczęciem roku podatkowego (kalendarzowego). Konsekwencją tego jest wymóg, aby ustawodawstwo podatkowe znane było podatnikom z odpowiednim wyprzedzeniem przed początkiem roku podatkowego. Wymóg ten stawiany jest ustawodawcom od co najmniej 200 lat tj. od czasu sformułowanej przez Adama Smitha zasady pewności podatków. Po trzecie, również w odniesieniu do podatków wymierzanych w skali rocznej Trybunał Konstytucyjny nie absolutyzuje zakazu wprowadzania zmian w trakcie roku podatkowego. W wyroku z 25 kwietnia 2001 r., K 13/01</p>	
--	--	--	--

		<p>Trybunał, odwołując się do swojego wcześniejszego orzecznictwa stwierdził, że: W dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wskazywano już, iż nie jest w zasadzie dopuszczalne dokonywanie zmian obciążeń podatkowych w ciągu roku (orzeczenie z 29 marca 1994 r., K. 13/93, OTK w 1994 r., cz. I, s. 49-50). Zmiany takie, gdy chodzi o obecne ukształtowanie podatku dochodowego od osób fizycznych, "powinny wchodzić w życie przynajmniej na miesiąc przed końcem poprzedniego roku podatkowego (orzeczenie z 28 grudnia 1995 r., K. 28/95, OTK ZU Nr 3/1995, s. 204-205). Nie są to wprawdzie wymagania o bezwzględnie wiążącym charakterze, ale odstępianie od nich dopuszczalne jest tylko, gdy przemawiają za tym uzasadnione argumenty prawne (por. także wyrok K 47/01).</p> <p>Proponowana ustawa generalnie będzie miała zastosowanie do dwóch podatków dochodowych, które co do zasady rozliczane są w skali roku. Z tego względu wprowadzenie nowych regulacji w połowie okresu rozliczeniowego należy uznać za niezgodne z ww. zasadami uchwalania zmian w prawie podatkowym (chyba, że uznamy, iż data transponowania dyrektywy - znana ustawodawcy od ponad roku - jest uzasadnionym argumentem prawnym, lub, że projektowane regulacje z chwilą wejścia w życie poprawią sytuację potencjalnych adresatów tych przepisów).</p> <p>Wątpliwości może także budzić możliwość zastosowania przepisów działu II rozdziału 2 opiniowanego projektu do kwestii spornych dotyczących dochodu lub majątku uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2017 r. (co jest zgodne z dyspozycją art. 23 Dyrektywy).</p> <p>W konsekwencji należy zbadać, czy projektowane regulacje nie naruszają podstawowej zasady prawa intertemporalnego, tj. zasady niedziałania prawa wstecz (lex retro non agit). Z naruszeniem zakazu retroaktywności mamy do czynienia wówczas, gdy do czynów, stanów rzeczy lub zdarzeń, które miały miejsce przed wejściem w życie nowych przepisów, stosujemy te nowe przepisy, w sytuacji jednak gdy są to zdarzenia zakończone, zamknięte przed wejściem w życie nowych przepisów. Z dozwoloną w świetle orzecznictwa trybunalskiego retrospektywnością prawa mamy zaś do czynienia wtedy, gdy przepisy nowego prawa regulują zdarzenia bądź stosunki prawne o charakterze otwartym, ciągłym, tj. takie, które nie</p>	
--	--	--	--

			<p>znalazły jeszcze swojego zakończenia (stosunki w toku), które rozpoczęły się, powstały pod rządami dawnego prawa i trwają dalej, po wejściu w życie przepisów nowej ustawy.</p> <p>W świetle dotychczasowego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, przepisy działające wstecz można wyjątkowo uznać za zgodne z zasadą demokratycznego państwa prawnego, jeżeli:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nie są to przepisy prawa karnego ani regulacje zakładające podporządkowanie jednostki państwu (np. prawo daninowe); - mają one rangę ustawową; - ich wprowadzenie jest konieczne (niezbędne) do realizacji lub ochrony innych, ważniejszych i konkretnie wskazanych wartości konstytucyjnych; - spełniona jest zasada proporcjonalności, czyli wyraźne są argumenty konstytucyjne przemawiające za retroaktywnością, równoważące negatywne skutki; - nie powodują one ograniczenia praw lub zwiększenia zobowiązań adresatów norm prawnych, a przeciwnie - poprawiają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej (ale nie kosztem pozostałych adresatów tej normy); - problem rozwiązywany przez te regulacje nie był znany ustawodawcy wcześniej i nie mógł być rozwiązany z wyprzedzeniem bez użycia przepisów działających wstecz. <p>Biorąc pod uwagę, że przepisy, które mogą mieć zastosowanie do dochodów osiągniętych przed wejściem w życie ustawy spełniają powyższe kryteria należy uznać je za dopuszczalne konstytucyjnie. Niemniej powyższe rozważania pozostawały poza zakresem uzasadnienia projektu ustawy.</p>	
8.	uwagi ogólne	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	<p>Mając na względzie zaproponowany zakres unormowań KRDP proponuje rozważenie możliwości wprowadzenia nowej instytucji usuwania podwójnego ekonomicznego opodatkowania, jaką byłaby „kontrola odpowiadająca na wniosek podatnika”. Taka kontrola mogłaby zostać przeprowadzona na wniosek podatnika, w przypadku, gdy transakcja wewnątrzgrupowa realizowana przez tego podatnika byłaby przedmiotem kontroli cen transferowych u podmiotu powiązanego przez administrację</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zarówno umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, jak również Konwencja Arbitrażowa przewidują rozwiązania służące załatwieniu sprawy bez konieczności wszczęcia procedury MAP (art. 5 tzw.</p>

			zagraniczną. Takie rozwiązanie umożliwiłoby usunięcie podwójnego opodatkowania i osiągnięcie porozumienia przez administracje już na etapie kontroli i efektywnie ograniczyłyby ilość potencjalnych, długotrwałych procedur MAP po jednostronnym doszacowaniu. Biorąc pod uwagę rozwój mechanizmów wymiany informacji podatkowych, wydaje się, że tego typu kontrola mogłaby zostać przeprowadzona w trybie „jednoczesnych kontroli podatkowych”, w połączeniu z efektywną wymianą informacji, nie wymagałaby wprowadzania pełnej procedury prowadzenia wspólnej kontroli przez dwie administracje. Dla umożliwienia skorzystania z tego mechanizmu przez podatników, niezbędne byłoby w przypadku takich inicjowanych przez nich kontroli, wyłączenie sankcji KKS w związku z ewentualnym doszacowaniem po stronie polskiej.	Konwencji Arbitrażowej, również art. 55 projektu ustawy, oraz art. 9 ust. 2 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i od majątku, która stanowi „wzorzec” dla dwustronnych ratyfikowanych umów międzynarodowych o unikaniu podwójnego opodatkowania). Praktyka związana ze stosowaniem Kodeksu karnego skarbowego jest poza zakresem regulacji projektu ustawy.
9.	uwagi ogólne	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zwracamy uwagę na konieczność dogłębnej analizy projektowego aktu prawnego pod kątem zgodności stosowanych w nim pojęć z przepisami Ordynacji podatkowej (np. pełnomocnik a przedstawiciel; pismo a wniosek), wewnętrznej spójności (wyeliminowanie powtórzeń) i doprecyzowania poszczególnych instytucji (skutki niezpełnienia braków pisma w terminie).	Uwaga częściowo uwzględniona. W art. 6 ust. 2 określono skutki niezpełnienia pisma (pozostawienie pisma bez rozpatrzenia), w art. 5 określono zamknięty katalog elementów, które powinno zawierać każde pismo. Również doprecyzowano relację pisma a wniosku (wniosek powinien czynić zadość wymogom pisma oraz zawierać inne elementy właściwe jedynie dla wniosku).
10.	uwagi ogólne	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zastosowana technika prawodawcza - związana z tworzeniem odrębnych słowników pojęciowych dla każdego działu projektu ustawy oraz dodatkowego, wspólnego dla wszystkich przepisów projektu ustawy - wydaje się skutkować koniecznością ponownego rozważenia, czy połączenie materii objętych opiniowanym projektem jest racjonalne i poprawne legislacyjnie.	Uwaga nieuwzględniona. Przyjęta technika jest prawidłowa pod względem legislacyjnym.
11.	uwagi ogólne APA	Crido	Na wstępie Podmiot zainteresowany pragnie wyrazić swoją pozytywną ocenę dla inicjatywy wprowadzenia uproszczonych porozumień cenowych	Kwestia środków na zaplecze kadrowe do rozpatrywania APA

			<p>(dalej: uAPA) do polskiego porządku prawnego. Patrząc z perspektywy podatników, ukonstytuowanie tego narzędzia stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom i powinno pozwolić zarówno na lepsze zarządzanie ryzykiem podatkowym w obszarze cen transferowych, jak i na ograniczenie kosztów administracyjnych prowadzonej działalności. Podmiot zainteresowany pozytywnie odnosi się również do proponowanych zmian w zakresie procedury zawierania APA, dotychczas regulowanej przepisami działu lla Ordynacji podatkowej. Niezależnie od powyższego, biorąc pod uwagę stale wzrastające zainteresowanie podatników APA oraz uAPA, przy zaobserwowanym już obecnie przekraczaniu w praktyce terminów na rozpatrzenie wniosków o APA, Podmiot zainteresowany zwraca uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego zaplecza kadrowego, w szczególności w obliczu prognozowanej w ramach OSR liczby składanych wniosków. W tym celu zasadne może być zwiększenie zasobów kadrowych oraz budżetu jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za prowadzenie postępowań w zakresie APA oraz uAPA. Jednocześnie, z uwagi na mniejszy poziom skomplikowania postępowań w zakresie transakcji będących przedmiotem wnioskowania o uAPA, a także mniejsze ryzyko erozji podstawy opodatkowania w wyniku realizacji transakcji będących przedmiotami wnioskowania o uAPA.</p>	została uwzględniona w OSR.
12.	uwagi ogólne APA	Konfederacja Lewiatan	Jednocześnie wnosimy o rozszerzenie zakresu stosowania ustawy do zawierania porozumień w zakresie stosowania art. 24d i art. 24e ustawy o CIT i ustawy o PIT. Porozumienia te powinny być wzorowane na uprzednich porozumieniach cenowych. Przedmiotem porozumień powinno być ustalenie sposobu kalkulacji dochodu kwalifikowanego.	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie takiego instrumentu wiąże się z koniecznością opracowania kompleksowego rozwiązania, co pozostaje poza zakresem projektu.
13.	uwagi ogólne APA	PWC	Proponowane przepisy: Obecne przepisy o APA oraz Projekt ustawy nie dają możliwości objęcia wnioskiem o APA analiz prowadzonych w trybie wprowadzonego od 1 stycznia 2019 roku przepisu art. 24d ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych („Ustawa o CIT”, Dz.U.2018.1036 t.j.), dotyczącego ustalenia wysokości kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej. Do ustalenia dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie takiego instrumentu wiąże się z koniecznością opracowania kompleksowego rozwiązania, co pozostaje poza zakresem projektu.

			uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z art. 24d ust. 8 Ustawy o CIT, stosuje się odpowiednio przepisy o cenach transferowych. Analiza taka nie dotyczy transakcji kontrolowanych w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 6 Ustawy o CIT, lecz stanowi analizę wartości dodanej generowanej przez poszczególne obszary funkcjonalne wewnątrz spółki (w celu ustalenia, jaka część dochodu związana jest z działalnością kwalifikowaną). W rezultacie, pomimo skomplikowanego charakteru analiz niezbędnych do przeprowadzenia w tym trybie, nie jest możliwe uzyskanie potwierdzenia ich prawidłowości ze strony organów podatkowych. Proponowane rozwiązanie: Proponujemy wprowadzenie mechanizmu pozwalającego na odpowiednie zastosowanie przepisów i trybu APA do potwierdzenia prawidłowości ustalenia dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z art. 24d.	
14.	Rozdział 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Ustawa nie precyzuje zależności pomiędzy poszczególnymi procedurami (np. w jakich przypadkach podatnik może skorzystać z przepisów rozdziału 2, a w jakich z pozostałych procedur). Doprecyzowanie w tym zakresie powinno ułatwić stosowanie ustawy.	<p>Uwaga bezzasadna. Przedmiotowa kwestia została ujęta w uzasadnieniu do projektu ustawy: „...<i>celem regulacji jest również zwiększenie przejrzystości środków umożliwiających rozwiązywanie sporów mogących powstać na tle problematyki podwójnego opodatkowania, poprzez wskazanie możliwych procedur, przy jednoczesnym zapewnieniu jasnych reguł inicjowania konkretnych procedur, oraz <u>pozostawienie w tym zakresie wyboru wnioskodawcy.</u></i>”</p> <p>Niemniej w zakresie procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (czyli tej części projektu ustawy, który stanowi wdrożenie dyrektywy 2017/1852), art. 9 ust. 4</p>

				określa, że złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej jest równoznaczne z wycofaniem uprzednio złożonych w tej samej kwestii spornej wniosków o wszczęcie innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania. Treść tego przepisu nawiązuje do art. 3 ust. 3 lit. e podpunkt (v) oraz art. 16 ust. 5 dyrektywy rady 2017/1852.
15.	art. 2 pkt 2 i pkt 10	Crido	W opinii Zainteresowanego podmiotu właściwe definicje krajowego podmiotu powiązanego oraz zagranicznego podmiotu powiązanego powinny zostać rozszerzone o instytucje zagranicznego zakładu (Permanent Establishment)	Uwaga bezzasadna. Definicje krajowego podmiotu powiązanego i zagranicznego podmiotu powiązanego obejmują zakład zagraniczny, ponieważ odnoszą się do definicji podmiotów powiązanych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych i ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, która obejmuje zakład.
16.	art. 3	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Ustawa zawiera kilka katalogów pojęć (np. art. 3, art.8). Rozwiązanie takie wydaje się być zgodne z Zasadami techniki prawodawczej, niemniej utrudnia stosowanie przepisów ustawy. Proponujemy wprowadzenie jednego, spójnego katalogu pojęć. Zasadne jest zdefiniowanie terminu „pierwsze zawiadomienia o działaniu organów podatkowych ” z uwagi na fakt, że moment pierwszego zawiadomienia o działaniu organów podatkowych stanowi początek biegu terminu na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej dotyczącej podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.	Uwaga nieuwzględniona. W zakresie kilku katalogów definicji; przyjęta technika jest prawidłowa pod względem legislacyjnym. Nie jest możliwe zdefiniowanie wyrażenia „pierwsze zawiadomienia o działaniu organów podatkowych ”, ponieważ termin na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej jest otwierany przez zawiadomienie o działaniu w którymkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich. Należy podkreślić, że

				działanie, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna może wystąpić poza granicami RP. Nie jest więc możliwe zbiorcze ujęcie aktów lub czynności, które mogą otwierać termin w poszczególnych państwach członkowskich. Niemniej za otrzymanie pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna należy uznać wszelkie działania władcze, w Polsce będzie to np. doręczenie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub doręczenie protokołu kontroli.
17.	art. 4	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zasadne jest wskazanie, jakie podmioty mogą składać wnioski wszczynające procedurę rozstrzygania sporów. Kwestię tę określa artykuł 8. Natomiast art. 9 powtarza niejako treść art. 4 - w konsekwencji art. 4 jest niepotrzebny.	Uwaga nieuwzględniona. Art. 4 projektu ustawy określa, że procedury wszczyna się na wniosek, tym samym (a contrario) procedury nie są wszczynana z urzędu, inicjatorem zawsze jest osoba, której dotyczy spór.
18.	art. 5 ust 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Wyraz „oraz” w zdaniu „Pismo czyni zadość wymogom ustalonym w przepisach niniejszego działu oraz zawiera:” proponuje się zastąpić wyrazem „jeżeli”. W pozostałych przepisach działu wskazano dodatkowe wymogi, np. co do języka pisma; przepis określający wymogi formalne pisma jest nieprecyzyjny, a przez to nieczytelny - powinien zostać przeformułowany. Kiedy pismo jest pismem a kiedy wnioskiem?	Uwaga uwzględniona. W art. 5 określono zamknięty katalog elementów, które powinno zawierać każde pismo. Również doprecyzowano relację pisma a wniosku (wniosek powinien czynić zadość wymogom pisma oraz zawierać inne elementy właściwe jedynie dla wniosku).
19.	art. 5 ust. 4-6	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Nie jest zasadne tworzenie odrębnego reżimu dot. korzystania ze wsparcia pełnomocników. Wystarczające powinno być odwołanie do przepisów Ordynacji Podatkowej i innych przepisów regulujących korzystanie z pełnomocników.	Uwaga nieuwzględniona. Do instytucji pełnomocnictwa stosuje się wybrane przepisy Ordynacji podatkowej. Regulacja dotycząca

				pełnomocnictw uregulowana w projekcie ustawy wynika z konieczności uwzględnienia specyfiki procedury.
20.	art. 6 ust. 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Projekt ustawy nie przewiduje konsekwencji przekroczenia terminu 7 dni do uzupełnienia braków, przy czym art. 7 ust. 3 projektu nie wskazuje na odpowiednie stosowanie art. 169 § 1 Ordynacji podatkowej.	Uwaga uwzględniona. W art. 6 ust. 2 określono skutki nieuzupełnienia pisma (pozostawienie pisma bez rozpatrzenia).
21.	art. 8 ust. 1 pkt 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Proponuje się doprecyzowanie sformułowania definicji podwójnego opodatkowania w taki sposób, aby jasno odnosiła się do sytuacji podmiotów prowadzących działalność w Specjalnych Strefach Ekonomicznych. Zwolnienia strefowe są zamierzoną polityką państwa prowadząca do promocji inwestycji. Wystąpienie doszacowania w odniesieniu do „transakcji strefowej” za granicą, powinno wiązać się z możliwością dokonania korekty odpowiadającej w Polsce. Pomimo, iż w roku podatkowym tego doszacowania dochód ten może być w Polsce zwolniony w uwagi na zwolnienie strefowe, ma to bezpośredni wpływ na wielkość przysługującego zwolnienia w całym okresie zezwolenia strefowego. Zatem podwójne opodatkowanie w stosunku do transakcji pojawi się z uwagi na szybsze wykorzystanie limitu zwolnienia strefowego. Brak możliwości dokonania korekty odpowiadającej miałyby negatywny wpływ na działalność objętą przez państwo szczególną zachętą ekonomiczną.	Uwaga nieuwzględniona. Definicja podwójnego opodatkowania stanowi wdrożenie art. 2 ust. 1 lit. c dyrektywy 2017/1852. Definicja legalna podwójnego opodatkowania powinna być jednolita dla wszystkich państw członkowskich.
22.	art. 9 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej dotyczącej podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w terminie trzech lat od dnia otrzymania pierwszego zawiadomienia o działaniu organów podatkowych, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna. Zaproponowany termin jest nieakceptowalny ze względu na przedłużające się postępowania urzędów celno-skarbowych. W praktyce niektóre kontrole podatkowe/skarbowe trwają powyżej okresu trzech lat, co będzie powodowało sytuację, że wniosek o procedurę wzajemnego porozumiewania się (MAP) trzeba będzie składać przed wydaniem decyzji. Postulujemy aby liczyć termin od terminu otrzymania decyzji podatkowej.	Uwaga bezzasadna. Termin jest standardem wypracowanym na gruncie procedur wzajemnego porozumiewania się prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania opartych o Model Konwencji OECD, a także na podstawie Konwencji Arbitrażowej. Nie jest możliwe zdefiniowanie

				<p>wyrażenia „pierwsze zawiadomienia o działaniu organów podatkowych”, ponieważ termin na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej jest otwierany przez zawiadomienie o działaniu w którymkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich. Należy podkreślić, że działanie, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna może wystąpić poza granicami RP. Nie jest więc możliwe zbiorcze ujęcie aktów lub czynności, które mogą rozpocząć bieg terminu na złożenie wniosku. Niemniej za otrzymanie pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna należy uznać wszelkie działania władcze, w Polsce będzie to np. doręczenie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub doręczenie protokołu kontroli.</p>
23.	art. 9 ust. 1	Crido	<p>Podmiot zainteresowany zwraca uwagę, na praktyczne problemy, jakie może stwarzać brak na poziomie Projektu definicji „zawiadomienia o działaniu organów podatkowych”, od którego należy liczyć termin na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. O ile projektowany przepis stanowi wdrożenie regulacji zawartych w Dyrektywie Rady 2017/1852 (dalej: Dyrektywa), to w celu zachowania pełnej gwarancji skorzystania z instrumentu, implementacja Dyrektywy w tym zakresie powinna wskazywać na katalog czynności organu, które nie stanowią „zawiadomienia o działaniu organów podatkowych”. Dotychczasowa praktyka dostarcza przykładów działania (por. m.in. wezwanie w trybie przepisów działu V Ordynacji podatkowej o przedłożenie dokumentacji cen transferowych, wezwanie w toku postępowania o wyjaśnienia w przedmiocie zasadności poniesienia kosztów związanych z daną</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Należy podkreślić, że działanie, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna może wystąpić poza granicami RP. Nie jest więc możliwe zbiorcze ujęcie aktów lub czynności, które nie rozpoczynają biegu terminu na złożenie wniosku. Niemniej za otrzymanie pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna należy uznać wszelkie działania władcze, w Polsce będzie to</p>

			transakcją), które mogą być interpretowane jako otrzymanie pierwszego zawiadomienia o którym mowa w art. 9 ust. 1 projektu. Rozbieżności interpretacyjne w przedmiocie przywołanego zagadnienia mogą doprowadzić do pozbawienia podatnika prawnej możliwości skorzystania z procedury regulowanej Dyrektywą.	np. doręczenie decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego lub doręczenie protokołu kontroli. Ponadto termin jest standardem wypracowanym na gruncie procedur wzajemnego porozumiewania się prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania opartych o Model Konwencji OECD, a także na podstawie Konwencji Arbitrażowej. Pomocną wskazówką jest Raport JTPF - Aneks nr 2 dokument Komisji Europejskiej ze spotkania z 2015 r. (sygnatura JTPF/002/2015/en).
24.	art. 10 ust. 1 pkt 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zasadne jest wskazanie, na jaki dzień bilansowy należy wyliczyć kryteria ilościowe, tj. dzień bilansowy właściwy dla roku podatkowego będącego przedmiotem kontroli podatkowej, roku dokonania pierwszego oszacowania, czy dla roku złożenia wniosku o eliminację podwójnego opodatkowania.	Uwagę uwzględniono. W art. 10 projektu ustawy przyjęto metodologię spójną z art. 56 ustawy o rachunkowości stanowiącą wdrożenie dyrektywy 2013/34.
25.	art. 10 ust. 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Proponuje się dodanie wstępu: „W przypadku, o którym mowa w ust. 1”, tak aby było wyraźnie wskazane, że cały art. 10 dot. osób fizycznych i małych podatników.	Uwaga uwzględniona.
26.	art. 10 ust. 3	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zasadne jest doprecyzowanie, jaką datę uznaje się za „dzień zawiadomienia”, tj. czy jest to dzień wysyłki zawiadomienia przez organ krajowy, dzień otrzymania zawiadomienia przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego.	Uwaga nieuwzględniona. Art. 17 dyrektywy stwierdza, że <i>po dokonaniu powiadomienia uznaje się, że osoba, której dotyczy spór, przedłożyła zgłoszenie we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich w dniu tego powiadomienia.</i>
27.	art. 11 ust. 1	Krajowej Rady	Dyrektywa mówi o „first notification of the action that resulted in, or that	Uwaga uwzględniona.

	pkt 2	Doradców Podatkowych	will result in, a question in dispute" nie wskazując na przesłankę "opodatkowania niezgodnego z umową międzynarodową". Uważamy, że w tym przypadku właściwe jest zachowanie oryginalnego sformułowania użytego w Dyrektywie	
28.	art. 11 ust. 6	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	W związku z odpowiednim stosowaniem art. 6 ust. 2 projektu ustawy uwaga do art. 11 ust. 6 analogiczna jak w pkt 6. [Projekt ustawy nie przewiduje konsekwencji przekroczenia terminu 7 dni do uzupełnienia braków, przy czym art. 7 ust. 3 projektu nie wskazuje na odpowiednie stosowanie art. 169 § 1 Ordynacji podatkowej.]	Uwaga uwzględniona. W art. 6 ust. 2 określono skutki nieuzupełnienia pisma (pozostawienie pisma bez rozpatrzenia).
29.	art. 12 ust. 3	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Przepis nie wskazuje konsekwencji przekroczenia terminu 3 miesięcy na przekazanie dodatkowych informacji.	Uwaga bezzasadna. Art. 13 ust. 2 pkt 3 projektu ustawy określa, że nieuzupełnienie wniosku o dodatkowe informacje w terminie stanowi podstawę do odrzucenia wniosku.
30.	art. 13 ust. 2 pkt 4	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zasadne jest określenie zamkniętego katalogu przesłanek pozwalających na odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Sformułowanie „...lub gdy z jakichkolwiek innych przyczyn wniosek nie może zostać przyjęty” umożliwi właściwemu organowi krajowemu powołanie się na przesłanki, które nie zostały określone w przepisach i tym samym nie są znane wnioskodawcy a priori na etapie składania wniosku, a także wykracza poza przesłanki wskazane w Dyrektywie. W omawianym przypadku właściwe jest wskazanie przesłanek określonych w art. 5 ust. 1 Dyrektywy.	Uwaga uwzględniona. Określono zamknięty katalog przesłanek stanowiących podstawę odrzucenia wniosku.
31.	art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 1, art. 113 pkt 1 lit. b	Prezes NSA	Z art. 14 ust. 1 projektu wynika, że na odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przysługuje skarga do właściwego sądu krajowego wyłącznie w przypadku, gdy organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły wniosek. Właściwy sąd krajowy, stosownie do art. 8 ust. 1 pkt 4 projektu, to sąd administracyjny. O ile z art. 14 ust. 1 projektu wynika, że kontroli sądu ma podlegać odrzucenie skargi (jako rozstrzygnięcie), to nie wynika z niego wprost w jakiej prawnej formie owo odrzucenie wniosku następuje. W tym względzie odnotowania wymaga, że art. 13 ust. 5 projektu, który jest związany funkcjonalnie z art. 14 ust. 1, stanowi, że zawiadomienie o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej zawiera: oznaczenie	Uwaga uwzględniona. Wskazano wyraźnie na formę rozstrzygnięcia – tj. na postanowienie. Uwzględniono konieczność wykazania w skardze przesłanki jej dopuszczalności jaką jest odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej we wszystkich zainteresowanych państwach.

		<p>właściwego organu krajowego, datę, podpis, przyczynę odrzucenia wniosku, pouczenie osoby, której dotyczy spór, o prawie wniesienia skargi do właściwego sądu krajowego oraz o treści art. 14 ust. 2. To właśnie zawiadomienie będzie doręczane stronie (art. 13 ust. 4 projektu). W praktyce może to oznaczać, że zainteresowane podmioty będą dążyły do zaskarżenia do sądu administracyjnego przejawu działania organu jakim jest zawiadomienie o odrzuceniu wniosku. Odnotowania w związku z tym wymaga, że elementy składowe zawiadomienia o odrzuceniu wniosku z art. 13 ust. 5 projektu są zasadniczo zbieżne z elementami (cechami) postanowienia (zob. art. 216-217 Ordynacji podatkowej).</p> <p>W kontekście powyższego można mieć wątpliwości, czy art. 113 pkt 1 lit. b projektu jest adekwatnym, z punktu widzenia krajowego porządku prawnego, środkiem do zapewnienia sądowej kontroli nad rozstrzygnięciem o odrzuceniu wniosku. Przepis art. 113 pkt 1 lit. b projektu zakłada dodanie § 2b pkt 1-4 do art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.; dalej P.p.s.a.). Zgodnie z projektowanym art. 3 § 2b pkt 1 P.p.s.a. w ramach procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych sądy administracyjne orzekają wyłącznie w sprawach odrzucenia przez wszystkie zainteresowane państwa członkowskie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej, o którym mowa w art. 9 ust. 1 tej ustawy. Formułując powyższą ocenę co do adekwatności rozwiązania przewidzianego w art. 113 pkt 1 lit. b projektu godzi się zauważyć i to, że projektowany art. 3 § 2b pkt 1 P.p.s.a. jako odwołujący się wyłącznie do określonej kategorii spraw zakłóca dotychczasową systematykę art. 3 P.p.s.a. W obowiązującym aktualnie brzmieniu tego ostatniego przepisu kognicja sądów administracyjnych powiązana jest bowiem nie tylko z określoną kategorią spraw, ale przede wszystkim z prawnymi formami działalności administracji publicznej, ewentualnie bezczynnością (przewlekłym prowadzeniem postępowania przez organy administracji publicznej).</p> <p>Na tle art. 14 ust. 1 i art. 113 pkt 1 lit. b projektu, które zakładają</p>	
--	--	---	--

			<p>możliwość skutecznego wniesienia skargi do sądu administracyjnego na odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej jedynie w przypadku, gdy organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły wniosek, zauważyć trzeba również, że sąd administracyjny musi dysponować informacją, czy takie odrzucenie wniosku przez wszystkie zainteresowane państwa członkowskie miało miejsce. W związku z powyższym, niezależnie od prawnej formy rozstrzygnięcia o odrzuceniu wniosku, konieczne jest zaprojektowanie regulacji zobowiązującej organ do poinformowania sądu administracyjnego (np. w odpowiedzi na skargę), że wszystkie zainteresowane państwa członkowskie odrzuciły wniosek. Zaproponowane w art. 113 pkt 1 lit. b projektu zmiany same w sobie nie zwalniają bowiem sądu administracyjnego z obowiązku oceny dopuszczalności wniesionej skargi. W przypadku złożenia skargi do sądu administracyjnego, pomimo tego, że nie wszystkie organy zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły wniosek, sąd zobowiązany będzie do odrzucenia takiej skargi jako niedopuszczalnej. Powyższe informacje są zatem nieodzowne do dokonania przez sąd administracyjny oceny dopuszczalności skargi. Powyższe uwagi należy uwzględnić w toku dalszych prac legislacyjnych na przepisami projektu;</p>	
32.	art. 14	KSKOK	<p>Art. 14 w związku z art. 113 – brak wskazania o jaki właściwy sąd krajowy chodzi – skoro ustawa zawiera przepis określający prawo do złożenia skargi na odrzucenie wniosku, to powinna określać również sąd, do którego skargę taką należy skierować, szczególnie że poprzez zmiany z art. 113 ustawy do przepisów ustawy PPSA kompetencja do rozpoznawania spraw w tym zakresie przekazywana jest sądom administracyjnym. Jednocześnie przepis art. 14 ani powiązane z nim zmiany w ustawie PPSA nie wskazują od jakiego dnia liczyć należy początek biegu terminu do wniesienia skargi na odrzucenie wniosku, skoro skarga przysługuje wyłącznie w przypadku gdy wniosek zostanie przez wszystkie zainteresowane państwa. W takim przypadku samo doręczenie zawiadomienia w trybie art. 13 ust. 5 w świetle art. 14 nie prowadzi jeszcze do powstania prawa do wniesienia skargi do sądu;</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Przesłanką wniesienia skargi na odrzucenie wniosku jest odrzucenie przez wszystkie zainteresowane państwa członkowskie. W konsekwencji termin na wniesienie skargi zostaje otwarty w momencie najpóźniej doręzonego rozstrzygnięcia o odrzuceniu wniosku.</p>
33.	art. 14 ust. 1	Konfederacja Lewiatan	<p>Na odrzucenie wniosku przysługuje skarga do właściwego sądu krajowego wyłącznie w przypadku, gdy organy wszystkich zainteresowanych państw</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przepis stanowi wdrożenie regulacji</p>

			<p>członkowskich odrzuciły wniosek. Takie brzmienie przepisu ogranicza możliwość odwołania się podatnika od decyzji organu odrzucającego wniosek tylko do przypadku, gdy oba (lub więcej) krajów odrzuciło wniosek pozostawiając podatnika w zawieszeniu, gdy tylko jeden z krajów odrzucił wniosek. Proponujemy wykreślenie części zdania po słowie „krajowego”. Proponowana procedura z komisją doradczą (art. 21 ust. 1 pkt 1) jest nieefektywna i długotrwała.</p>	<p>zawartych w art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 2017/1852., założeniem jest możliwość wniesienia skargi do sądu pod warunkiem odrzucenia wniosku przez wszystkie zainteresowane państwa członkowskie.</p>
34.	art. 14 ust. 1	PROKURATORIA GENERALNA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ	<p>Analiza treści przedłożonego projektu w świetle regulacji zawartych w przywołanej powyżej dyrektywie prowadzi do powstania wątpliwości w zakresie prawidłowości ustanowienia mechanizmu środków zaskarżenia. Zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy, gwarantującym osobie, której dotyczy spór prawo odwołania się od decyzji właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich w przypadku, gdy wszystkie właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły skargę, wadliwa wydaje się regulacja proponowana w art. 14 ust. 1 projektu ustawy, ograniczająca to prawo wyłącznie do przypadku, gdy organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły wniosek. Zauważyć należy, że z proponowaną regulacją koresponduje przewidziana w art. 113 projektu ustawy, treść dodawanego do ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi art. 3 § 2b pkt 1 uzależniająca kognicję sądu administracyjnego od odrzucenia przez wszystkie państwa członkowskie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Proponowany mechanizm ograniczający zaskarżalność odrzucenia wniosku wyłącznie do przypadku, w którym organy wszystkich zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły wniosek, może zostać uznany za nieprawidłową transpozycję przepisu dyrektywy, przewidującego prawo do odwołania, w przypadku, gdy wszystkie właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich odrzuciły skargę.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przepis stanowi wdrożenie regulacji zawartych w art. 5 ust. 3 zdanie pierwsze dyrektywy 2017/1852.</p>
35.	art. 17 ust. 6; art. 20 ust. 5; art. 111 pkt 4	PROKURATORIA GENERALNA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ	<p>Wątpliwości budzić może także brak uwzględnienia przewidzianych w Ordynacji podatkowej terminów przedawnienia w zakresie wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej (art. 17 ust. 6) i porozumienia (art. 20 ust. 5) oraz w zakresie zmian proponowanych w art. 111 pkt 4 projektu ustawy (art. 70d i art. 79 § 4 Ordynacji podatkowej),</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Dyrektywa wymaga wprowadzenia w życie porozumienia oraz „ostatecznej decyzji” niezależnie od terminów przedawnienia (art. 4ust. 2 zdanie</p>

		POLSKIEJ	odnoszących się do rozstrzygnięć zapadłych w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach określonych w projektowanej ustawie oraz umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umowach międzynarodowych. Treść dyrektywy nie wymaga wprowadzenia takich rozwiązań, zaś wobec braku uzasadnienia projektu w tym zakresie, niewykluczone jest uznanie, iż brak uwzględnienia terminu przedawnienia w świetle zmiany treści art. 70d Ordynacji podatkowej i dodania do przewidzianego obecnie w tym przepisie porozumienia (wymagającego zgody osoby zainteresowanej) również jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej, o którym mowa w art. 17 ust. 6 projektowanej ustawy, może pociągać za sobą negatywne skutki dla podatnika.	ostatnie oraz art. 15 ust. 4 akapit drugi zdanie przedostatnie dyrektywy).
36.	art. 20 ust. 2	Crido	Przywołany przepis uzależnia wprowadzenie w życie zawartego porozumienia między innymi od wyrażenia zgody przez osobę, której zaistniały spór dotyczy. W opinii Zainteresowanego podmiotu, analogiczna przesłanka wprowadzenia porozumienia powinna dotyczyć procedury wzajemnego porozumienia się (Oddział 2) oraz procedury wzajemnego porozumiewania się prowadzonej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (Rozdział 4)	Uwaga częściowo uwzględniona. Wprowadzenie w życie porozumienia na gruncie Konwencji Arbitrażowej wymaga zgody (stosuje się odpowiednio art. 26 zmienionej wersji projektu ustawy). W zakresie UPO, zgodnie z art. 75 ust. 2 zmienionej wersji projektu, Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia albo porozumienia.
37.	art. 21 ust. 1	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Brak wyraźnego wskazania, kto ustanawia komisję doradczą	Uwaga uwzględniona. Zmiana art. 22 ust. 1 projektu ustawy – komisję ustanawiają właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Dyrektywa w art. 6 ust 1 określa, że komisję ustanawiają właściwe organy zainteresowanych państw

				członkowskich.
38.	art. 22 ust. 1	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zasadne jest doprecyzowanie terminu „otrzymanie wniosku”, tak aby nie było wątpliwości od kiedy liczyć 120 dniowy termin na ustanowienie komisji doradczej.	Uwaga nieuwzględniona. Termin wyraźnie wskazany w dyrektywie, nie może zostać zmodyfikowany na poziomie ustawy z uwagi na jego skierowanie do wszystkich właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.
39.	art. 23	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Kwestią wymagającą dyskusji jest zbieg przepisów Dyrektywy i projektowanej ustawy z przepisami ustawy KKS. Polskie przepisy o KKS nie uwzględniają specyfiki cen transferowych, gdzie korekta ceny przez organy podatkowe nie musi wcale oznaczać zamierzonego działania BEPS przez podatnika, z uwagi na bardzo ocenne i subiektywne podejście wszystkich uczestników procesu do wielu elementów konstruowania ceny transferowej - począwszy np. od poziomu wartości dodanej przez dany podmiot na danym etapie transakcji, zakresu bazy kosztowej stanowiącej podstawę wyliczenia narzutu, czy w końcu - wybór punktu w przedziale międzykwartylowym, który najwierniej odzwierciedla profil funkcjonalny uczestników transakcji. Z uwagi na fakt, iż polskie przepisy KKS bazują głównie na kryteriach wartościowych w rozstrzygnięciu rodzaju naruszenia (wykroczenie vs przestępstwo skarbowe), a jednocześnie nawet niewielka, subiektywna zmiana organu w którymkolwiek z elementów kalkulacyjnych transakcji stanowiących przedmiot działalności podstawowej podatnika może skutkować ogromnymi ustaleniami kontroli, nie jest zasadne, aby wszczęcie postępowania na podstawie KKS, które w polskich realiach często następuje w sposób automatyczny, pozbawiać mogło podatników prawa do ochrony przed podwójnym opodatkowaniem.	Uwaga nieuwzględniona. Dyrektywa w art. 16 ust. 6 zapewnia zainteresowanym państwom członkowskim możliwość odmowy etapu arbitrażowego, zawężając ją do zajścia określonych w tym przepisie okoliczności. Organ będzie decydował na kanwie określonej sprawy, taki standard przewiduje dyrektywa. Definitywnie odmawia się dostępu do etapu komisji doradczej dopiero na skutek prawomocnego wyroku skazującego.
40.	art. 23 ust. 2	Konfederacja Lewiatan	W przypadku gdy rozpoczęto postępowanie sądowe lub administracyjne, które może prowadzić do nałożenia kar, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a postępowanie to jest prowadzone równocześnie z procedurą, o której mowa w niniejszym rozdziale, właściwy organ krajowy może zawiesić procedurę prowadzoną na mocy niniejszego rozdziału począwszy od dnia przyjęcia wniosku do dnia ostatecznego wyniku postępowania sądowego lub administracyjnego.	Uwaga nieuwzględniona. Standard w tym zakresie ustala Dyrektywa.

			<p>Proponowany przepis utrzymuje dzisiejszą sytuację, która z perspektywy pewności biznesu jest nieakceptowalna, a która polega na wszczynaniu postępowań KKS uniemożliwiających efektywne prowadzenie MAP.</p> <p>Proponujemy ograniczenie możliwości zawieszenia do sytuacji wszczęcia postępowania sądowego/administracyjnego wobec konkretnych osób i z konkretnymi zarzutami.</p>	
41.	art. 23	PWC	<p>Proponowane przepisy:</p> <p>Przepis art. 23 ust. 1 pkt 2) Projektu ustawy stanowi, iż w przypadku, gdy w odniesieniu do kwestii spornej orzeczono prawomocnie karę w związku z umyślnym przestępstwem lub umyślnym przestępstwem skarbowym lub rażącym niedbalstwem, właściwy organ krajowy odmawia ustanowienia komisji doradczej, a procedura ulega zakończeniu.</p> <p>Konsekwencje dla podatników:</p> <p>Brzmienie powyższego przepisu dotyczy sytuacji, w której do rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej dochodzi jeszcze przed merytorycznym rozpatrzeniem sprawy w ramach procedury MAP, zezwalając jednocześnie na taki tryb postępowania, co wydaje się niezasadne nie tylko ze względu na fakt, iż o odpowiedzialności karnej należałoby orzekać dopiero po pełnym wyjaśnieniu kwestii materialnych, ale również w celu pełnej weryfikacji w którym kraju (w szczególności – po której stronie transakcji) i w jakim stopniu wystąpiła przesłanka winy.</p> <p>Proponowane rozwiązanie:</p> <p>Proponujemy usunięcie przepisu pkt 2) z art. 23 ust. 1 Projektu ustawy oraz zmianę art. 23 ust. 2 Projektu ustawy poprzez wprowadzenie mechanizmu zawieszenia postępowań sądowych lub administracyjnych, które mogą prowadzić do nałożenia wskazanych powyżej kar do czasu zakończenia procedury MAP.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przepis stanowi wdrożenia art. 16 ust. 6 zdanie pierwsze dyrektywy rady 2017/1852.</p>
42.	art. 28	KSKOK	<p>Art. 28 skoro krajowym organem mianującym jest Rada ds. Przeciwdziałania Unikaniu Opodatkowania, to definicja tego pojęcia powinna albo znaleźć się w „słowniczku” Rozdziału 2 w art. 8 ustawy albo poszczególne przepisy art. 21-27 powinny wprost wskazywać na Radę;</p>	<p>Uwaga stała się bezprzedmiotowa. Kompetencja do wyznaczenia członków komisji doradczej w przypadku, gdy nie zrobią tego właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich została powierzona sądom powszechnym.</p>
43.	art. 29 pkt 1,	Prezes NSA	<p>Przepis art. 29 ust. 1 projektu został zamieszczony wśród przepisów</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

	<p>art. 50 ust. 2 i 3 oraz art. 113 pkt 1 lit. b</p>	<p>dotyczących rozstrzygnięcia sporów przez komisję doradczą albo komisję do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów (Dział II, Rozdział 2, Oddział 4). Stanowi on, że Właściwy organ krajowy w terminie, o którym mowa w art. 22 ust. 1, przekazuje osobie, której dotyczy spór, następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kopię regulaminu funkcjonowania komisji doradczej albo komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, podpisanego przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich; 2) termin na wydanie opinii w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornej; 3) odniesienie do mających zastosowanie przepisów w prawie krajowym oraz wszelkich mających zastosowanie umów międzynarodowych. <p>Z kolei art. 113 pkt 1 lit. b projektu zakłada dodanie między innymi § 2b pkt 2 do art. 3 P.p.s.a. Zgodnie z projektowanym art. 3 § 2b pkt 2 P.p.s.a. w ramach procedur rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych sądy administracyjne orzekają wyłącznie w sprawach: niezgodnienia lub niedoręczenia w terminie, o którym mowa w art. 29 pkt 1 tej ustawy, regulaminu funkcjonowania komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>Powyższe regulacje należy odnieść w pierwszej kolejności do wersji polskiej art. 11 dyrektywy 2017/1852. Zgodnie z tym przepisem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Państwa członkowskie przewidują, że w terminie 120 dni przewidzianym w art. 6 ust. 1, właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich przekazuje osobie, której dotyczy spór, następujące informacje: <ol style="list-style-type: none"> a) regulamin funkcjonowania komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów; b) datę, do której przyjęta zostanie opinia w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornej; c) odniesienie do wszelkich mających zastosowanie przepisów w prawie krajowym państw członkowskich oraz wszelkich mających 	<p>Zdefiniowano jako przedmiot zaskarżenia stan bezczynności.</p>
--	--	---	---

		<p>zastosowanie umów lub konwencji.</p> <p>2. Regulamin funkcjonowania podpisują właściwe organy państw członkowskich zaangażowanych w spór.</p> <p>Regulamin funkcjonowania zawiera w szczególności: (...)</p> <p>Jeżeli komisja doradcza zostaje ustanowiona w celu wydania opinii na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, w regulaminie funkcjonowania określa się jedynie informacje, o których mowa w art. 11 ust. 2 akapit drugi lit. a), d), e) i f).</p> <p>3. Komisja ustanawia standardowy regulamin funkcjonowania na podstawie przepisów ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu w drodze aktów wykonawczych. Taki standardowy regulamin funkcjonowania ma zastosowanie w przypadkach, gdy regulamin funkcjonowania jest niekompletny lub gdy osoba, której dotyczy spór, nie została o nim powiadomiona. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.</p> <p>4. W przypadku gdy właściwe organy nie powiadomią o regulaminie funkcjonowania osoby, której dotyczy spór, zgodnie z ust. 1 i 2, niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem i przewodniczący wypełniają regulamin funkcjonowania w oparciu o standardowy formularz przewidziany w ust. 3 i przesyłają go osobie, której dotyczy spór, w terminie dwóch tygodni od daty ustanowienia komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. W przypadku gdy niezależne osoby i przewodniczący nie uzgodnią regulaminu funkcjonowania lub nie powiadomią o nim osoby, której dotyczy spór, osoba lub osoby, których dotyczy spór, mogą zwrócić się do właściwego sądu w jednym z zainteresowanych państw członkowskich w celu uzyskania nakazu wykonania regulaminu funkcjonowania.</p> <p>Na podstawie powyższego z pewną ostrożnością można wnioskować, że celem prawodawcy unijnego było stworzenie w art. 11 ust. 4 dyrektywy 2017/1852 środka prawnego pozwalającego na zwalczanie stanu beczynności w zakresie przyjęcia w stosownej procedurze regulaminu funkcjonowania odpowiedniego gremium państwa członkowskiego właściwego w przedmiocie rozstrzygnięcia sporów (komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów) i zakomunikowania go zainteresowanemu. Art. 50 ust. 2 projektu, powtarzając wyżej wymieniony</p>	
--	--	---	--

		<p>przepis dyrektywy 2017/1852, stanowi o prawie osoby, której dotyczy spór, do zwrócenia się do właściwego sądu krajowego w celu uzyskania nakazu wykonania regulaminu funkcjonowania.</p> <p>W krajowym porządku prawnym środkiem prawnym służącym eliminowaniu zjawiska beczynności jest skarga na beczynność (zob. art. 3 § 2 pkt 8 i 9 P.p.s.a.). Uwzględniając skargę na beczynność sąd administracyjny ma bowiem w szczególności możliwość zobowiązania organu do wydania w określonym terminie aktu albo do dokonania czynności (zob. art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a.). Wydanie aktu łącznie jest z jego doręczeniem stronie. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wydanie określonej decyzji bez zakomunikowania jej stronie oznacza bowiem stan beczynności w załatwieniu danej sprawy.</p> <p>O ile zatem w towarzyszącej projektowi Tabeli Zgodności (s. 25.) trafnie zwrócono uwagę na art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a. to jednak zauważyć trzeba, że aktualne brzmienie art. 149 § 1 ab initio P.p.s.a. {Sąd, uwzględniając skargę na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 albo na przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 4a) nie pozwala na jego zastosowanie w odniesieniu do analizowanego tu przypadku. Bez jednoznacznego przesądzenia istoty środka zaskarżenia przewidzianego w art. 11 ust. 4 dyrektywy 2017/1852 odpowiednie stosowanie art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a., jak zaproponowano to w art. 50 ust. 3 projektu, nie wydaje się właściwe.</p> <p>Ewentualne stosowanie art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a. wymaga przede wszystkim odpowiedniego zdefiniowania środka prawnego przysługującego stronie. Dopiero wówczas zasadne jest rozważenie potrzeby dokonania zmiany brzmienia tego przepisu bądź odesłania do jego odpowiedniego stosowania.</p> <p>Rozwiązanie zaproponowane w art. 3 § 2b pkt 2 P.p.s.a. (jako niejednoznaczne i niespójne z obowiązującymi w krajowym porządku prawnym regulacjami) należy uznać więc za wymagające ponownego rozważenia przez projektodawcę.</p> <p>Niezależnie od powyższego wspomnieć trzeba, że art. 29 ust. 1 projektu - wbrew temu co sugeruje zaproponowane brzmienie art. 3 § 2b pkt 2 P.p.s.a. - sam w sobie nie ustanawia żadnego terminu, a jedynie odwołuje</p>	
--	--	--	--

			się do terminu wynikającego z art. 22 ust. 1 projektu. Także zatem w tej płaszczyźnie art. 3 § 2b pkt 2 P.p.s.a. wymaga refleksji w toku dalszych prac legislacyjnych;	
44.	art. 31 ust. 1 i 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Należy rozważyć, czy w przedmiotowych przepisach projektu ustawy wyraz „przedstawiciela” nie powinien zostać zastąpiony wyrazem „pełnomocnika”, gdyż art. 5 ust. 4-6 w zw. z art. 7 ust. 3 projektu ustawy odnoszą się do możliwości działania przez pełnomocnika.	Uwaga częściowo uwzględniona. Osoba, której dotyczy spór może działać osobiście lub przez przedstawiciela lub przez pełnomocnika.
45.	art. 32 ust. 1	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Należy rozważyć, czy w przedmiotowych przepisach projektu ustawy wyraz „przedstawiciela” nie powinien zostać zastąpiony wyrazem „pełnomocnika”, gdyż art. 5 ust. 4-6 w zw. z art. 7 ust. 3 projektu ustawy odnoszą się do możliwości działania przez pełnomocnika.	Patrz: uwaga nr 44
46.	art. 35 ust. 1 w zw. z art. 48	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zgodnie z przedmiotowym przepisem projektu ustawy, właściwy organ krajowy i właściwe organy pozostałych zainteresowanych Państw członkowskich mogą uzgodnić, że komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może stosować wszelkie inne niż wydanie opinii przez komisję doradczą, postępowania lub techniki w zakresie rozstrzygania kwestii spornej na potrzeby rozstrzygnięcia danego sporu w sposób wiążący. W tabeli zgodności, stanowiącej element projektu ustawy, projektodawca stwierdza, że w art. 35 ust. 1 projektu nie wskazano przykładowego katalogu postępowań lub technik z których będzie mogła korzystać komisja. Doprecyzowanie takie nie jest jednak potrzebne ze względu na użyty w przepisie szerokie odesłanie do „wszelkich postępowań lub technik”. W ten sposób Dyrektywa nie ogranicza katalogu metod, które mogą zostać uzgodnione między właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich. Niezależnie od powyższego stanowiska, zasadne jest aby potencjalnie możliwe do zastosowania w danej sprawie techniki były określone w regulaminie działania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów. Elementy regulaminu określone w art. 48 ust. 1 w odniesieniu do działania komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, powinny zostać więc uzupełnione o pozycję dot. wskazania innych technik w zakresie rozstrzygania kwestii spornej na potrzeby rozstrzygnięcia danego sporu w sposób wiążący.	Uwaga bezzasadna. Proponowana regulacja znajduje się już w projekcie ustawy (art. 48 ust. 1 pkt 3).
47.	art. 36, art. 37	Prezes NSA	Odniesienie się do ww. przepisów projektu wymaga kilku uwag natury	Uwaga uwzględniona.

	ust. 2 i art. 113 pkt 1 lit. b	<p>wprowadzającej. Mianowicie, w art. 36 projektu przewidziano regulacje dotyczące trybu podejmowania przez właściwy organ krajowy rozstrzygnięcia kwestii spornej (tj. zgodnie z definicją z art. 3 pkt 2 projektu sprawy, która prowadzi do sporu między państwami w zakresie wykładni lub stosowania umów międzynarodowych). Z regulacji tych wynika w szczególności, że właściwy organ krajowy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uzgadnia z właściwymi organami pozostałych zainteresowanych państw członkowskich sposób rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia o opinii komisji doradczej albo komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów (art. 36 ust. 1 projektu); - rozstrzygając kwestię sporną, może podjąć rozstrzygnięcie, które różni się od opinii komisji doradczej albo komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, jeżeli osiągnie wraz z właściwymi organami pozostałych zainteresowanych państw członkowskich porozumienie co do sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej, zaś w przypadku braku takiego porozumienia, opinia ta jest wiążąca (art. 36 ust. 2 projektu); - niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o rozstrzygnięciu kwestii spornej (art. 36 ust. 3 projektu). <p>Do tego ostatniego przepisu projektodawca odwołał się w art. 37 projektu, stanowiąc:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W przypadku braku zawiadomienia, o którym mowa art. 36 ust. 3, w terminie 30 dni od upływu terminu na wydanie rozstrzygnięcia, osoba, której dotyczy spór, podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może wnieść ponaglenie, w celu zawiadomienia jej o rozstrzygnięciu kwestii spornej. 2. Właściwy organ, uznając ponaglenie za uzasadnione, w terminie 30 dni od otrzymania ponaglenia zawiadamia osobę, której dotyczy spór o rozstrzygnięciu kwestii spornej. <p>Z kolei w art. 113 pkt 1 lit. b projektu zakłada się między innymi dodanie art. 3 § 2b pkt 3 P.p.s.a. Zgodnie z projektowanym brzmieniem tego ostatniego przepisu w ramach procedur rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych sądy administracyjne orzekają wyłącznie w sprawach: niedoręczenia rozstrzygnięcia kwestii</p>	Przewidziano środki prawne dla zwalczania bezczynności w zakresie wydania oraz doręczenia rozstrzygnięcia – tj. przewidziano skargę na bezczynność.
--	--------------------------------	---	---

		<p>spornej w terminie, o którym mowa w art. 37 ust 2 tej ustawy, Przywołane wyżej przepisy art. 36, art. 37 i art. 113 pkt 1 lit. b projektu, jak wynika z towarzyszącej projektowi Tabeli Zgodności (s. 29-31), mają na celu implementację art. 15 dyrektywy 2017/1852. W ust. 1-3 tego artykułu prawodawca unijny przyjął, że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Właściwe organy uzgadniają sposób rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie sześciu miesięcy od powiadomienia o opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. 2. Właściwe organy mogą podjąć decyzję, która różni się od opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. Jeżeli jednak nie osiągną porozumienia co do sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej, opinia ta jest dla nich wiążąca. 3. Każde państwo członkowskie przewiduje, że jego właściwy organ niezwłocznie powiadamia osobę, której dotyczy spór, o ostatecznej decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornej. W przypadku braku takiego powiadomienia w terminie 30 dni od podjęcia decyzji, osoba, której dotyczy spór, może - zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi - złożyć odwołanie w państwie członkowskim swojej rezydencji podatkowej w celu uzyskania ostatecznej decyzji. <p>Art. 15 ust. 3 in fine dyrektywy 2017/1852, w którym mowa jest o odwołaniu w celu uzyskania ostatecznej decyzji (w kwestii spornej) wnoszonym w terminie 30 dni od podjęcia takiej decyzji, może wskazywać, że celem prawodawcy unijnego było stworzenie środka prawnego pozwalającego na zwalczanie stanu beczynności w zakresie samego doręczenia wspomnianej decyzji. Takie odczytanie treści tego przepisu wskazuje jednak, że jednostka będzie pozbawiona skutecznego środka prawnego w przypadku występowania stanu beczynności co do samego wydania takiej decyzji. Ten stan rzeczy sam w sobie może budzić więc uzasadnione wątpliwości i jako taki wymaga refleksji ze strony projektodawcy.</p> <p>Analogicznie, jak w przypadku uwag poczynionych wyżej w odniesieniu do art. 29 pkt 1 i art. 113 pkt 1 lit. b projektu, przypomnienia wymaga, że w krajowym porządku prawnym środkiem prawnym służącym eliminowaniu zjawiska beczynności jest skarga na beczynność (zob. art. 3 § 2 pkt 8 i 9 P.p.s.a.). Uwzględniając skargę na beczynność sąd</p>	
--	--	--	--

			<p>administracyjny ma bowiem w szczególności możliwość zobowiązania organu do wydania w określonym terminie aktu albo do dokonania czynności (zob. art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a.). W odniesieniu do tego rodzaju skargi odnotować wypada, że przepisy postępowania sadowoadministracyjnego przewidują, że: skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie (art. 52 § 1 ab initio P.p.s.a.); przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie (art. 52 § 2 P.p.s.a.); skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania można wnieść w każdym czasie po wniesieniu ponaglenia do właściwego organu (art. 53 § 2b P.p.s.a.).</p> <p>W kontekście powyższych przepisów podniesienia wymagają dwa podstawowe zagadnienia. Po pierwsze, wskazać trzeba, że art. 37 ust. 2 projektu nie określa precyzyjnie organu właściwego, do którego należy wnieść ponaglenie. W przepisie tym posłużono się zwrotem „właściwy organ”, a w art. 3 pkt 5 projektu zamieszczono wyłącznie definicję „właściwego organu krajowego”. Przyjmując, że skorzystanie z instytucji ponaglenia jest warunkiem sine qua non wniesienia skargi na bezczynność, uznać należy, że art. 37 ust. 2 projektu wymaga przerwania w celu precyzyjnego określenia organu, do którego należy wnieść ponaglenie. Po drugie, zaproponowane w projekcie brzmienie art. 3 § 2b pkt 3 P.p.s.a. zakłada możliwość skutecznego wniesienia skargi dopiero po upływie 30 dni od złożenia ponaglenia, chociaż taki wymóg nie wynika z art. 15 ust. 3 dyrektywy 2017/1852. Wymogu takiego nie sposób także wyprowadzić z przywołanego wyżej art. 53 § 2b P.p.s.a.</p> <p>Rozwiązania zaproponowane w art. 37 projektu oraz art. 3 § 2b pkt 3 P.p.s.a. (jako niespójne z obowiązującymi w krajowym porządku prawnym regulacjami, niejednoznaczne oraz budzące wątpliwości w kontekście trybu „odwoławczego” przewidzianego przez prawodawcę unijnego) należy uznać zatem za wymagające ponownego rozważenia przez projektodawcę.</p>	
48.	art. 36, art. 39, art. 113 pkt 1	Prezes NSA	Art. 113 pkt 1 lit. b projektu przewiduje również dodanie art. 3 § 2b pkt 4 P.p.s.a. Zgodnie z projektowanym brzmieniem tego ostatniego przepisu w	Uwaga uwzględniona. Z uwagi na specyfikę sądowej

	lit. b	<p>ramach procedur rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych sądy administracyjne orzekają wyłącznie w sprawach: rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 36 tej ustawy, jeżeli zapadło po wydaniu opinii komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, której członek nie spełniał kryterium niezależności.</p> <p>Z kolei art. 39 projektu stanowi, że:</p> <p>1. W przypadku gdy na podstawie kryteriów, o których mowa w art. 44 ust. 1, właściwy organ krajowy poweźmie informacje wskazujące na brak niezależności członków komisji niebędących przedstawicielami właściwych organów, który wystąpił w okresie 12 miesięcy od chwili wydania przez komisję doradczą opinii, wnosi do właściwego sądu krajowego skargę o stwierdzenie braku niezależności, przedstawiając stosowne dowody.</p> <p>2. I/1) przypadku gdy właściwy sąd krajowy potwierdzi, że członek komisji nie był niezależny:</p> <p>1) wydanego rozstrzygnięcia nie wprowadza się w życie;</p> <p>2) w przypadku wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia - wydane akty i dokonane czynności przez tego członka komisji są nieważne.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, ustanawia się nową komisję doradczą, a procedura rozstrzygnięcia sporów przez komisję doradczą podlega wznowieniu.</p> <p>Przywołane wyżej przepisy, jak można wnioskować z towarzyszącej projektowi Tabeli Zgodności (s. 29-31), mają na celu implementację art. 15 ust. 4 dyrektywy 2017/1852. Przepis ten stanowi:</p> <p>Ostateczna decyzja jest wiążąca dla zainteresowanych państw członkowskich i nie stanowi precedensu. Ostateczna decyzja podlega wykonaniu, z zastrzeżeniem przyjęcia przez osobę lub osoby, których dotyczy spór, ostatecznej decyzji i zrzeczenia się przez nią lub przez nie prawa do wszelkich krajowych środków zaskarżenia w terminie 60 dni od daty powiadomienia o ostatecznej decyzji, w stosownych przypadkach.</p> <p>Z wyjątkiem przypadków, gdy odpowiedni sąd lub inny organ sądowy zainteresowanego państwa członkowskiego zadecyduje - zgodnie z jego</p>	<p>kontroli administracji skargę na brak niezależności członka komisji, jako wymagającą zebrania i oceny materiału dowodowego, poddano kognicji sądów powszechnych.</p> <p>Zapewniono środek zaskarżenia dla egzekwowania wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia.</p>
--	--------	---	--

		<p>mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi środków zaskarżenia oraz z zastosowaniem kryteriów zawartych w art. 8 - że brak było niezależności, ostateczna decyzja jest wykonywana na mocy prawa krajowego zainteresowanych państw członkowskich, które w wyniku ostatecznej decyzji muszą zmienić decyzję o opodatkowaniu, bez względu na ograniczenia czasowe przewidziane w prawie krajowym. W przypadku niewykonania ostatecznej decyzji osoba, której dotyczy spór, może się zwrócić do właściwego sądu państwa członkowskiego, które nie wykonało ostatecznej decyzji, w celu wyegzekwowania jej wykonania.</p> <p>Projektowane regulacje w zestawieniu z przywołanym powyżej art. 15 dyrektywy 2017/1852 budzą poważne wątpliwości w kilku płaszczyznach. W pierwszej kolejności odnotowania wymaga, że art. 15 ust. 4 dyrektywy 2017/1852 dotyczy bezpośrednio dwóch zagadnień, tj. związania zainteresowanych państw członkowskich ostateczną decyzją oraz wykonalności takiej decyzji. Można mieć zatem wątpliwości, czy akapit drugi ww. przepisu prawa unijnego ustanawia obowiązek zapewnienia w prawie krajowym środków sądowej kontroli w takim zakresie jaki przewidziano w projekcie. Zauważyć wypada, że prawodawca unijny w art. 15 ust. 4 dyrektywy 2017/1852 odwołał się do mających zastosowanie krajowych przepisów procesowych, a więc co do zasady nie założył obowiązku przyjęcia przez ustawodawcę krajowego nowej, szczególnej procedury obejmującej nowe środki zaskarżenia.</p> <p>Po drugie, rozważyć należy, czy zaproponowane brzmienie art. 3 § 2b pkt 4P.p.s.a. w sposób uprawniony przewiduje kontrolę sądu administracyjnego wyłącznie w odniesieniu do ... rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 36 tej ustawy, jeżeli zapadło po wydaniu opinii komisji doradczej lub komisji do spraw pozasądowego rozstrzygnięcia sporów, której członek nie spełniał kryterium niezależności. Wydaje się bowiem, że ewentualna kontrola sądu powinna dotyczyć także innych rozstrzygnięć wydawanych w tej procedurze, i to niezależnie od tego, czy w sprawach tych pojawia się problem niezależności członka określonej komisji. Na konieczność takiego zredagowania przepisów krajowych wskazywać może art. 15 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2017/1852, który przewiduje prawo zrzeczenia się wszelkich krajowych środków zaskarżenia w terminie 60 dni od daty powiadomienia</p>	
--	--	--	--

		<p>O ostatecznej decyzji.</p> <p>Po trzecie, wskazać trzeba, że środek zaskarżenia przewidziany w art. 39 ust.</p> <p>1 projektu w postaci skargi o stwierdzenie braku niezależności członka komisji jest nowym środkiem zaskarżenia, którego w żaden sposób nie powiązano z kognicją sądów administracyjnych w ramach projektowanych zmian art. 3 P.p.s.a. oraz obowiązującymi w ramach tej ustawy przepisami kompetencyjnymi dotyczącymi sposobu rozstrzygnięcia przez sąd administracyjny w określonych kategoriach spraw (art. 145 i następane P.p.s.a.).</p> <p>Nie mniej istotne jest, że wskazany środek zaskarżenia nie przystaje do obowiązujących w postępowaniu sądownoadministracyjnym zasad prowadzenia postępowania dowodowego (art. 106 § 3 P.p.s.a.), wynikających z istoty sądowej kontroli działalności administracji publicznej. W literaturze przedmiotu trafnie zauważa się, że co do zasady nie jest możliwe prowadzenie postępowania dowodowego przed sądem administracyjnym, który kontrolę legalności opiera na materiale dowodowym zgromadzonym w postępowaniu przed organem administracji (art. 133 § 1 P.p.s.a.). Od tej zasady istnieje wyjątek, o którym mowa w art. 106 § 3 P.p.s.a. Przeprowadzenie dowodu uzupełniającego z dokumentów jest możliwe, jeżeli łącznie spełnione są dwa warunki: 1) jest to niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości, 2) nie spowoduje to nadmiernego przedłużenia postępowania w sprawie. Do postępowania dowodowego, o którym mowa w art. 106 § 3 P.p.s.a., stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którymi dokumenty można podzielić na urzędowe - art. 244 § 1 K.p.c. (sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania), stanowiące dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, oraz prywatne - art. 245 K.p.c., stanowiące dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W związku z tym tylko takie dowody mogą być przedmiotem ewentualnego rozpatrzenia przez sąd administracyjny (zob. B. Dauter [w:] B. Dauter, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, e/LEX). Przepis art. 39 ust. 1 in fine projektu, który stanowi o wniesieniu skargi o stwierdzenie braku</p>	
--	--	--	--

			niezależności wraz z obowiązkiem przedstawienia stosownych dowodów, nie uwzględnia zatem powyższych uwarunkowań ograniczających postępowanie dowodowe w postępowaniu przed sądem administracyjny, a zarazem specyfiki kontroli sprawowanej przez sąd administracyjny.	
49.	art. 44 ust. 1 pkt 4	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Przepis ten wyłącza możliwość powołania na niezależnego eksperta osoby, która jest pracownikiem przedsiębiorstwa świadczącego usługi doradztwa podatkowego itp. Biorąc pod uwagę specyfikę cen transferowych, do rozstrzygnięcia złożonej kwestii dotyczącej podwójnego międzynarodowego ekonomicznego opodatkowania niezbędne są zarówno szeroka wiedza w zakresie cen transferowych, wiedza ekonomiczna, ale również aktualne doświadczenie biznesowe, pozwalające ocenić sposób postępowania stron. Wydaje się, iż z uwagi na specyfikę tego zagadnienia, wykluczenie doradców podatkowych zdecydowanie zawęży krąg osób posiadających niezbędne kwalifikacje, a mogących zostać niezależnymi ekspertami. Nawet w przypadku pracowników naukowych, najlepsi z nich dysponujący zarówno wiedzą jak i doświadczeniem praktycznym, zwykle łączą funkcje na uczelniach oraz doradcze. Nie należy automatycznie domniemywać stronniczości eksperta w danym postępowaniu wyłącznie z uwagi na fakt prowadzenia przez niego zawodowej działalności doradztwa podatkowego. Taka obiektywność może zostać oceniona indywidualnie przez pryzmat art. 44 ust. 1 pkt 3. Dodatkowo elementami zabezpieczającymi w takiej sytuacji są: wieloosobowość organu rozstrzygającego oraz - przy założeniu powołania na niezależnych ekspertów osób o uznanej na rynku wiedzy i kompetencjach - zarówno zasady etyki doradcy podatkowego, jak i konieczność dbania przez te osoby o wiarygodny wizerunek zawodowy, co jest dla nich absolutnie fundamentalne dla możliwości kontynuowania działalności zawodowej.	Uwaga nieuwzględniona. Kryteria niezależności zostały wyraźnie określone w dyrektywie rady 2017/185 (art. 8 ust. 4).
50.	art. 52	KSKOK	Art. 52 – wobec brzmienia art. 113 ustawy powierzającego sądom administracyjnym kompetencję do rozpoznawania spraw w zakresie spraw wynikających z ustawy, w ocenie Kasy Krajowej przepisy powinny wskazywać wprost na sąd administracyjny, a nie posługiwać się pojęciem właściwego sądu krajowego;	Uwaga uwzględniona. Z uwagi na powierzenie części kompetencji sądom powszechnych w projekcie ustawy zostanie wskazane, które sprawy rozpatrują sądy powszechne, a które sądy administracyjne.
51.	art. 57 i art. 62	Crido	Przywołane przepisy regulują zasady wnioskowania w oparciu o Konwencję arbitrażową oraz właściwe umowy o unikaniu podwójnego	Uwaga nieuwzględniona.

			opodatkowania. W opinii Podmiotu zainteresowanego, w celu klaryfikacji zasad wnioskowania, Podmiot zainteresowany proponuje prawne usankcjonowanie możliwości odbycia spotkań z przedstawicielami Ministra Finansów (Szefa KAS), które poprzedzają wnioskowanie i mają na celu doprecyzowanie faktów i okoliczności sprawy w tym zapoznanie się ze wstępną opinią organu w przedmiocie zasadności wnioskowania w danej sprawie. Podmiot zainteresowany równocześnie wyraża aprobatę dla dotychczasowych zasad procedowania, które przewidują praktyczną możliwość odbycia takiego spotkania.	
52.	art. 63 pkt 3	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zasadne jest określenie zamkniętego katalogu przesłanek pozwalających na odrzucenie wniosku o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się prowadzonej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Sformułowanie „lub gdy z jakichkolwiek innych przyczyn wniosek nie może zostać przyjęty” umożliwi właściwemu organowi krajowemu powołanie się na przesłanki, które nie zostały określone w przepisach i tym samym nie są znane wnioskodawcy a priori na etapie składania wniosku.	Patrz: uwaga nr 30.
53.	art. 69	KSKOK	Art. 69 – ustawa nie zawiera definicji pojęcia „korekty odpowiadającej”, zatem literalnie odczytywany przepis art. 69 pozbawiony jest dyspozycji. Prawdopodobnie chodzi o korektę, o której mowa w art. 55 ustawy, niemiej w ocenie Kasy Krajowej należałoby albo w art. 55 zdefiniować całą treść art. 55 ust. 1 jako „korektę odpowiadającą” – dodając te słowa na końcu ustępu, albo w art. 69 zawrzeć odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 55 ustawy;	Uwaga stała się bezprzedmiotowa w związku ze zmianą brzmienia przedmiotowego przepisu.
54.	art. 71	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Zbyt wąski zakres zastosowania uproszczonego porozumienia cenowego.	Uwagi stały się bezprzedmiotowe w związku z wyłączeniem z projektu regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych. Ze względu na dużą liczbę, szczegółowość i złożoność uwag zgłoszonych w konsultacjach publicznych projektu ustawy w zakresie regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych, w tym szereg uwag do
55.	art. 71	Konfederacja Lewiatan	Proponowany artykuł ogranicza możliwość uzyskania uproszczonego porozumienia cenowego do transakcji: a) zakupu usług o niskiej wartości dodanej, b) opłat za znak towarowy i know-how. Biorąc pod uwagę główny cel wprowadzenia uproszczonej procedury, wydaje się, że katalog transakcji objętych uproszczonym porozumieniem cenowym jest zbyt wąski. Mianowicie, głównym celem wprowadzenia tej procedury wydaje się umożliwienie podatnikom, po uprzedniej	

			<p>weryfikacji, zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na usługi, objęte limitem wynikającym z art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT. Z kolei limit ten dotyczy kosztów usług wskazanych w tymże przepisie art. 15e Ustawy oCIT.</p> <p>W rezultacie, wprowadzając zasadę, że uproszczone porozumienie cenowe może być uzyskane dla katalogu usług, innego niż ten objęty limitem z art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT, ustawodawca doprowadza do sytuacji, w której:</p> <p>- część usług objętych limitem wynikającym z art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT nie będzie mogła być „zabezpieczona” uzyskaniem uproszczonego porozumienia cenowego (np. usługi reklamowe, przetwarzanie danych, usługi zarządzania i kontroli, licencje programów komputerowych), — w przypadku dużej części usług pojawi się wątpliwość co do prawidłowej klasyfikacji usług pod kątem art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT oraz uproszczonego porozumienia cenowego. Proponujemy objąć możliwością uzyskania uprzedniego porozumienia cenowego usług objętych art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy o CIT. Jednocześnie, w przypadku uznania przez organ, że dane świadczenia są zbyt skomplikowane na objęcie uproszczonym porozumieniem cenowym, możliwe będzie przeniesienie do standardowej procedury uprzedniego porozumienia cenowego.</p>	<p>przepisu art. 15e ustawy o CIT, obejmujących m.in. rozwiązania alternatywne względem uproszczonych porozumień cenowych, regulacja dotycząca uproszczonych porozumień cenowych / rozwiązań alternatywnych do uproszczonych porozumień cenowych została wyłączona z projektu do odrębnego procedowania. Wyłączenie tych rozwiązań do odrębnego procedowania ma na celu przygotowanie systemowego rozwiązania, które będzie stanowiło jak najbardziej satysfakcjonujące rozwiązanie z punktu widzenia podatników oraz budżetu państwa.</p>
56.	art. 71 pkt 1	POHiD	<p>Organem właściwym dla uproszczonej APA będzie Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Ustawa nie przewiduje możliwości oddelegowania tego zadania na np. urzędy czy Izby Skarbowe. Ze względu na relatywnie dużą liczbę oczekiwanych wniosków zwracamy uwagę na zapisanie w ustawie prawa do ustanowienia innych organów jako właściwych w procesie wydawania uproszczonych APA.</p>	
57.	art. 71 pkt 2	POHiD	<p>Należy zwrócić uwagę na treść art. 71 pkt 2 projektu ustawy, który wprowadza definicję uproszczonego porozumienia cenowego (dalej: uAPA). Zgodnie z tym przepisem uproszczone porozumienie cenowe może być wydane wyłącznie w odniesieniu do transakcji dotyczących: usług o niskiej wartości dodanej (w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych) oraz opłat za korzystanie lub prawo do korzystania ze znaku towarowego lub z know-how. Przez usługi o niskiej wartości dodanej, o której mowa w tym przepisie, rozumie się tylko wybrane</p>	

			<p>kategorie usług wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o CIT, które dodatkowo muszą spełniać warunki określone w art. 11f ust. 2 ustawy o CIT (np. mają charakter usług wspomagających; nie stanowią głównego przedmiotu działalności czy nie mogą być przedmiotem refakturowania).</p> <p>W naszej ocenie tak daleko idące zawężenie zakresu przedmiotowego uAPA sprawi, że instytucja ta nie będzie miała praktycznego zastosowania. Mając na uwadze powyższe zasadnym byłoby rozszerzenie możliwości stosowania uAPA również na inne kategorie transakcji, w szczególności na wybrane rodzaje usług niematerialnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o CIT (np. licencje, pożyczki, usługi doradcze, usługi zarządzania i kontroli, przetwarzania danych), bez względu na fakt czy transakcje te spełniają definicję usług o niskiej wartości dodanej w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych.</p> <p>Zwracamy się o uwzględnienie powyższych rodzajów transakcji w szczególności wszelkiego rodzaju opłat i należności za korzystanie lub prawo do korzystania z prawa lub autorskie lub pokrewne prawa majątkowe, licencje oraz prawa własności przemysłowej.</p>	
58.	art. 71 pkt 2	WTS&Saja	<p>Przepis ogranicza możliwość zawarcia uproszczonego porozumienia cenowego do dwóch rodzajów transakcji tj.: usług o niskiej wartości dodanej oraz ponoszenia opłat licencyjnych za prawo do korzystania ze znaku towarowego lub know-how. Mając na uwadze, że celem wprowadzenia uproszczonego porozumienia cenowego jest umożliwienie podatnikom uzyskania pełnej odliczalności kosztów usług nabywanych od podmiotów powiązanych i określonych w Art. 15e. ust 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych („ustawa o CIT”), które mogą mieć szerszy charakter niż usługi wymienione w Art. 11f. ustawy o CIT postulujemy następującą zmianę Art. 71. 2) a): „zakupu usług niematerialnych w tym usług określonych w art. 15e ust. 1 pkt 1) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.”</p>	
59.	art. 71 pkt 2	MDDP	<p>Zakres transakcji, które będą mogły zostać objęte uproszczoną APA niestety jest bardzo wąski i ogranicza się do usług o niskiej wartości dodanej oraz opłat licencyjnych z tyt. znaku towarowego i know-how. Przy czym przyglądając się katalogowi usług o niskiej wartości dodanej, wskazanym w załączniku do Ustawy o CIT, większość usług tego typu w</p>	

			<p>ramach wyjaśnień wydanych przez Ministerstwo Finansów (np. usługi księgowo czy usługi prawne) i tak zostało wyłączone z limitu wynikającego z art. 15e.</p> <p>Sugerujemy rozszerzenie katalogu usług, które mogą zostać objęte uproszczonym APA również o usługi management fee, które nie mieszczą się w katalogu usług o niskiej wartości dodanej.</p> <p>Jeżeli katalog usług nie zostanie rozszerzony konieczne jest doprecyzowanie w jaki sposób podatnik powinien złożyć APA dla usług management fee, z których część stanowi usługi o niskiej wartości dodanej. Czy w takim przypadku usługi te na potrzeby procedury powinny zostać podzielone na usługi o niskiej wartości dodanej (dla których podatnik powinien złożyć uAPA) i usługi o wartości dodanej (dla których podatnik powinien złożyć APA). Czy w takiej sytuacji podatnik powinien złożyć wniosek o standardową procedurę APA dla całego zakresu usług?</p>	
60.	art. 71 pkt 2 i 4	Izby Bilateralne	<p>Projektowane przepisy art. 71 pkt 2 i pkt 4, poprzez definiowanie pojęć uproszczonego porozumienia cenowego i usług o niskiej wartości zdecydowanie ograniczają zakres przedmiotowy wnioskowania o uAPA. W opinii Izby należy rozszerzyć zakres wnioskowania o inne usługi, które występują powszechnie u podatników.</p> <p>W szczególności postuluje się o rozszerzenie katalogu usług objętych wnioskowaniem o u APA o następujące kategorie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oddelegowanie pracowników, - usługi wsparcia sprzedaży, - usługi wsparcia w procesach zakupowych, logistyczne, marketingowe, reklamowe, usługi związane z nadzorem technicznym oraz administrowaniem środkami trwałymi, czy też usługi przetwarzania danych, usługi zarządzania i kontroli, jak i udzielanie licencji do programów komputerowych) oraz inne usługi wewnątrzgrupowe w przypadku gdy wynagrodzenie oparte jest o koszty z niewielkim narzutem zysku (5-10%) i alokowanych bezpośrednio albo według klucza alokacji. <p>Alternatywnie Izby postulują, aby objąć możliwością wnioskowania o uAPA wszystkie kategorie świadczeń wskazane w art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2</p> 	

			CITU. Jednocześnie, w przypadku uznania przez organ, że dane świadczenie jest zbyt skomplikowane na objęcie uAPA, możliwe będzie zmiana trybu procedury na standardową APA.
61.	art. 71 pkt 2 i 4	Crido	<p>Nawiązując do uzasadnienia Projektu (OSR), gdzie szacowana liczba wniosków o zawarcie uAPA wskazuje na uwzględnienie wniosków motywowanych limitami z art. 15e CIT Podmiot zainteresowany wskazuje na praktyczną konieczność rozszerzenia zakresu przedmiotowego wnioskowania o uAPA o transakcje, które nie są transakcjami kluczowymi/strategicznymi z perspektywy świadczeniobiorcy i co więcej nie są transakcjami unikalnymi czy szczególnie skomplikowanymi w rozumieniu praktyki cen transferowych, lecz w świetle projektowanych przepisów mogą zostać rozpatrywane wyłącznie w ramach standardowej procedury APA.</p> <p>Projektowane przepisy art. 71 pkt 2 i pkt 4, poprzez definiowanie pojęć uproszczonego porozumienia cenowego i usług o niskiej wartości zdecydowanie ograniczają zakres przedmiotowy wnioskowania o uAPA. W opinii Podmiotu zainteresowanego należy rozszerzyć zakres wnioskowania o inne usługi, które występują powszechnie u podatników. W szczególności postuluje się o rozszerzenie katalogu usług objętych wnioskowaniem o uAPA o następujące kategorie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - oddelegowanie pracowników, - usługi wsparcia sprzedaży, - usługi wsparcia w procesach zakupowych, logistyczne, marketingowe, reklamowe, usługi związane z nadzorem technicznym oraz administrowaniem środkami trwałymi, czy też usługi przetwarzania danych, usługi zarządzania i kontroli, jak i udzielanie licencji do programów komputerowych) oraz inne <p>usługi wewnątrzgrupowe w przypadku gdy wynagrodzenie oparte jest o koszty z niewielkim narzutem zysku (5-10%) i alokowanych bezpośrednio albo według klucza alokacji.</p> <p>Alternatywnie Podmiot zainteresowany postuluje, aby objąć możliwością wnioskowania o uAPA wszystkie kategorie świadczeń wskazane w art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 CITU. Jednocześnie, w przypadku uznania przez organ, że dane świadczenie jest zbyt skomplikowane na objęcie uAPA, możliwe</p>

			będzie zmiana trybu procedury na standardową APA.	
62.	art. 71 pkt 2 w zw. z art. 71 pkt 4	KPMG	<p>W myśl projektowanych przepisów, zgodnie z art. 71 ust. 2 w zw. z art. 71 ust. 4 przez usługi o niskiej wartości dodanej rozumie się usługi, o których mowa w art. 23r ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: PIT) i art. 11f ust. 2 ustawy CIT. Biorąc pod uwagę powyższe oraz opierając się na projektowanych przepisach, uAPA może być wydane dla usług wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy PIT oraz załączniku nr 6 do ustawy CIT, które dodatkowo spełniają łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) mają charakter usług wspomagających działalność gospodarczą usługobiorcy; 2) nie stanowią głównego przedmiotu działalności grupy podmiotów powiązanych; 3) wartość tych usług świadczonych przez usługodawcę na rzecz podmiotów niepowiązanych nie przekracza 2% wartości tych usług świadczonych na rzecz podmiotów powiązanych i niepowiązanych; 4) nie są przedmiotem dalszej odprzedaży przez usługobiorcę, z wyłączeniem odprzedaży usług nabytych we własnym imieniu, ale na rzecz innego podmiotu powiązanego (refakturowanie). Usługi wymienione w załączniku nr 4 do ustawy PIT i załączniku nr 6 do ustawy CIT stanowią katalog zamknięty i dzielą się na następujące kategorie: <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi w zakresie księgowości i audytu; 2) usługi w zakresie finansów przedsiębiorstwa; 3) usługi związane z zasobami ludzkimi; 4) usługi informatyczne; 5) usługi komunikacji i promocji; 6) usługi prawne; 7) usługi w zakresie podatków; 8) usługi administracyjno-biurowe. <p>Proponowany w Projekcie ustawy katalog usług o niskiej wartości dodanej, które mogą być przedmiotem uAPA jest mocno ograniczony w porównaniu do usług o niskiej wartości dodanej wymienionych w wytycznych OECD w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw międzynarodowych i administracji podatkowych (dalej: wytyczne OECD), przez co nie obejmuje takich usług jak np.: oddelegowania pracowników oraz innych usług o charakterze pomocniczym jak na przykład wsparcie</p>	

		<p>logistyczne, techniczne, marketingowe. Zgodnie z wytycznymi OECD, definicja usług o niskiej wartości dodanej znajdująca się w art. 7.51 odnosi się do wspomagającego charakteru tych usług, niestanowiących głównego przedmiotu działalności grupy podmiotów powiązanych. Nawet, jeżeli świadczenie usług wewnątrzgrupowych o niskiej wartości dodanej, stanowi w rzeczywistości główną działalność gospodarczą podmiotu prawnego świadczonego te usługi, np.: centrum usług wspólnych, świadczące usługi niezwiązane z głównym przedmiotem działalności grupy, tj. pomocnicze usługi informatyczne świadczone wewnątrz przedsiębiorstw zajmujących się produkcją, sprzedażą i marketingiem nabiątu na rynku globalnym, takie usługi należy rozpatrywać z perspektywy grupy, jako całości i traktować je, jako niebędące głównym przedmiotem działalności grupy podmiotów powiązanych, a więc takie usługi powinny być one traktowane, jako usługi o niskiej wartości dodanej. Zakres usług możliwych do objęcia uAPA został znacznie ograniczony w porównaniu do uproszczonego podejścia w zakresie usług o niskiej wartości dodanej w rozumieniu wytycznych OECD. Projekt ustawy określa 4 warunki, które łącznie muszą być spełnione przez usługi wskazane w zamkniętych katalogach, znajdujących się w załączniku nr 4 do ustawy PIT i załączniku nr 6 do ustawy CIT. Natomiast wytyczne OECD, za kluczową kwestię kwalifikowania usług, jako usługi o niskiej wartości dodanej, traktują wspomagający charakter tych usług, przez co nie narzucają zamkniętego katalogu usług o niskiej wartości dodanej. Jednocześnie wytyczne OECD wskazują dwa dodatkowe warunki, pozwalające stwierdzić czy świadczone usługi mają charakter usług o niskiej wartości dodanej, które to warunki nie zostały zawarte w Projekcie ustawy, a mianowicie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) usługi nie wymagają używania unikalnych i cennych wartości niematerialnych i nie prowadzą do ich wytworzenia, oraz 2) nie są związane z przejęciem lub kontrolą nad istotnymi lub znaczącym ryzykiem przez usługodawcę i nie powodują dla niego powstania znaczącego ryzyka. Biorąc pod uwagę powyższe, proponowane przepisy w chwili obecnej znacznie ograniczają możliwość wnioskowania o uAPA. Proponujemy zmianę w Projekcie ustawy definicji usług o niskiej wartości dodanej, określonej w art. 71 ust. 4 ustawy CIT na wzór definicji zawartej	
--	--	--	--

			w wytycznych OECD, co pozwoli na objęcie uAPA szerszego katalogu kosztów związanych z usługami o niskiej wartości dodanej wyłączonych przez art. 15e ustawy CIT.
63.	art. 71 pkt 2 w zw. z art. 71 pkt 4	KPMG	<p>Jak wskazano w pkt II.1 niniejszych uwag proponowane przepisy w chwili obecnej znacznie ograniczają możliwość wnioskowania o uAPA. Wobec tego, oprócz powyższej propozycji zmiany definicji usług o niskiej wartości dodanej proponujemy również poszerzenie możliwości wydania uAPA dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprzedaży usług o niskiej wartości dodanej oraz 2) prostych transakcji towarowych. <p>Uprozczone podejście dotyczące usług o niskiej wartości dodanej opisane w wytycznych OECD nie jest ograniczone wyłącznie do zakupu usług i zgodnie z art. 7.45 dotyczy świadczenia usług.</p> <p>Dodatkowo naszym zdaniem korzystnym będzie umożliwienie objęciem uAPA prostych transakcji towarowych. Zaproponowane powyżej rozwiązania pozwolą na większy dostęp do procedury uAPA i w konsekwencji znacznie zwiększą liczbę podatników mogących przystąpić do postępowania uAPA.</p>
64.	art. 71 pkt 2 i art. 95	CCT	<p>Wnioskujemy o możliwość wnioskowania o uAPA nie tylko dla świadczeniobiorców, ale również dla świadczeniodawców, tj. rozszerzenie zakresu transakcji objętych uAPA o transakcje sprzedaży usług o niskiej wartości dodanej i pobierania opłat licencyjnych (zmiana w art. 71 pkt 2 ustawy wraz z odpowiednimi zmianami dot. zakresu wniosku o uAPA). Zmiana ta byłaby korzystna dla polskich grup kapitałowych, w których polski usługodawca / licencjodawca mógłby wnioskować o uAPA.</p> <p>Jeżeli powyższa propozycja zmiany zostanie uwzględniona, zwracamy uwagę na fakt, że zakres informacji wymaganych we wniosku u uAPA, określony w art. 95 projektu ustawy, odnosi się w większości przypadków do nabywającej strony transakcji. W szczególności wymagane w ramach wniosku oświadczenia nie mają uzasadnienia z punktu widzenia strony sprzedającej, wnioskującej o uAPA. Dla przykładu, w świetle art. 95 ust. 1 pkt 2 lit b projektu ustawy, podatnik wnioskujący o uAPA dla transakcji, w której występuje w roli sprzedającego, musiałby oświadczać o zdarzeniach występujących lub niewystępujących u wszystkich podmiotów nabywających lub o działaniach podejmowanych lub</p>

			niepodejmowanych przez wszystkie podmioty nabywające. W świetle powyższego, wnosimy o usunięcie zapisów art. 95 ust. 1 pkt 2 lit b projektu ustawy lub jego modyfikację w taki sposób, aby odnosił się do wniosków o uAPA, składanych przez podatnika występującego w roli nabywającego w transakcji, będącej przedmiotem wniosku.	
65.	art. 71 pkt 3	MDDP	<p>Jak rozumiemy, zgodnie ze słowniczkiem uprzednie porozumienie cenowe oznacza decyzję, w której uznaje się, że cena transferowa dla transakcji kontrolowanej została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane - tak więc rozumiemy, że pojęcie uprzednie porozumienie cenowe odnosi się zarówno do standardowej procedury APA, jak i uproszczonej.</p> <p>Natomiast, jak rozumiemy z dalszej części przepisów (np. art 106) pojęcie uprzednie porozumienie cenowe stosowane jest wyłącznie do APA wydawanych w ramach standardowej procedury. Sugerujemy doprecyzowanie definicji.</p>	
66.	art. 71 pkt 4	Konfederacja Lewiatan	<p>Przepis definiuje pojęcie usług o niskiej wartości poprzez odwołanie się do przepisów Ustawy o PIT oraz Ustawy o CIT.</p> <p>Z uwagi na zakres tego wykazu i pozostawienie w każdej kategorii pozycji usług o charakterze podobnym do wymienionych, widzimy realną konieczność sukcesywnego powiększania tego wykazu.</p> <p>Dlatego sugerujemy by wykaz przenieść do Projektu ustawy, uzupełniając go jednocześnie o przykłady usług zaliczanych do tych o podobnym charakterze.</p> <p>W naszej ocenie przykładowo w kategorii: 4. usługi informatyczne: powinny się znaleźć następujące czynności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tworzenie aplikacji (pisanie kodu), - rozwój aplikacji, - hosting aplikacji. 	
67.	art. 73 ust. 1 pkt 5; art. 80 ust. 1 pkt 3 lit. c); art. 93 ust. 1 pkt 4	CCT	6. W art. 73 ust. 1 pkt 5, 80 ust. 1 pkt 3 lit. c) oraz 93 ust. 1 pkt 4 wnosimy o usunięcie słowa „dokładnego”.	Uwaga nieuwzględniona. Analogiczne brzmienie mają obecne przepisy art. 20f § 1 pkt 6 Ordynacji podatkowej.
68.	art. 73 ust. 1 i	Crido	Podmiot zainteresowany zgłasza wątpliwość wynikającą z rozbieżności	Uwaga nieuwzględniona. W

	art. 93 ust. 1		<p>między treścią przepisu art. 15e ust. 15 CITU a przepisami art. 73 ust. 1 i 93 ust. 1 Projektu, które określają odpowiednio elementy rozstrzygnięcia w ramach APA i uAPA. Podmiot zainteresowany wskazuje, że treść rozstrzygnięcia (szczególnie w odniesieniu do APA), w części dotyczącej sposobu kalkulacji ceny transferowej może nie obejmować wyłącznie kosztów podatkowych świadczeniobiorcy, które są objęte limitem wynikającym z przepisów art. 15e ust. 1 CITU i ponoszone są w związku z transakcją objętą APA (uAPA). Taka sytuacja może wystąpić szczególnie w przypadku, gdy przedmiot transakcji objętej wnioskiem będzie wymagał weryfikacji ceny transferowej poprzez analizę całkowitej rentowności wnioskodawcy (a nie poszczególnych transakcji), gdzie pod uwagę brane są jego łącznie koszty operacyjne i do nich odnosić się będzie Szef KAS w decyzji APA. W takim przypadku decyzja APA również powinna pozwolić na zaliczenie w koszty wydatków wewnątrzgrupowych, które składają się na całkowitą rentowność podmiotu.</p> <p>W związku z powyższym, Podmiot zainteresowany postuluje za dostosowaniem przepisów art. 15e ust. 15 CITU poprzez ujednoczenie jego brzmienia z treścią rozstrzygnięcia APA i uAPA, które określają odpowiednio przepisy art. 73 ust. 1 i 93. Ust. 1 Projektu oraz wskazanie, że w przypadku decyzji APA dotyczącej całkowitej rentowności, koszty uwzględnione w kalkulacji rentowności nie podlegają limitowi art. 15e CITU.</p>	<p>przypadku wydania decyzji APA dotyczącej całkowitej rentowności, uwzględnienie w kalkulacji rentowności pewnych kosztów, nie jest wystarczające do wyłączenia tych kosztów z limitu art. 15e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W przypadku takich decyzji APA możliwość wyłączenia kosztów z limitu art. 15e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych powinna być każdorazowo analizowana indywidualnie.</p>
69.	art. 74	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	<p>O ile rozwiązanie określone w art. 74 należy ocenić pozytywnie, o tyle mogą pojawić się trudności ze spełnieniem wszystkich warunków formalnych wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego. W omawianej sytuacji, a więc kiedy wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego może złożyć osoba fizyczna lub osoba prawna mająca miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która zamierza rozpocząć działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem krajowego podmiotu powiązanego, przedstawienie we wniosku następujących informacji określonych w art. 80 może być niemożliwe albo utrudnione, tj. przedstawienie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisu struktury zarządczej i schematu organizacyjnego wnioskodawcy i pozostałych podmiotów uczestniczących w transakcji kontrolowanej; 	<p>Uwaga nieuwzględniona. W przypadku podmiotu krajowego, który jeszcze nie prowadzi działalności należy przedstawić opis planowanej struktury zarządczej i planowany schemat organizacyjny takiego podmiotu. W przypadku planów założenia nowego podmiotu, przygotowuje się prognozy finansowe dotyczące jego działalności. Takie opracowanie ze swej istoty będzie podlegało zmianie. W celu uniknięcia wątpliwości</p>

			<ul style="list-style-type: none"> • prognoz finansowych, na których opiera się kalkulacja ceny transferowej. Przedstawienie prognoz finansowych, w sytuacji kiedy krajowy podmiot powiązany nie prowadzi w ogóle działalności operacyjnej może być obciążone dużym błędem, co może później w efekcie negatywnie przekładać się obowiązywanie decyzji. Również po rozpoczęciu działalności operacyjnej zmianie może ulec struktura zarządcza podmiotu krajowego i schemat organizacyjny, co również mogłoby się przełożyć na profil funkcjonalny i tym samym doprowadzić do zmiany decyzji albo wyeliminowania decyzji w ogóle z obrotu prawnego. 	dotyczących zakresu wniosku składanego przez zagranicznego inwestora dodano przepis precyzujący to zagadnienie.
70.	art. 74	Crido	<p>Podmiot zainteresowany docenia i wyraża aprobatę dla pomysłu wdrożenia możliwości wystąpienia z wnioskiem o wydanie APA również przez zagranicznych inwestorów, którzy dopiero planują rozpoczęcie działalności w Polsce.</p> <p>W praktyce jednak zagraniczni inwestorzy niejednokrotnie rozpoczynają prowadzenie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem więcej niż jednego krajowego podmiotu powiązanego. Ponadto, zagraniczni inwestorzy mogą być zainteresowani uzyskaniem APA również dla przyszłych transakcji kontrolowanych zawieranych między podmiotem powiązaniem, za pośrednictwem którego ma być prowadzona działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a zagranicznymi podmiotami innymi niż inwestor.</p> <p>W związku z powyższym, w celu zwiększenia możliwości korzystania w praktyce z narzędzia APA przez podmioty z zagranicy rozważające inwestycje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Podmiot zainteresowany postuluje za rozszerzeniem możliwości wnioskowania o wydanie APA również na przyszłe transakcje kontrolowane zawierane między podmiotem powiązaniem z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej a podmiotami powiązanymi innymi niż wnioskodawca, w szczególności innymi podmiotami z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Wnioskodawca powinien być jedną ze stron transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym, tak aby możliwe było jak najbardziej wiarygodne określenie przebiegu planowanej transakcji.
71.	art. 74	Crido	Ponadto, w opinii Podmiotu zainteresowanego, doprecyzowania wymaga kwestia adresowania decyzji w sprawie APA, w szczególności doprecyzowanie, czy postępowanie w końcowym etapie ma ulec zawieszeniu do momentu formalnego powstania podmiotu będącego stroną transakcji, czy też adresatem decyzji ma być zagraniczny inwestor.	Uwaga uwzględniona. Adresatem decyzji ma być utworzony krajowy podmiot powiązany, co wynika z art. 74 ust. 3 projektu ustawy. W ust. 4 wprowadzono obowiązek zawieszenia

				postępowania przez organ właściwy w sprawie porozumienia na czas tworzenia krajowego podmiotu powiązanego w przypadku, gdy uprzednie porozumienie cenowe nie może być wydane wyłącznie z powodu nieutworzenia krajowego podmiotu powiązanego.
72.	art. 75 pkt 2	Crido	Aktualna redakcja projektowanego przepisu art. 75 pkt 2 może sugerować kierunki interpretacyjne, w świetle których złożenie wniosku o wydanie APA nie będzie możliwe w odniesieniu do transakcji będących przedmiotem postępowania przed sądem administracyjnym, niezależnie od daty wszczęcia takiego postępowania, jak i od terminu prowadzenia postępowań lub kontroli, w wyniku których wszczęto postępowanie przed sądem administracyjnym. Postuluje się za doprecyzowaniem, że ograniczenie we wnioskowaniu o APA dotyczy postępowań przed sądem administracyjnym w związku z kontrolą decyzji za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych.	Uwaga uwzględniona.
73.	art. 75 pkt 2	WTS&Saja	W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy następujące doprecyzowanie przepisu: „rozpoczętych przed dniem złożenia wniosku, a które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celnoskarbową za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych wnioskodawcy poprzedzających rok podatkowy, w którym złożono wniosek lub postępowaniem przed sądem administracyjnym.”	Uwaga uwzględniona.
74.	art. 75 pkt 2	Izby Bilateralne	Aktualna redakcja projektowanego przepisu art. 75 pkt 2 może sugerować kierunki interpretacyjne, w świetle których złożenie wniosku o wydanie APA nie będzie możliwe w odniesieniu do transakcji będących przedmiotem postępowania przed sądem administracyjnym, niezależnie od daty wszczęcia takiego postępowania, jak i od terminu prowadzenia postępowań lub kontroli, w wyniku których wszczęto postępowanie przed sądem administracyjnym. Postuluje się za doprecyzowaniem, że ograniczenie we wnioskowaniu o APA dotyczy postępowań przed sądem administracyjnym w związku z	Uwaga uwzględniona.

			kontrolą decyzji za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych.	
75.	art. 78 ust. 2 pkt 3	Crido	Podmiot zainteresowany postuluje za wprowadzeniem formalnej możliwości bezpośredniej zmiany wniosku o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia jednostronnego.	Uwaga nieuwzględniona. Obecnie obowiązujące przepisy Ordynacji podatkowej przeniesione do projektu ustawy w praktyce dają już możliwość zmiany wniosku o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia jednostronnego (w sposób pośredni). Wprowadzenie możliwości bezpośredniej zmiany wniosku nie jest w związku z tym uzasadnione.
76.	art. 80 w zw. z art. 74	KSKOK	Art. 80 w związku z art. 74 ustawy – przepisy w sprawie uprzednich porozumień cenowych przewidują możliwość uzyskania porozumienia także dla transakcji planowanych, nawet gdy podmiot mający być stroną takiej transakcji jeszcze nie istnieje – natomiast przepisy określające wymogi dla wniosku o wydanie porozumienia zawierają wymogi jakie spełnić mogą wyłącznie transakcje faktycznie zaistniałe (np. analiza danych rynkowych, zawarte umowy). W ocenie Kasy Krajowej art. 80 powinien wskazywać na możliwość „odpowiedniego” stosowania w odniesieniu do wniosków dotyczących transakcji planowanych.	Uwaga częściowo uwzględniona. Wprowadzono przepis precyzujący zakres wniosku w przypadku wniosku składanego przez zagranicznego inwestora. Obecne przepisy dotyczące uprzednich porozumień cenowych przewidują możliwość złożenia wniosku dotyczącego transakcji przyszłej. Naturalną konsekwencją w przypadku wniosku dotyczącego transakcji przyszłej jest to, że informacje przedstawiane w odniesieniu do tej przyszłej transakcji stanowią plan, który ma być dopiero wdrożony.
77.	art. 80 ust. 1	POHiD	W treści art. 80.1 pkt la) i c) zawiera szereg nieprecyzyjnych pojęć dotyczących porozumień cenowych, których nie ma w obecnym stanie prawnym i należałoby zastąpić lub doprecyzować np. a) „struktura zarządcza” - wyjaśnić lub zastąpić strukturą organizacyjną i kapitałową	Uwaga bezzasadna. Struktura zarządcza zgodnie z przepisami rozporządzenia o dokumentacji cen transferowych jest elementem lokalnej dokumentacji cen transferowych.

78.	art. 80 ust. 1	POHiD	<p>W treści art. 80.1 pkt la) i c) zawiera szereg nieprecyzyjnych pojęć dotyczących porozumień cenowych, których nie ma w obecnym stanie prawnym i należałoby zastąpić lub doprecyzować np.</p> <p>[...]</p> <p>b) „podmiotów powiązanych biorących udział w ustaleniu warunków transakcji” - czy jeśli przy umowie 2 podmiotów powiązanych występuje 3 wspomagający w ustaleniu warunków transakcji to chodziło to aby go wymienić?</p>	Uwaga uwzględniona. Przepis został doprecyzowany.
79.	art. 80 ust. 1	Crido	<p>W opinii Podmiotu zainteresowanego dostosowane powinny zostać wymogi dotyczące zawartości wniosku o APA składanego przez zagraniczne podmioty, które zamierzają rozpocząć działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podmiot zainteresowany zwraca uwagę na praktyczne problemy towarzyszące wypełnianiu niektórych obowiązków formalnych towarzyszących wnioskowaniu, jak między innymi przedstawienie schematu organizacyjnego czy opisu zasad przyjętej polityki rachunkowości w odniesieniu do podmiotów, które jeszcze nie zostały prawnie ukonstytuowane.</p>	Uwaga nieuwzględniona. W przypadku podmiotu krajowego, który jeszcze nie prowadzi działalności należy przedstawić planowany schemat organizacyjny takiego podmiotu oraz planowane zasady (politykę) rachunkowości krajowego podmiotu powiązanego. W celu uniknięcia wątpliwości dotyczących zakresu wniosku składanego przez zagranicznego inwestora dodano przepis precyzujący to zagadnienie.
80.	art. 80 ust. 1 pkt 5	Konfederacja Lewiatan	<p>O ile uzyskanie pisemnej zgody krajowych podmiotów uczestniczących w transakcji kontrolowanej na przedłożenie organowi właściwemu w sprawie porozumienia wszelkich dokumentów dotyczących przedmiotu uprzedniego porozumienia cenowego i złożenia niezbędnych wyjaśnień, jest możliwe, to w przypadku międzynarodowych grup kapitałowych jest w praktyce bardzo trudne i często niezrozumiałe dla zagranicznych podmiotów powiązanych.</p> <p>Sugerujemy by ograniczyć ten wymóg wyłącznie do porozumienia dwu lub wielostronnego.</p> <p>W przypadku wniosków o porozumienia jednostronne, stroną zainteresowaną jest wyłącznie wnioskujący i jego udział i zgodna powinna być kluczowa oraz wystarczająca.</p>	Uwaga uwzględniona. Wymóg dot. pisemnych zgód został wykreślony.
81.	art. 85	POHiD	Wnioskujemy aby uproszczone uprzednie porozumienie cenowe mogło jak	Uwaga stała się bezprzedmiotowa

			normalne uprzednie porozumienie cenowe dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony.	w związku z wyłączeniem z projektu regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych. Ze względu na dużą liczbę, szczegółowość i złożoność uwag zgłoszonych w konsultacjach publicznych projektu ustawy w zakresie regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych, w tym szereg uwag do przepisu art. 15e ustawy o CIT, obejmujących m.in. rozwiązania alternatywne względem uproszczonych porozumień cenowych, regulacja dotycząca uproszczonych porozumień cenowych / rozwiązań alternatywnych do uproszczonych porozumień cenowych została wyłączona z projektu do odrębnego procedowania. Wyłączenie tych rozwiązań do odrębnego procedowania ma na celu przygotowanie systemowego rozwiązania, które będzie stanowiło jak najbardziej satysfakcjonujące rozwiązanie z punktu widzenia podatników oraz budżetu państwa.
82.	art. 85 ust. 3	MDDP	Naszym zdaniem konieczne jest doprecyzowanie w niniejszym przepisie jakie elementy i w jakim zakresie nie mogą ulec istotnej zmianie, aby można było odnowić porozumienie APA. Podanie wyłącznie warunku "jeżeli elementy uprzedniego porozumienia cenowego nie uległy istotnej zmianie" może zostać uznane za zbyt ogólnie i mało intuicyjne w zakresie interpretacji, dlatego wydaje się być konieczne jego doprecyzowanie.	Uwaga częściowo uwzględniona. W przepisie doprecyzowano jakie elementy uprzedniego porozumienia cenowego nie mogą ulec istotnej zmianie. Nie jest w praktyce możliwe bardziej precyzyjne określenie takich elementów oraz zakresu ich zmiany, który bezwzględnie i w każdym

				przypadku warunkowałby brak możliwości odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego.
83.	art. 86 ust. 1 i 2	Krajowej Rady Doradców Podatkowych	Jeżeli projektodawca wprowadza terminy „niezwłocznie” oraz „bez zbędnej zwłoki” w dwóch jednostkach redakcyjnych danego artykułu, powstaje pytanie czy te terminy mogą oznaczać inne okresy na dokonanie określonych czynności. Jeżeli nie, zasadne jest posługiwanie się jednym z ww. pojęć.	Uwaga uwzględniona.
84.	art. 88 ust. 2	MDDP	Naszym zdaniem konieczne jest doprecyzowanie w tym przepisie, w jaki sposób powinna zostać skalkulowana wartość transakcji kontrolowanej tj. czy chodzi o wartość transakcji za okres jednego roku, za który składany jest wniosek czy za okres, za który składany jest wniosek APA. Czy analizując ten ustęp łącznie z art. 88 ust. 4 można przyjąć, że chodzi tu jednak o wartość transakcji za okres jednego roku (analogicznie jak wartość ta liczona na potrzeby powoływanego tu art. 11k ust.2-5 ustawy o CIT)?	Uwaga uwzględniona. Przepis został doprecyzowany.
85.	art. 88 ust. 4	WTS&Saja	Jak rozumiemy, artykuł ten daje możliwość objęcia jednym wnioskiem odrębnych transakcji kontrolowanych o jednorodnym charakterze np. usługodawca będący centrum kompetencyjnym świadczy usługi grupowe dla różnych podmiotów. W naszej ocenie w przypadku transakcji krajowych przepis ten powinien umożliwiać wystąpienie z jednym wspólnym wnioskiem grupie krajowych podmiotów powiązanych, które są stroną transakcji jednego rodzaju (w świetle powyższego przykładu usługodawca i usługobiorcy) i wydanie jednej decyzji, która będzie odnosić się do wszystkich podmiotów wnioskodawców. Rekomendujemy dokonanie stosownego doprecyzowania przepisu.	Uwaga bezzasadna. Przepisy ogólne zawarte w Ordynacji podatkowej stanowią o tym, kto może być stroną postępowania.
86.	art. 92 ust. 2	Crido	Zgodnie z aktualną treścią analizowanego przepisu, zachowanie anonimowości będzie gwarantowane w odniesieniu do podmiotów, którym wydano APA. Wobec intencji ustawodawcy w przedmiocie zapewnienia anonimowości zarówno podmiotów, którym wydano APA, jak i innych podmiotów będących stronami transakcji kontrolowanych objętych APA lub wnioskodawców, o których mowa w art. 74 ust. 1 Projektu. W opinii Podmiotu zainteresowanego aktualna treść przepisu nie zapewnia anonimowości podmiotom innym niż podmioty, którym wydano APA, co	Uwaga uwzględniona.

			może skutkować ograniczeniem zainteresowania wnioskowaniem o APA. W związku z tym Podmiot zainteresowany postuluje za doprecyzowaniem / rozszerzeniem treści analizowanego przepisu na zachowanie anonimowości również w stosunku do stron transakcji objętej APA oraz podmiotów, o których mowa w art. 74 ust. 1 Projektu.	
87.	art. 93 i 94	POHiD	<p>Kto może być wnioskodawcą normalnej i uproszczonej APA w przypadku kiedy transakcja jest realizowana przez spółkę transparentnej podatkowo, np. komandytową, która stanowi zagraniczny zakład nierezydenta położony na terytorium RP?</p> <p>Zgodnie z art.93 Projektu ustawy uproszczone porozumienie cenowe wydawane jest dla krajowego podmiotu powiązanego (wg definicji projektu ustawy to podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). Z jednej strony dla normalnego APA przewidziano w art.74 możliwość ubiegania się podmiotu zagranicznego poprzez krajowy podmiot powiązany (ale tylko przy zamiarze rozpoczęcia działalności na terenie RP). Z drugiej strony istnieją wątpliwości czy warunek rentowności dla uproszczonej APA dochód/przychód podatkowy daje możliwość ubiegania się z wnioskiem spółki komandytowej, która nie ma de facto pozycji podatkowych (przychód /dochód). Poza tym niezbędne dla uproszczonej APA jest oświadczenia o wysokości udziałów przychodach i rentowności, które podpisuje kierownik jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości, podając pełnią przez siebie funkcję. Wnoskujemy o doprecyzowanie w tym zakresie aby nie było wątpliwości co do możliwości ubiegania się o uproszczoną APA spółki transparentnej podatkowo np. komandytowej lub/i jej wspólnika.</p>	<p>Uwagi stały się bezprzedmiotowe w związku z wyłączeniem z projektu regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych. Ze względu na dużą liczbę, szczegółowość i złożoność uwag zgłoszonych w konsultacjach publicznych projektu ustawy w zakresie regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych, w tym szereg uwag do przepisu art. 15e ustawy o CIT, obejmujących m.in. rozwiązania alternatywne względem uproszczonych porozumień cenowych, regulacja dotycząca uproszczonych porozumień cenowych / rozwiązań alternatywnych do uproszczonych porozumień cenowych została wyłączona z projektu do odrębnego procedowania. Wyłączenie tych rozwiązań do odrębnego procedowania ma na celu przygotowanie systemowego rozwiązania, które będzie stanowiło jak najbardziej satysfakcjonujące rozwiązanie z punktu widzenia podatników oraz budżetu państwa.</p>
88.	art. 94	Crido	<p>W opinii Podmiotu zainteresowanego wprowadzenie ograniczenia podmiotowego we wnioskowaniu o uAPA, opartego na poziomie dochodowości podatników, stanowi nadmierne ograniczenie korzystania z wprowadzanego instrumentu. Za ograniczeniem tym nie przemawia zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa. Zdaniem Podmiotu zainteresowanego, to właśnie zmniejszenie ograniczeń w korzystaniu z uAPA i tym samym zwiększenie popularności instrumentu uAPA będzie przejawem zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, ponieważ powinno wpłynąć na większy poziom transparentności</p>	

		<p>działań realizowanych przez podmioty powiązane działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zacieśnienie współpracy między tymi podmiotami a organami podatkowymi. Tym bardziej, że w ramach Projektu przewidziane są instytucje umożliwiające weryfikację stosowania uAPA przez Szefa KAS.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że uAPA będą wydawane dla transakcji kontrolowanych, mających charakter usług wspomagających działalność gospodarczą świadczeniobiorcy, to w opinii Podmiotu zainteresowanego nieuzasadnione jest wprowadzanie dodatkowych ograniczeń w wydawaniu uAPA, w szczególności ograniczeń odwołujących się do ogólnego poziomu dochodowości z tytułu działalności prowadzonej przez świadczeniobiorcę.</p> <p>Ponadto, wprowadzenie arbitralnie ustalonego progu dochodowości podatników może być krzywdzące dla części podmiotów, które ze względu na specyfikę branży, w której działają oraz aktualne warunki rynkowe wykazują niskie poziomy dochodowości (np. podmioty działające jako sprzedawcy w branży komputerowej, podmioty działające w branżach narażonych na cykle koniunkturalne lub prowadzące działalność związaną z długim zwrotem z inwestycji). Projektodawca nie odniósł się również w analizowanym artykule do sytuacji m.in. nowopowstałych podmiotów lub podmiotów powstałych w wyniku połączenia, które mogą nie być w stanie spełnić warunku dochodowości podatkowej w odniesieniu do poprzednich lat podatkowych.</p> <p>W opinii Podmiotu zainteresowanego wystarczającym zabezpieczeniem interesu Skarbu Państwa w odniesieniu do świadczeniobiorców są limity odliczalności wydatków na usługi niematerialne przewidziane w ramach przepisu art. 15e Ustawy o CIT.</p> <p>Ponadto, obecna konstrukcja przepisu może budzić istotne wątpliwości co do jego interpretacji. W szczególności, wątpliwości pojawiają się co do interpretacji ust. 2 w tym sensie, czy określony arbitralnie przez projektodawcę poziom dochodowości powinien być weryfikowany w odniesieniu do każdego z pierwszych dwóch lat okresu na jaki została wydana uAPA, czy też w odniesieniu do sumy odpowiednio przychodów lub dochodów wnioskodawcy w pierwszych dwóch latach okresu, na jaki została wydana uAPA. W opinii Podmiotu zainteresowanego w ust. 1</p>	
--	--	---	--

			<p>analizowanego artykułu nie jest jednoznacznie wskazane, w odniesieniu do jakich kategorii przychodów należy odnosić udział dochodów podatnika. Biorąc pod uwagę powyższe, mając również na względzie długi termin prac nad przepisami o uAPA oraz brak w zapowiedziach o wprowadzeniu tego instrumentu informacji na temat tak restrykcyjnych ograniczeń jeśli chodzi o możliwość korzystania z nowego instrumentu, Podmiot zainteresowany postuluje za rezygnacją z ograniczeń wskazanych w art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 94 ust. 2 Projektu.</p> <p>Alternatywnie, w celu zwiększenia dostępności uAPA, Podmiot zainteresowany postuluje za rozluźnieniem kryterium dochodowości w odniesieniu do poprzednich lat podatkowych, poprzez konieczność osiągnięcia określonego poziomu dochodowości w co najmniej dwóch latach podatkowych w okresie pięciu ostatnich zakończonych lat podatkowych.</p>	
89.	art. 94	Izby Bilateralne	<p>W opinii Izby wprowadzenie ograniczenia podmiotowego we wnioskowaniu o uAPA, opartego na poziomie dochodowości podatników, stanowi nadmierne ograniczenie korzystania z wprowadzanego instrumentu. Za ograniczeniem tym nie przemawia zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa. Zdaniem Izby, to właśnie zmniejszenie ograniczeń w korzystaniu z uAPA i tym samym zwiększenie popularności instrumentu uAPA będzie przejawem zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, ponieważ powinno wpłynąć na większy poziom transparentności działań realizowanych przez podmioty powiązane działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zacieśnienie współpracy między tymi podmiotami a organami podatkowymi. Tym bardziej, że w ramach Projektu przewidziane są instytucje umożliwiające weryfikację stosowania uAPA przez Szefa KAS.</p> <p>Biorąc pod uwagę fakt, że uAPA będą wydawane dla transakcji kontrolowanych, mających charakter usług wspomagających działalność gospodarczą świadczeniobiorcy, to w opinii Izby nieuzasadnione jest wprowadzanie dodatkowych ograniczeń w wydawaniu uAPA, w szczególności ograniczeń odwołujących się do ogólnego poziomu dochodowości z tytułu działalności prowadzonej przez świadczeniobiorcę. Ponadto, wprowadzenie arbitralnie ustalonego progu dochodowości podatników może być krzywdzące dla części podmiotów, które ze względu</p>	

			<p>na specyfikę branży, w której działają oraz aktualne warunki rynkowe wykazują niskie poziomy dochodowości (np. podmioty działające jako sprzedawcy w branży komputerowej, podmioty działające w branżach narażonych na cykle koniunkturalne lub prowadzące działalność związaną z długim zwrotem z inwestycji). Projektodawca nie odniósł się również w analizowanym artykule do sytuacji m.in. nowopowstałych podmiotów lub podmiotów powstałych w wyniku połączenia, które mogą nie być w stanie spełnić warunku dochodowości podatkowej w odniesieniu do poprzednich lat podatkowych.</p> <p>W opinii Izby wystarczającym zabezpieczeniem interesu Skarbu Państwa w odniesieniu do świadczeniobiorców są limity odliczalności wydatków na usługi niematerialne przewidziane w ramach przepisu art. 15e Ustawy o CIT.</p> <p>Ponadto, obecna konstrukcja przepisu może budzić istotne wątpliwości co do jego interpretacji. W szczególności, wątpliwości pojawiają się co do interpretacji ust. 2 w tym sensie, czy określony arbitralnie przez projektodawcę poziom dochodowości powinien być weryfikowany w odniesieniu do każdego z pierwszych dwóch lat okresu na jaki została wydana uAPA, czy też w odniesieniu do sumy odpowiednio przychodów lub dochodów wnioskodawcy w pierwszych dwóch latach okresu, na jaki została wydana uAPA. W opinii Izby w ust. 1 analizowanego artykułu nie jest jednoznacznie wskazane, w odniesieniu do jakich kategorii przychodów należy odnosić udział dochodów podatnika.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe, mając również na względzie długi termin prac nad przepisami o uAPA oraz brak w zapowiedziach o wprowadzeniu tego instrumentu informacji na temat tak restrykcyjnych ograniczeń jeśli chodzi o możliwość korzystania z nowego instrumentu, Izby postulują za rezygnacją z ograniczeń wskazanych w art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 94 ust. 2 Projektu.</p>	
90.	art. 94 ust. 1 pkt 2	POHiD	<p>Możliwość stosowania uAPA ma być ograniczona przez wprowadzenie warunku dochodowości, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy. Zgodnie z tym przepisem uAPA nie będzie wydawana w przypadku gdy roczny udział dochodów w przychodach podatnika będzie na poziomie niższym niż 1%. W tym zakresie doprecyzowania wymaga fakt czy uAPA przestaje obowiązywać na przyszłość po spełnieniu się</p>	

			przedmiotowego warunku, czy też przestaje obowiązywać z mocą wsteczną – powodując konieczność dokonania korekty rozliczenia podatku za zakończony już rok podatkowy.
91.	art. 94 ust. 1 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	<p>W naszej ocenie przepis art. 94 ust. 1 pkt 1 nie uwzględnia specyfiki niektórych dużych podatników, skutecznie ograniczając ich swobodę wnioskowania o uproszczone porozumienie cenowe.</p> <p>Istnieje grupa dużych podatników, którzy ze względu na zasady prezentacji w księgach rachunkowych różnic kursowych oraz bezpośrednie przełożenie na rozpoznanie przychodów i kosztów podatkowych zgodnie z art. 9b ust 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie będzie wstanie osiągnąć wskaźnika: (dochody)/(przychody) na poziomie co najmniej 1%.</p> <p>Zaproponowany wskaźnik jest wadliwy i nie jest w stanie obiektywnie ustalić zbioru podatników ze znacznym potencjalnym uszczupleniem zobowiązania podatkowego w obszarze cen transferowych.</p> <p>Na jego poziom wpływa m.in. przyjęty przez podatnika sposób prezentowania, zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym, przychodów i kosztów (w szyku rozwartym lub jako wynik na danej kategorii transakcji).</p> <p>O dostępności do procedury uproszczonego porozumienia cenowego nie powinien decydować wybrany sposób prezentacji przychodów i kosztów, tylko faktyczna sytuacja podatnika.</p> <p>Postulujemy zmianę tego warunku na ograniczenie możliwości występowania o uproszczone porozumienia cenowe wyłącznie do podmiotów, które nie ponoszą straty podatkowej.</p>
92.	art. 94 ust. 2	PWC	<p>Proponowane przepisy:</p> <p>Przepis art. 94 ust. 2 Projektu ustawy stanowi, iż w przypadku, gdy udział dochodów wnioskodawcy w jego przychodach, w ciągu dwóch pierwszych lat okresu na jaki została wydana decyzja w sprawie uproszczonej APA, wynosi poniżej 1%, decyzja taka nie obowiązuje, a zatem jest nieważna od momentu jej wydania (ex tunc).</p> <p>Konsekwencje dla podatników: Sankcja przewidziana w art. 94 ust. 2 Projektu ustawy narusza zasadę</p>

			<p>pewności obrotu gospodarczego, ponieważ obowiązywanie lub nieobowiązywanie uprzedniego porozumienia cenowego będzie mogło zostać zweryfikowane dopiero po upływie przewidzianych treścią tego przepisu dwóch lat podatkowych.</p> <p>Przykładowo, w sytuacji, gdy podatnik uzyska w 2019 roku decyzję w sprawie uprzedniego porozumienia cenowego, dopiero po zakończeniu kolejnych dwóch lat podatkowych, a więc dopiero w 2021 roku, będzie miał pewność, co do obowiązywania lub nieobowiązywania decyzji w sprawie porozumienia. Istnieje zatem ryzyko, iż podatnik stosujący w dobrej wierze warunki uzgodnione w ramach uproszczonej APA może zostać pozbawiony wynikającej z niej ochrony.</p> <p>Proponowane rozwiązanie: Mając na uwadze konieczność zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu interesów działających w dobrej wierze podatników, proponujemy zmianę treści przepisu w taki sposób, aby sankcja nieobowiązywania uzyskanego uprzedniego porozumienia cenowego dotyczyła jedynie poszczególnych lat, w których udział dochodów w przychodach podatnika jest niższy niż określony próg, a nie całego okresu, jak wskazano w Projekcie ustawy</p>	
93.	art. 94 ust. 2	CCT	<p>W naszej ocenie, kryterium rentowności wskazane w art. 94 ust. 1 pkt 2 ustawy nie znajduje uzasadnienia faktycznego, jednocześnie wprowadzając istotny poziom niepewności do instytucji, której celem jest ograniczenie niepewności podatników.</p> <p>Zwracamy uwagę na fakt, iż wprowadzenie kryterium podatkowej rentowności na poziomie 1% spowoduje organicznie w możliwości wnioskowania o uAPA przez podmioty będące w fazie rozwoju (i z tego też względu mogące notować stratę podatkową). Ustawodawca nie ustosunkował się również (ani w ustawie, ani w wyjaśnieniach do ustawy) w jaki sposób kryterium 1% odnieść do wnioskodawcy, który jest członkiem podatkowej grupy kapitałowej.</p> <p>Wnosimy zatem o usunięcie art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy (oraz odpowiednie zmiany redakcyjne) a także usunięcie art. 9a ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy.</p> <p>W przypadku, gdyby powyższy postulat nie został zaakceptowany,</p>	

		<p>zwracamy uwagę, że zgodnie z art. 94 ust. 2 ustawy, uproszczone porozumienie cenowe nie obowiązuje, jeżeli w dwóch pierwszych latach okresu na jakie zostało wydane, udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie niższy niż 1%.</p> <p>Obecne brzmienie art. 94 ust. 2 projektu ustawy powoduje wątpliwości czy podatnik z powodu niespełnionego kryterium podatkowej rentowności w dwóch pierwszych latach obowiązywania uAPA, może wstecznie utracić prawo do skorzystania z przywilejów wynikających z otrzymanego uAPA, w szczególności do niestosowania ograniczeń wynikających z art. 15e ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej ustawa o CIT). W efekcie może to powodować zaległość podatkową i konieczność korekty rozliczenia podatkowego nawet za cztery zakończone lata podatkowe. Ilustruje to poniższy przykład:</p> <p>Podatnik składa wniosek o uAPA w 2019 r. i uzyskuje uAPA w 2020 r. na 3 kolejne lata, począwszy od 2020 r. Podatnik jednocześnie korzysta z możliwości zaliczenia kosztów usług objętych uAPA, zgodnie z nowym brzmieniem art. 15e ust. 16 ustawy o CIT, za 2018 i 2019 r., dokonując korekty zeznania rocznego, a także odpowiednio ujmuje przedmiotowe koszty w rozliczeniu podatkowym za 2020 i 2021 r. Dopiero po zakończonym roku 2021 podatnik może stwierdzić, że udział dochodu podatkowego w przychodach podatkowych w latach 2020 i 2021 nie przekroczył wymaganego 1%, a w konsekwencji uzyskana uAPA nie obowiązuje. W tej sytuacji podatnik będzie zobowiązany do korekty rozliczeń podatkowych za lata 2018-2021 i zapłaty zaległego podatku dochodowego wraz z odsetkami.</p> <p>Skoro uproszczone porozumienie cenowe jest decyzją, to do decyzji powinny się stosować tryby nadzwyczajne przewidziane w Ordynacji podatkowej, m.in. uchylenie lub wygaśnięcie decyzji. W naszej ocenie, obecne sformułowanie „uproszczone porozumienie cenowe nie obowiązuje” niewłaściwie odzwierciedla intencję ustawodawcy, którą jak rozumiemy jest wygaśnięcie uprzedniego porozumienia cenowego od dnia jego wydania. W naszej ocenie, jest to zbyt daleko idąca konsekwencja niewypełnienia kryterium rentowności, wprowadzająca istotny poziom niepewności dla przedsiębiorców. Sugerujemy zatem modyfikację art. 94 ust. 2 projektu ustawy w następujący sposób:</p>	
--	--	--	--

			<p>„Jeżeli udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie niższy niż 1% w dwóch pierwszych latach okresu, na jaki uproszczone porozumienie cenowe zostało wydane, przestaje ono obowiązywać począwszy od kolejnego roku.”</p> <p>Dodatkowo, sugerujemy rozszerzenie zakresu wyjaśnień do ustawy o przypadki szczególne, tj. stosowanie przepisów w odniesieniu do wnioskodawców będących członkami podatkowych grup kapitałowych, czy też podmiotów w fazie rozruchu biznesowego.</p>
94.	art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2	KPMG	<p>W przypadku braku uwzględnienia naszej propozycji dotyczącej usunięcia z Projektu ustawy art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, pragniemy zauważyć, że proponowana treść przepisu z art. 94 uniemożliwia podatnikom wystąpienie z wnioskiem o uAPA w 2019 r., ponieważ cytowany przepis nawiązuje do art. 7 ust. 2 ustawy CIT w odniesieniu do ustalania udziału jedynie do dochodu z innych źródeł przychodów (tj. poza dochodem uzyskanym z zysków kapitałowych) oraz wprowadza wymóg osiągnięcia tak ustalonego udziału dla przynajmniej dwóch lat podatkowych, w okresie trzech ostatnich zakończonych lat podatkowych. Naszym zdaniem ten wymóg jest niemożliwy do spełnienia w 2019 r., ponieważ podział źródeł dochodów w ustawie CIT obowiązuje od 2018 r.</p> <p>Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 94 Projektu ustawy, spełnienie zapisanego w nim warunku będzie możliwe dopiero za 2018 r. oraz za 2019 r. (dwuletni okres), co w konsekwencji spowoduje, że podatnik będzie mógł złożyć wniosek dopiero w 2020 r.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy dodanie do art. 94 nowego ustępu o brzmieniu „Udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 dla pierwszego roku, w którym obowiązuje niniejszy przepis, oblicza się jedynie dla ostatniego zakończonego roku podatkowego wnioskodawcy”, lub zmianę tego przepisu w sposób umożliwiający podatnikom wystąpienie z wnioskiem o uAPA w 2019 r.</p>
95.	Art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2	KPMG	<p>Art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 określa ograniczenia w wydawaniu uproszczonych porozumień cenowych, a mianowicie takiego porozumienia nie wydaje się w przypadku, gdy:</p> <p>1) udział dochodów wnioskodawcy w przychodach, w co najmniej dwóch latach podatkowych w okresie trzech ostatnich zakończonych lat podatkowych jest niższy niż 1% (dalej: udział);</p>

		<p>2) uproszczone porozumienie cenowe nie obowiązuje, jeżeli w dwóch pierwszych latach okresu, na jakie zostało wydane, udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie niższy niż 1%.</p> <p>Dochód wnioskodawcy określa się zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy PIT w odniesieniu do źródeł przychodów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy PIT albo zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy CIT w odniesieniu do innych źródeł przychodów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy CIT. Określenie udziału na poziomie 1% przy jednoczesnym wymogu utrzymania udziału dochodów w przychodach na poziomie nie niższym niż 1% w dwóch pierwszych latach okresu, na jakie zostało wydane uproszczone porozumienie cenowe naszym zdaniem jest bardzo restrykcyjnym wymogiem,</p> <p>dyskryminującym wielu potencjalnych wnioskodawców jak np. przedsiębiorstwa będące w początkowej fazie rozwoju (tzw. Start-upy) oraz nieuwzględniającym takich powszechnie występujących zjawisk ekonomicznych jak m.in. kryzysy gospodarcze, specyficzna sytuacja w danej branży, ryzyka losowe (takie jak wypadki czy katastrofy naturalne), które to mogą mieć wpływ na wysokość dochodów osiąganych przez podmioty wnioskujące o uAPA, z przyczyn całkowicie od nich niezależnych.</p> <p>W związku z powyższym, proponujemy usunięcie z Projektu ustawy art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 uzależniających możliwość wydania uAPA od wysokości udziału dochodów wnioskodawcy.</p> <p>Ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia powyższej uwagi postulujemy o określenie wysokości udziału, poprzez zapis w Projekcie ustawy łączący art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i w konsekwencji określający udział nie niższy niż 1% w co najmniej trzech latach podatkowych w pięcioletnim okresie, obejmującym trzy ostatnie zakończone lata podatkowe oraz dwa pierwsze lata okresu, na jakie zostało wydane uAPA, albo skumulowaną wysokość udziału nie niższy niż 1% w ww. pięcioletnim okresie.</p> <p>Naszym zdaniem interesy Skarbu Państwa są w pełni zabezpieczone poprzez zapisy zawarte w rozdziale 5 Projektu ustawy, które umożliwiają weryfikację uAPA poprzez przeprowadzenie kontroli podatkowej oraz nakładają obowiązek wygaszenia decyzji z urzędu w przypadku niestosowania uAPA lub niezgodności ze stanem faktycznym informacji,</p>	
--	--	---	--

			oświadczeń i dokumentów. Ponadto interesy Skarbu Państwa zabezpiecza rozwiązanie przewidziane w art. 107 ust. 3, polegające na wprowadzeniu 3-letniej karencji (liczonej od końca roku podatkowego, w którym decyzja stwierdzająca wygaśnięcie stała się ostateczna) w zakresie możliwości wystąpienia z wnioskiem o wydanie uproszczonego porozumienia cenowego. W związku z powyższym wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia w postaci określenia wysokości udziału dochodów wnioskodawcy uważamy za bezzasadne.
96.	art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b)	Izby Bilateralne	<p>Proponowany przepis zobowiązuje podatnika do złożenia oświadczenia, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z czynnościami wskazanymi w tymże przepisie. Takie sformułowanie budzi wątpliwości czy oświadczenie ma dotyczyć łącznie zakresu, przedmiotu, specyfiki oraz czynności objętych transakcją, czy też może dotyczyć jednego z tych elementów.</p> <p>Ma to o tyle znaczenie, że usługi nabywane od podmiotów powiązanych mogą pokrywać się co do zakresu usług z czynnościami wskazanymi w przepisie, jednak ich specyfika będzie uzasadniała korzystanie ze wsparcia podmiotu powiązanego.</p> <p>Z kolei, gdyby oświadczenie podatnika miało dotyczyć wszystkich wspomnianych elementów, może to znacząco zawęzić zakres stosowanej regulacji, np. w przypadku gdy podatnik nabywa podobne (lecz nie takie same) usługi od innych podmiotów.</p> <p>W konsekwencji, Izby postulują o doprecyzowanie, że oświadczenie podatnika powinno dotyczyć jednego z elementów wskazanych w proponowanym przepisie.</p>
97.	art. 95 ust. 1 pkt 1 lit. b)	Konfederacja Lewiatan	Z uwagi na specyfikę poszczególnych transakcji kontrolowanych oraz zastosowanych metod weryfikacji ceny transferowej, proponujemy by w treści wniosku o uproszczone porozumienie cenowe nie wymagać wskaźnika finansowego przyjętego do kalkulacji ceny transferowej wraz ze sposobem jego wyliczenia. Zwracamy uwagę na to, że nie każda transakcja kontrolowana da się opisać przy pomocy tego wskaźnika. Alternatywnie proponujemy wskazać, że jest to element opcjonalny wniosku.
98.	art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b	Crido	Proponowany przepis zobowiązuje podatnika do złożenia oświadczenia, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z czynnościami wskazanymi w tymże

			<p>przepisie. Takie sformułowanie budzi wątpliwości czy oświadczenie ma dotyczyć łącznie zakresu, przedmiotu, specyfiki oraz czynności objętych transakcją. Podmiot zainteresowany rozumie intencje projektodawcy w zakresie uzasadnienia ekonomicznego dla transakcji objętej uAPA. W opinii Zainteresowanego podmiotu, oświadczenie, aby spełniało swoje założenia nie musi posiadać jednak specyficznego charakteru, jaki zostały nadany art. 95 ust. 1 pkt. 2 lit. b turet 1 i 2 Projektu, szczególnie biorąc pod uwagę możliwość późniejszej weryfikacji zgodności oświadczeń ze stanem faktycznym w toku kontroli podatkowej. W opinii Zainteresowanego podmiotu, zakres oświadczenia w tym przypadku powinien ograniczać się do oświadczenia (ewentualnie popartego uzasadnieniem), że realizacja transakcji jest racjonalna ekonomicznie z perspektywy świadczeniobiorcy.</p>
99.	art. 95 ust. 1 pkt 2	Konfederacja Lewiatan	<p>Jak rozumiemy intencją projektodawcy jest by wnioskujący oprócz wniosku złożył jako jego element odpowiednie oświadczenia podpisane przez kierownika jednostki – w praktyce cały Zarząd. Proponujemy zaprezentowanie wzoru takiego oświadczenia jak zostało to przygotowane dla oświadczenia, o którym mowa w art. 11 m ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.</p>
100.	art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b)	Konfederacja Lewiatan	<p>Projektodawca zakłada uzyskanie od wnioskującego – usługobiorcy oświadczenia, że kontrolowana transakcja jest relacją: trwałą, biznesowo i ekonomicznie uzasadnioną.</p> <p>Weryfikacja czy zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czynnościami wykonywanymi samodzielnie przez wnioskodawcę na własną rzecz lub - świadczeniami nabywanymi przez wnioskodawcę na potrzeby własnej działalności od innych podmiotów, <p>i czy mają zastosowania wyłączenia od powyższego, już budzi wątpliwości interpretacyjne, a w praktyce będzie bardzo żmudna i nieobiektywna z punktu widzenia podatnika.</p> <p>Proponujemy by powyższe (art. 95 ust. 1 pkt 2, lit. b) zastąpić oświadczeniem, że: „zawarta przez podatnika transakcja kontrolowana objęta wnioskiem o uproszczone porozumienia cenowe jest ekonomicznie uzasadniona oraz została zawarta na warunkach, które ustaliłyby między</p>

			sobą podmioty niepowiązane”.
101.	art. 95 ust. 3	Crido	Zgodnie z treścią analizowanego przepisu wniosek o uAPA powinien obejmować kalkulację ceny transferowej. W opinii Podmiotu zainteresowanego z punktu widzenia celu wprowadzenia analizowanego przepisu całkowicie wystarczające będzie uwzględnienie w przepisie wymogu co do edycji i przeprowadzenia weryfikacji wykonanych obliczeń ceny transferowej. W praktyce dane uwzględniane w kalkulacji ceny transferowej mogą nie podlegać grupowaniu, czy też sortowaniu
102.	art. 95 ust. 4	Konfederacja Lewiatan	Z uwagi na praktyczne trudności podpisania oświadczeń przez kierownika jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości (cały Zarząd), sugerujemy dopuścić by oświadczenia były podpisywane zgodnie z zasadami reprezentacji podatnika wykazanymi w Krajowym Rejestrze Sądowym.
103.	art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. a	CCT	4. W zakresie art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy, zwracamy uwagę, że w większości przypadków zakup usług o niskiej wartości dodanej dotyczy całości działalności przedsiębiorstwa. W związku z tym wymóg złożenia oświadczenia, z którą kategorią transakcji, określoną w załączniku do ustawy, wykonywaną przez wnioskodawcę w ramach prowadzonej działalności związana jest transakcja kontrolowana będąca przedmiotem wniosku, wydaje się niepotrzebny (art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy).
104.	art. 95 ust. 4	CCT	3. Wnosimy o złagodzenie wymogów związanych ze złożeniem wniosku o uAPA, w szczególności obowiązku składania oświadczeń i ich podpisywania przez kierownika jednostki. W naszej opinii obowiązek przedłożenia oświadczeń podpisanych przez kierownika jednostki jest nieuzasadnionym utrudnieniem w procesie uzyskania uAPA, który w przypadku spółek z wieloosobowym zarządem może znacząco wydłużyć proces składania wniosku o wydanie porozumienia. Biorąc również pod uwagę brak analogicznego wymogu w przypadku wniosku o wydanie klasycznego APA, sugerujemy wykreślenie art. 95 ust. 4 z projektowanej ustawy lub jego modyfikację w taki sposób, aby wniosek o uAPA był podpisywany zgodnie z reprezentacją (uwaga w odniesieniu do podmiotów prawnych).
105.	art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b)	CCT	Proponujemy modyfikację art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b) projektu ustawy, z uwagi na fakt, że treść oświadczenia, które musi być załączone do wniosku o uAPA, jest zbyt szeroki (odnosi się do zakresu, przedmiotu, specyfiki i

			<p>czynności wykonywanych w ramach transakcji kontrolowanej w stosunku do czynności wykonywanych samodzielnie lub świadczeń nabywanych od podmiotów trzecich). Pragniemy podkreślić, że w realiach grup kapitałowych mogą występować sytuacje, gdy pewien zakres świadczeń, np. usługi prawne są wykonywane zarówno przez strony trzecie, samodzielnie przez podatnika a także nabywane od podmiotów z grupy. W naszej ocenie, istotne jest spełnienie przesłanek uznania wydatku za koszt, czyli związek z przychodami lub zachowaniem albo zabezpieczeniem źródła przychodów.</p> <p>Oświadczenie powinno zatem stanowić, że nabycie świadczeń w ramach transakcji kontrolowanej jest realizowane w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów.</p>
106.	art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b)	CCT	<p>W przypadku pozostawienia obecnego brzmienia omawianego oświadczenia, w kwestii technicznej sugerujemy usunięcie ostatniego myślnika, ponieważ wyłączenie dotyczy dwóch pierwszych przypadków. Mając na względzie powyższe, proponujemy następującą treść art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b) projektu ustawy:</p> <p>b) oświadczenie, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czynnościami wykonywanymi samodzielnie przez wnioskodawcę na własną rzecz lub - świadczeniami nabywanymi przez wnioskodawcę na potrzeby własnej działalności od innych podmiotów, <p>z wyłączeniem przypadków, gdy wnioskodawca szczegółowo uzasadni, że w takich sytuacjach podmioty niepowiązane wykonywałyby takie czynności lub nabywały takie świadczenia, w celu ograniczenia ryzyka prowadzonej działalności.</p>
107.	art. 95 ust. 1 pkt. 1) b)	MDDP	<p>Naszym zdaniem niniejszy przepis powinien zostać doprecyzowany w zakresie za jaki okres wniosek dotyczący uproszczonej procedury APA powinien zawierać wysokości kosztów lub przychodów uwzględnionych w kalkulacji. Przykładowo za okres od momentu rozpoczęcia roku do momentu złożenia wniosku lub za rok poprzedni. Doprecyzowanie to pozwoli na uwzględnienie we wniosku danych niezbędnych do szybkiej analizy.</p>

108.	Art. 95 ust. 1 pkt. 2 b)	MDDP	<p>Przepisy wymagają konieczność złożenia oświadczenia że, zakres, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji nie pokrywają się z czynnościami wykonywanymi przez wnioskodawcę samodzielnie lub nabywanymi od podmiotów trzecich (chyba że wnioskodawca uzasadni, że w takich sytuacjach podmioty niepowiązane wykonywałyby takie czynności lub nabywały świadczenia w celu ograniczenia ryzyka prowadzonej działalności). W przypadku tego oświadczenia widzimy pewne ryzyka związane z próbą jego podważenia w ramach kontroli podatkowej.</p> <p>Naszym zdaniem ideą APA powinno być to, że to w ramach postępowania weryfikowany jest cały stan faktyczny związany z transakcją. Kontrola natomiast powinna jedynie obejmować to, czy podatnicy stosują się do ustaleń APA i czy stan faktyczny nie uległ zmianie.</p>	
109.	art. 96 ust. 1 i 2	WTS&Saja	Postulujemy wydłużenie okresu obowiązywania uproszczonego porozumienia cenowego oraz możliwości jego odnowienia do 5 lat podatkowych.	
110.	art. 96 ustawy	CCT	<p>5. Sugerujemy wydłużenie okresu obowiązywania uAPA do okresu 5 lat podatkowych, czyli zaimplementowania rozwiązania podobnego, jak w odniesieniu do klasycznego APA.</p> <p>Wprowadzenie zasady, iż okres obowiązywania uAPA nie może być dłuży niż 3 lata podatkowe naszym zdaniem jest niezrozumiały oraz nieuzasadniony. Skrócenie okresu obowiązywania w stosunku do klasycznego APA spowoduje bowiem zwiększenie obciążeń administracyjnych, jak również nie jest korzystne cenowo dla wnioskującego. Opłata od wniosku o odnowienie uproszczonego porozumienia jest równa opłacie za wydanie uproszczonego porozumienia, co powoduje, że wnioskodawca co każdy okres 3-letni będzie ponosił opłatę ryczałtową 20.000 zł.</p>	
111.	art. 96	CCT	Jednocześnie, wnosimy o wprowadzenie zasady w art. 96 ustawy, iż uproszczone porozumienie cenowe może dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony (analogicznie do regulacji APA).	
112.	art. 97	PWC	Proponowane przepisy:	

		<p>Projekt ustawy przewiduje, iż postępowanie w sprawie uproszczonego porozumienia cenowego powinno być zakończone nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia jego wszczęcia.</p> <p>Konsekwencje dla podatników:</p> <p>Przepis art. 97 Projektu ustawy w obecnym brzmieniu można interpretować jako wprowadzający termin o charakterze wyłącznie instrukcyjnym. Uregulowanie takie może prowadzić do sytuacji, w której ze względów praktycznych, trzymiesięczny termin trwania postępowania nie będzie przestrzegany, co kłóciłoby się z istotą uproszczonej procedury w sprawie APA. Procedura taka, biorąc pod uwagę fakt, iż dotyczy z definicji transakcji, w których ryzyko uszczuplenia dochodów Skarbu Państwa jest ograniczone, powinna być realizowana w sposób efektywny.</p> <p>Proponowane rozwiązanie:</p> <p>Proponujemy ograniczenie terminu trwania postępowania do 3 miesięcy poprzez wprowadzenie regulacji analogicznych do art. 14d oraz 14o Ordynacji podatkowej. Art. 14d §2 Ordynacji podatkowej nakłada na organy obowiązek wydania interpretacji indywidualnej w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, z kolei, art. 14o Ordynacji podatkowej wprowadza instytucję milczącej interpretacji, zgodnie z którą niewydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w terminie określonym art. 14d Ordynacji podatkowej jest jednoznaczne z wydaniem interpretacji stwierdzającej prawidłowość stanowiska wnioskodawcy w pełnym zakresie.</p> <p>Wprowadzenie analogicznych regulacji do przepisów o uproszczonej APA byłoby spójne z jednym z jej podstawowych założeń, tj. szybkim przebiegiem postępowania.</p> <p>Dodatkowo, pozwoliłoby również organom podatkowym na ograniczenie formalności w sytuacjach, gdy stanowisko wnioskodawcy jest w pełni prawidłowe.</p> <p>Biorąc jednakże pod uwagę stopień skomplikowania materii będącej zwykle przedmiotem APA oraz skali zainteresowania wydaniem decyzji w sprawie uproszczonej APA, proponujemy jednocześnie rozważenie wprowadzenia możliwości jednokrotnego przedłużenia terminu na wydanie decyzji przykładowo o 1 miesiąc.</p>	
--	--	--	--

			Regulacja taka nadal zapewniłaby podatnikom sprawność postępowania w sprawie uproszczonej APA dając jednocześnie większą elastyczność organom podatkowym w wybranych sprawach wymagających głębszej analizy nawet w trybie przewidzianym dla uproszczonej APA.
113.	art. 98	WTS&Saja	Postulujemy obniżenie wysokości opłaty od wniosku w sprawie uproszczonego porozumienia cenowego oraz od wniosku o odnowienie uproszczonego porozumienia cenowego do kwoty 10 000 zł.
114.	art. 100 ust. 3	WTS&Saja	Postulujemy dokonanie analogicznego doprecyzowania jak w Art. 75. 2). [W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponujemy następujące doprecyzowanie przepisu: „rozpoczętych przed dniem złożenia wniosku, a które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celnoskarbową za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych wnioskodawcy poprzedzających rok podatkowy, w którym złożono wniosek lub postępowaniem przed sądem administracyjnym.”]
115.	art. 100 oraz art. 101	KPMG	Art. 100 oraz art. 101 Projektu ustawy przewidują możliwość zmiany trybu postępowania, odpowiednio: uAPA na uprzednie porozumienie cenowe (dalej: APA) oraz APA na uAPA, wyłącznie z inicjatywy organu podatkowego. W toku postępowania może okazać się, że podatnik będzie zainteresowany zmianą trybu postępowania np.: celem zapewnienia szerszej ochrony interesów zagwarantowanej decyzją APA lub w pełni wystarczająca dla podatnika okaże się rozstrzygnięcie wydane w procedurze uAPA. Zatem, biorąc pod uwagę wnioskowy charakter postępowań APA oraz uAPA proponujemy zmienić zapis powyższych artykułów Projektu ustawy, w sposób umożliwiający zmianę trybu postępowania przede wszystkim na wniosek podatnika. W naszej ocenie, taka zmiana usprawni przebieg zarówno uproszczonych jak i uprzednich porozumień cenowych w sytuacji, w której w trakcie postępowania podatnik za zgodą organu uzna, że dany tryb postępowania lepiej zabezpieczy jego interesy. Jednocześnie postulujemy analogicznie zmienić zapis przepisu z art. 101, czyli umożliwić zmianę postępowania APA na postępowanie uAPA z inicjatywy wnioskodawcy.
116.	art. 100 ust. 1	MDDP	Jak rozumiemy, sam fakt powiązania danej transakcji z przeniesieniem pomiędzy podmiotami powiązаныmi istotnych ekonomicznie funkcji,

			aktywów lub ryzyk, mających wpływ na dochód (stratę) krajowego podmiotu powiązanego, nie będzie wystarczającym powodem odmowy (niejako z automatu) wydania uproszczonego porozumienia cenowego?	
117.	art. 104 ust. 1 art. 105 ust. 1 art. 111 pkt 3	MDDP	<p>W naszej ocenie weryfikacja zarówno uprzednich porozumień cenowych jak i uproszczonych porozumień cenowych powinna odbywać się w ramach kontroli podatkowej, a nie czynności sprawdzających. Postulujemy zatem zachowanie art. 281 § 3 Ordynacji podatkowej w dotychczasowym brzmieniu, oraz modyfikację art. 104 i art. 105 ustawy tak, aby weryfikacja stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego („zwykłego” oraz uproszczonego) następowała w ramach kontroli podatkowej.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 272 Ordynacji podatkowej organ podatkowy dokonuje czynności sprawdzających mających na celu m.in. sprawdzenie terminowości składania deklaracji, stwierdzenia ich formalnej poprawności oraz ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Odpowiednio – w zakresie niezbędnym do stwierdzenia stosowania się do uzgodnionej ceny.</p> <p>Takie określenie powyższego katalogu oznacza, że charakter czynności sprawdzających nie pozwala na prowadzenie postępowania dowodowego w szerszym zakresie – wykraczającym poza wskazane cele. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 4 października 2016 r. (74ygn.. Akt I SA/Gd 671/16) „Czynności sprawdzające są elementem postępowania podatkowego i oznaczają czynności kontrolne organu podatkowego. Pod względem formalnym nie utożsamia się ich z kontrolą podatkową ani kontrolą skarbową. Porównywane są także do kontroli wstępnej, której istota polega na weryfikowaniu oraz konfrontowaniu informacji pochodzących z różnych źródeł. Dotyczą jedynie trzech okoliczności: terminowości, formalnej poprawności dokumentów oraz ustalenia stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Pozwalają jednocześnie ograniczyć ryzyko związane z samoobliczeniem wysokości zobowiązań podatkowych przez płatników. Dają bowiem możliwość skorygowania deklaracji podatkowej i zapobieżeniu stosowaniu sankcji karnych skarbowych.”. Na uwagę zasługuje również wyrok WSA w Gliwicach z 10 września 2014 r. (74ygn.. Akt III SA/Gl 422/14), w którym</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. W przypadku weryfikacji uprzednich porozumień cenowych wprowadzono w określonych przypadkach możliwość kontroli, jednakże co do zasady będą one weryfikowane w toku czynności sprawdzających. W pozostałym zakresie uwaga bezzasadna w związku z wykreśleniem z projektu ustawy regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych.</p>

		<p>Sąd wskazał iż „O ile kontrola podatkowa ma charakter ogólny, a jej celem zgodnie z art. 281 § 2 o.p. jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, czynności sprawdzające, stosownie do art. 272 o.p. wiążą się ściśle ze składanymi deklaracjami podatkowymi oraz wpłatami zadeklarowanych podatków a ich celem jest sprawdzenie terminowości składania deklaracji i wpłacania podatków, a także formalnej poprawności tych dokumentów i ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami.”</p> <p>Stanowisko takie zaprezentowano również NSA w wyroku z 11 maja 2001 r. (75ygn.. Akt I SA/Lu 270/00), w którym Sąd wskazał, że „Zgodnie z art. 272 ustawy Ordynacja podatkowa czynności sprawdzających dokonuje się w celu sprawdzenia terminowości składania deklaracji i oświadczeń majątkowych oraz wpłacania zadeklarowanych podatków, stwierdzenia formalnej poprawności dokumentów wymienionych wyżej dokumentów i ustalenia stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Czynności te odnoszą się zatem do sprawdzenia formalnej poprawności poszczególnych czynności podatnika (złożenia deklaracji, wpłacenia podatku).”</p> <p>Podobny pogląd można znaleźć także w wyroku WSA w Warszawie z 31 marca 2009 r. (75ygn.. Akt III SA/Wa 2001/08), w którym stwierdzono, że „Czynności te [sprawdzające] służą korekcie formalnych (np. rachunkowych), a nie merytorycznych (np. związanych ze zwolnieniami podatkowymi) wad deklaracji.”</p> <p>Jak więc można zauważyć, organ podatkowy – tu Szef KAS – może również zwrócić się do podatnika o przedstawienie dokumentów / dowodów pozwalających na ustalenie stanu faktycznego w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do stwierdzenia zgodności tego stanu z przedstawionymi dokumentami.</p> <p>Takie i tylko takie uprawnienia przysługują więc organowi podatkowemu, który dokonuje czynności sprawdzających. Innymi słowy, żaden z przepisów Ordynacji podatkowej nie stwarza podstaw do gromadzenia w ramach tych czynności danych innych niż związane ze złożonymi</p>	
--	--	---	--

			<p>deklaracjami (tu: otrzymanymi decyzjami). W szczególności w trakcie czynności sprawdzających nie mogą być stosowane środki dowodowe zastrzeżone dla kontroli podatkowej czy też postępowania podatkowego.</p> <p>Tymczasem sprawdzenie zgodności stosowanie uprzednich porozumień cenowych może wymagać przedstawienia przez podatnika dowodów na stosowanie się do uzgodnionej ceny.</p> <p>Alternatywnie, do obu rodzajów uprzednich porozumień cenowych („zwykłych” i uproszczonych) powinna następować w ramach czynności sprawdzających, a więc przy ograniczonym do minimum postępowaniu dowodowym. Brak jest bowiem podstaw do różnicowania obu rodzajów porozumień.</p>	
118.	art. 105	Crido	<p>Podmiot zainteresowany zgłasza następujące wątpliwości interpretacyjne, które towarzysza aktualnej redakcji przepisu i powinny zostać doprecyzowane w toku procesu legislacyjnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • czy uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową przeprowadzaną przez Szefa KAS, czy jedynie z możliwością przeprowadzenia takiej kontroli? • czy jeśli uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową, to czy Projektodawca jest w stanie zabezpieczyć odpowiednią jakość prowadzonych kontroli, w szczególności w przypadku dużego zainteresowania podatników procedurą uAPA? • czy kontrola podatkowa przeprowadzana przez Szefa KAS będzie się koncentrowała wyłącznie na transakcji objętej uAPA? • czy wystarczającym instrumentem weryfikacji stosowania uAPA nie są czynności sprawdzające, podobnie jak w przypadku APA? Biorąc pod uwagę co do zasady niższą materialność transakcji kontrolowanych objętych uAPA oraz mniejsze ryzyko erozji podstawy opodatkowania w wyniku realizacji tych transakcji. <p>Podmiot zainteresowany postuluje za ograniczeniem sposobu weryfikacji stosowania uAPA do czynności sprawdzających.</p>	<p>Uwagi stały się bezprzedmiotowe w związku z wyłączeniem z projektu regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych. Ze względu na dużą liczbę, szczegółowość i złożoność uwag zgłoszonych w konsultacjach publicznych projektu ustawy w zakresie regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych, w tym szereg uwag do przepisu art. 15e ustawy o CIT, obejmujących m.in. rozwiązania alternatywne względem uproszczonych porozumień cenowych, regulacja dotycząca uproszczonych porozumień cenowych / rozwiązań alternatywnych do uproszczonych porozumień cenowych została wyłączona z projektu do odrębnego procedowania. Wyłączenie tych rozwiązań do odrębnego</p>
119.	art. 105	Izby Bilateralne	<p>Izby zgłaszają następujące wątpliwości interpretacyjne, które towarzysza aktualnej redakcji przepisu i powinny zostać doprecyzowane w toku procesu legislacyjnego:</p>	

			<ul style="list-style-type: none"> • czy uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową przeprowadzaną przez Szefa KAS, czy jedynie z możliwością przeprowadzenia takiej kontroli? • czy jeśli uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową, to czy Projektodawca jest w stanie zabezpieczyć odpowiednią jakość prowadzonych kontroli, w szczególności w przypadku dużego zainteresowania podatników procedurą uAPA? • czy kontrola podatkowa przeprowadzana przez Szefa KAS będzie się koncentrowała wyłącznie na transakcji objętej uAPA? • czy wystarczającym instrumentem weryfikacji stosowania uAPA nie są czynności sprawdzające, podobnie jak w przypadku APA? Biorąc pod uwagę co do zasady niższą materialność transakcji kontrolowanych objętych uAPA oraz mniejsze ryzyko erozji podstawy opodatkowania w wyniku realizacji tych transakcji. <p>Izby postulują za ograniczeniem sposobu weryfikacji stosowania uAPA do czynności sprawdzających.</p>	<p>procedowania ma na celu przygotowanie systemowego rozwiązania, które będzie stanowiło jak najbardziej satysfakcjonujące rozwiązanie z punktu widzenia podatników oraz budżetu państwa.</p>
120.	Art. 107 ust. 3	Crido	<p>Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą w przypadku wygaśnięcia uAPA na skutek nierzetelności informacji złożonych przez podatnika, kolejny wniosek o wydanie uAPA może być złożony dopiero po upływie 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnikowi doręczono decyzję o wygaśnięciu uAPA. Na podstawie aktualnego brzmienia analizowanego przepisu, podatnik nie będzie mógł wystąpić z wnioskiem o uAPA w odniesieniu do jakiegokolwiek transakcji, a nie tylko w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.</p> <p>O ile Podmiot zainteresowany zgadza się z wprowadzeniem restrykcji co do terminu, w którym istnieje możliwość ponownego wnioskowania o uAPA dla transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA, o tyle rozszerzenie ograniczeń również na inne transakcje kontrolowane spełniające kryteria wnioskowania o uAPA jest w opinii Podmiotu zainteresowanego zdecydowanie zbyt rygorystyczne i może w praktyce istotnie ograniczyć ilość składanych przez podatników wniosków o uAPA.</p> <p>W związku z powyższym Podmiot zainteresowany postuluje za wprowadzeniem zakazu występowania z ponownym wnioskiem o wydanie</p>	

			uAPA wyłącznie w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.
121.	art. 107 ust. 3	Izby Bilateralne	<p>Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą w przypadku wygaśnięcia uAPA na skutek nierzetelności informacji złożonych przez podatnika, kolejny wniosek o wydanie uAPA może być złożony dopiero po upływie 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnikowi doręczono decyzję o wygaśnięciu uAPA. Na podstawie aktualnego brzmienia analizowanego przepisu, podatnik nie będzie mógł wystąpić z wnioskiem o uAPA w odniesieniu do jakiegokolwiek transakcji, a nie tylko w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.</p> <p>O ile Izby zgadzają się z wprowadzeniem restrykcji co do terminu, w którym istnieje możliwość ponownego wnioskowania o uAPA dla transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA, o tyle rozszerzenie ograniczeń również na inne transakcje kontrolowane spełniające kryteria wnioskowania o uAPA jest w opinii Izb zdecydowanie zbyt rygorystyczne i może w praktyce istotnie ograniczyć ilość składanych przez podatników wniosków o uAPA.</p> <p>W związku z powyższym Izby postulują za wprowadzeniem zakazu występowania z ponownym wnioskiem o wydanie uAPA wyłącznie w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.</p>
122.	art. 107 ust. 3	Konfederacja Lewiatan	<p>Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą, w przypadku wygaśnięcia uproszczonego porozumienia cenowego, na skutek nierzetelności informacji złożonych przez podatnika, kolejny wniosek może być złożony dopiero po upływie 3 lat. O ile należy zgodzić się z wprowadzeniem takich restrykcji, to wprowadzona zasada wydaje się zbyt rygorystyczna. Mianowicie, na podstawie proponowanego brzmienia przepisu, podatnik nie będzie mógł złożyć wniosku w odniesieniu do żadnej transakcji, a nie tylko tej objętej porozumieniem, które uległo wygaśnięciu.</p> <p>To z kolei może doprowadzić do sytuacji, w której podatnik zawiera nową transakcję (np. opłatę za znak towarowy), a w wyniku wcześniejszych nieprawidłowości dotyczących innej transakcji (np. usług niematerialnych), nie będzie mógł potwierdzić rynkowości jej warunków.</p>

			<p>Wydaje się, że takie ograniczenie jest zbyt uciążliwe. Proponujemy objąć zakazem występowania z ponownym wnioskiem o uproszczone porozumienie cenowe, tylko w odniesieniu do transakcji, dla której wydano uproszczone porozumienie cenowe, które następnie uległo wygaśnięciu.</p>	
123.	art. 110 pkt 6	Crido	<p>Zgodnie z projektowanym przepisem ograniczeń w odliczalności wydatków na usługi, opłaty i należności, o których mowa w art. 15 ust. 1 CITU, nie stosuje się w odniesieniu do transakcji kontrolowanych w okresie, którego dotyczą decyzje APA lub uAPA oraz w roku podatkowym poprzedzającym rok podatkowy, w którym złożono wniosek o wydanie APA lub uAPA. Podmiot zainteresowany interpretuje projektowane przepisy w ten sposób, że roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym złożono wniosek o wydania APA lub uAPA, nie uwzględnia się przy kalkulacji terminów obowiązywania / możliwości odnowienia decyzji APA lub uAPA. Niemniej jednak, w ocenie Podmiotu zainteresowanego aktualna treść analizowanego przepisu w powiązaniu z przepisami art. 85 i art. 96 Projektu może rodzić wątpliwości interpretacyjne co do długości terminu obowiązywania APA lub uAPA / możliwości odnowienia decyzji APA lub uAPA.</p> <p>W związku z powyższym Podmiot zainteresowany postuluje za doprecyzowaniem analizowanego przepisu lub przepisów o terminie obowiązywania / możliwości odnowienia decyzji APA lub uAPA w ten sposób, że roku poprzedzającego rok podatkowym, w którym złożono wniosek o wydanie APA lub uAPA nie uwzględnia się w kalkulacji terminów, o których mowa w art. 85 i art. 96 Projektu.</p>	<p>Uwaga bezzasadna. Regulacja w zakresie uprzednich porozumień cenowych określa maksymalne okresy obowiązywania tych porozumień. Przepisy art. 15e ust. 15 i 16 ustawy o CIT są odrębną, samodzielną regulacją mającą zastosowanie wyłącznie do art. 15e ustawy o CIT.</p>
124.	art. 110 pkt 6	Crido	<p>Podmiot zainteresowany postuluje za usunięciem art. 15e CITU. W ocenie Podmiotu zainteresowanego wskazywana regulacja nie spełniła celu wskazanego w uzasadnieniu ustawy nowelizującej CITU, jakim miało być ograniczenie działań optymalizacyjnych związanych ze sztucznym generowaniem kosztów podatkowych w podmiotach nabywających usługi niematerialne od spółek powiązanych. W praktyce regulacja objęła swoim zakresem szereg usług istotnych z perspektywy funkcjonowania biznesu, których zasadniczym celem jest prowadzenie działalności w sposób jak najbardziej efektywny, z uwzględnieniem doświadczenia wypracowanego przez spółki powiązane oraz w sposób zgodny z polityką stosowaną przez</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione. Uwagi poza zakresem regulacji przedmiotowego projektu, którego założeniem jest jedynie dostosowanie treści art. 15e ust. 15 i 16 ustawy o CIT do zmian wprowadzanych w postępowaniu w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych.</p>

		<p>grupę kapitałową.</p> <p>Według Podmiotu zainteresowanego należy dokonać analizy danych wynikających z zeznań podatkowych złożonych za 2018 r., dokonać oceny wpływu regulacji na funkcjonowanie podatników, oraz dokonać porównania korzyści dla Skarbu Państwa płynących z limitowania bazy kosztowej podatników w oparciu o art. 15e CITU z praktycznymi konsekwencjami, jakie niosą ze sobą regulacje w odniesieniu do podatników, których działania nie są podejmowane specyficznie w celu obniżania podstawy opodatkowania.</p> <p>W sytuacji braku uwzględnienia postulatu w zakresie usunięcia art. 15e z CITU Podmiot zainteresowany wyraża niżej wskazane postulaty.</p> <p>a) Wyłączenie z dyspozycji art. 15e UCIT usług o niskiej wartości dodanej</p> <p>Podmiot zainteresowany postuluje za wyraźnym wyłączeniem z dyspozycji art. 15e CITU usług o niskiej wartości dodanej. W ocenie Podmiotu zainteresowanego objęcie zakresem art. 15e usług o niskiej wartości dodanej stoi w sprzeczności z celem nowelizacji wprowadzającej ww. regulację, która ukierunkowana była na objęcie ograniczeniami nabywanych od podmiotów powiązanych praw i wartości, które mają zindywidualizowany charakter oraz nie wykazują powiązania z realnie istniejącą substancją biznesową. Za tego rodzaju usługi nie można z całą pewnością uznać tzw. Usług o niskiej wartości dodanej, które zasadniczo są nabywane w celu wspomagania działalności podstawowej podatników. Ponadto, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, postuluje się wyraźne wskazanie, że za usługi o niskiej wartości uznaje się usługi wprost wymienione w Załączniku nr 6 do CITU. Wdrożenie powyższego postulatu zapewniłoby spójność z wprowadzonymi uproszczeniami w odniesieniu do usług o niskiej wartości dodanej w zakresie cen transferowych (art. 11f CITU).</p> <p>Jednocześnie Podmiot zainteresowany wnosi o wyłączenie z zastosowania art. 15e CITU do usług wsparcia sprzedaży / pośrednictwa w sprzedaży.</p> <p>b) Doprecyzowanie regulacji art. 15e ust. 11 w zakresie wyłączenia zastosowania art. 15e CITU w zakresie usług refakturowanych</p> <p>Podmiot zainteresowany postuluje o doprecyzowanie art. 15e ust. 11 pkt 2 CITU, w sposób jednoznacznie wskazujący, że ograniczenia z art. 15e CITU nie znajdują zastosowania w przypadku usług nabywanych od</p>	
--	--	--	--

		<p>podmiotów niepowiązanych oraz refakturowanych na podmioty powiązane – przy czym ograniczenia z art. 15e ustawy o CITU nie stosuje się zarówno do podmiotu dokonującego refaktury oraz podmiotu ostatecznie obciążonego z tytułu refaktury. W praktyce organów podatkowych prezentowanej w interpretacjach pojawiły się stanowiska, zgodnie z którymi podmiot otrzymujący od spółki z Grupy (podmiotu, który pełni funkcję podmiotu centralizującego koszty w ramach grupy kapitałowej oraz dokonuje ich alokacji na poszczególne spółki wg określonego klucza) refakturę wydatków pierwotnie poniesionych na rzecz podmiotu niepowiązanego, jest objęty ograniczeniami z art. 15e CITU. W ocenie podmiotu zainteresowanego konkluzja taka stoi w sprzeczności z literalnym brzmieniem przepisu regulującego omawiane wyłączenie (art. 15e ust. 11 pkt 2 ustawy o CITU), który wskazuje, że ograniczenie z art. 15e CITU nie ma zastosowania do „kosztów usług, o których mowa w art. 8 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług”. Powyższe uwagi powinny mieć zastosowanie zarówno do świadczeń refakturowanych 1:1, jak i rozliczanych kluczem alokacji (w przypadku gdy beneficjentami jest kilka podmiotów).</p> <p>c) Zwiększenie limitu do „30% podatkowej EBITDA” w miejsce „5% podatkowej EBITDA” Podmiot zainteresowany postuluje o zwiększenie limitu kosztów objętych ograniczeniem z art. 15e, które mogą zostać rozpoznane jako koszty podatkowe do 3mln PLN powiększonej o 30% „podatkowej EBITDA (limit analogiczny jak w przypadku kosztów finansowania dłużnego objętego ograniczeniem art. 15c CITU) w miejsce obecnych 5% „podatkowej EBITDA”. Praktyka wskazuje, że wprowadzony limit jest w wielu przypadkach niewspółmiernie niski do poziomu kosztów generowanych przez podmioty należące do dużych grup kapitałowych wynikających z nabywanych usług niematerialnych oraz licencji niezbędnych lub istotnie wspomagających prowadzenie biznesu.</p> <p>d) Doprecyzowanie kwestii kwalifikacji „usług kompleksowych” na gruncie art. 15e UCIT Podmiot zainteresowany postuluje o doprecyzowanie kwestii kwalifikacji usług „kompleksowych”, zawierających komponenty usług różnego rodzaju tj. zarówno usług niematerialnych oraz innych, nieobjętych</p>	
--	--	---	--

			<p>ograniczeniami art. 15e CITU. W interpretacjach podatkowych organy podatkowe prezentują bardzo szeroką wykładnię pojęć doradztwa, zarządzania oraz usług wsparcia, co sprawia, że usługi o charakterze „kompleksowym”, które w wielu przypadkach dotyczą głównie obszarów technicznych / administracyjnych, a jednocześnie zawierają nawet niewielki element usługi doradztwa lub zarządzania uznawane są za objęte ograniczeniami art. 15e CITU (np. usługi informatyczne). Taka interpretacja zakresu art.15e CITU stoi w sprzeczności z celem regulacji oraz stanowi rozszerzającą wykładnię przepisów niedopuszczalną w prawie podatkowym. W ocenie podmiotu zainteresowanego nie znajduje także oparcia w obowiązujących przepisach praktyka organów podatkowych, zgodnie z którą kwalifikacja usługi na gruncie art. 15 CITU następuje na podstawie klasyfikacji PKWiU wskazanej przez podatnika. Mając na uwadze zasadę pewności prawa oraz zaufania podatnika do organów podatkowych celowe i zasadne jest wskazanie, w jaki sposób powinny być traktowane „usługi kompleksowe” na potrzeby stosowania art. 15e CITU.</p> <p>e) Doprecyzowanie pojęć na gruncie art. 15e CITU Podmiot zainteresowany postuluje o doprecyzowanie / zdefiniowanie w jaki sposób powinny być interpretowane pojęcia „doradcze”, „zarządcze”, oraz usługi „wsparcia”, „administracyjne” czy „kontrolne”. Mając na uwadze obecnie stosowaną szeroką interpretację wskazanych pojęć przez organy podatkowe, która nie zawsze wydaje się być zbieżna z celem wdrożonego przepisu, postulowanym jest doprecyzowanie wskazanych pojęć, poprzez wskazanie ich definicji na potrzeby stosowania art. 15e CITU.</p>	
125.	art. 110 pkt 6	Izby Bilateralne	<p>Izby postulują za usunięciem art. 15e CITU. W ocenie Izb wskazywana regulacja nie spełniła celu wskazanego w uzasadnieniu ustawy nowelizującej CITU, jakim miało być ograniczenie działań optymalizacyjnych związanych ze sztucznym generowaniem kosztów podatkowych w podmiotach nabywających usługi niematerialne od spółek powiązanych. W praktyce regulacja objęła swoim zakresem szereg usług istotnych z perspektywy funkcjonowania biznesu, których zasadniczym celem jest prowadzenie działalności w sposób jak najbardziej efektywny, z uwzględnieniem doświadczenia wypracowanego przez spółki powiązane</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione. Uwagi poza zakresem regulacji przedmiotowego projektu, którego założeniem jest jedynie dostosowanie treści art. 15e ust. 15 i 16 ustawy o CIT do zmian wprowadzanych w postępowaniu w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych.</p>

		<p>oraz w sposób zgodny z polityką stosowaną przez grupę kapitałową. Według Izby należy dokonać analizy danych wynikających z zeznań podatkowych złożonych za 2018 r., dokonać oceny wpływu regulacji na funkcjonowanie podatników, oraz dokonać porównania korzyści dla Skarbu Państwa płynących z limitowania bazy kosztowej podatników w oparciu o art. 15e CITU z praktycznymi konsekwencjami, jakie niosą ze sobą regulacje w odniesieniu do podatników, których działania nie są podejmowane specyficznie w celu obniżania podstawy opodatkowania. W sytuacji braku uwzględnienia postulatu w zakresie usunięcia art. 15e z CITU Izby wyrażają niżej wskazane postulaty.</p> <p>a) Wyłączenie z dyspozycji art. 15e UCIT usług o niskiej wartości dodanej Izby postulują za wyraźnym wyłączeniem z dyspozycji art. 15e CITU usług o niskiej wartości dodanej. W ocenie Izby objęcie zakresem art. 15e usług o niskiej wartości dodanej stoi w sprzeczności z celem nowelizacji wprowadzającej ww. regulację, która ukierunkowana była na objęcie ograniczeniami nabywanych od podmiotów powiązanych praw i wartości, które mają zindywidualizowany charakter oraz nie wykazują powiązania z realnie istniejącą substancją biznesową. Za tego rodzaju usługi nie można z całą pewnością uznać tzw. Usług o niskiej wartości dodanej, które zasadniczo są nabywane w celu wspomagania działalności podstawowej podatników. Ponadto, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, postuluje się wyraźne wskazanie, że za usługi o niskiej wartości uznaje się usługi wprost wymienione w Załączniku nr 6 do CITU. Wdrożenie powyższego postulatu zapewniłoby spójność z wprowadzonymi uproszczeniami w odniesieniu do usług o niskiej wartości dodanej w zakresie cen transferowych (art. 11 f CITU). Jednocześnie Izby wnoszą o wyłączenie z zastosowania art. 15e CITU do usług wsparcia sprzedaży / pośrednictwa w sprzedaży.</p> <p>b) Doprecyzowanie regulacji art. 15e ust. 11 w zakresie wyłączenia zastosowania art. 15e UCIT w zakresie usług refakturowanych Izby postulują o doprecyzowanie art. 15e ust. 11 pkt 2 CITU, w sposób jednoznacznie wskazujący, że ograniczenia z art. 15e CITU nie znajdują zastosowania w przypadku usług nabywanych od podmiotów niepowiązanych oraz refakturowanych na podmioty powiązane – przy czym ograniczenia z art. 15e ustawy o CITU nie stosuje się zarówno do</p>	
--	--	--	--

		<p>podmiotu dokonującego refaktury oraz podmiotu ostatecznie obciążonego z tytułu refaktury. W praktyce organów podatkowych prezentowanej w interpretacjach pojawiły się stanowiska, zgodnie z którymi podmiot otrzymujący od spółki z Grupy (podmiotu, który pełni funkcję podmiotu centralizującego koszty w ramach grupy kapitałowej oraz dokonuje ich alokacji na poszczególne spółki wg określonego klucza) refakturę wydatków pierwotnie poniesionych na rzecz podmiotu niepowiązanego, jest objęty ograniczeniami z art. 15e CITU. W ocenie Izb konkluzja taka stoi w sprzeczności z literalnym brzmieniem przepisu regulującego omawiane wyłączenie (art. 15e ust. 11 pkt 2 ustawy o CITU), który wskazuje, że ograniczenie z art. 15e CITU nie ma zastosowania do „kosztów usług, o których mowa w art. 8 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług”. Powyższe uwagi powinny mieć zastosowanie zarówno do świadczeń refakturowanych 1:1, jak i rozliczanych kluczem alokacji (w przypadku gdy beneficjentami jest kilka podmiotów).</p> <p>c) Zwiększenie limitu do „30% podatkowej EBITDA” w miejsce „5% podatkowej EBITDA”</p> <p>Izby postulują o zwiększenie limitu kosztów objętych ograniczeniem z art. 15e, które mogą zostać rozpoznane jako koszty podatkowe do 3mln PLN powiększonej o 30% „podatkowej EBITDA (limit analogiczny jak w przypadku kosztów finansowania dłużnego objętego ograniczeniem art. 15c CITU) w miejsce obecnych 5% „podatkowej EBITDA”. Praktyka wskazuje, że wprowadzony limit jest w wielu przypadkach niewspółmiernie niski do poziomu kosztów generowanych przez podmioty należące do dużych grup kapitałowych wynikających z nabywanych usług niematerialnych oraz licencji niezbędnych lub istotnie wspomagających prowadzenie biznesu.</p> <p>d) Doprecyzowanie kwestii kwalifikacji „usług kompleksowych” na gruncie art. 15e CITU</p> <p>Izby postulują o doprecyzowanie kwestii kwalifikacji usług „kompleksowych”, zawierających komponenty usług różnego rodzaju tj. zarówno usług niematerialnych oraz innych, nieobjętych ograniczeniami art. 15e CITU. W interpretacjach podatkowych organy podatkowe prezentują bardzo szeroką wykładnię pojęć doradztwa, zarządzania oraz usług wsparcia, co sprawia, że usługi o charakterze „kompleksowym”,</p>	
--	--	---	--

			<p>które w wielu przypadkach dotyczą głównie obszarów technicznych / administracyjnych, a jednocześnie zawierają nawet niewielki element usługi doradztwa lub zarządzania uznawane są za objęte ograniczeniami art. 15e CITU (np. usługi informatyczne). Taka interpretacja zakresu art.15e CITU stoi w sprzeczności z celem regulacji oraz stanowi rozszerzającą wykładnię przepisów niedopuszczalną w prawie podatkowym. W ocenie Izb nie znajduje także oparcia w obowiązujących przepisach praktyka organów podatkowych, zgodnie z którą kwalifikacja usługi na gruncie art. 15 CITU następuje na podstawie klasyfikacji PKWiU wskazanej przez podatnika. Mając na uwadze zasadę pewności prawa oraz zaufania podatnika do organów podatkowych celowe i zasadne jest wskazanie, w jaki sposób powinny być traktowane „usługi kompleksowe” na potrzeby stosowania art. 15e CITU.</p> <p>a) Doprecyzowanie pojęć na gruncie art. 15e CITU</p> <p>Izby postulują o doprecyzowanie / zdefiniowanie w jaki sposób powinny być interpretowane pojęcia „doradcze”, „zarządcze”, oraz usługi „wsparcia”, „administracyjne” czy „kontrolne”. Mając na uwadze obecnie stosowaną szeroką interpretację wskazanych pojęć przez organy podatkowe, która nie zawsze wydaje się być zbieżna z celem wdrożonego przepisu, postulowanym jest doprecyzowanie wskazanych pojęć, poprzez wskazanie ich definicji na potrzeby stosowania art. 15e CITU.</p>	
126.	art. 110 pkt 6	WTS&Saja	<p>W celu umożliwienia podatnikom efektywnego skorzystania z uprawnienia jakie daje Art. 15e. 15 i 16 ustawy o CIT (w zmienionym niniejszą ustawą brzmieniu) postulujemy następujące doprecyzowanie przepisu:</p> <p>„Przepis ust. 15 stosuje się również do roku podatkowego, w którym złożono wniosek o wydanie jednego z porozumień, o których mowa w tym przepisie, oraz do roku podatkowego poprzedzającego ten rok podatkowy, z wyjątkiem przypadku określonego w art. 107 ustawy z dnia .... O rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych. W przypadku wystąpienia okoliczności określonych w Art. 100. Ust 2. 2) lub Art. 101 ust 2.2) ustawy z dnia .... O rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych jako termin złożenia wniosku przyjmuje się datę złożenia pierwszego wniosku niezależnie od późniejszej zmiany trybu postępowania.</p>	<p>Uwagi stały się bezprzedmiotowe w związku z wyłączeniem z projektu regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych. Ze względu na dużą liczbę, szczegółowość i złożoność uwag zgłoszonych w konsultacjach publicznych projektu ustawy w zakresie regulacji dotyczącej uproszczonych porozumień cenowych, w tym szereg uwag do przepisu art. 15e ustawy o CIT, obejmujących m.in. rozwiązania alternatywne względem</p>

127.	art. 110 pkt 6	Izby Bilateralne	<p>Biorąc pod uwagę istotne praktyczne wątpliwości interpretacyjne co do treści art. 15e CITU, w szczególności w odniesieniu do katalogu usług, należności i opłat objętych regulacją tego przepisu, a także istotne zwiększenie nie tylko obciążeń administracyjnych działalności prowadzonej przez podatników, lecz również kosztów administracji publicznej (z uwagi na bardzo dużą liczbę interpretacji podatkowych wydawanych w odniesieniu do art. 15e CITU oraz perspektywę istotnej liczby sporów przed sądami administracyjnymi), a także wprowadzoną począwszy od 2019 r. nowelizację przepisów o cenach transferowych, która w opinii Izby w całości wystarczającym stopniu zabezpiecza interesy fiskalne Rzeczypospolitej Polskiej z perspektywy transakcji kontrolowanych, Izby postulują o rozważenie wprowadzenia w treści art. 15e CITU dodatkowego instrumentu pozwalającego podatnikom na zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU, tzw. Dokumentacji defense file. Za pośrednictwem defense file podatnik (i) przedstawiałby w formie tzw. Benefit testu opis korzyści ekonomicznych z tytułu zawarcia transakcji kontrolowanej oraz (ii) wskazywałby przykładowe dowody ich osiągnięcia w danym roku podatkowym, w którym wydatki limitowane zostały lub zostaną zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.</p> <p>Izby proponują, aby informacja o (i) zaliczeniu w koszty uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU oraz (ii) posiadaniu dokumentacji defense file była przekazywana przez podatników w formie oświadczenia podpisywanego przez kierownika jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości na końcu roku podatkowego, którego dotyczy.</p>	<p>uproszczonych porozumień cenowych, regulacja dotycząca uproszczonych porozumień cenowych / rozwiązań alternatywnych do uproszczonych porozumień cenowych została wyłączona z projektu do odrębnego procedowania. Wyłączenie tych rozwiązań do odrębnego procedowania ma na celu przygotowanie systemowego rozwiązania, które będzie stanowiło jak najbardziej satysfakcjonujące rozwiązanie z punktu widzenia podatników oraz budżetu państwa.</p>
128.	art. 110 pkt 6	Crido	<p>Biorąc pod uwagę istotne praktyczne wątpliwości interpretacyjne co do treści art. 15e CITU, w szczególności w odniesieniu do katalogu usług, należności i opłat objętych regulacją tego przepisu, a także istotne zwiększenie nie tylko obciążeń administracyjnych działalności prowadzonej przez podatników, lecz również kosztów administracji publicznej (z uwagi na bardzo dużą liczbę interpretacji podatkowych wydawanych w odniesieniu do art. 15e CITU oraz perspektywę istotnej liczby sporów przed sądami administracyjnymi), a także wprowadzoną</p>	

			<p>począwszy od 2019 r. nowelizację przepisów o cenach transferowych, która w opinii Podmiotu zainteresowanego w całkowicie wystarczającym stopniu zabezpiecza interesy fiskalne Rzeczypospolitej Polskiej z perspektywy transakcji kontrolowanych, Podmiot zainteresowany postuluje o rozważenie wprowadzenia w treści art. 15e CITU dodatkowego instrumentu pozwalającego podatnikom na zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU, tzw. Dokumentacji defense file. Za pośrednictwem defense file podatnik (i) przedstawiałby w formie tzw. Benefit testu opis korzyści ekonomicznych z tytułu zawarcia transakcji kontrolowanej oraz (ii) wskazywałby przykładowe dowody ich osiągnięcia w danym roku podatkowym, w którym wydatki limitowane zostały lub zostaną zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Podmiot zainteresowany proponuje, aby informacja o (i) zaliczeniu w koszty uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU oraz (ii) posiadaniu dokumentacji defense file była przekazywana przez podatników w formie oświadczenia podpisywanego przez kierownika jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości na końcu roku podatkowego, którego dotyczy.</p>	
129.	art. 110 pkt 6	Izby Bilateralne	<p>W kontekście odpowiedzi Ministra Finansów z dnia 26 listopada 2018 r. (DCT3.054.1.2018) na interpelację nr 27048 z dnia 6 listopada 2018 r., zgodnie z którą podatnik ma obowiązek zastosowania ograniczeń wynikających z art. 15e ust. 1 CITU do wydatków związanych z transakcjami kontrolowanymi do momentu wydania decyzji APA (zakładamy, że analogiczne działanie będzie właściwe w odniesieniu do transakcji kontrolowanych będących przedmiotem postępowań uAPA), Izby zgłaszają swoje wątpliwości co do procedury zwrotu nadpłaconego podatku w wyniku pierwotnego zastosowania ograniczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków wskazanych w art. 15e ust. 1 CITU, a następnie, po uzyskaniu decyzji APA lub uAPA, korekty zeznania / zeznań rocznych. W opinii Izb procedura zwrotu nadpłaconego podatku, o ile zwrot ten dotyczy wyłącznie kosztów uzyskania przychodów związanych z transakcjami kontrolowanymi objętymi decyzjami APA lub uAPA, powinna zostać w istotny sposób uproszczona. W przeciwnym razie istnieje uzasadniona obawa, że wskutek korekty zeznań rocznych będą</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga poza zakresem regulacji przedmiotowego projektu, którego założeniem jest jedynie dostosowanie treści art. 15e ust. 15 i 16 ustawy o CIT do zmian wprowadzanych w postępowaniu w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych.</p>

			wobec podatników wszczynane kontrole / postępowania w celu zweryfikowania zasadności zwrotu, stanowiące dodatkowe obciążenie administracyjne podatnika.	
130.	art. 110 pkt 6	Crido	W kontekście odpowiedzi Ministra Finansów z dnia 26 listopada 2018 r. (DCT3.054.1.2018) na interpelację nr 27048 z dnia 6 listopada 2018 r., zgodnie z którą podatnik ma obowiązek zastosowania ograniczeń wynikających z art. 15e ust. 1 CITU do wydatków związanych z transakcjami kontrolowanymi do momentu wydania decyzji APA (zakładamy, że analogiczne działanie będzie właściwe w odniesieniu do transakcji kontrolowanych będących przedmiotem postępowań uAPA), Podmiot zainteresowany zgłasza swoje wątpliwości co do procedury zwrotu nadpłaconego podatku w wyniku pierwotnego zastosowania ograniczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków wskazanych w art. 15e ust. 1 CITU, a następnie, po uzyskaniu decyzji APA lub uAPA, korekty zeznania /zeznań rocznych. W opinii Podmiotu zainteresowanego procedura zwrotu nadpłaconego podatku, o ile zwrot ten dotyczy wyłącznie kosztów uzyskania przychodów związanych z transakcjami kontrolowanymi objętymi decyzjami APA lub uAPA, powinna zostać w istotny sposób uproszczona. W przeciwnym razie istnieje uzasadniona obawa, że wskutek korekty zeznań rocznych będą wobec podatników wszczynane kontrole / postępowania w celu zweryfikowania zasadności zwrotu, stanowiące dodatkowe obciążenie administracyjne podatnika.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga poza zakresem regulacji przedmiotowego projektu, którego założeniem jest jedynie dostosowanie treści art. 15e ust. 15 i 16 ustawy o CIT do zmian wprowadzanych w postępowaniu w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych.
131.	art. 110 pkt 6 / uwaga ogólna	CCT	W związku z informacjami przedstawionymi w Dzienniku Gazecie Prawnej o wzroście liczby składach wniosków o porozumienia cenowe (wyd. 30.01.2019), zwracamy się z propozycją zmiany legislacyjnej w art. 15e ust. 16 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Obecnie art. 15e ust. 16 ustawy o CIT stanowi „Przepis ust. 15 stosuje się również do roku podatkowego, w którym wydano decyzję, o której mowa w tym przepisie, oraz do roku podatkowego poprzedzającego ten rok podatkowy.” Brzmienie, które proponujemy rozszerza zasadę roll-back na 2 lata wstecz: „Przepis ust. 15 stosuje się również do roku podatkowego, w którym wydano decyzję, o której mowa w tym przepisie, oraz do roku podatkowego poprzedzającego ten rok podatkowy a także roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy poprzedzający.” Uzasadnienie	Uwaga nieuwzględniona. W celu możliwości zastosowania art. 15e ust. 15 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych do roku 2018 wprowadzono odpowiedni przepis przejściowy. Przepis ust. 16 w art. 15e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych utraci moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 2019 r.

			<p>Biorąc pod uwagę istotny wzrost liczby wniosków o zawarcie porozumienia, brak procedury uproszczonej APA, która miała wejść w życie w 2018 r., a także terminy rozpatrywania spraw przez Krajową Administrację Skarbową, istnieje istotne ryzyko, że wnioski złożone w 2019 r. nie zostaną zakończone w tym roku. Brak możliwości pozyskania decyzji APA w 2019 r. będzie oznaczał, że skorzystanie z regulacji art. 15e ust. 16 ustawy o CIT będzie niemożliwe w stosunku do 2018 r. Wnosimy zatem o rozważenie rozszerzenia zasady roll-back na 2 lata wstecz, tak aby wszystkie wydane decyzje o zawarcie porozumienia w związku z normą prawną art. 15e ustawy o CIT, mogły korzystać z ochrony w związku z uzyskanym porozumieniem cenowym. Jak rozumiemy, celem art. 15e ust. 16 ustawy o CIT jest zapewnienie podatnikom możliwości rozpoznania kosztów podatkowych pewnych kategorii usługi oraz licencji, pod warunkiem uzyskania decyzji w sprawie porozumienia cenowego, w związku z tym podatnicy nie powinni ponosić negatywnych konsekwencji wynikających ze wzrostu liczby wniosków oraz terminów rozpatrywania spraw o zawarcie porozumienia.</p> <p>Mamy nadzieję, że nasz postulat zostanie uwzględniony w pracach legislacyjnych Ministerstwa Finansów ze skutkiem w 2019 r.</p>	
132.	art. 113 pkt 3 i pkt 1 lit. a	Prezes NSA	<p>Uwzględniając całokształt przedstawionych powyżej uwag wskazać trzeba, że ponownej refleksji wymaga również art. 113 pkt 3 projektu, zakładający dodanie art. 150a P.p.s.a. o treści: Sąd uwzględniając skargę, o której mowa w art. 3 § 2b, stwierdza, że wydane rozstrzygnięcie nie podlega wykonaniu.</p> <p>Jak już to przedstawiono powyżej, charakter spraw mających podlegać kontroli sądów administracyjnych na podstawie projektowanego art. 3 § 2b P.p.s.a. jest zróżnicowany. Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że sprawy, o których mowa w pkt 2 i 3 art. 3 § 2b P.p.s.a., dotyczą w istocie beczynności. Charakter tych spraw powoduje, że z założenia nie może mieć do nich zastosowania regulacja dotycząca wstrzymania wykonania zaskarżonego rozstrzygnięcia (aktu).</p> <p>Z tych wszystkich względów, w toku dalszych prac legislacyjnych należy ponownie rozważyć celowość zmiany brzmienia art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a., którą przewidziano w art. 113 pkt 1 lit. a projektu. Jest to szczególnie istotne, jeśli uwzględnić, że w ramach projektowanego art. 3 § 2 pkt 4 lit. e</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Dodanie przepisu art. 150a p.p.s.a. nie jest przewidziane w zmienionej wersji projektu.</p>

			P.p.s.a. na zasadzie wyjątku wyłącza się kontrolę sądów administracyjnych w sprawach ze skarg na akty i czynności podjęte w ramach procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, a następnie w ramach kolejnego wyjątku (w postaci enumeratywnego wyliczenia spraw w art. 3 § 2b pkt 1-4 P.p.s.a.) wskazuje się, że taka kontrola sądu administracyjnego będzie jednostce przysługiwała.	
133.	art. 113 pkt 1 lit. b)	Wardyński i Wspólnicy	Art. 7 ust. 3 zdanie ostatnie Dyrektywy, w przypadku odrzucenia przez organ mianujący wniosku o ustanowienie komisji doradczej, niezależnej osoby oraz jej zastępcy, nakłada na Państwo Członkowskie, obowiązek zapewnienia wnioskodawcy odwołania do sądu od takiej decyzji. Takiego rozwiązania projektodawca nie przewidział w art. 113 projektu zmieniającym art. 3 § 2a i dodającym § 2b PPSA, a zatem wnioskodawca na gruncie Projektu Ustawy nie ma prawa odwołania w takiej sytuacji. W zakresie nadzoru sądu nad odmową wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania należy ocenić negatywnie planowane wyłączenie z kognicji sądów administracyjnych poprzez konstrukcję przyjętą w art. 113 Projektu Ustawy polegającą na dodaniu w art. 3 UPPSA po § 2a nowego § 2b ograniczającego rodzaj spraw poddanych kognicji sądów administracyjnych tylko do spraw (i to nie wszystkich), w których kontrolę taką przewiduje Dyrektywa Arbitrażowa. Uzasadnienie Projektu jest bardzo krótkie i ogranicza się do stwierdzenia, że do tej pory sprawy związane z rozstrzyganiem sporów w trybach międzynarodowych nie podlegały kognicji sądów administracyjnych. Wydaje się, że rozwiązanie przyjęte przez projektodawcę jest błędne i winno być zweryfikowane w procesie legislacyjnym. Ostatnia uwaga dotyczy roli sądu krajowego przewidzianej w ostatnim zdaniu art. 15 ust. 4 Dyrektywy, z którego wynika, że osoba, której dotyczy spór może szukać ochrony sądu w sytuacji kiedy Państwo Członkowskie nie wdroży ostatecznej decyzji podjętej w procedurze przewidzianej Dyrektywą. Biorąc pod uwagę przyjęty w Projekcie Ustawy sposób określania kognicji sądu administracyjnego w ramach procedur rozstrzygania sporów przewidzianych w Projekcie, kompetencja ta powinna być wskazana w	Uwaga częściowo zasadna. Należy odnotować, że art. 7 ust. 3 zdanie 4 stanowi: „Właściwy organ państwa członkowskiego, które początkowo nie mianowało niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem oraz jej zastępcy, jest uprawniony do odwołania się od decyzji sądu lub krajowego organu mianującego w tym państwie członkowskim, pod warunkiem że właściwy organ ma takie prawo na mocy jego prawa krajowego.” Krajowy porządek prawny takiego środka jednak nie przewiduje. Gdyby przewidywał, a mianowanie zostało uchylone po skorzystaniu przez właściwy organ z odwołania, wówczas osobie, której dotyczy spór przysługiwałoby odwołanie – jako mające na celu doprowadzenie do skompletowania komisji doradczej. Zakres kognicji sądów został dostosowany do zakresu przewidzianego przez dyrektywę.

			projektowanym § 2b art. 3 UPPSA, a tam jej niema.	Wprowadzono skargę dla wyegzekwowania wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia.
134.	art. 113 pkt 3	Wardyński i Wspólnicy	Na marginesie należy dodać, że redakcja Art. 113 ust. 3 proponująca brzmienie nowego art. 150a UPPSA jest nieprawidłowa ponieważ wskazuje cały proponowany § 2b, a powinna wskazywać tylko § 2b pkt. 4 PPSA.	Uwaga stała się bezprzedmiotowa z uwagi na wprowadzone zmiany.

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (UC153) wniesione w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa zgłosiły następujące podmioty (wymienione w kolejności nadsyłanych uwag):

- 1) Centrum Cen Transferowych (zgłoszenie z dnia 5 marca 2019 r),
- 2) Francusko-Polska Izba Gospodarcza (zgłoszenie z dnia 12 kwietnia 2019 r.),
- 3) Crido Taxand R.Namysłowski i Wspólnicy spółka komandytowa (zgłoszenie z dnia 12 kwietnia 2019 r.),
- 4) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji (zgłoszenie z dnia 15 kwietnia 2019 r.),
- 5) MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy (zgłoszenie z dnia 15 kwietnia 2019 r.),
- 6) PricewaterhouseCoopers Polska spółka z o.o. spółka komandytowa (zgłoszenie z 15 kwietnia 2019 r),
- 7) KPMG Tax M. Michna spółka komandytowa (zgłoszenie z 17 kwietnia 2019 r),

CENTRUM CEN® TRANSFEROWYCH

MINISTERSTWO FINANSÓW
KANCELARIA GŁÓWNA

Wpł. 2019 -03- 06

Dep. *M* ilość zał. *Kp.*

Warszawa, 5.03.2019

Szanowny Pan
Filip Światała
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z informacjami przedstawionymi w Dzienniku Gazecie Prawnej o wzroście liczby składach wniosków o porozumienia cenowe (wyd. 30.01.2019), zwracamy się z propozycją zmiany legislacyjnej w art. 15e ust. 16 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Obecnie art. 15e ust. 16 ustawy o CIT stanowi „Przepis ust. 15 stosuje się również do roku podatkowego, w którym wydano decyzję, o której mowa w tym przepisie, oraz do roku podatkowego poprzedzającego ten rok podatkowy.”

Brzmienie, które proponujemy rozszerza zasadę roll-back na 2 lata wstecz:

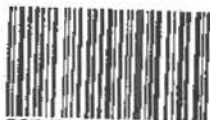
„Przepis ust. 15 stosuje się również do roku podatkowego, w którym wydano decyzję, o której mowa w tym przepisie, oraz do roku podatkowego poprzedzającego ten rok podatkowy a także roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy poprzedzający.”

Uzasadnienie

Biorąc pod uwagę istotny wzrost liczby wniosków o zawarcie porozumienia, brak procedury uproszczonej APA, która miała wejść w życie w 2018 r., a także terminy rozpatrywania spraw przez Krajową Administrację Skarbową, istnieje istotne ryzyko, że wnioski złożone w 2019 r. nie zostaną zakończone w tym roku. Brak możliwości pozyskania decyzji APA w 2019 r. będzie oznaczał, że skorzystanie z regulacji art. 15e ust. 16 ustawy o CIT będzie niemożliwe w stosunku do 2018 r. Wnosimy zatem o rozważenie rozszerzenia zasady roll-back na 2 lata wstecz, tak aby wszystkie wydane decyzje o zawarcie porozumienia w związku z normą prawną art. 15e ustawy o CIT, mogły korzystać z ochrony w związku z uzyskanym porozumieniem cenowym.

Jak rozumiemy, celem art. 15e ust. 16 ustawy o CIT jest zapewnienie podatnikom możliwości rozpoznania kosztów podatkowych pewnych kategorii usługi oraz licencji, pod warunkiem uzyskania decyzji w sprawie porozumienia cenowego, w związku z tym podatnicy nie powinni ponosić negatywnych konsekwencji wynikających ze wzrostu liczby wniosków oraz terminów rozpatrywania spraw o zawarcie porozumienia.

Mamy nadzieję, że nasz postulat zostanie uwzględniony w pracach legislacyjnych Ministerstwa Finansów ze skutkiem w 2019 r.

SCP/8865/2019
ID: 01720300248042

Z wyrazami szacunku

STOWARZYSZENIE CENTRUM CEN TRANSFEROWYCH
ul. Foksal 10, 00-366 Warszawa

wpisane do Rejestru Stowarzyszeń oraz Rejestru Przedsiębiorców
prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy
KRS 0000445909, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego
NIP 5252545546, REGON 146499236

www.cct.org.pl

STOWARZYSZENIE
CENTRUM CEN TRANSFEROWYCH
00-366 Warszawa, ul. Foksal 10
KRS 0000445909
NIP 525-25-45-546, Regon 146499236

MINISTERSTWO FINANSÓW
KANCELARIA GŁÓWNA
Wpt. 2019-03-06
Dep. ....

L. P. FILIP SWITAK
MINISTERSTWO FINANSÓW
ul. ŚWIEТОKRZYŻA 12
00-916 WARSZAWA

R

(00)959007734579359743
(00)959007734579359743
(00)959007734579359743

PRIORYTET
PRIORITAIRE

ZGŁOSZENIE		
Zainteresowania pracami nad projektem Ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawiezaniu uprzednich porozumień cenowych		
Projekt figuruje w wykazie prac legislacyjnych pod pozycją UC153		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa Francusko-Polska Izba Gospodarcza		
2. Adres siedziby ul. Widok 8, 00-023 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail j/w; ccifp@ccifp.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1.	[REDAKTOWANE]	[REDAKTOWANE]
2.	[REDAKTOWANE]	[REDAKTOWANE]
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
I	Przedkładamy szczegółowe stanowisko z postulatami w załączniku wiadomości	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]	12/04/2019	[REDAKTOWANE]
G. KLAUZUŁA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia ..... 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr ..., poz. ...) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

Warszawa, 12 kwietnia 2019 r.

Sz. P. Filip Świtala
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00 - 916 Warszawa

Do wiadomości
Pani Joanna Pietrasik,
Dyrektor Departamentu
Cen Transferowych i Wycen

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 22 marca 2019 r. (sygn. DCT3.8200.5.2018),) w imieniu:

1. Francusko-Polskiej Izby Gospodarczej,
2. Amerykańskiej Izby Handlowej w Polsce,
3. Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej,
4. Brytyjsko-Polskiej Izby Handlowej,
5. Włoskiej Izby Handlowo-Przemysłowej w Polsce,
6. Irlandzko-Polskiej Izby Handlowej,
7. Polsko-Hiszpańskiej Izby Gospodarczej,
8. Polsko-Portugalskiej Izby Gospodarczej,
9. Polsko-Szwajcarskiej Izby Gospodarczej
10. Niderlandzko-Polska Izba Gospodarcza.

(dalej: Izby)

przedstawiają poniżej swoje stanowisko i uwagi w przedmiocie regulacji w zakresie rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawierania uprzednich porozumień cenowych, zawartych w projekcie ustawy z dnia 21 marca 2019 r. (dalej: Projekt). W pierwszej części pisma przedstawiono stanowisko i opinie w przedmiocie zawartych w Projekcie propozycji przepisów regulujących instytucję uprzednich porozumień cenowych (dalej: APA), w tym nowej procedury uproszczonych porozumień cenowych. Ponadto, mając na względzie, że materia regulacji Projektu objęte są zmiany brzmienia art. 15e Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: CITU), Izby zgłaszają również swoje stanowisko w odniesieniu do przepisów art. 15e CITU.

Łączę wyrazy szacunku,

Wicedyrektor
Francusko-Polskiej Izby Gospodarczej

Kontakt: Francusko-Polska Izba Gospodarcza, ccifp@ccifp.pl, 22 696 75 80

Stanowisko i uwagi do przepisów o APA

a) Uwagi ogólne

Na wstępie Izby pragną wyrazić swoją pozytywną ocenę dla inicjatywy wprowadzenia uproszczonych porozumień cenowych (dalej: uAPA) do polskiego porządku prawnego. Patrząc z perspektywy podatników, ukonstytuowanie tego narzędzia stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom i powinno pozwolić zarówno na lepsze zarządzanie ryzykiem podatkowym w obszarze cen transferowych, jak i na ograniczenie kosztów administracyjnych prowadzonej działalności, a co najważniejsze na zmniejszenie negatywnych skutków dla przedsiębiorców wynikających z wprowadzenia art. 15e CITU.

Izby pozytywnie odnoszą się również do proponowanych zmian w zakresie procedury zawierania APA, dotychczas regulowanej przepisami działu IIa Ordynacji podatkowej.

Niezależnie od powyższego, biorąc pod uwagę stale wzrastające zainteresowanie podatników APA oraz uAPA, przy zaobserwowanym już obecnie przekraczaniu w praktyce terminów na rozpatrzenie wniosków o APA, Izby zwracają uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego zaplecza kadrowego, w szczególności w obliczu prognozowanej w ramach OSR liczby składanych wniosków. W tym celu zasadne może być zwiększenie zasobów kadrowych oraz budżetu jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za prowadzenie postępowań w zakresie APA oraz uAPA.

b) Uwagi do poszczególnych jednostek redakcyjnych Projektu

Art. 71 pkt 2 i pkt 4

Projektowane przepisy art. 71 pkt 2 i pkt 4, poprzez definiowanie pojęć uproszczonego porozumienia cenowego i usług o niskiej wartości zdecydowanie ograniczają zakres przedmiotowy wnioskowania o uAPA. W opinii Izby należy rozszerzyć zakres wnioskowania o inne usługi, które występują powszechnie u podatników.

W szczególności postuluje się o rozszerzenie katalogu usług objętych wnioskowaniem o uAPA o następujące kategorie:

- oddelegowanie pracowników,
- usługi wsparcia sprzedaży,
- usługi wsparcia w procesach zakupowych, logistyczne, marketingowe, reklamowe, usługi związane z nadzorem technicznym oraz administrowaniem środkami trwałymi, czy też usługi przetwarzania danych, usługi zarządzania i kontroli, jak i udzielanie licencji do programów komputerowych) oraz inne usługi wewnątrzgrupowe w przypadku gdy wynagrodzenie oparte jest o koszty z niewielkim narzutem zysku (5-10%) i alokowanych bezpośrednio albo według kluczu alokacji.

Alternatywnie Izby postulują, aby objąć możliwością wnioskowania o uAPA wszystkie kategorie świadczeń wskazane w art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 CITU. Jednocześnie, w przypadku uznania przez organ, że dane świadczenie jest zbyt skomplikowane na objęcie uAPA, możliwe będzie zmiana trybu procedury na standardową APA.

Art. 75 pkt 2

Aktualna redakcja projektowanego przepisu art. 75 pkt 2 może sugerować kierunki interpretacyjne, w świetle których złożenie wniosku o wydanie APA nie będzie możliwe w odniesieniu do transakcji będących przedmiotem postępowania przed sądem administracyjnym, niezależnie od daty wszczęcia takiego postępowania, jak i od terminu prowadzenia postępowań lub kontroli, w wyniku których wszczęto postępowanie przed sądem administracyjnym.

Postuluje się za doprecyzowaniem, że ograniczenie we wnioskowaniu o APA dotyczy postępowań przed sądem administracyjnym w związku z kontrolą decyzji za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych.

Art. 94

W opinii Izby wprowadzenie ograniczenia podmiotowego we wnioskowaniu o uAPA, opartego na poziomie dochodowości podatników, stanowi nadmierne ograniczenie korzystania z wprowadzanego instrumentu. Za ograniczeniem tym nie przemawia zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa. Zdaniem Izby, to właśnie zmniejszenie ograniczeń w korzystaniu z uAPA i tym samym zwiększenie popularności instrumentu uAPA będzie przejawem zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, ponieważ powinno wpłynąć na większy poziom transparentności działań realizowanych przez podmioty powiązane działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zacieśnienie współpracy między tymi podmiotami a organami podatkowymi. Tym bardziej, że w ramach Projektu przewidziane są instytucje umożliwiające weryfikację stosowania uAPA przez Szefa KAS.

Biorąc pod uwagę fakt, że uAPA będą wydawane dla transakcji kontrolowanych, mających charakter usług wspomagających działalność gospodarczą świadczeniobiorcy, to w opinii Izby nieuzasadnione jest wprowadzanie dodatkowych ograniczeń w wydawaniu uAPA, w szczególności ograniczeń odwołujących się do ogólnego poziomu dochodowości z tytułu działalności prowadzonej przez świadczeniobiorcę.

Ponadto, wprowadzenie arbitralnie ustalonego progu dochodowości podatników może być krzywdzące dla części podmiotów, które ze względu na specyfikę branży, w której działają oraz aktualne warunki rynkowe wykazują niskie poziomy dochodowości (np. podmioty działające jako sprzedawcy w branży komputerowej, podmioty działające w branżach narażonych na cykle koniunkturalne lub prowadzące działalność związaną z długim zwrotem z inwestycji). Projektodawca nie odniósł się również w analizowanym artykule do sytuacji m.in. nowopowstałych podmiotów lub podmiotów powstałych w wyniku połączenia, które mogą nie być w stanie spełnić warunku dochodowości podatkowej w odniesieniu do poprzednich lat podatkowych.

W opinii Izby wystarczającym zabezpieczeniem interesu Skarbu Państwa w odniesieniu do świadczeniobiorców są limity odliczalności wydatków na usługi niematerialne przewidziane w ramach przepisu art. 15e Ustawy o CIT.

Ponadto, obecna konstrukcja przepisu może budzić istotne wątpliwości co do jego interpretacji. W szczególności, wątpliwości pojawiają się co do interpretacji ust. 2 w tym sensie, czy określony arbitralnie przez projektodawcę poziom dochodowości powinien być weryfikowany w odniesieniu do każdego z pierwszych dwóch lat okresu na jaki została wydana uAPA, czy też w odniesieniu do sumy odpowiednio przychodów lub dochodów wnioskodawcy w pierwszych dwóch latach okresu, na jaki została wydana uAPA. W opinii Izby w ust. 1 analizowanego artykułu nie jest jednoznacznie wskazane, w odniesieniu do jakich kategorii przychodów należy odnosić udział dochodów podatnika.

Biorąc pod uwagę powyższe, mając również na względzie długi termin prac nad przepisami o uAPA oraz brak w zapowiedziach o wprowadzeniu tego instrumentu informacji na temat tak restrykcyjnych ograniczeń jeśli chodzi o możliwość korzystania z nowego instrumentu, Izby postulują za rezygnacją z ograniczeń wskazanych w art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 94 ust. 2 Projektu.

Art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b)

Proponowany przepis zobowiązuje podatnika do złożenia oświadczenia, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z czynnościami wskazanymi w tymże przepisie. Takie sformułowanie budzi wątpliwości czy oświadczenie ma dotyczyć łącznie zakresu, przedmiotu, specyfiki oraz czynności objętych transakcją, czy też może dotyczyć jednego z tych elementów.

Ma to o tyle znaczenie, że usługi nabywane od podmiotów powiązanych mogą pokrywać się co do zakresu usług z czynnościami wskazanymi w przepisie, jednak ich specyfika będzie uzasadniała korzystanie ze wsparcia podmiotu powiązanego.

Z kolei, gdyby oświadczenie podatnika miało dotyczyć wszystkich wspomnianych elementów, może to znacząco zawęzić zakres stosowanej regulacji, np. w przypadku gdy podatnik nabywa podobne (lecz nie takie same) usługi od innych podmiotów.

W konsekwencji, Izby postulują o doprecyzowanie, że oświadczenie podatnika powinno dotyczyć jednego z elementów wskazanych w proponowanym przepisie.

Art. 105

Izby zgłaszają następujące wątpliwości interpretacyjne, które towarzysza aktualnej redakcji przepisu i powinny zostać doprecyzowane w toku procesu legislacyjnego:

- czy uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową przeprowadzaną przez Szefa KAS, czy jedynie z możliwością przeprowadzenia takiej kontroli?
- czy jeśli uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową, to czy Projektodawca jest w stanie zabezpieczyć odpowiednią jakość prowadzonych kontroli, w szczególności w przypadku dużego zainteresowania podatników procedurą uAPA?
- czy kontrola podatkowa przeprowadzana przez Szefą KAS będzie się koncentrowała wyłącznie na transakcji objętej uAPA?
- czy wystarczającym instrumentem weryfikacji stosowania uAPA nie są czynności sprawdzające, podobnie jak w przypadku APA? Biorąc pod uwagę co do zasady niższą materialność transakcji kontrolowanych objętych uAPA oraz mniejsze ryzyko erozji podstawy opodatkowania w wyniku realizacji tych transakcji.

Izby postulują za ograniczeniem sposobu weryfikacji stosowania uAPA do czynności sprawdzających:

Art. 107 ust. 3

Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą w przypadku wygaśnięcia uAPA na skutek niezetelności informacji złożonych przez podatnika, kolejny wniosek o wydanie uAPA może być złożony dopiero po upływie 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnikowi doręczono decyzję o wygaśnięciu uAPA. Na podstawie aktualnego brzmienia analizowanego przepisu, podatnik nie będzie mógł wystąpić z wnioskiem o uAPA w odniesieniu do jakiegokolwiek transakcji, a nie tylko w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.

O ile Izby zgadzają się z wprowadzeniem restrykcji co do terminu, w którym istnieje możliwość ponownego wnioskowania o uAPA dla transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA, o tyle rozszerzenie ograniczeń również na inne transakcje kontrolowane spełniające kryteria wnioskowania o uAPA jest w opinii Izb zdecydowanie zbyt rygorystyczne i może w praktyce istotnie ograniczyć ilość składanych przez podatników wniosków o uAPA.

W związku z powyższym Izby postulują za wprowadzeniem zakazu występowania z ponownym wnioskiem o wydanie uAPA wyłącznie w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.

Art. 110

Biorąc pod uwagę istotne praktyczne wątpliwości interpretacyjne co do treści art. 15e CITU, w szczególności w odniesieniu do katalogu usług, należności i opłat objętych regulacją tego przepisu, a także istotne zwiększenie nie tylko obciążeń administracyjnych działalności prowadzonej przez podatników, lecz również kosztów administracji publicznej (z uwagi na bardzo dużą liczbę interpretacji podatkowych wydawanych w odniesieniu do art. 15e CITU oraz perspektywę istotnej liczby sporów przed sądami administracyjnymi), a także wprowadzoną począwszy od 2019 r. nowelizację przepisów o cenach transferowych, która w opinii Izb w całości wystarczającym stopniu zabezpiecza interesy fiskalne Rzeczypospolitej Polskiej z perspektywy transakcji kontrolowanych, Izby postulują o rozważenie wprowadzenia w treści art. 15e CITU dodatkowego instrumentu pozwalającego podatnikom na zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU, tzw. dokumentacji *defense file*. Za pośrednictwem *defense file* podatnik (i) przedstawiałby w formie tzw. *benefit testu* opis korzyści ekonomicznych z tytułu zawarcia transakcji kontrolowanej oraz (ii) wskazywałby przykładowe dowody ich osiągnięcia w danym roku podatkowym, w którym wydatki limitowane zostały lub zostaną zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

Izby proponują, aby informacja o (i) zaliczeniu w koszty uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU oraz (ii) posiadaniu dokumentacji defense file była przekazywana przez podatników w formie oświadczenia podpisywanego przez kierownika jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości na końcu roku podatkowego, którego dotyczy.

W kontekście odpowiedzi Ministra Finansów z dnia 26 listopada 2018 r. (DCT3.054.1.2018) na interpelację nr 27048 z dnia 6 listopada 2018 r., zgodnie z którą podatnik ma obowiązek zastosowania ograniczeń wynikających z art. 15e ust. 1 CITU do wydatków związanych z transakcjami kontrolowanymi do momentu wydania decyzji APA (zakładamy, że analogiczne działanie będzie właściwe w odniesieniu do transakcji kontrolowanych będących przedmiotem postępowań uAPA), Izby zgłaszają swoje wątpliwości co do procedury zwrotu nadpłaconego podatku w wyniku pierwotnego zastosowania ograniczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków wskazanych w art. 15e ust. 1 CITU, a następnie, po uzyskaniu decyzji APA lub uAPA, korekty zeznania / zeznań rocznych. W opinii Izb procedura zwrotu nadpłaconego podatku, o ile zwrot ten dotyczy wyłącznie kosztów uzyskania przychodów związanych z transakcjami kontrolowanymi objętymi decyzjami APA lub uAPA, powinna zostać w istotny sposób uproszczona. W przeciwnym razie istnieje uzasadniona obawa, że wskutek korekty zeznań rocznych będą wobec podatników wszczynane kontrole / postępowania w celu zweryfikowania zasadności zwrotu, stanowiące dodatkowe obciążenie administracyjne podatnika.

I. Pozostałe postulaty dotyczące przepisów art. 15e CITU

Izby postulują za usunięciem art. 15e CITU. W ocenie Izb wskazywana regulacja nie spełniła celu wskazanego w uzasadnieniu ustawy nowelizującej CITU, jakim miało być ograniczenie działań optymalizacyjnych związanych ze sztucznym generowaniem kosztów podatkowych w podmiotach nabywających usługi niematerialne od spółek powiązanych. W praktyce regulacja objęta swoim zakresem szereg usług istotnych z perspektywy funkcjonowania biznesu, których zasadniczym celem jest prowadzenie działalności w sposób jak najbardziej efektywny, z uwzględnieniem doświadczenia wypracowanego przez spółki powiązane oraz w sposób zgodny z polityką stosowaną przez grupę kapitałową.

Według Izb należy dokonać analizy danych wynikających z zeznań podatkowych złożonych za 2018 r., dokonać oceny wpływu regulacji na funkcjonowanie podatników, oraz dokonać porównania korzyści dla Skarbu Państwa płynących z limitowania bazy kosztowej podatników w oparciu o art. 15e CITU z praktycznymi konsekwencjami, jakie niosą ze sobą regulacje w odniesieniu do podatników, których działania nie są podejmowane specyficznie w celu obniżania podstawy opodatkowania.

W sytuacji braku uwzględnienia postulatu w zakresie usunięcia art. 15e z CITU Izby wyrażają niżej wskazane postulaty.

a) Wyłączenie z dyspozycji art. 15e UCIT usług o niskiej wartości dodanej

Izby postulują za wyraźnym wyłączeniem z dyspozycji art. 15e CITU usług o niskiej wartości dodanej. W ocenie Izby objęcie zakresem art. 15e usług o niskiej wartości dodanej stoi w sprzeczności z celem nowelizacji wprowadzającej ww. regulację, która ukierunkowana była na objęcie ograniczeniami nabywanych od podmiotów powiązanych praw i wartości, które mają zindywidualizowany charakter oraz nie wykazują powiązania z realnie istniejącą substancją biznesową. Za tego rodzaju usługi nie można z całą pewnością uznać tzw. usług o niskiej wartości dodanej, które zasadniczo są nabywane w celu wspomaganie działalności podstawowej podatników. Ponadto, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, postuluje się wyraźne wskazanie, że za usługi o niskiej wartości uznaje się usługi wprost wymienione w Załączniku nr 6 do CITU. Wdrożenie powyższego postulatu zapewniłoby spójność z wprowadzonymi uproszczeniami w odniesieniu do usług o niskiej wartości dodanej w zakresie cen transferowych (art. 11f CITU).

Jednocześnie Izby wnoszą o wyłączenie z zastosowania art. 15e CITU do usług wsparcia sprzedaży / pośrednictwa w sprzedaży.

b) Doprecyzowanie regulacji art. 15e ust. 11 w zakresie wyłączenia zastosowania art. 15e UCIT w zakresie usług refakturowanych

Izby postulują o doprecyzowanie art. 15e ust. 11 pkt 2 CITU, w sposób jednoznacznie wskazujący, że ograniczenia z art. 15e CITU nie znajdują zastosowania w przypadku usług nabywanych od podmiotów niepowiązanych oraz refakturowanych na podmioty powiązane - przy czym ograniczenia z art. 15e ustawy o CITU nie stosuje się zarówno do podmiotu dokonującego refaktury oraz podmiotu ostatecznie obciążonego z tytułu refaktury. W praktyce organów podatkowych prezentowanej w interpretacjach pojawiły się stanowiska, zgodnie z którymi podmiot otrzymujący od spółki z Grupy (podmiotu, który pełni funkcję podmiotu centralizującego koszty w ramach grupy kapitałowej oraz dokonuje ich alokacji na poszczególne spółki wg określonego klucza) refakturę wydatków pierwotnie poniesionych na rzecz podmiotu niepowiązanego, jest objęty ograniczeniami z art. 15e CITU. W ocenie Izby konkluzja taka stoi w sprzeczności z literalnym brzmieniem przepisu regulującego omawiane wyłączenie (art. 15e ust. 11 pkt 2 ustawy o CITU), który wskazuje, że ograniczenie z art. 15e CITU nie ma zastosowania do „kosztów usług, o których mowa w art. 8 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług”. Powyższe uwagi powinny mieć zastosowanie zarówno do świadczeń refakturowanych 1:1, jak i rozliczanych kluczem alokacji (w przypadku gdy beneficjentami jest kilka podmiotów).

c) Zwiększenie limitu do „30% podatkowej EBITDA” w miejsce „5% podatkowej EBITDA”

Izby postulują o zwiększenie limitu kosztów objętych ograniczeniem z art. 15e, które mogą zostać rozpoznane jako koszty podatkowe do 3mln PLN powiększonej o 30% „podatkowej EBITDA (limit analogiczny jak w przypadku kosztów finansowania dłużnego objętego ograniczeniem art. 15c CITU) w miejsce obecnych 5% „podatkowej EBITDA”. Praktyka wskazuje, że wprowadzony limit jest w wielu przypadkach niewspółmiernie niski do poziomu kosztów generowanych przez podmioty należące do dużych grup kapitałowych wynikających z nabywanych usług niematerialnych oraz licencji niezbędnych lub istotnie wspomagających prowadzenie biznesu.

d) Doprecyzowanie kwestii kwalifikacji „usług kompleksowych” na gruncie art. 15e CITU

Izby postulują o doprecyzowanie kwestii kwalifikacji usług „kompleksowych”, zawierających komponenty usług różnego rodzaju tj. zarówno usług niematerialnych oraz innych, nieobjętych ograniczeniami art. 15e CITU. W interpretacjach podatkowych organy podatkowe prezentują bardzo szeroką wykładnię pojęć doradztwa, zarządzania oraz usług wsparcia, co sprawia, że usługi o charakterze „kompleksowym”, które w wielu przypadkach dotyczą głównie obszarów technicznych / administracyjnych, a jednocześnie zawierają nawet niewielki element usługi doradztwa lub zarządzania uznawane są za objęte ograniczeniami art. 15e CITU (np. usługi informatyczne). Taka interpretacja zakresu art.15e CITU stoi w sprzeczności z celem regulacji oraz stanowi rozszerzającą wykładnię przepisów niedopuszczalną w prawie podatkowym. W ocenie Izby nie znajduje także oparcia w obowiązujących przepisach praktyka organów podatkowych, zgodnie z którą kwalifikacja usługi na gruncie art. 15 CITU następuje na podstawie klasyfikacji PKWiU wskazanej przez podatnika. Mając na uwadze zasadę pewności prawa oraz zaufania podatnika do organów podatkowych celowe i zasadne jest wskazanie, w jaki sposób powinny być traktowane „usługi kompleksowe” na potrzeby stosowania art. 15e CITU.

a) Doprecyzowanie pojęć na gruncie art. 15e CITU

Izby postulują o doprecyzowanie / zdefiniowanie w jaki sposób powinny być interpretowane pojęcia „doradcze”, „zaradcze”, oraz usługi „wsparcia”, „administracyjne” czy „kontrolne”. Mając na uwadze obecnie stosowaną szeroką interpretację wskazanych pojęć przez organy podatkowe, która nie zawsze wydaje się być zbieżna z celem wdrożonego przepisu, postulowanym jest doprecyzowanie wskazanych pojęć, poprzez wskazanie ich definicji na potrzeby stosowania art. 15e CITU.

ZGŁOSZENIE

Zainteresowania pracami nad Projektem ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

Projekt figuruje w wykazie prac legislacyjnych pod pozycją UC153

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa
Crido Taxand R. Namysłowski i Wspólnicy spółka komandytowa (dawniej: Crido Sp. z o.o.)

2. Adres siedziby
ul. Grzybowska 5a, 00 - 132 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
ul. Grzybowska 5a, 00 - 132 Warszawa
(z dopiskiem do wiadomości: [redacted] adres poczty elektronicznej [redacted]@crido.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Ep.	Imię i nazwisko	Adres
1	[redacted]	Analogiczny do rubryki A.2

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W nawiązaniu do pisma Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 22 marca 2019 r. (sygn. BC13.8206.5.2018), Crido Taxand R. Namysłowski i Wspólnicy spółka komandytowa (dawniej: Crido Sp. z o.o.) (dalej: Podmiot zainteresowany), przedstawia poniżej swoje stanowisko i uwagi w przedmiocie regulacji w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawierania uprzednich porozumień cenowych, zawartych w projekcie ustawy z dnia 21 marca 2019 r.

Przedmiotowe stanowisko i uwagi do Projektu zostały zaprezentowane w piśmie stanowicznym załącznik nr 1 do zgłoszenia.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	stanowisko i uwagi do Projektu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (załącznik funkcjonuje pod nazwą Ustawa DRM Uwagi Crido)
---	---

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**

zgłoszenia dokonano dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko:	Data:	Podpis
[redacted]	12.04.2019	[redacted]

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia: .....
(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia ..... 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr ..., poz. ...) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

16/08/KC

Podmiot zainteresowany**Crido Taxand R. Namysłowski i Wspólnicy spółka komandytowa (dawniej: Crido Sp. z o.o.)**

ul. Grzybowska 5a

00-132 Warszawa

Reprezentowany przez[Redacted]
Szef Zespołu Cen i Transferowych, Partner**Ministerstwo Finansów**

ul. Świętokrzyska 12

00-916 Warszawa

Do wiadomości:Pani Joanna Pietrasik

Dyrektor Departamentu

Cen Transferowych i Wycen

Dokument nadany drogą elektroniczną na adres:

Joanna.Pietrasik@mf.gov.pl

sekretariat.dct@mf.gov.pl

konsultacje.drm@mf.gov.pl

Dotyczy: DCT3.8200.5.2018**ZGŁOSZENIE****Zainteresowania pracami nad projektem ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych**

projekt figuruje w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod pozycją UC153

W nawiązaniu do pisma Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 22 marca 2019 r. (sygn. DCT3.8200.5.2018), Crido Taxand R. Namysłowski i Wspólnicy spółka komandytowa (dawniej: Crido Sp. z o.o.) (dalej: **Podmiot zainteresowany**), przedstawia poniżej swoje stanowisko i uwagi w przedmiocie regulacji w zakresie rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawierania uprzednich porozumień cenowych, zawartych w projekcie ustawy z dnia 21 marca 2019 r. (dalej: **Projekt**). W celu zachowania właściwej systematyki zgłaszanych uwag, Podmiot zainteresowany w pierwszej części odnosi się do zawartych w Projekcie propozycji przepisów o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (dalej: **MAP**), natomiast w drugiej części pisma przedstawiono stanowisko i opinie w przedmiocie zawartych w Projekcie propozycji przepisów regulujących instytucję uprzednich porozumień cenowych (dalej: **APA**), w tym nowej procedury uproszczonych porozumień cenowych. Ponadto, mając na względzie, że materia regulacji Projektu objęte są zmiany brzmienia art. 15e Ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: **CITU**). Podmiot zainteresowany zgłasza również swoje stanowisko w odniesieniu do przepisów art. 15e CITU.

1/11

Crido Sp. z o.o.
ul. Grzybowska 5a | 00-132 Warszawa

NIP 525-274-18-27

W: crido.pl

T: +48 22 324 59 00
F: +48 22 324 59 01
E: crido@crido.plSąd Rejonowy dla m. st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy,
KRS: 0000721614,
wysokość kapitału zakładowego: 2 055 000,00 PLN **TAXAND**

I. Stanowisko i uwagi do przepisów o MAP

a) Uwagi do poszczególnych jednostek redakcyjnych Projektu

Art. 2 pkt 2 i pkt. 10

W opinii Zainteresowanego podmiotu właściwe definicje krajowego podmiotu powiązanego oraz zagranicznego podmiotu powiązanego powinny zostać rozszerzone o instytucje zagranicznego zakładu (Permanent Establishment)

Art. 9 ust. 1

Podmiot zainteresowany zwraca uwagę, na praktyczne problemy, jakie może stwarzać brak na poziomie Projektu definicji „zawiadomienia o działaniu organów podatkowych”, od którego należy liczyć termin na złożenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej. O ile projektowany przepis stanowi wdrożenie regulacji zawartych w Dyrektywie Rady 2017/1852 (dalej: Dyrektywa), to w celu zachowania pełnej gwarancji skorzystania z instrumentu, implementacja Dyrektywy w tym zakresie powinna wskazywać na katalog czynności organu, które nie stanowią „zawiadomienia o działaniu organów podatkowych”. Dotychczasowa praktyka dostarcza przykładów działania (por. m.in. wezwanie w trybie przepisów działu V Ordynacji podatkowej o przedłożenie dokumentacji cen transferowych, wezwanie w toku postępowania o wyjaśnienia w przedmiocie zasadności poniesienia kosztów związanych z daną transakcją), które mogą być interpretowane jako otrzymanie pierwszego zawiadomienia o którym mowa w art. 9 ust. 1 projektu. Rozbieżności interpretacyjne w przedmiocie przywołanego zagadnienia mogą doprowadzić do pozbawienia podatnika prawnej możliwości skorzystania z procedury regulowanej Dyrektywą.

Art. 20 ust. 2

Przywołany przepis uzależnia wprowadzenie w życie zawartego porozumienia między Innymi od wyrażenia zgody przez osobę, której zaistniały spór dotyczy. W opinii Zainteresowanego podmiotu, analogiczna przesłanka wprowadzenia porozumienia powinna dotyczyć procedury wzajemnego porozumienia się (Oddział 2) oraz procedury wzajemnego porozumiewania się prowadzonej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania (Rozdział 4)

Art. 57 i art. 62

Przywołane przepisy regulują zasady wnioskowania w oparciu o konwencję arbitrażową oraz właściwe umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania. W opinii Podmiotu zainteresowanego, w celu klaryfikacji zasad wnioskowania, Podmiot zainteresowany proponuje prawne usankcjonowanie możliwości odbycia spotkań z przedstawicielami Ministra Finansów (Szefa KAS), które poprzedzają wnioskowanie i mają na celu doprecyzowanie faktów i okoliczności sprawy w tym zapoznanie się ze wstępną opinią organu w przedmiocie zasadności wnioskowania w danej sprawie. Podmiot zainteresowany równocześnie wyraża aprobatę dla dotychczasowych zasad procedowania, które przewidują praktyczną możliwość odbycia takiego spotkania.

II. Stanowisko i uwagi do przepisów o APA

a) Uwagi ogólne

Na wstępie Podmiot zainteresowany pragnie wyrazić swoją pozytywną ocenę dla inicjatywy wprowadzenia uproszczonych porozumień cenowych (dalej: uAPA) do polskiego porządku prawnego. Patrząc z perspektywy podatników, ukształtowanie tego narzędzia stanowi wyjście naprzeciw oczekiwaniom i powinno pozwolić zarówno na lepsze zarządzanie ryzykiem podatkowym w obszarze cen transferowych, jak i na ograniczenie kosztów administracyjnych prowadzonej działalności.

Podmiot zainteresowany pozytywnie odnosi się również do proponowanych zmian w zakresie procedury zawierania APA, dotychczas regulowanej przepisami działu IIa Ordynacji podatkowej.

Niezależnie od powyższego, biorąc pod uwagę stale wzrastające zainteresowanie podatników APA oraz uAPA, przy zaobserwowanym już obecnie przekraczaniu w praktyce terminów na rozpatrzenie wniosków o APA, Podmiot zainteresowany zwraca uwagę na konieczność zapewnienia odpowiedniego zaplecza kadrowego, w szczególności w obliczu prognozowanej w ramach OSR liczby składanych wniosków. W tym celu zasadne może być zwiększenie zasobów kadrowych oraz budżetu jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za prowadzenie postępowań w zakresie APA oraz uAPA. Jednocześnie, z uwagi na mniejszy poziom skomplikowania postępowań w zakresie transakcji będących przedmiotem wnioskowania o uAPA, a także mniejsze ryzyko erozji podstawy opodatkowania w wyniku realizacji transakcji będących przedmiotami wnioskowania o uAPA.

b) Uwagi do poszczególnych jednostek redakcyjnych Projektu

Art. 71 pkt 2 i pkt 4

Nawiązując do uzasadnienia Projektu (OSR), gdzie szacowana liczba wniosków o zawarcie uAPA wskazuje na uwzględnienie wniosków motywowanych limitami z art. 15e CIT Podmiot zainteresowany wskazuje na praktyczną konieczność rozszerzenia zakresu przedmiotowego wnioskowania o uAPA o transakcje, które nie są transakcjami kluczowymi/strategicznymi z perspektywy świadczeniobiorcy i co więcej nie są transakcjami unikalnymi czy szczególnie skomplikowanymi w rozumieniu praktyki cen transferowych, lecz w świetle projektowanych przepisów mogą zostać rozpatrywane wyłącznie w ramach standardowej procedury APA.

Projektowane przepisy art. 71 pkt 2 i pkt 4, poprzez definiowanie pojęć uproszczonego porozumienia cenowego i usług o niskiej wartości zdecydowanie ograniczają zakres przedmiotowy wnioskowania o uAPA. W opinii Podmiotu zainteresowanego należy rozszerzyć zakres wnioskowania o inne usługi, które występują powszechnie u podatników.

W szczególności **postuluje się o rozszerzenie katalogu usług objętych wnioskowaniem o uAPA o następujące kategorie:**

- oddelegowanie pracowników,
- usługi wsparcia sprzedaży,
- usługi wsparcia w procesach zakupowych, logistyczne, marketingowe, reklamowe, usługi związane z nadzorem technicznym oraz administrowaniem środkami trwałymi, czy też usługi przetwarzania danych, usługi zarządzania i kontroli, jak i udzielanie licencji do programów komputerowych) oraz inne

usługi wewnątrzgrupowe w przypadku gdy wynagrodzenie oparte jest o koszty z niewielkim narzutem zysku (5-10%) i alokowanych bezpośrednio albo według kluczu alokacji.

Alternatywnie Podmiot zainteresowany postuluje, aby objąć możliwością wnioskowania o uAPA wszystkie kategorie świadczeń wskazane w art. 15e ust. 1 pkt 1 i 2 CITU. Jednocześnie, w przypadku uznania przez organ, że dane świadczenie jest zbyt skomplikowane na objęcie uAPA, możliwe będzie zmiana trybu procedury na standardową APA.

Art. 73 ust. 1 i art. 93 ust. 1

Podmiot zainteresowany zgłasza wątpliwość wynikającą z rozbieżności pomiędzy treścią przepisu art. 15e ust. 15 CITU a przepisami art. 73 ust. 1 i 93 ust. 1 Projektu, które określają odpowiednio elementy rozstrzygnięcia w ramach APA i uAPA. Podmiot zainteresowany wskazuje, że treść rozstrzygnięcia (szczególnie w odniesieniu do APA), w części dotyczącej sposobu kalkulacji ceny transferowej może nie obejmować wyłącznie kosztów podatkowych świadczeniobiorcy, które są objęte limitem wynikającym z przepisów art. 15e ust. 1 CITU i ponoszone są w związku z transakcją objętą APA (uAPA). Taka sytuacja może wystąpić szczególnie w przypadku, gdy przedmiot transakcji objętej wnioskiem będzie wymagał weryfikacji ceny transferowej poprzez analizę całkowitej rentowności wnioskodawcy (a nie poszczególnych transakcji), gdzie pod uwagę brane są jego łączne koszty operacyjne i do nich odnosić się będzie Szeł KAS w decyzji APA. W takim przypadku decyzja APA również powinna pozwolić na zaliczenie w koszty wydatków wewnątrzgrupowych, które składają się na całkowitą rentowność podmiotu.

W związku z powyższym, Podmiot zainteresowany postuluje za dostosowaniem przepisów art. 15e ust. 15 CITU poprzez ujednoczenie jego brzmienia z treścią rozstrzygnięcia APA i uAPA, które określają odpowiednio przepisy art. 73 ust. 1 i 93. Ust. 1 Projektu oraz wskazanie, że w przypadku decyzji APA dotyczącej całkowitej rentowności, koszty uwzględnione w kalkulacji rentowności nie podlegają limitom art. 15e CITU.

Art. 74

Podmiot zainteresowany docenia i wyraża aprobatę dla pomysłu wdrożenia możliwości wystąpienia z wnioskiem o wydanie APA również przez zagranicznych inwestorów, którzy dopiero planują rozpoczęcie działalności w Polsce.

W praktyce jednak zagraniczni inwestorzy niejednokrotnie rozpoczynają prowadzenie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem więcej niż jednego krajowego podmiotu powiązanego. Ponadto, zagraniczni inwestorzy mogą być zainteresowani uzyskaniem APA również dla przyszłych transakcji kontrolowanych zawieranych między podmiotem powiązanym, za pośrednictwem którego ma być prowadzona działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a zagranicznymi podmiotami innymi niż inwestor.

W związku z powyższym, w celu zwiększenia możliwości korzystania w praktyce z narzędzia APA przez podmioty z zagranicy rozważające inwestycje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, **Podmiot zainteresowany postuluje za rozszerzeniem możliwości wnioskowania o wydanie APA również na przyszłe transakcje kontrolowane zawierane między podmiotem powiązanym z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej a podmiotami powiązanymi innymi niż wnioskodawca, w szczególności innymi podmiotami z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.**

Ponadto, w opinii Podmiotu zainteresowanego, doprecyzowania wymaga kwestia adresowania decyzji w sprawie APA, w szczególności doprecyzowanie, czy postępowanie w końcowym etapie ma ulec zawieszeniu do momentu formalnego powstania podmiotu będącego stroną transakcji, czy też adresatem decyzji ma być zagraniczny inwestor.

Art. 75 pkt 2

Aktualną redakcją projektowanego przepisu art. 75 pkt 2 może sugerować kierunki Interpretacyjne, w świetle których złożenie wniosku o wydanie APA nie będzie możliwe w odniesieniu do transakcji będących przedmiotem postępowania przed sądem administracyjnym, niezależnie od daty wszczęcia takiego postępowania, jak i od terminu prowadzenia postępowań lub kontroli, w wyniku których wszczęto postępowanie przed sądem administracyjnym.

Postuluje się za doprecyzowaniem, że ograniczenie we wnioskowaniu o APA dotyczy postępowań przed sądem administracyjnym w związku z kontrolą decyzji za okres którejkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych.

Art. 78 ust. 2 pkt 3

Podmiot zainteresowany postuluje za wprowadzeniem formalnej możliwości bezpośredniej zmiany wniosku o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia jednostronnego.

Art. 80 ust. 1

W opinii Podmiotu zainteresowanego dostosowane powinny zostać wymogi dotyczące zawartości wniosku o APA składanego przez zagraniczne podmioty, które zamierzają rozpocząć działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Podmiot zainteresowany zwraca uwagę na praktyczne problemy towarzyszące wypełnianiu niektórych obowiązków formalnych towarzyszących wnioskowaniu, jak między innymi przedstawienie schematu organizacyjnego czy opisu zasad przyjętej polityki rachunkowości w odniesieniu do podmiotów, które jeszcze nie zostały prawnie ukonstytuowane.

Art. 92 ust. 2

Zgodnie z aktualną treścią analizowanego przepisu, zachowanie anonimowości będzie gwarantowane w odniesieniu do podmiotów, którym wydano APA. Wobec intencji ustawodawcy w przedmiocie zapewnienia anonimowości zarówno podmiotów, którym wydano APA, jak i innych podmiotów będących stronami transakcji kontrolowanych objętych APA lub wnioskodawców, o których mowa w art. 74 ust. 1 Projektu. W opinii Podmiotu zainteresowanego aktualna treść przepisu nie zapewnia anonimowości podmiotom innym niż podmioty, którym wydano APA, co może skutkować ograniczeniem zainteresowania wnioskowaniem o APA. W związku z tym **Podmiot zainteresowany postuluje za doprecyzowaniem / rozszerzeniem treści analizowanego przepisu na zachowanie anonimowości również w stosunku do stron transakcji objętej APA oraz podmiotów, o których mowa w art. 74 ust. 1 Projektu.**

Art. 94

W opinii Podmiotu zainteresowanego wprowadzenie ograniczenia podmiotowego we wnioskowaniu o uAPA, opartego na poziomie dochodowości podatników, stanowi nadmierne ograniczenie korzystania z wprowadzanego instrumentu. Za ograniczeniem tym nie przemawia zabezpieczenie interesu Skarbu

Państwa. Zdaniem Podmiotu zainteresowanego, to właśnie zmniejszenie ograniczeń w korzystaniu z uAPA i tym samym zwiększenie popularności instrumentu uAPA będzie przejawem zabezpieczenia interesu Skarbu Państwa, ponieważ powinno wpłynąć na większy poziom transparentności działań realizowanych przez podmioty powiązane działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zacieśnienie współpracy między tymi podmiotami a organami podatkowymi. Tym bardziej, że w ramach Projektu przewidziane są instytucje umożliwiające weryfikację stosowania uAPA przez Szefa KAS.

Biorąc pod uwagę fakt, że uAPA będą wydawane dla transakcji kontrolowanych, mających charakter usług wspomagających działalność gospodarczą świadczeniobiorcy, to w opinii Podmiotu zainteresowanego nieuzasadnione jest wprowadzanie dodatkowych ograniczeń w wydawaniu uAPA, w szczególności ograniczeń odwołujących się do ogólnego poziomu dochodowości z tytułu działalności prowadzonej przez świadczeniobiorcę.

Ponadto, wprowadzenie arbitralnie ustalonego progu dochodowości podatników może być krzywdzące dla części podmiotów, które ze względu na specyfikę branży, w której działają oraz aktualne warunki rynkowe wykazują niskie poziomy dochodowości (np. podmioty działające jako sprzedawcy w branży komputerowej, podmioty działające w branżach narażonych na cykle koniunkturalne lub prowadzące działalność związaną z długim zwrotem z inwestycji). Projektodawca nie odniósł się również w analizowanym artykule do sytuacji m.in. nowopowstałych podmiotów lub podmiotów powstałych w wyniku połączenia, które mogą nie być w stanie spełnić warunku dochodowości podatkowej w odniesieniu do poprzednich lat podatkowych.

W opinii Podmiotu zainteresowanego wystarczającym zabezpieczeniem interesu Skarbu Państwa w odniesieniu do świadczeniobiorców są limity odliczalności wydatków na usługi niematerialne przewidziane w ramach przepisu art. 15e Ustawy o CIT.

Ponadto, obecna konstrukcja przepisu może budzić istotne wątpliwości co do jego interpretacji. W szczególności, wątpliwości pojawiają się co do interpretacji ust. 2 w tym sensie, czy określony arbitralnie przez projektodawcę poziom dochodowości powinien być weryfikowany w odniesieniu do każdego z pierwszych dwóch lat okresu na jaki została wydana uAPA, czy też w odniesieniu do sumy odpowiednio przychodów lub dochodów wnioskodawcy w pierwszych dwóch latach okresu, na jaki została wydana uAPA. W opinii Podmiotu zainteresowanego w ust. 1 analizowanego artykułu nie jest jednoznacznie wskazane, w odniesieniu do jakich kategorii przychodów należy odnosić udział dochodów podatnika.

Biorąc pod uwagę powyższe, mając również na względzie długi termin prac nad przepisami o uAPA oraz brak w zapowiedziach o wprowadzeniu tego instrumentu informacji na temat tak restrykcyjnych ograniczeń jeśli chodzi o możliwość korzystania z nowego instrumentu, **Podmiot zainteresowany postuluje za rezygnacją z ograniczeń wskazanych w art. 94 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 94 ust. 2 Projektu.**

Alternatywnie, w celu zwiększenia dostępności uAPA, Podmiot zainteresowany postuluje za rozluźnieniem kryterium dochodowości w odniesieniu do poprzednich lat podatkowych, poprzez konieczność osiągnięcia określonego poziomu dochodowości w co najmniej dwóch latach podatkowych w okresie pięciu ostatnich zakończonych lat podatkowych.

Art. 95 ust. 1 pkt 2 lit. b

Proponowany przepis zobowiązuje podatnika do złożenia oświadczenia, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z czynnościami wskazanymi w tymże przepisie. Takie sformułowanie budzi wątpliwości czy oświadczenie ma dotyczyć łącznie zakresu, przedmiotu, specyfiki oraz czynności objętych transakcją.

Podmiot zainteresowany rozumie intencje projektodawcy w zakresie uzasadnienia ekonomicznego dla transakcji objętej uAPA. W opinii Zainteresowanego podmiotu, oświadczenie, aby spełniało swoje założenia nie musi posiadać jednak specyficznego charakteru, jaki zostały nadany art. 95 ust. 1 pkt. 2 lit. b tiret 1 i 2 Projektu, szczególnie biorąc pod uwagę możliwość późniejszej weryfikacji zgodności oświadczeń ze stanem faktycznym w toku kontroli podatkowej. **W opinii Zainteresowanego podmiotu, zakres oświadczenia w tym przypadku powinien ograniczać się do oświadczenia (ewentualnie popartego uzasadnieniem), że realizacja transakcji jest racjonalna ekonomicznie z perspektywy świadczeniobiorcy.**

Art. 95 ust. 3

Zgodnie z treścią analizowanego przepisu wniosek o uAPA powinien obejmować kalkulację ceny transferowej. W opinii Podmiotu zainteresowanego z punktu widzenia celu wprowadzenia analizowanego przepisu całkowicie wystarczające będzie uwzględnienie w przepisie wymogu co do edycji i przeprowadzenia weryfikacji wykonanych obliczeń ceny transferowej. W praktyce dane uwzględniane w kalkulacji ceny transferowej mogą nie podlegać grupowaniu, czy też sortowaniu

Art. 105

Podmiot zainteresowany zgłasza następujące wątpliwości interpretacyjne, które towarzyszą aktualnej redakcji przepisu i powinny zostać doprecyzowane w toku procesu legislacyjnego:

- czy uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową przeprowadzaną przez Szefa KAS, czy jedynie z możliwością przeprowadzenia takiej kontroli?
- czy jeśli uzyskanie uAPA wiąże się automatycznie z kontrolą podatkową, to czy Projektodawca jest w stanie zabezpieczyć odpowiednią jakość prowadzonych kontroli, w szczególności w przypadku dużego zainteresowania podatników procedurą uAPA?
- czy kontrola podatkowa przeprowadzana przez Szefa KAS będzie się koncentrowała wyłącznie na transakcji objętej uAPA?
- czy wystarczającym instrumentem weryfikacji stosowania uAPA nie są czynności sprawdzające, podobnie jak w przypadku APA? Biorąc pod uwagę co do zasady niższą materialność transakcji kontrolowanych objętych uAPA oraz mniejsze ryzyko erozji podstawy opodatkowania w wyniku realizacji tych transakcji.

Podmiot zainteresowany postuluje za ograniczeniem sposobu weryfikacji stosowania uAPA do czynności sprawdzających.

Art. 107 ust. 3

Proponowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą w przypadku wygaśnięcia uAPA na skutek nierzetelności informacji złożonych przez podatnika, kolejny wniosek o wydanie uAPA może być złożony dopiero po upływie 3 lat licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnikowi doręczono decyzję

o wygaśnięciu uAPA. Na podstawie aktualnego brzmienia analizowanego przepisu, podatnik nie będzie mógł wystąpić z wnioskiem o uAPA w odniesieniu do jakiegokolwiek transakcji, a nie tylko w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.

O ile Podmiot zainteresowany zgadza się z wprowadzeniem restrykcji co do terminu, w którym istnieje możliwość ponownego wnioskowania o uAPA dla transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA, o tyle rozszerzenie ograniczeń również na inne transakcje kontrolowane spełniające kryteria wnioskowania o uAPA jest w opinii Podmiotu zainteresowanego zdecydowanie zbyt rygorystyczne i może w praktyce istotnie ograniczyć ilość składanych przez podatników wniosków o uAPA.

W związku z powyższym Podmiot zainteresowany postuluje za wprowadzeniem zakazu występowania z ponownym wnioskiem o wydanie uAPA wyłącznie w odniesieniu do transakcji, która była przedmiotem decyzji stwierdzającej wygaśnięcie uAPA.

Art. 110

Biorąc pod uwagę istotne praktyczne wątpliwości interpretacyjne co do treści art. 15e CITU, w szczególności w odniesieniu do katalogu usług, należności i opłat objętych regulacją tego przepisu, a także istotne zwiększenie nie tylko obciążeń administracyjnych działalności prowadzonej przez podatników, lecz również kosztów administracji publicznej (z uwagi na bardzo dużą liczbę interpretacji podatkowych wydawanych w odniesieniu do art. 15e CITU oraz perspektywę istotnej liczby sporów przed sądami administracyjnymi), a także wprowadzoną począwszy od 2019 r. nowelizację przepisów o cenach transferowych, która w opinii Podmiotu zainteresowanego w całkowicie wystarczającym stopniu zabezpiecza interesy fiskalne Rzeczypospolitej Polskiej z perspektywy transakcji kontrolowanych, **Podmiot zainteresowany postuluje o rozważenie wprowadzenia w treści art. 15e CITU dodatkowego instrumentu pozwalającego podatnikom na zaliczenie do kosztów uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU, tzw. dokumentacji *defense file*.** Za pośrednictwem *defense file* podatnik (i) przedstawiałby w formie tzw. *benefit testu* opis korzyści ekonomicznych z tytułu zawarcia transakcji kontrolowanej oraz (ii) wskazywałby przykładowe dowody ich osiągnięcia w danym roku podatkowym, w którym wydatki limitowane zostały lub zostaną zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Podmiot zainteresowany proponuje, aby informacja o (i) zaliczeniu w koszty uzyskania przychodów wydatków limitowanych na podstawie art. 15e CITU oraz (ii) posiadaniu dokumentacji *defense file* była przekazywana przez podatników w formie oświadczenia podpisywanego przez kierownika jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości na końcu roku podatkowego, którego dotyczy.

W kontekście odpowiedzi Ministra Finansów z dnia 26 listopada 2018 r. (DCT3.054.1.2018) na interpelację nr 27048 z dnia 6 listopada 2018 r., zgodnie z którą podatnik ma obowiązek zastosowania ograniczeń wynikających z art. 15e ust. 1 CITU do wydatków związanych z transakcjami kontrolowanymi do momentu wydania decyzji APA (zakładamy, że analogiczne działanie będzie właściwe w odniesieniu do transakcji kontrolowanych będących przedmiotem postępowań uAPA), Podmiot zainteresowany zgłasza swoje wątpliwości co do procedury zwrotu nadpłaconego podatku w wyniku pierwotnego zastosowania ograniczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków wskazanych w art. 15e ust. 1 CITU, a następnie, po uzyskaniu decyzji APA lub uAPA, korekty zeznania/zeznań rocznych. **W opinii Podmiotu zainteresowanego procedura zwrotu nadpłaconego podatku, o ile zwrot ten dotyczy wyłącznie kosztów uzyskania przychodów związanych z transakcjami kontrolowanymi objętymi decyzjami APA lub uAPA, powinna zostać w istotny sposób uproszczona.** W przeciwnym razie istnieje uzasadniona obawa, że wskutek korekty zeznań

rocznych będą wobec podatników wszczynane kontrole / postępowania w celu zweryfikowania zasadności zwrotu, stanowiące dodatkowe obciążenie administracyjne podatnika.

Art. 110 pkt 6

Zgodnie z projektowanym przeplsem ograniczeń w odliczalności wydatków na usługi, opłaty i należności, o których mowa w art. 15 ust. 1 CITU, nie stosuje się w odniesieniu do transakcji kontrolowanych w okresie, którego dotyczą decyzje APA lub uAPA oraz w roku podatkowym poprzedzającym rok podatkowy, w którym złożono wniosek o wydanie APA lub uAPA. Podmiot zainteresowany interpretuje projektowane przepisy w ten sposób, że roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym złożono wniosek o wydania APA lub uAPA, nie uwzględnia się przy kalkulacji terminów obowiązywania / możliwości odnowienia decyzji APA lub uAPA. Niemniej jednak, w ocenie Podmiotu zainteresowanego aktualna treść analizowanego przepisu w powiązaniu z przepisami art. 85 i art. 96 Projektu może rodzić wątpliwości interpretacyjne co do długości terminu obowiązywania APA lub uAPA / możliwości odnowienia decyzji APA lub uAPA.

W związku z powyższym Podmiot zainteresowany postuluje za doprecyzowaniem analizowanego przepisu lub przepisów o terminie obowiązywania / możliwości odnowienia decyzji APA lub uAPA w ten sposób, że roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym złożono wniosek o wydanie APA lub uAPA nie uwzględnia się w kalkulacji terminów, o których mowa w art. 85 i art. 96 Projektu.

III. Pozostałe postulaty dotyczące przepisów art. 15e CITU

Podmiot zainteresowany postuluje za usunięciem art. 15e CITU. W ocenie Podmiotu zainteresowanego wskazywana regulacja nie spełniła celu wskazanego w uzasadnieniu ustawy nowelizującej CITU, jakim miało być ograniczenie działań optymalizacyjnych związanych ze sztucznym generowaniem kosztów podatkowych w podmiotach nabywających usługi niematerialne od spółek powiązanych. W praktyce regulacja objęła swoim zakresem szereg usług istotnych z perspektywy funkcjonowania biznesu, których zasadniczym celem jest prowadzenie działalności w sposób jak najbardziej efektywny, z uwzględnieniem doświadczenia wypracowanego przez spółki powiązane oraz w sposób zgodny z polityką stosowaną przez grupę kapitałową.

Według Podmiotu zainteresowanego należy dokonać analizy danych wynikających z zeznań podatkowych złożonych za 2018 r., dokonać oceny wpływu regulacji na funkcjonowanie podatników, oraz dokonać porównania korzyści dla Skarbu Państwa płynących z limitowania bazy kosztowej podatników w oparciu o art. 15e CITU z praktycznymi konsekwencjami, jakie niosą ze sobą regulacje w odniesieniu do podatników, których działania nie są podejmowane specyficznie w celu obniżania podstawy opodatkowania.

W sytuacji braku uwzględnienia postulatu w zakresie usunięcia art. 15e z CITU Podmiot zainteresowany wyraża niżej wskazane postulaty.

a) Wyłączenie z dyspozycji art. 15e UCIT usług o niskiej wartości dodanej

Podmiot zainteresowany postuluje za wyraźnym wyłączeniem z dyspozycji art. 15e CITU usług o niskiej wartości dodanej. W ocenie Podmiotu zainteresowanego objęcie zakresem art. 15e usług o niskiej wartości dodanej stoi w sprzeczności z celem nowelizacji wprowadzającej ww. regulację, która ukierunkowana była na

objęcie ograniczeniami nabywanych od podmiotów powiązanych praw i wartości, które mają zindywidualizowany charakter oraz nie wykazują powiązania z realnie istniejącą substancją biznesową. Za tego rodzaju usługi nie można z całą pewnością uznać tzw. usług o niskiej wartości dodanej, które zasadniczo są nabywane w celu wspomagania działalności podstawowej podatników. Ponadto, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, postuluje się wyraźne wskazanie, że za usługi o niskiej wartości uznaje się usługi wprost wymienione w Załączniku nr 6 do CITU. Wdrożenie powyższego postulatu zapewniłoby spójność z wprowadzonymi uproszczeniami w odniesieniu do usług o niskiej wartości dodanej w zakresie cen transferowych (art. 11f CITU).

Jednocześnie Podmiot zainteresowany wnosi o wyłączenie z zastosowania art. 15e CITU do usług wsparcia sprzedaży / pośrednictwa w sprzedaży.

b) Doprecyzowanie regulacji art. 15e ust. 11 w zakresie wyłączenia zastosowania art. 15e CITU w zakresie usług refakturowanych

Podmiot zainteresowany postuluje o doprecyzowanie art. 15e ust. 11 pkt 2 CITU, w sposób jednoznacznie wskazujący, że ograniczenia z art. 15e CITU nie znajdują zastosowania w przypadku usług nabywanych od podmiotów niepowiązanych oraz refakturowanych na podmioty powiązane - przy czym ograniczenia z art. 15e ustawy o CITU nie stosuje się zarówno do podmiotu dokonującego refaktury oraz podmiotu ostatecznie obciążonego z tytułu refaktury. W praktyce organów podatkowych prezentowanej w interpretacjach pojawiły się stanowiska, zgodnie z którymi podmiot otrzymujący od spółki z Grupy (podmiotu, który pełni funkcję podmiotu centralizującego koszty w ramach grupy kapitałowej oraz dokonuje ich alokacji na poszczególne spółki wg określonego klucza) refakturę wydatków pierwotnie poniesionych na rzecz podmiotu niepowiązanego, jest objęty ograniczeniami z art. 15e CITU. W ocenie podmiotu zainteresowanego konkluzja taka stoi w sprzeczności z literalnym brzmieniem przepisu regulującego omawiane wyłączenie (art. 15e ust. 11 pkt 2 ustawy o CITU), który wskazuje, że ograniczenie z art. 15e CITU nie ma zastosowania do „kosztów usług, o których mowa w art. 8 ust. 2a ustawy o podatku od towarów i usług”. Powyższe uwagi powinny mieć zastosowanie zarówno do świadczeń refakturowanych 1:1, jak i rozliczanych kluczem alokacji (w przypadku gdy beneficjentami jest kilka podmiotów).

c) Zwiększenie limitu do „30% podatkowej EBITDA” w miejsce „5% podatkowej EBITDA”

Podmiot zainteresowany postuluje o zwiększenie limitu kosztów objętych ograniczeniem z art. 15e, które mogą zostać rozpoznane jako koszty podatkowe do 3mln PLN powiększonej o 30% „podatkowej EBITDA” (limit analogiczny jak w przypadku kosztów finansowania dłużnego objętego ograniczeniem art. 15c CITU) w miejsce obecnych 5% „podatkowej EBITDA”. Praktyka wskazuje, że wprowadzony limit jest w wielu przypadkach niewspółmiernie niski do poziomu kosztów generowanych przez podmioty należące do dużych grup kapitałowych wynikających z nabywanych usług niematerialnych oraz licencji niezbędnych lub istotnie wspomagających prowadzenie biznesu.

d) Doprecyzowanie kwestii kwalifikacji „usług kompleksowych” na gruncie art. 15e CITU

Podmiot zainteresowany postuluje o doprecyzowanie kwestii kwalifikacji usług „kompleksowych”, zawierających komponenty usług różnego rodzaju tj. zarówno usług niematerialnych oraz innych, nieobjętych ograniczeniami art. 15e CITU. W interpretacjach podatkowych organy podatkowe prezentują bardzo szeroką wykładnię pojęć doradztwa, zarządzania oraz usług wsparcia, co sprawia, że usługi o charakterze „kompleksowym”, które

w wielu przypadkach dotyczą głównie obszarów technicznych / administracyjnych, a jednocześnie zawierają nawet niewielki element usługi doradztwa lub zarządzania uznawane są za objęte ograniczeniami art. 15e CITU (np. usługi informatyczne). Taka interpretacja zakresu art. 15e CITU stoi w sprzeczności z celem regulacji oraz stanowi rozszerzającą wykładnię przepisów niedopuszczalną w prawie podatkowym. W ocenie podmiotu zainteresowanego nie znajduje także oparcia w obowiązujących przepisach praktyka organów podatkowych, zgodnie z którą kwalifikacja usługi na gruncie art. 15 CITU następuje na podstawie klasyfikacji PKWIU wskazanej przez podatnika. Mając na uwadze zasadę pewności prawa oraz zaufania podatnika do organów podatkowych celowe i zasadne jest wskazanie, w jaki sposób powinny być traktowane „usługi kompleksowe” na potrzeby stosowania art. 15e CITU.

e) Doprecyzowanie pojęć na gruncie art. 15e CITU

Podmiot zainteresowany postuluje o doprecyzowanie / zdefiniowanie w jaki sposób powinny być interpretowane pojęcia „doradcze”, „zarządcze”, oraz usługi „wsparcia”, „administracyjne” czy „kontrolne”. Mając na uwadze obecnie stosowaną szeroką interpretację wskazanych pojęć przez organy podatkowe, która nie zawsze wydaje się być zbieżna z celem wdrożonego przepisu, postulowanym jest doprecyzowanie wskazanych pojęć, poprzez wskazanie ich definicji na potrzeby stosowania art. 15e CITU.

Osoba składająca zgłoszenie

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji		
1. Nazwa/imie i nazwisko**		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** Al. Ujazdowskie 41, 00-540 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail [redacted]@pohid.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Op.	Imię i nazwisko	Adres
1	[redacted]	Al. Ujazdowskie 41, 00-540
2		
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>W imieniu Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji przesyłam poniższe uwagi do projektu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (dalej uAPA). Przedmiotem ochrony jest wprowadzenie rozwiązań korzystnych dla Skarbu Państwa w kontekście wprowadzenia rozwiązań odpowiadających oczekiwaniom podatników w zakresie procedur uzyskiwania porozumień cenowych. Docelowo rozwiązania mają przynieść oczekiwane rezultaty zarówno dla podatników jak i Skarbu Państwa w postaci sprawnej i efektywnej procedury.</p> <p>uAPA delegacja uprawnień odnośnie porozumień do Urzędów czy Izb Skarbowych Organem właściwym dla uproszczonej APA będzie Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Ustawa nie przewiduje możliwości oddziałowania tego zadania na np. urzędy czy Izby Skarbowe. Ze względu na relatywnie dużą liczbę oczekiwanych wniosków zwracamy uwagę na zapisanie w ustawie prawa do ustanowienia innych organów jako właściwych w procesie wydawania uproszczonych APA.</p> <p>uAPA rozszerzenie zakresu transakcji, które można zgłosić w ramach porozumienia Należy zwrócić uwagę na treść art. 71 pkt 2 projektu ustawy, który wprowadza definicję uproszczonego porozumienia cenowego (dalej: uAPA). Zgodnie z tym przepisem uproszczone porozumienie cenowe może być wydane wyłącznie w odniesieniu do transakcji dotyczących: usług o niskiej wartości dodanej (w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych) oraz opłat za korzystanie lub prawo do korzystania ze znaku towarowego lub z know-how. Przez usługi o niskiej wartości dodanej, o której mowa w tym przepisie, rozumie się tylko wybrane kategorie usług wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy o CIT, które dodatkowo muszą spełniać warunki określone w art. 11f ust. 2 ustawy o CIT (np. mają charakter usług wspomagających; nie stanowią głównego przedmiotu działalności czy nie mogą być przedmiotem refakturowania).</p> <p>W naszej ocenie tak daleko idące zawężenie zakresu przedmiotowego uAPA sprawi, że instytucja ta nie będzie miała praktycznego zastosowania. Mając na uwadze powyższe zasadnym byłoby rozszerzenie możliwości stosowania uAPA również na inne kategorie transakcji, w szczególności na wybrane rodzaje usług niematerialnych, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy o CIT (np. licencje, pożyczki, usługi doradcze, usługi zarządzania i kontroli, przetwarzania danych), bez względu na fakt czy transakcje te spełniają definicję usług o niskiej wartości dodanej w rozumieniu przepisów o podatkach dochodowych.</p>		

Zwracamy się o uwzględnienie powyższych rodzajów transakcji w szczególności wszelkiego rodzaju opłat i należności za korzystanie lub prawa do korzystania z prawa lub autorskie lub pokrewne prawa majątkowe, licencje oraz prawa własności przemysłowej.

uAPA wpływ utraty wymogu udziału dochodów w przychodach na wydane porozumienia

Możliwość stosowania uAPA ma być ograniczona przez wprowadzenie warunku dochodowości, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy. Zgodnie z tym przepisem uAPA nie będzie wydawana w przypadku gdy roczny udział dochodów w przychodach podatnika będzie na poziomie niższym niż 1%. W tym zakresie doprecyzowania wymaga fakt czy uAPA przestaje obowiązywać na przyszłość po spełnieniu się przedmiotowego warunku, czy też przestaje obowiązywać z mocą wsteczną - powodując konieczność dokonania korekty rozliczenia podatku za zakończony już rok podatkowy.

uAPA nieprecyzyjne pojęcia dotyczące elementów wniosku

W treści art. 80.1 pkt 1 a) i c) zawiera szereg nieprecyzyjnych pojęć dotyczących porozumień cenowych, których nie ma w obecnym stanie prawnym i należałoby zastąpić lub doprecyzować np.

- a) „struktura zarządcza” - wyjaśnić lub zastąpić strukturą organizacyjną i kapitałową
- b) „podmiotów powiązanych biorących udział w ustaleniu warunków transakcji” - czy jeśli przy umowie 2 podmiotów powiązanych występuje 3 wspomagający w ustaleniu warunków transakcji to chodziło to aby go wymienić?

APA i uAPA zakres podmiotów uprawnionych do składania wniosków

Kto może być wnioskodawcą normalnej i uproszczonej APA w przypadku kiedy transakcja jest realizowana przez spółkę transparentnej podatkowo, np. komandytowa, która stanowi zagraniczny zakład nierezydenta położony na terytorium RP?

Zgodnie z art. 93 Projektu ustawy uproszczone porozumienie cenowe wydawane jest dla krajowego podmiotu powiązanego (wg definicji projektu ustawy to podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). Z jednej strony dla normalnego APA przewidziano w art. 74 możliwość ubiegania się podmiotu zagranicznego poprzez krajowy podmiot powiązany (ale tylko przy zamiarze rozpoczęcia działalności na terenie RP). Z drugiej strony istnieją wątpliwości czy warunek rentowności dla uproszczonej APA dochód/przychód podatkowy daje możliwość ubiegania się z wnioskiem spółki komandytowej, która nie ma de facto pozycji podatkowych (przychód /dochód). Poza tym niezbędne dla uproszczonej APA jest oświadczenia o wysokości udziałów przychodach i rentowności, które podpisuje kierownik jednostki w rozumieniu ustawy o rachunkowości, podając pełnioną przez siebie funkcję. Wnioskujemy o doprecyzowanie w tym zakresie aby nie było wątpliwości co do możliwości ubiegania się o uproszczoną APA spółki transparentnej podatkowo np. komandytowej lub/i jej wspólnika.

uAPA wiąże od początku roku podatkowego, w którym złożono wniosek

Wnioskujemy aby uproszczone uprzednie porozumienie cenowe mogło jak normalne uprzednie porozumienie cenowe dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
-----------------	------	--------

	15.04.2019 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .		 (podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI
NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY
LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*
<i>Projekt ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych</i>
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

**A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD
PROJEKTEM**

1. Nazwa/imię i nazwisko**	MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**	MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy Mokotowska 49, 00-542 Warszawa
3. Adres do korespondencji i adres e-mail	MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy Mokotowska 49, 00-542 Warszawa

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A
W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1		MDDP Michalik Dłuska Dziedzic i Partnerzy Mokotowska 49, 00-542 Warszawa
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

1. art. 71 pkt. 3) pojęcie "uprzednie porozumienie cenowe":

uprzednim porozumieniem cenowym – rozumie się przez to decyzję, w której uznaje się, że cena transferowa transakcji kontrolowanej została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane;

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Jak rozumiemy, zgodnie ze słowniczkiem **uprzednie porozumienie cenowe** oznacza decyzję, w której uznaje się, że cena transferowa dla transakcji kontrolowanej została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane - tak więc rozumiemy, że **pojęcie uprzednie porozumienie cenowe** odnosi się zarówno do standardowej procedury APA, jak i uproszczonej.

Natomiast, jak rozumiemy z dalszej części przepisów (np. art 106) pojęcie uprzednie porozumienie cenowe stosowane jest wyłącznie do APA wydawanych w ramach standardowej procedury. Sugerujemy **doprecyzowanie** definicji.

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

2. art. 71 pkt. 2 pojęcie "uproszczone porozumienie cenowe":

uproszczonym porozumieniem cenowym – rozumie się przez to uprzednie porozumienie cenowe wydawane na zasadach przewidzianych w rozdziale 3 dla transakcji kontrolowanych dotyczących: a) zakupu usług o niskiej wartości dodanej lub b) ponoszenia opłat za korzystanie lub prawo do korzystania: – ze znaku towarowego lub – z wiedzy (informacji) związanej ze zdobytym doświadczeniem, nadającej się do wykorzystania w działalności przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (know-how);

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Zakres transakcji, które będą mogły zostać objęte uproszczoną APA niestety jest bardzo wąski i ogranicza się do usług o niskiej wartości dodanej oraz opłat licencyjnych z tyt. znaku towarowego i know-how. Przy czym przyglądając się katalogowi usług o niskiej wartości dodanej, wskazanym w załączniku do Ustawy o CIT, większość usług tego typu w ramach wyjaśnień wydanych przez Ministerstwo Finansów (np. usługi księgowo czy usługi prawne) i tak zostało wyłączone z limitu wynikającego z art. 15e.

Sugerujemy rozszerzenie katalogu usług, które mogą zostać objęte uproszczonym APA również o usługi management fee, które nie mieszczą się w katalogu usług o niskiej wartości dodanej. Jeżeli katalog usług nie zostanie rozszerzony konieczne jest doprecyzowanie w jaki sposób podatnik powinien złożyć APA dla usług management fee, z których część stanowi usługi o niskiej wartości dodanej. Czy w takim przypadku usługi te na potrzeby procedury powinny zostać podzielone na usługi o niskiej wartości dodanej (dla których podatnik powinien złożyć uAPA) i usługi o wartości dodanej (dla których podatnik powinien złożyć APA). Czy w takiej sytuacji podatnik powinien złożyć wniosek o standardową procedurę APA dla całego zakresu usług?

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

3. art. 85 ust. 3

Na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, uprzednie porozumienie cenowe może być odnawiane na kolejne okresy, każdorazowo nie dłuższe niż 5 lat podatkowych, jeżeli elementy uprzedniego porozumienia cenowego nie uległy istotnej zmianie.

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Naszym zdaniem konieczne jest doprecyzowanie w niniejszym przepisie jakie elementy i w jakim zakresie nie mogą ulec istotnej zmianie, aby można było odnowić porozumienie APA. Podanie wyłącznie warunku "jeżeli elementy uprzedniego porozumienia cenowego nie uległy istotnej

zmianie" może zostać uznane za zbyt ogólnie i mało intuicyjne w zakresie interpretacji, dlatego wydaje się być konieczne jego doprecyzowanie.

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

4. art. 88 ust. 2

Wysokość opłaty od wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego wynosi 1 procent wartości transakcji kontrolowanej będącej przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego.

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Naszym zdaniem konieczne jest doprecyzowanie w tym przepisie, w jaki sposób powinna zostać skalulowana wartość transakcji kontrolowanej tj. czy chodzi o wartość transakcji za okres jednego roku, za który składany jest wniosek czy za okres, za który składany jest wniosek APA. Czy analizując ten ustęp łącznie z art. 88 ust. 4 można przyjąć, że chodzi tu jednak o wartość transakcji za okres jednego roku (analogicznie jak wartość ta liczona na potrzeby powoływanego tu art. 11k ust.2-5 ustawy o CIT)?

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

5. Art. 95 ut. 1 pkt. 2 b)

oświadczenie, że zakres, przedmiot, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji kontrolowanej nie pokrywają się z: – czynnościami wykonywanymi samodzielnie przez wnioskodawcę na własną rzecz lub – świadczeniami nabywanymi przez wnioskodawcę na potrzeby własnej działalności od innych podmiotów, – z wyłączeniem przypadków, gdy wnioskodawca szczegółowo uzasadni, że w takich sytuacjach podmioty niepowiązane wykonywałyby takie czynności lub nabywały takie świadczenia, w celu ograniczenia ryzyka prowadzonej działalności,

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Przepisy wymagają konieczność złożenia oświadczenia że, zakres, specyfika i czynności wykonywane w ramach transakcji nie pokrywają się z czynnościami wykonywanymi przez wnioskodawcę samodzielnie lub nabywanymi od podmiotów trzecich (chyba że wnioskodawca uzasadni, że w takich sytuacjach podmioty niepowiązane wykonywałyby takie czynności lub nabywały świadczenia w celu ograniczenia ryzyka prowadzonej działalności). W przypadku tego oświadczenia widzimy pewne ryzyka związane z próbą jego podważenia w ramach kontroli podatkowej.

Naszym zdaniem ideą APA powinno być to, że to w ramach postępowania weryfikowany jest cały stan faktyczny związany z transakcją. Kontrola natomiast powinna jedynie obejmować to, czy podatnicy stosują się do ustaleń APA i czy stan faktyczny nie uległ zmianie.

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

6. art. 95 ust. 1 pkt. 1) b)

wskazanie wybranej metody weryfikacji ceny transferowej, wraz ze związłym uzasadnieniem wyboru, oraz kalkulację ceny transferowej, zawierającą w szczególności: – założenia przyjęte w kalkulacji, – rodzaje i wysokość kosztów lub przychodów uwzględnionych w kalkulacji, – wskaźnik finansowy przyjęty do kalkulacji ceny transferowej wraz ze sposobem jego wyliczenia, – sposób zastosowania i uzasadnienie wyboru kluczy alokacji dla wszystkich podmiotów powiązanych zawierających daną transakcję kontrolowaną, o ile są stosowane;

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Naszym zdaniem niniejszy przepis powinien zostać doprecyzowany w zakresie za jaki okres wniosek dotyczący uproszczonej procedury APA powinien zawierać wysokości kosztów lub przychodów uwzględnionych w kalkulacji. Przykładowo za okres od momentu rozpoczęcia roku do momentu złożenia wniosku lub za rok poprzedni. Doprecyzowanie to pozwoli na uwzględnienie we wniosku danych niezbędnych do szybkiej analizy.

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

7. Art. 100. 1.

Jeżeli ze względu na złożony i skomplikowany charakter transakcji kontrolowanej objętej wnioskiem o wydanie uproszczonego porozumienia cenowego, w szczególności gdy transakcja ta pozostaje w związku z przeniesieniem pomiędzy podmiotami powiązanymi istotnych ekonomicznie funkcji, aktywów lub ryzyk, mających wpływ na dochód (stratę) krajowego podmiotu powiązanego, nie jest możliwe wydanie uproszczonego porozumienia cenowego, organ właściwy w sprawie porozumienia zawiadamia o tym wnioskodawcę podając uzasadnienie.

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

Jak rozumiemy, sam fakt powiązania danej transakcji z przeniesieniem pomiędzy podmiotami powiązanymi istotnych ekonomicznie funkcji, aktywów lub ryzyk, mających wpływ na dochód (stratę) krajowego podmiotu powiązanego, nie będzie wystarczającym powodem odmowy (niejako z automatu) wydania uproszczonego porozumienia cenowego?

Obszar / przepis budzący wątpliwości:

8. Art. 104 ust. 1

Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza czynności sprawdzające, których celem jest sprawdzenie stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane.

2. W zakresie nieuregulowanym do czynności sprawdzających, o których mowa w ust. 1, przepisy działu V Ordynacji Podatkowej stosuje się odpowiednio.

Art. 105 ust. 1

Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest sprawdzenie stosowania się do uproszczonego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane oraz sprawdzenie zgodności ze stanem faktycznym informacji, oświadczeń i dokumentów przedstawionych w toku postępowania w sprawie uproszczonego porozumienia cenowego.

Art. 111 pkt 3

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r.poz. 800, z późn. zm) wprowadza się następujące zmiany: w art. 281 uchyla się § 3;

Stanowisko MDDP do projektu ustawy:

W naszej ocenie weryfikacja zarówno uprzednich porozumień cenowych jak i uproszczonych porozumień cenowych powinna odbywać się w ramach kontroli podatkowej, a nie czynności sprawdzających.

Postulujemy zatem zachowanie art. 281 § 3 Ordynacji podatkowej w dotychczasowym brzmieniu, oraz modyfikację art. 104 i art. 105 ustawy tak, aby weryfikacja stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego („zwykłego” oraz uproszczonego) następowała w ramach kontroli podatkowej.

Zgodnie bowiem z art. 272 Ordynacji podatkowej organ podatkowy dokonuje czynności sprawdzających mających na celu m.in. sprawdzenie terminowości składania deklaracji, stwierdzenia ich formalnej poprawności oraz ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Odpowiednio – w zakresie niezbędnym do stwierdzenia stosowania się do uzgodnionej ceny.

Takie określenie powyższego katalogu oznacza, że charakter czynności sprawdzających nie pozwala na prowadzenie postępowania dowodowego w szerszym zakresie – wykraczającym poza wskazane cele. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 4 października 2016 r. (sygn. akt I SA/Gd 671/16) „Czynności sprawdzające są elementem postępowania podatkowego i oznaczają czynności kontrolne organu podatkowego. Pod względem formalnym nie utożsamia się ich z kontrolą podatkową ani kontrolą skarbową. Porównywane są także do kontroli wstępnej, której istota polega na weryfikowaniu oraz konfrontowaniu informacji pochodzących z różnych źródeł. Dotyczą jedynie trzech okoliczności: terminowości, formalnej poprawności dokumentów oraz ustalenia stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Pozwalają jednocześnie ograniczyć

ryzyko związane z samoobliczeniem wysokości zobowiązań podatkowych przez płatników. Dają bowiem możliwość skorygowania deklaracji podatkowej i zapobieżeniu stosowaniu sankcji karnych skarbowych." Na uwagę zasługuje również wyrok WSA w Gliwicach z 10 września 2014 r. (sygn. akt III SA/GI 422/14), w którym Sąd wskazał iż „O ile kontrola podatkowa ma charakter ogólny, a jej celem zgodnie z art. 281 § 2 o.p. jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego, czynności sprawdzające, stosownie do art. 272 o.p. wiążą się ściśle ze składanymi deklaracjami podatkowymi oraz wpłatami zadeklarowanych podatków a ich celem jest sprawdzenie terminowości składania deklaracji i wpłacania podatków, a także formalnej poprawności tych dokumentów i ustalenie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami.”.

Stanowisko takie zaprezentowano również NSA w wyroku z 11 maja 2001 r. (sygn. akt I SA/Lu 270/00), w którym Sąd wskazał, że „Zgodnie z art. 272 ustawy Ordynacja podatkowa czynności sprawdzających dokonuje się w celu sprawdzenia terminowości składania deklaracji i oświadczeń majątkowych oraz wpłacania zadeklarowanych podatków, stwierdzenia formalnej poprawności dokumentów wymienionych wyżej dokumentów i ustalenia stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami. Czynności te odnoszą się zatem do sprawdzenia formalnej poprawności poszczególnych czynności podatnika (złożenia deklaracji, wpłacenia podatku).”

Podobny pogląd można znaleźć także w wyroku WSA w Warszawie z 31 marca 2009 r. (sygn. akt III SA/Wa 2001/08), w którym stwierdzono, że „Czynności te [sprawdzające] służą korekcie formalnych (np. rachunkowych), a nie merytorycznych (np. związanych ze zwolnieniami podatkowymi) wad deklaracji.”

Jak więc można zauważyć, organ podatkowy – tu SzeF KAS – może również zwrócić się do podatnika o przedstawienie dokumentów / dowodów pozwalających na ustalenie stanu faktycznego w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do stwierdzenia zgodności tego stanu z przedstawionymi dokumentami.

Takie i tylko takie uprawnienia przysługują więc organowi podatkowemu, który dokonuje czynności sprawdzających. Innymi słowy, żaden z przepisów Ordynacji podatkowej nie stwarza podstaw do gromadzenia w ramach tych czynności danych innych niż związane ze złożonymi deklaracjami (tu: otrzymanymi decyzjami). W szczególności w trakcie czynności sprawdzających nie mogą być stosowane środki dowodowe zastrzeżone dla kontroli podatkowej czy też postępowania podatkowego.

Tymczasem sprawdzenie zgodności stosowanie uprzednich porozumień cenowych może wymagać przedstawienia przez podatnika dowodów na stosowanie się do uzgodnionej ceny.

Alternatywnie, do obu rodzajów uprzednich porozumień cenowych („zwykłych” i uproszczonych) powinna następować w ramach czynności sprawdzających, a więc przy ograniczonym do minimum postępowaniu dowodowym. Brak jest bowiem podstaw do różnicowania obu rodzajów porozumień.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	
2	
3	
4	
5	
6	

7	
8	

Niniejsze zgłoszenie dotyczy

E. uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia .....

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data
	15.04.2019r.

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

.....
(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
- Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
- W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
- Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY
DANYCH***

Projekt ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

PricewaterhouseCoopers Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

ul. Polna 11, 00-633 Warszawa, Polska

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

PricewaterhouseCoopers Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.

ul. Polna 11, 00-633 Warszawa, Polska

██████████@pwc.com

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCIA WPRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
I	██████████	PricewaterhouseCoopers Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. ul. Polna 11, 00-633 Warszawa, Polska

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

I. Postulowane rozwiązania prawne

1. Ograniczenie wydawania decyzji w sprawie uproszczonych porozumień cenowych (art. 94 Projektu ustawy)

Proponowane przepisy:

Przepis art. 94 ust. 2 Projektu ustawy stanowi, iż w przypadku, gdy udział dochodów wnioskodawcy w jego przychodach, w ciągu dwóch pierwszych lat okresu na jaki została wydana decyzja w sprawie uproszczonej APA, wynosi poniżej 1%, decyzja taka nie obowiązuje, a zatem jest nieważna od momentu jej wydania (*ex tunc*).

Konsekwencje dla podatników:

Sankcja przewidziana w art. 94 ust. 2 Projektu ustawy narusza zasadę pewności obrotu gospodarczego, ponieważ obowiązywanie lub nieobowiązywanie uprzedniego porozumienia cenowego będzie mogło zostać zweryfikowane dopiero po upływie przewidzianych treścią tego przepisu dwóch lat podatkowych.

Przykładowo, w sytuacji, gdy podatnik uzyska w 2019 roku decyzję w sprawie uprzedniego porozumienia cenowego, dopiero po zakończeniu kolejnych dwóch lat podatkowych, a więc dopiero w 2021 roku, będzie miał pewność, co do obowiązywania lub nieobowiązywania decyzji w sprawie porozumienia. Istnieje zatem ryzyko, iż podatnik stosujący w dobrej wierze warunki uzgodnione w ramach uproszczonej APA może zostać pozbawiony wynikającej z niej ochrony.

Proponowane rozwiązanie:

Mając na uwadze konieczność zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu interesów działających w dobrej wierze podatników, proponujemy zmianę treści przepisu w taki sposób, aby sankcja nieobowiązywania uzyskanego uprzedniego porozumienia cenowego dotyczyła jedynie poszczególnych lat, w których udział dochodów w przychodach podatnika jest niższy niż określony próg, a nie całego okresu, jak wskazano w Projekcie ustawy.

2. Termin wydania decyzji w sprawie uproszczonego porozumienia cenowego (art. 97 Projektu ustawy)

Proponowane przepisy:

Projekt ustawy przewiduje, iż postępowanie w sprawie uproszczonego porozumienia cenowego powinno być zakończone nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Konsekwencje dla podatników:

Przepis art. 97 Projektu ustawy w obecnym brzmieniu można interpretować jako wprowadzający termin o charakterze wyłącznie instrukcyjnym. Uregulowanie takie może prowadzić do sytuacji, w której ze względów praktycznych, trzymiesięczny termin trwania postępowania nie będzie przestrzegany, co kluczyłoby się z istotą uproszczonej procedury w sprawie APA. Procedura taka, biorąc pod uwagę fakt, iż dotyczy z definicji transakcji, w których ryzyko uszczuplenia dochodów Skarbu Państwa jest ograniczone, powinna być realizowana w sposób efektywny.

Proponowane rozwiązanie:

Proponujemy ograniczenie terminu trwania postępowania do 3 miesięcy poprzez wprowadzenie regulacji analogicznych do art. 14d oraz 14o Ordynacji podatkowej.

Art. 14d §2 Ordynacji podatkowej nakłada na organy obowiązek wydania interpretacji indywidualnej w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, z kolei, art. 14o Ordynacji podatkowej wprowadza instytucję milczącej interpretacji, zgodnie z którą niewydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w terminie określonym art. 14d Ordynacji podatkowej jest jednoznaczne z wydaniem interpretacji stwierdzającej prawidłowość stanowiska wnioskodawcy w pełnym zakresie.

Wprowadzenie analogicznych regulacji do przepisów o uproszczonej APA byłoby spójne z jednym z jej podstawowych założeń, tj. szybkim przebiegiem postępowania. Dodatkowo, pozwoliłoby również organom podatkowym na ograniczenie formalności w sytuacjach, gdy stanowisko wnioskodawcy jest w pełni prawidłowe.

Biorąc jednakże pod uwagę stopień skomplikowania materii będącej zwykle przedmiotem APA oraz skalę

zainteresowania wydaniem decyzji w sprawie uproszczonej APA, proponujemy jednocześnie rozważenie wprowadzenia możliwości jednokrotnego przedłużenia terminu na wydanie decyzji przykładowo o 1 miesiąc. Regulacja taka nadal zapewniłaby podatnikom sprawność postępowania w sprawie uproszczonej APA dając jednocześnie większą elastyczność organom podatkowym w wybranych sprawach wymagających głębszej analizy nawet w trybie przewidzianym dla uproszczonej APA.

3. Zakres przedmiotowy APA

Proponowane przepisy:

Obecne przepisy o APA oraz Projekt ustawy nie dają możliwości objęcia wnioskiem o APA analiz prowadzonych w trybie wprowadzonego od 1 stycznia 2019 roku przepisu art. 24d ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych („Ustawa o CIT”, Dz.U.2018.1036 t.j.), dotyczącego ustalenia wysokości kwalifikowanego dochodu z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej.

Do ustalenia dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z art. 24d ust. 8 Ustawy o CIT, stosuje się odpowiednio przepisy o cenach transferowych. Analiza taka nie dotyczy transakcji kontrolowanych w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 6 Ustawy o CIT, lecz stanowi analizę wartości dodanej generowanej przez poszczególne obszary funkcjonalne wewnątrz spółki (w celu ustalenia, jaka część dochodu związana jest z działalnością kwalifikowaną). W rezultacie, pomimo skomplikowanego charakteru analiz niezbędnych do przeprowadzenia w tym trybie, nie jest możliwe uzyskanie potwierdzenia ich prawidłowości ze strony organów podatkowych.

Proponowane rozwiązanie:

Proponujemy wprowadzenie mechanizmu pozwalającego na odpowiednie zastosowanie przepisów i trybu APA do potwierdzenia prawidłowości ustalenia dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z art. 24d.

4. Zawieszenie procedury MAP w związku z postępowaniem sądowym lub administracyjnym (art. 23 Projektu ustawy)

Proponowane przepisy:

Przepis art. 23 ust. 1 pkt 2) Projektu ustawy stanowi, iż w przypadku, gdy w odniesieniu do kwestii spornej orzeczono prawomocnie karę w związku z umyślnym przestępstwem lub umyślnym przestępstwem skarbowym lub rażącym niedbalstwem, właściwy organ krajowy odmawia ustanowienia komisji doradczej, a procedura ulega zakończeniu.

Konsekwencje dla podatników:

Brzmienie powyższego przepisu dotyczy sytuacji, w której do rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej dochodzi jeszcze przed merytorycznym rozpatrzeniem sprawy w ramach procedury MAP, zezwalając jednocześnie na taki tryb postępowania, co wydaje się niezasadne nie tylko ze względu na fakt, iż o odpowiedzialności karnej należałoby orzekać dopiero po pełnym wyjaśnieniu kwestii materialnych, ale również w celu pełnej weryfikacji w którym kraju (w szczególności – po której stronie transakcji) i w jakim stopniu wystąpiła przesłanka winy.

Proponowane rozwiązanie:

Proponujemy usunięcie przepisu art. 23 ust. 1 pkt 2) Projektu ustawy oraz zmianę art. 23 ust. 2 Projektu

ustawy poprzez wprowadzenie mechanizmu zawieszenia postępowań sądowych lub administracyjnych, które mogą prowadzić do nałożenia wskazanych powyżej kar do czasu zakończenia procedury MAP.

II. Wskazanie interesu będącego przedmiotem ochrony

Zaproponowane zmiany mają na celu ochronę interesu podatników, m.in. poprzez zwiększenie dostępności procedury Uproszczonej APA i możliwości realnego przewidzenia czasu trwania postępowania. Przyczynia się również do podniesienia pewności obrotu gospodarczego, zgodnie z planowanymi kierunkami działania i rozwoju Ministerstwa Finansów na lata 2017-2020, dzięki umożliwieniu podatnikom szybszego określenia, w których latach finansowych ewentualna decyzja w sprawie APA obowiązuje, a w których nie. Rozszerzenie procedury w zakresie potwierdzenia prawidłowości ustalenia dochodów z kwalifikowanego prawa własności intelektualnej uwzględnionego w cenie sprzedaży produktu lub usługi, zgodnie z art. 24d Ustawy o CIT, pozwoli na uzyskanie potwierdzenia prawidłowego zastosowania przepisów. Z kolei zaproponowane zmiany przepisów w zakresie MAP pozwolą na rzetelne rozpoznanie sprawy i zapewnienie, że rozstrzygnięcie o ewentualnej karze zapadne dopiero po przeanalizowaniu sprawy pod względem merytorycznym.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1 -

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia .....**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
	15/4/2019	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis)

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem

ZGŁOSZENIE		
Zainteresowania pracami nad projektem		
Projekt figuruje w wykazie prac legislacyjnych pod pozycją UC153		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa KPMG Tax M. Michna Sp. k.		
2. Adres siedziby ul. Inflancka 4A 00-189 Warszawa		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail ul. Inflancka 4A 00-189 Warszawa adresy e-mail: [redacted]@kpmg.pl oraz [redacted]@kpmg.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	[redacted]	Wskazany w rubryce A.3.
2	[redacted]	
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
W nawiązaniu do pisma Pana Filipa Świtły Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów o sygnaturze DCT3.8200.5.2018 z dnia 22 marca 2019 r. KPMG Tax M. Michna Sp.k. przekazuje w załączeniu swoje stanowisko dotyczące projektu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Stanowisko dotyczące projektu ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia 12.04.2019..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
[redacted]	17 kwietnia 2019 r.	[redacted]
[redacted]	17 kwietnia 2019 r.	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWI		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fa		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia

(§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia ..... 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr ..., poz. ...) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

16/08/KC

Ministerstwo Finansów

Departament Cen Transferowych i Wycen (dalej: DCT)

DCT3.8200.5.2018

Do wiadomości:

Pan Filip Światała – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Pani Joanna Pietrasik – Dyrektor DCT

Do nadania drogą elektroniczną na adres:

konsultacje.drm@mf.gov.pl

joanna.pietrasik@mf.gov.pl

Warszawa, 12 kwietnia 2019

Uwagi do przepisów projektu ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych z dnia 22 marca 2019 roku (dalej: Projekt ustawy), zgłaszane w ramach konsultacji publicznych.

I. Ograniczenia wydawania uproszczonych porozumień cenowych

1. Wysokość udziału dochodów wnioskodawcy w okresie obejmującym trzy ostatnie zakończone lata podatkowe oraz dwa pierwsze lata okresu, na jakie zostało wydane uproszczone porozumienie cenowe (dalej: uAPA)

Art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 określa ograniczenia w wydawaniu uproszczonych porozumień cenowych, a mianowicie takiego porozumienia nie wydaje się w przypadku, gdy:

- 1) udział dochodów wnioskodawcy w przychodach, w co najmniej dwóch latach podatkowych w okresie trzech ostatnich zakończonych lat podatkowych jest niższy niż 1% (dalej: udział);
- 2) uproszczone porozumienie cenowe nie obowiązuje, jeżeli w dwóch pierwszych latach okresu, na jakie zostało wydane, udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, będzie niższy niż 1%.

Dochód wnioskodawcy określa się zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy PIT w odniesieniu do źródeł przychodów określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy PIT albo zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy CIT w odniesieniu do innych źródeł przychodów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy CIT.

Określenie udziału na poziomie 1% przy jednoczesnym wymogu utrzymania udziału dochodów w przychodach na poziomie nie niższym niż 1% w dwóch pierwszych latach okresu, na jakie zostało wydane uproszczone porozumienie cenowe naszym zdaniem jest bardzo restrykcyjnym wymogiem, dyskryminującym wielu potencjalnych wnioskodawców jak np. przedsiębiorstwa będące w początkowej fazie rozwoju (tzw. start-upy) oraz nieuwzględniającym takich powszechnie występujących zjawisk ekonomicznych jak m.in. kryzysy gospodarcze, specyficzna sytuacja w danej branży, ryzyka losowe (takie jak wypadki czy katastrofy naturalne), które to mogą mieć

wpływ na wysokość dochodów osiąganych przez podmioty wnioskujące o uAPA, z przyczyn całkowicie od nich niezależnych.

W związku z powyższym, proponujemy usunięcie z Projektu ustawy art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 uzależniających możliwość wydania uAPA od wysokości udziału dochodów wnioskodawcy. Ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia powyższej uwagi postulujemy o określenie wysokości udziału, poprzez zapis w Projekcie ustawy łączący art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i w konsekwencji określający udział nie niższy niż 1% w co najmniej trzech latach podatkowych w pięcioletnim okresie, obejmującym trzy ostatnie zakończone lata podatkowe oraz dwa pierwsze lata okresu, na jakie zostało wydane uAPA, albo skumulowaną wysokość udziału nie niższy niż 1% w ww. pięcioletnim okresie.

Naszym zdaniem interesy Skarbu Państwa są w pełni zabezpieczone poprzez zapisy zawarte w rozdziale 5 Projektu ustawy, które umożliwiają weryfikację uAPA poprzez przeprowadzenie kontroli podatkowej oraz nakładają obowiązek wygaszenia decyzji z urzędu w przypadku niestosowania uAPA lub niezgodności ze stanem faktycznym informacji, oświadczeń i dokumentów. Ponadto interesy Skarbu Państwa zabezpiecza rozwiązanie przewidziane w art. 107 ust. 3, polegające na wprowadzeniu 3-letniej karencji (liczonej od końca roku podatkowego, w którym decyzja stwierdzająca wygaśnięcie stała się ostateczna) w zakresie możliwości wystąpienia z wnioskiem o wydanie uproszczonego porozumienia cenowego. W związku z powyższym wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia w postaci określenia wysokości udziału dochodów wnioskodawcy uważamy za bezzasadne.

2. Możliwość spełnienia wymogu udziału dochodów wnioskodawcy w przychodach, w co najmniej dwóch latach podatkowych w okresie trzech ostatnich zakończonych lat podatkowych

W przypadku braku uwzględnienia naszej propozycji dotyczącej usunięcia z Projektu ustawy art. 94 w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, pragniemy zauważyć, że proponowana treść przepisu z art. 94 uniemożliwia podatnikom wystąpienie z wnioskiem o uAPA w 2019 r., ponieważ cytowany przepis nawiązuje do art. 7 ust. 2 ustawy CIT w odniesieniu do ustalania udziału jedynie do dochodu z innych źródeł przychodów (tj. poza dochodem uzyskanym z zysków kapitałowych) oraz wprowadza wymóg osiągnięcia tak ustalonego udziału dla przynajmniej dwóch lat podatkowych, w okresie trzech ostatnich zakończonych lat podatkowych. Naszym zdaniem ten wymóg jest niemożliwy do spełnienia w 2019 r., ponieważ podział źródeł dochodów w ustawie CIT obowiązuje od 2018 r. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 94 Projektu ustawy, spełnienie zapisanego w nim warunku będzie możliwe dopiero za 2018 r. oraz za 2019 r. (dwuletni okres), co w konsekwencji spowoduje, że podatnik będzie mógł złożyć wniosek dopiero w 2020 r.

W związku z powyższym proponujemy dodanie do art. 94 nowego ustępu o brzmieniu „Udział, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 dla pierwszego roku, w którym obowiązuje niniejszy przepis, oblicza się jedynie dla ostatniego zakończonego roku podatkowego wnioskodawcy”, lub zmianę tego przepisu w sposób umożliwiający podatnikom wystąpienie z wnioskiem o uAPA w 2019 r.

II. Zakres postępowania uAPA

1. Katalog usług o niskiej wartości dodanej, dla których istnieje możliwość wydania uAPA

W myśl projektowanych przepisów, zgodnie z art. 71 ust. 2 w zw. z art. 71 ust. 4 przez usługi o niskiej wartości dodanej rozumie się usługi, o których mowa w art. 23r ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: PIT) i art. 11f ust. 2 ustawy CIT. Biorąc pod uwagę powyższe oraz opierając się na projektowanych przepisach, uAPA może być wydane dla usług

wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy PIT oraz załączniku nr 6 do ustawy CIT, które dodatkowo spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) mają charakter usług wspomagających działalność gospodarczą usługobiorcy;
- 2) nie stanowią głównego przedmiotu działalności grupy podmiotów powiązanych;
- 3) wartość tych usług świadczonych przez usługodawcę na rzecz podmiotów niepowiązanych nie przekracza 2% wartości tych usług świadczonych na rzecz podmiotów powiązanych i niepowiązanych;
- 4) nie są przedmiotem dalszej odprzedaży przez usługobiorcę, z wyłączeniem odprzedaży usług nabytych we własnym imieniu, ale na rzecz innego podmiotu powiązanego (refakturowanie).

Usługi wymienione w załączniku nr 4 do ustawy PIT i załączniku nr 6 do ustawy CIT stanowią katalog zamknięty i dzielą się na następujące kategorie:

- 1) usługi w zakresie księgowości i audytu;
- 2) usługi w zakresie finansów przedsiębiorstwa;
- 3) usługi związane z zasobami ludzkimi;
- 4) usługi informatyczne;
- 5) usługi komunikacji i promocji;
- 6) usługi prawne;
- 7) usługi w zakresie podatków;
- 8) usługi administracyjno-biurowe.

Proponowany w Projekcie ustawy katalog usług o niskiej wartości dodanej, które mogą być przedmiotem uAPA jest mocno ograniczony w porównaniu do usług o niskiej wartości dodanej wymienionych w wytycznych OECD w sprawie cen transferowych dla przedsiębiorstw międzynarodowych i administracji podatkowych (dalej: wytyczne OECD), przez co nie obejmuje takich usług jak np.: oddelegowania pracowników oraz innych usług o charakterze pomocniczym jak na przykład wsparcie logistyczne, techniczne, marketingowe.

Zgodnie z wytycznymi OECD, definicja usług o niskiej wartości dodanej znajdująca się w art. 7.51 odnosi się do wspomagającego charakteru tych usług, niestanowiących głównego przedmiotu działalności grupy podmiotów powiązanych. Nawet, jeżeli świadczenie usług wewnątrzgrupowych o niskiej wartości dodanej, stanowi w rzeczywistości główną działalność gospodarczą podmiotu prawnego świadczonego te usługi, np.: centrum usług wspólnych, świadczące usługi niezwiązane z głównym przedmiotem działalności grupy, tj. pomocnicze usługi informatyczne świadczone wewnątrz przedsiębiorstw zajmujących się produkcją, sprzedażą i marketingiem nabiału na rynku globalnym, takie usługi należy rozpatrywać z perspektywy grupy, jako całości i traktować je, jako niebędące głównym przedmiotem działalności grupy podmiotów powiązanych, a więc takie usługi powinny być one traktowane, jako usługi o niskiej wartości dodanej.

Zakres usług możliwych do objęcia uAPA został znacznie ograniczony w porównaniu do uproszczonego podejścia w zakresie usług o niskiej wartości dodanej w rozumieniu wytycznych OECD. Projekt ustawy określa 4 warunki, które łącznie muszą być spełnione przez usługi wskazane w zamkniętych katalogach, znajdujących się w załączniku nr 4 do ustawy PIT i załączniku nr 6 do ustawy CIT. Natomiast wytyczne OECD, za kluczową kwestię kwalifikowania usług, jako usług o niskiej wartości dodanej, traktują wspomagający charakter tych usług, przez co nie narzucają zamkniętego katalogu usług o niskiej wartości dodanej.

Jednocześnie wytyczne OECD wskazują dwa dodatkowe warunki, pozwalające stwierdzić czy świadczone usługi mają charakter usług o niskiej wartości dodanej, które to warunki nie zostały zawarte w Projekcie ustawy, a mianowicie:

- 1) usługi nie wymagają używania unikalnych i cennych wartości niematerialnych i nie prowadzą do ich wytworzenia, oraz
- 2) nie są związane z przejęciem lub kontrolą nad istotnymi lub znaczącym ryzykiem przez usługodawcę i nie powodują dla niego powstania znaczącego ryzyka.

Biorąc pod uwagę powyższe, proponowane przepisy w chwili obecnej znacznie ograniczają możliwość wnioskowania o uAPA. Proponujemy zmianę w Projekcie ustawy definicji usług o niskiej wartości dodanej, określonej w art. 71 ust. 4 ustawy CIT na wzór definicji zawartej w wytycznych OECD, co pozwoli na objęcie uAPA szerszego katalogu kosztów związanych z usługami o niskiej wartości dodanej wyłączonych przez art. 15e ustawy CIT.

2. Propozycja rozszerzenia zakresu uAPA

Jak wskazano w pkt II.1 niniejszych uwag proponowane przepisy w chwili obecnej znacznie ograniczają możliwość wnioskowania o uAPA. Wobec tego, oprócz powyższej propozycji zmiany definicji usług o niskiej wartości dodanej proponujemy również poszerzenie możliwości wydania uAPA dla:

- 1) sprzedaży usług o niskiej wartości dodanej oraz
- 2) prostych transakcji towarowych.

Uproszczone podejście dotyczące usług o niskiej wartości dodanej opisane w wytycznych OECD nie jest ograniczone wyłącznie do zakupu usług i zgodnie z art. 7.45 dotyczy świadczenia usług. Dodatkowo naszym zdaniem korzystnym będzie umożliwienie objęciem uAPA prostych transakcji towarowych. Zaproponowane powyżej rozwiązania pozwolą na większy dostęp do procedury uAPA i w konsekwencji znacznie zwiększą liczbę podatników mogących przystąpić do postępowania uAPA.

III. **Możliwość zmiany trybu postępowania**

1. Uprozczone porozumienie cenowe oraz uprzednie porozumienie cenowe

Art. 100 oraz art. 101 Projektu ustawy przewidują możliwość zmiany trybu postępowania, odpowiednio: uAPA na uprzednie porozumienie cenowe (dalej: APA) oraz APA na uAPA, wyłącznie z inicjatywy organu podatkowego.

W toku postępowania może okazać się, że podatnik będzie zainteresowany zmianą trybu postępowania np.: celem zapewnienia szerszej ochrony interesów zagwarantowanej decyzją APA lub w pełni wystarczająca dla podatnika okaże się rozstrzygnięcie wydane w procedurze uAPA.

Zatem, biorąc pod uwagę wnioskowy charakter postępowań APA oraz uAPA proponujemy zmienić zapis powyższych artykułów Projektu ustawy, w sposób umożliwiający zmianę trybu postępowania przede wszystkim na wniosek podatnika. W naszej ocenie, taka zmiana usprawni przebieg zarówno uproszczonych jak i uprzednich porozumień cenowych w sytuacji, w której w trakcie postępowania podatnik za zgodą organu uzna, że dany tryb postępowania lepiej zabezpieczy jego interesy.

Jednocześnie postulujemy analogicznie zmienić zapis przepisu z art. 101, czyli umożliwić zmianę postępowania APA na postępowanie uAPA z inicjatywy wnioskodawcy.

*****

KPMG Tax M. Michna sp. k.

ul. Inflancka 4A

00-189 Warszawa

Powyżej wskazane osoby będące pracownikami KPMG Tax M. Michna sp. k. wyrażają zgodę na przetwarzanie podanych danych osobowych zgodnie z „Klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze” przesłaną przez Ministerstwo Finansów w dniu 20 listopada 2018 r.

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:		Dyrektywa Rady 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**) oraz uzasadnienie różnic pomiędzy projektem i dyrektywą
		T / N			
Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania					
Art. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące mechanizmu rozstrzygania sporów między państwami członkowskimi, gdy spory te powstają w związku z interpretacją i stosowaniem umów i konwencji, które przewidują eliminowanie podwójnego opodatkowania dochodu oraz, w stosownych przypadkach, kapitału. Określa ona również prawa i obowiązki osób, których dotyczy spór, gdy spory takie powstają. Do celów niniejszej dyrektywy, sprawę, która prowadzi do takich sporów, określa się mianem „kwestii spornej”.	T	Art. 1	Art. 1. Ustawa określa sposób i tryb prowadzenia spraw mających na celu rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawierania uprzednich porozumień cenowych.	Projekt wdraża dyrektywę jedynie w zakresie w jakim dotyczy procedur określonych w art. 2 ust. 1 pkt 6 lit. a projektu (dział II rozdział 2 projektu). W pozostałym zakresie (tj. rozstrzygnięcia sporów na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania i Konwencji Arbitrażowej oraz uprzednie porozumienia cenowe) projekt nie stanowi wdrożenia prawa unijnego.
			Art. 2 pkt 6 lit. a	6) procedurach rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to procedurę: a) rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej,	
			Art. 3 pkt 1-4	Art. 3. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o: 1) Konwencji Arbitrażowej – rozumie się przez to konwencję z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych (Dz. U. z 2007 r. poz. 1080); 2) kwestii spornej – rozumie się przez to sprawę, która prowadzi do sporu między państwami w zakresie wykładni i	

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

				<p>stosowania umów międzynarodowych;</p> <p>3) umowie międzynarodowej – rozumie się przez to Konwencję Arbitrażową i umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania;</p> <p>4) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania dochodów lub majątku, której stroną jest Rzeczpospolita Polska;</p> <p>Art. 10 ust. 1 pkt 8</p> <p>Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:</p> <p>8) zainteresowanym państwie – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, którego dotyczy kwestia sporna.</p>	
Artykuł 2					
Art. 2 ust. 1 lit. a)	„właściwy organ” oznacza organ państwa członkowskiego wyznaczony jako taki przez zainteresowane państwo członkowskie	<i>T</i>	Art. 3 pkt 5	<p>Art. 3. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:</p> <p>5) Ministrze Finansów – rozumie się przez to ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p>Art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4</p> <p>Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:</p> <p>3) organie innego zainteresowanego państwa – rozumie się przez to organ właściwy do spraw rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wskazany przez inne niż Rzeczpospolita Polska zainteresowane państwo;</p> <p>4) organach zainteresowanych państw – rozumie się przez to Ministra Finansów oraz organy innych zainteresowanych państw;</p>	
Art. 2 ust. 1 lit. b)	„właściwy sąd” oznacza sąd, trybunał lub inny organ państwa członkowskiego wyznaczony jako taki przez zainteresowane państwo członkowskie	<i>T</i>	Art. 10 ust. 1 pkt 5	<p>Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:</p> <p>5) sądzie innego zainteresowanego państwa – rozumie się przez to sąd, trybunał lub inny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej wskazany jako taki przez zainteresowane państwo inne niż Rzeczpospolita Polska;</p> <p>Art. 10 ust. 1 pkt 6</p> <p>6) sądzie zainteresowanego państwa – rozumie się przez to sąd innego zainteresowanego państwa lub sąd administracyjny;</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

<p>Art. 2 ust. 1 lit c)</p>	<p>„podwójne opodatkowanie” oznacza nałożenie przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich podatków objętych zakresem stosowania umowy lub konwencji, o których mowa w art. 1, w odniesieniu do tego samego dochodu lub kapitału podlegającego opodatkowaniu, jeżeli prowadzi to do: (i) dodatkowego obciążenia podatkowego albo (ii) zwiększenia zobowiązań podatkowych, albo (iii) umorzenia lub zmniejszenia strat, od których mogłyby zostać potrącone zyski podlegające opodatkowaniu</p>	<p>T</p>	<p>Art. 10. ust. 1. pkt 2 lit. a-c</p>	<p>Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o: 2) podwójnym opodatkowaniu – rozumie się przez to nałożenie przez dwa lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej podatków objętych zakresem stosowania umów międzynarodowych, w odniesieniu do tego samego dochodu lub majątku, jeżeli prowadzi to do: a) zwiększenia zobowiązań podatkowych albo b) dodatkowego obciążenia podatkowego, albo c) zmniejszenia strat, o które mogłyby zostać zmniejszone dochody podlegające opodatkowaniu;</p>	<p>W lit. c zrezygnowano z odwoływania się do przypadku „umorzenia straty”, gdyż kategoria „zmniejszenie straty” obejmuje obniżenie tej straty do zera, a więc wskazane w dyrektywie „umorzenie straty” („cancellation of losses”).</p>
<p>Art. 2 ust. 1 lit d)</p>	<p>„osoba, której dotyczy spór” oznacza każdą osobę, w tym również osobę fizyczną, która jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim i na której opodatkowanie kwestia sporna ma bezpośredni wpływ</p>	<p>T</p>	<p>Art. 10. ust. 1 pkt 1</p>	<p>Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o: 1) osobie, której dotyczy spór – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie członkowskim Unii Europejskiej, na której opodatkowanie kwestia sporna ma bezpośredni wpływ;</p>	<p>W ustawach o podatkach dochodowym mowa jest o osobach, które są opodatkowane od całości swoich dochodów, tzn. mają nieograniczony obowiązek podatkowy, a nie – jak w dyrektywie - o rezydentach.</p>
<p>Art. 2 ust. 2</p>	<p>Każdy termin, który nie został zdefiniowany w niniejszej dyrektywie, otrzymuje – o ile z kontekstu nie wynika inaczej – znaczenie, jakie ma on w tym samym czasie na mocy stosownej umowy lub konwencji, o których mowa w art. 1, która ma zastosowanie w dniu otrzymania pierwszego powiadomienia o działaniu, którego skutkiem była lub będzie kwestia sporna. Przy braku definicji w ramach takiej umowy lub konwencji niezdefiniowany termin ma takie samo znaczenie, jakie miał on w tym czasie na mocy przepisów zainteresowanego państwa członkowskiego do celów podatków, do których zastosowanie ma wspomniana umowa lub konwencja, przy czym znaczenie na mocy mających zastosowanie przepisów podatkowych tego państwa członkowskiego przeważa nad znaczeniem przypisanym temu terminowi na podstawie innych przepisów tego państwa członkowskiego.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 10 ust. 2 i 3</p>	<p>Art. 10 2. Określenie, które nie zostało zdefiniowane w niniejszym rozdziale, o ile z kontekstu nie wynika inaczej, otrzymuje znaczenie, jakie posiada na mocy właściwej umowy międzynarodowej, która ma zastosowanie w dniu pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna. 3. W przypadku braku w umowie międzynarodowej, o której mowa w ust. 2, definicji określenia niezdefiniowanego w niniejszym rozdziale, określenie to przyjmuje znaczenie, jakie miało w dniu pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór, o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna, przy czym znaczenie przypisane mu na mocy przepisów prawa podatkowego ma pierwszeństwo przed znaczeniem przypisanym temu określeniu na podstawie innych przepisów prawa.</p>	<p>Przepis dyrektywy zdaje się odsyłać wyłącznie do kwestii (pojęć) proceduralnych, a nie prawa materialnego. Dyrektywa jednak nie precyzuje zakresu zastosowania tego przepisu, dlatego projekt również nie przesądza tej kwestii.</p>

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Artykuł 3				
Art. 3 ust. 1	<p>1. Każda osoba, której dotyczy spór, jest uprawniona do przedłożenia każdemu z właściwych organów każdego z zainteresowanych państw członkowskich skargi dotyczącej kwestii spornej, wnosząc o jej rozstrzygnięcie. Skargę taką przedkłada się w terminie trzech lat od otrzymania pierwszego powiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna, niezależnie od tego, czy dana osoba stosuje środki zaskarżenia dostępne w prawie krajowym któregośkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich. Osoba, której dotyczy spór, przedkłada równocześnie skargę zawierającą takie same informacje każdemu właściwemu organowi, wskazując w skardze pozostałe państwa członkowskie, których ona dotyczy. Osoba, której dotyczy spór, zapewnia, aby każde zainteresowane państwo członkowskie otrzymało skargę w co najmniej jednym z następujących języków:</p> <p>a) w jednym z języków urzędowych tego państwa członkowskiego zgodnie z prawem krajowym; lub</p> <p>b) w jakimkolwiek innym języku, który takie państwo członkowskie zaakceptowało do tego celu.</p>	<i>T</i>	<p>Art. 4 ust. 1</p> <p>Art. 11. ust. 1</p> <p>Art. 12</p> <p>Art. 11. ust. 2</p> <p>Art.11 ust. 3</p> <p>Art. 4. 1. Procedurę rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania wszczyna się na wniosek.</p> <p>Art. 11. 1. Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej dotyczącej podwójnego opodatkowania między zainteresowanymi państwami w terminie 3 lat od dnia otrzymania pierwszego zawiadomienia o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna.</p> <p>Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz korzystać z innych praw przewidzianych w niniejszym rozdziale niezależnie od tego, że w sprawie prowadzącej do powstania kwestii spornej osoba ta składa środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów zainteresowanego państwa lub zapadnie ostateczne rozstrzygnięcie na podstawie prawa krajowego zainteresowanego państwa.</p> <p>2. Wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej zawierający te same informacje składa się równocześnie do organów zainteresowanych państw, z zastrzeżeniem art. 14, w co najmniej jednym z języków:</p> <p>1) urzędowym tego zainteresowanego państwa zgodnie z jego prawem krajowym lub</p> <p>2) w jakimkolwiek innym języku, który zainteresowane państwo zaakceptowało do tego celu.</p> <p>3. Informacje o innym języku zaakceptowanym przez organy zainteresowanych państw do celów złożenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów..</p>	<p>W projekcie wskazano, że na stronie ciąży obowiązek przekazania „tych samych” informacji („the same information”), a nie jak wskazano w polskiej wersji językowej dyrektywy „takie same informacje”.</p> <p>W celu umożliwienia realizacji przez wnioskodawcę dyspozycji art. 11 ust. 2 pkt 2 projektu zdecydowano o upublicznieniu za pośrednictwem BIP tej informacji o innym języku zaakceptowanym do celów złożenia wniosku (obowiązek nie</p>

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

<p>Art. 3 ust. 2</p>	<p>Każdy właściwy organ potwierdza otrzymanie skargi w terminie dwóch miesięcy od jej otrzymania. Każdy właściwy organ informuje również o otrzymaniu skargi, w terminie dwóch miesięcy od jej otrzymania, właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich. Właściwe organy informują się również nawzajem w tym momencie o tym, jakiego języka lub języków zamierzają używać do przekazywania informacji w trakcie stosownych postępowań.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 11 ust. 4</p>	<p>4. Minister Finansów w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej: 1) potwierdza otrzymanie wniosku; 2) zawiadamia o otrzymaniu wniosku organy innych zainteresowanych państw, wskazując język, którego będzie używał do przekazywania informacji w toku procedury.</p>	<p>wynika z dyrektywy).</p>
<p>Art. 3 ust. 3</p>	<p>Skarga zostaje przyjęta tylko wtedy, gdy – w pierwszej kolejności – osoba, której dotyczy spór i która składa skargę, przedstawi właściwym organom każdego z zainteresowanych państw członkowskich następujące informacje:</p> <p>a) imię(-ona) i nazwisko(-a) lub nazwę(-y), adres, numer identyfikacji podatkowej oraz wszelkie inne informacje niezbędne do ustalenia tożsamości osoby lub osób, których dotyczy spór i które złożyły skargę do właściwych organów, oraz wszelkich innych zainteresowanych osób;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 17 ust. 2 pkt 3 Art. 5 ust. 2 Art. 15 ust. 1-5</p>	<p>Art. 17 ust. 2: (...) 3) osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku o dodatkowe informacje w terminie, o którym mowa w art. 16;</p> <p>2. Pismo zawiera: 1) dane identyfikacyjne składającego pismo: a) w przypadku osoby fizycznej - imię i nazwisko, a w pozostałych przypadkach - pełną nazwę, b) adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz - jeżeli występuje - adres miejsca prowadzenia działalności, c) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż wskazany na podstawie lit. b, d) identyfikator podatkowy, a w przypadku jego braku – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub inny numer identyfikacyjny; 2) treść żądania, a w przypadku wniosku o rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania również wskazanie jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, której wniosek dotyczy; 3) listę załączników; 4) podpis wnioskodawcy.</p> <p>Art. 15. Art 15. 1. Wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej czyni zadość wymaganiom pisma o których mowa w art. 5, a</p>	<p>Projekt nie zawiera przepisu wskazującego kiedy organ przyjmuje wniosek. Wskazuje natomiast przesłanki odrzucenia wniosku (art. 17 ust. 2 projektu). Przyjęto tym samym, że w każdym przypadku gdy brak będzie podstaw do odrzucenia wniosku właściwy organ krajowy będzie przyjmował wniosek.</p>

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

<p>b) odnośne okresy rozliczeniowe;</p> <p>c) szczegółowy opis faktów i okoliczności istotnych dla sprawy (w tym również szczegółowe informacje dotyczące struktury transakcji oraz powiązań między osobą, której dotyczy spór, a pozostałymi stronami odnośnych transakcji, a także wszelkie fakty ustalone w dobrej wierze w ramach wzajemnie wiążącego porozumienia między osobą, której dotyczy spór, a administracją podatkową, w stosownych przypadkach) oraz – konkretniej – charakter i datę działań, które prowadzą do powstania kwestii spornej (w tym również, w stosownych przypadkach, szczegółowe informacje na temat tego samego dochodu uzyskanego w innym państwie członkowskim oraz uwzględnienia tego dochodu w dochodzie podlegającym opodatkowaniu w innym państwie członkowskim, a także szczegółowe informacje na temat podatku, który został lub zostanie naliczony z tytułu takiego dochodu w innym państwie członkowskim), jak również powiązane kwoty w walutach zainteresowanych państw członkowskich, wraz z kopią wszelkich dokumentów potwierdzających;</p> <p>d) odniesienie do mających zastosowanie przepisów krajowych oraz umowy lub konwencji, o których mowa w art. 1; w przypadku gdy zastosowanie ma więcej niż jedna umowa lub konwencja, osoba, której dotyczy spór i która składa skargę, wskazuje umowę lub konwencję będącą przedmiotem interpretacji w związku z daną kwestią sporną. Taka umowa lub konwencja jest mającą zastosowanie umową lub konwencją do celów niniejszej dyrektywy;</p> <p>e) następujące informacje przekazane przez osobę, której dotyczy spór i która złożyła skargę właściwym organom wraz z kopią wszelkich dokumentów potwierdzających:</p> <p>(i) wyjaśnienie powodów, dla których osoba, której dotyczy</p>		<p>ponadto zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wskazanie danych identyfikacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, osób zainteresowanych rozstrzygnięciem kwestii spornej; 2) wskazanie daty pierwszego zawiadomienia osoby, której dotyczy spór o działaniu, którego skutkiem jest lub będzie kwestia sporna; 3) wskazanie roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego, którego dotyczy wniosek; 4) opis stanu faktycznego; 5) uzasadnienie; 6) przedstawienie przez osobę, której dotyczy spór, własnego stanowiska w sprawie; 7) informacje o toczących się lub zakończonych krajowych i zagranicznych postępowaniach, w tym również orzeczeniach sądowych dotyczących kwestii spornej i procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, których przedmiotem jest opodatkowanie dochodu lub majątku objętego wnioskiem; 8) zobowiązanie wnioskodawcy do przekazywania dodatkowych informacji i dowodów w wyznaczonym terminie i w pełnym zakresie; 9) wskazanie zainteresowanych państw; 10) oświadczenie wnioskodawcy o zapoznaniu się z treścią art. 13 oraz oświadczenie o rezygnacji z prawa do złożenia wniosków o wszczęcie innych procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania dotyczących tej samej kwestii spornej. <p>2. Opis stanu faktycznego zawiera opis faktów i okoliczności istotnych dla sprawy, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis działań, które prowadzą lub doprowadziły do powstania kwestii spornej, 2) wskazanie dochodu lub majątku, którego dotyczy wniosek, 3) opis sposobu uwzględnienia dochodu lub majątku dla celów ich opodatkowania w innym zainteresowanym państwie, 4) informacje dotyczące opodatkowania, które zostało lub 	
--	--	---	--

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>spór, uważa, że istnieje kwestia sporna;</p> <p>(ii) szczegółowe informacje na temat wszelkich postępowań odwoławczych i sądowych wszczętych przez osobę, której dotyczy spór, w związku z odnośnymi transakcjami oraz wszelkie orzeczenia sądowe dotyczące kwestii spornej;</p> <p>(iii) zobowiązanie podjęte przez osobę, której dotyczy spór, do odpowiadania możliwie jak najszybciej i najpełniej na wszelkie stosowne wnioski ze strony właściwego organu oraz do dostarczenia wszelkiej dokumentacji na wniosek właściwych organów;</p> <p>(iv) kopia ostatecznej decyzji o ustaleniu wysokości podatku w postaci ostatecznego zawiadomienia o ustaleniu wysokości podatku, sprawozdania z kontroli podatkowej lub jakiegokolwiek innego równoważnego dokumentu, prowadzących do powstania kwestii spornej oraz kopia wszelkich innych dokumentów wydanych przez organy podatkowe w odniesieniu do kwestii spornej, w stosownych przypadkach;</p> <p>(v) informacje na temat wszelkich skarg złożonych przez osobę, której dotyczy spór, na podstawie innej procedury wzajemnego porozumiewania lub procedury rozstrzygania sporów zgodnie z definicją w art. 16 ust. 5 oraz wyraźne zobowiązanie osoby, której dotyczy spór, do tego, że będzie ona przestrzegać przepisów art. 16 ust. 5, w stosownych przypadkach;</p> <p>f) wszelkie szczegółowe dodatkowe informacje, o które wystąpiły właściwe organy i które uznano za niezbędne do podjęcia merytorycznego rozpatrzenia danej sprawy.</p>		<p>zostanie nałożone na dochód lub majątek w zainteresowanych państwach wraz z podaniem kwoty podatku,</p> <p>5) treść wiążących ustaleń poczynionych pomiędzy wnioskodawcą a organami podatkowymi, jeżeli miały miejsce,</p> <p>6) w sprawach dotyczących cen transferowych:</p> <p>a) dane identyfikacyjne, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, podmiotów powiązanych uczestniczących w transakcji kontrolowanej,</p> <p>b) opis powiązań pomiędzy podmiotami powiązanymi uczestniczącymi w transakcji kontrolowanej,</p> <p>c) opis transakcji kontrolowanej,</p> <p>d) informację o zawartych uprzednich porozumieniach cenowych lub interpretacjach podatkowych dotyczących przypisania dochodu pomiędzy państwami</p> <p>– w zakresie dotyczącym kwestii spornej.</p> <p>3. Uzasadnienie wniosku zawiera odniesienie do przepisów krajowych oraz przepisów umów międzynarodowych mających zastosowanie do kwestii spornej, a także, jeżeli do kwestii spornej zastosowanie ma więcej niż jedna umowa międzynarodowa, wskazanie umowy międzynarodowej będącej przedmiotem interpretacji w sprawie.</p> <p>4. Do wniosku należy załączyć kopie dowodów poświadczających okoliczności przedstawione we wniosku, a także kopie dokumentów wydanych przez organy podatkowe dotyczących opodatkowania dochodu lub majątku objętego kwestią sporną.</p> <p>5. Kwoty podane w opisie stanu faktycznego są przedstawiane w walutach zainteresowanych państw.</p>	
<p>Art. 3 ust. 4</p>	<p>Właściwe organy każdego z zainteresowanych państw członkowskich mogą wystąpić o informacje, o których mowa w ust. 3 lit. f), w terminie trzech miesięcy od otrzymania skargi. Kolejne wnioski o udzielenie informacji można składać w trakcie procedury wzajemnego porozumiewania zgodnie z art. 4, jeżeli właściwe organy uznają to za konieczne. Zastosowanie mają krajowe przepisy dotyczące</p>	<p>T</p>	<p>Art. 16. Minister Finansów, w terminie 3 miesięcy od otrzymania wniosku, może wezwać osobę, której dotyczy spór, do uzupełnienia wniosku w terminie 3 miesięcy od doręczenia wezwania, o dodatkowe informacje, uznane za niezbędne do rozstrzygnięcia kwestii spornej. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio..</p>	<p>Dodatkowe informacje zgodnie z art. 3 ust. 3 lit f dyrektywy stanowią element wniosku, dlatego zastosowanie do nich znajdują wymagania co do języka w jakim należy złożyć wniosek przewidziane w ustawie</p>

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>ochrony informacji oraz tajemnicy handlowej, biznesowej, przemysłowej lub służbowej bądź działalności handlowej.</p> <p>Osoba, której dotyczy spór i która otrzymuje wniosek zgodnie z ust. 3 lit. f), udziela odpowiedzi w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku. Kopię tej odpowiedzi przesyła się również równocześnie właściwym organom pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.</p>		<p>Art. 25</p>	<p>Art. 25. W toku wzajemnego porozumiewania się Minister Finansów może wzywać osoby, których dotyczy spór, do przedstawiania dodatkowych informacji niezbędnych do rozstrzygnięcia kwestii spornej w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>Zmiany w Art. 293 § 2 pkt 6 Ordynacji podatkowej: „6) informacjach uzyskanych w toku procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz w toku postępowania w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;”</p>	<p>w art. 11 ust. 2.</p> <p>Zgodnie z dyrektywą do ochrony informacji zastosowanie znaleźć mają krajowe informacje dotyczące ochrony informacji. Dlatego zgodnie z propozycją zawartą w projekcie informacje gromadzone w toku prowadzonych procedur będą objęte tajemnicą skarbową. Naruszenie tajemnicy skarbowej zagrożone jest sankcją karną do 5 lat pozbawienia wolności (art. 306 Ordynacji podatkowej).</p>
<p>Art. 3 ust. 5</p>	<p>Właściwe organy każdego z zainteresowanych państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie przyjęcia lub odrzucenia skargi w terminie sześciu miesięcy od otrzymania skargi lub w terminie sześciu miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3 lit. f), w zależności od tego, który z tych terminów przypada później. Właściwe organy niezwłocznie informują o swojej decyzji osobę, której dotyczy spór, oraz właściwe organy pozostałych państw członkowskich.</p> <p>W terminie sześciu miesięcy od otrzymania skargi lub w terminie sześciu miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3 lit. f), w zależności od tego, który z</p>	<p>T</p>	<p>Art. 17 ust. 1</p>	<p>Art. 17. 1. 1. Minister Finansów przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otrzymania wniosku albo uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje; 2) upływu terminu na uzupełnienie wniosku o dodatkowe informacje, jeżeli osoba, której dotyczy spór, nie uzupełni w tym terminie wniosku o dodatkowe informacje; 3) ostatecznego zakończenia postępowania odwoławczego lub sądowego przewidzianego na podstawie przepisów którejkolwiek z zainteresowanych państw lub dnia ich zawieszenia, jeżeli w zakresie kwestii spornej toczą się takie postępowania. 	<p>W celu wypełnienia luki w prawie pkt 2 rozstrzyga o sposobie liczenia terminu w przypadku, gdy wniosek nie zostanie uzupełniony. Kwestia ta nie została uregulowana w dyrektywie, co mogłoby doprowadzić do powstania luki.</p>

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>tych terminów przypada później, właściwy organ może podjąć decyzję o rozstrzygnięciu kwestii spornej jednostronnie, bez angażowania innych właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich. W takim przypadku odpowiedni właściwy organ niezwłocznie powiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz pozostałe właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich; po takim powiadomieniu postępowania wynikające z niniejszej dyrektywy zostają zakończone.</p>		<p>Art. 21 ust. 1-6</p>	<p>Art. 21. 1. Jeżeli wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej jest uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, Minister Finansów może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku albo uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje. 2. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw o jednostronnym rozstrzygnięciu kwestii spornej przez Ministra Finansów i jego wyniku. 3. Po dokonaniu zawiadomienia procedura prowadzona na podstawie przepisów niniejszego rozdziału zostaje zakończona, a wynik jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej wprowadza się w życie. 4. Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej. 5. Właściwy organ podatkowy wprowadza w życie jednostronne rozstrzygnięcie kwestii spornej bez względu na terminy przedawnienia określone w Ordynacji Podatkowej. 6. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, przepis art. 17 ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>W art. 21 ust. 4 i 5 projektu uregulowano skutki jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej na gruncie polskiego porządku prawnego.</p> <p>Kwestia ta nie została uregulowana w dyrektywie. Niemniej jednak wprowadzenie tego przepisu jest konieczne w celu zapewnienia skuteczności jednostronnych rozstrzygnięć i spójności z przepisami dotyczącymi porozumiewania się przewidzianymi w art. 26 ust. 5 projektu (art. 4 ust. 2 ostatnie zdanie dyrektywy).</p>
<p>Art. 3 ust. 6</p>	<p>Osoba, której dotyczy spór i która chce wycofać skargę, przedkłada równocześnie pisemne powiadomienie o wycofaniu skargi każdemu z właściwych organów</p>	<p>T</p>	<p>Art. 11 ust. 5</p>	<p>5. Osoba, której dotyczy spór, może wycofać wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej. Przepisy ust. 2 i ust. 4 pkt 2 stosuje się odpowiednio.</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>zainteresowanych państw członkowskich. Powiadomienie takie kończy wszystkie postępowania wynikające z niniejszej dyrektywy ze skutkiem natychmiastowym. Właściwe organy państw członkowskich, które otrzymują takie powiadomienie o wycofaniu skargi niezwłocznie informują pozostałe właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich o zakończeniu postępowań.</p> <p>Jeżeli z jakiegokolwiek przyczyny kwestia sporna przestaje istnieć, wszystkie postępowania wynikające z niniejszej dyrektywy zostają zakończone ze skutkiem natychmiastowym, a właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich niezwłocznie informują osobę, której dotyczy spór, o tym stanie rzeczy i o ogólnych przyczynach z tym związanych.</p>		<p>Art. 20 ust. 1 i 2</p>	<p>Art. 20. 1. Procedura rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ulega zakończeniu, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) osoba, której dotyczy spór, wycofała wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej; 2) kwestia sporna przestała istnieć lub wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej z innych przyczyn stał się bezprzedmiotowy; 3) Minister Finansów jednostronnie rozstrzygnął kwestię sporną zgodnie z art. 21 ust. 1 albo otrzymał informację o jednostronnym rozstrzygnięciu dokonanym przez organ innego zainteresowanego państwa. <p>2. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia wnioskodawcę oraz organy innych zainteresowanych państw o zakończeniu procedury oraz o przyczynach jej zakończenia.</p>	
Artykuł 4 (procedura wzajemnego porozumiewania)					
<p>Art. 4</p>	<p>1. W przypadku gdy właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich przyjmą skargę, starają się rozstrzygnąć kwestię sporną w drodze wzajemnego porozumiewania w terminie dwóch lat, poczynawszy od ostatniego powiadomienia dotyczącego decyzji jednego z państw członkowskich o przyjęciu skargi.</p> <p>Okres dwóch lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, może zostać przedłużony o maksymalnie jeden rok na wniosek właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego skierowany do wszystkich pozostałych właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich, o ile wnioskujący właściwy organ przedstawi pisemne uzasadnienie.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 24 ust. 1, 2, 4, 5, 6, 7</p>	<p>Art. 24. Jeżeli organy zainteresowanych państw przyjęły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej i nie są spełnione warunki określone w art. 20 ust. 1, Minister Finansów podejmuje starania w celu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się z organami innych zainteresowanych państw.</p> <p>2. W przypadku przyjęcia przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej, etap wzajemnego porozumiewania się wszczyna się na wniosek jednego z organów zainteresowanych państw. Minister Finansów występując z wnioskiem jednocześnie zawiadamia o złożeniu wniosku komisję doradczą, pozostałe organy innych zainteresowanych państw i osobę, której dotyczy spór.</p> <p>3. Rozstrzygnięcie kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się następuje w terminie 2 lat od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez zainteresowane państwo. Jeżeli w zakresie kwestii spornej wniesione zostało odwołanie, skarga lub inny środek zaskarżenia przewidziany na podstawie przepisów któregośkolwiek z</p>	<p>W art. 4 ust. 3 dyrektywy jest mowa o obowiązku</p>

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>2. Gdy tylko właściwe organy państw członkowskich osiągną porozumienie w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie przewidzianym w ust. 1, właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich niezwłocznie powiadamia o tym porozumieniu osobę, której dotyczy spór, w formie decyzji, która jest wiążąca dla organu i możliwa do wyegzekwowania przez osobę, której dotyczy spór, z zastrzeżeniem przyjęcia tej decyzji przez osobę, której dotyczy spór, oraz zrzeczenia się przez nią prawa do jakiegokolwiek innego środka zaskarżenia, w stosownych przypadkach. W przypadku gdy postępowania dotyczące takich innych środków zaskarżenia zostały już rozpoczęte, decyzja staje się wiążąca i możliwa do wyegzekwowania tylko, gdy osoba, której dotyczy spór, przedstawi właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich dowody na to, że podjęte zostały działania zmierzające do zakończenia tych postępowań. Dowody takie przedstawia się nie później niż 60 dni od daty przekazania takiej decyzji osobie, której dotyczy spór. Decyzja ta zostaje następnie niezwłocznie wykonana, niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń czasowych przewidzianych w prawie krajowym zainteresowanych państw członkowskich.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich nie osiągną porozumienia w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie przewidzianym w ust. 1, właściwy organ każdego z zainteresowanych państw członkowskich informuje o tym osobę, której dotyczy spór, wskazując ogólne przyczyny nieosiągnięcia porozumienia.</p>		<p>zainteresowanych państw, bieg terminu rozpoczyna się od dnia ostatecznego zakończenia tych postępowań lub od dnia ich zawieszenia. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu rozpoczyna się od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez komisję doradczą.</p> <p>4. Minister Finansów może skierować do organów innych zainteresowanych państw wnioski o przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 3, wraz z uzasadnieniem. Termin ten może być przedłużony także w przypadku złożenia takiego wniosku przez organ innego zainteresowanego państwa. Termin ten nie może być przedłużony o dłużej niż rok</p> <p>5. Minister Finansów zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o nieosiągnięciu porozumienia w terminie, o którym mowa w ust. 3, wskazując przyczyny nieosiągnięcia porozumienia, a także pouczając o prawie do złożenia wniosku o ustanowienie komisji doradczej, o której mowa w art. 29.</p> <p>Art. 26. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o zawarciu i wyniku porozumienia z organami innych zainteresowanych państw, pouczając o treści ust. 2-5.</p> <p>2. Zawarte porozumienie wprowadza się w życie wyłącznie pod warunkiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) złożenia pisemnej zgody na wprowadzenie w życie porozumienia przez osoby, których dotyczy spór, w terminie 60 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zawartym porozumieniu; 2) wycofania lub zrzeczenia się przez osoby, których dotyczy spór środków zaskarżenia przewidzianych na podstawie przepisów obowiązujących w zainteresowanym państwie związanych z kwestią sporną. <p>3. Do pisma zawierającego zgodę na wprowadzenie w życie porozumienia dołącza się oświadczenie osób, których dotyczy spór, o spełnieniu warunku określonego w ust. 2 pkt 2, wraz z dokumentami potwierdzającymi spełnienie tego warunku.</p> <p>4. Minister Finansów w terminie 30 dni od otrzymania</p>	<p>poinformowania o „ogólnych” przyczynach nieosiągnięcia porozumienia. Biorąc pod uwagę cel regulacji, tj. wykonanie obowiązku informacyjnego, wystarczające jest wskazanie, że chodzi o „przyczynę” nieosiągnięcia porozumienia. W toku konkretnej procedury organ będzie decydował na ile wyczerpująca powinna być odpowiedź.</p> <p>W celu umożliwienia realizacji uprawnień wynikających z dyrektywy zasadne jest poinformowanie osoby, której dotyczy spór, o możliwości skorzystania z kolejnego etapu procedury jaką jest ustanowienie komisji doradczej (obowiązek taki nie wynika wprost z dyrektywy).</p> <p>Wbrew literalnemu brzmieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy, powiadomienie o zawarciu porozumienia nie musi mieć „formy decyzji” lecz być traktowane (wywoływać skutki) jak decyzja („as a decision”). Z tego powodu w art. 26 ust. 1 mowa jest o zawiadomieniu, które zgodnie z art. 26 ust. 4 i 5 projektu przewiduje obowiązek wykonania porozumienia przez</p>
--	--	--	---	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

				oświadczenia i dokumentów, o których mowa w ust. 3, przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie zawartego porozumienia. W przypadku gdy w sprawie występuje więcej niż jedna osoba, której dotyczy spór, bieg terminu rozpoczyna się od ich otrzymania od wszystkich osób, których dotyczy spór. 5. Zawarte porozumienie wprowadza się w życie bez względu na terminy przedawnienia określone w Ordynacji podatkowej..	organy podatkowe. Przepis art. 26 ust. 4 projektu nie posiada odpowiednika w dyrektywie. Przepis ten jest wynikiem przyjętej na gruncie polskich przepisów koncepcji, że Minister Finansów jest właściwy do zawarcia porozumienia, ale wdrożenie porozumienia w życie pozostawione jest organom KAS właściwym w sprawach określania zobowiązania podatkowego. Stąd też w ust. 4 art. 26 rozstrzygnięto, że organ podatkowy (a nie właściwy organ krajowy) wprowadza w życie porozumienie.
Artykuł 5					
Art. 5	1. Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego może podjąć decyzję o odrzuceniu skargi w terminie przewidzianym w art. 3 ust. 5, jeżeli: a) w skardze brakuje informacji wymaganych na podstawie art. 3 ust. 3 (w tym wszelkich informacji wymaganych na podstawie art. 3 ust. 3 lit. f), które nie zostały przedłożone w terminie określonym w art. 3 ust. 4); b) kwestia sporna nie istnieje; lub c) skarga nie została złożona w trzyletnim okresie przewidzianym w art. 3 ust. 1. Kiedy właściwy organ – zgodnie z przepisami art. 3 ust. 5 – informuje o swojej decyzji osobę, której dotyczy spór, przedstawia ogólne przyczyny odrzucenia skargi.	T	Art. 17 ust. 2 -4	2. Minister Finansów może odrzucić wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, jeżeli: 1) wniosek został złożony po upływie terminu określonego w art. 11 ust. 1; 2) wniosek nie spełnia wymogów określonych w art. 15, a osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku w wyznaczonym terminie; 3) osoba, której dotyczy spór, nie uzupełniła wniosku o dodatkowe informacje w terminie, o którym mowa w art. 16; 4) nie występuje kwestia sporna w odniesieniu do osoby, która złożyła wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej; 3. Uznaje się, że wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej został przyjęty, jeżeli w terminie określonym w ust. 1, wniosek ten nie został odrzucony.	W art. 13 ust. 2 pkt 4 projektu uwzględnia treść art. 5 ust. 1 lit. b dyrektywy. Biorąc jednak pod uwagę, że przesłanka nieistnienia kwestii spornej odnosi się

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	W przypadku gdy skorzystano z prawa do odwołania, decyzję odpowiedniego sądu lub innego organu sądowego uznaje się do celów art. 6 ust. 1 lit. a).		Art. 22 ust. 1 pkt 1	Art. 22. 1. Komisję doradczą ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli: 1) (...) lub co najmniej jeden sąd zainteresowanego państwa, lecz nie wszystkie, prawomocnym wyrokiem uwzględnił skargę na postanowienie odrzucające wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej;	
Artykuł 6					
Art. 6	<p>1. Na wniosek osoby, której dotyczy spór, skierowany do właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich, takie właściwe organy ustanawiają komisję doradczą (zwaną dalej „komisja doradczą”) zgodnie z art. 8 w przypadku gdy:</p> <p>a) skarga złożona przez taką osobę, której dotyczy spór, została odrzucona na podstawie art. 5 ust. 1 przez co najmniej jeden, lecz nie wszystkie, z organów właściwych zainteresowanych państw członkowskich; lub</p> <p>b) właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich przyjęły skargę złożoną przez osobę, której dotyczy spór, ale nie osiągnęły porozumienia co do sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania w terminie przewidzianym w art. 4 ust. 1.</p>	T	<p>Art. 22 ust. 1 pkt 1</p> <p>Art. 29 ust. 1</p>	<p>Art. 22. 1. Komisję doradczą ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli: 1) wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej został odrzucony przez co najmniej jeden, lecz nie wszystkie, z organów zainteresowanego państwa, lecz nie wszystkie, prawomocnym wyrokiem uwzględnił skargę na postanowienie lub inne rozstrzygnięcie organu zainteresowanego państwa odrzucające wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej;</p> <p>Art. 29. 1. Komisję doradczą w celu wydania opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej ustanawia się na wniosek złożony przez osobę, której dotyczy spór, jeżeli organy zainteresowanych państw przyjęły wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej, ale nie osiągnęły porozumienia w ramach wzajemnego porozumiewania się w terminie przewidzianym w art. 24 ust. 3 . Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

<p>Osoba, której dotyczy spór, może złożyć taki wniosek tylko jeżeli – zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami krajowymi – przeciwko odrzuceniu skargi, o którym mowa w art. 5 ust. 1: nie można złożyć żadnego odwołania; żadne odwołanie nie jest w toku; lub osoba, której dotyczy spór, formalnie zrzekła się prawa do odwołania. We wniosku musi się znaleźć stosowne oświadczenie w tym celu.</p> <p>Osoba, której dotyczy spór, składa wniosek o ustanowienie komisji doradczej na piśmie, nie później niż 50 dni od daty otrzymania powiadomienia na podstawie art. 3 ust. 5 lub art. 4 ust. 3, lub 50 dni od daty wydania decyzji odpowiedniego sądu lub organu sądowego na podstawie art. 5 ust. 3, w zależności od przypadku.</p> <p>Komisję doradczą ustanawia się nie później niż 120 dni od otrzymania takiego wniosku, a po jej ustanowieniu jej przewodniczący niezwłocznie informuje o tym fakcie osobę, której dotyczy spór.</p>	<p>Art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 3</p> <p>Art. 22 ust. 4 i 5</p> <p>Art. 29 ust. 2</p> <p>Art. 44 ust.</p>	<p>2) przeciwko odrzuceniu wniosku nie można wnieść środków zaskarżenia przewidzianych na podstawie przepisów zainteresowanego państwa;</p> <p>3) żadne postępowanie zainicjowane środkami, o których mowa w pkt 2, nie jest w toku i osoba, której dotyczy spór, zrzekła się prawa do ich wniesienia.</p> <p>3. Do wniosku o ustanowienie komisji doradczej dołącza się oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>Wniosek o ustanowienie komisji doradczej składa się równocześnie do organów zainteresowanych państw, w terminie 50 dni od dnia doręczenia:</p> <p>1) zawiadomienia o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej albo</p> <p>2) prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego lub sądu innego zainteresowanego państwa w przedmiocie rozstrzygnięcia skargi na odrzucenie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej</p> <p>5. Przepis art. 11 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 29</p> <p>Wniosek o ustanowienie komisji doradczej składa się w terminie 50 dni od dnia pierwszego zawiadomienia o nieosiągnięciu porozumienia równocześnie do organów zainteresowanych państw. Art. 14 stosuje się odpowiednio</p> <p>Art. 44. 1. Organy zainteresowanych państw ustanawiają komisję doradczą nie później niż w terminie 120 dni od dnia otrzymania przez ostatni z tych organów wniosku o ustanowienie komisji</p>	
---	---	--	--

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>2. Komisja doradcza ustanowiona zgodnie z ust. 1 lit. a) podejmuje decyzję o przyjęciu skargi w terminie sześciu miesięcy od daty jej ustanowienia. Powiadamia właściwe organy o swojej decyzji w terminie 30 dni od jej przyjęcia.</p> <p>W przypadku gdy komisja doradcza potwierdzi, że wszystkie wymogi zawarte w art. 3 zostały spełnione, na wniosek jednego z właściwych organów wszczyna się procedurę wzajemnego porozumiewania przewidzianą w art. 4. Dany właściwy organ powiadamia o tym wniosku komisję doradczą, pozostałe zainteresowane właściwe organy oraz osobę, której dotyczy spór. Termin przewidziany w art. 4 ust. 1 rozpoczyna bieg od daty powiadomienia o decyzji podjętej przez komisję doradczą w sprawie przyjęcia skargi.</p> <p>W przypadku gdy żaden z właściwych organów nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania w terminie 60 dni od daty powiadomienia o decyzji komisji doradczej, komisja doradcza sama wydaje opinię na temat sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej, jak przewidziano w art. 14 ust. 1. W takim przypadku do celów art. 14 ust. 1, uznaje się, że komisja doradcza została ustanowiona w dniu, w którym upływa ten okres 60 dni.</p> <p>3. W przypadku ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu komisja doradcza wydaje opinię na temat sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej zgodnie z art. 14 ust. 1.</p>	<p>1 i 2</p> <p>Art. 23 ust. 2</p> <p>Art. 24 ust. 2 i 3</p> <p>Art. 30 ust. 1 i 2</p>	<p>doradczej.</p> <p>2. Po ustanowieniu komisji doradczej jej przewodniczący niezwłocznie zawiadamia o ustanowieniu komisji doradczej osobę, której dotyczy spór.</p> <p>Art. 23. Komisja doradcza przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia jej ustanowienia i zawiadamia organy zainteresowanych państw o tym rozstrzygnięciu w terminie 30 dni od dnia jego wydania. Przepis art. 17 ust. 2 stosuje się odpowiednio..</p> <p>2. W przypadku przyjęcia przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej, etap wzajemnego porozumiewania się wszczyna się na wniosek jednego z organów zainteresowanych państw. Minister Finansów występując z wnioskiem jednocześnie zawiadamia o złożeniu wniosku komisję doradczą, pozostałe organy innych zainteresowanych państw i osobę, której dotyczy spór.</p> <p>3. Rozstrzygnięcie kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się następuje w terminie 2 lat od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez zainteresowane państwo. Jeżeli w zakresie kwestii spornej toczą się postępowania odwoławcze lub sądowe przewidziane na podstawie przepisów któregośkolwiek z zainteresowanych państw, bieg terminu rozpoczyna się od dnia ostatecznego zakończenia tych postępowań lub od dnia ich zawieszenia. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu rozpoczyna się od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez komisję doradczą.</p> <p>Art. 30. 1. W przypadku gdy w terminie 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o przyjęciu przez komisję doradczą wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej żaden z organów zainteresowanych państw nie wystąpi z wnioskiem o wszczęcie etapu wzajemnego porozumiewania się, o którym mowa w art. 24 ust. 2, komisja ta</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

				<p>wydaje opinię w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej z pominięciem etapu wzajemnego porozumiewania się.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się, że komisja doradcza została ustanowiona w dniu, w którym dla wszystkich organów zainteresowanych państw upłynął termin 60 dni, o którym mowa w ust. 1...</p>	
Artykuł 7					
Art. 7	<p>1. Jeżeli komisja doradcza nie zostanie ustanowiona w terminie przewidzianym w art. 6 ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, aby odnośna osoba, której dotyczy spór, mogła zwrócić się do właściwego sądu lub jakiegokolwiek innego organu lub osoby wyznaczonej w ich prawie krajowym do celów wykonywania takich funkcji (krajowy organ mianujący) o ustanowienie komisji doradczej.</p> <p>W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego nie mianował co najmniej jednej niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem oraz jej zastępcy, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do właściwego sądu lub do krajowego organu mianującego w tym państwie członkowskim o mianowanie niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem oraz zastępcy z wykazu, o którym mowa w art. 9.</p> <p>Jeżeli właściwe organy żadnego z zainteresowanych państw członkowskich nie mianowały niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem oraz jej zastępcy, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do właściwych sądów lub krajowego organu mianującego każdego państwa członkowskiego o mianowanie dwóch niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem z wykazu, o którym mowa w art. 9. Te niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem wyznaczają przewodniczącego w drodze losowania nazwisk z wykazu niezależnych osób</p>	T	Art. 45	<p>Art. 45 Jeżeli komisja doradcza nie zostanie ustanowiona w terminie przewidzianym w art. 44 ust. 1, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o ustanowienie komisji doradczej.</p> <p>2. W przypadku gdy Minister Finansów nie wyznaczył do składu komisji doradczej co najmniej jednego niezależnego eksperta oraz jego zastępcy, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem o wyznaczenie tych osób z wykazu niezależnych ekspertów.</p> <p>3. W przypadku gdy żaden z organów zainteresowanych państw nie wyznaczył do składu komisji doradczej niezależnych ekspertów oraz ich zastępców, osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do Sądu Okręgowego w Warszawie i sądów innych zainteresowanych państw lub innych organów właściwych w tych państwach do wyznaczania członków komisji z wnioskiem o wyznaczenie tych osób z wykazu niezależnych ekspertów. Wyznaczeni w ten sposób członkowie komisji doradczej wyznaczają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego w drodze losowania.</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

<p>zgodnie z art. 8 ust. 3.</p> <p>Osoby, których dotyczy spór, składają wniosek o mianowanie niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem oraz ich zastępców do każdego z ich odnośnych państw rezydencji podatkowej, jeżeli w postępowanie zaangażowane są co najmniej dwie osoby, których dotyczy spór, lub do państw członkowskich, których właściwe organy nie mianowały co najmniej jednej niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem oraz jej zastępcy, jeżeli w sprawę zaangażowana jest tylko jedna osoba, której dotyczy spór.</p> <p>2. Zadanie mianowania niezależnych osób i ich zastępców na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu jest przekazywane do właściwego sądu państwa członkowskiego lub do krajowego organu mianującego dopiero po zakończeniu okresu 120 dni, o którym mowa w art. 6 ust. 1, i w terminie 30 dni po zakończeniu tego okresu.</p> <p>3. Właściwy sąd lub krajowy organ mianujący przyjmują decyzję na podstawie ust. 1 i powiadamiają o niej wnioskodawcę. Procedury mające zastosowanie, gdy właściwy sąd mianuje niezależne osoby, ponieważ nie zrobiły tego państwa członkowskie, są takie same jak procedury mające zastosowanie na mocy przepisów krajowych w sprawach arbitrażu cywilnego i handlowego, w których sądy lub krajowe organy mianujące mianują arbitrów w przypadku braku porozumienia stron w tej kwestii. Właściwy sąd lub krajowy organ mianujący państwa członkowskiego informują właściwy organ tego państwa członkowskiego, który z kolei niezwłocznie informuje właściwy organ pozostałych zainteresowanych państw członkowskich. Właściwy organ państwa członkowskiego, które początkowo nie mianowało niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem oraz jej zastępcy, jest</p>	<p>46</p>	<p>4. Jeżeli w sprawie występuje tylko jedna osoba, której dotyczy spór, osoba ta składa wniosek o wyznaczenie niezależnych ekspertów oraz ich zastępców do zainteresowanych państw, których organy nie mianowały co najmniej jednego niezależnego eksperta oraz jego zastępcy.</p> <p>5. Jeżeli w sprawie występują co najmniej dwie osoby, których dotyczy spór, osoby te składają wniosek o wyznaczenie niezależnych ekspertów oraz ich zastępców do państw, w których podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu.</p> <p>6. Wnioski, o których mowa w ust. 1-3, składa się w terminie 30 dni od dnia, w którym upłynął termin, o którym mowa w art. 44 ust. 1.</p> <p>Art. 46. Art. 46. 1. W postępowaniu w sprawach określonych w:</p> <p>1) art. 45 ust. 1 i 2 oraz</p> <p>2) art. 45 ust. 3, prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>- stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, 1469 i 1495) o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy niniejszego oddziału stanowią inaczej.</p> <p>2. Uczestnikami postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wyłącznie osoby, których dotyczy spór i Minister Finansów.</p> <p>3. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, są wolne od opłat.</p> <p>4. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, podlegają rozpatrzeniu bezzwłocznie, nie później niż w terminie miesięcznym od dnia ich wpływu do sądu.</p> <p>5. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1, sąd ustanawia komisję doradczą, a uwzględniając wniosek, o którym</p>	
--	-----------	--	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>uprawniony do odwołania się od decyzji sądu lub krajowego organu mianującego w tym państwie członkowskim, pod warunkiem że właściwy organ ma takie prawo na mocy jego prawa krajowego. W przypadku odrzucenia wnioskodawca jest uprawniony do odwołania się od decyzji sądu zgodnie z krajowymi przepisami proceduralnymi.</p>		<p>Art. 47</p> <p>Art. 48</p>	<p>mowa w art. 45 ust. 2 lub 3, sąd wyznacza niezależnego eksperta z wykazu niezależnych ekspertów oraz jego zastępcę.</p> <p>Art. 47. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu uwzględniające wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1–3, wywołuje skutek prawny wyznaczenia niezależnego eksperta oraz jego zastępcy albo ustanowienia komisji doradczej.</p> <p>Art. 48. Minister Finansów zawiadamia:</p> <p>1) organy innych zainteresowanych państw o wyznaczeniu przez sąd niezależnego eksperta oraz jego zastępcy albo o ustanowieniu przez sąd komisji doradczej;</p> <p>2) osoby wchodzące w skład komisji doradczej o wyznaczeniu ich do składu komisji. .</p>	
Artykuł 8					
Art. 8	<p>1. W skład komisji doradczej, o której mowa w art. 6, wchodzi:</p> <p>a) jeden przewodniczący;</p> <p>b) jeden przedstawiciel każdego zainteresowanego właściwego organu. Jeżeli właściwe organy tak uzgodnią, liczbę takich przedstawicieli można zwiększyć do dwóch dla każdego właściwego organu;</p> <p>c) jedna niezależna osoba ciesząca się powszechnym uznaniem, która jest mianowana przez każdy właściwy organ zainteresowanych państw członkowskich z wykazu, o którym mowa w art. 9. Jeżeli właściwe organy tak uzgodnią, liczbę takich mianowanych osób można zwiększyć do dwóch dla każdego właściwego organu.</p>	T	Art. 50	<p>Art. 50. W skład komisji doradczej wchodzi:</p> <p>1) przewodniczący;</p> <p>2) po jednym przedstawicielu organu zainteresowanego państwa;</p> <p>3) po jednym niezależnym ekspercie, wyznaczonym przez organ zainteresowanego państwa z wykazu niezależnych ekspertów.</p> <p>2. Liczba przedstawicieli organu zainteresowanego państwa lub niezależnych ekspertów może zostać zwiększona do dwóch, jeżeli organy zainteresowanych państw tak uzgodnią.</p> <p>3. Przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci wyznaczeni zgodnie z art. 49 wybierają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego będącego sędzią, chyba że przedstawiciele organów zainteresowanych państw</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>2. Zasady dotyczące mianowania niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem uzgadniane są przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich. Po mianowaniu niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, dla każdej z nich mianuje się zastępcę zgodnie z zasadami dotyczącymi mianowania niezależnych osób, w przypadku gdy niezależne osoby nie są w stanie wykonywać swoich obowiązków.</p> <p>3. W przypadku gdy zasady dotyczące mianowania niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem nie zostały uzgodnione zgodnie z ust. 2, mianowanie takich osób odbywa się w drodze losowania.</p> <p>4. Z wyjątkiem sytuacji, w których niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem zostały mianowane przez właściwy sąd lub krajowy organ mianujący zgodnie z art. 7 ust. 1, właściwy organ któregośkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich może zgłosić sprzeciw wobec mianowania którejkolwiek konkretnej niezależnej osoby cieszącej się powszechnym uznaniem, z jakiegokolwiek powodu uzgodnionego wcześniej między zainteresowanymi właściwymi organami lub z jakiegokolwiek z następujących powodów: a) osoba ta jest członkiem personelu jednej z zainteresowanych administracji podatkowych lub pracuje na</p>	<p>Art. 49</p> <p>Art. 51</p> <p>Art. 52</p> <p>Art. 53 ust. 1 i 2</p>	<p>oraz niezależni eksperci uzgodnią inaczej.</p> <p>Art. 49. Minister Finansów uzgadnia z organami innych zainteresowanych państw zasady wyznaczania niezależnych ekspertów.</p> <p>Art. 51. 1. Dla każdego z niezależnych ekspertów wyznacza się zastępcę, zgodnie z zasadami określonymi dla wyznaczania niezależnych ekspertów. 2. Zastępca wykonuje obowiązki niezależnego eksperta, gdy niezależny ekspert nie jest w stanie pełnić swoich obowiązków</p> <p>Art. 52. W przypadku gdy zasady dotyczące wyznaczania niezależnych ekspertów oraz ich zastępców nie zostały uzgodnione zgodnie z art. 49, wyznaczanie tych ekspertów oraz ich zastępców odbywa się w drodze losowania</p> <p>Art. 53. 1. . 1. Minister Finansów może zgłosić sprzeciw wobec wyznaczenia niezależnego eksperta przez organ innego zainteresowanego państwa w przypadku, gdy: 1) niezależny ekspert jest członkiem personelu administracji podatkowych jednego z zainteresowanych państw lub pracuje na jej rzecz lub też był w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu trzyletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie; 2) niezależny ekspert posiada lub posiadał istotny udział kapitałowy w którejkolwiek z osób, których dotyczy spór, bądź posiada lub posiadał w nich prawo głosu, bądź jest lub był ich pracownikiem lub doradcą, w dowolnym momencie w ciągu</p>	
--	---	--	---	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

<p>jej rzecz lub też była w takiej sytuacji w dowolnym momencie w okresie trzech ostatnich lat;</p> <p>b) osoba ta posiada lub posiadała istotny udział kapitałowy w którejkolwiek z zainteresowanych osób, których dotyczy spór, bądź posiada lub posiadała w nich prawo głosu, bądź jest lub była ich pracownikiem lub doradcą, w dowolnym momencie w ciągu pięciu ostatnich lat poprzedzających datę mianowania tej osoby;</p> <p>c) osoba ta nie zapewnia wystarczającej gwarancji obiektywności w odniesieniu do rozstrzygnięcia odnośnego sporu lub sporów;</p> <p>d) osoba ta jest pracownikiem przedsiębiorstwa, które świadczy usługi doradztwa podatkowego, lub w inny sposób profesjonalnie udziela porad podatkowych, lub była w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu co najmniej trzyletniego okresu poprzedzającego mianowanie tej osoby.</p> <p>5. Każdy właściwy organ któregośkolwiek z zainteresowanych państw członkowskich może zażądać, aby osoba ciesząca się powszechnym uznaniem, która została mianowana zgodnie z ust. 2 lub 3, lub jej zastępca, ujawnili wszelkie interesy, związki lub wszelkie inne kwestie, które mogą mieć wpływ na niezależność lub bezstronność tych osób lub które mogą wywołać wrażenie stronniczości w postępowaniu.</p> <p>W okresie 12 miesięcy po wydaniu przez komisję doradcą decyzji, niezależna osoba ciesząca się powszechnym uznaniem i będąca członkiem komisji doradczej nie może znaleźć się w sytuacji, która dałaby właściwemu organowi powód do zgłoszenia sprzeciwu wobec mianowania tej osoby, jak przewidziano w niniejszym ustępie, gdyby osoba ta znajdowała się w takiej sytuacji w momencie mianowania do tej komisji doradczej.</p> <p>6. Przedstawiciele właściwych organów oraz niezależne</p>	<p>Art. 54 ust. 1</p>	<p>pięcioletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;</p> <p>3) niezależny ekspert nie zapewnia wystarczającej gwarancji obiektywności w odniesieniu do rozstrzygnięcia sporu;</p> <p>4) niezależny ekspert jest pracownikiem podmiotu, który świadczy usługi doradztwa podatkowego lub w inny sposób profesjonalnie udziela porad podatkowych lub był w takiej sytuacji w dowolnym momencie w ciągu trzyletniego okresu poprzedzającego jego wyznaczenie;</p> <p>5) wystąpił jakikolwiek inny powód uzgodniony wcześniej między organami zainteresowanych państw.</p> <p>2. Minister Finansów może zażądać, aby niezależny ekspert, który został wyznaczony w oparciu o zasady uzgodnione między organami zainteresowanych państw albo w drodze losowania, lub jego zastępca, ujawnili interesy, powiązania lub wszelkie inne okoliczności, które mogą mieć wpływ na niezależność lub bezstronność tych osób, lub które mogą wywołać wrażenie stronniczości w postępowaniu.</p> <p>Art. 54. 1. W okresie 12 miesięcy od wydania opinii przez komisję doradcą niezależny ekspert będący członkiem komisji nie może znaleźć się w sytuacji, która uzasadniałaby sprzeciw wobec wyznaczenia tego eksperta na podstawie art. 53 ust. 1, gdyby ekspert ten znajdował się w takiej sytuacji w momencie wyznaczenia do tej komisji.</p>	
---	------------------------------	---	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	osoby cieszące się powszechnym uznaniem mianowane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu wybierają przewodniczącego z wykazu osób, o którym mowa w art. 9. O ile przedstawiciele każdego właściwego organu i niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem nie uzgodnią inaczej, przewodniczący musi być sędzią.		Art. 50 ust. 3	Art. 50 3. Przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci wyznaczeni zgodnie z art. 49 wybierają z wykazu niezależnych ekspertów przewodniczącego będącego sędzią, chyba że przedstawiciele organów zainteresowanych państw oraz niezależni eksperci uzgodnią inaczej.	
Artykuł 9					
Art. 9	<p>1. Wykaz niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem obejmuje wszystkie niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem mianowane przez państwa członkowskie. W tym celu każde państwo członkowskie mianuje co najmniej trzy osoby, które są osobami kompetentnymi i niezależnymi oraz które potrafią działać bezstronnie i uczciwie.</p> <p>2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji imiona i nazwiska mianowanych przez siebie niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji także kompletne i aktualne informacje na temat doświadczenia zawodowego, wykształcenia, kompetencji, wiedzy fachowej tych mianowanych osób oraz konfliktów interesów, które mogą one mieć. Państwa członkowskie mogą wskazać w powiadomieniu, które z tych osób mogą być wyznaczone na przewodniczącego.</p> <p>3. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach wprowadzanych w wykazie niezależnych osób.</p>	T	<p>Art. 10 ust. 1 pkt 7</p> <p>Art. 56</p>	<p>Art. 10. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o: 7) wykazie niezależnych ekspertów – rozumie się przez to prowadzony przez Komisję Europejską wykaz niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, które zostały wyznaczone przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;</p> <p>Art. 56. 1. . 1. Do wykazu niezależnych ekspertów Minister Finansów wyznacza, za ich zgodą, co najmniej trzy osoby, które spełniają łącznie następujące warunki: 1) posiadają wiedzę i doświadczenie w zakresie problematyki dotyczącej: a) prawa podatkowego, w tym w szczególności umów międzynarodowych, lub b) cen transferowych, lub c) finansów przedsiębiorstw, rachunkowości lub kontrolingu; 2) są niezależne; 3) dają rękojmię bezstronnego i uczciwego działania. 2. Minister Finansów przekazuje Komisji Europejskiej imiona i nazwiska wyznaczonych niezależnych ekspertów, wraz z kompletnymi i aktualnymi informacjami na temat doświadczenia zawodowego, wykształcenia, kompetencji, wiedzy fachowej tych osób oraz konfliktów interesów, które mogą wystąpić. Minister</p>	W art. 9 ust. 1 dyrektywa wymaga posiadania przez niezależne osoby kompetencji bez sprecyzowania, kogo uznać należy za osobę kompetentną. Biorąc pod uwagę, że uczestnictwo w rozstrzyganiu sporów z zakresu podwójnego opodatkowania wymaga wiedzy i doświadczenia ze ściśle określonych dziedzin życia projekt precyzuje specjalizacje, które będą uwzględniane przy weryfikacji kandydatur.

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>Każde państwo członkowskie ustanawia procedury dotyczące skreślenia każdej osoby, którą dane państwo mianowało z wykazu niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, jeżeli osoba ta przestaje być niezależna.</p> <p>W przypadku gdy – z uwzględnieniem stosownych przepisów niniejszego artykułu – jedno z państw członkowskich ma uzasadnione powody, by sprzeciwić się temu, aby dana niezależna osoba ciesząca się powszechnym uznaniem pozostawała w wyżej wymienionym wykazie z racji braku niezależności, informuje o tym Komisję, przedstawiając stosowne dowody na poparcie swoich obaw. Komisja informuje z kolei państwo członkowskie, które mianowało taką osobę, o sprzeciwie i popierających dowodach. Na podstawie tego sprzeciwu i popierających dowodach to drugie państwo członkowskie podejmuje w ciągu sześciu miesięcy niezbędne kroki w celu zbadania skargi i podjęcia decyzji o utrzymaniu danej osoby w wykazie lub o jej skreśleniu z tego wykazu. Państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia o swojej decyzji Komisję.</p>		<p>Art. 57 ust. 1 - 3</p>	<p>Finansów może również wskazać, którzy z wyznaczonych ekspertów mogą być wyznaczeni na przewodniczącego komisji doradczej.</p> <p>3. Niezależny ekspert wyznaczony przez Ministra Finansów podlega skreśleniu z wykazu w przypadku, gdy przestaje spełniać warunki określone w ust. 1 lub złoży rezygnację.</p> <p>4. Minister Finansów niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zmianach, jakie mają być wprowadzone w wykazie niezależnych ekspertów.</p> <p>Art. 57. 1. 1. Minister Finansów zgłasza sprzeciw wobec pozostawiania danej osoby w wykazie niezależnych ekspertów, jeżeli zajądą uzasadnione powody wskazujące na brak jego niezależności.</p> <p>2. Minister Finansów informuje o sprzeciwie Komisję Europejską, przedstawiając dowody.</p> <p>3. W przypadku uzyskania przez Ministra Finansów od Komisji Europejskiej informacji o złożonym przez inne zainteresowane państwo sprzeciwie co do niezależności eksperta, o którym mowa w art. 56 ust. 1, oraz popierających ten sprzeciw dowodach, Minister Finansów podejmuje w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania tej informacji niezbędne kroki w celu zbadania sprzeciwu i zacydowania o utrzymaniu danej osoby w wykazie niezależnych ekspertów lub jej skreśleniu z tego wykazu, o czym, niezależnie od wyniku, niezwłocznie informuje Komisję Europejską.</p>	<p>Zgodnie z art. 9 ust. 3 dyrektywy państwa członkowskie określają procedury dot. skreślenia z wykazu niezależnych osób. Biorąc pod uwagę, że projekt nie precyzuje sposobu wyznaczania tych osób, to za wystarczające uznano wskazanie, że niespełnienie warunków z art. 56 ust. 1 lub złożenie przez taką osobę rezygnacji spowoduje wykreślenie z rejestru.</p>
Artykuł 10					
Art. 10	<p>1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą uzgodnić ustanowienie komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów (zwanej dalej „komisją ds. pozasądowego rozstrzygania sporów”), zamiast komisji doradczej, w celu wydania opinii na temat rozstrzygnięcia</p>	T	Art. 58 ust. 1 - 5	<p>Art. 58. 1. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić ustanowienie komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, zamiast komisji doradczej, w celu wydania opinii na temat rozstrzygnięcia kwestii spornej.</p> <p>2. Na mocy uzgodnienia między Ministrem Finansów i organami</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>kwestii spornej zgodnie z art. 14. Właściwe organy państw członkowskich mogą również uzgodnić ustanowienie komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów w postaci komitetu o stałym charakterze (zwanym dalej „stałym komitetem”).</p> <p>2. Z wyjątkiem przepisów dotyczących niezależności jej członków, określonych w art. 8 ust. 4 i 5, komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów może różnić się składem i formą od komisji doradczej.</p> <p>Komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów może stosować – w stosownych przypadkach – wszelkie inne postępowania lub techniki w zakresie rozstrzygania kwestii spornej na potrzeby rozwiązania danego sporu w sposób wiążący. Jako alternatywę do rodzaju postępowania w zakresie rozstrzygania sporów stosowanego przez komisję doradczą na podstawie art. 8, tj. procedury niezależnej opinii, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą – na podstawie niniejszego artykułu – uzgodnić, a komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów może stosować, jakkolwiek inny rodzaj postępowania w zakresie rozstrzygania sporów, łącznie z „arbitrażem ostatniej oferty” (zwanym również arbitrażem „ostatniej najlepszej oferty”).</p> <p>3. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich uzgadniają regulamin funkcjonowania zgodnie z art. 11.</p> <p>4. Art. 12 i 13 mają zastosowanie do komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów, chyba że w regulaminie funkcjonowania, o którym mowa w art. 11, uzgodniono inaczej.</p>	<p>Art. 59 ust. 1</p> <p>Art. 58 ust. 7</p>	<p>innych zainteresowanych państw, komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może zostać ustanowiona jako komitet o charakterze stałym.</p> <p>3. Komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może różnić się składem i formą od komisji doradczej.</p> <p>4. Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić, że komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów może stosować inne, niż wydanie opinii, postępowania lub techniki w zakresie rozstrzygania kwestii spornej.</p> <p>5. Rozstrzygnięcia zapadłe przy zastosowaniu sposobów rozstrzygania sporów, o których mowa w ust. 4, traktuje się na równi z opinią, o której mowa w art. 35 ust. 1.</p> <p>Art. 59 1. Organy zainteresowanych państw uzgadniają regulamin funkcjonowania komisji doradczej. Regulamin funkcjonowania zawiera w szczególności (...):</p> <p>5. Przepisy dotyczące komisji doradczej stosuje się odpowiednio do komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, z tym że przepisy art. 32-34 oraz art. 63 stosuje się odpowiednio, o ile regulamin funkcjonowania nie stanowi inaczej.</p>	<p>W Art. 58 ust. 4 projektu nie wskazano przykładowego katalogu postępowania lub technik z których będzie mogła korzystać komisja. Doprecyzowanie takie nie jest jednak potrzebne ze względu na użyty w przepisie szerokie odesłanie do „wszelkich postępowania lub technik”. W ten sposób Dyrektywa nie ogranicza katalogu metod, które mogą zostać uzgodnione między właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich.</p>
Artykuł 11				
Art. 11	1. Państwa członkowskie przewidują, że w terminie 120 dni	T	Art. 31.	1. Zamiast komisji doradczej, o której mowa w art. 22 ust. 1

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

<p>organizacyjne; g) uzgodnienia logistyczne dotyczące postępowania przed komisją doradczą i wydania przez nią opinii.</p> <p>Jeżeli komisja doradcza zostaje ustanowiona w celu wydania opinii na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, w regulaminie funkcjonowania określa się jedynie informacje, o których mowa w art. 11 ust. 2 akapit drugi lit. a), d), e) i f).</p> <p>3. Komisja ustanawia standardowy regulamin funkcjonowania na podstawie przepisów ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu w drodze aktów wykonawczych. Taki standardowy regulamin funkcjonowania ma zastosowanie w przypadkach, gdy regulamin funkcjonowania jest niekompletny lub gdy osoba, której dotyczy spór, nie została o nim powiadomiona. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.</p> <p>4. W przypadku gdy właściwe organy nie powiadomią o regulaminie funkcjonowania osoby, której dotyczy spór, zgodnie z ust. 1 i 2, niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem i przewodniczący wypełniają regulamin funkcjonowania w oparciu o standardowy formularz przewidziany w ust. 3 i przesyłają go osobie, której</p>		<p>dotyczy spór, oraz stron trzecich w postępowaniach, wymiany memorandumów, informacji i dowodów, kosztów, rodzaju postępowania w zakresie rozstrzygania sporów oraz inne kwestie proceduralne i organizacyjne; 7) uzgodnienia organizacyjne dotyczące postępowania przed komisją doradczą i wydania przez nią opinii.</p> <p>2. Jeżeli komisja zostaje ustanowiona w celu wydania opinii na podstawie art. 30, w regulaminie funkcjonowania określa się wyłącznie informacje wymienione w ust. 1 pkt 1 i 4- 6.</p> <p>Art. 60. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, nie zostanie zawiadomiona przez organy zainteresowanych państw o regulaminie funkcjonowania, lub gdy regulamin funkcjonowania jest niekompletny, niezależni eksperci i przewodniczący uzgadniają i uzupełniają regulamin funkcjonowania w oparciu o standardowy formularz określony w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/652 z dnia 24 kwietnia 2019 r. określającego standardowy regulamin funkcjonowania komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów oraz standardowy formularz przekazywania informacji dotyczących publikacji ostatecznej decyzji zgodnie z dyrektywą Rady (UE) 2017/1852 (Dz. Urz. UE L 110 z 25.04.2019, str. 26), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/652”, i przekazują go osobie, której dotyczy spór, w terminie dwóch tygodni od dnia ustanowienia komisji doradczej.</p> <p>Art. 61. 1. W przypadku gdy niezależni eksperci i przewodniczący nie uzgodnią lub nie prześlą w terminie regulaminu funkcjonowania, osobie, której dotyczy spór, przysługuje skarga na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego. 2. Skargę na bezczynność można wnieść za pośrednictwem Ministra Finansów po upływie 30 dni od dnia wniesieniu ponaglenia do komisji doradczej.</p>	
--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>dotyczy spór, w terminie dwóch tygodni od daty ustanowienia komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. W przypadku gdy niezależne osoby i przewodniczący nie uzgodnią regulaminu funkcjonowania lub nie powiadomią o nim osoby, której dotyczy spór, osoba lub osoby, których dotyczy spór, mogą zwrócić się do właściwego sądu w jednym z zainteresowanych państw członkowskich w celu uzyskania nakazu wykonania regulaminu funkcjonowania.</p>			<p>3. Właściwy sąd administracyjny uwzględniając skargę na bezczynność zobowiązuje komisję doradczą do uzgodnienia i uzupełnienia oraz przekazania w określonym terminie regulaminu funkcjonowania osobie, której dotyczy spór.</p>	
Artykuł 12					
<p>Art. 12 ust. 1</p>	<p>1. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 2 i o ile właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich nie uzgodniły inaczej, następujące koszty są dzielone równo pomiędzy państwa członkowskie:</p> <p>a) koszty związane z niezależnymi osobami cieszącymi się powszechnym uznaniem, które mają odpowiadać kwocie równoważnej średniej zwyczajowej kwocie zwracanej urzędnikom służby cywilnej wysokiego szczebla w zainteresowanych państwach członkowskich; oraz</p> <p>b) w stosownych przypadkach, honoraria niezależnych osób ograniczone do kwoty 1 000 EUR na osobę na dzień za każdy dzień posiedzenia komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>Koszty ponoszone przez osobę, której dotyczy spór, nie obciążają państw członkowskich.</p> <p>2. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór:</p> <p>a) dokonuje powiadomienia o wycofaniu skargi na podstawie art. 3 ust. 6; lub</p>	<p><i>T</i></p>	<p>Art. 63 ust. 1-3</p>	<p>Art. 63. 1. O ile organy zainteresowanych państw nie uzgodniły inaczej:</p> <p>1) koszty związane z niezależnymi ekspertami, w wysokości należności przysługujących pracownikowi, zatrudnionemu w państwowej jednostce sfery budżetowej, z tytułu podróży służbowej, odpowiednio na obszarze kraju albo poza granicami kraju, zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 775 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. 1040, 1043 i 1495), lub w kwocie zwracanej urzędnikom służby cywilnej wysokiego szczebla w innych zainteresowanych państwach według przepisów obowiązujących w tych państwach,</p> <p>2) koszty honorariów niezależnych ekspertów, nie wyższe niż 1 000 euro na osobę za każdy dzień posiedzenia komisji doradczej – są dzielone równo pomiędzy zainteresowane państwa.</p> <p>2. Koszty poniesione przez osobę, której dotyczy spór, nie obciążają zainteresowanych państw.</p> <p>3. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór:</p> <p>1) wycofa wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej na podstawie art. 11 ust. 5 albo</p> <p>2) złożyła wniosek o ustanowienie komisji doradczej w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 1, a komisja doradcza nie przyjęła wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej – koszty, o których mowa w ust. 1, ponosi osoba, której dotyczy spór, jeżeli organy zainteresowanych państw wyrażą na to zgodę.</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>b) składa wniosek na podstawie przepisów art. 6 ust. 1 w następstwie odrzucenia skargi na podstawie art. 5 ust. 1, a komisja doradcza decyduje, że zainteresowane właściwe organy słusznie odrzuciły skargę,</p> <p>oraz w przypadku gdy właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich wyrażą na to zgodę, wszystkie koszty, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), ponosi osoba, której dotyczy spór.</p>				
Artykuł 13					
Art. 13	<p>1. Do celów procedury, o której mowa w art. 6, w przypadku gdy właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich wyrażą na to zgodę, zainteresowana osoba lub osoby, których dotyczy spór, mogą przekazać komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów wszelkie informacje, dowody lub dokumenty, które mogą być istotne dla podjęcia decyzji. Osoba lub osoby, których dotyczy spór, oraz właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich przekazują wszelkie informacje, dowody lub dokumenty na wniosek komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów. Te właściwe organy mogą jednak odmówić przekazania informacji komisji doradczej w którymkolwiek z następujących przypadków:</p> <p>a) uzyskanie informacji wymaga zastosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem krajowym;</p> <p>b) informacji nie można uzyskać na mocy prawa krajowego zainteresowanego państwa członkowskiego;</p> <p>c) informacje dotyczą tajemnicy handlowej, biznesowej, przemysłowej lub służbowej bądź działalności handlowej;</p> <p>d) ujawnienie informacji jest sprzeczne z porządkiem publicznym.</p> <p>2. Osoby, których dotyczy spór, mogą, na swój wniosek i za</p>	T	Art. 32	<p>Art. 32. 1 Jeżeli organy zainteresowanych państw wyrażą na to zgodę osoba, której dotyczy spór, może przekazywać komisji doradczej informacje, dowody lub dokumenty, które mogą być istotne dla przyjęcia lub odrzucenia wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej lub wydania opinii w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej.</p> <p>2. Osoba, której dotyczy spór, oraz Minister Finansów przekazują komisji doradczej albo komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów, na jej wniosek, żądane informacje, dowody lub dokumenty.</p> <p>3. Minister Finansów może odmówić przekazania informacji, dowodów lub dokumentów na wniosek, o którym mowa w ust. 2, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzyskanie informacji wymaga podjęcia działań, które są sprzeczne z prawem krajowym, zainteresowanego państwa lub 2) informacji nie można uzyskać na mocy prawa krajowego zainteresowanego państwa, lub 3) informacje dotyczą tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego, lub 4) ujawnienie informacji zagraża porządkowi publicznemu.. 	Art. 33. 1. Na wniosek osoby, której dotyczy spór, i za zgodą

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich, stawić się osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela przed komisją doradczą lub komisją ds. pozasądowego rozstrzygania sporów. Osoby, których dotyczy spór, stawiają się osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela przed komisją doradczą lub komisją ds. pozasądowego rozstrzygania sporów na ich żądanie.</p> <p>3. Niezależne osoby cieszące się powszechnym uznaniem lub każdy inny członek podlegają obowiązkom zachowania tajemnicy służbowej na mocy prawa krajowego każdego z zainteresowanych państw członkowskich w odniesieniu do informacji, które otrzymują w ramach swoich funkcji członków komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów. Osoby, których dotyczy spór, oraz, w stosownych przypadkach, ich przedstawiciele zobowiązują się do traktowania wszelkich informacji (w tym znajomości dokumentów), z którymi się zapoznają w trakcie takiego postępowania, jako poufnych. Osoba, której dotyczy spór, oraz jej przedstawiciele składają właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich stosowne oświadczenie na ten temat, gdy zostaną o to poproszeni w trakcie postępowania. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy dotyczące kar za każde naruszenie obowiązku zachowania tajemnicy.</p>		<p>33</p> <p>Art. 34</p>	<p>organów zainteresowanych państw, osoba ta może stawić się osobiście lub przez przedstawiciela lub pełnomocnika przed komisją doradczą.</p> <p>2. Na wniosek komisji doradczej osoba, której dotyczy spór, stawia się przed komisją osobiście lub przez przedstawiciela lub pełnomocnika.</p> <p>Art. 34. 1. Informacje, które otrzyma niezależny ekspert lub inny członek komisji doradczej w ramach pełnienia swojej funkcji, są objęte tajemnicą skarbową.</p> <p>2. Osoby, których dotyczy spór, oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy są obowiązani do przestrzegania tajemnicy skarbowej, którą objęte są wszelkie informacje, z którymi osoby te zapoznają się w związku z procedurą prowadzoną na podstawie niniejszego rozdziału.</p> <p>Art. 293 § 2 pkt 6 Ordynacji podatkowej:</p> <p>6) informacjach uzyskanych w toku procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania i postępowania w sprawie zawarcia uprzednich porozumień cenowych i uproszczonych porozumień cenowych, o których mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;</p> <p>Art. 294 § 1 pkt 8 Ordynacji podatkowej:</p> <p>8) członkowie komisji doradczej i komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów oraz osoby, których dotyczy spór, ich przedstawiciele i pełnomocnicy, o których mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;</p>	<p>Zgodnie z obowiązującymi przepisami Ordynacji podatkowej:</p> <p>Art. 294. § 2. Osoby wymienione w § 1 są obowiązane do złożenia na piśmie przyrzeczenia następującej treści:</p> <p>„Przyrzekam, że będę przestrzegał tajemnicy skarbowej. Oświadczam, że są mi znane przepisy o odpowiedzialności karnej za ujawnienie tajemnicy skarbowej.”</p> <p>Art. 306. § 1. Kto, będąc obowiązany do zachowania tajemnicy skarbowej, ujawnia informacje objęte tą tajemnicą, podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.</p>
Artykuł 14					
Art. 14	1. Komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów wydają swoją opinię dla właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich nie	T	Art. 35	Art. 35. 1. Komisja doradcza wydaje opinię w sprawie sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia jej ustanowienia.	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>później niż sześć miesięcy po dacie jej ustanowienia.</p> <p>W przypadku gdy komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów uzna, że charakter kwestii spornej sprawia, że będą potrzebować więcej niż sześć miesięcy, aby wydać opinię, okres ten można przedłużyć o trzy miesiące.</p> <p>Komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów informują właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich oraz osoby, których dotyczy spór, o wszelkim takim przedłużeniu.</p> <p>2. Komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów opierają swoją opinię na postanowieniach mającej zastosowanie umowy lub konwencji, o których mowa w art. 1, a także na wszelkich mających zastosowanie przepisach krajowych.</p> <p>3. Komisja doradcza lub komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów przyjmują opinię zwykłą większością głosów swoich członków. W przypadku gdy nie udaje się uzyskać większości głosów, o ostatecznej opinii decyduje głos przewodniczącego.</p> <p>Przewodniczący przekazuje właściwym organom opinię komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygania sporów.</p>		<p>Komisja doradcza może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, nie dłużej niż o 3 miesiące, jeżeli uzna, że charakter kwestii spornej sprawia, że wydanie opinii w tym terminie nie jest możliwe.</p> <p>3. Komisja doradcza informuje o przedłużeniu terminu organy zainteresowanych państw oraz osobę, której dotyczy spór.</p> <p>Art. 36. 1. Komisja doradcza i komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów wydają opinię na podstawie mających zastosowanie przepisów umowy międzynarodowej i przepisów krajowych.</p> <p>2. Komisja doradcza i komisja do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów przyjmują opinię zwykłą większością głosów, a w przypadku równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.</p> <p>Art. 36 ust. 1, 2,</p> <p>Art. 37 ust. 1 i 2</p> <p>Art. 37. 1. Przewodniczący przekazuje organom zainteresowanych państw opinię komisji doradczej.</p> <p>2. Minister Finansów po otrzymaniu opinii komisji doradczej informuje osobę, której dotyczy spór, o dniu, w którym upływa termin określony w art. 38 ust. 1.</p>	<p>Informacja przekazywana przez Ministra Finansów służy możliwości ustalenia terminu na skargę na bezczynność o której mowa w art. 39 ust. 1</p>
--	--	--	--	---

Artykuł 15

Art. 15	1. Właściwe organy uzgadniają sposób rozstrzygnięcia	T	Art.	Art. 38. 1. Organy zainteresowanych państw uzgadniają ostateczne	
----------------	--	----------	-------------	---	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

<p>kwestii spornej w terminie sześciu miesięcy od powiadomienia o opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.</p> <p>2. Właściwe organy mogą podjąć decyzję, która różni się od opinii komisji doradczej lub komisji ds. pozasądowego rozstrzygnięcia sporów. Jeżeli jednak nie osiągną porozumienia co do sposobu rozstrzygnięcia kwestii spornej, opinia ta jest dla nich wiążąca.</p> <p>3. Każde państwo członkowskie przewiduje, że jego właściwy organ niezwłocznie powiadamia osobę, której dotyczy spór, o ostatecznej decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornej.</p> <p>W przypadku braku takiego powiadomienia w terminie 30 dni od podjęcia decyzji, osoba, której dotyczy spór, może – zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi – złożyć odwołanie w państwie członkowskim swojej rezydencji podatkowej w celu uzyskania ostatecznej decyzji.</p> <p>4. Ostateczna decyzja jest wiążąca dla zainteresowanych państw członkowskich i nie stanowi precedensu. Ostateczna decyzja podlega wykonaniu, z zastrzeżeniem przyjęcia przez osobę lub osób, których dotyczy spór, ostatecznej decyzji i zrzeczenia się przez nią lub przez nie prawa do wszelkich krajowych środków zaskarżenia w terminie 60 dni od daty powiadomienia o ostatecznej decyzji, w stosownych przypadkach.</p>	<p>38 ust. 1-4</p> <p>Art. 39</p> <p>Art. 40</p>	<p>rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia ostatniego z tych organów o opinii komisji doradczej.</p> <p>2. Organy zainteresowanych państw, rozstrzygając kwestię sporną, mogą uzgodnić ostateczne rozstrzygnięcie kwestii spornej, które różni się od opinii komisji doradczej. Jeżeli nie osiągną takiego uzgodnienia, opinia komisji doradczej jest dla nich wiążąca.</p> <p>3. Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o ostatecznym rozstrzygnięciu kwestii spornej oraz jego wyniku.</p> <p>4. Minister Finansów jest związany ostatecznym rozstrzygnięciem kwestii spornej.</p> <p>Art. 39. 1. . W przypadku nieprzekazania zawiadomienia, o którym mowa art. 38 ust. 3, po upływie 30 dni od dnia, w którym upływa termin określony w art. 38 ust. 1, osobie, której dotyczy spór podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przysługuje skarga na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego.</p> <p>2. Skargę na bezczynność można wnieść po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do Ministra Finansów.</p> <p>3. Sąd administracyjny uwzględniając skargę zobowiązuje Ministra Finansów do przekazania w wyznaczonym terminie osobie, której dotyczy spór, zawiadomienia o ostatecznym rozstrzygnięciu kwestii spornej oraz jego wyniku.</p> <p>Art. 40. Do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej, przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Na gruncie polskiego porządku prawnego nie występuje instytucja precedensu w związku z tym nie istnieje potrzeba zastrzeżenia, że decyzja nie ma takiego charakteru.</p>
--	---	--	---

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>Z wyjątkiem przypadków, gdy odpowiedni sąd lub inny organ sądowy zainteresowanego państwa członkowskiego zadecyduje – zgodnie z jego mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi środków zaskarżenia oraz z zastosowaniem kryteriów zawartych w art. 8 – że brak było niezależności, ostateczna decyzja jest wykonywana na mocy prawa krajowego zainteresowanych państw członkowskich, które w wyniku ostatecznej decyzji muszą zmienić decyzję o opodatkowaniu, bez względu na ograniczenia czasowe przewidziane w prawie krajowym. W przypadku niewykonania ostatecznej decyzji osoba, której dotyczy spór, może się zwrócić do właściwego sądu państwa członkowskiego, które nie wykonało ostatecznej decyzji, w celu wyegzekwowania jej wykonania.</p>		<p>Art. 41</p> <p>Art. 41. Na nieprzekazanie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej do właściwego organu podatkowego oraz niewprowadzenie w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej przez właściwy organ podatkowy, osobie, której dotyczy spór, przysługuje skarga na bezczynność do wojewódzkiego sądu administracyjnego.</p> <p>2. Skargę na bezczynność można wnieść po upływie 30 dni od dnia wniesienia ponaglenia do Ministra Finansów.</p> <p>3. Właściwy sąd administracyjny uwzględniając skargę zobowiązuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ministra Finansów do przekazania ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej do właściwego organu podatkowego - w przypadku uwzględnienia skargi na bezczynność Ministra Finansów, o której mowa w ust. 1; 2) właściwy organ podatkowy do wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii spornej – w przypadku uwzględnienia skargi na bezczynność właściwego organu podatkowego, o której mowa w ust. 1. <p>Art. 54</p> <p>Art. 54. 1. W okresie 12 miesięcy od wydania opinii przez komisję doradcą niezależny ekspert będący członkiem komisji nie może znaleźć się w sytuacji, która uzasadniałaby sprzeciw wobec wyznaczenia tego eksperta na podstawie art. 53 ust. 1, gdyby ekspert ten znajdował się w takiej sytuacji w momencie wyznaczenia do tej komisji.</p> <p>2. W przypadku gdy Minister Finansów poweźmie informacje wskazujące na naruszenie ust. 1, wnosi do Sądu Okręgowego w Warszawie skargę na brak niezależności eksperta.</p> <p>3. Skargę na brak niezależności eksperta, może wnieść również osoba, której dotyczy spór. Skarga ta podlega opłacie w wysokości określonej w art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, 1043, i 1469).</p> <p>4. W postępowaniu w sprawie skargi na brak niezależności eksperta</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

				<p>stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, chyba że przepisy niniejszego oddziału stanowią inaczej.</p> <p>Art. 55</p> <p>Art. 55.1. W przypadku uwzględnienia skargi na brak niezależności eksperta:</p> <p>1) wydanego ostatecznego rozstrzygnięcia nie wprowadza się w życie;</p> <p>2) w przypadku wprowadzenia w życie ostatecznego rozstrzygnięcia – wydane na jego podstawie akty i dokonane czynności są nieważne.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ustanawia się nową komisję doradczą, a etap rozstrzygania sporów przy udziale komisji doradczej podlega wznowieniu.</p>	
Artykuł 16					
Art. 16	<p>1. Fakt, że działanie państwa członkowskiego, które prowadzi do powstania kwestii spornej, staje się ostateczne zgodnie z prawem krajowym, nie uniemożliwia osobom, których dotyczy spór, skorzystania z procedur przewidzianych w niniejszej dyrektywie.</p> <p>2. Poddanie kwestii spornej procedurze wzajemnego porozumiewania lub procedurze rozstrzygania sporów na mocy, odpowiednio, art. 4 i 6, nie uniemożliwia państwu członkowskiemu wszczęcia lub kontynuowania postępowań sądowych lub postępowań dotyczących sankcji administracyjnych i karnych w związku z tymi samymi sprawami.</p> <p>3. Osoby, których dotyczy spór, mogą skorzystać ze środków zaskarżenia dostępnych na mocy prawa krajowego zainteresowanych państw członkowskich. Jednakże w</p>	<i>T</i>	<p>Art. 12</p> <p>Art. 12. Osoba, której dotyczy spór, może złożyć wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz korzystać z innych praw przewidzianych w niniejszym rozdziale niezależnie od tego, że w sprawie prowadzącej do powstania kwestii spornej osoba ta składa środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów zainteresowanego państwa lub zapadnie ostateczne rozstrzygnięcie na podstawie prawa krajowego zainteresowanego państwa.</p> <p>Art. 27</p> <p>Art. 27. Poddanie kwestii spornej rozstrzygnięciu w drodze wzajemnego porozumiewania się z organami innych zainteresowanych państw na podstawie niniejszego oddziału nie stoi na przeszkodzie wszczęciu lub kontynuowaniu postępowań sądowych w sprawach o przestępstwa, przestępstwa karno-skarbowe lub postępowań w sprawach nałożenia sankcji administracyjnych, w związku z kwestią sporną..</p> <p>Art. 17 ust. 1 pkt</p> <p>Art. 17. 1. Minister Finansów przyjmuje albo odrzuca wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej w terminie 6 miesięcy od dnia:</p>		

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

<p>przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, rozpoczęła postępowanie służące skorzystaniu z takiego środka zaskarżenia, bieg okresów przewidzianych, odpowiednio, w art. 3 ust. 5 i art. 4 ust. 1, rozpoczyna się w dniu, w którym orzeczenie wydane w tym postępowaniu stało się prawomocne lub w którym postępowanie to zostało w inny sposób definitywnie zakończone lub w którym postępowanie to zostało zawieszono.</p> <p>4. W przypadku gdy decyzja w sprawie kwestii spornej została wydana przez odpowiedni sąd lub inny organ sądowy państwa członkowskiego, a prawo krajowe tego państwa członkowskiego nie pozwala na odstępstwo od tej decyzji, to państwo członkowskie może przewidzieć, że:</p> <p>a) przed osiągnięciem przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich porozumienia w ramach procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie art. 4 w tej kwestii spornej, właściwy organ takiego państwa członkowskiego powiadomi pozostałe właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich o decyzji odpowiedniego sądu lub innego organu sądowego, a procedura ta zostanie zakończona z dniem takiego powiadomienia;</p> <p>b) przed złożeniem przez osobę, której dotyczy spór, wniosku na podstawie art. 6 ust. 1, przepisy art. 6 ust. 1 nie mają zastosowania, jeżeli kwestia sporna pozostała nierozstrzygnięta w trakcie całej procedury wzajemnego porozumiewania na podstawie art. 4, w którym to przypadku właściwy organ tego państwa członkowskiego poinformuje</p>	<p>3</p> <p>Art. 24 ust. 3</p> <p>Art. 28</p>	<p>3) ostatecznego zakończenia postępowania odwoławczego lub sądowego przewidzianego na podstawie przepisów któregośkolwiek z zainteresowanych państw lub dnia ich zawieszenia, jeżeli w zakresie kwestii spornej toczą się takie postępowania.</p> <p>Art. 24. 3. Rozstrzygnięcie kwestii spornej w drodze wzajemnego porozumiewania się następuje w terminie 2 lat od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez zainteresowane państwo. Jeżeli w zakresie kwestii spornej wniesiono środki zaskarżenia przewidziane na podstawie przepisów któregośkolwiek z zainteresowanych państw, bieg terminu rozpoczyna się od dnia ostatecznego zakończenia wszczętych w tym zakresie postępowań lub od dnia ich zawieszenia. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, bieg terminu rozpoczyna się od dnia zawiadomienia ostatniego z organów zainteresowanych państw o przyjęciu wniosku przez komisję doradczą.</p> <p>Art. 28. Procedura rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej ulega zakończeniu, jeżeli:</p> <p>1) sąd administracyjny wydał prawomocne orzeczenie w sprawie kwestii spornej, a przed zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, Minister Finansów zawiadomił organy innych zainteresowanych państw o tym orzeczeniu lub</p> <p>2) organ innego zainteresowanego państwa poinformuje Ministra Finansów, że w sprawie kwestii spornej zostało przez sąd innego zainteresowanego państwa, wydane rozstrzygnięcie, od którego nie dopuszcza się odstępstwa zgodnie z prawem krajowym tego zainteresowanego państwa.</p> <p>Art. 43. 1. W przypadku gdy w odniesieniu do kwestii spornej sąd administracyjny wydał prawomocny wyrok lub sąd innego</p>	
---	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

	<p>podatkowym, umyślnym niewywiązaniem się z obowiązków oraz rażącym niedbalstwem. W przypadku gdy rozpoczęte zostało postępowanie sądowe lub administracyjne, które mogłoby potencjalnie prowadzić do nałożenia takich sankcji, a postępowanie to jest prowadzone równocześnie z którymkolwiek z postępowań, o których mowa w niniejszej dyrektywie, właściwy organ może zawiesić postępowanie na mocy niniejszej dyrektywy, poczynawszy od dnia przyjęcia skargi do dnia ostatecznego wyniku tego postępowania.</p> <p>7. Państwo członkowskie może odmówić dostępu do procedury rozstrzygania sporów na podstawie art. 6 w indywidualnych przypadkach w przypadku, gdy kwestia sporna nie dotyczy podwójnego opodatkowania. W takim przypadku właściwy organ wspomnianego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje osobę, której dotyczy spór, oraz właściwe organy pozostałych zainteresowanych państw członkowskich.</p>		<p>Art. 42</p> <p>przestępstwem karno-skarbowym.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, procedura prowadzona na podstawie niniejszego rozdziału ulega zakończeniu, o czym Minister Finansów niezwłocznie zawiadamia osobę, której dotyczy spór, oraz organy innych zainteresowanych państw.</p> <p>3. W przypadku gdy rozpoczęto postępowanie sądowe, które może prowadzić do nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 2, a postępowanie to jest prowadzone równocześnie z procedurą, o której mowa w niniejszym rozdziale, Minister Finansów może zawiesić procedurę prowadzoną na podstawie niniejszego rozdziału do dnia ostatecznego zakończenia postępowania sądowego. Procedurę prowadzonej na podstawie niniejszego rozdziału nie zawiesza się przed przyjęciem wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej.</p> <p>4. Ustanowienie komisji doradczej nie stoi na przeszkodzie wszczęciu lub kontynuowaniu postępowań sądowych w sprawach o przestępstwa lub przestępstwa karnoskarbowe lub postępowań w sprawach nałożenia sankcji administracyjnych, w związku z kwestią sporną.</p>	
Artykuł 17				
<p>Art. 17</p>	<p>W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór:</p> <p>a) jest osobą fizyczną; albo</p> <p>b) nie jest dużą jednostką ani nie wchodzi w skład dużej grupy (zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (5)),</p> <p>osoba, której dotyczy spór, może składać skargi, odpowiedzi na wniosek o dodatkowe informacje, powiadomienia o wycofaniu lub wnioski określone w, odpowiednio, art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 4, art. 3 ust. 6 i art. 6 ust. 1 (zwane dalej „zgłoszeniami”) – w drodze odstępstwa od tych przepisów – wyłącznie właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoba, której dotyczy spór, jest rezydentem. Właściwy organ tego państwa członkowskiego powiadamia równocześnie właściwe organy wszystkich pozostałych zainteresowanych państw członkowskich w terminie dwóch</p>	<p>T</p>	<p>Art. 14</p> <p>1. W przypadku gdy osoba, której dotyczy spór, podlegająca nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Rzeczypospolitej Polskiej:</p> <p>1) jest osobą fizyczną albo</p> <p>2) nie jest dużą jednostką i nie wchodzi w skład dużej grupy – może złożyć, uzupełnić lub wycofać wniosek o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożyć wniosek o ustanowienie komisji doradczej wyłącznie do Ministra Finansów w językach zainteresowanych państw, o których mowa w art. 11 ust. 2.</p> <p>2. Za dużą jednostkę uważa się jednostkę w rozumieniu przepisów o rachunkowości, która na dzień bilansowy roku obrotowego oraz roku poprzedzającego rok obrotowy przekroczyła co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:</p> <p>1) 85 000 000 zł sumy aktywów bilansu;</p> <p>2) 170 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy;</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych

<p>miesiący od otrzymania takich zgłoszeń. Po dokonaniu takiego powiadomienia uznaje się, że osoba, której dotyczy spór, przedłożyła zgłoszenie we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich w dniu tego powiadomienia.</p> <p>W przypadku dodatkowych informacji otrzymanych na podstawie art. 3 ust. 4, właściwy organ państwa członkowskiego, które otrzymało dodatkowe informacje, przekazuje ich kopię właściwym organom wszystkich pozostałych zainteresowanych państw członkowskich w tym samym czasie. Po takim przedłożeniu uznaje się, że wszystkie zainteresowane państwa członkowskie otrzymały te dodatkowe informacje w dniu takiego otrzymania informacji.</p>		<p>3) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty.</p> <p>3. Za dużą grupę uważa się grupę kapitałową, składającą się z jednostki dominującej i jednostek zależnych w rozumieniu przepisów o rachunkowości, dla której na dzień bilansowy roku obrotowego oraz roku poprzedzającego rok obrotowy łączne dane jednostki dominującej oraz jednostek zależnych każdego z nich:</p> <p>1) przed dokonaniem wyłączeń konsolidacyjnych, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351 i 1495), przekroczyły co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:</p> <p>a) 102 000 000 zł sumy aktywów bilansu ,</p> <p>b) 204 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,</p> <p>c) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty, albo</p> <p>2) po dokonaniu wyłączeń konsolidacyjnych, o których mowa w art. 60 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości o rachunkowości, przekroczyły co najmniej dwie z następujących trzech wielkości:</p> <p>a) 85 000 000 zł sumy aktywów bilansu,</p> <p>b) 170 000 000 zł przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,</p> <p>c) 250 zatrudnionych osób, przy czym uwzględnia się średnioroczne zatrudnienie w przeliczeniu na pełne etaty.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osoba, której dotyczy spór, składa oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1, wraz z dokumentami potwierdzającymi ich spełnienie.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Minister Finansów zawiadamia równocześnie organy innych zainteresowanych państw o złożeniu, uzupełnieniu lub wycofaniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz o złożeniu wniosku o ustanowienie komisji doradczej, w terminie dwóch miesięcy od ich otrzymania, przekazując kopię otrzymanego pisma.</p>	
---	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

				<p>6. Złożenie lub wycofanie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej uznaje się za dokonane do zainteresowanych państw w dniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5.</p> <p>7. Uzupełnienie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej uznaje się za dokonane do zainteresowanych państw w dniu jego otrzymania przez Ministra Finansów.</p> <p>8. Złożenie lub wycofanie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej oraz złożenie wniosku o ustanowienie komisji doradczej przez osobę, której dotyczy spór, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innym niż Rzeczypospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, będącą osobą fizyczną, albo niebędącą dużą jednostką ani jednostką wchodzącą w skład dużej grupy, do właściwego dla niej organu innego zainteresowanego państwa, uznaje się za dokonane do Ministra Finansów w dniu zawiadomienia Ministra Finansów przez ten organ o złożeniu lub wycofaniu takiego wniosku oraz przekazania Ministrowi Finansów jego kopii.</p> <p>9. Uzupełnienie wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez osobę, której dotyczy spór, podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w innym niż Rzeczypospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, będącą osobą fizyczną, albo niebędącą dużą jednostką ani jednostką wchodzącą w skład dużej grupy, dokonane do właściwego dla niej organu innego zainteresowanego państwa, uznaje się za dokonane do Ministra Finansów w dniu jego otrzymania przez właściwy dla niej organ innego zainteresowanego państwa.</p>	
Artykuł 18					
Art. 18	<p>1. Komisja doradcza i komisja ds. pozasądowego rozstrzygania sporów wydają swoje opinie na piśmie.</p> <p>2. Właściwe organy mogą uzgodnić opublikowanie w całości</p>	<i>T</i>	<p>Art. 36 ust. 3</p> <p>Art.</p>	<p>Art. 36.</p> <p>3. Komisja doradcza wydaje opinię w formie pisemnej</p> <p>Art. 62. 1 Organy zainteresowanych państw mogą uzgodnić, że</p>	

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

<p>ostatecznych decyzji, o których mowa w art. 15, z zastrzeżeniem zgody każdej z zainteresowanych osób, których dotyczy spór.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwy organ lub zainteresowana osoba, której dotyczy spór, nie wyrażają zgody na publikację w całości ostatecznej decyzji, właściwe organy publikują streszczenie ostatecznej decyzji. Streszczenie to zawiera opis problemu i przedmiot sporu, datę, odnośne okresy rozliczeniowe, podstawę prawną, sektor gospodarki oraz krótki opis ostatecznego wyniku. Streszczenie zawiera również opis zastosowanej metody arbitrażu.</p> <p>Właściwe organy przesyłają osobie, której dotyczy spór, informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z akapitem pierwszym, przed ich publikacją.</p> <p>Nie później niż 60 dni od otrzymania takich informacji osoba, której dotyczy spór, może zwrócić się do właściwych organów z wnioskiem, aby nie publikowały informacji, które dotyczą jakiegokolwiek tajemnicy handlowej, biznesowej, przemysłowej lub służbowej bądź działalności handlowej lub które są sprzeczne z porządkiem publicznym.</p> <p>4. Komisja określi w drodze aktów wykonawczych standardowe formy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.</p> <p>5. Właściwe organy niezwłocznie przekazują Komisji informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z ust. 3.</p>	<p>62</p>	<p>ostateczne rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 38 ust. 1, zostanie opublikowane w całości, pod warunkiem uzyskania zgody osoby, której dotyczy spór.</p> <p>2. W przypadku gdy organ innego zainteresowanego państwa lub osoba, której dotyczy spór, nie wyrażają zgody na publikację ostatecznego rozstrzygnięcia w całości, Minister Finansów publikuje streszczenie tego rozstrzygnięcia, zawierające informacje określone w załączniku II do rozporządzenia 2019/652.</p> <p>3. Minister Finansów przesyła osobie, której dotyczy spór, streszczenie ostatecznego rozstrzygnięcia, które ma zostać opublikowane zgodnie z ust. 2, przed jego publikacją.</p> <p>4. Osoba, której dotyczy spór, może w terminie 60 dni od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3, zwrócić się do Minister Finansów z wnioskiem o niepublikowanie informacji, które dotyczą tajemnicy przedsiębiorstwa, zawodowej, bankowej, przemysłowej, handlowej lub procesu produkcyjnego lub których opublikowanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.</p> <p>5. Do przekazywania informacji wskazanych w ust. 2 - 4 stosuje się standardowy formularz określony w załączniku II do rozporządzeniem 2019/652.</p> <p>6. Rozstrzygnięcia lub ich streszczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Finansów.</p> <p>7. Minister Finansów przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej informacje, które mają zostać opublikowane zgodnie z ust. 3.</p>	
Artykuł 19			

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Art. 19	<p>1. Komisja aktualizuje wykaz właściwych organów oraz wykaz niezależnych osób cieszących się powszechnym uznaniem, o których mowa w art. 8 ust. 4 i udostępnia je online. Wykaz ten zawiera jedynie imiona i nazwiska tych osób.</p> <p>2. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach, które podjęły w celu nałożenia sankcji w związku z jakimkolwiek naruszeniem obowiązku zachowania tajemnicy, o którym mowa w art. 13. Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.</p> <p>3. Komisja prowadzi centralne repozytorium, w którym informacje publikowane zgodnie z art. 18 ust. 2 i 3 są archiwizowane i udostępniane online.</p>	<i>N</i>			
Artykuł 20					
Art. 20 ust. 1	<p>1. Komisję wspiera komitet ds. rozstrzygania sporów. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	<i>N</i>			
Artykuł 21					
Art. 21 ust. 1	<p>Do dnia 30 czerwca 2024 r. Komisja oceni wykonanie niniejszej dyrektywy oraz przedstawi Radzie sprawozdanie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu będzie towarzyszyć wniosek ustawodawczy.</p>	<i>N</i>			
Artykuł 22 Wymogi dotyczące przejrzystości					
Art. 22 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2019 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</p>	<i>T</i>	Art. 126	<p>Art. 125. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) art. 107 pkt 3, 4 i 8 oraz art. 108 pkt 3, 4, 8 i 9 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.; 2) art. 108 pkt 10 lit. a w zakresie art. 15e ust. 15 pkt 2, art. 108 	

TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

	<p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>			<p>pkt 11, art. 109, art. 110 pkt 2 lit. b, pkt 3, 5, 6, 9, 11, pkt 19 lit. b, pkt 21 w zakresie art. 295a § 2, pkt 22, pkt 23 lit. b i pkt 25, art. 114 pkt 1-6, art. 115 pkt 1 lit. a w zakresie art. 76 pkt 1 lit. b oraz art. 115 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.</p>	
Artykuł 23					
Ar. 23 ust. 1	<p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p> <p>Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do każdej skargi złożonej, począwszy od dnia 1 lipca 2019 r. w odniesieniu do kwestii spornych dotyczących dochodu lub kapitału uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2018 r. lub później. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą jednak wyrazić zgodę na zastosowanie niniejszej dyrektywy w odniesieniu do każdej skargi, która została złożona przed tą datą, lub w odniesieniu do wcześniejszych lat podatkowych</p>	T	Art. 116	<p>Art. 116. Przepisy działu II rozdziału 2 stosuje się do kwestii spornych dotyczących dochodu lub majątku uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2017 r.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>Art. 2</p>	<p>Art. 2 Ilekroć w ustawie jest mowa o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cenie transferowej – rozumie się przez to cenę transferową w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; 2) krajowym podmiocie powiązonym – rozumie się przez to podmiot powiązany położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) Ordynacji podatkowej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924, 1018, 1495 i ...); 4) podmiotach niepowiązanych – rozumie się przez to podmioty niepowiązane w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; 5) podmiotach powiązanych – rozumie się przez to podmioty powiązane w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; 6) procedurach rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania – rozumie się przez to procedury: <ol style="list-style-type: none"> a) rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, b) wzajemnego porozumiewania się prowadzoną na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, c) eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych; 7) transakcji kontrolowanej – rozumie się przez to transakcję kontrolowaną w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób 	<p>Przepis zawiera słowniczek pojęć mających zastosowanie do całości projektu ustawy. Wprowadzone pojęcia nie wynikają z przepisów Dyrektywy, z wyjątkiem pkt 6 lit a, który kwalifikuje procedurę przewidzianą przez dyrektywę do jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	prawnych; 8) ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, 1358, 1394, 1495 i ...); 9) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865,1018, 1309, 1358, 1495 i ...); 10) zagranicznym podmiocie powiązany – rozumie się przez to podmiot powiązany, położony lub mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd, poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiązany z krajowym podmiotem powiązany.	
Art. 4 ust. 2	2. Eliminowanie podwójnego opodatkowania powstałego w wyniku zaliczenia przez właściwy organ innego państwa dochodów krajowego podmiotu powiązanego do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego, podlegających opodatkowaniu w tym państwie, następuje wyłącznie w wyniku wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w rozdziale 2, lub rozstrzygnięcia zapadłego w procedurze prowadzonej na podstawie umowy międzynarodowej.	Zmiany pozostają poza przedmiotem regulacji dyrektywy. Dyrektywa wymaga wprowadzenia w życie zapadłych rozstrzygnięć, co jest konieczne dla realizacji jej celu. Pozostawia jednak prawu krajowemu sposób wprowadzania tych rozstrzygnięć w życie.
Art. 5	Art.5. 1. Pisma kierowane do Ministra Finansów przez wnioskodawcę mogą być składane w formie pisemnej w postaci papierowej lub elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730 i 848) lub za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej po uprzednim uzgodnieniu z Ministrem Finansów. 2. Pismo zawiera: 1) dane identyfikacyjne składającego pismo: a) w przypadku osoby fizycznej - imię i nazwisko, a w pozostałych przypadkach - pełną nazwę, b) adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz – jeżeli występuje – adres	Przepis określa zasady komunikacji z właściwym organem krajowym. Przepis ma zastosowanie do wszystkich trzech procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy, z ewentualnymi modyfikacjami wynikającym z przepisów regulujących te procedury. Regulacja pozostaje poza zakresem przedmiotowym Dyrektywy. Została wprowadzona w celu uregulowania ogólnych ram proceduralnych. Przepis przewiduje podstawowe wymagania formalne względem pisma, tak by możliwa była identyfikacja kto z

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>miejsca prowadzenia działalności,</p> <p>c) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż wskazany na podstawie lit. b,</p> <p>d) identyfikator podatkowy, a w przypadku jego braku – numer i serię paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość lub inny numer identyfikacyjny;</p> <p>2) treść żądania, a w przypadku wniosku o rozstrzygnięcie sporów dotyczących podwójnego opodatkowania również wskazanie jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, której wniosek dotyczy;</p> <p>3) listę załączników;</p> <p>4) podpis wnioskodawcy.</p> <p>3. Pismo składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej:</p> <p>1) jest opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym albo uwierzytelniane w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej;</p> <p>2) zawiera adres elektroniczny składającego pismo.</p> <p>4. Pismo sporządza się w języku polskim, chyba że Minister Finansów dopuści składanie pism w języku obcym.</p> <p>5. Minister Finansów może wezwać składającego pismo do przedłożenia tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym lub na wybrany język obcy. W takim przypadku składający pismo jest obowiązany wykonać tłumaczenia na własny koszt.</p>	<p>pismem występuje, czego się domaga, do jakiego organu kieruje pismo, a także adres by możliwa była komunikacja z tym podmiotem.</p>
Art. 6	<p>Art. 6. 1. Jeżeli w piśmie nie wskazano adresu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit. b i c, oraz nie jest możliwe ustalenie tego adresu na podstawie przekazanych danych, pismo pozostawia się bez rozpatrzenia.</p> <p>2. Jeżeli pismo nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lit a lub d, pkt 2 lub 4, Minister Finansów wzywa składającego pismo do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, z pouczeniem o pozostawieniu pisma bez rozpatrzenia w przypadku nieuzupełnienia braków.</p>	<p>Przepis reguluje wezwania składającego do uzupełnienia podstawowych elementów formalnych pisma. Przepis ma zastosowanie do wszystkich trzech procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy, z ewentualnymi modyfikacjami wynikającym z przepisów regulujących te procedury. Regulacja pozostaje poza zakresem</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
		przedmiotowym Dyrektywy. Została wprowadzona w celu uregulowania ogólnych ram proceduralnych.
Art. 7	<p>Art. 7. 1. Działanie przez pełnomocnika wymaga umocowania do prowadzenia wskazanej procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.</p> <p>2. Do pierwszego pisma składanego przez pełnomocnika dołącza się pełnomocnictwo, jeżeli nie zostało uprzednio złożone przez mocodawcę.</p> <p>3. Pełnomocnictwo wskazuje dane identyfikujące mocodawcę i pełnomocnika, w tym ich identyfikator podatkowy, a w przypadku pełnomocnika nieposiadającego identyfikatora podatkowego – numer i serię paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, lub inny numer identyfikacyjny, a także adres tego pełnomocnika do doręczeń.</p>	Przepis ma zastosowanie do wszystkich trzech procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy, z ewentualnymi modyfikacjami wynikającym z przepisów regulujących te procedury. Regulacja pozostaje poza zakresem przedmiotowym Dyrektywy. Została wprowadzona w celu uregulowania ogólnych ram proceduralnych.
Art. 9	Art. 9. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale przepisy art. 138a § 1 i 3-5, 138b § 1, art. 138e § 1, 2 i 4, art. 138g, art. 138h, art. 138i § 2, art. 138o, art. 143, art. 144 § 1-3, art. 144a, art. 144b, art. 145 § 1 i 2, art. 146, art. 148 § 2 pkt 1, art. 149, art. 150 § 1 pkt 1 i § 2-4, art. 151 - 154, art. 267 § 1 pkt 1b i § 2 oraz działu VII Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.	Przepis wprowadzony w celu uregulowania ogólnych ram proceduralnych. Regulacja pozostaje poza zakresem przedmiotowym Dyrektywy.
Art. 18 ust. 1-5	Art. 18. 1. Odrzucenie przez Ministra Finansów wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej następuje w formie postanowienia. 2. Postanowienie zawiera oznaczenie organu, datę, podpis osoby upoważnionej i uzasadnienie faktyczne i prawne odrzucenia wniosku, jak również pouczenie o prawie wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego zgodnie z ust. 3. 3. Na postanowienie przysługuje osobie, której dotyczy spór, skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego wyłącznie w przypadku, gdy wszystkie organy zainteresowanych państw odrzuciły wniosek. 4. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Finansów w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia osobie, której dotyczy spór, lub zawiadomienia tej osoby o odrzuceniu wniosku o rozstrzygnięcie kwestii spornej przez organ innego zainteresowanego państwa, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi	<p>Doprecyzowanie wpisujące się w autonomię proceduralną państw członkowskich.</p> <p>Przepisy te są związane z koniecznością zapewnienia kontroli sądowej rozstrzygnięcia.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	później. 5. W skardze należy wykazać, że wszystkie organy zainteresowanych państw odrzuciły wniosek.	
<p>Dział II Rozdział 3 Procedura eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 3 Procedura eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych Oddział 1 Korekta jednostronna</p> <p>Art. 64 W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, jeżeli dochody krajowego podmiotu powiązanego są przez administrację podatkową innego kraju włączone do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego oraz odpowiednio opodatkowane w związku z określeniem przez tę administrację warunków, jakie byłyby uzgodnione między podmiotami niepowiązanymi, na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, Minister Finansów może dokonać korekty dochodów tego podmiotu, o ile przepisy umów międzynarodowych taką korektę przewidują.</p> <p>2. Korekty, o której mowa w ust. 1, można dokonać w przypadku, gdy:</p> <p>1) warunki określone przez administrację podatkową tego innego kraju są zgodne z warunkami, jakie uzgodniłyby podmioty niepowiązane;</p> <p>2) krajowy podmiot powiązany i zagraniczny podmiot powiązany, o których mowa w ust. 1, wyrażą zgodę na włączenie przez administrację podatkową innego kraju dochodów krajowego podmiotu powiązanego, o których mowa w ust. 1, do dochodów zagranicznego podmiotu powiązanego i ich odpowiednie opodatkowanie.</p> <p>3. W przypadku dokonania korekty, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć zobowiązania podatkowego, które uległo przedawnieniu zgodnie z Ordynacją podatkową lub sprawa została już uprzednio rozstrzygnięta w jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania lub został złożony wniosek w</p>	<p>Przepisy regulują procedurę eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych. Uregulowanie tego zagadnienia w jednej ustawie z innymi procedurami dotyczącymi podwójnego opodatkowania ma na celu uniknięcie rozproszenia procedur, zwiększając tym samym ich przejrzystość i dając możliwość wyboru zastosowania określonego środka eliminacji podwójnego opodatkowania na jasnych zasadach.</p> <p>Ponadto Dyrektywa przewiduje regulacje odnoszące się do tych procedur:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 16 ust. 5 Dyrektywy; - art. 3 ust. 3 lit. e pkt (v) Dyrektywy. <p>Przepisy nie ingerują w przedmiot regulacji Dyrektywy, która w ww. przepisach reguluje relację do tych procedur – stosowne przepisy kolizyjne, co znalazło wyraz w projekcie ustawy w przepisach Działu II Rozdziału II.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>ramach jednej z tych procedur.</p> <p>Art. 65 Wniosek, o którym mowa w art. 64 ust. 1, zawiera elementy określone w art. 15 ust. 1 pkt 1-9 i ust. 2-5, a także oświadczenie krajowego podmiotu powiązanego i zagranicznego podmiotu powiązanego, których wniosek dotyczy, o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyrażeniu zgody, o której mowa w art. 64 ust. 2 pkt 2; 2) wycofaniu lub zrzeczeniu się środków zaskarżenia przewidzianych w obowiązujących te podmioty przepisach. <p>2. Minister Finansów, jeżeli uzna to za celowe, może wezwać krajowy podmiot powiązany do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje.</p> <p style="text-align: center;">Oddział 2</p> <p style="text-align: center;">Przepisy dotyczące stosowania Konwencji Arbitrażowej</p> <p>Art. 66. 1. W celu wyeliminowania podwójnego opodatkowania dochodów podmiotów powiązanych, krajowy podmiot powiązany może wystąpić do Ministra Finansów z wnioskiem o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej.</p> <p>2. Wniosek powinien być złożony w terminie 3 lat od dnia pierwszego zawiadomienia krajowego podmiotu powiązanego lub podmiotu z nim powiązanego o działaniach organów podatkowych, które prowadzą lub mogą prowadzić do podwójnego opodatkowania.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Do wniosku o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1-9 i ust. 2-5 stosuje się odpowiednio. 2. Minister Finansów, jeżeli uzna to za celowe, może wzywać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o dodatkowe informacje. 3. Wniosek o wzajemne porozumiewanie się na podstawie Konwencji Arbitrażowej uznaje się za złożony w terminie, o którym mowa w art. 66 ust 2, jeżeli przed upływem tego terminu został złożony wniosek zawierający co najmniej minimum informacji wymaganych na podstawie ust. 1. <p>Art. 68. Informacje przekazywane pomiędzy właściwymi organami w trakcie wzajemnego porozumiewania się podlegają ochronie na mocy przepisów umów międzynarodowych. Informacje te, w tym zawarte porozumienie, nie są</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>przekazywane podmiotom powiązanim.</p> <p>Art. 69. 1. Do wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 5 Konwencji Arbitrażowej, przepisy art. 26 ust. 1, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Do wprowadzenia w życie porozumienia, o którym mowa w art. 6 ust. 2 Konwencji Arbitrażowej albo rozstrzygnięcia sprawy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej, przepis art. 26 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 70 Wniesienie w sprawie objętej wnioskiem środka zaskarżenia przewidzianego na podstawie przepisów obowiązujących w danym państwie nie stoi na przeszkodzie rozwiązaniu sprawy w drodze porozumienia stron na podstawie Konwencji Arbitrażowej. Prawomocny wyrok sądu w sprawie objętej wnioskiem wyłącza stosowanie art. 7 ust. 1 Konwencji Arbitrażowej.</p> <p>Art. 71. 1. Przepisy niniejszego oddziału stosuje się odpowiednio w przypadku procedur wzajemnego porozumiewania się pomiędzy więcej niż dwoma państwami, wszczętych na podstawie Konwencji Arbitrażowej (procedury trójstronne).</p> <p>2. Minister Finansów może również dołączyć do procedury trójstronnej jako obserwator. W takim przypadku rozstrzygnięcie tej procedury nie jest dla Ministra Finansów wiążące.</p>	
<p>Dział II Rozdział 4 Procedura wzajemnego porozumiewania się prowadzona na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 4</p> <p>Procedura wzajemnego porozumiewania się prowadzona na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania</p> <p>Art. 72. 1. Do wniosku o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się prowadzonej na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1-9 i ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Minister Finansów, jeżeli uzna to za celowe, może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.</p> <p>3. Wnioskodawca przekazuje żądane informacje w terminie trzech miesięcy od doręczenia wezwania.</p> <p>4. W przypadku nieuzupełnienia wniosku w terminie, Minister Finansów ponownie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, z pouczeniem o skutkach</p>	<p>Przepisy regulują procedurę wzajemnego porozumiewania się prowadzona na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Uregulowanie tego zagadnienia w jednej ustawie z innymi procedurami dotyczącymi podwójnego opodatkowania ma na celu uniknięcie rozproszenia procedur, zwiększając tym samym ich przejrzystość i dając możliwość wyboru zastosowania określonego środka eliminacji podwójnego opodatkowania na jasnych zasadach.</p> <p>Ponadto Dyrektywa przewidują regulacje odnoszące się do tych procedur: - art. 16 ust. 5 Dyrektywy;</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>nieuzupełnienia wniosku określonych w art. 73 pkt 2.</p> <p>Art. 73. Minister Finansów odrzuca wniosek, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) został złożony po upływie terminu określonego w mającej zastosowanie umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania; 2) wnioskodawca nie uzupełnił wniosku w terminie pomimo ponownego wezwania do jego uzupełnienia; 3) kwestia sporna nie istnieje, została uprzednio rozstrzygnięta w jednej z procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania lub gdy z jakichkolwiek innych przyczyn wniosek nie może zostać przyjęty. <p>Art. 74. 1. Minister Finansów, jeżeli uzna wniosek za uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną.</p> <p>2. Minister Finansów, jeżeli uzna wniosek za uzasadniony, a charakter kwestii spornej nie stoi temu na przeszkodzie, może jednostronnie rozstrzygnąć kwestię sporną.</p> <p>2. Minister Finansów, jeżeli uzna wniosek za uzasadniony i nie rozstrzygnął jednostronnie kwestii spornej, podejmuje starania w celu rozstrzygnięcia kwestii spornej w drodze porozumienia z właściwymi organami pozostałych państw, których dotyczy kwestia sporna.</p> <p>Art. 75. 1. Po dokonaniu jednostronnego rozstrzygnięcia kwestii spornej, o którym mowa w art. 74 ust. 1, lub osiągnięciu porozumienia, o którym mowa w art. 74 ust. 2, Minister Finansów zawiadamia osobę, której dotyczy spór, o ich wyniku.</p> <p>2. Minister Finansów przekazuje sprawę do organu podatkowego właściwego dla osoby, której dotyczy spór, w celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia albo porozumienia. celu wprowadzenia w życie jednostronnego rozstrzygnięcia albo porozumienia.</p> <p>Art. 76. 1 Procedura prowadzona na podstawie niniejszego oddziału ulega zakończeniu w szczególności jeżeli wnioskodawca wycofał wniosek lub kwestia sporna przestała istnieć.</p> <p>2. Minister Finansów zawiadamia wnioskodawcę oraz właściwe organy pozostałych</p>	<p>- art. 3 ust. 3 lit. e pkt (v) Dyrektywy.</p> <p>Przepisy nie ingerują w przedmiot regulacji Dyrektywy, która w ww. przepisach reguluje relację do tych procedur, co znalazło wyraz w projekcie ustawy w przepisach Działu II Rozdziału II.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>państw, których dotyczyła kwestia sporna, o zakończeniu procedury.</p> <p>Art. 77. Do procedur dotyczących eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysku podmiotów powiązanych przepisy rozdziału 3 oddziału 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 78. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.</p>	
<p>Dział II Rozdział 5 Korekty krajowe</p>	<p style="text-align: center;">Rozdział 5 Korekty krajowe</p> <p>Art. 79. 1. 1. Jeżeli w wyniku zastosowania przepisów art. 23o i art. 23p ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11c i art. 11d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) organ podatkowy określił dochód (stratę) podatnika lub 2) w przypadku ujawnienia przez kontrolę nieprawidłowości podatek po zakończeniu kontroli podatkowej skorzystał z uprawnienia do skorygowania zeznania o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym, lub 3) w przypadku ujawnienia przez kontrolę nieprawidłowości podatek skorzystał z uprawnienia do skorygowania uprzednio złożonej deklaracji, zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520 i ...), a kontrola celno-skarbowa została zakończona zawiadomieniem, o którym mowa w art. 83 ust. 2 tej ustawy – na wniosek krajowego podmiotu powiązanego będącego drugą stroną transakcji kontrolowanej, właściwy dla wnioskodawcy organ podatkowy dokonuje korekty dochodu (straty) tego wnioskodawcy. <p>2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 15 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5 i 8 oraz ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 80. W przypadku gdy wynik procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania ma wpływ na cenę transferową transakcji kontrolowanej realizowanej pomiędzy krajowym podmiotem powiązanym, wobec którego wprowadzono w życie rozstrzygnięcie wydane w ramach tej procedury, a</p>	<p>Przepis art. 79 stanowi odpowiednik obowiązującego dotychczas art. 11h ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 23t ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Przepis umożliwia dokonanie korekty krajowej (odpowiadającej). Taka korekta krajowa jest dokonywana na wniosek krajowego podmiotu powiązanego przez właściwy dla wnioskodawcy organ podatkowy.</p> <p>Ponadto, w porównaniu do dotychczasowego brzmienia, uzupełniono regulację o sytuacje, w których na poziom korekty ceny transferowej transakcji kontrolowanej realizowanej pomiędzy krajowymi podmiotami powiązаныmi ma wpływ wynik procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (art. 80).</p> <p>Przepisy w tym zakresie z uwagi na regulację dotyczącą sytuacji krajowych nie wpływają na rozstrzyganie sporów w zakresie interpretacji i stosowania umów międzynarodowych, tym samym nie wchodzi w zakres przedmiotowy i podmiotowy regulacji Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>DZIAŁ III. Postępowanie w sprawie uprzednich porozumień cenowych</p>	<p>innym krajowym podmiotem powiązanim, przepis art. 79 stosuje się odpowiednio..</p> <p style="text-align: center;">DZIAŁ III Postępowanie w sprawie uprzednich porozumień cenowych Rozdział 1 Przepisy ogólne</p> <p>Art. 81. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o: 1) organie właściwym w sprawie porozumienia – rozumie się przez to Szefa Krajowej Administracji Skarbowej; 2) uprzednim porozumieniu cenowym – rozumie się przez to decyzję, w której uznaje się, że cena transferowa transakcji kontrolowanej została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane; 3) właściwym organie zagranicznym – rozumie się przez to władzę podatkową właściwą w sprawach wydawania uprzednich porozumień cenowych dla zagranicznego podmiotu powiązanego.</p> <p>Art. 82. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej.</p> <p style="text-align: center;">Rozdział 2 Wydawanie uprzednich porozumień cenowych</p> <p>Art. 83. 1. Organ właściwy w sprawie porozumienia na wniosek krajowego podmiotu powiązanego wydaje uprzednie porozumienie cenowe dotyczące transakcji kontrolowanej, w dokonaniu której uczestniczy ten krajowy podmiot powiązany. 2. Uprzednie porozumienie cenowe określa w szczególności: 1) transakcję kontrolowaną objętą uprzednim porozumieniem cenowym oraz podmioty powiązane uczestniczące w jej dokonaniu; 2) profil funkcjonalny podmiotów powiązanych, uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, obejmujący w szczególności pełnione funkcje, ponoszone ryzyka i angażowane aktywa; 3) metodę weryfikacji ceny transferowej; 4) sposób kalkulacji ceny transferowej;</p>	<p>Dział III zawiera przepisy dotyczące uprzednich porozumień cenowych. Regulacja ta była dotychczas zawarta w Ordynacji podatkowej w dziale IIA Porozumienia w sprawach ustalenia cen transferowych.</p> <p>W celu uporządkowania Ordynacji podatkowej przedmiotowa regulacja została przeniesiona do projektowanej ustawy. Przeniesienie regulacji do projektowanej ustawy wynika również z faktu, że uprzednie porozumienia cenowe powinny być uregulowane w jednej ustawie łącznie z regulacjami o rozwiązywaniu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania, jako przepisami dotyczącymi jednej dziedziny spraw.</p> <p>Przepisy dotyczące uprzednich porozumień cenowych nie ingerują z zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>5) założenia krytyczne, na których oparta jest zdolność metody, o której mowa w pkt 3, do dokładnego odzwierciedlenia ceny transferowej;</p> <p>6) zakres indywidualnych informacji do wskazania w sprawozdaniu o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego.</p> <p>Art. 84. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego może złożyć również osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która zamierza utworzyć krajowy podmiot powiązany prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego dotyczy przyszłej transakcji kontrolowanej, która ma być zawarta pomiędzy wnioskodawcą a krajowym podmiotem powiązany, który będzie prowadził działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprzednie porozumienie cenowe jest wydawane dla utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.</p> <p>4. W przypadku gdy krajowy podmiot powiązany nie zostanie utworzony do dnia, w którym możliwe byłoby wydanie uprzedniego porozumienia cenowego, organ właściwy w sprawie porozumienia zawiesza postępowanie w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego. Organ właściwy w sprawie porozumienia podejmuje zawieszony postępowanie niezwłocznie po otrzymaniu informacji o utworzeniu krajowego podmiotu powiązanego albo rezygnacji z jego utworzenia.</p> <p>Art. 85. Uprzedniego porozumienia cenowego nie wydaje się w zakresie transakcji kontrolowanych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakończonych przed dniem złożenia wniosku; 2) rozpoczętych przed dniem złożenia wniosku, a które w dniu złożenia wniosku są objęte postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym za okres któregośkolwiek z dwóch ostatnich lat podatkowych wnioskodawcy poprzedzających rok podatkowy, w którym złożono wniosek. 	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>Art. 86. W przypadku gdy transakcja kontrolowana została zawarta:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wyłącznie pomiędzy krajowymi podmiotami powiązаныmi, 2) pomiędzy krajowym podmiotem powiązany a zagranicznym podmiotem powiązany i krajowy podmiot powiązany nie wystąpił z wnioskiem o porozumienie z właściwym organem zagranicznym – organ właściwy w sprawie porozumienia wydaje jednostronne uprzednie porozumienie cenowe. <p>Art. 87. W przypadku gdy transakcja kontrolowana została zawarta pomiędzy krajowym podmiotem powiązany a zagranicznym podmiotem powiązany, organ właściwy w sprawie porozumienia, na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, porozumiewa się z jednym (porozumienie dwustronne) lub więcej niż jednym (porozumienie wielostronne) właściwym organem zagranicznym.</p> <p>Art. 88. 1. W przypadku gdy właściwy organ zagraniczny nie wyraża zgody na zawarcie porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego lub istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo niewyrażenia takiej zgody w terminie 6 miesięcy od dnia wystąpienia o jej wyrażenie, organ właściwy w sprawie porozumienia zawiadamia o tym wnioskodawcę.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca może w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wycofać wniosek o zawarcie uprzedniego porozumienia cenowego – za zwrotem połowy wniesionej opłaty; 2) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego na wniosek o wydanie jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego – za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty; 3) zmienić wniosek o zawarcie porozumienia wielostronnego na wniosek o zawarcie porozumienia dwustronnego, jeżeli właściwy organ zagraniczny tylko jednego państwa wyraża zgodę na zawarcie porozumienia – za zwrotem jednej czwartej wniesionej opłaty; 4) zaakceptować zawarcie porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego bez uwzględnienia zagranicznych podmiotów powiązanych, których 	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>dotyczą przeszkody wymienione w ust. 1 – bez zmiany wysokości opłaty.</p> <p>Art. 89. 1. Przed złożeniem wniosku, podmiot zainteresowany wydaniem uprzedniego porozumienia cenowego może zwrócić się do organu właściwego w sprawie porozumienia o wyjaśnienie wątpliwości dotyczących zawierania takiego porozumienia w indywidualnej sprawie, w szczególności zakresu niezbędnych informacji oraz przypuszczalnego terminu zawarcia porozumienia.</p> <p>2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może zorganizować spotkanie wstępne.</p> <p>Art. 90. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego zawiera:</p> <p>1) informacje dotyczące wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, w szczególności:</p> <p>a) opis podstawowej działalności wnioskodawcy, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazanie przedmiotu prowadzonej działalności, – wskazanie rynków geograficznych, na których wnioskodawca prowadzi działalność, – opis branży i otoczenia rynkowego, w ramach których wnioskodawca prowadzi działalność, ze wskazaniem wpływu warunków ekonomicznych i regulacyjnych oraz wskazaniem kluczowych konkurentów, – opis strategii gospodarczej, <p>b) wykaz pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, wraz ze wskazaniem siedziby lub miejsca ich zarządu, numeru identyfikacji podatkowej, a w przypadku jego braku – innego numeru identyfikacyjnego wraz z określeniem jego rodzaju, a także przedmiotu prowadzonej przez nich działalności,</p> <p>c) opis struktury zarządczej i schemat organizacyjny wnioskodawcy i pozostałych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej,</p> <p>d) opis przyjętych zasad (polityki) rachunkowości w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do transakcji kontrolowanej, stosowanych przez wnioskodawcę i</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>pozostałe podmioty powiązane uczestniczące w dokonaniu transakcji kontrolowanej;</p> <p>2) informacje dotyczące transakcji kontrolowanej objętej wnioskiem, w tym:</p> <p>a) wskazanie, czy transakcja kontrolowana stanowi transakcję już rozpoczętą czy przyszłą transakcję, w tym przyszłą transakcję, o której mowa w art. 84 ust. 2,</p> <p>b) przedmiot i rodzaj transakcji kontrolowanej,</p> <p>c) analizę funkcjonalną podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej, zawierającą opis:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonywanych funkcji, w tym zdolności do ich wykonywania, – ponoszonych ryzyk, w tym zdolności do ich ponoszenia, – angażowanych aktywów, <p>d) umowy, porozumienia wewnątrzgrupowe lub inne dokumenty dotyczące transakcji kontrolowanej,</p> <p>e) informacje o porozumieniach lub interpretacjach podatkowych dotyczących transakcji kontrolowanej, w tym porozumieniach dotyczących cen transferowych, zawartych z administracjami podatkowymi państw innych niż Rzeczpospolita Polska lub wydanych przez te administracje,</p> <p>f) wskazanie metody weryfikacji ceny transferowej, wraz ze związłym uzasadnieniem wyboru,</p> <p>g) analizę porównawczą, w rozumieniu art. 23zc ust. 1 pkt 3 lit a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11q ust. 1 pkt 3 lit a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, albo analizę zgodności, w rozumieniu art. 23zc ust. 1 pkt 3 lit b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 11q ust. 1 pkt 3 lit b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, a także wskazanie strony lub transakcji podlegającej badaniu w ramach analizy, jeżeli wynika to z metody wskazanej w lit. f, wraz z uzasadnieniem wyboru,</p> <p>h) opis sposobu kalkulacji ceny transferowej, wraz z założeniami przyjętymi w tej kalkulacji, w tym prognozami finansowymi, na których opiera się kalkulacja ceny transferowej,</p> <p>i) założenia krytyczne, na których oparta jest zdolność metody, wskazanej w</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>lit. f, do dokładnego odzwierciedlenia ceny transferowej,</p> <p>3) wskazanie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego, z zastrzeżeniem art. 95 ust. 1-3;</p> <p>4) wskazanie czy wniosek dotyczy wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego, czy zawarcia porozumienia dwustronnego albo porozumienia wielostronnego;</p> <p>5) w zakresie porozumień dwustronnych i porozumień wielostronnych – informację dotyczącą złożenia wniosku do właściwego organu zagranicznego przez zagraniczne podmioty powiązane, obejmującą nazwy tych podmiotów, państwo w którym został lub zostanie złożony taki wniosek oraz datę jego złożenia, o ile jest znana.</p> <p>2. W przypadku gdy wniosek dotyczy transakcji przyszłej, o której mowa w art. 84 ust. 2, informacje dotyczące wnioskodawcy wskazane w ust. 1, przedstawia się w odniesieniu do krajowego podmiotu powiązanego, który będzie prowadził działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>3. Do wniosku dołącza się jego kopię w postaci elektronicznej umożliwiającej edycję, z wyjątkiem elementów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d i pkt 2 lit. d.</p> <p>Art. 91. 1. W razie istnienia wątpliwości dotyczących informacji przedstawionych we wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego lub treści dokumentów załączonych do wniosku, organ właściwy w sprawie porozumienia zwraca się o wyjaśnienie tych wątpliwości, przedstawienie dodatkowych informacji lub przedłożenie dodatkowych dokumentów.</p> <p>2. W celu wyjaśnienia wątpliwości, o których mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może zorganizować spotkanie uzgodnieniowe.</p> <p>3. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.</p> <p>Art. 92. Do czasu wydania uprzedniego porozumienia cenowego wnioskodawca może zmienić wniosek w zakresie elementów, o których mowa w art. 90 ust. 1 pkt 2 lit. f-i oraz pkt 3. W przypadku zmiany wniosku nie stosuje się art. 85 pkt 2</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>Art. 93. 1. W przypadku zaistnienia w toku postępowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) okoliczności wskazujących, że przedstawiona przez wnioskodawcę cena transferowa transakcji kontrolowanej nie została ustalona na warunkach, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane lub 2) innych przeszkód, które nie pozwalają na zaakceptowanie propozycji wnioskodawcy przedstawionych we wniosku <p>– organ właściwy w sprawie porozumienia zawiadamia o nich wnioskodawcę.</p> <p>2. Zawiadomienie zawiera uzasadnienie faktyczne.</p> <p>3. Wnioskodawca w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia może wycofać wniosek, zmienić wniosek lub złożyć dodatkowe wyjaśnienia i dokumenty. W przypadku zmiany wniosku nie stosuje się art. 85 pkt 2.</p> <p>Art. 94. 1. W przypadku wycofania przez wnioskodawcę wniosku po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w art. 93, organ właściwy w sprawie porozumienia wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, wskazując przeszkody jego zawarcia przedstawione w zawiadomieniu oraz główne wnioski wynikające z przeprowadzonego postępowania.</p> <p>2. Decyzję przekazuje się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla wnioskodawcy.</p> <p>Art. 95. 1. Uprzednie porozumienie cenowe może dotyczyć okresu od początku roku podatkowego wnioskodawcy, w którym wniosek został złożony.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego nie może być dłuższy niż 5 lat podatkowych. 3. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego upływa z końcem roku podatkowego wnioskodawcy. 4. Na wniosek krajowego podmiotu powiązanego, uprzednie porozumienie cenowe może być odnawiane na kolejne okresy, każdorazowo nie dłuższe niż 5 lat podatkowych, jeżeli elementy uprzedniego porozumienia cenowego, określone w art. 83 ust. 2 pkt 1-5, nie uległy istotnej zmianie. 5. Wniosek w sprawie odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego składa się 	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>nie wcześniej niż 12 miesięcy przed upływem okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego oraz nie później niż 6 miesięcy po upływie okresu obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego.</p> <p>6. Wniosek w sprawie odnowienia uprzedniego porozumienia cenowego powinien zawierać opis zmian elementów uprzedniego porozumienia cenowego.</p> <p>7. Odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego następuje w drodze decyzji.</p> <p>8. Terminem początkowym obowiązywania odnowionego uprzedniego porozumienia cenowego jest dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin obowiązywania odnawianego uprzedniego porozumienia cenowego.</p> <p>9. W przypadku uprzedniego porozumienia cenowego, wydanego na wniosek, o którym mowa w art. 84 ust. 1, okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego określa się w odniesieniu do lat podatkowych utworzonego krajowego podmiotu powiązanego.</p> <p>Art. 96. Uprzednie porozumienie cenowe niezwłocznie doręcza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wnioskodawcy; 2) innemu niż wnioskodawca krajowemu podmiotowi powiązanemu, uczestniczącemu w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym; 3) naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwym dla krajowych podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym. <p>Art. 97. 1. Postępowanie w sprawie wydania jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wszczęcia.</p> <p>2. Postępowanie w sprawie porozumienia dwustronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 12 miesięcy od dnia jego wszczęcia.</p> <p>3. Postępowanie w sprawie porozumienia wielostronnego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 18 miesięcy od dnia jego wszczęcia.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>Art. 98. 1. Wniosek o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego oraz wnioski o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego, podlega opłacie wpłacanej na rachunek organu właściwego w sprawie porozumienia, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.</p> <p>2. Wysokość opłaty od wniosku o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego wynosi 1 procent wartości transakcji kontrolowanej będącej przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego, przy czym dla:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jednostronnego uprzedniego porozumienia cenowego: <ol style="list-style-type: none"> a) dotyczącego wyłącznie krajowych podmiotów powiązanych – wynosi nie mniej niż 5 000 zł i nie więcej niż 50 000 zł, b) dotyczącego zagranicznego podmiotu powiązanego – wynosi nie mniej niż 20 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł; 2) porozumienia dwustronnego lub porozumienia wielostronnego – wynosi nie mniej niż 50 000 zł i nie więcej niż 200 000 zł. <p>3. Wartość transakcji kontrolowanej, o której mowa w ust. 2, określa się dla całego okresu objętego wnioskiem o wydanie uprzedniego porozumienia cenowego.</p> <p>4. Do określenia wartości transakcji kontrolowanej, o której mowa w ust. 2, przepisy art. 23x ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11l ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Wysokość opłaty od wniosku o odnowienie uprzedniego porozumienia cenowego stanowi odpowiednio połowę wysokości opłaty ustalonej na podstawie ust. 2-4 i 6.</p> <p>6. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku odrębnych transakcji kontrolowanych, stanowiących transakcję o charakterze jednorodnym, w rozumieniu art. 23w ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, dla celów ustalenia wysokości opłaty, o której mowa w ust. 2 i 5, wartość tych transakcji kontrolowanych sumuje się. Przy określaniu wartości transakcji o charakterze jednorodnym przepisy art. 23w ust. 3 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 3 i 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 99. 1. Jeżeli w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi, iż wartość transakcji kontrolowanej, mającej być przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego, została we wniosku podana w zaniżonej wysokości, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, którą oblicza się z uwzględnieniem art. 98 ust. 2-6.</p> <p>2. Jeżeli w toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdzi wystąpienie w jednym wniosku transakcji kontrolowanych stanowiących odrębne transakcje o charakterze jednorodnym w rozumieniu art. 23w ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych lub art. 11k ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, organ ten ustala wysokość opłaty uzupełniającej, którą oblicza się z uwzględnieniem art. 98 ust. 2-6.</p> <p>3. Na postanowienie w sprawie opłaty uzupełniającej służy zażalenie.</p> <p>Art. 100. Opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99, stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>Art. 101. Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3 Ordynacji Podatkowej, obciążają wnioskodawcę.</p> <p>Art. 102. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zbiorcze informacje dotyczące rozstrzygnięć w zakresie uprzednich porozumień cenowych, obejmujące liczbę podpisanych porozumień w podziale na ich rodzaje, rodzaje transakcji kontrolowanych, wybrane metody weryfikacji cen transferowych oraz wybrane wskaźniki finansowe i ich poziom (przedział wartości).</p> <p>2. Podanie do publicznej wiadomości zbiorczych informacji, o których mowa w ust. 1, następuje w sposób umożliwiający zachowanie anonimowości podmiotów powiązanych uczestniczących w dokonaniu transakcji kontrolowanej objętej uprzednim porozumieniem cenowym.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p style="text-align: center;">Rozdział 3</p> <p style="text-align: center;">Weryfikacja stosowania uprzednich porozumień cenowych</p> <p>Art. 103. 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza czynności sprawdzające, których celem jest weryfikacja stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane.</p> <p>2. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do czynności sprawdzających, o których mowa w ust. 1, przepisy działu V Ordynacji Podatkowej stosuje się odpowiednio.</p> <p>3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przeprowadza kontrolę podatkową, której celem jest weryfikacja stosowania się do uprzedniego porozumienia cenowego przez podmioty powiązane, w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uprzednich porozumień cenowych wydanych na wniosek, o którym mowa w art. 84 ust. 1; 2) uprzednich porozumień cenowych, w przypadku których zachodzi uzasadnione podejrzenie niestosowania się do nich przez podmioty powiązane. <p>4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do kontroli podatkowej, o której mowa w ust. 3, przepisy działu VI Ordynacji Podatkowej stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 104. 1. W przypadku niestosowania uprzedniego porozumienia cenowego, w okresie jego obowiązywania, organ właściwy w sprawie porozumienia stwierdza z urzędu wygaśnięcie tego porozumienia.</p> <p>2. Postępowanie w sprawie wygaśnięcia uprzedniego porozumienia cenowego wszczyna się w drodze postanowienia.</p> <p>3. Decyzja stwierdzająca wygaśnięcie, o której mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne od początku okresu objętego uprzednim porozumieniem cenowym, którego wygaśnięcie stwierdza.</p> <p>Art. 105. 1. W przypadku zmiany stosunków gospodarczych powodującej istotną zmianę w zakresie elementów uprzedniego porozumienia cenowego, uprzednie porozumienie cenowe może być zmienione lub uchylone przez organ właściwy w sprawie porozumienia przed upływem ustalonego okresu jego obowiązywania.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>Zmiana lub uchylenie uprzedniego porozumienia cenowego następuje na wniosek strony lub z urzędu.</p> <p>2. Postępowanie wszczęte na wniosek strony w sprawie:</p> <p>1) zmiany uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia jego wszczęcia;</p> <p>2) uchylenia uprzedniego porozumienia cenowego powinno być zakończone bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca od dnia jego wszczęcia.</p> <p>3. W decyzji zmieniającej lub uchylającej uprzednie porozumienie cenowe organ właściwy w sprawie porozumienia wskazuje datę, od której dane uprzednie porozumienie cenowe obowiązuje w zmienionym brzmieniu albo datę, od której dane uprzednie porozumienie cenowe zostaje uchylone, uwzględniając moment wystąpienia zmiany stosunków gospodarczych, o której mowa w ust.1.</p> <p>Art. 106. 1. Podatnicy, którym organ właściwy w sprawie porozumienia wydał uprzednie porozumienie cenowe, składają Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej sprawozdanie o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego za każdy rok podatkowy objęty uprzednim porozumieniem cenowym, do dnia upływu terminu określonego dla złożenia rocznego zeznania podatkowego.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, w celu</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym.</p>	
<p>Art. 107. (zmiany ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, 1358, i 1394 i 1495))</p>	<p>Art. 107. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, 1358, i 1394 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 23m w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) uprzednim porozumieniu cenowym – oznacza to uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;</p> <p>2) w art. 23o ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. W okresie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego, organ podatkowy nie określa zobowiązania podatkowego (wysokości straty) w zakresie, w jakim wykazany przez podatnika dochód (strata) został ustalony zgodnie z tym porozumieniem.”;</p> <p>3) w art. 23p ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Określając wysokość dochodu (straty), organ podatkowy stosuje metodę przyjętą przez podmiot powiązany, chyba że zastosowanie metody innej niż przyjęta przez podmiot powiązany jest bardziej odpowiednie w danych okolicznościach.”;</p> <p>4) w art. 23s w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) oprocentowanie pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy jest ustalane w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w</p>	<p>Zmiany dostosowujące ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych w związku z przeniesieniem regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych do projektu ustawy oraz przeniesieniem regulacji dotyczącej korekt krajowych.</p> <p>Wprowadzenie zmian doprecyzowujących przepisy dotyczące cen transferowych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych.</p> <p>Zmiany nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualnym na dzień zawarcia tej umowy;”;</p> <p>5) uchyla się art. 23t;</p> <p>6) w art. 23v w ust. 1 uchyla się pkt 3;</p> <p>7) w art. 23z pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) objętych uprzednim porozumieniem cenowym w okresie, którego dotyczy to porozumienie;”;</p> <p>8) w art. 23za ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyrażone w walucie obcej, przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień realizacji operacji gospodarczej lub zawarcia umowy.”;</p> <p>9) w art. 45 uchyla się ust. 5a i 5b.</p>	
<p>Art. 108. (zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych Dz. U. z 2019 r. poz. 865, 1018, 1309, i 1358, 1394, 1495))</p>	<p>Art. 108. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, 1018, 1309, i 1358, 1394, 1495) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 11a w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:</p> <p>„7) uprzednim porozumieniu cenowym – oznacza to uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;</p> <p>2) w art. 11c ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. W okresie obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego, organ podatkowy nie określa zobowiązania podatkowego (wysokości straty) w zakresie, w jakim wykazany przez podatnika dochód (strata) został ustalony zgodnie z tym porozumieniem.”;</p> <p>3) w art. 11d ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Określając wysokość dochodu (straty), organ podatkowy stosuje metodę przyjętą przez podmiot powiązany, chyba że zastosowanie metody innej niż</p>	<p>Zmiany dostosowujące ustawę o podatku dochodowym od osób prawnych w związku z przeniesieniem regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych do projektu ustawy, przeniesieniem regulacji dotyczącej korekt krajowych oraz wprowadzeniem w Ordynacji podatkowej przepisów konstytuujących Program Współdziałania.</p> <p>Wprowadzenie zmian doprecyzowujących przepisy dotyczące cen transferowych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych.</p> <p>Zmiany nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>przyjęta przez podmiot powiązany jest bardziej odpowiednie w danych okolicznościach.”;</p> <p>4) w art. 11g w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) oprocentowanie pożyczki w ujęciu rocznym na dzień zawarcia umowy jest ustalane w oparciu o rodzaj bazowej stopy procentowej i marżę, określone w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualnym na dzień zawarcia tej umowy;”;</p> <p>5) uchyla się art. 11h;</p> <p>6) w art. 11j w ust. 1 uchyla się pkt 3;</p> <p>7) w art. 11n pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) objętych uprzednim porozumieniem cenowym w okresie, którego dotyczy to porozumienie;”;</p> <p>8) w art. 11o ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, wyrażone w walucie obcej, przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień realizacji operacji gospodarczej lub zawarcia umowy.”;</p> <p>9) w art. 12 ust. 6b otrzymuje brzmienie: „6b. W przypadku transakcji kontrolowanej w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 6 wartość otrzymanych rzeczy lub praw, a także wartość innych świadczeń w naturze, o których mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się na podstawie przepisów art. 11c i art. 11d.”;</p> <p>10) w art. 15e: a) ust. 15 otrzymuje brzmienie: „15. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do kosztów usług, opłat i należności, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim: 1) uprzednie porozumienie cenowe, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych obejmuje prawidłowość kalkulacji wynagrodzenia za te usługi, opłaty i należności w okresie, którego to porozumienie</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>dotyczy, lub</p> <p>2) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 Ordynacji podatkowej, obejmuje prawidłowość kalkulacji wynagrodzenia za te usługi, opłaty i należności w okresie, którego to porozumienie dotyczy.”,</p> <p>b) uchyla się ust. 16.</p> <p>11) w art. 25:</p> <p>a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu: „6b. Podatnicy, którzy podpisali porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb Ordynacji podatkowej, mogą wpłacać zaliczki miesięczne w danym roku podatkowym w uproszczonej formie w wysokości prognozowanego na dany rok zobowiązania podatkowego, przypadającej proporcjonalnie na każdy miesiąc danego roku podatkowego.”,</p> <p>b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Podatnicy, którzy wybrali formę wpłacania zaliczek na zasadach określonych w ust. 6, 6a i 6b, są obowiązani.”;</p> <p>c) ust. 7a otrzymuje brzmienie: „7a. O wyborze formy wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6–6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”;</p> <p>12) w art. 27 uchyla się ust. 3 i 4.</p>	
<p>Art. 109. (zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 283 i 730))</p>	<p>Art. 109. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 283 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2:</p> <p>a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu: „5) wykonywanie niezależnego audytu funkcji podatkowej, o którym mowa w art. 20zo § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924, 1018 i 1495, 1520 i ...).”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Zawodowe wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 5, jest</p>	<p>Zmiany dostosowujące ustawę o doradztwie podatkowym w związku wprowadzeniem w Ordynacji podatkowej przepisów konstytuujących Program Współdziałania.</p> <p>Zmiany nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>zastrzeżone wyłącznie dla podmiotów uprawnionych w rozumieniu ustawy.”;</p> <p>2) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, są:</p> <p>1) osoby fizyczne wpisane na listę doradców podatkowych;</p> <p>2) biegli rewidenci.”;</p> <p>3) w art. 4 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5, są również podmioty wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3, przy czym wykonywanie tych czynności następuje wyłącznie przez doradców podatkowych lub biegłych rewidentów zatrudnionych w tych podmiotach.”;</p> <p>4) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Z chwilą wpisu do rejestru spółka, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, nabywa prawo do wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 i 5, oraz posługiwania się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego.”;</p> <p>5) w art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Doradca podatkowy jest obowiązany przechowywać przez okres 5 lat kopie sporządzanych na piśmie opinii, raportów z niezależnego audytu funkcji podatkowej, wystąpień w imieniu podatników, płatników, inkasentów oraz osób, o których mowa w art. 2 ust. 1a, w sprawach obowiązków podatkowych, a także udzielonych im porad.”;</p> <p>6) art. 81 otrzymuje brzmienie: „Art. 81. 1. Kto, nie będąc uprawniony, posługuje się tytułem doradcy podatkowego lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 lub 5, podlega grzywnie do 50 000 zł. 2. Tej samej karze podlega członek zarządu osoby prawnej, która nie będąc uprawnioną, posługuje się oznaczeniem „spółka doradztwa podatkowego” lub zawodowo wykonuje czynności doradztwa podatkowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 4 lub 5.”.</p>	
Art. 110. (zmiany w	Art. 110. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z	Zmiany dostosowujące związane z przeniesieniem regulacji w

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924, i 1018 i 1495))</p>	<p>2019 r. poz. 900, 924, i 1018 i 1495) wprowadza się następujące zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w art. 3 uchyla się pkt 11 i 12; 2) w art. 13 w § 2 <ol style="list-style-type: none"> a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: <p>„3) organ właściwy w sprawach uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...);”</p> b) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: <p>„9) właściwy w sprawach dotyczących realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB.”;</p> 3) w art. 14b: <ol style="list-style-type: none"> a) § 5 otrzymuje brzmienie: <p>„§ 5 Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego albo w porozumieniu podatkowym, o którym mowa w art. 20zb.”</p> b) po § 5e dodaje się § 5f w brzmieniu: <p>„§ 5f Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydaje interpretację indywidualną po zasięgnięciu opinii Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli umowę o współdziałanie, o której mowa w art. 20s, zawarł wnioskodawca lub, w przypadku wniosku wspólnego, jeden z wnioskodawców.”;</p> 4) uchyla się dział IIA; 5) dodaje się dział IIB w brzmieniu: <p style="text-align: center;">„DZIAŁ IIB WSPÓLDZIAŁANIE Rozdział 1</p> <p>Umowa o współdziałanie</p>	<p>zakresie uprzednich porozumień cenowych z ustawy – Ordynacja podatkowa (zmiany w pkt 1, 2 lit a, 4, 10, 12-14, 18, 19b, 21, 23 lit a, 24).</p> <p>Zmiany wprowadzające w Dziale IIB Ordynacji podatkowej przepisy konstytuujące Program Współdziałania, w ramach którego będzie można zawrzeć m.in. porozumienie podatkowe w sprawie ustalania cen transferowych przy odpowiednimi zastawianiu przepisów Działu III ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych. Jednocześnie wprowadzane są w Ordynacji podatkowej zmiany dostawcze do nowej regulacji w zakresie Programu Współdziałania m.in. w zakresie interpretacji podatkowej i tajemnicy skarbowej (zmiany w pkt 2 lit b, 3, 5, 6, 9, 11, 19 lit b, 21, 22, 23 lit b, 25).</p> <p>Zmiany nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p> <p>Ponadto regulacja dotyczy wprowadzenia w życie rozstrzygnięć uzgodnionych w ramach procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania. Dyrektywa wymaga implementacji tych rozstrzygnięć, jednak pozostawia prawo krajowemu sposób wprowadzania tych rozstrzygnięć w życie. Zmiany pozostają poza przedmiotem regulacji Dyrektywy. W zakresie tajemnicy skarbowej Dyrektywa wymaga objęcia określonego katalogu osób i informacji ochroną przewidzianą dla tajemnicy służbowej na mocy prawa</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>Art. 20s. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zawrzeć z podatnikiem, na jego wniosek, umowę o współdziałanie w zakresie podatków pozostających we właściwości Krajowej Administracji Skarbowej, zwaną dalej „umową o współdziałanie”.</p> <p>§ 2. Umowa o współdziałanie służy zapewnieniu przestrzegania przez podatnika prawa podatkowego w warunkach przejrzystości podejmowanych działań oraz wzajemnego zaufania i zrozumienia między organem podatkowym a podatnikiem, przy uwzględnieniu charakteru prowadzonej przez podatnika działalności.</p> <p>§ 3. Wniosek, o którym mowa w § 1, może złożyć podatnik, u którego wartość przychodu wskazana w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, w poprzednim roku podatkowym przekroczyła równowartość 50 mln euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku.</p> <p>§ 4. Umowa o współdziałanie może być zawarta z podatnikiem, który otrzymał pozytywną opinię z audytu wstępnego.</p> <p>§ 5. W przypadku odmowy zawarcia umowy o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje przyczyny takiej odmowy wraz z uzasadnieniem.</p> <p>Art. 20t. § 1. Umowa o współdziałanie jest zawierana w formie pisemnej na czas nieokreślony.</p> <p>§ 2. Umowa o współdziałanie zawiera ustalenia stron niezbędne dla prawidłowej realizacji warunków umowy, w tym szczegółowe określenie praw i obowiązków stron wynikających z zawartej umowy oraz sposób informowania się o osobach upoważnionych do kontaktu między stronami tej umowy.</p> <p>Art. 20u. Podatnik, który zawarł umowę o współdziałanie jest obowiązany do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dobrowolnego i prawidłowego wykonywania obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego; 2) posiadania skutecznego i adekwatnego zbioru zidentyfikowanych i opisanych procesów oraz procedur dotyczących zarządzania sposobem 	<p>krajowego (art. 13 ust. 3 Dyrektywy). W Ordynacji podatkowej zobowiązano wyżej wymienione kategorie osób do przestrzegania tajemnicy skarbowej wobec wyżej wymienionych informacji, przez co osiągnięto cel Dyrektywy w tym zakresie. (Zmiany w pkt 7, 8, 15-17, 20)</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>wykonywania obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego i zapewniających ich prawidłowe wykonanie (ramy wewnętrznego nadzoru podatkowego);</p> <p>3) zgłaszania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, wszelkich istotnych zagadnień podatkowych, które rozsądnie oceniając, mogą stać się źródłem sporu między podatnikiem a organem podatkowym, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności;</p> <p>4) niezwłocznego przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, bez wezwania, istotnych informacji mogących mieć wpływ na uzyskanie korzyści podatkowej przez podatnika, zgodnie z określonymi w umowie o współdziałanie progami istotności.</p> <p>Art. 20v. W zakresie objętym umową o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej:</p> <p>1) dostosowuje formę i częstotliwość działań weryfikujących poprawność wykonywania przez podatnika obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego do aktualnego poziomu skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego i dotychczasowej współpracy z organami podatkowymi;</p> <p>2) przeprowadza kontrolę celno-skarbową podatnika;</p> <p>3) wyraża zgodę na podjęcie wobec podatnika czynności sprawdzających na podstawie art. 274c przez inne organy Krajowej Administracji Skarbowej oraz wystąpienie do podatnika w trybie art. 79 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.</p> <p>Art. 20w. Następca prawny podatnika nie wstępuje w prawa i obowiązki wynikające z umowy o współdziałanie.</p> <p>Art. 20x. § 1. Podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć umowę o współdziałanie.</p> <p>§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć umowę o współdziałanie w przypadku:</p> <p>1) naruszenia przez podatnika postanowień tej umowy lub</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>2) poważnego lub powtarzającego się naruszenia przez podatnika przepisów prawa podatkowego – wskazując przyczyny jej rozwiązania wraz z uzasadnieniem.</p> <p>§ 3. Rozwiązanie umowy o współdziałanie następuje z dniem złożenia, w formie pisemnej, drugiej stronie wypowiedzenia tej umowy, chyba że z treści tego wypowiedzenia wynika późniejszy termin.</p> <p>§ 4. W przypadku rozwiązania umowy o współdziałanie dane podatnika są niezwłocznie usuwane z ewidencji, o której mowa w art. 20za.</p> <p>Art. 20y. W okresie 2 lat od dnia rozwiązania z podatnikiem umowy o współdziałanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie art. 20x § 2 podatnik ten nie może złożyć wniosku o zawarcie kolejnej umowy o współdziałanie.</p> <p>Art. 20z. Z dniem rozwiązania umowy o współdziałanie Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, o którym mowa w rozdziale 2.</p> <p>Art. 20za. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi ewidencję podatników, z którymi zawarł umowę o współdziałanie. Ewidencja ta jest jawna.</p> <p>§ 2. Ewidencja, o której mowa w § 1, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwę i NIP podatnika, z którym została zawarta umowa o współdziałanie; 2) datę rozpoczęcia obowiązywania umowy o współdziałanie. <p>§ 3. Ewidencję, o której mowa w § 1, udostępnia się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.</p> <p style="text-align: center;">Rozdział 2 Porozumienia podatkowe</p> <p>Art. 20zb. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zawrzeć z podatnikiem będącym stroną umowy o współdziałanie, w formie pisemnej, porozumienie podatkowe w zakresie objętym tą umową w sprawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) interpretacji przepisów prawa podatkowego; 2) ustalania cen transferowych; 	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>3) braku zasadności zastosowania art. 119a § 1;</p> <p>4) wysokości prognozowanego na następny rok podatkowy zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób prawnych;</p> <p>5) innej, niezbędnej dla zapewnienia prawidłowej realizacji umowy o współdziałanie.</p> <p>Art. 20zc. § 1. Porozumienie podatkowe nie może zostać zawarte w zakresie czynności i zdarzeń objętych toczącym się postępowaniem podatkowym, kontrolą podatkową, kontrolą celno-skarbową lub postępowaniem przed sądem administracyjnym albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.</p> <p>§ 2. W przypadku odmowy zawarcia porozumienia podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej wskazuje przyczyny odmowy wraz z uzasadnieniem.</p> <p>§ 3. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1, przepisy art. 14c § 1 stosuje się odpowiednio.</p> <p>§ 4. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 2, przepisy art. 83, art. 85-88, art. 90 ust. 1 i 3, art. 92, art. 95 ust. 1-6 i 8, art. 96, art. 98-100, art. 104 ust. 1 i 3, art. 105 ust. 1 i 3 oraz art. 106 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, stosuje się odpowiednio, przy czym:</p> <p>1) opłaty, o których mowa w art. 98 i art. 99 tej ustawy, pobiera się po zawarciu porozumienia w wysokości 50% kwot, o których mowa w art. 98 i art. 99 tej ustawy;</p> <p>2) obowiązek przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 90 ust. 1 oraz art. 106 tej ustawy nie dotyczy dokumentów lub informacji przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego.</p> <p>§ 5. Do porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, przepisy 119x § 1, art. 119y § 1, art. 119za pkt 1 i 2 oraz art. 119zc stosuje się odpowiednio, przy czym:</p> <p>1) opłatę, o której mowa w art. 119zc, pobiera się po zawarciu porozumienia w</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>wysokości 50% kwoty, o której mowa w art. 119zc § 1;</p> <p>2) obowiązek przedstawienia dokumentów i informacji, o których mowa w art. 119x § 1, nie dotyczy dokumentów przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach umowy o współdziałanie lub audytu podatkowego.</p> <p>Art. 20zd. § 1 Przed zawarciem porozumienia podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zasięgnąć opinii:</p> <p>1) Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika będącego stroną umowy o współdziałanie – w przypadku porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1;</p> <p>2) Rady – w przypadku porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, przy czym przepis 119h § 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 20ze. § 1. Podatnik może w każdym czasie wypowiedzieć porozumienie podatkowe.</p> <p>§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wypowiedzieć porozumienie podatkowe, jeżeli:</p> <p>1) wyjdą na jaw istotne dla sprawy, w jakiej zawarto porozumienie, nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody, istniejące w dniu zawarcia tego porozumienia, nieznanne Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, lub</p> <p>2) stwierdzi, że porozumienie jest nieprawidłowe w świetle, w szczególności orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, uchwał Naczelnego Sądu Administracyjnego lub interpretacji ogólnych, lub</p> <p>3) zostanie rozwiązana umowa o współdziałanie.</p> <p>§ 3. Z zastrzeżeniem art. 20z, rozwiązanie porozumienia podatkowego następuje z dniem złożenia, w formie pisemnej, drugiej stronie wypowiedzenia tego porozumienia wraz z uzasadnieniem. Podatnik w wypowiedzeniu porozumienia może wskazać inny niż wynikający ze zdania pierwszego termin rozwiązania porozumienia, poprzedzający dzień złożenia tego wypowiedzenia.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>§ 4. Rozwiązanie porozumienia podatkowego na podstawie § 2 pkt 1 wywołuje skutki prawne od dnia jego zawarcia.</p> <p>§ 5. Zastosowanie się do porozumienia rozwiązanego na podstawie § 1 oraz § 2 pkt 2 i 3, nie może szkodzić podatnikowi. Przepisy art. 14k oraz art.14m § 1 - 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 20zf. § W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale do porozumień podatkowych przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Rozdział 3 Audyty podatkowe</p> <p>Art. 20zg. Audyt podatkowy przeprowadza Szef Krajowej Administracji Skarbowej wobec podatnika przed zawarciem umowy o współdziałanie (audyt wstępny) oraz w trakcie obowiązywania umowy o współdziałanie (audyt monitorujący) w celu sprawdzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych; 2) skuteczności i adekwatności ram wewnętrznego nadzoru podatkowego. <p>Art. 20zh. § 1. Podatnik jest obowiązany do przekazywania na wniosek Szefa Krajowej Administracji Skarbowej dokumentów i informacji niezbędnych do przeprowadzenia audytu podatkowego.</p> <p>§ 2. Dokumenty i informacje uznane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej za zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa są niszczone w terminie 2 miesięcy od dnia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozwiązania umowy o współdziałanie; 2) zakończenia audytu wstępnego, jeżeli audyt wstępny został zakończony opinią - w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie; 3) zakończenia weryfikacji zastosowania się przez podatnika do wydanych zaleceń, o których mowa w art. 20zi pkt 2 – w przypadku niezawarcia umowy o współdziałanie. <p>Art. 20zi. § 1. Z przeprowadzonego audytu podatkowego Szef Krajowej Administracji Skarbowej sporządza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opinię pozytywną albo 	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>2) zalecenia wskazujące, jakie czynności podatnik powinien podjąć w celu usunięcia stwierdzonych w ramach audytu nieprawidłowości, wraz z uzasadnieniem, albo</p> <p>3) opinię negatywną.</p> <p>§ 2. Audyt monitorujący jest wykonywany w sposób ciągły.</p> <p>§ 3. Opinia lub zalecenia są przekazywane niezwłocznie podatnikowi.</p> <p>§ 4. Termin realizacji czynności podejmowanych w związku z przekazanymi zaleceniami podatnik uzgadnia z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej.</p> <p>§ 5. W przypadku zastosowania się przez podatnika do zaleceń audytu wstępnego, audyt ten może być wznowiony na okres niezbędny do weryfikacji zastosowania się podatnika do tych zaleceń.</p> <p>Art. 20zj. § 1. O przeprowadzeniu audytu wstępnego i jego zakresie decyduje Szef Krajowej Administracji Skarbowej, biorąc pod uwagę ocenę ryzyka podatkowego zidentyfikowanego u podatnika wnioskującego o zawarcie umowy o współdziałanie.</p> <p>§ 2. Podatnik jest informowany o zakresie audytu wstępnego.</p> <p>§ 3. Harmonogram działań podejmowanych w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej uzgadnia z podatnikiem.</p> <p>§ 4. Audyt wstępny w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych obejmuje 2 lata podatkowe poprzedzające rok, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem o podpisanie umowy o współdziałanie, oraz okres od początku roku podatkowego, w którym podatnik wystąpił z wnioskiem, do dnia zakończenia tego audytu.</p> <p>§ 5. Audyt wstępny w zakresie poprawności wypełniania obowiązków podatkowych przez następcę prawnego podatnika, który zawarł umowę o współdziałanie, może objąć krótszy okres niż określony w § 4.</p> <p>Art. 20zk. Audyt podatkowy w zakresie prawidłowości wypełniania obowiązków podatkowych obejmuje analizę ryzyka i badanie dokumentacji dotyczącej zidentyfikowanych obszarów ryzyka podatkowego.</p> <p>Art. 20zl. § 1. Audyt podatkowy w zakresie ram wewnętrznego nadzoru</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>podatkowego obejmuje ocenę możliwości prawidłowego wykonywania obowiązków podatkowych poprzez weryfikację poziomu wdrożenia i funkcjonowania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) systemu zarządzania ryzykiem, 2) kontroli wewnętrznej, 3) audytu wewnętrznego, 4) nadzoru zgodności działalności z przepisami prawa, regulacjami wewnętrznymi i dobrowolnie przyjętymi standardami 5) mechanizmów nadzoru zewnętrznego, w tym niezależnego audytu funkcji podatkowej <p>– w odniesieniu do spraw podatkowych.</p> <p>Art. 20zm. § 1. W przypadku złożenia prawnie skutecznej deklaracji lub korekty deklaracji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń audytu wstępnego i w celu usunięcia stwierdzonych w nim nieprawidłowości w zakresie realizacji obowiązków podatkowych i wpłaty związanej z tą korektą zaległości podatkowej w terminie 7 dni od daty złożenia tej deklaracji albo korekty deklaracji– przepis art. 56a § 1 stosuje się odpowiednio; 2) za okres rozliczeniowy objęty audytem monitorującym oraz pod warunkiem dokonania przez podatnika wpłaty zaległości podatkowych w terminie 7 dni od dnia złożenia tej deklaracji albo korekty deklaracji– nie nalicza się odsetek za zwłokę. <p>§ 2. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się do deklaracji oraz korekt deklaracji złożonych za okresy nieobjęte audytem wstępnym, jeżeli złożone zostały w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w wyniku tego audytu.</p> <p>§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.</p> <p>Art. 20zn. § 1. Czynności w zakresie audytu podatkowego wykonują pracownicy zatrudnieni w wyodrębnionej w tym celu komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, działający z jego upoważnienia.</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>§ 2. Czynności w zakresie audytu podatkowego mogą być wykonywane z upoważnienia Szefa Krajowej Administracji Skarbowej przez pracowników i funkcjonariuszy jednostek Krajowej Administracji Skarbowej.</p> <p>§ 3. Pracownicy i funkcjonariusze wykonujący czynności w zakresie audytu podatkowego nie mogą uczestniczyć w przeprowadzaniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz w postępowaniu podatkowym wobec podatnika objętego tym audytem przez okres 3 lat od dnia jego zakończenia.</p> <p>Art. 20zo. § 1. Niezależny audyt funkcji podatkowej jest przeprowadzany na zlecenie podatnika przez niezależnego audytora podatkowego.</p> <p>§ 2. Niezależnym audytorem podatkowym może być spółka doradztwa podatkowego lub firma audytorska, lub doradca podatkowy, lub biegły rewident, z wyjątkiem podmiotu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonującego na rzecz podatnika czynności rewizji finansowej, usługi doradztwa podatkowego lub prawnego, w okresie objętym tym audytem podatkowym oraz w trakcie jego przeprowadzania; 2) będącego krajowym podmiotem powiązaniem lub zagranicznym podmiotem powiązaniem w rozumieniu ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych wobec: <ol style="list-style-type: none"> a) podatnika, b) podmiotu wykonującego usługi doradztwa podatkowego lub czynności rewizji finansowej na rzecz tego podatnika <ul style="list-style-type: none"> – w okresie objętym tym audytem oraz w trakcie jego realizacji; 3) wykonującego usługi, o których mowa w pkt 2, na rzecz podmiotu, który świadczy na rzecz podatnika takie usługi, w okresie objętym tym audytem podatkowym oraz w trakcie jego przeprowadzania. <p>Art. 20zp § 1. Niezależny audyt funkcji podatkowej obejmuje sprawdzenie prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz skuteczności i adekwatności wdrożonych ram wewnętrznego nadzoru podatkowego.</p> <p>§ 2. Z przeprowadzenia niezależnego audytu funkcji podatkowej sporządza się</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>raport zawierający jego wynik. Raport podpisuje niezależny audytor podatkowy przeprowadzający ten audyt.</p> <p>§ 3. Raport z audytu jest przekazywany niezwłocznie podatnikowi wraz z dokumentacją audytu zawierającą testy i procedury przeprowadzone w jego trakcie.</p> <p>Art. 20zq. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale przepisy działu IV rozdziału 11 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 20zr. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale przepisy art. 168, art. 172-173 i art. 175-177 oraz działu IV rozdziału 1 z wyłączeniem art. 127, rozdziałów 5 i 10 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>6) w art. 58a dodaje się § 5 w brzmieniu: „§ 5 Na ocenę, że podatnik działał w dobrej wierze, może wskazywać również wywiązywanie się z obowiązków wynikających z umowy o współdziałanie, jeżeli zdarzenie lub czynność skutkujące zastosowaniem przepisów, o których mowa § 1 pkt 1–3, wystąpiły w okresie trwania tej umowy.”;</p> <p>7) art. 70d otrzymuje brzmienie: „Art. 70d. Upływ terminu przedawnienia pozostaje bez wpływu na wprowadzenie w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w: 1) dziale II rozdziale 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub 2) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli umowa ta przewiduje możliwość wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia bez względu na upływ terminu przedawnienia.”;</p> <p>8) w art. 79 § 4 otrzymuje brzmienie: „§ 4. Wniosek o stwierdzenie nadpłaty można złożyć po upływie terminu przedawnienia, jeżeli istnienie nadpłaty wynika z wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia zapadłego w ramach procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w przypadkach, o których mowa w: 1) dziale II rozdziale 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub</p> <p>2) umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, jeżeli umowa ta przewiduje możliwość wprowadzenia w życie rozstrzygnięcia po upływie terminu przedawnienia</p> <p>– przy czym przepis § 3 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>9) w art. 86a § 5 otrzymuje brzmienie: „§ 5 Obowiązek przekazania informacji o schemacie podatkowym nie powstaje, gdy schemat podatkowy, inny niż schemat podatkowy transgraniczny, dotyczy wyłącznie:</p> <p>1) korzystającego, dla którego nie jest spełnione kryterium kwalifikowanego korzystającego, lub</p> <p>2) korzystającego, który jest stroną umowy o współdziałanie, jeżeli w ramach audytu wstępnego Szef Krajowej Administracji Skarbowej potwierdził wykonywanie przez niego obowiązków, o których mowa niniejszym rozdziale.”;</p> <p>10) w art. 86e § 3 otrzymuje brzmienie: „§ 3. Z obowiązku przekazania informacji o schemacie podatkowym nie zwalnia trwające postępowanie w przedmiocie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych lub wydanie takiego porozumienia.”;</p> <p>11) w art. 119b w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) do podmiotu, który zawarł porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 3, w zakresie objętym tym porozumieniem.”;</p> <p>12) w art. 119x dodaje się § 5 w brzmieniu: „§ 5. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół. Przebieg spotkania uzgodnieniowego może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk lub na informatycznych nośnikach danych.”;</p> <p>13) w art. 119zf skreśla się wyrazy „art. 20g § 3.”;</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>14) art. 119zfn otrzymuje brzmienie: „Art. 119zfn. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14b § 4, art. 14i § 2, art. 14r § 2 i 3, art. 119gc, art. 119h § 3, art. 119i, art. 119m § 1, art. 119s § 2, art. 119u i art. 119x § 5 oraz działu IV, z wyłączeniem art. 133, a także przepisy art. 45, art. 46, art. 49 i art. 51 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”;</p> <p>15) w art. 201 w § 1b pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) jeżeli wszczęta została procedura wzajemnego porozumiewania się, w tym procedura arbitrażowa prowadzona na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska lub przyjęto wniosek w ramach procedury prowadzonej na podstawie przepisów działu II rozdziału 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.”;</p> <p>16) w art. 240 w § 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie: „10) rozstrzygnięcie zapadłe w toku procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych ma wpływ na treść wydanej decyzji;”;</p> <p>17) w art. 245 w § 1 w pkt 3 w lit. b po wyrazach „art. 118” dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 70d”;</p> <p>18) w art. 281 uchyla się § 3;</p> <p>19) w art. 293 w § 2: a) pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) informacjach uzyskanych w toku procedur rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz w toku postępowania w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;”;</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>b) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) informacjach przekazanych przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB .”;</p> <p>20) w art. 294 w § 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu: „8) członkowie komisji doradczej i komisji do spraw pozasądowego rozstrzygania sporów oraz osoby, których dotyczy spór, ich przedstawiciele i pełnomocnicy, o których mowa w ustawie z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych;”;</p> <p>21) art. 295a otrzymuje brzmienie: „Art. 295a. § 1. W toku postępowania w sprawie wydania uprzedniego porozumienia cenowego, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, dostęp do informacji przekazanych przez przedsiębiorców w tym postępowaniu przysługuje pracownikowi załatwiającemu sprawę, jego przełożonemu oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej. § 2. Za zgodą podatnika dostęp do informacji i dokumentów przekazanych w toku postępowania w sprawie uprzedniego porozumienia cenowego, przysługuje pracownikom upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania zadań w zakresie współdziałania, o którym mowa w dziale IIB oraz ich przełożonym.”;</p> <p>22) po art. 295c dodaje się art. 295d w brzmieniu: „Art. 295d. § 1. Dostęp do informacji przekazanych przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierających tajemnice przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1010) przysługuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz pracownikom i funkcjonariuszom Krajowej Administracji Skarbowej upoważnionym przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do realizacji zadań związanych z przeprowadzaniem</p>	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>audytu podatkowego i ich przełożonym oraz organom podatkowym, które wydają opinie przed zawarciem porozumienia, o którym mowa w art. 20zb.</p> <p>§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli przedsiębiorca nie wykazał, że przekazane przez niego Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacje i ich zakres stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa. W tym przypadku organ podatkowy wydaje postanowienie o odmowie uznania tych informacji, w podanym przez przedsiębiorcę zakresie za stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa.”;</p> <p>23) w art. 296 w § 1: a) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) uzyskane w postępowaniu w sprawie wydania uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych,”</p> <p>b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu: „4) przekazane przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierające tajemnice przedsiębiorstwa.”;</p> <p>24) art. 297b otrzymuje brzmienie: „Art. 297b. Akta spraw zawarcia uprzednich porozumień cenowych, o których mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, lub informacje wynikające z tych akt, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1 i pkt 2a–7 na zasadach określonych w tym przepisie.”;</p> <p>25) po art. 297e dodaje się art. 297f w brzmieniu: „Art. 297f. Informacje przekazane przez podatnika w ramach realizacji współdziałania, o którym mowa w dziale IIB, zawierające tajemnice przedsiębiorstwa uznana przez Szefa KAS, są udostępniane wyłącznie organom wymienionym w art. 297 § 1 pkt 1, 2a, 3 i 7-9 na zasadach określonych w tym przepisie.”.</p>	
Art. 111. (zmiana w	Art. 111. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku	Zmiana dotycząca regulacji w zakresie uprzednich porozumień

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43))	dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43) uchyla się art. 21a.	cenowych. Zmiana nie ingeruje w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie ma wpływu na realizację celu Dyrektywy.
Art. 112. (zmiana w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.)) w art. 125 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku toczącej się procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ....);”.	Art. 112. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.)) w art. 125 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku toczącej się procedury rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia .... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ....);”.	Wskazana zmiana w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi pozostaje poza zakresem przedmiotowym Dyrektywy. Przepis przewiduje możliwość zawieszenia postępowania sądowoadministracyjnego, które toczy się równolegle z procedurą rozstrzygania sporów i dotyczy tej samej kwestii spornej..
Art. 113. (zmiana w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.))	Art. 113. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.)) w art. 32 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku transakcji zawieranych pomiędzy podmiotami powiązаныmi, w odniesieniu do których właściwy organ podatkowy, wydał uprzednie porozumienie cenowe, o którym mowa w dziale III ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz.U. poz. ...).”.	Zmiana dostosowująca ustawę o podatku od towarów i usług w związku z przeniesieniem regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych do projektu ustawy. Zmiana nie ingeruje w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie ma wpływu na realizację celu Dyrektywy.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>Art. 114. (zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.))</p>	<p>Art. 114. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu: „20a) współdziałanie, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;</p> <p>2) w art. 14 w ust. 1 po pkt 20 dodaje się pkt 20a w brzmieniu: „20a) współdziałanie, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;</p> <p>3) w art. 25 w ust. 1 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu: „10a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;</p> <p>4) w art. 28 w ust. 1: a) pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających, z wyjątkiem przeprowadzania kontroli podatkowej wobec podatnika, który podpisał umowę o współdziałaniu, o której mowa w art. 20s Ordynacji podatkowej, w zakresie podatków objętych tą umową;”;</p> <p>b) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu: „12a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;</p> <p>5) w art. 33 w ust. 1 : a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wykonywanie kontroli celno-skarbowej z wyłączeniem kontroli, o której mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej oraz art. 54 ust. 2 pkt 9;”;</p> <p>b) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu: „15a) współdziałanie z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej przy realizacji zadań w ramach współdziałania, o którym mowa w dziale IIB Ordynacji podatkowej;”;</p> <p>6) w art. 45 w ust. 1 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10 i 13-15” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10, 13-15 i 20a”;</p>	<p>Zmiany dostosowujące ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej w związku z wprowadzeniem w Ordynacji podatkowej przepisów konstytuujących Program Współdziałania. Zmiany nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p> <p>Ponadto regulacja dotyczy wprowadzenia w życie zapadłych rozstrzygnięć, czego wymaga Dyrektywa i co jest konieczne dla realizacji jej celu. Pozostawia jednak prawu krajowemu sposób wprowadzania tych rozstrzygnięć w życie.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>7) w art. 83 w ust. 1d w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) ponowne skorygowanie deklaracji ma na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania tego samego dochodu podatnika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytorium innego państwa.”.</p>	
<p>Art. 115. (zmiany w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. poz. 648 oraz z 2018 r. poz. 723, 1499 i 2193 oraz z 2019 r. poz. 125))</p>	<p>Art. 115. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2019 r. poz. 648, 694 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 76:</p> <p>a) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) decyzji w sprawie cen transferowych - rozumie się przez to:</p> <p>a) uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...) oraz decyzję, o której mowa w art. 95 ust. 7, art. 104 ust. 1 lub art. 105 ust. 1 tej ustawy,</p> <p>b) porozumienie podatkowe, o którym mowa w art. 20zb pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jego odnowienie, zmianę i rozwiązanie;”,</p> <p>b) w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu: „c) porozumienia podatkowe, o których mowa w art. 20zb pkt 1 i 3 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jego rozwiązanie, o którym mowa w art. 20ze § 1 i 2 tej ustawy;”;</p> <p>2) w art. 81:</p> <p>a) w ust. 1 wyrazy „art. 20b ustawy - Ordynacja podatkowa” zastępuje się wyrazami „art. 87 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”,</p> <p>b) w ust. 2 wyrazy „art. 20b ustawy - Ordynacja podatkowa” zastępuje się wyrazami „art. 87 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”.</p>	<p>Zmiany dostosowujące ustawę o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami w związku z przeniesieniem regulacji dotyczącej uprzednich porozumień cenowych do projektu ustawy oraz wprowadzeniem w Ordynacji podatkowej przepisów konstytuujących Program Współdziałania.</p> <p>Zmiany nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>Art. 117-121, 123</p>	<p>Art. 117. 1. Do wniosków o wszczęcie procedury wzajemnego porozumiewania się lub procedury arbitrażowej prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub na podstawie Konwencji Arbitrażowej, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 23t ust. 4 ustawy zmienianej w art. 107 oraz art. 11h ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108, i niezakończonych przed tym dniem, stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>Art. 118. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 20a § 1 lub § 2 lub art. 20i § 5 ustawy zmienianej w art. 110 w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, organ właściwy w sprawie porozumienia może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o informacje, o których mowa w art. 90.</p> <p>Art. 119. Dla wniosków w sprawach wydania uprzednich porozumień cenowych w rozumieniu art. 81 pkt 2 oraz wniosków, o których mowa w art. 20a § 1 lub § 2 lub art. 20i § 5 ustawy zmienianej w art. 110 w brzmieniu dotychczasowym, złożonych do dnia 31 grudnia 2019 r. przepis art. 15e ust 15 ustawy zmienianej w art. 108 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się również do roku podatkowego poprzedzającego rok złożenia wniosku.</p> <p>Art. 120. W okresie obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów działu IIA ustawy zmienianej w art. 110 w brzmieniu dotychczasowym, sprawozdanie o realizacji uznanej metody ustalania ceny transferowej, o którym mowa w art. 45 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 107, w brzmieniu dotychczasowym, i art. 27 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 108 w brzmieniu dotychczasowym, jest sporządzane i składane na zasadach określonych niniejszą ustawą, z tym że zakres informacji wykazywanych w takim sprawozdaniu obejmuje wyłącznie dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych oraz</p>	<p>Przepisy przejściowe regulacji w zakresie procedury wzajemnego porozumiewania się lub procedury arbitrażowej prowadzonych na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub na podstawie Konwencji Arbitrażowej oraz uprzednich porozumień cenowych.</p> <p>Przepisy nie ingerują w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>okres stosowania metody.</p> <p>Art. 121. Weryfikacja stosowania się przez podmioty powiązane do decyzji w sprawie porozumienia wydanej na podstawie przepisów działu IIA ustawy zmienianej w art. 110 w brzmieniu dotychczasowym, jest prowadzona na zasadach dotychczasowych.</p> <p>[...]</p> <p>Art. 123. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 ust. 5b ustawy zmienianej w art. 107 oraz art. 27 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 108 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 3 oraz art. 106 ust. 2, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r.</p>	
Art. 122	<p>Art. 122. 1. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie art. 110 pkt 5, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ograniczyć do 20 liczbę podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 110, jeżeli okaże się to niezbędne do zapewnienia sprawnego i terminowego wykonywania zadań Krajowej Administracji Skarbowej.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przy dokonywaniu wyboru podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 110, Szef Krajowej Administracji Skarbowej uwzględni gospodarcze i społeczne znaczenie tych podmiotów oraz zróżnicowanie tych podmiotów pod względem prowadzonej działalności gospodarczej, a także może uwzględnić kolejność wpływu wniosków.</p>	<p>Regulacja stanowić będzie podstawę do ograniczenia przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w okresie trzech lat od wejścia w życie ustawy liczby podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie, o której mowa w art. 20s § 1 Ordynacji podatkowej.</p> <p>Przepis nie ingeruje w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>
Art. 124	<p>Art. 124. 1. W latach 2020-2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Ministra Finansów zadań, o których mowa w Dziale II wynosi 26 800 000 zł, w tym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2020 r. – 1 350 000 zł; 2) 2021 r. – 1 600 000 zł; 3) 2022 r. – 1 950 000 zł; 	<p>Przepis wprowadza regułę wydatkową w zakresie limitu wydatków związanych z wdrożeniem nowego zadania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, dotyczącego realizacji Programu Współdziałania, o którym mowa w dziale II B ustawy - Ordynacja podatkowa.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu Jedn. red.	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>4) 2023 r. – 2 200 000 zł; 5) 2024 r. – 2 550 000 zł; 6) 2025 r. – 2 800 000 zł; 7) 2026 r. – 3 150 000 zł; 8) 2027 r. – 3 450 000 zł; 9) 2028 r. – 3 700 000 zł; 10) 2029 r. – 4 050 000 zł.</p> <p>2. W latach 2020-2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zadań, o których mowa w Dziale III i art. 14 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 114, wynosi 55 150 000 zł, w tym:</p> <p>1) 2020 r. – 5 100 000 zł; 2) 2021 r. – 5 550 000 zł; 3) 2022 r. – 5 700 000 zł; 4) 2023 r. – 5 950 000 zł; 5) 2024 r. – 5 100 000 zł; 6) 2025 r. – 5 200 000 zł; 7) 2026 r. – 5 400 000 zł; 8) 2027 r. – 5 550 000 zł; 9) 2028 r. – 5 700 000 zł; 10) 2029 r. – 5 900 000 zł.</p> <p>3. W latach 2020-2029 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie przez Ministra Sprawiedliwości zadań, o którym mowa w art. 45 i art. 54, wynosi 12 650 000 zł, w tym:</p> <p>1) 2020 r. – 1 050 000 zł; 2) 2021 r. – 1 150 000 zł; 3) 2022 r. – 1 200 000 zł; 4) 2023 r. – 1 200 000 zł; 5) 2024 r. – 1 250 000 zł; 6) 2025 r. – 1 300 000 zł;</p>	<p>Przepis nie ingeruje w zakres przedmiotowy regulacji przewidzianej przez Dyrektywę, dlatego nie mają wpływu na realizację celu Dyrektywy.</p>

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	<p>7) 2026 r. – 1 300 000 zł; 8) 2027 r. – 1 350 000 zł; 9) 2028 r. – 1 400 000 zł; 10) 2029 r. – 1 450 000 zł.</p> <p>4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia na dany rok budżetowy limitu wydatków, o których mowa w:</p> <p>1) ust. 1 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków Ministra Finansów związanych z realizacją zadań wynikających z regulacji wprowadzonych niniejszą ustawą, o których mowa w Dziale II; 2) ust. 2 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu kosztów rzeczowych Szefa Krajowej Administracji Skarbowej związanych z realizacją zadań, o którym mowa w Dziale III lub art. 14 ust. 1 pkt 20a ustawy zmienianej w art. 114; 3) ust. 3 – stosuje się mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków Ministra Sprawiedliwości związanych z realizacją zadań wynikających z regulacji wprowadzonych niniejszą ustawą, o których mowa w art. 45 lub art. 54.</p> <p>5. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego o którym mowa w:</p> <p>1) ust. 1, jest Minister Finansów; 2) ust. 2, jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej; 3) ust. 3, jest Minister Sprawiedliwości.</p> <p>6. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w:</p> <p>1) ust. 1 i 2, jest Minister Finansów; 2) ust. 3, jest Minister Sprawiedliwości.</p>	
Art. 125	<p>Art. 125. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:</p> <p>1) art. 107 pkt 3, 4 i 8 oraz art. 108 pkt 3, 4, 8 i 9 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;</p> <p>2) art. 108 pkt 10 lit. a w zakresie art. 15e ust. 15 pkt 2, art. 108 pkt 11, art.</p>	Przepis dotyczący wejścia ustawy w życie.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI
*Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania
oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*

Tytuł projektu	Projekt ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych	
Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
	109, art. 110 pkt 2 lit. b, pkt 3, 5, 6, 9, 11, pkt 19 lit. b, pkt 21 w zakresie art. 295a § 2, pkt 22, pkt 23 lit. b i pkt 25, art. 114 pkt 1-6, art. 115 pkt 1 lit. a w zakresie art. 76 pkt 1 lit. b oraz art. 115 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych

Na podstawie art. 106 ust. 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób prawnych (Dz.U. poz. 687).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

UZASADNIENIE

1. Część ogólna

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 106 ust. 2 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”, minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób prawnych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz inne informacje niezbędne do weryfikacji stosowanej metody, w tym sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym. Przedłożony projekt rozporządzenia przewiduje spełnienie tego obowiązku.

Przedłożony projekt zastępuje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. poz. 687). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmian przepisów w zakresie uprzednich porozumień cenowych, które zostały przeniesione do ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, w tym przepisów dotyczących obowiązku sprawozdawczego podmiotów, które otrzymały uprzednie porozumienie cenowe.

Obowiązkiem złożenia sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego objęte są wyłącznie podmioty, które uzyskały decyzję w sprawie porozumienia wydaną na podstawie przepisów działu IIA Ordynacji podatkowej oraz podmioty, którym wydano uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych. Zakres obowiązku sprawozdawczego w porównaniu z uchylanym rozporządzeniem Ministra Finansów zostaje rozszerzony o indywidualne dane sprawozdawcze, których zakres będzie każdorazowo określany w uprzednim porozumieniu cenowym przez organ wydający to porozumienie. Rozszerzenie zakresu obowiązku sprawozdawczego nie dotyczy jednak

podatników, którzy uzyskali decyzję w sprawie porozumienia wydaną na podstawie przepisów działu IIA Ordynacji podatkowej (w brzmieniu przed wprowadzeniem w życie ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych). Tacy podatnicy wykazują w sprawozdaniu wyłącznie następujący zakres informacji: dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych oraz okres stosowania metody, tj. zakres informacji jaki zobowiązani byli wykazywać zgodnie z uchylanym rozporządzeniem. W tym celu na nowym wzorze sprawozdania wprowadzono wyłączenie, zgodnie z którym tacy podatnicy nie wypełniają sekcji G sprawozdania.

Ponadto wzór sprawozdania dostosowano do terminologii stosowanej na gruncie nowych przepisów w zakresie cen transferowych oraz uprzednich porozumień cenowych.

2. Wejście w życie rozporządzenia

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

3. Zgodność rozporządzenia z wymogami legislacyjnymi

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez negatywnego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Brak wpływu na ww. obszary.
------------------	-----------------------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

APA-C

SPRAWOZDANIE O REALIZACJI UPRZEDNIEGO POROZUMIENIA
CENOWEGO DLA CELÓW PODATKU DOCHODOWEGO

za rok podatkowy

4. Od (dzień - miesiąc - rok) _____	5. Do (dzień - miesiąc - rok) _____
--	--

A. DANE PODATNIKA

A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

6. Nazwa pełna
_____

B. UPRZEDNIE POROZUMIENIE CENOWE, KTÓREGO DOTYCZY SKŁADANE SPRAWOZDANIE

7. Data uprzedniego porozumienia cenowego (dzień - miesiąc - rok) _____	8. Numer uprzedniego porozumienia cenowego _____
9. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego (dzień - miesiąc - rok) od _____	10. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego (dzień - miesiąc - rok) do _____

C. RODZAJ UPRZEDNIEGO POROZUMIENIA CENOWEGO

11. Rodzaj porozumienia (zaznaczyć właściwy kwadrat)

1. jednostronne

2. dwustronne

3. wielostronne

D. PODMOT POWIĄZANY, KTÓREGO DOTYCZY UPRZEDNIE POROZUMIENIE CENOWE

12. Nazwa pełna * / Nazwisko ** _____			
13. Pierwsze imię ** _____			
14. Identyfikator podatkowy NIP _____		15. Numer identyfikacji podatkowej podmiotu zagranicznego _____	
16. Kod kraju, o którym mowa w poz 15 _____			
17. Kraj _____	18. W ojewództwo _____		19. Powiat _____
20. Gmina _____	21. Ulica _____		22. Nr domu _____
23. Nr lokalu _____			
24. Miejscowość _____		25. Kod pocztowy _____	26. Poczta _____

E. METODA WERYFIKACJI CENY TRANSFEROWEJ W OKRESIE, ZA KTÓRY
SKŁADANE JEST SPRAWOZDANIE

27. Przyjęta w uprzednim porozumieniu cenowym metoda weryfikacji ceny transferowej _____
28. W ielkość sprzedaży towarów i usług objętych uprzednim porozumieniem cenowym _____
29. Ceny transferowe objęte uprzednim porozumieniem cenowym stosowane z podmiotami połączonymi _____
30. Okres stosowania metody weryfikacji ceny transferowej _____

F. NIEZALEŻNA OD PODATNIKA ZMIANA STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH MAJĄCA WPŁYW NA REALIZACJĘ UZNANEJ W UPZEDNIM POROZUMIENIU CENOWYM METODY WERYFIKACJI CENY TRANSFEROWEJ, POWODUJĄCA RAŻĄCĄ NIEADEKWATNOŚĆ WYBORU I STOSOWANIA TEJ METODY

31. Rodzaj zmiany

32. Przyczyna zmiany

33. Skutki finansowe

G. INDYWIDUALNE INFORMACJE SPRAWOZDAWCZE WSKAZANE W UPZEDNIM POROZUMIENIU CENOWYM¹⁾

34. Indywidualne informacje sprawozdawcze wskazane w upzednim porozumieniu cenowym

1) Nie dotyczy podatników, którzy uzyskali decyzję w sprawie porozumienia wydaną na podstawie przepisów IIA ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych

Na podstawie art. 106 ust. 3 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz. U. poz. 677).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

UZASADNIENIE

1. Część ogólna

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 106 ust. 3 ustawy z dnia ... o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych”, minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, w celu usprawnienia weryfikacji stosowania się przez podmioty powiązane do uprzedniego porozumienia cenowego, uwzględniający w szczególności dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych, okres stosowania metody oraz inne informacje niezbędne do weryfikacji stosowanej metody, w tym sposób prezentacji indywidualnych informacji, których zakres jest określany w uprzednim porozumieniu cenowym. Przedłożony projekt rozporządzenia przewiduje spełnienie tego obowiązku.

Przedłożony projekt zastępuje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uznanej metody ustalania ceny transakcyjnej dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz. U. poz. 677). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika ze zmian przepisów w zakresie uprzednich porozumień cenowych, które zostały przeniesione do ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, w tym przepisów dotyczących obowiązku sprawozdawczego podmiotów, które otrzymały uprzednie porozumienie cenowe.

Obowiązkiem złożenia sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego objęte są wyłącznie podmioty, które uzyskały decyzję w sprawie porozumienia wydaną na podstawie przepisów działu IIA Ordynacji podatkowej oraz podmioty, którym wydano uprzednie porozumienie cenowe w rozumieniu art. 81 pkt 2 ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych. Zakres obowiązku sprawozdawczego w porównaniu z uchylanym rozporządzeniem Ministra Finansów zostaje rozszerzony o indywidualne dane sprawozdawcze, których zakres będzie każdorazowo określany w uprzednim porozumieniu cenowym przez organ wydający to porozumienie. Rozszerzenie zakresu obowiązku sprawozdawczego nie dotyczy jednak

podatników, którzy uzyskali decyzję w sprawie porozumienia wydaną na podstawie przepisów działu IIA Ordynacji podatkowej (w brzmieniu przed wprowadzeniem w życie ustawy o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych). Tacy podatnicy wykazują w sprawozdaniu wyłącznie następujący zakres informacji: dane identyfikujące podmioty powiązane, wielkość sprzedaży uzyskanej przy zastosowaniu cen transferowych, wysokość cen transferowych oraz okres stosowania metody, tj. zakres informacji jaki zobowiązani byli wykazywać zgodnie z uchylanym rozporządzeniem. W tym celu na nowym wzorze sprawozdania wprowadzono wyłączenie, zgodnie z którym tacy podatnicy nie wypełniają sekcji G sprawozdania.

Ponadto wzór sprawozdania dostosowano do terminologii stosowanej na gruncie nowych przepisów w zakresie cen transferowych oraz uprzednich porozumień cenowych.

2. Wejście w życie rozporządzenia

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

3. Zgodność rozporządzenia z wymogami legislacyjnymi

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego oraz nie podlega notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie pozostaje bez negatywnego wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, w przypadkach określonych w obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzoru sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Tadeusz Kościński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Joanna Pietrasik, Dyrektor Departamentu Cen Transferowych i Wycen w Ministerstwie Finansów, tel.: (22) 694 42 23, e-mail: sekretariat.dct@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 03.07.2019</p> <p>Źródło: Inne Upoważnienie ustawowe (art. 106 ust. 3 ustawy z dnia ... rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr ... w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Wskutek uchwalenia ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. ...), powstała konieczność opracowania nowego wzoru sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, dostosowanego do zmienionego zakresu informacji sprawozdawczych, jak również zmienionej terminologii w zakresie przepisów o cenach transferowych oraz uprzednich porozumieniach cenowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie nowego rozporządzenia określającego wzór sprawozdania o realizacji uprzedniego porozumienia cenowego dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych. Nowy wzór sprawozdania obejmuje zmieniony zakres informacji sprawozdawczych, jak również zmianę terminologii w zakresie przepisów o cenach transferowych oraz uprzednich porozumieniach cenowych.

Projektowane rozporządzenie wypełnia delegację ustawową zawartą w art. 106 ust. 3 ustawy z dnia ... o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty, którym wydano uprzednie porozumienie cenowe	Brak podmiotów (dotychczas nie wydano uprzedniego porozumienia cenowego dla podatnika podatku dochodowego od osób fizycznych)	Dane Ministerstwa Finansów	Obowiązek złożenia sprawozdania według wzoru zawartego w rozporządzeniu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie tzw. prekonsultacje publiczne.

Konsultacje publiczne nastąpią po wewnętrznym uzgodnieniu projektu.

W ramach konsultacji publicznych projekt przedstawiony zostanie organizacjom społecznym lub innym zainteresowanym podmiotom albo instytucjom, których opinia jest pożądana z uwagi na treść projektu rozporządzenia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)

Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjmuje się, że projektowane rozwiązania nie będą miały istotnego wpływu na zwiększenia dochodów lub zmniejszenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	obywatele								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Projekt nie wpływa na rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu na ww. obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

1. Identyfikator podatkowy NIP podatnika _____	2. Nr dokumentu _____	3. Status _____
---	--------------------------	--------------------

APA-P

SPRAWOZDANIE O REALIZACJI UPRZEDNIEGO POROZUMIENIA CENOWEGO DLA CELÓW PODATKU DOCHODOWEGO

za rok podatkowy

4. Od (dzień - miesiąc - rok) _____	5. Do (dzień - miesiąc - rok) _____
--	--

A. DANE PODATNIKA

A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

6. Nazwisko _____	Pierwsze imię _____	Data urodzenia _____
----------------------	------------------------	-------------------------

B. UPZEDNIE POROZUMIENIE CENOWE, KTÓREGO DOTYCZY SKŁADANE SPRAWOZDANIE

7. Data uprzedniego porozumienia cenowego (dzień - miesiąc - rok) _____	8. Numer uprzedniego porozumienia cenowego _____
9. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego (dzień - miesiąc - rok) od _____	10. Okres obowiązywania uprzedniego porozumienia cenowego (dzień - miesiąc - rok) do _____

C. RODZAJ UPZEDNIEGO POROZUMIENIA CENOWEGO

11. Rodzaj porozumienia (zaznaczyć właściwy kwadrat)
☐ 1. jednostronne ☐ 2. dwustronne ☐ 3. wielostronne

D. PODMOT POWIĄZANY, KTÓREGO DOTYCZY UPZEDNIE POROZUMIENIE CENOWE

12. Nazwa pełna * / Nazwisko ** _____			
13. Pierwsze imię ** _____			
14. Identyfikator podatkowy NIP _____	15. Numer identyfikacji podatkowej podmiotu zagranicznego _____	16. Kod kraju, o którym mowa w poz 15 _____	
17. Kraj _____	18. W ojewództwo _____	19. Powiat _____	
20. Gmina _____	21. Ulica _____	22. Nr domu _____	23. Nr lokalu _____
24. Miejscowość _____	25. Kod pocztowy _____	26. Poczta _____	

E. METODA WERYFIKACJI CENY TRANSFEROWEJ W OKRESIE, ZA KTÓRY SKŁADANE JEST SPRAWOZDANIE

27. Przyjęta w uprzednim porozumieniu cenowym metoda weryfikacji ceny transferowej _____
28. W ielkość sprzedaży towarów i usług objętych uprzednim porozumieniem cenowym _____
29. Ceny transferowe objęte uprzednim porozumieniem cenowym stosowane z podmiotami połączonymi _____
30. Okres stosowania metody weryfikacji ceny transferowej _____

F. NIEZALEŻNA OD PODATNIKA ZMIANA STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH MAJĄCA WPŁYW NA REALIZACJĘ UZNANEJ W UPRZEDNIM POROZUMIENIU CENOWYM METODY WERYFIKACJI CENY TRANSFEROWEJ, POWODUJĄCA RAŻĄCĄ NIEADEKWATNOŚĆ WYBORU I STOSOWANIA TEJ METODY

31. Rodzaj zmiany

32. Przyczyna zmiany

33. Skutki finansowe

G. INDYWIDUALNE INFORMACJE SPRAWOZDAWCZE WSKAZANE W UPRZEDNIM POROZUMIENIU CENOWYM¹⁾

34. Indywidualne informacje sprawozdawcze wskazane w uprzednim porozumieniu cenowym

1) Nie dotyczy podatników, którzy uzyskali decyzję w sprawie porozumienia wydaną na podstawie przepisów IIA ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.401.2019.akr/17

dot.: RM-10-141-19 z 19.08.2019 r.

KPRM

Pan
Tomasz Szczegielniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o rozstrzygnięciu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Niezależnie od powyższej opinii chciałbym zwrócić uwagę na konieczność pilnego procedowania projektu. Projekt zapewnia bowiem implementację dyrektywy Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygnięcia sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej, której termin transpozycji upłynął w dniu 30 czerwca br.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawczyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Marian Banaś
Minister Finansów